

SOPHOCLES TRAGOEDIÆ SEPTEM

Tribus Voluminibus comprehensæ,

Nova versione donatæ, Scholiis veteribus (tam antehac quam nunc primum editis) notisque perpetuis, & variis Lectionibus illustratæ.

Operâ THOMÆ JOHNSON, A. M.

VOL. III.

L O N D I N I,
Apud GUL. INNYS, R. MANBY, & H. S. COX,
Bibliopolas.

E T O N Æ,
Apud Jos. POTE, Bibliopolam.
M DCC XLVI.

30 10 10 10

15 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

10 10 10 10

SOPHOCLIS

TRAGŒDIÆ,

OEDIPUS TYRANNUS

ET

PHILOCTETES,

NOVA VERSIONE DONATÆ

SCHOLIISQUE VETERIBUS

ILLUSTRATÆ.

Accedunt notæ perpetuæ, & variæ lectiones.

Operâ *THOMÆ JOHNSON*, A. M.

LONDINI,

Apud G. INNYS, R, MANBY & H. S. Cox, Bibliopolas.

ETONÆ,

Apud Jos. POTE Bibliopolam.

MDCCXLVI.

2010000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ

τυράννου ἑμμέλους Ἀγισοφάνους γραμ-
ματικῶ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπυς πατρὸς νόθῳ
Πρὸς τῷ ἀπάντων λοιδορῶντι ξένῳ,
Ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεασισμάτων,
Ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γῆρας Φυτοσπόρον.
Εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν σεναῖς ἀμαξιτοῖς
Ἄκων ἐπεφνε Λαῖον γυνήταρα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλῳ,
Ἦρξατο μηρὸς ἀγνοεμένης λέχῳ.
Λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε, καὶ νόσῳ μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικῶν πρὸς ἐσίαν,
Ὅπως πύθῃται ἔκαστῳ παυσήλιον,
Ἦκασε Φωνῆς μαυρικῆς θεοῦ πάρα,
Τὸν Λαίειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
Ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπυς τάλας,
Διοσάισαι χερσὶν ἐξετύφλωσεν κόρας.
Αὐτὴ δὲ μήτηρ αἰχλόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

Ἰππυγράπται.

Ο τύραννός Οἰδίπυς ὑπὲρ ἀφαιρῆσαι θαλέρῃ Ἰππυ-
γράπῃ· χαλεπῶς δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν
ἀπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῇ Σοφοκλέους ποιήσεως·
καίπερ ἠτήθεν ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς Φησι Δικαίαρχῳ.

Α

Εἰς

Εἰσι δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν καὶ τύραννον ἐπιγράφοντες, Ἀλλὰ τὰς χρόνας τῶν διδασκαλιῶν, καὶ Ἀλλὰ τὰ περὶ ἡμέτερα ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τῶν ἐπὶ Κωλωνῶν εἰς τὰς Ἀθλίνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν οἱ μετὰ Ὀμηρον ποιηταί, τοῖς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννης προσαγορεύοντες, ὅψε ποτε τῷδε καὶ ὀνόματι εἰς οὗτον Ἐκκλίας Ἀγαθοθέντος, καὶ οὗτον Ἀρχιλόχου χρόνας, καθάπερ Ἰππίας ὁ Σοφιστὴς φησιν. Ὀμηρος γὰρ τῶν πάντων παλαιωτάτων Ἐχέλον, βασιλέα φησὶ, καὶ καὶ τύραννον, εἰς ἔχελον βασιλεῖα βροτῶν δηλήμονα. προσαγορεύθῃαι δὲ φασὶ τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρήνων· χαλεπὸς γάρ τις πρὸς λησείαν τέχνης ἡμέτερος. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸν ἡμνηθῆναι ἀπὸ Τύρου πόλεως. Εἰρηλαίῳ δὲ τύραννον καὶ τὸ ἔτυμον, οἷον εἰ Τύρων τὰς λαῖας, καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυράνων δόλος καὶ τὸ ὕψος αὐτόν. Ὅτι δὲ νεώτερον τὸ καὶ τυράννης ὄνομα, δηλον. οὔτε γὰρ Ὀμηρος, ἔτε Ἡσίοδος, ἔτε ἄλλος ἔδειξεν τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τὰς τυράννας φησὶ τοπρότερον αἰσυνμήτας προσαγορεύεσθαι. ὁ φημότερον γὰρ ἐκείνο τὸ ὄνομα.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαβολῇ τῷ ἐν τῷ Κωλωνῶ ἐπιγέγραπται. Τὸ κεφαλαῖον δὲ τῷ θεμάτων, γνῶσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος, πῆρως τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ διὰ ἀγχόνης, θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ δοθεὶς Λαίῳ τῷ Θεβαίῳ.

ΛΑΪΕ Λαβδακίδη, παίδων γῆρ' ὄλβιον αἰτεῖς.
 Δώσω τοι φίλον υἱὸν ἀτὰρ πεπρωμένον ἐς
 Σὲ παιδὸς χεῖρας λιπεῖν φάσθ'. ὥς γ' ἐνόσε
 Ζῶς Κρονίδης, Πέλοπ' συγεραῖς δ' αἰσι πιθήσας,
 Οὐ φίλον ἤσπασας υἱόν· ὁ δ' ἥυξατό σοι τάδε πάντα.

Τὸ ΑΙΝΙΓΜΑ τῆς Σφιγγός.

ΕΣΤΙ δίπην ὑπὲρ γῆς ἢ τεύχεον· ἔμια φωνή,
 Καὶ τεῖπον· αἰχμάσσει ἢ βοὴν μόνον, ὅσ' ὑπὲρ γαῖαν
 Ἐρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ χθ' πόντον.
 Ἀλλ' ὅπότεν πλείοισιν ὑπὸ γόμφῳ ποσὶ βαίνει,
 Ἐνθα τάχ' ὑγίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτῷ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ πρόσωπα.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ,
ΙΕΡΕΥΣ,
ΚΡΕΩΝ,
ΧΟΡΟΣ ἐκ Θηβαίων γερόνων,
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ,
ΙΟΚΑΣΤΗ,
ΑΓΓΕΛΟΣ,
ΘΕΡΑΠΩΝ πολύβη,
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ,

Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπυς.

SOPHOCLIS TRAGOEDIA
OEDIPI TYRANNI.

PERSONAE Fabulae.

OEDIPUS.

SACERDOS.

CREON.

CHORUS Thebanorum Senum.

TIRESIAS.

JOCASTE.

NUNCIUS.

EDUCATOR Polybi.

FAMULUS.

Proloquitur Oedipus.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Οἱ. Ω Τέκνα, Κάδμω τῷ πάλαι νέα τροφή,
 Τίνας πόθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζει
 Ἰκλιηρίοις κλάδοισιν ἐξεσεμμένοι;
 Πόλις δ' ὅμῃ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
 Ὅμῃ δὲ παιάνων τε καὶ σεναγμάτων. 5

1. Ὡ τέκνα, Κάδμω τῷ πάλαι νέα τροφή] Φιλόδημον καὶ προνοή-
 κων τῷ κοινῇ συμφέροντος τὸ τῷ Οἰδίποδος ἥθος, καὶ εὐνοίαν ἔχον ἀπὸ τῷ
 παλαιοῦ, δι' ὃν αὐτὸς εὐεργέτησεν. εἰκότως ἐν κέχερται τῷ τέκνῳ, ὡς
 περὶ πατέρα. νέοι ὄντες νῦν, ἀπὸ τῷ ἀρχαίῳ Κάδμῳ. οἰκίρην δὲ τὸ νέα.
 Ὡ τέκνα] ἐμά. Κάδμω] Κάδμω τῷ πρὸ μακρῆς γεγονότος ἀπόγο-
 ροι, νῦν βλαστήσαντες. Ib. Τροφή] ἀνατροφῇ, ἣν ἀνατρέφει τις τινα,
 ἢ ἣν ἀνατρέφεται τις ὑπὸ τινοῦ. ἐνλαῦθα δὲ νέαν ἀνατροφὴν λέγει τὰς
 ἀνατροφείας νῦν. τὸ δὲ προσήμιον τῷ τοῦ ἐστὶ προσφωνητικόν. 2. Τίνας
 πόθ' ἔδρας] περισσὸν τὸ ποιεῖ. τίνες εἰσὶν αἱ καθέδραι αὐταὶ αἷς κα-
 θέσθε χάριν ἡμῶ; καθῆμαι τήνδε τὴν καθέδραν, καὶ βαδίζω ταύτην τὴν
 ἑδρὰν, καὶ ὑβρίζω τοιαῦτά τινα τὸν αὐτὸν ἔχον σχηματισμὸν τῷ, λέγω
 λόγον, καὶ γράφω γραφὴν, καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἐμοὶ δὲ εἰκότως εἴρηκεν]
 δι' αὐτὸν γὰρ ἐκάθητο. Ib. Θοάζει] καλά διαλύσιν, ἀντὶ τῷ θάσ-
 σεϊν ἢ θοῶς προκαθῆσθε. 3. Ἰκλιηρίοις, κλάδοισιν] ἀντὶ τῷ ταῖς ἐκ-
 τηρίοις τὸ δὲ ἐξεσεμμένοι ἀντὶ τῷ κεκοσμημένοι· εἰώθασιν γὰρ τῷ γέ-
 φειν χρῆσθαι ἀντὶ τῷ κοσμεῖν· γέμμα δὲ ἐστὶ τὸ προσειλημένον ἔριον τῷ
 θαλλῷ. 4. Πόλις δ' ὅμῃ μὲν θυμιαμάτων] οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες
 ἐπὶ ἀπολορπῇ τῷ κακῷ θύουσιν, καὶ παιάνας ἀδουσιν· οἱ δὲ ἐπικαιρότε-
 ροι, ἐπὶ τοῖς οἰκείοις κακῶς ἀπομυάζουσιν τὸ δὲ ὅμῃ, ἐπὶ συνάψει δύο κώ-
 λων λεγόμενον, ἐπὶ τῷ προτέρῳ κώλῃ λεγόμενον, ἐπὶ τῷ ὑστερῷ κώλῃ
 δύναται λέγεσθαι καὶ τῷ δευτέρῳ, ὡς περ τὸ ἅμα, καὶ ὁ καὶ συνδεσμος.
 καὶ ὁ λέγεται ἐνλαῦθα, ὅμῃ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὅμῃ δὲ παιάνων.

ΣΧΟΛ.

SOPHOCLES TRAGOEDIA
OEDIPI TYRANNI.

Oe. **O** Filii, Cadmi veteris nova progenies,
Quasnam sessiones hasce mihi sedetis
Supplicibus ramis coronati?
Urbs autem simul quidem suffitibus plena est,
Simulque cantibus *sacris* et suspiriis.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 3. Ἐξεσημμένοι] ὅτι ὁ μόνον ἐσφαναμένος ἦ-
σαν, ἀλλὰ καὶ ἐν χερσὶν ἔφερον, δηλόν ἐστι καὶ ἐξ αὐτῶν ἐμπροσθεν λέγει,
Τὴς δ' ἄραν' ἐς ἱκλῆρας κλάδους. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς ἐσφανα-
μένος πρὸς ἱκετεῖαν χωρεῖν, ἢν αἰδέσιμοι δοκοῖεν τοῖς θεοῖς ἱκέτευσον.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 1. Ω τέκνα] προσωνηλικὸν τὸ προσίμουν κατ' ἐρώ-
τησιν. ἐνταῦθα δὲ καὶ πρότασις. 4. Πόλις δ' ὅμ.] καλᾶσκευή.

SCHOL. INED. 1. Κάδμω] Κάδμω τῷ προ μακρῷ γεγο-
νότος ἀπόγονοι, νῦν βλαψήσαντες. Ib. Τροφῇ] Ἀνατροφῇ, ἣν ἀνα-
τρέφει τις τίνα, ἣ ἦν ἀνατρέφει τις ὑπὸ τινος. Ἐνταῦθα δὲ νέαν
ἀνατροφὴν λέγει τὴν ἀνατρέφειν τὴν νῦν. 2. Τίνας πόθ' ἔδρας] Τίνες εἰσὶν
αἱ καθέδραι αὐταὶ αἷς καθήσθε χάριν ἑμῶ; Ib. Θοάξει] Καθημαί τήνδε
τὴν καθέδραν, καὶ βαδίζω ταύτην τὴν ὁδόν, καὶ ὑβρίζω τοιαῦτα τινα,
τὸν αὐτὸν ἔχοντα σχημαλισμὸν τῷ, λέγω λόγον, καὶ γράφω γραφὴν, καὶ
τοῖς τοιούτοις. 3. ἱκλῆροις κλάδοις ἐξεσημμένοι] Ἀντὶ τῷ ἱκετη-
ρίως κλάδους ἐμμάλι ἐσημμένως καλίσχοντες ἢ κρατῶντες κλάδους ἱκετη-
ρίως ἐμμάλι ἐσημμένως. 5. Ὁμῶ] Τὸ ὁμῶ ἐπὶ συνάψει δυοῦ κώλων
λεγόμενον, καὶ ἐπὶ τῷ προσέξει κώλῃ δύναται λέγεσθαι καὶ τῷ δευτέρῃ,
ὥσπερ καὶ τὸ ἅμα, καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος. Καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα, ὁμῶ μὲν
θυμιαμάτων γέμει, ὁμῶ δὲ παλαιῶν τε καὶ νεωγμάτων. Ib. Παιά-
νων] Τῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνων ἕτος γὰρ αἵτιος τῷ λοιμῶ [ἢ]
γεν τῆς παιανίας καὶ τὰ τοιαῦτα.

8 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἄ γὰρ δικαίων μὴ παρ' αἰγέλων, τέκνα,
 Ἄλλων ἀκχεῖν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
 Ὅ παῖσι κλεινὸς Οἰδίπυς καλὸν ἔμμεν.
 Ἄλλ', ὦ γεραίε, φράζ' (ἐπεὶ πρέπων ἔφους
 Πρὸ τῶνδε φωνεῖν) τίνι τρόπῳ καθέσθαι. 10
 Δείσαντες, ἢ σέξαντες· ὡς θελοντ' ἀν
 Ἐμὲ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάλητον γὰρ ἀν
 Εἶην, πιδάνδε μὴ εἰ καπικλείρων ἔδραν.—
 Ἰε. Ἄλλ', ὦ κραυγῶν Οἰδίπυς χάρας ἐμῆς,
 Οἷός μιν ἡμᾶς ἡλίοι προσήμεθα 15

6. Ἄ γὰρ δικαίων] εἰ δὲ αἰγέλων μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἡξίωσα, ἀλλ' αὐ-
 τὸς παρεγενόμενος, προκηδόμενος ὑμῶν. 8. Ὅ παῖσι κλεινός] ἢ παῖσι
 ἐπιηδυνμασιν, ἢ ὑπ' αἰθρώπων. πιθανῶς δὲ τὸ ὄνομα τῷ προλογίζοντι
 ἐδήλωσεν. ἀμα τε καὶ εἰς ἐπιθυμίαν φέρει τὸν θεῶν τῶν περὶ τῷ Οἰδί-
 ποδος. ἐκ εὐθύς δὲ τὰς αἰτίας τῆς δόξης ἐπάγει, ἀλλὰ ταμιεύεται
 καλὰ βραχὺ ἐν καιρῷ ἐνθήσειν. καλῶς δὲ, εἰ δὲ αἰγέλων ἀπήγελται.
 ἵνα διαλεγόμενος αὐτὸς ἐκ Δελφῶν εἰσαγάγῃ τὸν Κρέοντα. 9. Ἄλλ' ὦ
 γεραίε] εὐτάκτως ἐκάστῳ τὸ δέον ἀπένειμε· διὰ μὲν τῶν παίδων, τὸν
 οἰκλὸν τῆς ἱκετείας· διὰ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ, ἢ πρὸς βασιλεῖα ἀποκρισὶς·
 εἰς γὰρ τὸτο ἀπρεπὲς τὸ τῶν νέων πρόσωπον· δεήλωται ἐν ἡμῖν τὸ
 χηρσίμον τῆς παρεσσίας τῷ γέροντι. 10. Τίνι τρόπῳ] ἀπὸ τῆς ἐπὶ
 ποίᾳ προφάσει ἰκετεύετε. εἴτα ἐπιφέρει τὰς αἰτίας· ἢ γὰρ διὰ δέος
 κολάσεως, ἢ παθόντες, ἐκδικίας τυχεῖν ἀξιῶτε· ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τῷ
 σέξαντες, οἷον ἤδη πεποιδότες. 12. Δυσάλητος] σκληρός. δυσμε-
 τὰ κλέους. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνελεής. ἴσως τὸ ἀνάλητος καὶ σκλη-
 ρός. 13. Τοιάνδε — ἔδραν] ἀνθρώπου ἔτω καθημένου ἐλεεινός.
 14. Ἄλλ' ὦ κραυγῶν] ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἐγνώκαμεν τὸ ὄνομα τῷ
 Οἰδίποδος, καὶ ὅτι παιᾶνες εἰσὶν ἐν τῇ πόλει· νῦν δὲ, διὰ τῆς ἐτέχνης
 ἐπεξεργασίας, ὅτι καὶ βασιλεὺς, καὶ τὴν αἰτίαν τῶν παιᾶνων, πρῶτα γιν-
 ον δὲ εἰς πειθὸς τὸ προοίμιον. 15. Ἠλίοι προσήμεθα] τὸτο καὶ τὴν
 ἡλικίαν σημαίνει, καὶ δυσωπητικὸν πᾶς τυγχάνει· ὡς γὰρ ἐπὶ δεῦ βω-
 μὴς πάρεσιν ἐπὶ τῆς πρὸ τῶν βασιλείων ἰδρυμένης· τὸ ἡλίκος δὲ, πρὸς
 τὸ τηλικὸς δὲ ἔχει τὴν ἀναφορὰν λέγεσθαι δὲ καὶ ἀμφοτέρω ἐπὶ ἡλικίας
 κυρίως· οἷον τηλικόςδε ἐστίν, ἀπὸ τῆς τοσούτου τὴν ἡλικίαν. καὶ ἀπὸ
 τούτου ἐπὶ μεγέθους ἀπῶς. ἐστὶ δὲ αὕτη προκατάστασις καὶ διήγησις τῶν
 συμβαίνων αὐτοῖς ἐκ τῆς λοιμῆς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 11. Δείσαντες, ἢ σέξαντες] φρεσὶν ἐπὶ τὴν καὶ
 διὰ

Quae ego judicans non ex aliorum, filii,
Nunciis debere cognosci, ipse huc veni
Ille omnibus celebratus Oedipus.

At tu, o Senex, fare (quoniam decet
Te priorem hisce eloqui) quo in statu estis, 10
Veritine an passi *malum*: cupio enim (prorsu
Vobis opem ferre in omnibus; nam durus essem
Si non tam lugubrem miserarer fessionem.

Sac. At o Rector Oedipus patriae meae,
Vides quidem nos, quales affidemus

15

διὰ τὸ τοῦ βοήθειαν ἐκκαλέμενοί με' ἢ ἐξέταλεις, καὶ παθόντες
καὶ ὑπομειναιῖς τι κακόν, καὶ διὰ τὸ τοῦ ζῆτῶντες ἐκδίκησιν παρ' ἐμοῦ.
Προσαρκεῖν] τὸ πρὸς, πρὸς τὸ πᾶν ἔχει τὴν δύναμιν. 15. Ἡλίοι
προσήμεθα] ὑποῖναι τὴν τε ἡλικίαν καὶ τῷ ἐκ τῆ λοιμῆ πάθει, προσ-
καθήμεθα τοῖς ἐπὶ τῶν βασιλείων βωμοῖς. ἢ τὸ βωμοῖσι τοῖς σοῖς,
ἀντὶ τῆ ἐν τῇ πρὸς σε ἐκείῃ. εἰρηλαί δ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς
θεοῖς βωμῶν, εἰς ὅς, ὅτε συμφορὰ καὶ ἀλάστοι, προσεδρεύοντες ἀνθρώ-
ποι, θυσίαις τὸ θεῖον ἐξιλεῖσθαι.

Σχήμ. Τρικλ. 6. 'Α γὰρ] βάσις. 14. 'Αλλ' ὁ κραλύνων] προ-
καλέσας καὶ διήγησις τῶν συμβαίνων αὐτοῖς ἐκ τῆ λοιμῆ.

SCHOL. INED. 6. [ὁ] παλῆς ἐπὶ τῆς παῖδας, τὸ τοῦ βασι-
λεὺς ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτῆ [ον]. 9. Διὰ τὴν τῆ αἰνίγματος τῆς σφίγδος
λύσιν. 13. Ἐκ παραλλήλου τὸ μὴ καὶ τὸ εἶ. 1b. ἀντὶ ἀνθρώπου ἄνθρω-
πῶν καθήμενος ἐλευνῶς δηλονότι. 14. Κραλῶ—τὸ ἄρχω. Κραλύνω δὲ
τὸ ἰσχυροποιῶ. ἐνταῦθα δὲ τὸ κραλύνω ἀντὶ τῆ ἄρχω. 15. Ἡλίκος
τηλικόςδε.] Τὸ ἡλίκος, πρὸς τὸ τηλικόςδε ἔχει τὴν ἀναφορὰν. λέ-
γεται δὲ καὶ ἀμφότερα ἐπὶ ἡλικίας κυρίως. οἷον τηλικόςδε εἰς τὴν, ἀντὶ τῆ
τοσούτου τὴν ἡλικίαν καὶ ἡλίκος ἀντὶ τῆ ὁπόσος τὴν ἡλικίαν. καὶ ἀπὸ
τάτου, καὶ ἐπὶ μεγέθους ἀπλῶς. καὶ θεὸν ἐνταῦθα φαίνει τὸν βασιλεῖα

16. Ἀντὶ τῆ ναοῖς εἶχον γὰρ φασὶ ναὸς ἰδρυμένους πρὸ τῶν βασιλείων.
Βωμός· τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔθουν, ἀπὸ τῆς βωμός, καὶ ὁ περιέχων τῆ-
τον ναός. βωμός· καὶ ἐν ᾧ τὰ ἄρματα ἐτίθετο· ὡς παρ' Ὀμήρῳ. "Ἀρ-
ματα δ' ἀμεινωμένοι τίθει· ναός καὶ ἱερὸν, πᾶν τὸ οἰκοδόμημα ὑφ' ᾧ
περιέχεται ὁ βωμός· πρόταον τὸ ἔμπροσθεν τῆ ναοῦ τέμενος, ἐν ᾧ καθ-
ιδρεύετο τὸ ἄγαλμα λέγεται τέμενος ἀπλῶς, καὶ ὁ ἀποκηκομένος καὶ
ἀνατεθειμένος τόπος τινί.

10 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν, οὐδέ πω μακρὰν
Πτιάδ' ἀτένοντες· οἱ δὲ, σὺν γῆρα βαρεῖς
Ἱερεῖς, ἐγὼ μὲν Ζῆνός· οἱ δὲ τ' ἡϊθέων

Λεκτοί. τὸ δ' ἄλλο Φῦλον ἐξεσημένον

Ἀγοραῖσιν Θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς 20
Ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνῶ τε μανιείᾳ σποδῶ.
Πόλις γὰρ, ὥσπερ κ' αὐτὸς εἰσοραῖς, ἄγαν
Ἦδη σαλεύει, καὶ ἀνακουφίσαι κάρα

16. Βωμοῖσι] ναοῖσι. βωμός, τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔθουν, ἀπὸ τοῦτου βωμός, κ' ὁ περιέχων τῶτον ναός. βωμός κ' ἐν ᾧ τὰ ἀγάλια ἐτίθειτο, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, Ἀγάλια δ' ἀμύωμοισι τίθει. ναός κ' ἱερὸν πᾶν τὸ οἰκοδόμημα, ὑφ' οὗ περιέχεται ὁ βωμός. πρὸναιον ἔμπροσθεν τῆς ναῦ. τέμενος, ἐν ᾧ καθιδρύετο τὸ ἄγαλμα. λέγεται τέμενος ἀπλῶς, κ' ὁ ἀποκεκομμένος κ' ἀνατεθειμένος τόπος τῆς. 17. Πτίσθαι] ἀντὶ τῆς βαδίσαι. ἡ δὲ μετὰφορὰ ἀπὸ τῶν νεοτῶν. Ib. Σὺν γῆρα βαρεῖς] ἐφ' ἑαυτῇ τῇ πληθυντικῇ ἐχρήσατο, κ' τὸ ἱερεῖς ὁμοίως. βαρὺς δὲ ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ, Τσαυτ' ἀνὴρ δύσσοργος, ἐν γῆρα βαρὺς· ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τῷ σώματι, ὡς ἐνταῦθα. 19. Λεκτοί] τὸ λεκτοί, τάχα μὲν εἰς σύστασιν τῶν παίδων, τάχα δὲ κ' δημοσίαν ἐκφαίνει τὴν ἐκπομπήν, ὡς ἐπιλεχθεῖσαν κ' πεμφθεῖσαν ὡρᾶ τῆς κοινῆς. 20. Πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς] δύο ἱερά ἐν ταῖς Θηβαῖς ἱδρύλται τῇ Ἀθηνᾷ, τὸ μὲν, εἰκαίας, τὸ δὲ, ἰσμηνίας. οἱ δὲ ἕως, τὸ μὲν, ἀλαλκομενείας, τὸ δὲ, καδμείας. τινὲς δὲ τὸ τῆς ἀλαλκομενείας ἔκ ἐν Θήβαις, ἀλλ' ἐν κώμῃ εἰναί φασιν. 21. Ἐπ' ἰσμηνῶ τε μανιείᾳ] κ' γὰρ ἐστὶ ὡρᾶ τῇ ἰσμηνῇ Ἀπολλωνος ἱερὸν. διό φησι, μανιείᾳ σποδῶ. τὸτο δὲ ἀντὶ τῆς βωμῷ, ὅτι διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱερεῖς, ὡς φησι Φιλόχορος. Ib. Μανιείᾳ σποδῶ] μανικῇ. χρῆσμός μὲν, ὁ τῶν θεῶν μανιείᾳ δὲ κ' μάντευμα, τὸ ἀπὸ μάντεων ἀνθρώπων. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀπλῶς ἀντὶ τῆς κληρικῆς. 23. Ἦδη σαλεύει] ἡ μετὰφορὰ ἀπὸ τῶν χειμαζομένων νέων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 18. Ἐγὼ μὲν] ἀπαλῶμενοί τινες, ἐκ τῆς, Ἐγὼ μὲν Ζηός, φασὶ τὸ Οἱ δὲ τ' ἡϊθέων, ἀντὶ τῆς οὗτοι τῶν Διοσκύρων ἱερεῖς. τὸ δὲ ἔ τοιούτων· ἀλλ' εἰπὼν αἶνω τὸ, ἡλίκοι προσήμεθα, κ' διελὼν τῶτο εἰς τὸ Οἱ μὲν ἔπω πλίσσθαι σθένοντες, κ' εἰς τὸ Οἱ δὲ σὺν γῆρα βαρεῖς ἱερεῖς, ἐρμηνεύει πάλιν αὐτὰ, τὸ μὲν, αἱ δὲ σὺν γῆρα βαρεῖς ἱερεῖς, ἀντὶ

Aris tuis : Hi quidem nullatenus procul

Volare valentes : Illi verò senio graves

Sacerdotes, *interque eos* ego Jovis : Haec quoque juvenum

Lectorum *turba*. Reliquum autem vulgus coronatum

In foro sedet, juxtaque Palladis bina

Delubra, et ad Ismeni fatidicum cinerem.

Civitas enim, quemadmodum et ipse vides, ni-
Nunc fluctuat, et levare caput (mis

ἀντὶ τῆ ἐγὼ μὲν ὑπάρχων γέρον ἱερεὺς τῷ Διὶ· τὸ δ', οἱ δὲ ἔγω πλίσ-
σθαι σθένοντες, ἀντὶ τῆ οἱ δὲ τῶν ἡθέων καὶ τῶν νέων ὄντες. ἀντὶ τῆ,
νέοι λελοί καὶ ἔκκριτοι. ἰστέον δ' ὅτι οἱ τῶν τῆς πόλεως ἐκκρίτων νήπιον
παῖδες ἦσαν μέλα μόνη τῷ ἱερέως. διὰ τῆτο γὰρ καὶ ἄνω λέγει τὸ, Οἱ
μὲν ἔγω πλίσσθαι σθένοντες, καὶ ἐν ἀρχῇ τὸ, νέα τροφή. διὰ τῆτο δὲ
τούτης ἔλαβε, διὰ τὸ εἰσακησθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Οἰδ.ποδοῦ, ἐλεῖσαντος
τὸ τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἄωρον, καὶ τὴν εὐγένειαν αἰδοσθέντος. 21. Μαν-
τεία σποδῶ] εὐρηλαί καὶ μαντείας, καὶ μαντεία. καὶ τῆτο πάλιν τὸ μαν-
τεία διπλῶν. εἴτε γὰρ περιστάσεις, τότε αἰτιατικὴ πληθυντικῶν ἐστὶ,
τὰ μαντεία· εἴτ' ὀξυνεῖς, δόλική ἐστι, τῇ μαντεία. εἰ μὲν οὖν μαντείας
γράφεις, οὕτως ἔρεῖς, καὶ ἐν σποδῶ Ἰσμηνῶ μαντείας. τῆτ' ἔστιν, οἱ μὲν
Ἀθηναῖς ἐν τοῖς ναοῖς καθίδρυται, οἱ δὲ Θυσίαν ἐν τῷ Ἰσμηνῶ ποιεῖσι,
καθ' ἣν ἐκ τῆς ἀνάψεως τῷ πυρὸς τὸ μέλλον μαντεύονται. εἰ δὲ μαντεία,
οὕτως, ἐπὶ σποδῶ μαντεία καὶ μαντικῇ. τὸ δὲ ἕτερον μαντεία, οὕτως, ἐν
σποδῶ τῷ Ἰσμηνῶ, ἐπὶ μαντεία καὶ μαντεύματα. ὅπως δ' ἐποίησεν τὴν μαν-
τείαν διὰ πυρὸς, ἐν Αἰσχύλῳ ἐρρέθη εἰς τὰς ἐπὶ ἐπὶ Θήβαις.

§ Σχήμ. Τρικλ. 18. Οἱ δὲ τ' ἡθέων] συνίζησις.

SCHOL. INED. 17. Ἰδὲ, βεβαρημένοι, δυσκίνητοι, συνόλεις γή-
ρα. ἀπὸ τῶν ἡθέων ἦγον τῷ Κάτορος καὶ τῷ Πολυδεύκῃ. Τὸ βαρὺς
ἐνίηλε μὲν λέγεται ἐπὶ ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ Τοῦτ' ἀντὶ δυσσοργος ἐν γῆρα
βαρὺς. ἐνίηλε δὲ ἐπὶ σώματος, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ. 21. Χρησμός... ἡ τῶν
θεῶν μαντεία· μαντεία δὲ καὶ μαντεύμα, τὸ, ἀπὸ μάντων ἀνθρώπων, ἐν-
ταῦθα δὲ τὸ μαντεία ἀντὶ τῆ μαντικῇ λέγεται, ἀπλῶς ἀντὶ κλητικῇ.
23. Ἄγαν σαλευεῖ. ἦγον πᾶν ταράττειν, ἐν μεγάλῳ κλύδωνι ἔστιν, ἐν
μεγάλῳ κινδύνῳ. Ib. Ἀπὸ τῆ σάλος τῶν βυθῶν τῷ φονικῷ, ἔκετι οἷά
τέ ἔστιν, ἦγον δυναλῇ.

12 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Βυθῶν ἔτ' οὐχ εἶα τε, Φοινίε σάλας
 Φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
 Φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
 Ἀγρόνους γυναικῶν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος Θεὸς
 Σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθις, πόλιν,
 Ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμείων· μέλας
 Δ' ἄδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλῆθ' ἵζειται, 30
 Θεοῖσι μὲν νυν ἐκ ἰσχυμένον σ' ἐγώ,
 Οὐδ' οἶδε παῖδες, ἐζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 Ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίη
 Κρίνοντες, ἐν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς.
 Ὅς γ' ἐξέλυσας, ἄστυ Καδμείων μολῶν, 35
 Σκληρᾶς αἰοιδῶν δασμὲν ἐν παρείχομεν.

25. Φθίνουσα μὲν κάλυξι] σὺν τοῖς βλαστήμασιν. οὐ μόνον ἀ-
 φορίαν φησὶν (ἢ) τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς πεφυκότας καρπὸς διαφθεί-
 ρεσθαι ὑπὸ τῆς λοιμῆς. 27. Ἀγρόνους] κακογόνους. 1b. Πυρφόρος
 Θεός] ὁ λοιμὸς ὁ πυρφόρος. τὸν γὰρ πυρεῖον, πῦρ καλεῖται. καὶ τὸ
 ἐναντίον, ὡς Ὅμηρος, Καί τε φέρεי πολλὸν πυρεῖον. 28. Σκήψας]
 ἐπιβαλὼν. 29. Δῶμα Καδμείων] περιφραγτικὴς ἡ πόλις. ἢ ἀντὶ τῆς
 τὰ δῶματα πάντα τὰ τῆς πόλεως. 33. Ἀνδρῶν δὲ πρῶτον] οὐ μό-
 νον ἐν ὡς βασιλείας δεῖναι, ἀλλὰ καὶ σοφῶ. κατὰ βραχὺ δὲ παρεμ-
 βάλλει ἡμῖν ὁ ποιητὴς τὰ τῆς ἱστορίας τῆς Οἰδίποδος. 1b. Συμφο-
 ραῖς] ταῖς βίολικαῖς συντυχίαις. 34. Ἐν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς]
 καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ φιλίαις. τὸ φοβᾶσθαι τῆς τῶν
 θεῶν διανοίας. ἐκ τούτου δὲ παθητικώτερον τὴν τραγωδίαν ποιεῖ, ὅταν
 ὁ τοιοῦτος (ἢ) νομιζόμενος, φανῇ καινοῖς μίσσειν ἔνοχος. 35. Ὅς γ'
 ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολῶν] ὡς τε μολῶν ἄστυ Καδμείων. ἵνα καὶ ἡ ἀπὸ
 ξένης αὐτῆς ἀφίξις δηλωθῇ. 36. Σκληρᾶς αἰοιδῶν] ὅτι τὸ αἰοιδῶν εὐφη-
 μὸν ἐστὶ, προσέθηκε σκληρᾶς ὅ ἐστι δυσκλήν, διὰ τὸ αἰνιγματ. ἢ φοι-
 κῆς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 24. Φοινίε σάλας] ἦγεν τῇ θανάτῳ παρεκτικῶς
 λοιμῶ. ἐστὶ δὲ τὸ βυθῶν, καὶ τὸ φοινίε σάλας, ὥσπερ ταῦτ', ἔτι, καὶ ἔχ-
 οῖα τε ἐστὶν ἀνακουφίσαι καὶ αἶω τῶν βυθῶν ἐνέγκαι τὸ κάρα τῆς φοι-
 νίης, λέγω σάλας. τῶν ἔστι, ἢ δύναται τῶν καλίσχοντων αὐτὴν ἀπ-
 κλλαγῆναι κακῶν. ἐξηλαί ὃ ἐκ μέλαφορᾶς τῶν ἐν ὑδάσι κινδύνου-
 ὄντων.

Profundis adhuc non valet, fanguineâque undâ
 Consumta quidem immaturis terrae frugibus,
 Consumta quoque boum armentis, partubusque
 Infructuosis mulierum. Ignifer autem Deus (bem,
 Incumbens affligit, pestis *nimirum* teterrima, ur-
 Per quem evacuatur domus Cadmeorum; niger
 Autem Pluto suspiriis et lamentis ditefcit.
 Diis quidem nunc non æquantes te ego,
 Neque hi pueri, tuas confedimus ad aras,
 Sed virum eximium inque vitae *hujus* cladibus
 Judicantes *depellendis*, Deisque placandis.
 Qui liberaſti, urbem Cadmeorum profectus,
 Durae vatis tributum, quod *prius* pendimus,

όντων. γήγνωσκε δ' ὅτι ἐν ταῖς Θήβαις τότε καὶ πείνα καὶ λοιμικὴ νό-
 σος ἦν ὡς καὶ αἱ προῖων δείξει, πρῶτον τὴν τῆς γῆς πρὸς τὰ φυτὰ
 δυστυχίαν διεξιὼν, δι' ἧς τὰ θρέμματά ἐφθείρετο· ἐπεὶ αὖ δὲ καὶ τῆς
 λοιμικῆς νόσου προσθείς. 25. Ἐγκάρποις χθονός] εἰκότως εἶπε τὸ
 ἐγκάρποις πρὸς τὸ κάλυξι. κάλυξ γὰρ κυρίως τὸ τῷ ῥόδῳ περικά-
 λυμμα· ἔνθα δὲ ἐκ τῶ ἐγκάρποις, πάντα τὰ ζῶντα ἀνθρώποις καὶ
 κτήνεσι φέροντα σπέρματ' ἐδήλωσεν. 35. Ὃς γ' ἐξέλυσας] ἡ σύν-
 ταξις, ὃς μολὼν καὶ ἰλθὼν ἐκ Κορίνθου, ἐξέλυσας καὶ ἡλευθέρωσας τὸ ἄστυ
 τῶν Καδμείων τῆς σκληρᾶς αἰοιδῆς. δεῖον δ' εἰπεῖν τῷ δασμῷ καὶ τῷ
 φόρῳ, ὃν ἐκάστοι' αὐτῇ παρείχομεν, διὰ τὴν τῶν αἰνιγμάτων ἀγνοίαν
 ὃ δὲ πρὸς τὰ ὃν ἐποίησε δασμόν.

SCHOL. INED. 25. Φθείρομαι μὲν κατὰ τὰς καρποφόρους κά-
 λυκας τῆς γῆς. κάλυξ κάλυκος ὁ βλαστός· κυρίως δὲ, ἐπὶ ῥόδῳ.
 Ib. Φθείρομαι δὲ, κατὰ τὰς ἀγέλας τῶν νομάδων βοῶν. ἀντὶ τῶ τῶν
 ζώων ἀπλῶς τῶν νεμομένων. 26. Καὶ μετὰ τῆς τόκης τῶν γυναικῶν τῆς
 ἀγόνης ἦγον τῆς κακογόνης. τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκάλεσαν ἐν ταύτῃ θεόν.
 29. Στεγίσκειται τῷ πλῆθει τῷ πληρῆνός αὐτό. 30. Ἀθῆς. ὁ περὶ
 τὴν γῆν σκώπεινός αἷς. 35. Ὃς γε ἰλθὼν εἰς τὴν πόλιν τῶν Καδμείων,
 ἐξέλυσας ἀντὶ τῶ ἰλυσας ἦγον ἵπαυσας τὸν δασμόν τῆς σκληρᾶς αἰοιδῆς,
 ἦγον τῆς σφιγγός, ὃν παρείχομεν. 36. Ἀοιδῆ λέγει ἐπεὶ ἐμμέτρως
 ἔλεγε τὰ αἰνιγμάτα. Δασμός τὸ τέλος διότι κατ' ἔτος ἀπῆτει τοῖς
 πολίταις ἀνθρώποις. Δασμός τὸ τέλος καὶ φόρος. ἀναδασμοὶ δὲ τῆς γῆς,
 ἡ ἀναμέρισις καὶ ἡ ἐκ δευτέρᾳ διαίρεσις.

Καὶ

Καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον,
Οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς. ἀλλὰ προσθήκη Θεοῦ
Λέγῃ νομίζῃ θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον.

Νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα, 40

Ἰκευόμεν σε πάντες οἶδε πρόστροποι,
Ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του Θεῶν
Φήμῳ ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰοτάτου.

Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς

Ζώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45

Ἴθ' ὦ βροτῶν ἄρισ', ἀνάρθωτον πόλιν

37. Οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον] ἔδεν πλέον εἰδῶς, ἔδεν εἰς προσθήκην τῆς σῆς γνώσεως. τὸ πλέον ἔτω τιθέμενον, ἢ περισσὸν τίθειναι, ἀλλ' ἔχον αἰεὶ ὅποι ἀποδοθῆσθαι· οἷον, σπουδάσας, ἔδεν πλέον ἡνυσα. ἀντὶ τῆς, ἔδεν πλέον τῆς σπυδῆς. καὶ, Δένδρεσιν εὐκάρτοις ἔδεν πλέον· τῆς εὐκαρπίας δηλονότι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. 38. Οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς] αἶον, οὐ προακούσας παρ' ἡμῶν τὸν τρόπον τῶν αἰνιγμάτων. ὅπερ συν-ελάμβανέ πως σοι πρὸς τὴν λύσιν· ὡς πρὸς Θεοφιλῇ οὖν καὶ εὐτυχῇ ἀπαλῶσι. περιτρίβει δὲ ἡ ἐξ, ἢ ἡ ὑπό. 1b. Προσθήκη] συμβαλῇ, ἐπιμερίξαι. 39. Ὄρθῶσαι βίον] ἀνορθῶσαι, ἀπὸ μελαφορέας τῶν κλινομένων, ὅταν αὐτά τις ἀνορθοῖ. 40. ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπῳ κάρα] ἢ ὑπὸ πάντων κράτιστος ἢ ὑπολαμβανόμενος, ἢ πᾶσι τοῖς προειρημένοις. 1b. Τύχῃ] συνέσει, Θεοφιλίᾳ. 41. Πρόστροποι] προσπεπρωκότες, προστετραμμένοι. ἴσως δὲ τὸ τοῦτο εἰπὼν ὁ ὑποκριτὴς προσπίπτει πρὸς τὴν πόδα τῆς ἀρχούσης. 43. Φήμῳ] χρησμένῳ. ἐπὶ μὲν Θεῶν χρησμός ἀπαλῶ οἰκείως· ἐπὶ δὲ τῷ ἀνδρὶ προσυπακῆσαι ἢ μαντεῖα κατ' ἀναλογίαν. 44. Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι] ἐν τοῖς συνεοῖς τὰς συντυχίας καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων ὅρῳ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας. οὐ σφάλλεται, ἀλλὰ τὸ ἀποδεχόμενον φοχάζεται καλῶς. 45. Ζώσας] ἐνεργετίας. 46. Ἴθ' ὦ βροτῶν ἄρισ'] διεξελθὼν τὰ τῆς πάλεως κακὰ, καὶ ὅτι ἱκανὸς ἐστὶν ἐπινοῆσαι ἀπαλλαγὴν, ἐπάγει ὅτι καὶ χρησίμον σῶσαι τὴν πόλιν, μᾶλλον δὲ κινδυνῶδες τὸ ἀμελεῖν. ἴθι οὖν καὶ εὐλαβήθητι μὴ τὴν ὑπάρχουσαν δύξαν τὴν ἐπὶ τῇ εὐποιίᾳ ἀπείλεσης. πάντῳ δὲ αἰδημόνως ἐκ εἰπεν ὅτι οὐκ ἐτι τιμῆται σε ἡ πόλις, ἀλλὰ σὺν τῇ εὐχῇ τὸ ὅλον κατέθηκεν. εἰώθαμεν δὲ καὶ τῶν ατυχημάτων καὶ τῶν εὐμεριῶν μνημονεύειν, καθὼς ἀρχοὶ ἀποβῶσιν. ἔασον οὖν (Φησὶν) ἀέριαι τὴν προγεγενημένην σοι δόξαν· ἵνα αὐτὸ τὸ τοῦ λέγωμεν, ὅτι ἐπὶ Οἰδίποδος τῆς σφίγγος ἀπαλλαγέντες, εὖ διαγεγόναιμεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 44. Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι] ὅτι καὶ τοῖς ἐμπείροις τῶν βουλευμάτων, ἤγουν τοῖς ἄριστα βεβηνομένοις, ὀρῶ καὶ βλέπω ἢ μόνον τὰ

Idque, a nobis nihil monitus omnino,
 Neque edoctus, sed ope consilii divini
 Diceris, haberisque nostram erexisse vitam.
 Nunc ergò, ô optimum Oedipodis caput,
 Rogamus te omnes *sic* ad *tua* cadentes *genua*
 Opem ut aliquam invenias nobis, vel alicujus
 Deorum

Oraculo audito, vel ab homine edoctus aliquo :
 Expertis enim eventus quoque
 Consiliorum maximè florere video.

Ito igitur, ô mortalium optime, erige urbem,

τὰ κακὰ κ' τὴν περὶ τέτων ζήτησιν, ἀλλὰ κ' μάλιστα τὰς συμφορὰς
 ζώσας. τὐτ' ἔγω, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὥσπερ νεκρά ἐστὶ τὰ συμ-
 βῆναι καλὰ ἢ κακὰ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταλαμβάνειν αὐτὰ,
 κ' ὅθεν ἐπῆλθε φράζειν τοῖς δὲ καλῶς βουλευμένοις, κ' τὰ καλὰ
 ζῶσιν. ἦγυν ἄριστα καταλαμβάνεται δι' ἣν αἰτίαν συνέβη κ' μαλίσθ'
 αἱ ὑπαρχόμεναι δυσυχίαι τῷ κόσμῳ. ἔτοι γὰρ δύναται κ' ὅθεν ἐπῆλθεν
 ἐξηγεῖσθαι, κ' μηχανὴν τινα φράζειν δι' ἧς τάχιστα παύσειται. 46.
 "16' ὁ βροτῶν] τὸτο βολόμενος παρακινῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν αὐτῶν βοή-
 θειαν, λέγει, αἰδέσθησι κ' βοήθησον ἡμῖν, ἐπεὶ σε σωτήρα ἀνακαλεῖται
 ἡ πόλις, τῆς περὶέρας ἐπιθέσεως τῆς σφίγγος ἐλευθερωθεῖσα. ὥς μη-
 δαμῶς ἔχωμεν μνημονεύειν τῆς σῆς ἀρχῆς, πρότερον μὲν κειμένης
 ἀνθρωπότητας ἡμᾶς, ὕστερον δὲ, ἦγυν νῦν, ὑπὸ τῷ λοιμῷ καταλειπέ-
 σης ἡμᾶς πεσεῖν. ἀλλ' ἀνθρώπων τὴν πόλιν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἦγυν ποι-
 ησον ἀσφαλῶς εἶναι, κ' μὴ ὑπὸ τῷ λοιμῷ πεσεῖν κ' κινδυνεῦσαι.

[Σχήμ. Τρικλ. 40. Νῦν τ', ὦ κράτ.] ἰκισία πρὸς τὸν Οἰδίπο-
 δα, ὥς βοηθῆσαι αὐτοῖς.

SCHOL. INED. 37. Οὐδὲν πλέον εἰδώς.] ἦγυν ὅδεν εἰσπροσθί-
 σαν τῆς σῆς γνώσεως. τὸ πλέον ἔτω τιθέμενον, ὃ περισσὸν τίθεται·
 ἀλλ' ἔχον αἰεὶ ὅποι ἀποδοθήσεται· οἶον, σπυδάσας ὅδεν πλέον ἦνυσας·
 ἀντὶ τῷ ὅδεν πλέον τῆς σπυδῆς, κ', δένδρεσιν εὐκάρποις· ὅδεν πλέον
 τῆς εὐκαρπίας δηλονότι· κ' ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. 39. Ἀντὶ τῷ
 ἀνορθῶσαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλινόμενων ὅταν αὐτὰ τις ἀνορθῶι.
 41. Πρὸς σὲ τετραμμένοι, κ' παραγώγως προσερίπανς ἄλλαχῶ, Θά-
 κει δὲ προσερίπανς. 43. Εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς τινὸς ἀκῆσας μαλίσαν δη-
 λονότι οἶσθα. 1b. Ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν, ἀπαιτῶ ὁ χρεσμός οικείως· ἐπὶ
 δὲ τῷ ἀνδρὲς προσυπακείηαι ἡ μαλίσαν οικείως κατ' ἀναλογίαν.
 46. Ἀρείων συγκρίτικόν, ὅθεν κ' πρὸς ἐνικὴν γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν·
 ὡς τὸ, Ἀρείων ὁ Ἐχίλλεύς τῷ Ἀϊαντος τὰ πολεμικά· Ἀρείος ὑπερ-
 βεικόν, ὅθεν κ' πρὸς γενικὴν τῶν πλεονεκτικῶν ἔχει τὴν ἀπόδοσιν τῆς
 συντάξεως.

"16',

Ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὥς σέ νυν μὲν ἤδε γῆ
Σωλήρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
Ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
Στάντες γ' ἐς ἔρθον, καὶ πεισόντες ὕστερον.

50

Ἀλλ' ἀσφαλεία τήνδ' ἀνόρθωτον πόλιν.

Ὅρσιθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην

Παρέχες ἡμῖν, καὶ τανυῶ ἴσος γῆροδ.

Ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆςδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

Ἔνν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν.

55

Ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς,

Ἐρημῶ ἀνδρῶν μὴ ξυνοικέων ἔσω. —

Οἱ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνῶτε κοῦκ ἄγνωτά μοι

Προσήλαθ' ἰμεῖροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι

49. Ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς] ἂν καθ' ἑαυτὴν ἐποίησας, ἡδαμῶς μεμνήσθ-
μεθα. 51. Ἀλλ' ἀσφαλεία] γνώμη ἀσφαλεῖ, καὶ ἐχρᾶ εὐελεῖα, τὸ
ἐμπειρὸν κακὸν τῇ πόλει ἀνόρθωτον. 52. Ὅρσιθι αἰσίῳ] μαλίστα εὐ-
συμβόλῳ. ὅρσιθις, ἀπλῶς μὲν πάντα τὰ πειρόμενα· ἰδίως δὲ οἱ εἰς μαν-
τείαν συντίθεντες. ἀφ' ὧ ἐλέγον καὶ πᾶν τὸ εἰς μαλίσταν συντίθενον, ὅρσιθι,
οἷον πτερόν, ἢ πτερόν, ἢ τοιούτων τι. ὧ μόνον δὲ τὰ εἰς μαλίσταν συν-
τίθενται, ἀλλ' ἤδη καὶ αὐτὴν ἀπλῶς τὴν μαλίσταν ὅρσιθι καλοῦσι, καθ' ὃ
λέγεται ἐνταῦθα. τὸ αἰσίον δὲ καὶ τὸ ἀπαίσιον ἐπὶ τῆς τῶν ὀρέων μαν-
τείας· κυρίως λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπ' ἄλλων, οἷον ἀπαίσιοι ὅρσι-
θις, οἱ δυσσιώνιστοι· αἰσίον δὲ, τὸ ἐναντίον, οἷον οἱ εὐσύμβολοι καὶ τὰ ἀ-
γαθὰ σύμβολα δηλοῦντες. 54. Ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆςδε] τὸ πᾶν τῷ κιν-
δύνῃ (φυσίῳ) εἰς σὲ φθάσει. τίνας γὰρ ἄρξεις, ἢ ποίαν ἔξεις πολιτείαν,
ἀπολωλὸς τῶν οἰκέων; 56. Ὡς οὐδέν ἐστι] καὶ Ἀλκαῖος φησὶν, Ἄν-
δρες, πόλεως πύργοι ἀρήιοι. καὶ Δημοσθένης, Ἄνδρες γὰρ πόλεις, καὶ ὧ
τείχη. ὅμοιον δὲ τὸ τῶν νεῶν ταῖς πόλεσιν· ὅθεν καὶ τροπικοῖς τοῖς ὀνόμα-
σιν ἀπὸ τῶν εἰωθότων χρωῖνται ἐπὶ τῶν πόλεων, οἷα καὶ νῦν ἀπὸ τῆς ἀρ-
χονίας λέγοντες, καὶ ὁρθῶς πλεῖν τῇ πόλει φάσκοντες. 58. ὦ παῖ-
δες οἰκτροί] ἔκ εἰς τὴν ἡλικίαν τοσούτον τὸ ὧ παῖδες, ὥς ἂν ἀρμόζον ἐπὶ
τῷ φιλοφρονημένῳ ᾗθι. οἷον καὶ τὸ, ὧ τέκνα, ἐν ἀρχῇ. πρὸς τὰς παῖδας
δὲ διαλεγέσθαι, ὥς οἰκτροῖς καὶ μᾶλλον βοηθείας δεομένους. αἶμα δὲ καὶ
διὰ τὸ πλεῖθος, ὥς ἐπικρατέστερον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΚΛ. 52. Ὅρσιθι γὰρ] τούτ' ἐστίν, ἐξ ὧν τὰ σφιγγὸς
ἐξέρχεται

Ito, prospice ; nam te nunc quidem hæc terra
 Servatorem vocat ob priorem promptitudinem :
 At initii neutiquam tui meminerimus,
 Locati siquidem in rectum *statum* cadamus deni-
 At salubri consilio *tuo* hanc erige civitatem ; (que.
 Alite enim et priorem dextro fortunam
 Dedisti nobis, et jam nunc sis similis *tui*.
 Nam, si porro Rex eris hujus terræ, ut nunc es,
 Plenam viris pulchrius est, quàm inanem regere.
 Nihil enim est neque turris, neque navis,
 Nuda *si* viris *fuerit*, qui habitent intus.
Oed. O filii miserandi, nota, & nullo modo ignota
 mihi
 Advenistis petitum ; pulchrè enim novi quòd

εὖρες αἰνίγματα, ἃ μηδεὶς ἀνθρώπων, ὡς κατὰ ῥῆν ἔτι χωρήσομεν,
 ἐποίησας ἡμῖν εὐδελον. τῷτο γὰρ ἐστὶ τὸ ὀρεῖθι αἰσίῳ.

§ Σχῆμ. Τρικλ. 58. Ὡ παῖδες] συγκαλιθέσις Οἰδίποδος.

SCHOL. INED. 48. Κλέω, κλείζω, κληίζω, κλήζω. 49.
 Ἄλλι τῷ, ὡν καταρχὰς ἐποίησας· ὡν ἐποίησας τὴν ἀρχήν. 51. Ἡ-
 γυν ποίησον τὴν πόλιν ἀσφαλῆ μένειν, ὡς καὶ μὴ κατελεσθῆναι, βοή-
 θειαν πρότερον—λαβῶσαν παρὰ σε. Ib. ἀνεστηκυῖαν ποίησον, ἡγυν ἀ-
 νάστησιν. 52. Ὀρεῖθες, ἀπλῶς μὲν, πάντα τὰ πεπτόμενα. ἰδίως δέ,
 οἱ εἰς μαντείαν συντείνοντες, ἀφ' ὧ ἐλεγον καὶ πᾶν τὸ εἰς μαντείαν συν-
 τεῖνον, ὅρην, οἷον πιαρμόν ἢ παλμόν, ἢ τοιῦτό τι. ὧ μόνον δὲ τὰ εἰς
 μαντείαν συντείνοντα, ἀλλ' ἥδη καὶ αὐτὴν ἀπλῶς τὴν μαντείαν ὅρην κα-
 λῶσι καθὼς λέγεται ἐνλαῦθα. Τὸ αἴσιον δὲ καὶ τὸ ἀπαίσιον, ἐπὶ τῆς
 τῶν ὀρεῖθων μαντείας κυρίως λέγεται· καὶ ἀπὸ τούτου, καὶ ἐπ' ἄλλ-
 λων. οἷον ἀπαίσιοι ὀρεῖθες οἱ δυσσιώνιστοι· αἰσιοὶ δὲ τὸ ἐναντίον ἡγυν
 οἱ εὐσύμβουλοι, τῷτ' ἔστιν οἱ ἀγαθὰ σύμβουλοι δηλῆτες. 55. Ἐξερε-
 μένη τῶν ἀνθρώπων τῶν πλεονέκτων αὐτήν. Ib. Κρεῖττον τῆς πόλεως
 κρατεῖν, ἀνδρῶν ἐνοικέων αὐτήν, ἢ κενῆς καὶ εὐθύς τὸ ἐπιχειρήμα
 ἀπὸ ἐλάττωτος. 56. Οὐτὶς γὰρ ναῦς καὶ πύργος τι, πύργος καὶ ναῦς
 ἔρημος ἀνδρῶν ἔδεν τυγχάνει. 58. Ἀλλ' ἐγνωσμένα ἔχει δὲ τὸ πᾶν
 ἐνθυμημα ἔτω· νοσεῖτε πάντες. οὐδεὶς δὲ νοσεῖ ὡς ἐγὼ νοσῶ. εἰς
 ἡμῶν γὰρ τὸ οἰκεῖον σκοπεῖτε, ἐγὼ δὲ, καὶ τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ κοινόν.

Νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσῶντες, ὡς ἐγώ, 60
 'Ουκ' ἔσιν ὑμῶν ὅς τις ἐξ ἴσθ' νοσεῖ.
 Τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἐν' ἔρχεται
 Μόνον καθ' αὐτὸν, καὶ δὲν ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
 Ψυχὴ πόλιν τε καὶ μέν καὶ σ' ὁμῶς ζέει.
 'Ως' ἔχ' ὑπνώ γ' εὐδοντά μ' ἐξεγείρει, 65
 'Αλλ' ἴτε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δὴ,
 Πολλὰς δ' ὁδὸς ἐλθόντα φρονίδος πλάναις·
 'Ην δ' εὖ σκοπῶν ὄρισκον ἴασιν μόνῳ,
 Ταύτῳ ἐπραξα. παῖδα γὰρ Μεινοικίως
 Κρέοντ', ἐμαυτὸν γαμβρὸν, ἐς τὰ πυθικὰ 70
 'Επεμψα Φοῖβος δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ, τι
 Δρῶν, ἢ τί φωνῶν, τῷδε ρυσαίμην πόλιν.
 Καί μ' ἤμαρ ἤδη συμμέλρου' ἔμῳ χρόνῳ,
 Λυπεῖ, τί πράσσει. τὴ γὰρ εἰκότος περ,

65. 'Ως' ἔχ' ὑπνώ] ἀντὶ τῆς, ἔκ ἀμέριμνόν με ὦλα παρακαλεῖτε
 φροντίζειν, ἀλλὰ πρὸ πολλῆς πεφρονηκότα. 67. Πολλὰς δ' ὁδὸς ἐλ-
 θών] πολλὰς γνώμης ἐπιβουλὰς ἐν τῇ σκέψει πλανώμενος ἦλθεν, ἕως ἃ
 ἀρίστην εὖρον τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν καταφυγὴν. ἀρσενικῶς δὲ ἐχρέσατο πλά-
 νοις ἀντὶ θηλυκῆς πλάνης. 70. Κρέοντ' ἐμαυτῷ] ἢ τὸν τυχόντα ἑ-
 πιμψα, ἀλλὰ τὸν ἀναγκαῖον. Ib. γαμβρὸν] ἀπλοῖκῶς ἀντὶ τῆς κη-
 δεύης. 73. Λυπεῖ, τί πράσσει] λυπεῖ ἀπορῶντα δηλονότι τί πράττει.
 φυσικός ἐστιν ὁ λόγος, ἀπὸ τῶν ἐπαγομένων συνυπακύνει τὴν πρὸς τὰς
 πρῶτερον λέγεσθαι. ὡς ἐνταῦθα, ἀντὶ τῆς πράσσει, ἀπορίαν ἐμφανιστοῦς
 γνώμης ζητήσεως ὑπ' ἐρείσει. συνυπακύνει τὸ ἀπορῶντα. καὶ ἐν τῷ
 "Οὐ γὰρ κλύουσις ἐσμὶν αἰσχίης λόγος ἀναξ' Ὀδυσσεὺ τῷδ' ὑπ' αὐ-
 " δρὸς, ἀγτίως." Τῇ γὰρ εἰκότος περ] ἢ πρὸς τὸν ποιῶν ἀπὸ πλείον
 τῷ καθήκοντος χρόνῳ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 66. 'Αλλ' ἴτε πολλὰ] πολλὰς ὁδὸς, ἤγουν
 πολλὰς φροντίδας πλανηθέντα, ζητῶντα τὸ τῆς κακῆς αἰτίας. Ἰστέον δ'
 ὅτι ἢ μόνον θηλυκῶς ἢ πλάνη, ἀλλὰ καὶ ὁ πλάνος· ὥσπερ καὶ εὐθύνη καὶ
 εὐθύνο· ὡς ἔχει καὶ τὸ τῆς Ἰσοκράτους, Τῆς φυγαδικῆς πλάνης. 70.
 Κρέοντ' ἐμαυτὸν γαμβρὸν] ἀπορῶσι τινες πᾶς ὁ Κρέων, τῇ μὲν ἀληθείᾳ
 διῶς ὡς Οἰδίποδος, τῇ δὲ φαινομένῳ γυναικαδόλφῳ, γαμβρὸς οὖν
 παρὰ

Laboratis omnes, et laborantium, ut ego,
Nullus est vestrûm, qui æque laboret.
Vester enim dolor ad unum pervenit
Solummodò, neminemque alium: mea autem
Anima urbemque et me et te simul gemit.
Quare non somno dormientem me *alto* excitastis,
Sed nostis multas me jam lachrymas fudisse,
Multasque vias isse curis vagantem anxiis;
Quodque considerando repperi remedium,
Id adhibui: Filium enim Menœcei
Creonta, affinem meum, ad Pythia
Misi Apollinis delubra, ut sciscitaretur quid
Agendo vel dicendo hancce liberem urbem.
Et me diem jam comparantem cum tempore
elapso (spem
Molestiâ afficit, nescium quid agat, ultra enim

παρὰ τῆς καλεῖται. καὶ φαίνεται ὅτι ἀντὶ τῆ συγγενεῖς ἐνταῦθα τὸ γαμ-
βρὸς κεῖται· ἐπεὶ δὲ κηδεὺς ἢ μόνον ὁ πωθηρὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ γαμβρὸς,
καὶ ὁ γυναικαδελφὸς εὐξήαι. 73. Χρόν] τῷ ὀρισθέντι παρ' ἐμὲ αὐτῷ
εἰς ἀπάντησιν, ἐκείσε τε καὶ πάλιν ἐκείθεν δεῦρο. 74. Εἰκότος περὶ
τῆτο λέγει ὅτι εἰκὸς ἦν καὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον αὐτῷ παρ' ἐμὲ,
δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀρῆσαι· νῦν δὲ καὶ περὶ τῆ εἰκότος βρα-
δύνει.

SCHOL. INED. 66. οὐκ εἶπε δακρύσαι, ἀλλὰ δακρύ-
 σαῖνα, διὰ τὸ ἔγε. γνωσκὸν γὰρ ὃν μὲλὰ μείλοχῃς συνηκλίον. 67.
 Στροφαῖς φαντασίαις ἦγον διὰ τῶν γεφῶν καὶ τῶν φαλισσιῶν τῷ λο-
 γισμῷ. 70. Ὅρα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ γαμβρὸς ἀδιάφορον. γαμ-
 βρὸν γὰρ ἐνταῦθα τὸν γυναικάδελφον φησίν. 71. πυθοῖτο καὶ ἔροτο·
 σημαίνει δὲ δύο τὸ ἔροτο καὶ τὸ μάθοι. 73. Καὶ μετῴη — ἦγον, ἀπὸ τῆ
 νῦν — ἡ ἡμέρα συνεξέλαδμένη τῷ καθηκοῦν χρόνῳ. Καὶ τὸ ἡμερ ξυμ-
 μέλῳμεν καὶ ποσῳμεν τῷ χρόνῳ, καὶ τῇ βραδυτῇ λυπεῖ ἦγον βραδυν-
 λυπεῖ μεν. 74. Λυπεῖ] ἀπορρίνα διανοτὴ τῇ πράττει. Φυσικός ἐστὶν ὁ λό-
 γος ἀπὸ τῶν ἐπαγομένων συνυπακχέειν τὰ πρῆποια πρότερον λέγεσθαι
 ὡς ἐνταῦθα, ἀπὸ τῆ, τὴ πρῶσσειν, ἀπορίαν ἐμφανίοντος γνώμης ζη-
 τήσης ὅποι ἐρείσει, συνυπακχέει τὸ ἀπορρῶντα. Καὶ ἐν τῷ, Οὐ γὰρ

20 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἄπεσι πλείω τῆ καθήκοντι χρόνῃ. 75

Ὅταν δ' ἴκηαι, τῶνικαὐτ' ἐγὼ κακὸς
Μὴ δρῶν ἂν εἴλω πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός. —

Ιε. Ἄλλ' εἰς καλὸν σὺτ' εἶπας, οἱ δέ τ' ἀρτίως

Κρέοντα προσείχοντα σημαίνεσσί μοι.

Οι. ὦ νᾶξ Ἀπολλων εἰ γὰρ ἐνλύχη γέ τῳ 80

Σωτήρ βαιή λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.

Ιε. Ἄλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς· εἰ γὰρ ἂν κάρα

Πολυσεφῆς ὧδ' εἶπε παγκάρπε δάφνης.

Οι. Τάχ' εἰσόμεθα· ζύμμετρος γὰρ ὥς κλύειν.

Ἄναξ, ἐμὸν κήδμα, παῖ Μενοικέως, 85

κλύοντες ἰσμεν, αἰσχίσεις λόγους ἄναξ Ὀδυσσεὺ τῷ ὑπ' ἀνδρὸς, ἀρ-
τίως. τὸ ἄρα καὶ ἐν ἄλλοις ἔτερα. Ib. Τῷ γὰρ εἰκότας πείρα, ἀντὶ
τῆ περαιτέρω τῆ πρέπουστος πρᾶγματος, ἤγουν ἢ πρέπουσα ποιῶν ἄπεσι
πλείον τῆ καθήκοντος χρόνῃ. ἤγουν καὶ μὴν, καλῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα
χρόνον ἐμνήσθης ἐκείνῃ. δηλοῖσί μοι τὸν Κρέοντα εἰσέχοντα. ἔτιως ἀγγέλλουσι
τὸν Ἐκτορα θανόντα. καὶ τὸ ἀκῶν ὡσαύτως ἀκῶν σε κακῶς πάσχοιτα.

78. Ἄλλ' εἰς καλὸν] καὶ μὴν καλῶς κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον
ἐμνήσθης καὶ ἀνέστησας αὐτόν. καὶ ἔτοι μνηύουσι, καὶ τὰ ἐξῆς. Ib. Οἱ
δὲ ἀρίως] οἱ ἱεθεοὶ πρὸς τὸ ἕς αὐτῇ φασιν ὅτι πᾶρεσι Κρέων, ὡς ὀξύ-
ωπέτεροι· δι' αἰδῶ δὲ τὰς λόγους παρηγήσαντο. ὁ δὲ ἱερεὺς, ἅμα μὲν ὡς
πρεσβύτερος, ἔχ' ὅσα, ἅμα δὲ κατὰ τὴν ἔχων τὸν λόγον τῷ βασιλείῳ.
80. ὦ νᾶξ Ἀπολλων] εἰκότως πρὸς Ἀπόλλωνα ἡ ἀναβόησις. ἐν γὰρ
τῷ ἀπὸ θεῶ ἔκδοσιν χρεσμῶν κεῖται τὸ τῆς ἀπαλλαγῆς. εἴθε ἐν
παρεγένετο Κρέων ἐπὶ τῇ σωτηρίῳ τύχῃ λαμπρὸς, ἐκ τῆς περὶ τὸ
πρόσωπον κατὰστάσεως φαιδρός. ληθόντως δὲ δείκνυσιν ἡμῖν τὸ σχῆμα
τῆ ὑποκριτῆ ὁποῖον εἰσῆλθε. Εἰ γὰρ ἐνλύχη γέ τῳ] εἴθε γὰρ ἐντύχη
τινὶ, ὥσπερ παρὰ τοῖς Αἰελευσὶ τὸ ὄντινα κοινὸν ἐστὶ κατὰ γένος, ἔτω
καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ τε, καὶ τὸ τῳ, κοινῶς λέγεται. ἔτι τε κλύων
σάλπιγξ. καὶ, τε χρείας. καὶ, ἐντύχη γέ τῳ. 82, 83. Κάρα πολυ-
σεφῆς] οἱ γὰρ ἐπὶ τινὶ αἰσίῳ παραγενόμενοι ἐκ Δελφῶν, ἐξεμμένον
ἐπανήσαν. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλάτῳ φησί. 84. Ζύμμετρος γὰρ
ὡς κλύειν] ἔκ ἐστι (φησι) μακρὰν, ἀλλ' ἐγγύς. καὶ μέτρον ἔχων τῷ ἀκῶ-
ειν, διὰ τὸ πλησίον γενέσθαι. Ἄλλως, ἐπὶ τῷ διαστήματι ὧφειλε δεῖ-
ναι

Diutius abest quam par est.

Ubi vero venerit, tum ego malus sim

Ni fecero omnia, quæcunque monet Deus.

Sa. At rectè tuque hoc loquutus es, hique jam
Creonta advenire mihi nunciant.

Oe. O Rex Apollo, utinam eventu aliquo
Salutari *reperto* redeat, lætus ut vultu.

Sa. At ut videtur, lætus est: neque enim caput
Sic coronatus advenisset frugiferis lauri fron-
dibus.

Oe. Statim sciemus. In eo enim est, unde audiatur.
O Rex, mī affinis, nate Menœcei,

ναι τὸ σύμμετρον· ὁ δὲ ἐπὶ τῇ προσώπῳ τίθησιν ἀντιγράφως τὸ σχῆμα
δὲ τὸ τοῦ λόγου καὶ τῷ περὶ λόγῳ σύνηδες, ὥσπερ καὶ τὸ ταχὺς ἦλθεν.
85. Αναξ, ἐμὸν κήδευμα] ἴδιον τῶν ἐν χρεῖα καδεσμάτων φιλοφροεῖ-
σθαι μείζουσιν ὀνόμασι τὸς ταπεινολέγεας.

SCHOL. ΤΡΙΚΛ. 78. Ἀλλ' εἰς καλὸν] καὶ μὴν καλῶς κατὰ τὸν
προσῆκοῖα χρόνον ἐμνήσθης καὶ ἀνεζήτησας αὐτόν· καὶ ἔτοι μνησέ μοι.

80. Ἐντύχη γέ τω] τῇθ' ὅμοιον τῷ παρ' Αἰσχύλῳ, τῷ, Πέμπει
ἡμῖν ἥδη τόνδε, συντύχη δέ τω. δέον γὰρ εἰπεῖν ἐντύχη τῇ καὶ
τινὶ, πρὸς ἀρσενικὸν Ἀττικῶς ἔτρεψεν ὥσπερ ἐστὶ καὶ, οὔτε τε σάλ-
πιγος κλύων καὶ ἄλλα, ὡς ἔφαμεν εἰς τὸ αὐτό. 83. Παγκάρπης
δάφνης] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἐξῶθεν τὸ ἀπὸ, ἀλλὰ πρὸς τὸ πολυσεφῆς,
ἐστὶν ἡ γεννηκὴ.

SCHOL. INED. 80. Ἐντύχη τινὶ] ὥσπερ παρὰ τοῖς Αἰο-
λεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, ἔτω καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ
τοῦ καὶ τὸ τῷ κοινῶς λέγεται· ἔτε τε κλύων σάλπιγος καὶ τε χρεῖας.
καὶ ἐντύχη γέ τω. Τὸ τινὶ καὶ ἐπὶ ἀρσενικῷ καὶ ἐπὶ θηλυκῷ λαμβά-
νεται. τινὶ οὖν ὀφείλειν εἰπεῖν· ἀλλὰ διότι λαμβάνεται καὶ τὸ τῷ ἀντὶ
τῇ τινὶ ἔθηκεν. οὕτω καὶ ἐστὶ τῶν Ἀττικῶν. 82. Οἱ γὰρ ἀπὸ τῆ μαν-
τείης ἐρχόμενοι, δάφνη ἦσαν ἐσεμμένοι, αὕτη γὰρ ἦν φίλη τῷ Ἀπόλλωνι
κατὰ τὸν μῦθον. 84. Ἀντὶ διάστημα ἀπέχει σύμμετρον ὥστε ἀκρίβει
τῇ λόγῳ ἡμῖν ἐρεθισθῇ. Ἐπὶ τῇ διαστήματος ὀφείλων δεῖναι τὸ σύμ-
μετρον, ὁ δὲ ἐπὶ τῇ προσώπῳ τίθησιν ἀντιγράφως τὸ σχῆμα δὲ
τῷ τῷ λόγῳ καὶ τῷ περὶ λόγῳ σύνηδες, ὥσπερ καὶ τὸ ταχὺς
ἦλθεν.

22 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

- Τὶν' ἡμῖν ἤκεις τῷ θεοῦ φήμιω φέρων ;
 Κρ. Ἐθλῶ. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 Κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
 Οἱ. Ἔστω δὲ ποῖον τῷ περ ; οὔτε γὰρ θρασὺς,
 "Οὐδ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90
 Κρ. Εἰ τῶνδε χρήσεις πλεσιαζόντων κλύειν,
 "Ετοιμὸν εἰπεῖν, εἴτε καὶ εἴχων ἔσω.
 Οἱ. Ἐς πάντας αὖδα. τῶνδε γὰρ πλεον φέρω
 Τὸ πένθος ἢ καὶ τὴν ἐμῆς ψυχῆς πῆμα.
 Κρ. Λέγοιμ' ἂν οἷ ἤκιστα δὲ θεῶ πάρα. 95
 "Ανωγχε ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ,
 Μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
 "Εν τῇδ', ἐλαύνειν, μὴδ' ἀνήκεστον τρέφειν.

87. Ἐσθλὴν. λέγω γὰρ] ὁ μὲν Οἰδίπῃς τίς εἴη ὁ χρησμὸς ἐπυθάνειτο, ὁ δὲ ἔκ εὐδὺς αὐτὸ τὸ ῥητὸν ψιλὸν εἶπεν. ἀπὸ γὰρ τῶν εὐφημῶν ἀρξασθαι θέλει· ὁ δὲ νῦν, λέγω γὰρ πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν, εἰ καὶ τὰ δύσφορα τύχοι ἂν κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα τελείω, εἰ τὰ ἀγῶνα γνωσθῆναι, τὸ τίς ἐστιν ὁ φονεὺς Λαίῃς. ἔδεν γὰρ χαλεπὸν ἐνὶ ἐν τῷ χρησμῷ, ἀλλ' ἀγνοεῖται μόνον τὸ ὑπ' αὐτῇ ῥηθέν. Ib. Καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι] καὶ τὰ χαλεπὰ εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν προῖόντα, πάντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω. 89. Ἔστω δὲ ποῖον τῷ περ ;] ὅτι ἀσαφὴ τὸν λόγον εἶπεν. ἔτι ἀξιοῖ αὐτοῦ τῷ ῥητῷ ἀκῶσαι. μέχρι γὰρ νῦν ἔτε δαρσίσας, ἔτε ἐμφοδὸς εἰμι, τῶν ὑπὸ σε ἀκῶσας. 93. Ἐς πάντας αὖδα] ἀξίως τῷ βασιλικῷ ἥδε δημοσίᾳ φράζειν κελεύει, ἀμα μὲν, ἐπεὶ μὲν ὑποπτεύων περὶ ἐαυτοῦ, οἶμαι καὶ θεοφιλὴς εἶναι· ἀμα δὲ καὶ ὑπὲρ τῷ ἐν μέσῳ ῥηθέντων ἀνυσθῆναι τὰ τῆς ἀναζητήσεως. αὐξεί δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ὡς εὐνοϊκὸν ἦτος τῷ Οἰδίποδος, ὅπως αὐξοίτο τὰ τῆς τραγωδίας, ὕστερον αἰτίῃ αὐτῇ τῶν κακῶν ἀναφαινομένων. 93, 94. Πλεον φέρω τὸ πένθος] περὶ τέτων πλεον ἀγωνίζομαι ἢ περὶ τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς. 95. Λέγοιμ' ἂν οἷ ἤκιστα] ὅτι πολλάκις ἐκπύπῃσι λοξοὶ χρησμοί. 96. Εμφανῶς] ἵνα μὴ γίνῃται ἀφορμὴ τῷ παραπλήσασθαι τῶν χρησμῶν, ἔτιως εἶπεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 89. Οὔτε γὰρ θρασὺς] τὸ θρασὺς εἶπε διὰ τὸ ἐσθλὴν, καὶ τὸ, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν. τὸ δὲ προδείσας, διὰ τὸ δύσφορα. 94. Τὸ πένθος] τὸ τῶνδε· πρὸς τὸ πένθος συναπτόμενον, ὡς πρὸς τὸ

Quod nobis affers a Deo nuncium?

Cr. Bonum. Dico enim et gravia, si modo

Rectè curentur, omnia fore prospera.

Oe. Quale, *quæso*, est quod dicis? neque enim fi-

Neque adeò metum hisce ex dictis *capio*. (duciam

Cb. Si hisce velis adstantibus audire,

Paratus *sum* loqui, vel etiam ire intrò.

Oe. Coram omnibus dic; *pro* his enim plus capio

Doloris, quàm pro meâ etiam ipsius animâ.

Cb. Dicam igitur, quæ audiui a Deo.

Iussit nos Apollo manifeste Rex

Piaculum regionis hujus, utpote nutritum terrâ

In hâc, expellere, neque insanabile malum alere.

τὸ πλεόν. τὸ γὰρ πλεόν πρὸς τὸ ἢ ἔχει τὴν δύναμιν. ἔγω, Φέρω γὰρ τῶνδε τὸ πένθος, ἦγυν ὑπὲρ τέτων πεινῶ πλεόν ἢ περὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς. ἄξιος δὲ βασιλείως καὶ προσάττα ὁ λόγος ἔτος. 95. Λέγοιμ' ἂν] ἴσθιον ὅτι Κρέων παρ' Ἀπόλλωνος μαθὼν ἀκριβῶς ὅτι Οἰδίπῳς ἦν ὁ τῷ λοιμῷ αἴτιος, φονεύσας τὸν πατέρα Λαίον, καὶ ἀνόμως συνὼν τῇ μητρὶ, ἵνα μὴ δόξη αὐτῷ ἐπαχθῆς, κατὰ πρόσωπον ἐλέγχων, καὶ ἅμα διδίδως τὸ τῆς ἀρετῆς μέγεθος, ἵνα μὴ τι κακὸν ἐξ αὐτοῦ πάθῃ, ἐκκαταμειγμένως ταῦτά φησι. μαρτύριον δὲ ὅτι σύννοιδε, τὸ, λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι. 98. Μηδ' ἀνέκειςον] ἦγυν ἀθεράπειον, λέγει δὲ τῆτο, ἔχ ὅτι τὸ μίasma θεραπείας εἶδειτο, ἀλλ' ὅτι ἡ τῆδ' ἀπέλασις θεραπείαν τοῖς ἄλλοις εἶχεν.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 87. Ἐσθλὴν. λέγω γὰρ] ἀφίξις Κρέοντος ἐκ τοῦ μαυρίου, καὶ διήγησις ὃν ὁ θεὸς ἔχρησεν.

SCHOL. INED. 87. Εἰ τύχοι ἐξεληθόσια. ἦγυν ἐξέλθοι εἰ τελευθεῖη. 89. Ποῖον ἔπος. εἰ γὰρ ἐν τῷ νῦν λόγῳ χάρις ἢ πάλιν φοβεῖμαι. τὸ ἔπος, τῆπος. τὸ ἔλαιον, τῆλαιον. τὸ ἐμὸν, τῆμόν. τὸ ἔδαφος, τῆδαφος. τὸ ἄμεινον, τᾶμεινον. 92. πρὸς πάντας αὐδα] ἐνώπιον πάντων λέγει. 96. διπλῶς γράφεται ἀνώγω, καὶ ἀνωγίω ἀνωγῶ. 98. ἀθεράπειτον. ἀπὸ τοῦ α γερηλικῆς μορίης, καὶ τοῦ πίκτος ἢ θεραπείας. ἀντὶ τοῦ συμβέροντος πῶς καθαίρωμεν τὸ μίasma, ἀνδρηλατῦντες ἦγυν φονεύοντες. Καὶ διὰ φόβου πάλιν λυόντες ἦγυν καθαίροντας φόβου.

24 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Οι. Ποίῳ καθαρμοῷ ; τίς ὁ τρόπος τ' ἑυμφορᾶς ;

Κρ. Ἀνδρηλατῆντας, ἢ φόνω φόνον πάλιν 100

Λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.

Οι. Ποίῳ γὰρ ἀνδρὸς τλώδε μηνύει τύχῳ ;

Κρ. Ἦν ἡμῖν, ὦ ἄναξ, Λαίῳς ποθ' ἠγεμῶν
Γῆς τῆςδε, πρὶν σε τλώδ' ἀπευθύνην πόλιν.

Οι. Ἐξοιδ' ἀκέων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γε πῶ. 105

Κρ. Τάττε θανόντ', νυῖ ὀπισθέλκει σαφῶς

Τῆς αὐτόεντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.

Οι. Οἱ δ' εἰςὶ ποῦ γῆς ; ποῦ τόδ' ὄρεθήσε'

Ἴχνη παλαιᾶς δυσέκμαρτον αἰτίας ;

Κρ. Ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ. τὸ δὲ ζήχμῳ, 110

Ἀλωτόν· ἐκφύγει δὲ τὰ μελέμῳ.

101. Ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ αἵματος χειμάζοντος τὴν πόλιν τῷ Λαίῳ. 104. Πρὶν σε τῇδ' ἀπευθύνην] πρὸ τοῦ κυβεῖν σε τῇδε τὴν πόλιν. τὸ εὐθύνην καὶ τὸ ἀπευθύνην ἐπὶ τῶν ὀρδομένων λογῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ τῶν κυβερωμένων νεῶν καὶ ἀπὸ τούτων κατὰ μεταφοράν, καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλως διοικημένων, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. 106. Ὀπισθέλκει] ἐντέλλεται, ὑποτίθεται. 107. Τῆς αὐτόεντας] τῆς φονέας τάττε τιμωρεῖσθαι. 109. Δυσέκμαρτον] δυσκατέργαστον, δυσεύρετον, δυσκατάληπτον. εἶρηλαι δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν τὸ ἴχθος σκοπέων. 111. Ἀλωτόν] ὥστε καὶ εὐχερῶς μὴ εἰς πολλὰ πλανωμένης ἐξευρεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔφασκε. λέγει δὲ τὸ πρᾶγμα. Ib. Ἐκφύγει] λαμβάνει. καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν θηρίων λέγεται τῶν ἀλίσκομένων, ἢ ἐκφευγόντων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 100. Ἀνδρηλατῆντας] πρὸς τὸ ἐλαύνειν ἔχει τὴν δύναμιν. πῶς δ' ἂν ἐλαύνειν εἶπε, νῦν ἄμφω λέγει ἀνδρηλατῆντας ἢ φόνω μόνον πάλιν λύοντας. καὶ φανερὸν ὡς καὶ τὸ φονεῦσαι τὸν τῷ Λαίῳ φοιέα, ἀπέλασις τοῦ μιάσματος ἦν. 101. Ὡς τόδ' αἷμα] ἦγεν δι' εἰς τὸ μίαισμα γέγονε· λέγει δὲ τὸν φόνον τοῦ Λαίῳ. τὸ δὲ χειμάζον, ἀντὶ τοῦ κλυδανίζον καὶ διαφθεῖρον, Ἀττικῶς τεθείσθαι, ἀντὶ τοῦ χειμάζοντος καὶ διαφθεύοντος τοῦ αἵματος καὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαίῳ τὴν πόλιν. 107. Τιμωρεῖν τινάς] τὸ τινάς εἰς πρὸς τὸ τιμωρεῖν (ὡς φασὶ τινες) ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτόεντας ἔχει τὴν δύναμιν, ὅπως, ἐπιστέλλει ὁ Ἀπόλλων τιμωρεῖν καὶ κολάζειν τὰς αὐτόεντας χεῖρας, ἦγον τὰς αὐτόχειράς τινάς.

Oe. Quâ expiatione? Quis est calamitatis modus?

Ch. In exilium ut agamus, aut nece necem iterum
Solvamus; nam sanguis hic perturbat civitatem.

Oe. Cujus hominis de cæde loquitur hæc *Deus*?

Ch. Erat nobis, O Rex, Laïus quondam princeps
Terræ hujus, priusquam tu hanc regeres urbem.

Oe. Novi ex auditu, non enim vidi unquam.

Ch. Hujus defuncti jam mandat *Apollo* clarè
Ut occifores puniamus quosdam.

Oe. Ubi gentium illi sunt? ubi deprehendetur
Vestigium veteris occultum criminis?

Ch. In hac dicebat regione. At quod quæritur
Potest inveniri, effugit verò quod negligitur.

εἰ δ' εἰποῖς πῶς, τὸ μὲν αὐτοῦ τῆς ὥρισμένης εἰπὼν, μετὰ τοῦτο τίθησι
τὸ τινὰς ἀόριστον· φαμέν ὅτι διὰ τὸ τοῦτο λέγει, διότι τὸ μὲν ὑπὸ
τινῶν ἀνηρῆσθαι Λαΐον, φανερόν ἦν, τίνες δ' οἱ φονεῖς ἦσαν, τοῦτ' ἦν
ἀφανές. 109. Δυσέκμαστον] ἦγεν δυσεύρετον, ἀφανές. λέγει δὲ
ἀπὸ μέλαφορᾶς τῶν κυνῶν τῶν τὸ ἵχνος σκοπούσων. 111. Ἀμελέμενον]
ἦγεν κατὰ λαμβανόμενον διαδιδράσκει· καὶ ταῦτα δὲ ἀπὸ τῶν θηρίων
λέγεται τῶν ἀλίσκομένων ἢ ἐκφευγόντων.

SCHOL. INED. 101. Τὸ γὰρ ἐρωτηματικὸν ἦγεν τὸν
συμβεβηκότα τῶτον φόνον, ποίᾳ ἀνδρὸς δηλοῖ εἶναι· τελέσει τίνα λέγει
παθεῖν τῶτον τὸν φόνον. 104. Ἀπευθύνω. τὸ ὁρᾶν. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ ἐπὶ τῇ κανόνος, ὡς ὁ κανὼν ἀπευθύνει τὰ ἐξισάζοντα, ἀφαιρῶν
τὰ περιττά. ἀπευθύνω καὶ τὸ ἀπὸ εὐθύνης ποιῶ. ἦται ἀνεύθυνον ὑπευ-
θύνω δὲ τὸ τιμωρῆμαι, τὸ ὑπευθύνῃν ποιῶ. εὐθύνη δὲ ἡ τιμωρία. Τὸ
εὐθύνον καὶ τὸ ἀπεύθυνον ἐπὶ τῶν ὁρθεμένων λοξῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ τῶν
κυβερνωμένων νεῶν. καὶ ἀπὸ τούτων κατὰ μέλαφορᾶν, καὶ ἐπὶ τῇ κολά-
ζειν. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλῶς διοικημένων, καθὼς λέγεται ἐν ταῦτα. 108. Πᾶ
εὐρεθήσεται αὕτη ἡ αἰτία δυσδιάκριτος ἔσα. 109. ἀπὸ τῆ τεχναι-
ρομαι τὸ σοχάζομαι. ἵχνος δυσέκμαστον ἀντὶ τῆ σημειῶν δυσεύρετον.
λέγεται δὲ, ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν τὸ ἵχνος σκοπούσων. Ζητῶν, τὸ ἐξε-
τάζω καὶ τὸ ἐρευνᾶν. ζητεῖται, τυγχάνει, εὐρίσκει. ἔδὲ ἀμελεῖ ἔχῃ εὐρίσκει
ἀποτύχάνει. κατὰ λαμβανόμενον διαδιδράσκει· καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν θη-
ρίων λέγεται τῶν ἀλίσκομένων ἢ ἐκφευγόντων.

D

112. Πότερα

26 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Οἱ. Πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ ἔν' ἀγροῖς ὁ Λαίῳ,

Ἦ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνος;

Κρ. Θεωρὸς (ὡς ἔφασκεν) ἐκδημῶν, πάλιν

Πρὸς οἶκον ἔκεθ' ἵκεθ' ὡς ἀπεσάλη. 115

Οἱ. Οὐδ' ἀγγελὸς τις, ἔδ'ε συμπράκτωρ ὁδοῦ

Καλεῖδ' ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;

Κρ. Θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἰς τις, ὅς φόβῳ φυγῶν,

Ὡν εἶδε, πλὴν ἐν, ἔδ'εν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.

Οἱ. Τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120

Ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδ'.

Κρ. Ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας, ἔ μιν

Ῥάμην κτανεῖν νιν, ἀλλὰ ζῶν πλῆθ' χερῶν.

Οἱ. Πῶς ἔν' ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν δ'εγγύρῳ.

112. Πότερα δ' ἐν οἴκοις] ὡς συνετὸς ὁ Οἰδίπυς ζητεῖ τὰ καθ' ἕκαστα, εἴτα οὕτως ἐπὶ τὴν ἀναζήτησιν ἔξεισι μεταπεμφάμενος τὴς πόλεως, ἵνα καὶ ἀφορμὴ τῆς εἰσόδου γένηται. Θεωρὸς δὲ ὁ πρὸς τὴς θεῶς διὰ χρησμῶν ἀπερχόμενος. 114. Ἐκδημῶν πάλιν πρὸς οἶκον] οὐκέτι πάλιν ἀφίκετο, ἀντὶ τῆς ἐπανέστρεψε πρὸς οἶκον. 115. Ὡς ἀπεσάλη] καθὰ ἀπεδήμησεν. ἀπεσάλη τις ὑπὸ τινος, ἀντὶ τῆς ἐπέμφοθ' ἐπ' αὐτῷ δὲ ἀντὶ τῆς ἀπῆλθε καὶ ἀπεδήμησεν. 116. Οὐδ' ἀγγελὸς τις] οἶον, οὐδὲ ἀκόλuthος, παρ' οὗ τις ἂν μάθοι καὶ χρησαίμετο πρὸς ζήτησιν. 118. Θνήσκουσι γὰρ] οἶον, πάντες οἱ ἀκόλuthοι αὐτῷ ἀνθρώπησαν, δηλονότι ὑπεραγωνιζόμενοι τῷ δεσπότῃ, πλὴν ἑνός· ὅς διὰ δειλίαν ἐκφυγὼν, ἔδ'εν ἀκριβὲς εἶχεν εἰπεῖν, πλὴν ὅτι ὑπὸ ληστῶν ἀνθρώπηθη. ἀκρως δὲ ὑπέγραψε τὸ ἥθος τῶν δειλῶν. ἄμα μὲν γὰρ ἐπαίρεισι τὰ πεπραγμένα, ἵνα μὴ δόξωσι διὰ δειλίαν φυγεῖν· ἄμα δὲ καὶ ἐν παραφρονήσει ὄντες, τὰ βραχεῖα μείζω δοξάζουσι. καλῶς δὲ ὠκονόμηται, ἵνα τέως, μὴ ἐλέγχοιτο τὸ κατὰ τὸν Οἰδίποδα. 122. Οὐ μιν ῥάμην] ἀντὶ τῆς, ἔχ' ἕνα μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλὰς. 124. Εἴ τι μὴ ξὺν ἀγγύρῳ] ἀντὶ τῆς, εἴ μὴ ἐπὶ κέρδει. τείνει δὲ τῷτο εἰς Κρέοντα, ὡς αὐτῷ συνθεμένῃ τῷ τῷ Λαίῳ φονεῖ, διὰ τὴν βασιλείαν. Ἐν- δέονδε ἔν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 112. Πότερα δ' ἐν οἴκοις] τὸ πότερα ἢ πρὸς τὸ συμπίπτει ἔχει τὴν δύναμιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ οἴκοις καὶ τὸ ἀγροῖς καὶ τὸ ἐπ' ἄλλης γῆς. τὸ γὰρ πότερα ἀντὶ τῆς ποῖον. 114. Θεωρὸς] θεωρὸς φασὶ τὴς εἰς τὰ μαντεῖα ἀπιόντας τὴν μαθεῖν ἕνεκα περὶ ὧν αὐτοῖς

Oe. In ædibusne an in agris Laïus

An terrâ in aliâ in hanc incidit cædem?

Cb. Delphos (ut aiebat) profectus rursus

Domum ampliùs non rediit, ex quo abiit semel.

Oe. Nec nuncius quispiam, nec comes itineris

Conspexit, unde aliquis *rem* queat exquirere?

Cb. Perire omnes, præter unum; nescio quem, qui
metu fugiens

Nihil *eorum*, qui vidit, præter unum potuit dicere.

Oe. Quid *illud unum*? Unum enim multa invenire

Initium si parvum caperemus spei. [possit.

Cb. Latrones aiebat occurrissè, qui non unâ

Manu necarunt eum, sed manuum copiâ.

Oe. Qui latro, nisi argento fuisset

ἐστὶ ζήτησις. ἀπῆλθεν οὖν ὁ Λαΐος εἰς Ἀπόλλω, χρησόμενος περὶ τῆς
ἐκτεθέντος παιδὸς, εἰ ἄρα ζῇ. ὅστις ἐκ ἀφίκετο ὡς ἀπεσάλη, ἦγεν
ἔχ' ὑπέρεβρεν εἰς τὸν οἶκον ὥσπερ ὑπεδήμησεν. 117. Ἐχρήσατ' αὖν]
ἦγεν, ἐκ εἰδὲ τις τῶν συνόντων τότε ἐκείνῳ, ἀφ' ἧς τις ἐκμαδὼν καὶ
ἀκέσας, εἶχεν αὖν χρῆσασθαι τῷ ἀκροσθέντι, ἦγεν καλενόησεν αὖν τὸν
παράξαντα τὸν φόνον. 121. Ἀρχὴν βραχεῖαν] ἦγεν εἰ λαβοίμεν μικρὰν
ἀρχὴν ὥς' ἐλπίζειν. ἐκόντως δ' εἶπε τὸ ἐλπίδος. ἡ γὰρ μικρὰ ἀφορμὴ,
μειζόνων ἐλπίδα παρίστησιν. 124. Εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ.] ἦγεν, εἰ μή τις
τῶν πολιτῶν διέφθειρεν αὐτὸν, χρήμασι πείσας πρὸς τὸν κατ' ἐκείνου
φόνον.

SCHOL. INED. 114. Πάλιν πρὸς οἶκον. ἦγεν ἐκ ἐπὶ πάλιν
ἀφίκετο· ἀντὶ τῆς ἐπανέβρεψε πρὸς οἶκον. ὡς ἀπεσάλη ἀντὶ τῆς κατὰ
ἀπεδήμησεν. ἀπεσάλη τις ὑπὸ τινος, ἀντὶ τῆς ἐπέμψθη. ἐνταῦθα δὲ,
ἀντὶ τῆς ἀπῆλθε καὶ ἀπεδήμησε. Ib. Θεωρὸς, ὁ εἰς τὸ χρηστήριον
πορευόμενος, ἐξ ἧς καὶ θεωρὸς ναῦς· αὐτὴ καλεσκέυατο καὶ ἔφερε τὴν θεω-
ρίην. Θεοπρόπος δὲ, ὁ μάντις. καλαχρηστικῶς καὶ Θεοπρόπος ὁ θεωρὸς,
ὡς τὸ Θεοπρόπον ἰαλλ' ἦτοι θεωρὸν. Θεῆς δὲ, ὁ θεώμενος. κυρίως ἐπὶ
θεάτρει. 121. ἦγεν εἰ λαβοίμεν μικρὰν ἀρχὴν ὥς' ἐλπίζειν. Ληΐζω,
ληίσω, ληΐσος καὶ λησὸς γραφέλαι καὶ ληΐστης ποιητικῶς καὶ ληΐσως. ἐκ
τῆς καὶ ληστρίας. Τὸ ὅλ' ἐνθύμημα, ἔχ' εἰς ληΐσας ἐφόνευσεν, ἀλλὰ
πολλοὶ. τῆτο γὰρ ἐστὶ τὸ συνπλήθει χερῶν. Πῶς αὖν ἐτόλμησεν ὁ λη-
στὴς φονεῦσαι αὐτὸν, εἰ μὴ δῶρα ἔλαβεν ἐκ τινος τῶν Θεσβίων;

28 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἐπράσσετ', ἐνθένδ' ἐς τὸδ' ἂν πόλμης ἔβη; 125

Κρ. Δοκῆ' ἴα ταῦτ' ἴω. Λαῖς δ' ὀλωλότ' ①

Οὐδείς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίνετο.

Οἱ. Κακὸν ᾗ ποῖον ἐμποδὼν, τυραννίδ' ②

Οὕτω πεσέσης, εἶργε τῷτ' ἐξειδέναι;

Κρ. Ἡ ποικιλωδὸς Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν, 130

Μεθέντας ἡμᾶς τὰφανῇ, προσήγετο.

Οἱ. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις ἄντ' ἐγὼ φανῶ.

Ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ

Πρὸς τῷ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῶ.

Ὡς ἐνδίκως ὤψεσθε καὶ μὲ σύμμαχον, 135

Γῇ τῇδε τιμοῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα.

Ὑπὲρ γὰρ ἔχῃ τῶν ἀπατέρω φίλων,

Ἀλλ' αὐτὸς αὖτ' ἔστ' ἀποσκηδῶ μύσος.

Ὅσις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κλανὼν, τάχ' ἂν

Καὶ μ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140

Κεῖνῳ προσαρκῶν ἔν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.

126. Δοκῆ' ἴα ταῦτ' ἦν.] καὶ τότε (φησὶ) ταῦτα ὑπενόητο, ὅτι ἐπι-
βέβηλευται. 130. Ἡ ποικιλωδὸς] ἠνάγκαζεν ἡμᾶς ἡ Σφίγξ μεθέντας
τὰ ἀφανῆ τὰ κατὰ τὸν φόνον τῆ βασιλείας. τῷτο γὰρ ἀφανές, τὸ παρὰ
ποσὶ κακὸν σκοπεῖν. Ἡ οὕτως, ἡ Σφίγξ ἠνάγκαζεν ἡμᾶς, μεδέντας
τὸ σκοπεῖν τὰ κατὰ τὸν φόνον, τὰ πρὸς ποσὶν ἀφανῆ ζητεῖν. τουτέστι
τὰ ἀφανῆ αἰνίγματα. 132. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς] αὐθις ζῆλεν τὰ πα-
ρακείμενα ἡμῖν. οἷος, ἀναδραμεῖναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆ πράγματος, καὶ
εἰς φῶς ἄξω. ἴσως δὲ λειψιότης καὶ τὸ ἕτερον εἴκνεται ἐν τῷ ἐγὼ φανῶ,
ὑπὲρ ὃ φησὶ μὲν ὁ Οἰδίπυς, μαρτυρεῖ δὲ ὁ ἀκροατής, ἐπεὶ τὸ πᾶν ἐν αὐ-
τῷ φανήσεται. 134. Τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῇ] γράφεται, τήνδε δεσπί-
ζει γραφὴν. 140. Τιμωρεῖντα] προσδοκῶντα. 137. Ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ
τῶν ἀπατέρω φίλων] ἢ μόνον ὑπὲρ τῆ ἀνηρημένη βασιλείας ἀξίον ποιήσασ-
θαι τὴν ἀναζητήσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῶ ἐμῶ. ὁ γὰρ ἐκεῖνῳ ἐπιχειρήσας,
ἴσως καὶ μοι ἐπιβέβησει. πεπληγίασται δὲ πάλιν ὁ λόγος, καὶ τὴν ἀλή-
θειαν αἰνίττεται τῷ θεάτρῳ, ὅτι αὐτὸς δεάσας τὸν φόνον ὁ Οἰδίπυς, καὶ
ἑαυτὸν

Corruptus ab aliquo cive, eò audaciæ procederet?

Ch. Sic erat suspicio. Sed Laïo pereunti
Nullus in malis vindex astitit.

Oe. Quid verò mali obstitit, tyranno
Sic interemto, cur non fieret inquisitio?

Ch. Perplexæ vates Sphinx quæ ante pedes erant
Dispicere, omiffis incertis, adegit.

Oe. At ab initio rursus hæc ego proferam,
Rectè enim Apollo, rectè et tu
Pro mortuo curam hanc suscepistis.
Quare jure me quoque videbitis adiutorem,
Terræque huic succurrere, Deoque simul.
Non enim pro remotioribus amicis,
Sed ipse pro meipso hoc amovebo scelus.
Qui enim illum occidit, forsitan
Et me eâdem manu occidere studeret.
Illum igitur dum juvo, mihi ipsi prosum.

ἐαυτὸν τιμωρήσεται. 141. Κεῖνῳ προσαρκῶν] καὶ τῷτο κινητικὸν τῷ
θεάτρει. τὰ γὰρ ἐναντία ἀποδείσεται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. Τῷ θεῷ δ' ἅμα] ἦγεν τῷ Ἀπόλλωνι. βοηθήσω γὰρ
καὶ τῷ, εἰ τὴν μαλίσαν αὐτῷ βεβαιώσαιμι, ζητήσας καὶ ἐξευρὼν τὸ
μίασμα. 137. Ἀπωτέρω φίλων.] ἦγεν τῷ πρὸς ἡμῶν γεγονότος
λαΐου. φίλον δὲ τῷτον εἶπε, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ γυναῖκα λαβεῖν, καὶ
διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἀρχὴν ἣν ἐκεῖνος.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 132. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς.] συγκατάθεσις Οἰδίπο-
δος, ὥς τε τὸν φόνον ἐκδικῆσαι λαΐου.

SCHOL. INED. 130. Ἦγεν, τὰ ἄδηλα αὐτῆς αἰνίγματα.
131. Ἦγεν ἀναδραμῶν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. 133. Πρόθεσις ἀντὶ ὑπὲρ
προθέσεως. 135. Ὡς ἐψέσθαι καὶ ἐμὲ σύμμαχον, ἦγεν βοηθόν, ἐν
δίκῃ. σύμμαχος τῷ δαίμνι, ὡς πρῶμαχος, ὑπέρμαχος. ἦγεν ποιῶντα
ἐμὲ τὰ ἀνήκουτα τῷ θεῷ. 137. Συνοπακτέλαι ἢ ὑπὲρ ἀπὸ κοινοῦ.
ἐν ᾧ, ἀλλ' αὐτὸς ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. ἀποπέμφομαι, ἀποσκειδάσω. μύσος
ὁ φόνος, μίσος ἡ ἔχθρα. 140. τοιαύτῃ τόλμῃ χειρὸς, τοιάτῳ φόνῳ.

143. Ἰσα-

30 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἄλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
 ἴσασθε, τέξδ' ἄραντες ἐκλήρας κλάδους·
 Ἄλλ' ὅτ' ἢ Κάδμος λαὸν ᾧδ' ἀθροίζετω·
 Ὡς πᾶν ἐμὲ δράσονται. ἢ γὰρ ὠτυχεῖς 145
 Σὺν τῷ θεῷ φανέμεθ', ἢ πεπλωκότες —
 Ιε. ὦ παῖδες, ἰσώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
 Καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὁδ' ἐξαγέλλει·
 Φοῖβε δ' ὁ πέμψας τάςδε μανείας, ἅμα
 Σωλήρ' ἢ ἰκοῖο, ἔ νόσῃ παυσήμεν — 150

Χο. Ω Διὸς ἀδυεπῆς Φάτι, τίς ποτε

143. ἴσασθε] ἀνίστασθε. Ib. ἱκλήρας] τὸς ἐκείλικας. 144.
 Ἄλλος δὲ Κάδμος λαὸν] πωθαιή ἢ εἰσοδος τῷ χορῷ. σκέπτεσθαι γὰρ
 φησι δεῖν μὲν τῷ δήμῳ περὶ τῶν παρακλίων. ὦ παῖδες] ἐξεῖσιν ὁ ἱε-
 ρεὺς πρᾶξας δι' ὅπερ ἦλθεν. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τῷ χώρῳ εἶναι ἑτέρῳ ὑπο-
 κριτῇ. 148. Ἐξαγέλλεται] ἐξαγέλλει. ἢ δὲ χρηστὴς Ἀττική. 151.
 ὦ Διὸς ἀδυεπῆς] κατὰ τὴν πρόσταξιν τῷ βασιλείῳ πάρεσι περσεύεται
 τινὲς, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συμπληρῆται. Διὸς δὲ ἡδυεπῆ Φάτιν τὴν μανείαν
 φησὶν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑποφῆτης δοκεῖ εἶναι τῷ πατρὶ, καὶ παρ' ἐκείνου
 λαμβάνειν τὰς μανείας, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρειν, καὶ Ὅμηρος, Διὸς
 ἄγγελος ὅσα δειδή. λείπει δὲ ἢ ἀπὸ, ἢ ἢ, ἀπὸ τῆς Πυθῶνος. ἢ δι'
 αἴρος διαδιδόμενη. 151. Τίς ποτε τὰς πολυχρύσας] εἴ τις ποτέ ἐστιν.
 ὅτι μὲν γὰρ πάρεσι λόγιον ἀπὸ τῆς Πυθῶνος, ἀκηκόασι, τὸ δὲ ῥητὸν
 αὐτῷ ῥηθῶσιν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 142. Ὑμεῖς μὲν βάθρων] ἰστέον ὅτι ὁ τόπος ἔνθα
 ἡ ἐκκλησία ἐγένετο, βαθμῶσιν ἢ κύκλῳ διειλημμένοι ἄλλαις ἐπ' ἄλλαις,
 ἔνθα οἱ συνεληθῶτες πᾶντες καθήμενοι, ἀνεμποδίστως ἡκρωῖτο τῷ ἱσαμένῳ ἐν
 μέσῳ καὶ συμβουλευούσῳ. 145. Ὡς πᾶν ἐμὲ δράσονται] ὅσον συμβάλλεται
 εἰς τὴν περὶ τῷ μιάσματι ζήτησιν καὶ ἀπέλασιν, πᾶν μέλλω δράσειν.
 146. Ἡ πεπλωκότες] κινδυνεύσαντες. τὸτο δὲ λέγει, ὅτι εἰ μὲν εὐρή-
 σουμεν τὸ μίasma καὶ ἀπελάσμεν, πεπαύσεται ὁ λοιμός· εἰ δ' ἔν προ-
 χωρήσει αἰεὶ, καὶ ἡμᾶς ἐκτρέψει τελείως. 151. ὦ Διὸς ἀδυεπῆς] φα-
 σὶν Ἑλληνες τὴν Φάτιν θυγατέρα Διὸς, ὅθεν καὶ τὴν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐλθῶ-
 σαν αὐτοῖς μαντεῖαν περὶ τῷ λοιμῷ, Φάτιν Διὸς καλεῖ· ἡδυεπῆ δὲ τὴν
 ταύτην ὠνόμασεν, ὡς συνελθόντα αὐτοῖς φέρεσαν. πολυχρύσον δὲ τὴν
 Πυθῶνα

OEDIPI TYRANNI. 31

At quam celerrimè vos quidem pueri è fedibus
Surgite, sublatis his supplicibus ramis. (*bis*
Alius autem *quispiam* Cadmi populum huc con-
vocat ;

Nam omnia ego facturus sum. Aut enim beati,
Deo duce, erimus, aut cademus *funditus*.

Sa. Surgamus, o pueri, hanc enim ob causam.

Et huc venimus, quam hic commemorat.

At Apollo, qui misit hæc oracula, pariterque
Servator adfit, et morbum auferat.

MONOSTROPHICA.

Cho. O Jovis dulcifonum oraculum, quale denique

Πυθῶνα καλεῖ, διὰ τὸ ἐκ πλίνθων χρυσῶν δεδομῆσθαι τὸ Ἀπόλλωνος
μαντεῖον, ἃς χιλίας αὐτῷ Κροῖτος πέπομφεν. ἢ διὰ τὴν τῶν ἀναθη-
μάτων πολυτέλειαν. τὸ δὲ τίς ἀντὶ τῆ ποδαπῇ, ταχέως ποιήσασα
ἀπαλλαγὴν τῷ λοιμῷ, ἢ μεία πολὺν χρόνον. τὸ δ' ἐκτέταμαι ἀντὶ
τῆ ἐκπέπληγμαι, παρ' ὅσον οἱ ἐκπλαγείς, ἔκτασιν σώματος καὶ ἀκι-
νησίαν, ἐν ὅσῳ χρόνῳ ἐκπλήττουται, πάσχωσι. τὸ δ' ἀμφὶ σοί, πρὸς
τὸ πᾶλλον ἔχει τὴν δύναμιν, ὃ πρὸς τὸ ἀζόμενος, ἕτως ἐκτέταμαι
καὶ ἐκπέπληγμαι, πᾶλλον καὶ κινῶν ἀμφὶ σοί, ὃ Δῆλιε ἡΐνε πωαῖαν, τὴν
φρέν' ἐν δειμαλί φοβεράν, ἀζόμενος καὶ σεβόμενός σε. τοῦτ' ἔστιν, ἐκ-
πλήττομαι τῇ σῇ μαντείᾳ, καὶ μεία φόβῳ πρὸς σε τείνω τὸν νῦν με,
δεόμενος ἀπαλλάξαι με τῷ λοιμῷ. εἰπέ μοι, ὦ ἄμβροτε καὶ θεῖα Φάτις
καὶ Μαντεία, τέκνον τῆς χρυσέας καὶ λαμπρεᾶς Ἑλπίδος, τί χρέος καὶ
χρεῖαν ἐξανύσεις καὶ τελέσεις ἑμοί· (καὶ γὰρ χρεῖα πολλὰ ἦν τῆς ἀ-
παλλαγῆς τῷ λοιμῷ) ἢ νέον, ἢ ἐν περιτελλομέναις καὶ ἐπιλθούσαις
ἄραις. τὸτ' ἔστι, νῦν παύσεις τὸν λοιμὸν, ἢ ὕστερον. δέον δ' εἰπεῖν νῦν, νέον
εἴπε πρὸς τὸ χρέος. Ἑλπίδος δὲ τέκνον τὴν Μαντείαν καλεῖ, διότι πρῶτον
ἐλπίζουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς Ἀπόλλωνα, ὡς φράσσει τί δεῖ ποιεῖν, εἴτα τὰς
μαντείας δέχονται. κεκλόμενος καὶ ἐπικαλούμενος πρῶτά σε, ὦ θεᾷ
Ἀθηνᾷ θυγάτηρ τῷ Διός. τὸ δὲ κεκλόμενος πρὸς τὸ πᾶλλον καὶ
τὸ ἀζόμενός ἐστι διὰ μέσθ' ἑηθέτος τῷ τί μοι νέον, μέχρι τῆ φά-
μα. οἱ πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες, κεκλωμένῳ πρὸς τὸ τί μοι, γράφουσιν
καὶ τὴν σὴν ἀδελφὴν Ἀρτεμιν· (ἐκ Διὸς γὰρ καὶ αὐτὴ ὡς σύ) τὴν γαι-
αόχον καὶ τὴν συνέχουσαν τῇδε τὴν γῆν, ἥτις θάσσει καὶ καθήται εὐκλειᾷ
καὶ ἰνδοξὸν θρόνον κυκλόεντ' ἀγοράς. τὸτ' ἔστιν, ἥτις ἐν ἀγορᾷ ναὸν ἔχει

κυκλό-

32 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τὰς πολυχρύσας Πυθῶν

Ἀγλαὰς ἕβας Θήβας,

Ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα,

Δείματι πᾶλλων,

155

Ἰήϊε Δάλιε Παιᾶν,

Ἀμφὶ σοὶ ἀζόμεν.

Τί μοι ἢ νέον

Ἡ πεπιτελλομένης

Ἦρῃς πάλιν ἐξανύσεις χρέε,

160

Εἰπέ μοι ὦ χρυσέας τέκνον

Ἐλπίδ' ἄμβροστε Φάμα·

Πρῶτά σε κεκλόμεν

Θύγατερ Διὸς

Ἀμβροτ' Ἀθάνα,

165

πυκλωτέῃ. καὶ ἐκηδόλον καὶ τοξικὸν Φοῖβον, κεκλόμενος ἀπὸ κοινῆς. νοεῖται δὲ τὸ ἀδελφεᾶν, καὶ πρὸς τὸ Ἀπόλλωνα, εἰ καὶ πρὸ τῆς εἰπεῖν κείνον, αὐτὴν προέθηκεν.

SCHOL. INED. 143. Ἀνίσασθε, ἀντὶ τῆς ἀνάσῃς, τῆς κλάδος τῆς ἐκείνης ἀπάραντες· ἔστι δὲ κλάδος ἐκείνης, κλῶν ἐλαίης ἐπιμμένος ἐρίοις, ὃ δὴ καὶ ἐκείνην ἔλεγον. ἐλαία τὸ δένδρον· ἐλάα ὁ καρπός. πυρρὸν δὲ τὸ κῆκλιζον*. διαφθείρομαι, ὃ μέλλον διαφθεῖμαι. ὃ πρᾶταίᾳ δὲ ἐφθόρα, ἀλλὰ καὶ διέφθαρμαι. 147. Καὶ γὰρ χάριν τῶνδε δεῦρο ἐπορεύθημεν, ὧν οὗτος ἐπαγγέλλεται, ἥγουν ἐπισχεῖται. 151. Ἡ δὲ αἴερος διαδομένη.

154. Ἐκτέταμαι] ἐκπέπληγμαι. Ib. φοβεράν φρένα] τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος, Ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν γήθει φύει φοβερός· ἀντὶ τῆς περίφοβος. 155. Δείματι πᾶλλων] ἀντὶ τῆς παλλόμενος φόβῳ, ἀγωνιών. γράφεται καὶ πολλῶν. τῆτο δὲ τοῖς πρὸ αὐτῆς συναπλῆον, ἀγωνιών τὴν φρένα ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σῆς χρησμοῖς, σεβόμενος τὰ ἀπὸ σῆς εἰρημένα. 156. Ἰήϊε Δάλιε Παιᾶν] διὰ μέσου τῆτο. ἐπὶ δὲ τῶν παιᾶνων λέγεται τὸ ἰήϊος, ἐπεὶ τοιῷτ' μέλει ἥδον τῆς παιᾶνας. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἥδοντο οἱ παιᾶνες, ἐλέγετο καὶ ὁ Ἀπόλλων ἰήϊος, ὡς ὑπὸ τοιῷτ' μέλεις

Opulento admodum a Pythone

Splendidas adiisti Thebas?

Distrahor animo trepido

Metu palpitans

Medico, Delie, Pæan.

Te revereor *et colo*:

Quid mihi vel nunc rei

Vel volventibus

Horis rursus conficies?

Dic mihi, o aurea filia

Spei immortalis, Fama:

Primum Te invocanti

Filia Jovis

Immortalis Minerva,

μέλῃς ὑμνέμενος ὥσπερ εὐῖος ὁ Διόνυσος. καὶ ἐπὶ τῇ παιᾶνος τὸ αὐτὸ τῷ-
το συμβαίνει· λέγεται γὰρ παιᾶν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνος, καὶ ἀπὸ τῆ-
τε καὶ ὁ Ἀπόλλων, καθ' ὃ καὶ ἐνταῦθα. δέικνυται δὲ καὶ ἐν τέττοις τῷτο
σαφέγερον, Ὑμνείω Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα. 159. Ἡ περιτελ-
λομέναις ὥραις] εἰς τὸν ἐξῆς χρόνον προΐσσης τῆς ὥρας. ὁ δὲ νῦν, τί
μοι ἢ νῦν ἢ μετὰ χρόνον ἀνύσεις. 162. Ἐλπίδος ἀμβροσίε φάρμα]
καλῶς. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὶ γενόμενοι οἱ ἀνθρώποι ἔτω φη-
μίξουσιν παρὸς τὸ λόγιον, παρ' ὅσον ὑπὸ ἐλπίδος καὶ χρησμῶς αἰτῶσιν
ἀπὸ θεῶν. 163. Πρῶτά σε] γράφεται πρῶταν γε. 164. Θύ[αί]ε Διός]
μελαεαίνει λοιπὸν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τινὰς τῶν θεῶν.

SCHOL. INED. 156. Ἐπὶ τῶν παιᾶνων λέγεται τὸ ἦνός.
ἐπὶ τοιῷτ' ἔμελλε ἦδ' ἐν τῇ παιᾶναι· ἐπεὶ δὲ παρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἡ-
δούλο οἱ παῖδες [MS. παιᾶνες] ἐλέγγο καὶ Ἀπόλλων Ἰήϊος ὥς ὑπὸ τοι-
ούτῃ μέλῃς ὑμνέμενος, ὥσπερ Εὐῖος, ὁ Διόνυσος. καὶ ἐπὶ τῇ παιᾶνος, τὸ
αὐτὸ τῷτο συμβαίνει. λέγεται γὰρ παιᾶν, ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕ-
μνος. καὶ ἀπὸ τῆτε καὶ ὁ Ἀπόλλων. καθὼ λέγεται ἐνταῦθα. δέικνυται
δὲ καὶ ἐν τῷτ' τῷτο σαφέγερον, Ὑμνείω Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.
159. Καλὰ τὰς περιελλομένας ὥρας, τὰς κατὰ κύκλον ἐπιείσας. 167.
Ἦγ' ἐκχλομαι. ἡ μετοχὴ δοτική ἀντὶ ἐπιρρῆματος. ἔχουσι δὲ τῷτο ἐκ
τῇ Ὀμήρῃ.

Γαῖόχορον τ' ἀδελφεῶν

Ἄρμενιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγοράς

Θρόνον Εὐκλεᾶ θάσσει,

Καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον.

Ἰῶ, ἰῶ.

170

Τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφαίνητέ μοι,

Εἵποτε καὶ προέρας ἄτας ὑπερ

Ὀρνυμνίας πόλει ἡνύσατε

Ἐκτοπίαν φλόγα πῆμαλιν,

Ἐλθετε νυν, ὦ πόποι.

175

Ἀνάριθμα γὰρ φέρω πῆμαλιν.

Νοσεῖ δέ μοι πρόπας σόλιν.

166. Γαῖόχορον τ'] ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ Ἑκάτῃ. ἡ δὲ θεὸς αὐτῇ ἐν ταῖς ἀγοραῖς εἰλεῖται, καὶ τιμᾶται ἐν ταῖς περιόδοις. ἡ ἀντὶ τῆς τὴν πολιτείας. ὥστε τὴν γῆν ἀντὶ τῆς πόλεως εἴληφεν. 168. Εὐκλεᾶ θάσσει] εὐκλεία Ἀρτεμις ἕτως παρὰ Βοιωτοῖς τιμᾶται. 169. Καὶ Φοῖβον] τάχα μὲν διὰ τὸ ἐπὶ λοιμῶν τὴν εὐχὴν γενέσθαι, ὡς αἴτιος εἶναι δοκεῖ τάχα δὲ διὰ τὴν μαυρίαν. 172. Καὶ προέρας ἄτας] τῆς ἀπὸ τῆς Σφιλγός. τὸ δὲ ἡνύσατε ἀντὶ τῆς ἐφθείρατε. καὶ Ὀμηρος “Ἠδὴν “σ’ ἐξανύω γε καὶ ὕφερον ἀντιβόλῃσας. 174. Ἐκτοπίαν] ξένην καὶ ἀλλόκοτον. ἡ ἡνύσατε αὐτὴν ἐκτοπίαν γενέσθαι. ὅ ἐστιν ἐκτὸς καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῆς πόλεως. Ib. Φλόγα πῆμαλιν] περιφραστικῶς, τὴν πημονὴν τὴν διάπυρον. 177. Πρόπας σόλιν] ἡ πᾶσα δύναμις. ὁ πᾶς λαός.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΧΛ. 171. Τρισσοὶ ἀλεξ.] ἀντὶ τῆς, ὡς Ἀθηναῖ καὶ Ἀρτεμι καὶ Ἀπολλων προφαίνητέ μοι τρισσοὶ ἀλεξίμοροι καὶ βοηθοί. εἰκαί ποτε φλόγα πῆματος ἡνύσατε, ἐτελέσατε τὴν πόλει ἐκτοπίαν καὶ πορρωτάτην, πῆματος πρότερον, αἵτης καὶ βλάβης ὀρνυμένης καὶ κινημένης ὑπὲρ, (ἡγεν ὑπεράνω) τῆς πόλεως, ἐλθετε καὶ νυν ὦ πόποι καὶ θεοὶ εἰς βοήθειαν. ἡ πρὸς τὸ νυν σικτέον, τὸ δὲ ὦ πόποι, ἀντὶ τῆς φεῦ. νόει δὲ καὶ τὸ προτέρας ἄτας ὀρνυμένας αἰτιατικῶς, ἕτως, φλόγα πῆμαλιν, λέγω προτέρας ἄτας ὀρνυμένας. καλῶς δ’ εἶπε τὸ φλόγα. τὰ γὰρ πῆματα δίκην φλογός εἰς ἕς ἐπέληθ καθίσταται. φέρω γὰρ πῆματ’ ἀνάριθμα καὶ πολλά. νοσεῖ δ’ ὁ πρόπας καὶ ὅλος σόλος ἐμοί. ἡγεν ὁ βίος καὶ ἡ ζωὴ με μείλα φορὰς διέχεται πάσης. σόλος γὰρ ἐνλαύθα καλεῖ τὴν ἐν τῷ βίῳ πορείαν καὶ διαίταν.

ἰδ

Tuamque sororem

*Terræ præsidem Dianam, quæ rotundam in
foro*

Sedem inclyta possidet,

Et Phœbum longe jaculantem.

Io, Io.

Vos tres malorum depulsores adeste mihi,

Siquidem & prioris calamitatis

Opprimentis urbem expulistis

Noxium incendium.

Nunc quoque advenite, o Dii,

Innumera enim fero mala :

Ægrotat autem mihi universus populus ;

ἐδ' ἐνι καὶ ὑπάρχει ἔλχος καὶ δύναμις Φροντίδος, ἐν ᾧ ἔλχει ἀλέζεται καὶ βοηθήσει τις ἐαυτῷ. τῆτ' ἔστιν, εἰς τοσούτον ἀπορίας τὰ παρόντ' ἡμῶν ἐλήλυθε πράγματα, ὥστε Φροντίδα καὶ μηχανὴν ἢν τινα ἔκ ἐς πορίσασθαι πρὸς ἀπαλλαγὴν. ὅτε γὰρ αὖξεται καὶ ἀναφύεται. ἔκγονα κλυτὰς χθονὸς, τῆτ' ἔστιν, ὅθ' ἡ γῆ ἀναδίδωσι σπέρμαλα καὶ τὴν ἄλλην πόαν, ὅπερ ἐνδόξου γῆς ἔστιν· ὅθ' αἱ γυναῖκες ἀνέχουσι καὶ ἀναφέρουσι καὶ ἐλευθερῶνται τῶν ἰητῶν καὶ θρηνητικῶν καμάτων καὶ πόνων ἐν τοκοῖς καὶ ἐν γενέσεσι. τῆτ' ἔστιν, ὅθ' αἱ γυναῖκες δύναται τίκλειν καὶ εἰς φῶς ἄγειν τὰ ἔμβρυα, φθειρόμενα ἐντὸς ὑπὸ τῷ λοιμῷ, καὶ πρὸ τῆς καιρῆς ἐξιόντα ἄλλον δ' ἄνθρωπον σὺν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἴδοις αὖν ὄρμενον, ἐλπιμένηζοῖα καὶ φερόμενον πρὸς τὴν ἀκλὴν τῷ ἐσπέρῳ καὶ σκοτεινῷ θεῷ, ἤγεν τῷ ἄδῳ, κρείσσον καὶ κάλλιον αἰμαιμακέτι πυρὸς, ἤγεν ταχύτερον τῷ τῆς ἀστραπῆς πυρὸς, ἄπερ καὶ ἄτε καὶ καθὰ εὐπτερον ὄρειν. ταῦτα δὲ λέγει ἵνα δηλώσῃ τὸ τάχος τῶν συμβαινόντων τότε θανάτων, ὧν ἀνάρητος καὶ ἀσύντακτος ἡ πόλις ὄλλυται. διὰ τῶν γὰρ συνίσταται.

SCHOL. INED. 167. Ἡ αὐτὴ ἔστιν ἡ Ἀρίεμις τῇ Ἑκάτῃ, ἣτις ἐτιμᾶτο ἐν ταῖς τριόδοις. 169. Καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν μακρόθεν πέμποῖα τὰ βέλη. 171. Ἀποδιώκουσιν τὴν μοῖραν ἤγεν τὴν δυστυχίαν. 173. Ὑπὲρ ὄρνυμένης πόλει· ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ἐπὶ ἤγεν κινυμένης κατὰ τῆς πόλεως. 174. Ἠνύσατε ἐκτοπίαν· ἤγεν ἐποίησατε ἐκλειοπισμένην· τελέει ἐξέλοπίσατε, ὑπερόριον ἐποίησατε. Τόπος ὡς τοῖς Ἑλλήσιν, ὁ θεός.

36 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Οὐδ' ἐνὶ φροντὶδ' εἶχ',

ᾧ τις ἀλέξει· ἔτε γ'

Ἐκγονα κλυτὰς χθονὸς

180

Αὔξει, ἔτε τόκοισιν

Ἰηίων καμάτων ἀνέχσιν

Γυναικες· ἄλλον δ' ἂν

Ἄλλω προσίδοις,

Ἄπερ εὐπ' ἐρον ὄρνιν,

185

Κρεῖσσον αἰμαιμακέτ' πυρὸς

Ὀρμηρον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρῃ

Θεῷ, ὧν πόλις ἀνάρθμ'

Ὀλλυ'. νηλέα δ' ἠγνέθλα

178. Φροντίδος εἶχος] ἀλληγορικῶς ἡ βοήθεια, παρὰ τὸ ἔχσθαι. οἶον, ἔκ ἐνεστὶ τῷ νῷ τῆς φροντίδος εἶχος. τὸτο δὲ, οἶον τὸ διὰ τῆς βουλῆς καὶ πρὸς μνηθείας γινόμενον ἀλέξιμα καὶ ἀμυντήριον. 180. Ἐκγονα χθονὸς] ἢ τὰ δένδρα, ἢ τὰς παῖδας φησὶν. 181. Οὔτε τόκοισιν] αἶτε γυναῖκες τῶν καμάτων ἐν τοῖς τόκοις ἔκ ἀνέχσιν. τῆςιν, ἢ περιγίγνεται τῶν πόνων. τὸ δὲ ἀνέχσιν, ἥτοι ἐλευθεροῦνται, καὶ αὐτὰς ἔχσιν ἢ ἀγασθῶν ἐκ μεταφορᾶς τῶν αὐτῶν νεύοντων μόγις ἐν τῷ νήχεσθαι. ἢ ἀνεσθιν ἔχσιν. 182. Ἰηίων] ἥτοι τῶν μετ' εὐχῆς γιγνομένων, ἢ τῶν λοιμικῶν. ἰηίος γὰρ ὁ Ἀπόλλων, εἰς ὃν ἡ ἀγνεία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθειγμα κοινόν ἐστι καὶ Ἀρτέμιδος· αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφίσσιν φωνάς. οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. 183. Ἄλλον δ' ἂν ἄλλω] ἄλλον ἐπ' ἄλλω ἰδοῖς ἀποθησκόοντα, ὡς ὄρνιθες ἐν τῇ πτήσει ἄλλος ἐπ' ἄλλω πτεῖται. 186. Κρεῖσσον αἰμαιμακέτ' πυρὸς] ἢ οἶον ὁξύτερον πυρὸς εἰς τὸ σπεύδειν εἰς ἄδην. ἢ κρεῖσσον πυρὸς, ὡς μὴ καταλαμβάνειν τὸ πῦρ τὸ τῶν ἀποθησκόων πλῆθος καὶ καίειν. καὶ γὰρ ὑπερβολὴ καὶ ἐπίτασις τῆς πάθους. Ἄλλως, εὐτονώτερον τῆς περισσῶς μεγάλης φλογός, καὶ πρὸς ἣν ἔκ ἐστὶ μῆκος παραβαλεῖν. 187. Ὀρμερον] κινούμενον πρὸς τὴν παραλίαν τῆς ἐσπέρας θεᾶς, ἥ γιναι σκόλειν. περιφραστικῶς δὲ τῆς ἄδης, πρὸς ὃν ἔλεγον διὰ τῆς Ἀχερυσίας λίμνης καλεῖσθαι τὰς ψυχάς. 1b. Ἐσπέρου θεῷ] τῆς ἄδου. 189. Νηλέα δὲ ἠγνέθλα] νηλέα τὰ μὴ τυχόντα ἐλπίδος. τὸ αὐτὸ δὲ ἐστὶ τῷ ἀνείκῃ, ἔκ ἡλέων δὲ ἀλλήλων, ἴσως ὑπὸ τῆς συνηθείας τῆς πακοῦ, ἢ ὑπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ὁμοίων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 189. Νηλέα δὲ ἠγνέθλα] κεῖται δὲ πρὸς πῶδω θαλάσῃ ἀνείκῃ νηλέα καὶ ἀνηλεῶς ἠγνέθλα. τὸτ' ἐστὶν, ἐκπύπτει τῶν γαστέρων τῶν γυναικῶν τὰ ἔμβρυα, πρὶν ἢ τυχεῖν τῆς προσήκοντος τῷ

τοκετῷ

Nec suppetit confilii vis,
 Quo quis mederi queat: neque enim
 Fructus inclytæ terræ
 Augmenta capiunt sua, neque inter pariendum
 Solitos labores ferunt
 Mulieres: sed alium
 Super alium videas,
 Velut pennatam avem,
 Celerius igne indefesso
 Ruentem ad littus Inferi
 Divi, quibus absque numero pereuntibus urbs
 Perit. Misera autem turba

τοκετῶ καιρῷ, ὑπὸ τῷ λοιμῷ φθειρόμενα. ἐν δὲ τέτοις τοῖς αἰσίοις γεννήμασιν, αἱ ἀλοχοὶ καὶ αἱ μητέρες αὐτῶν σὺν ταύταις. τὸτο γὰρ ἐστὶ τὸ, καὶ αἱ πυλῖαι μητέρες αὐτῶν ἐπιγονάχουσι καὶ θρηνησιν. ἄλλοθεν ἄλλα παρὰ τὴν βώμιον ἀκτὴν, ἦγον παρὰ τοῖς ναοῖς ἐν δυσίαις, ἐκλήρες καὶ παρακλήτορες τῶν λυγρῶν πόων. τὰτ' ἐστίν, αἱ μὲν ἀλοχοὶ διὰ τὰ ἄωρα γεννήματα ἐκείνους, δι' αὐτὰς δ' αἱ μητέρες αὐτῶν. καλῶς δ' εἶπε τὸ βώμιον ἀκτὴν. ὥσπερ γὰρ τοῖς ἐν θαλάσῃ κινδυνεύουσιν αἱ ἀκλαὶ σωτήριον, οὕτω καὶ αὐταῖς οἱ βωμοί. ἐνταῦθα γὰρ δύεσθαι, ἀπαλλαγῆναι εὐχονται. παίων δὲ, ὅς ἐστιν ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπ' ἀφεςοὶ λοιμῷ ἐδόμενος, λάμπει, καὶ διὰ πυρσὺ εἰς ὕψος αἶρεται ἐξ ὕμνων. Καὶ γῆρυς καὶ βοή τὸν ὄντοσα καὶ θρηνητικῇ, ὁμαυλος καὶ συμμιγῆς καὶ ὁμήθεος, ὑπὲρ ὧν καὶ ὧν τιῶν, τῇ παλαιᾷ καὶ βοῇ, ὃ χρυσία δύγατερ διὸς Ἀθηναῖα εὐώπα καὶ εὐόφθαλμος, πέμψον ἡμῖν ἀλκὴν καὶ βοήθειαν, καὶ τὸν μαλερὸν καὶ καυσικὸν Ἀρεά, ἦγον τὸν λοιμόν. εἰκότως δὲ τὸν λοιμόν Ἀρεὶ παρεικάζει, ὡς φθορᾶς αἰτίον ὥσπερ ἐκείνος· ὅς νῦν φλέγει καὶ καίει με ἀχχαλκός ἀσπίδων, ἦγον δίχα ξιφῶν καὶ ἀσπίδων· τέτοις γὰρ ἐπέρχεται Ἀρης· φλέγει με ἀνιάζων καὶ ἐμπύπλων περιβόητος καὶ μέγας καὶ σποδρός. περιβόητον δὲ τὸτον καλεῖ, διὰ τὸ καὶ ἐν τῷ πολλὰς γενέσθαι, ὥσπερ ἐν πολέμοις, βόας· δὸς νωτίσαι καὶ παλινδρομῆσαι, καὶ ποιήσασθαι δράμημα καὶ πορείαν παλίσσυλον καὶ ὀπισθόρμητον τῆς πατρίδος.

SCHOL. IN ED. 180. Ἦγον σῖτοι καὶ τὰ ἄλλα γεννήματα, οἱ κάρποι. 185. Καλῶς ἔχοντα ἕνεκα τῆς πλίσσεως, ἦγον ἐκπύπλητον. 186. Εὐτονώτερον τῆς περισσοῦς μεγάλης φλογός, καὶ πρὸς ἣν ἐκ ἐστὶ μῆκος παραδελῖν. 187. Πρὸς τὴν παραλίον τῇ ἐσπέρῃ δεῖ ἦγον τῇ σκυλλίῃ περιφραστικῶς, ἀντὶ τῇ Ἀδῇ, πρὸς ὃν ἔλθον διὰ τῆς Ἀχχερείας λίμνης κατὰ γασθὰς τὰς ψυχάς. Τῇ περισσῇ μεγάλῃ, καὶ πρὸς ὃ ἐκ ἐστὶ μῆκος παραδελῖν διὰ τὰ πλῆθῃ ἀναρίθμητα τέτα.

38 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Πρὸς πῆδω θανατηφόρῳ 190
 Κεῖται ἀνοίκλως· ἐν δ' ἄλοχοι
 Πολιαί τ' ὀπί μαίερες
 Ἀκλὴν ὥρ' βώμιον
 Ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων
 Ἰκτῆρες ὀπιτονάχασσι. 195
 Παιῶν ᾗ λάμπει σονόεσά τε γῆρυς
 Ὀμαυλῶ ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα
 Θύγατερ Διὸς δ' ὦπα, πέμψον
 Ἀλκαὶν Ἀρεά τε τὸν μαλερόν,
 Ὃς νῦν ἄχαλκ' ἀσπίδων 200
 Φλέγει με περιβόητ' ἀντιάζων,
 Παλίσυλον δρᾶμῆμα νῶλίσαι
 Πάτρας ἔπθρον, εἴτ' ἐς μέγαν

193. Ἀκλὴν παραβώμιον] ἀντὶ τῆ παραχώριον, ὅπως οἱ βώμοι τῶν ναῶν εἰσὶν] ἐκ τούτου δὴλον ὅτι καὶ τέλειοι ἀπέθνησκον. Ἄλλως. ἐπ' ἀκ-
 τὰν παραβώμιον, ἐπὶ τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχὴν. 194. Ἄλλοθεν
 ἄλλαι] ἦγον ἀπ' ἄλλης μέρης ἄλλαι κείμεναι. 195. Ἰκτῆρες] ἰκελί-
 δες ἐπιτονάχασιν ἕνεκα τῶν χαλεπῶν πόνων. 196. Παιῶν δὲ λάμπει]
 ἀντὶ τῆ ἀκμάζει λαμπρῶς τῇ φωνῇ. λέγεται πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κα-
 κῶν. 197. Ὀμαυλος] ὁμόθετος. ὁμόφωνος. τὸ τοῦ ὁμοίου ἐστὶ τῷ ὁμοῦ
 δὲ παιάνων τε καὶ σεναιμάτων. Ib. ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ] πρὸς
 τὴν φήμην πάλιν φησὶ τῆς μαλρείας. ἐλπίζουσι γὰρ ἐπὶ τινὶ ἀγαθῷ τὸ
 μάλειμα ἀποδοῦναι. χρυσέα δὲ, τιμία. φασὶ γὰρ ἔτιως τιμᾶσθαι
 χρυσῆν. 199. Ἀρεά τε τὸν μαλερόν] ἀντὶ τῆ, τὸν κάλαμαραίνοντα.
 τάττει δὲ τὸ ἐπὶ τῆ λοιμῇ τῆ δίκῃ ἀναιρεῖν τοῦ πολέμου. ἀπὸ κοινῆς
 δὲ τὸ πέμψον. 200. Ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων] ὁ χρωμένος ὅπλοις
 φλέγει ημᾶς. περιβόητος δὲ, περὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ. μείλα βοῆς καὶ οἰμωγῆς
 ἐπιών, ὡς ἐπὶ πολέμῳ πάλιν. 202. Νῶλίσαι] ἀπελάσαι. ἀπὸ μείλα-
 φορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς. ἢ ἔτιως, πέμψον ἀλκὴν
 ὥστε παλινόρμητον αὐτὸν γενέσθαι, τὰ νῶτα τῇ πόλει δύναι. λείπει δὲ
 τὸ δός. 203. Πάτρας ἔπθρον] ἦτοι ἐπ' ἔθρον. ὁ ἐστὶν εἰς ἀνεμόν. Ὀ-
 μηρος, εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα. ἢ ἔπθρον, ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς πολέως.
 ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 203. Πάτρας ἔπθρον] ἦγον ἐπὶ τῶν ὄρων ἐλ-
 θούσα τῆς Ἀμφιτέτης· ἢ ἔπθρον, ἦγον ἐπαρῆσαντα καὶ ὁρμήσαντα, εἴτ'
 εἰς

In campo funesto

Jacet indefleta ; interque *eos* uxores

Canæque insuper matres

Ad aras littorales

Alibi aliæ tristitia mala

Supplices lugent.

Pæan interim clariùs sonat, & gemibundus cla-

Adsonat : quapropter, O aurea [mor

Filia Jovis, pulchra facie, mitte

Auxilium, Martemque pestiferum,

(Qui nunc inermis sine scutis

Cremat me maximo clamore irruens)

Retrogrado cursu cedere coge

Terrâ *hâc* extorrem, five ad magnum

εἰς τὸν μέγαν θάλαμον καὶ οἶκον τῆς Ἀμφιγρείτης, ἦγον τὸν ὠκεανόν, εἴτ' εἰς τὸν θρηίκιον κλύδωνα, τὸν ἀπόξενον ὄρμον. Ἰστέον δ' ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῶ εὐμείνῃ ὁ Θρακικὸς ἐστὶ Εὐσπορος. καλεῖται δ' Εὐξείνιος κατ' εὐφημισμὸν. δηλοῖ δὲ καὶ ἔτος, ἀπόξενον ὄρμον εἰπὼν πολλῶν γὰρ φθορῶν τοῖς ἐκπλέουσιν αἵτιος. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, Ἐχθροῦ ξένος ναύτησι, μήρυια νέων· εἰάν τι γὰρ κακὸν ἀφῇ ἡ νύξ ἐν τῷ τέλει, τῷτ' ἐφ' ἡμέραν ἐρχεται. τὸν καὶ ὄντινα λοιμὸν φθίσεν καὶ ἀφάνιδον ὑπὸ τῷ σὼ κερυνῷ, ὃ Ζεὺς ὁ νέμων καὶ ἀρχὼν καὶ διεξάγων ἐν κράτει καὶ ἐξουσίᾳ τῶν πυρφόρων καὶ καυστικῶν ἀστραπῶν.

SCHOL. INED. 190. Παρὰ τῇ γῇ τῇ θανατηρεῖ τῇ φθοροποιῷ, ὅτι ἀπὸ τῆς γῆς μελαλαμβάνουσι τῆς λοιμικῆς νόσος τὰ ζῶα. 191. Μὴ φρονιζομένη ὑπὸ τίνος ἐλευθερωθῆμεν. Ἦγον ἐπὶ τούτων δὲ, αἱ ἄλοχοι κεύνται δηλονότι. Ἐπίπαππος ὁ ἐπὶ τῷ πάππῳ πάππος· ἔτος καὶ ἐπιμήτηρ ἡ μάμμη. 193. Ἐπ' ἀκλὴν παραβάμιον, ἦγον ἐπὶ τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχὴν, ἀλλοθεῖν ἄλλαι. ἦγον ἀπ' ἄλλης μέρης, ἄλλαι κείμεναι δηλονότι. Ἰκλῆρες, τηλέστιν ἰκέτιδες, ἐπιστοναχχοι, ἀντὶ τῆς σονάχου ἐνεκα τῶν χαλεπῶν πόνων. 196. Ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνος περιφανῶς ὑμνεῖται. Ἐπαιάνιζον οἱ μὴ παθόντες, ἐτέναζον οἱ παθόντες. Ἀμα ὑπὸ πάντων ἀδομένη ὁδὸς ἐρωσα καὶ καθαρὸν εὐώπιδος πρὸς μὲν τὸ ἄρεα, τὸ ἄχαλκος. πρὸς δὲ τὸν μαλῆρεν, τὸ φλέγει.

Θάλαμον Ἐμφιρίτας,

Εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμον

205

Θρηίκιον κλύδωνα.

Τέλει γὰρ εἴ τι νύξ ἀφῆ,

Τῷτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχε).

Τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπῶν

Κράτη νέμων, ὦ Ζεῦ πάτερ,

210

Ἵπὸ σῶ φθίσον κεραυνῶ.

Λύκει' ἀναξ, τά τε σὰ χρυσοσρόφων

Ἀπ' ἀγκύλων βέλεα θέλοιμ' ἀν

Ἀδάμας' ἐνδαϊῖσθαι,

Ἀρωγὰ προσαθένηα,

215

Τὰς τε πυρφόρας Ἀρτέμιδι

203. Εἴτ' ἐς μέγαν] κατὰ τῆ βυθῆ. τῷτο γάρ ἐστι θάλαμος Ἀμφι-
 τρίτης. ἤγυν, εἶθα αἱ συμπληγάδες πέτραι εἰσίν. 205. Εἴτ' ἐς τὸν
 ἀπόξενον] ἴσως τὸν ἀλμυρὸν φησι, περὶ δὲ ἰσορεῖται πολλὰ ταυά-
 για γίνεσθαι. ὥς τε μὴ μόνον ἐξ ἀπάσης γῆς ἐξεληλάσθαι, ἀλλὰ
 μηδὲ ἐν κοινῇ θαλάσῃ. ἀπόξενον δὲ, δυσχείμερον. 207. Τέλει γάρ
 εἴτι] ἀντὶ τῆ εἴτι ἢ νύξ ἀγαθὸν καταλείπει, τῷτο ἐν ἡμέρᾳ ἀναιρεῖ-
 ται. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι τὰ κακὰ ἀδιάλειπτον ἔχει. εἰ γάρ τι ἢ νύξ
 ἀφῆ ἐπὶ τῷ ἰαυτῇ τέλει ἀβλαβὲς, μὴ φθάσασα αὐτὸ ἀπολέσαι, τῷτο
 μεθ' ἡμέραν ἀνέστησται. 209. Τὸν, ὦ πυρφόρων] τὸν ἀντὶ τῆ ὄν. τὸν
 μαρμαίον ἀρεὰ κεραυνῶσον ὦ Ζεῦ. Ἄλλως. ὦ νέμων (ἤγυν διοικῶν)
 τὰ κράτη τῶν πυρφόρων ἀστραπῶν. ἢ ἔτως, ὦ νέμων τῷ κράτει τῷ σῶ
 καὶ διὰ τῆς σῆς ἰσχύος τὴν πυρφόρον ἀστραπὴν. 212. Λύκει' ἀναξ]
 βελοῖμην δὲ καὶ τὰ σὰ βέλη, ὦ Ἀπολλον, τὰ ἀδάμαστα καταμερίζε-
 σθαι εἰς αὐτὸν, καὶ τὰς λαμπάδας Ἀρτέμιδος. 214. ἐνδαϊῖσθαι] ἐν
 μερισμῷ δίδοσθαι καὶ διατρίβειν. μετῆκλαι δὲ ἀπὸ τῶν διανεμομένων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 212. Λύκει' ἀναξ] θέλοιμ' ἀν ἐνδαϊῖσθαι καὶ
 δεμαῖσθαι κατὰ τῆ λοιμῆ ἀπὸ τῶν χρυσοσρόφων ἀγκύλων καὶ τόξων, καὶ
 τὰ σὰ ἀδάμαστα καὶ αἰδία βέλη, προσαθένηα ἀρωγὰ. τῷτ' ἐστὶ πρὸς
 αὐτὸν πεμφθέντ' εἰς ἐμὴν βοήθειαν, καὶ τὰς πυρφόρας καὶ καυσικάς,
 αἰγλάς τῆς Ἀρτέμιδος, ἥτοι τὰ βέλη, σὺν αἷς διαίσσει καὶ διέρχεται τὰ
 ὄρη Λύκεια, ἤγυν εἶθα οἱ Λύκοι διατρίβουσι, κυνηγετικὴ γὰρ ἡ θεός.
 καὶ κικλήσκω καὶ ἐπικαλῶμαι τὸν Βάκχον καὶ Διόνυσον τὸν ἐπώνυμον τῆς δὲ
 τῆς

Thalamum Amphitrites,
 Sive ad inhospitalem portum
 Thracium mare.
 Siquid enim nox reliqui facit,
 Id insequens dies invadit.
 Quem, O igneorum fulgurum
 Qui vim gubernas, O Jupiter pater,
 Tuo perde fulmine.
 Lyciæ Rex, tuaque aureo
 Ab arcu tela vellem
 Inviクタ distribuere,
 Ad opem ferendam destinata ;
 Igneosque ut Artemis

τῆς γῆς, τὸν Εὐρὺν τὸν χρυσομίτραν, καὶ τὴν χρυσοὺν περικεφαλαίαν ἔχοντα, τὸν οἶνοπα, καὶ τὸν κωμαστικόν, τὸν μονότονον, τὸν μόνον μετὰ τῶν μαινάδων πορευόμενον, πειλοσθῆναι καὶ πλησιάσαι, φλέγοντα καὶ καίοντα ἐν πυρὶ καὶ ἐν λαμπράδι αἵλαιον καὶ καυσικῇ, ἐπὶ τὸν θεόν, ἤγυν τὸν λοιμὸν τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς, ἤγυν ὃν μόνον ἐκ θεῶν ὑδεῖς τῶν θεῶν, ὑδεῖς τῶν ἀνθρώπων ἐτίμησε. καλῶς δ' εἶπε τὸ ἐπώνυμον, ἦτοι Θεβαῖον· ἐκ Θεβῶν γὰρ ὁ Διόνυσος. εἰκότως δὲ καὶ τὰ τῆς Ἀρτέμιδος τόξα αἰγίλας καλεῖ. ἀλληγορεῖται γὰρ αὕτη πρὸς τὴν σελήνην. πυρφόρος δὲ, ἢ διὰ τὸ δίκην πυρὸς τοῖς δεχομένοις τὰ βέλη τυγχάνειν, ἢ διότι χρυσᾶ ἦν.

SCHOL. INED. 205. Ἔπειτα εἰς τὸν ἀνεπιτήδειον τοῖς ξένοις εἰς ἐλλιμένειν. τὸν ταραχώδη πόντον τὸν Θεράκιον, ἤγυν τὸν Εὐξείνιον πόντον. 207. Εἴτι γὰρ ἂν ἡ νύξ ἀφῇ, τῷτο διατελεῖν ἡ ἡμέρα ἐπέρχεται. 210. Ὡς ὁ νέμω ἤγυν ὁ διοικῶν τὰ κράτη τῶν πυρφόρων ἀφραπῶν. ἢ ἔτι, ὡς ὁ νέμω τῷ κράτει τῷ σῶ, ἤγυν διὰ τῆς σῆς ἰσχυρός, τὴν πυρφόρον ἀφραπὴν. 211. Φθεῖρον ὑποθεῖς τῷ σῶ κεραυνῷ, ἤγυν κεραυνώσον αὐτόν, καὶ κατ' αὐτὸν βαλὼν τὸν σὸν κεραυνόν. 212. Ἀπὸ τῶ τόξου τῷ χρυσοῦν νευρᾷ ἔχοντος. 214. Ἐνδιατρέβειν, ἐνδιαιτᾶσθαι, μερίζεσθαι, διαδιδόσθαι. 212. Ὡς Λύκειε ἀναξ, θέλωμι ἂν καὶ τὰ σὰ βέλη ἤγυν τὰς ἀκλῖνας ἐνδατεῖσθαι· τυχεῖς διαδιδόσθαι ἐνδιαιτᾶσθαι ἀδάμαστα, αἷλι τῷ ἄλυπα ἀπὸ χρυσοφόρων ἀγκύλων, ἤγυν ἀπὸ τῆς χρυσῆς νευρᾷ τῷ τόξῳ. 215. Ἀρωγὰ — πρὸς ἀμεία.

42 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Αἴγλας, ξυὺ αἴς Λύκει' ἔρεα

Διαΐδαι· τὸν χρυσομίτραν

Τε κικλήσκω τᾶσδ' ἐπάνυμον

Γᾶς οἶνοπα Βάκχον εὖϊον

220

Μαινάδων μονόσολον

Πελαοῖσιν φλέγοντ' ἀγλαῶπι· πῶδ' αἶ

Ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. —

Οἱ. Αἰτεῖς· ἄδ' αἰτεῖς, τὰ μ' ἐὰν θέλῃς ἔπη

Κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ' ὑπερβείν. 225

Ἀλλ' ἴδ' ἀνὰ λαοῖς ἀνὰ κἀνακ' ἔφισιν κακῶν.

Ἄ γὰρ ξένῳ μὴ τῷ λόγῳ τῷδ' ἐξεῖν,

Ξένῳ γ' ἔραχθέντ'· ἔ γὰρ ἀνὰ μακρὰν

Ἰχθυόον αὐτὸς, μὴ σὺν ἔχων τι σύμβολον·

218. Τὸν χρυσομίτραν] τὸν Θεαῖον Διόνυσον, τὸν ταῖς Βάκχαις συνοικεῖν. 221. Μονόσολον] γράφεται ὁμόσολον. 223. Ἐπὶ τὸν ἀπότιμον θεόν] λέγει τὸν λοιμόν, τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν, θεῶν γὰρ ἐστὶ τὸ εὐεργεῖν τῆς αἰθεράς. 224. Αἰτεῖς] ὧν δ' αἰτεῖς, ἀλλ' ἴδ' ἀνὰ λαοῖς ἀνὰ κἀνακ' ἔφισιν κακῶν. ἐὰν θέλῃς τὰ ἐμὰ ἔπη δέχεσθαι, ἃ δὴ ἔπη ἐξεῖν ξένος ὧν καὶ τῷ πράγματι καὶ τῷ λόγῳ. οἶον, ἐκ ἀπῆκοῦς πρότερον περὶ τῷ φόνει τῷ Λαίῳ, εἰ μὴ καὶ ὅν χρόνον ἐπράχθη ὁ φόνος παρῶν. 225. Ὑπερβείν] ἐπαρκεῖν καὶ συμπράττειν. 227. Τῷ λόγῳ] τῷ λεχθέντι ὑπὸ Ἀπόλλωνος. 228. Τῷ ἐραχθέντι] τῷ φόνει. Ib. Οὐ γὰρ ἀνὰ μακρὰν] ἢ γὰρ ἀνὰ (φησὶ) τοσούτῳ ὄντι τῷ χρόνῳ τῷ μετὰ τὴν ἀνεξήτητον τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴ ἦδεν καὶ ἀληθινός. ἐλπίδα δὲ αὐτοῖς ὑποβάλλει ὅτι δύναται ἀνευρεῖν τὸν φονέα, ἵνα πρῶτον συλλάβῃ αὐτῷ. 229. Σύμβολον] τῆς γνώσεως.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 224. Αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς] τὸ ἃ δ' αἰτεῖς, πρὸς τὸ λαοῖς συναπτεῖν, ἔτι, ἃ δ' αἰτεῖς λαοῖς ἀνὰ, ἀλλ' ἴδ' ἀνὰ κἀνακ' ἔφισιν τῶν κακῶν, εἰ τότε καὶ τότε ποιήσεις. τῶν ἔστιν, ἢ σὺ ζήτησις, λίγω τὸ τὸν φονέα εὐρεῖν, τελεσθῆναι, εἰ ὅσα σοὶ λίγω ποιή-

Radios, quibus Lycios montes
 Percurrit : Aureâque decorum mitrâ
 Invoco, terræque huic cognominem,
 Vinosum Bacchum Evïum,
 Mænadam ducem *in choreis* unicum,
 Ut venias crematum lucidâ facie
 Ignominiosum hunc inter Deos Deum.

I A M B I.

Oe. Petis sedulò : quæ autem petis, mea si velis dicta
 Audita amplecti, morboque succurrere,
 Remedium consequaris & levamen malorum.
 Quæ ego ignarus totius narrationis eloquar,
 Ignarusque rei perpetratæ : neque enim diu
 Investigâfsem ipse, nisi indicium aliquod haberem.

ποιήσεις. 228. Τὸ παραχθέν[ος] ὑδ' ἑτερόν ἐστιν, ἀντὶ τῆς τῆς πράξεως.
 τὸ δὲ, ὃ γὰρ ἂν μακρὰν, καλασκευὴ ἐστὶ πρὸς τὸ, τὰ μ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
 κλύων δέχεσθαι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ κ' ἀληθῶς δὲ τῷτο λέγει, ἀλλ' ἵν' ἐν-
 τεῦθεν ἀπαλᾶ τὸν ποιήσαντα καὶ ἀκῆσανθ' ὁμολογήσαι τῇ πράξει.
 230. Εἰς ἀγῆς τελεῶ] εὐρηλαὶ καὶ τελεῶ καὶ τελεῶν καὶ τὸ μὲν τελεῶ διὰ
 μέσθ' εἴποις. εἰ δὲ τελεῶν γράφεις, τὸ μὲν νῦν δὲ, ἢ κ' ἀποδώσεις, πρὸς
 δὲ τὸ τελεῶν ἀπαλᾶ τὸν ἐξῆς λόγον συναψείς. καὶ γὰρ ὁμοιον, ὡς παρῶν
 ἔφαμεν, τῷ, Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀβίως ὅτι ὅτ' ἐχθρὸς ἔμην.

¶ Σχημ. Τριπλ. 219. Μὴ ἢ κ' ἔχων] συνίζησις.

SCHOL. INED. 220. Τὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν Θεαίων
 καλέμενον. Τὸν μόνον — τὸν συμπορευόμενον ταῖς μαινάσιν, διότι
 ἔχει λαμπρὰν ὄψιν. 223. Ἦγεν καλὰ τῆ ἀτίμῃ ἐν θεοῖς θεῶ τῆ
 λοιμῆς. 224. Ἀντὶ τῆ αἰτῆς, ἦγεν παρακαλεῖς. περὶ ᾧ τὴν αἰτήσιν
 ποιῇ ὑπεργεῖν καλὰ τῆς νόσου. 226. ἐλευθερίαν τῆ βάρους τῶν κακῶν.
 227. Οὐκ ἐνεχόμενος ζητεῖ τὸν λόγον τῷτον τὸν περὶ τῆς φονέας. ἢ κ' ἐνε-
 χόμενος ζητεῖν τὸ παραχθέν. ξένος τῆ λόγῃ ἐπεὶ ἢ κ' ἐστὶ μοι συγγενῆς, καὶ
 ξένος τῆ παραχθέντος. ἢ γὰρ ἐγὼ πέπραχα τὸν φόνον.

44 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Νῦν δ' (ὑπερθεῖν γὰρ ἀσὸς εἰς ἀσῶς τελεῶ) 230

Ἵμῖν προφρωνῶ παῖσι Καδμείοις τάδε.

Ὅσις ποθ' ὑμῶν Λαίον τ' Λαδδάκx

Κάπειδεν, ἀνδρὲς ὅκ τίνθε διώλετο,

Τῆπον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοὶ,

Κ' εἰ μὴ φοβεῖται τῆπικλημ', ὑπεξελών 235

Αὐτὸς καθ' αὐτῶ πείσει γὰρ ἄλλο μ'

Ἀσεργὲς ἔδεν, γῆς δ' ἀπεισιν ἀβλαβής.

Εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς

Τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω τὸ γὰρ

Κέρδος τελεῶ γὰρ, χ' ἢ χάρις προσκείσετο. 240

Εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλx

Δείσας ἀπάσῃ τῆπῳ ἢ χ' αὐτῶ πόδε,

Ἄ κ' τῶνδε δρώσω, ταῦτα χεὶρ κλύειν ἐμοῦ.

Τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τῆπον ὅσις ἐστὶ, γῆς

Τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω, 245

230. Νῦν δ' ὑπερθεῖν γὰρ ἀσὸς] μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ξένων τελευτήων τῇ μετοικίᾳ. ἀντὶ τῆ πεπολιτογράφου, καὶ ἄρτι αὐτὸς ἐνομισθὴν ξένος ὦν, καὶ ἰσασίλευσα. Ἄλλως. νῦν δὲ εἰς ἀσῶς τελεῶ. δοκῶν γὰρ εἶναι ξένος, τῆς βασιλείας τελευτήων. ἐπεὶ ἔν (φησὶ) συντελεῶ εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ μέλει μοι τῶν κοινῶν, ταῦτα ὑμῖν προφρωνῶ. μετῆλθαι δὲ ἀπὸ τῶν συντελούντων ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν εἰς τὸ κοινὸν φερόντων. 234. Πάντα σημαίνειν ἐμοῦ] τὰ πραχθέντα δηλονότι. 235. Καὶ μὲν φοβεῖται] καὶ εἰ μὲν αὐτὸς εἴη πρῶτος, καὶ φοβεῖται λέγειν αὐτὸς καθ' αὐτῶ, τὸν φόβον ὑπεξελών λεγέτω· ἔδεν γὰρ δεινὸν πείσεται, εἰ μὴ ὅτι τῆσδε τῆς γῆς ἀπαλλάσσεται. εἰ δὲ ξένος τις οἶδε τὸν φονέα, μηνυσάτω. καὶ εὐθύς μὲν παρέξω κέρδος, καὶ εἰς αὐτὴν χάριν ἔξω. πανταχόθεν ἔν προστρέπεται τὰς μηνύοντας. 243. Ἄ κ' τῶνδε] οἷον ἀπ' αὐτῶν ἀναίτιασθαι τῶν πραγμάτων. 244. Τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ] πολὺν ἔλεον ἐργάζεσθαι ὁ λόγος, ὅτι κατηγρεῖται αὐτῶ ἀνθρώπων. πρότερον δὲ τὰ φιλαίθερτα εἰρηκῶς, τελευταῖα ἐπηθέκε τὰ σκληρότερα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 240. Κέρδος τελεῶ] ἤγουν πρὸς τὸ, χάριν αὐτῶ ἔχειν

Nunc autem (nuper enim civis inter cives censeor)
 Vobis edico omnibus Cadmeis ista.
 Quicumque vestrum à quonam homine
Laius ille natus Labdaci occisus est,
 Hunc jubeo, ut rem omnem declaret mihi,
 Etiam si metuit contra se crimen, auctor necis
 Cum ipse sit; patietur enim aliud
 Acerbi nihil, *quàm* terrâ ut abeat illæsus.
 Si verò quis alium novit peregrinâ ex terrâ
 Auctorem cædis, nec taceat; lucrum enim
 Ego dabo, & gratia insuper accedet.
 Si verò contrâ filueritis, & quispiam vel amico
 Metuens rejecerit isthæc *mea* dicta vel sibi ipsi,
 Quæ postea facturus sum, hæc ut audiat is oportet.
 Hominem hunc edico, quisquis est terræ [rego,
 Hujus *incola*, cujus ego imperiumque & folium

ἔχειν με, καὶ πλείστας ἔξει δωρεὰς τῷ μνηύματι.

SCHOL. INED. 231. Νῦν ἔχω ἔγω ποιῶ δηλονότι, ἀλλὰ προφανῶς, ἦγεν προαγγέλλω ὑμῖν πᾶσι τοῖς Καδμείοις· ὕστερος γὰρ αὐτὸς ἄσθς εἰς ἄσθς τελῶ τὰδε· τελεῖ εἰς τῆς Ἑλλήνας. ἦγεν Ἑλλήν ὑπάρχει· καὶ τελεῖ εἰς τῆς ἄσθς, ἦτοι ἄσθς ὑπάρχει, ὕστερος δὲ, διότι ὡς δοκεῖ ξένος ὢν, ἐπολιτογραφῆθη. ὅπερ μέλλω εἰρεῖν. 232. Τὸ ὅστις αἰεὶ ποτε γενικῇ ὅστις τῶν ἀνθρώπων. 235. Ὑπεξελών, ἀντὶ τῆς ἐξελῶν ἐκβαλὼν τὸν φόβον δηλονότι. τὸ ἐκκλημα, ἦγεν τὸν φοβερὸν φόβον, ὅτινα ἔχει ἐπὶ τῷ ἀμαρτήματι. τὴν κατηγορίαν καὶ τὸ ἐκκλημα ἔγω καὶ ἐπι-καλῶ τὸ ἐκκαλῶ. εἶγεν φοβεῖται τὸ ἐκκλημα ὡς μέγα, ἐκβαλὼν τὸν φόβον λέγει, αὐτὸς καθ' αὐτῶ. ἦγεν κατηγορεῖται αὐτῶ καὶ ἐ πάθοι ἀνθρώπος ἄλλο βαρὺ ἐπαχθὲς, ἢ τὸ ἀποδημῆσαι τῆς πατρίδος, εἰς ἄλλην γῆν. 240. Προσέθησθαι ἐπὶ προσθήκης καὶ ἄλλο προσκείσεται. Τὸν αὐτὴν γὰρ τῶ φόνῳ καταχρηστικῶς τὸν φονέα. αὐτόχειρ δὲ ὁ οἰκείαις χερσὶ τῆργον χρησάμενος. Προκείσθαι ἐπὶ προσλήματος ἐπὶ ὧν, καὶ ἐπὶ νεκρῶν. Ἐφύλαξε μὲν τὸ πρόσωπον ἤλλαξε δὲ τὸν σφριθμόν. τὸν λόγον ὃν προσάσσω.

252. Τῷδε

46 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά,
 Μήτ' ἐν θεῶν Ὀχαιοὶ μήτε θύμασι
 Κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν·
 Ὡθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματι
 Τῷδ' ἡμῖν ὄντι· ὡς τὸ Πυθικὸν θεῷ 250
 Μανθεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
 Ἐγὼ μὲν ἔν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
 Τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχον πέλω.
 Καλύχομαι ἢ τ' δεδρακότ', εἴ τέ τις
 Εἷς ὣν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα, 255
 Κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρέψαι βίον.
 Ἐπόχομαι δ' οἴκοισιν εἰ ξυνέσι
 Ἐν τοῖς ἐμοῖς γήροι· ἐμοῖ στυγερῷ,
 Παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην.
 Ὑμῖν ἢ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν, 260
 Ὑπέρ τ' ἐμαυτῷ, τῷ θεῷ τε, τῇσδε τε
 Γῆς, ὥδ' ἀκάρπως καθεῶς ἐφθαρμένης.

252. Τῷ δὲ δαίμονι] τῷ ταῦτα μανθευσαμένῳ Ἀπόλλωνι. 254. Καλύχομαι] καλεῖσθαι τὸν φονέα. 256. Ἄμοιρον] ἥτοι κακόμοιρον· ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μέλλειν φόντα, ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι. ἀγνοῶν δὲ ἐπαρᾶται ἐαυτῷ εἰ ξύνειδεν τὸν φονέα, δῖς. καὶ περιπαθήσεως γίγνεται ὁ λόγος. 260. Ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω] ἐνόρως ἐπιέλλομαι τὸ ἀγγεῖλαι τὸν φονέα, ἢ ἀπαθεῖσθαι τῶν οἰκίων καὶ τῶν θυσιῶν. πρὸς τὸ Ἐγὼ μὲν τοιόσδε, ἀποδιδοῖαι τὸ ὑμῖν δέ. 261. Ὑπὲρ ἐμαυτῷ] ἐπισκῆπτω ταῦτα ἐπεὶ εὐρημένον τῷ φονέως καὶ δίκην δεδωκότος, ἀπαλλάξεσθαι μὲν φροῦδος· ἀσφαλές ἐστι δὲ αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα· ἔξει, τῆς κατὰ τῶν βασιλέων τόλμης ὑπερβαλμένης, τῷ τὸν ἅπαρ τιπολμηκότα κεκολλάσθαι. Ib. Τῷ θεῷ τε] τῷ Ἀπόλλωνι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 249. Ὡς μιάσματι] δεῖν εἰπεῖν ὡς οὗτος μιάσμα, πρὸς τὸ τῷδ' ἐποίησε μιάσματι.

SCHOL. INED. 248. Χέρνιβας· θυσίαι· χέρνιβι δὲ τὸ προκαθάρσιν ὡς καὶ ὁ Συνίσκος τὰς πρὸ τῆς τεύσεως χέρνιβας· χέρνιβας, τὸ

Ne quis excipiat, neque alloquatur,
 Neque Deum precationibus, neque sacrificiis
 Cum eo communicet, nec manus *sacrâ* abluat *aquâ*,
 Arceant verò ab ædibus omnes, ut qui piaculum
 Sit nobis, uti Pythicum Dei
 Oraculum patefecit nuper mihi.
 Ego quidem talis Deoque (*Apollini*)
 Viroque mortuo adjutor esse statuo:
 Execror autem *cædis* auctorem, sive unus
 Aliquis sit, latuitque, sive comitatus pluribus,
 Ut malus ille communis-expers-juris vitam extra-
 Imprecor & ædibus, si domesticus [hat,
 In meis fuerit, me conscio,
 Ut patiatur *eadem* quæ his modo imprecatus sum.
 Vobis autem hæc omnia mando exequenda,
 Meique ipsius gratiâ, Deique hujusque
 Terræ, quæ sterili sic et impio perit *modo*.

τὸ τὰς χεῖρας ἀπονίζεν ὕδατι. 250. Πλαγισμὸς, σχῆμα καινοπρε-
 πές. τὸ πῶς τὸ κλητικὸν ἀντὶ γενικῆς τῇ προσάξει ζητεῖν τὸν
 φονέα. 257. Ἐπεύχομαι ἐπὶ εὐχῆς· ἀπεύχομαι δὲ τὸ ἀπαγορεύω·
 καλεῖτομαι δὲ, τὸ καλεῶμαι. Ἐγὼ δὲ καὶ ἐπὶ καλῆς καὶ εὐχῆς. Ἀριστεί-
 δης· Ὅσα δὴ γενεθλίας Θεοῖς κατηύχθαι. Ἡ κατὰ ἐνταῦθα ἀργή,
 ἀντὶ τοῦ λίαν. καταστρέφει τὴν ζωὴν. 252. Πρὸς τὸ ἐγὼ μὲν τοιούτῳ,
 ἀποδίδεται τὸ ὑμῖν δὲ. 260. Τελῶ τὸ ἀργύριον· τελῶ τὴν χάριν,
 ὡς ἀβλῖως ἔφη. τελῶ εἰς τοὺς Ἕλληνας. ἤγεν Ἕλληνας εἰμί. τελῶ καὶ τὸ
 πράττω ὃ κρεῖττον, μετὰ τῆς ἐκ, ἤγεν ἐκτελῶ. 261. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ λί-
 γει ταῦτα ἐπισκῆπτειν· ἐπεὶ εὐρημένον τὸ φονεὺς καὶ δίκην δεδωκότος,
 ἀπαλλάσσεται μὲν φροντίδος· ἀσφαλές τιρον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα
 ἔξει τῆς κατὰ τῶν βασιλείων τόλμης ὑπερβαλμένης τῷ, τὸν ἅπαξ τετολ-
 μηκότα κεκολᾶσθαι. μὴ παρὰ τίνος τῶν θεῶν εὐεργεσίας βοήθειαν ἢ
 τῷ αἰτίῃ.

48 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Οὐδ' εἰ γὰρ ὡς τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
 Ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ὡς ἔτῳς ἔαν,
 Ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότῳ, 265
 Ἀλλ' ἐξεργάζαν. νῦν δ' ὀπκιυρῶ τ' ἐγώ,
 Ἐχων μὲν ἀρχαὸς ἄς ἐκείνῳ εἶχε πρὶν,
 Ἐχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖκα ὁμόωπον,
 Κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γῆρῳ
 Μὴ δυσύχησεν, ὡς ἂν ἐκπεφυκότα. 270
 Νῦν δ' εἰς τὸ κείνῳ κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
 Ἀνθ' ὧν ἐγὼ τὰδ' ὥσπερ εἰς τέρμους παλῶς
 Ὑπερμαχῶμαι, καὶ πᾶσι πάντ' ἀφίξομαι
 Ζητῶν τὴν ἀντιχειρὰ τῷ φόντι λαβεῖν,
 Τῷ Λαβδακείῳ παιδί, Πολυδώρῳ τε καὶ 275
 Τῷ πρόθε Κάρμῳ, τῷ πάλαί τ' Ἀγήνορῳ.
 Καὶ ταῦτα πῶς μὴ δρῶσιν, εὐχομαι θεῶς

263. Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν] καὶ γὰρ εἰ μὴ ἦν ὅλως τὸ ἄγος ὑπὸ θεῶν ἐλαυ-
 ρόμενον, καὶ οἷον πολυπραγμονούμενον, ὑμᾶς εἶδει κινουμένης οἰκοῦν, καὶ μὴ
 ἀναμείναντας τὴν ἐκ θεῶν πρᾶξιν ἀναζητεῖν. Ib. Μὴ θεήλατον] οἷον,
 χωρὶς θείας βοηθείας. 269 Κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν] κοινὰ ἀδελφὰ
 τοῖς ἐξ ἡμῶν οἷον, καὶ ἡμῖν ἂν ἐγενέσθω, εἰ ἦν τέκνα τῷ Λαίῳ γενόμενα.
 270. Μὴ δυσύχησεν] ὥστε μὴ παιδοποιήσασθαι. 271. Τὸ κείνῳ κρᾶτα]
 τὴν ἐκείνου κεφαλὴν. 272. Ἀνθ' ὧν ἐγὼ αἱ τοιαῦται ἐννοοῖαι ἐκ ἔχονται
 μὲν τῷ σεμνῷ, κινήτικαὶ δὲ εἰς τὴν θεάτρῳ. αἷς καὶ πλεονάζει Εὐριπίδης·
 ὁ δὲ Σοφοκλῆς πρὸς βραχὺ μὲν αὐτῶν ἀπείτα, πρὸς τὸ κινῆσαι τὸ
 θεάτρον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 263. Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν] τὸ γὰρ πρὸς τὸ εὐδὲ
 συναπτόν, εἰ καὶ τὸ εἰ διὰ μέσων ἢ βία τῶν μέτρων τεθῆναι ἠνάγκασεν.
 269. Εἰ κείνῳ γένος] τὸ ἐκείνῳ καὶ τὸ γένος πρὸς τὸ κοινῶν τε παίδων
 συναπτόν τὸ δὲ κοῖν' ἄν, πρὸς τὸ ἦν ἂν ἐκπεφυκότα τὸ δὲ εἰ, πρὸς τὸ
 μὴ δυσύχησεν, ἔτῳς, ἔχων γένος παίδων κοινῶν ἐκείνῳ, κοινὰ ἂν ἦν τὰ
 τέκνα ἐκπεφυκότα ἐκείνῳ, εἰ μὴ ἐδυσύχησε καὶ ἀπέθανεν ἀπορῆσι δ' ἐν-
 ταῦθα πῶς λέγει κοινὰ. εἰ γὰρ ἔζη ὁ Λαῖος, μόνος ἂν εἶχεν Ἰοκάστην,
 καὶ εἰς αὐτῷ ἐκοινῶναι τῆς τῶν τέκνων ἐπορεύς. καὶ φαμέν, ὡς τὸ
 μὲν ἀληθὲς ἔτῳς ἀπαντεῖ· λέγει δὲ νῦν Οἰδίπῳς τὰ κοινὰ, διὰ τὸ τὴν
 αὐτὴν ἐκείνῳ γυναῖκα ἔχειν. ἔστι δ' ὥσπερ παρακεκιδνευμένοι, καὶ ἡ κατὰ
 τὴν ἐκείνῳ ἀκολουθίαν. θεῶν δ' εἰπεῖν, κοινὰ γὰρ ἂν ἦν, ἀσυνδέτως
 εἰπεῖν,

Neque enim, si nullus ad hanc rem impulit Deus,
 Sic inexpectatam nos deceret linquere,
 Viroque optimo, regeque interemto, [quoque
 Sed penitus inquirere. At nunc auctor sum ipse
 Regnum obtinens, quod ille obtinuit olim, [dos,
 Habensque torum, et uxorem liberos ad procrean-
 Communiumque liberorum forte communia, si
 Illi non fuisset infelix, extitissent *pignora*: [genus
 Nunc autem in illius caput *mala* ingruit fortuna :
 Quapropter ego in his tanquam meo pro patre
 Pugnabo, & omnia experiar
 Ut inveniam auctorem cædis
 Filii Labdaci, Polydorique, &
 Superioris Cadmi, vetustique Agenoris.
 Et hæc eis qui non præstiterint precor Deos,

εἶπε, κοινὰ ἂν ἦν. 275. Τῷ Λαβδακείῳ] Ἀγήνωρ, Κάδμος, Πολύδωρος, Λάβδακος, Λαῖος, Οἰδίπῃς, Πολυδείκης καὶ Ἑτεροκλῆς. 277. Εὐχόμεναι. τινὲς μὴ δυνάμενοι τὰς θεὰς συνάξαι. θεοῖς γραφῆσι πρὸς τὸ εὐχόμεναι. τὸ δὲ ἐστὶ τοιαῦτον, καὶ τοῖς μὴ δρῶσι ταῦτ' ἅ ἐρεσκᾶ, λέγω τὸ μὴτ' εἰς-δέχεσθαι, καὶ τὰ ἐξῆς, εὐχόμεναι μὴτ' ἀνιέναι καὶ ἀναπέμπειν τὰς θεὰς αὐτοῖς γῆν τιν' ἀροτὸν καὶ ἡροῖασμένην. τὐτ' ἐστὶ μὴ εὐδοῦν τὰς θεὰς τὰ σπέρματα αὐτοῖς. δέον δ' ἕτως εἰπεῖν, μὴ ἀνιέναι τὰς θεὰς αὐτοῖς ἐκ γῆς ἡροῖασμένης σπέρματα, γῆν ἀροτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ περ ἡ ἡροῖασμένη γῆ δεχομένη τὰ σπέρματ' ἀνίστη. τὸ δὲ τινα διὰ τῆτο εἶπεν ἵνα δείξῃ ὡς ἔ μόνον ταύτην τὴν γῆν λέγει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἣν αὐτοὶ οἰκοῦν.

SCHOL. INED. 263. Οὐδὲ γὰρ εἰ μὴ ἦν τὸ πρᾶγμα ἦγεν τὸ ζητεῖν τὸν φονέα ὑπὸ τῆ θεᾶς κεκηνημένον· ἰὺν δὲ δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα ἐπιζητεῖν. Καὶ ὁ θεὸς κινεῖ· καὶ ἐγὼ ἐπιβεβαιῶ. εἰς ἣν ἔσπειρε καὶ ἐκείνος καὶ ἐγώ. 271. Τὸ κρατὰ τὴν κεφαλὴν· εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκείνη ἦγεν τὴ γένεσ ἐνηλατο ἡ τύχη· ἀντὶ τῆ εὐδυσύχουσε τὰ γένος. 274. τὸν αὐτεργόν, τὸν ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἐργασάμενον τὸν φόνον. 275. Ἀγήνωρ τὸν Κάδμον. ἕτος τὸν Πολύδωρον. ἕτος τὸν Λάβδακον. ἕτος τὸν Λαῖον. ἕτος τὸν Οἰδίποδα κατὰ ἀναποδισμόν. 277. Καὶ τοῖς μὴ πρᾶτῃσι ταῦτα ἦγεν τοῖς μὴ ὑπερμαχομένοις καὶ ζητῶσι τὸν φονέα.

Μήτ' ἄροτον αὐπὶς γῆν ἀνιέναι τινά,
 Μήτ' ἔν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πτόμῳ
 Τῷ νύν φθερεῖαθ', καῖτι τῷδ' ἐχθίοι. 280
 Ἡμῖν ᾗ πῶς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
 Τὰδ' ἔς' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχ' ὀδύνη,
 Χ' οἱ πάντες εὖ ζυνεῖεν εἰσαεῖ θεοί.—

Χο. Ὡπαίρ μ' ἀρχῆον ἔλαβες, ὧδ' ἀναξ ἐρῶ.
 Οὐτ' ἐκλανον γὰρ, ἔτε τὸν κλανόν' ἔχω 285
 Δεῖξαι. τὸ δ' ἐπὶ ζήτημα δ' ἐπέμψαν' ἦν
 Φοῖβε τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασαί ποτε.—

Οἱ. Δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεός,
 Ἄν μὴ θέλωσιν, εἰδὲ εἰς δύναιτ' ἀνὴρ.

Χο. Τὰ δ' αὖτε' ἐκ τῶνδ' ἀν λέγοιμ', ἃ μοι δοκεῖ. 290

Οἱ. Εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῆς τὸ μὴ εἰ φράσαι.

Χο. Ἀνακτ' ἀνακλὶ ταύθ' ὀρῶν τ' ἐπίσταμαι

277. Τοῖς μὴ θεῶσι] τοῖς μὴ δεικνύουσίν μοι τὸν φονέα. 278. Ἄροτον] τελεῖν καρπὸν. 284. Ὡδ' ἀναξ ἐρῶ] ἔτις ἐρῶ καὶ αὐτὸς ἐπομνύμενος καὶ κατὰ τὰς ἀράς ἐπαρώμενος, μήτε δεῖται τὸν φόνον, μήτε τὴν δαράσαντας ἐπίστασθαι. 286. Τὸ δὲ ζήτημα,] ἀπορῶν ὁ χορὸς ἐπὶ τὸ θεῖον πάλιν ἀναίρεται. 288. Δίκαι' ἔλεξας.] τὴν τὸ φησὶν ἵνα μὴ πάλιν ἐπέμψωσιν εἰς θεὸν, καὶ γενῆται διαλειβὴ ἐν τῷ δαμάσει. ὅπερ ὑπόψυχρον. 290. Τὰ δευτέρ' ἐκ τῶνδ' ἀν] τὰ ἐκ τῶνδε δευτέρα, (ἦγον τὰ ἐν δευτέρῳ τάξει) μετὰ ταῦτα λέγοιμι ἂν ἃ μοι δοκεῖ, ἦγον φαίνεται δευτέρα. 292. Ἀνακτ' ἀνακλὶ] ἀποκλειόμεναι τὴν ἐπέμψωσιν εἰς θεόν, κατὰφεύγουσιν εἰς τὴν ὁμοίαν μανικὴν. τῷ αὐτῷ δὲ ὀνόματι προσσφύρει τὸν Τειρεσίαν ὃ καὶ τὸν θεόν, καὶ τὰ αὐτὰ ὅρα ἐκείνῳ φησὶν. Ἄλλως. ἀνακλὰ λέγει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Τειρεσίαν, τὸν μὲν, ὡς φύσει ἀνάσσειν, τὸν δὲ Τειρεσίαν, ὡς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἔτι τιμώμενον διὰ τὸ κράτος τῆς μανικῆς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 286. Τὸ δὲ ζήτημα] τὸ τότε, εἰ πρὸς τὸ ζήτημα συναπτόμενον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὅστις, ἔτις, τῷ δὲ ἐπέμψαντος Φοῖβε τὸ ζήτημα τὸ περὶ τῶν φόνων ἦν εἰπεῖν τότε, ὅστις ἀρα εἰργασαί τὸν φόνον. 288. Ἀναγκάσαι θεός] ὁ γὰρ Ἀπόλλων εἰ ἐβλέπει, αὐτὸς αὐτὸν τὸν φονέα, καὶ εἰ ζητεῖν ἡμᾶς τῶτον εἶα. 290. Τὰ δευτέρ' ἐκ

Ne messēm illis terra proferat ullam,

Neve mulieres liberos; sed morte

Præsenti pereant, vel hâc etiam graviore.

Vobis autem cæteris Cadmi civibus, quibuscun-

Hæc placent, socia sit Justitia *precor*, [que

Et omnes semper propitii adsint Dei.

Ch. Ut me execratione hâc obligasti, sic tibi, Rex, respondeo.

Neque enim peremi ipse, neque peremtorem novi

Indicare: sed quæstionem hanc mittentis erat

Apollinis explicare, quis *nempe* fecit homicidium.

Oe. Rectè dixisti: sed cogere Deos.

Si non *ipsi* velint, nullus unquam potest mortalis.

Ch. Secundam jam de his dicam meam sententiam.

Oe. Tertia licet sit, ne omittas dicere.

Ch. Cum Rege Phœbo regem Tiresiam novi

ἐκ τῶν] πρῶτον καὶ ἐξαίρετον ἦν ἐρωτᾶν Ἀπόλλωνα περὶ τῶν παρόντων· ἐπεὶ δ' ὡς αὐτὸς φησὶ, ἔχουσιν τε, τὰ δευτέρα ἐκ τῶνδ' ἅμ' ἡμῖν δικάει, λέγοιμ' ἂν τὐτ' εἶναι, ἅπερ εἰς βοήθειαν λόγων, τὰ δευτερεῖα Ἀπόλλωνος, ἔχειν μοι φαίνεται, φράσω.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 291. Μὴ ἔφράσει] συνίησις.

SCHOL. INED. 278. Ἀρόλος ὁ καιρὸς ὅτε ἀποφασίζων.

279. Μήτε σπόρον τινα αὔξειν αὐτοῖς τὴν γῆν, μήτε τὰς παῖδας τῶν γυναικῶν αὔξειν τὴν γῆν δηλονότι. Καὶ ἐστὶ ταύτης τύχη μᾶλλον μεμνημένη. Ἦγεν τοῖς ἀποδεχομένοις τὰς ἡμετέρας λόγους. 284.

Καθὰ μὲ ἐν καλάραις ἐκράτησας, ὅπως ἐγὼ ἐν ταῖς αὐταῖς καλάραις.

Ἦγεν ἐπὶ τῇ ἀρᾷ ἢ καθήσασθαι ἐμὲ ἐπ' αὐτῇ λέξω καὶ γὰρ. Μὲν δ' ἀρσενος λαμβάνων τὴν καλάραν, ὅτι ἐκ οἶδα τίς ἐστιν ὁ φονεὺς τῆς Λαΐης. Τὸ δὲ ζήτημα τόδε, τῇ ἐπιφανίᾳ ἦν Φοῖβη. Ἦγεν τῆς δυνάμεως ἦν τῇ Φοίβῃ εἰπεῖν. λέγω ὅτις ἐβλάσται ποτε τὸν φόνον δηλονότι. 290. Τὰ ἐκ τῶνδε δευτέρα Ἦγεν τὰ ἐν δευτέρᾳ τάξει μετὰ ταῦτα λέγοιμ' ἂν, ἅμ' ἡμῖν δικάει Ἦγεν φαίνεται δευτέρα δηλονότι· μὴδὲ εἴπῃς τὐτο καὶ ἄφες τὐτο εἰπεῖν ταῦτό. 292. Ἀνακλᾷ λέγει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Τειρεσίαν τὸν μὲν ὡς φύσει ἀνάσσειν, τὸν δὲ Τειρεσίαν ὡς ὑπὸ τῶν ἀθεσίων ὥς τιμωμένον διὰ τὸ κράτος τῆς μανικῆς.

52 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Μάλισα Φοίβω Τειρεσίαν· παρ' ἧ τις ἂν
Σκοπῶν τάδ' ὧ' νᾶξ ἐκμάθοι σαφέσταλα.

Οἱ. Ἄλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς εἶδε τῷτ' ἐπραξάμην. 295

Ἐπεμψα γὰρ Κρέονι εἰπόντι, διπλῆς
Πομπῆς· πάλαι ᾗ μὴ παρὼν, θαυμάζει).

Χο. Καὶ μὲν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαι' ἔπη.

Οἱ. Τὰ ποῖα ταῦτα; πάνηα γὰρ σκοπῶ λόγον.

Χο. Θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων. 300

Οἱ. Ἦκιστα καὶ γὰρ τὸνδ' ἰδόντ' εἰδείς ὄρεα.

Χο. Ἄλλ' εἴτι μὲν δὴ δειμαλός γ' ἔχει μέρος,
Τὰς ζῆας ἀκῶν εἰ μὲν τιὰσδ' ἀράς.

Οἱ. ὦ, μή 'σι δρῶντι τάρβει, εἰδ' ἔπειτα φοβεῖ.

Χο. Ἄλλ' οὐξ ἐλέγχων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ 305

Τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγασιν, ᾧ

Τάληθες ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνω. —

295. Ἄλλ' ἐκ ἐν ἀργοῖς] καὶ αὐτὰ τὸ κηδεμονικὸν τῷ ἔθους διετήρησε· τὸ μὲν ἐν διπλῆς πομπῆς, τὸς σπουδῆς ἐστὶ τεκμηριον· τὸ δὲ, Κρέωνος εἰπόντος, πειθανὸν εἰς τὰ ἐξῆς, ἵνα ἡ ὑπόνοια αὐτῷ πείσῃ, τὸ πεπεισμένον ὑπὸ τῷ Κρέωνος τὸν Τειρεσίαν μαντεύεσθαι καλὰ τῷ Οἰδίποδος τὰ ψευδῆ. 298. Κωφὰ] ψυχρὰ, καὶ εἰδὲν σαφὲς ἔχοντα, τὰ ψιθυριζόμενα. 304. ὦ, μή 'σι] ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς, εἰδὲ τὸν λόγον φοβεῖται. ἢ, εἰδὲ ὁ λόγος φόβον αὐτῷ ἐνλίθειται. 305. Ἄλλ' οὐξ ἐλέγχων] καὶ ταῦτα εἰς συγασιν τῶν προσώπων, ἵνα μὴδὲ ὑπερον δυνήθῃ ἀρήσασθαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 298. Καὶ μὲν τά γ' ἦγαν, ὅτι μὲν ἀπέθανε Λαῖος, ἐμολογεῖται· τὰ δ' ἀδόκιμα περὶ τῆς θανάτου αὐτοῦ, ὅπως γέγονε, ματαιὰ ἐστὶ καὶ ἀσύστατα. οἱ μὲν γὰρ φασὶ ὡς ὑπ' ὁδοιπόρων τέθηκεν· οἱ δ' ὡς ὑπὸ ληστῶν. ὅτε τῶν ἄλλων ἐχρήσαν, οἱ Τειρεσίαν ἵνα τάληθες εἴπῃ. Δειμαλὸς γ' ἔχει μέρος] ἦγαν, εἰ φοβεῖται καὶ ὑποπίπτει ὁ ἰδὼν μὴ ὑπερον γινώσκειται. τὸ δὲ γε πρὸς τὸ εἴτι σκιαπλεον, ἔγω, ἀλλὰ μὲν καὶ εἴτι μέρος ἔχει δειμαλὸς, καὶ τὰ ἐξῆς. 304. ὦ, μή 'σι] πῶς αἰὶν εἰπὼν ὁ Οἰδίποδος, τὸν δ' ἰδόντ' εἰδείς ὄρεα, τὸν φησὶν, ὡς μὴ 'σι δρῶντι τάρβος, καὶ φοβῶν, ὡς τὸν ἰδόντα εἰ δειλὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ συμπράκτορα νοεῖ. 306.

Maximè eadem scire ; ex quo siquis

Hæc exquireret, O Rex, inveniret certissima.

Oe. At ne hoc quidém curare neglexi;

Misi enim, Creonte monente, duos

Ad eum nuncios, diuque cur non adsit miror.

Cb. Enimverò cætera *sunt* frigida et obsoleta dicta.

Oe. Quænam illa? dicta enim perpendo qualiacun-

Cb. Occifus dictus est a quibusdam viatoribus. [que.

Oe. Audivi et ego. Sed qui viderit *eum* nemo videt.

Cb. Sed siquam modò timoris habet ille partem,

Tuas tamque graves audiens diras non morabitur.

Oe. Cui nullus adest patranti metus, verba minùs me-

Cb. Sed negantem adest qui redarguat, hi enim [tuet.

Divinum jam vatem huc adducunt, cui

Veritas innata est mortalium solí.

306. Τὸν Δεῖον] Δεῖον καλεῖ τὸν Τειρεσίαν, ὡς τὰ Φανῇ γινώσκοντα, ὅπερ ἐστὶ Δεῖον. 308. Διδακτὰ τε] τὸ μὲν διδακτὰ πρὸς τὸ χθονοσιδῆ ἔχει τὴν δύναμιν. τὰ γὰρ γήϊνα (τῶτο γὰρ ἐστὶ τὸ χθονοσιδῆ) γινώσκει καὶ διδαχῇ ὑποκρίνεται. τὸ δ' ἀερότητα πρὸς τὸ ἑράναι. οὐδὲς γὰρ οἶδε τὰ ἐν ἑράνῳ, πλὴν τῶν ἐν αὐτῷ κατοικούντων θεῶν, καὶ ὅσοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τούτων ἐπιπνεύμενοι μαντεύονται. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα χιαστὸν.

SCHOL. INED. 295. Ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆ Φοίβης τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος ἐκ ἀργῶς. ὥσπερ τὸ ἐγγενήσαμην παρὰ Συνεσίῳ ἀντὶ τῆ ἐγγένεσσι καὶ τὸ διακῆσαμην ἀντὶ τῆ διακῆσι. καὶ τὸ ἰθαυμάσαμην ἀντὶ τῆ ἰθαυμάσει. ἔτι καὶ τὸ ἐπξαξάμην ἀντὶ τῆ ἐπξαξεί. τῇ μὲν Φανῇ παθητικὰ τῇ δὲ σημασίᾳ ἐνεργητικὰ. Πομπῆς, ἡ πομπῆς καὶ πομπῆς ὁ ἀποσταλὴς πρὸς τίνα μαντείαν. Διὰ δὲ τὸ μὴ παρῆναι πρὸ μακροῦ θαυμάζεται ὁ Τειρεσίας δηλονότι. 296. Δύο τὺς παραπέμψοντας αὐτὸν δεῦρο. 301. Τὸν δὲ ἰδόντα τὸν φονεύσαντα οὐδὲς ὅρα ἀντὶ τῆ γινώσεως. 302. Ἦγεν ἀλλ' εἰ μὲν δὴ καὶ φόβος τι μέρος ἔχει. εἰ ἔχει μέρος δέμας ἥτοι εἰ ποσῶς φοβεῖται ἀκῶν τὰς σὰς ἀράς, ἢ μὲν ἀλλ' ἐξαγγελεῖ. 304. Ὡς τινι τῶν ἀνθρώπων μὴ πρῶτον τι κακὸν ἐστὶ φόβος, εἰ ἔπος φοβεῖ ἦγεν λόγος.

309. Χθονο-

Οἶ. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία διδάκλ' αὖτε,
 Ἄρρητ' ἄ τ', ἐρξάνια τε, Ἐ χθονοσιβῆ,
 Πόλιν μ' εἰ Ἐ μὴ βλέπεις, Φρονεῖς δ' ὅμως 310
 Οἷα νόσῳ σύνοεσιν· ἧς σε προσάτλω
 Σώτηρά τ' ὦ νᾶξ μῆνον ἐξδρίσκομαι.
 Φοῖβε θεῶν, εἰ καὶ μὴ κλύεις τ' αἰγέλων,
 Πέμψασιν ἡμῖν ἀνέπεμψεν, ἔκλυσιν
 Μόνω ἀν' ἐλθεῖν τῷδε τῷ νοσήματι, 315
 Εἰ τῆς κλανόνης Λαΐον μαθούνης εὔ,
 Κτείναιμ' ἢ γῆς Φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 Σὺ δ' ἐφθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν,
 Μήτ' εἴ τιν' ἄλλω μανικῆς ἔχεις ὁδόν,
 Ῥῶσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν· Ῥῶσαι δ' ἐμὲ 320
 Ῥῶσαι ᾗ πᾶν μίασμα τῷ τεθνηκότι.
 Ἐν σοὶ γάρ ἐσμ' ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστ' ὦνων. —
 Τει. Φεῦ Φεῦ. Φρονεῖν ὡς δεινόν, ἔνθα μὴ τέλη
 Λύει Φρονεῖν. Ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ 325

309. Χθονοσιβῆ] τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια. 320. Ῥῶσαι δ' ἐμὲ] ἔρα τὸ τῷ κηδεμόνι, ὅτι τελευταῖον αὐτὸν ἔταξεν, ὅπως ἀφ' αὐτοῦ τὸ φρονεῖν τῆς ἐξουσίας. 322. Ἄνδρα δ' ὠφελεῖν] παιδευτικός ὁ λόγος, εἰς ἀπάντας ἀφ' ὧν δύναμις ὠφελεῖν τῆς πείρας. 324. Φρονεῖν ὡς δεινόν] ὡς δεινόν (φησὶ) τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονέμενον τῷ φρονεῖν μὴ λυσιτελῇ. σχιζοῦται δὲ, μὴ βεβλόμενος εἰς φῶς ἄγειν τὰ τῷ Οἰδίποδι. διαλειπόμενος δὲ εἶπε, τέλη λύει, ἀντὶ τῷ λυσιτελεῖν. 325. Ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ] τὰ συμβεβηκότα μοι, ὅτι ἀναγκασθῆσομαι λέγειν ἢ μὴ εἰλόμαι, τὸ ἐξελέγχειν τὸν Οἰδίποδα, ταῦτα εἰδώς, διώλεσα αὐτά. ἢ γὰρ ἂν δεῦρο ἤρχομαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 224. Ἐνθα μὴ τέλη] ἤγαν ἔνθα τὸ φρονεῖν μὴ λυσιτελεῖ. εἰρηλατῶς δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν φόροις ὑποκειμένων, ἧς εἴτις τῶν φορέων ἐξέλαι, λυσιτελεῖ. λέγει δὲ τῷτο ὁ Τειρεσίας δι' αὐτόν, σχιζοῦται ὡς ἀναγκασθῆσος ὑπὸ τῷ Οἰδίποδι λέγειν τὸν αἴτιον τῷ λυμῷ. δέδωκε γὰρ μὴ τι κακὸν παρ' αὐτῷ τῷ Οἰδίποδι λάβῃ ἐλέγχων αὐτόν ὡς αἴτιον.

Oe. O omnia qui *animo* versas, Tiresia, dicendaque
 Tacendaque, cœlestia, et terrestria,
 Civitas quidem; cæcus licet *sis*, sentis tamen
 Quali conflictatur morbo; cujus te patronum
 Et sospitatore, O Rex, unicum invenimus.
 Phœbus enim, quamvis non audiveris nuncios,
 Nobis mittentibus remisit, solutionem
 Unam fore hujus pestilentiaë,
 Si peremptores Laii probè compertos
 Necemus, aut e terra exules relegemus.
 Tu verò non gravatim, sive quid augurii,
 Seu quam aliam divinationis tenes viam,
 Libera teipsum et urbem; libera quoque me;
 Libera etiam piaculum omne mortui (*Laii*.)
 In te enim *toti* sumus. Homini autem prodesse
 Quantum queas habeasque, pulcherrimus est labo-
 Ti. Heu, Heu, sapere quàm grave *est*, ubi non [rum.
 Expedit sapienti: Hæc enim pulchrè ego

§ Σχήμ. Τρικλ. 308. Ὡ πάντα νομῶν] ὑποδοχὴ Οἰδίποδος ὑπο-
 δεξαμένου ἀσμένως τὸν Τειρεσίαν. 322. Ἄνδρα δ' ὠφελεῖν] γνωμικόν.
 Φεῦ φεῦ] ἀφίξις Τειρεσία πρὸς Οἰδίποδα.

SCHOL. INED. 309. Τὰ ἔχοντα τὴν διαίταν ἐν τῇ γῇ
 ἦγεν τὰ χθόνια. 311. Σύνεσι τῇ νόσῳ καὶ σύνεσι τῇ μανίᾳ. 313.
 Ὁ Φοῖβος γὰρ ἦγεν ὁ Ἀπόλλων· εἰ καὶ μὴ ἤκεσας τῶν ἀγίων πεί-
 ψασιν ἡμῖν ἀνέπεμψεν μόνον ἀνελθεῖν ἐλευθερίαν τῷδε τῷ νοσήματι,
 εἰ τὸς κλονόλας τὸν Λαῖον μαθόντες εὐ κτείναιμεν ἢ ἐκ τῆς γῆς πεμφαί-
 μεθα φυγάδας. 321. Ἦγεν καθαρὸν ἡμᾶς τῷ μιάσματι. τὸν μισ-
 μὸν τὸν διὰ τὸν τεθηκότα ἀκολυθήσεται. 323. Ἦτοι ἡ σωτηρία ἡμῶν
 ἐν σοὶ φαίνεται· τὸ ὠφελεῖν δέ τινα ἄνδρα ἐξ ὧν ἔχει καὶ δύνασθαι κάλλι-
 σος πλιν. 324. Μὴ τέλη λύει· ἦγεν λυσιτελεῖ. 325. Ὅτι μὲλλον
 ἀναικασθησέσθαι· εἰ γὰρ ἐφύλαττον, οὐκ ἂν ἦλθεν ἐν ταῦτα.

56 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Εἰδὼς, διώλεσ'· ἔ γ' ἂν δεδρ' ἰκόμην.
 Οἱ. Τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμ' εἰσελήλυθας.
 Τφ. Ἀφες μ' ἐς οἶκον· ῥᾶστα γ' τὸ σὸν τε σύ,
 Καὶ γὰρ διοίσω τ' ἔμουν, ἣν ἐμοὶ πῖθη.
 Οἱ. Οὐτ' ἔννομ' εἶπες, ἔτε προσφιλὲς πόλει 330
 Τῇδ', ἥσ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποσερῶν φάτιν.
 Τφ. Ὀρῶ γ' ἔδὲ σοι τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
 Πρὸς καιρὸν, ὡς ἔν μ' ἔγὼ ταυτὸν πάθω.
 Χο. Μὴ πρὸς θεῶν, φρονῶν γ' ἀποσερῆς· ἐπεὶ
 Πάντες σε προσκυνῶμεν οἷδ' ἰκτῆριοι. 335
 Τφ. Πάντες γ' ἔ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' ἔ μήποτε
 Τὰ μ', ὡς ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.
 Οἱ. Τί φῆς; ξυνειδὼς ἔ φράσεις, ἀλλ' ἔννοεῖς.
 Ἥμας προσδῆναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;

329. Ἦν ἐμοὶ πῖθη] ἐὰν με ἀπελθεῖν ἐάσης. 331. Τήνδ' ἀποσερῶν φάτιν] μὴ λέγων τὸν χεισμὸν. τὸ δὲ ἀποσερῶ, ἐνίστε μὲν ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ἔχει τὴν σύλλαξιν· ἐνίστε δὲ καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, ὡς ἐνλαῦθα. 332. Ὀρῶ γὰρ ἔδὲ σοι τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν] ἔ γὰρ σύμφορός σοι ἔδὲ καλὰ καιρὸν ἡ ζητήσις γίγνεται. ἵνα ἔν μὴ ἐκ τούτου μέμψις ἀκολουθήσῃ, σιωπῶ. τὸ μὲν καλὰ λόγον, ἑλλισπῆς ἐστὶ· τὸ δὲ καλὰ διάνοιαν, πλῆρεις. ὁ δὲ βέλεια λέγειν, ὁρῶ τὸ σὸν φώνημα μὴ πρὸς καιρὸν ἐξίόν· καὶ γὰρ ἔν φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν ἀφίεναι φυλάττομαι. 334. Μὴ πρὸς θεῶν] ὑπόδαλός τῷ Τειρεσίῳ ἀρχὴν ὅτι ἐπίσταται, ὁ χορὸς καταλιπαρεῖ εἰπεῖν· εἴτα ἀρνούμενη ἐξάγει εἰς λοιδορίαν πρὸς αὐτὸν ὁ Οἰδίπους. ὅθεν παρεξηθεὶς λέγει· ἔχει ἔν τὰ τῆς υποθέσεως ἄριστα. 336. Ἐγὼ δ' ἔ μήποτε] ἔκ ἐμφανῶς τὰ ἐμὰ ἔπη, ἵνα μὴ τὰ σὰ εἶπω κακά. ἥδη δὲ τρανώτερόν φησιν, ὅτι τὰ αὐτῶ κακὰ ἀποκρύπτεται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 332. Ὀρῶ γὰρ ἔδὲ σοι] ἔ τως ἔδὲ εἰπεῖν, νῦν σιωπῶ, ἵνα μὴ δόξω καὶ αὐτὸς ἀκαιρος. ὁρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν φώνημα ἔδὲ σοι ἐρχόμενον πρὸς καιρὸν. νῦν δὲ προὔπτεται τὴν κατασκευὴν, ἀφ' ἧς ποιεῖται ἐξῶθεν τὸ καὶ σιωπῶ, ὅπερ ἔχει τὴν δύναμιν πρὸς τὸ, ὡς ἔν μ' ἔγὼ ταυτὸν πάθω. τὸ δὲ σοι, εἰς τὸ πρὸς καιρὸν συναπτεῖν. 337. Μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά] ἤγεν φανερώσω. λάμβανει δὲ καὶ πρὸς τὰ μὰ

Sciens perii, neque enim huc venire debui.

Oe. Quid rei est quòd tristis huc advenisti?

Ti. Dimitte me domum; facillimè enim tuumque tu,
Et ego perferam meum, si mihi parueris.

Oe. Nec iusta dixisti, nec grata urbi [culum.

Huic, quæ te aluit, hoc supprimens a nobis ora-

Ti. Video enim, ne quidem tibi ipsi tuam exire vocem

Commodè. Quare ne et ego idem patiar *metuo*.

Oe. Ne per Deos, cum scias, recuses *dicere*; quoniàm

Omnes te rogamus supplices.

Ti. Omnes enim desipitis. Ego verò neutiquam

Mea sic eloquar, ne tua aperiam mala.

Oe. Quid ais? etiamsi scias, non dices? sed cogitas

Nos prodere, et perdere urbem?

τὰ μὰ τὸ ἐκφώνω, κατὰ συνεκδοχὴν. πολλὴν ἐκεῖ μὲν χωρὶς τῆς κακῆς
ἑρεῖς, ἔτιω, ἐγὼ δ' ὡς αὖ εἴπω, ἢ μήποτε ἐκφώνω τὰ ἐμὰ, ἦγεν,
ἔπειτα δ' οὖν περὶ τῶν παρόντων εἴπω, μήπως ἐκφώνω τὰ σὰ κακὰ, ἦγεν
τὴν σὴν ἀνομίαν.

SCHOL. INED. 327. λίαν δύσθυμος, ἦγεν λελυπημένος,
ᾧ ἐναλίον, ὁ εὐθύμος. 328. Φοβλίον ἦγεν τὴν παρῶσαν σοι τύχην,
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βασιλεύων φοβλίον. Ῥάστα ἦγεν εὐκολώτατα σά
τε τὸ σὸν διοίσεις ἀπὸ κοινῆς καὶ ἐγὼ τὸ ἐμὸν ἢ ἐμοὶ πειθῆς ἦγεν καλα-
πεισθῆς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βασιλεύων τὰ ταῦτα λέγεται ἦγεν καὶ
σύ εὐκολώτατα βασιλεύεις τὸ σὸν φοβλίον, ἦγεν τὴν σὴν τύχην, καὶ ἐγὼ
τὴν ἐμὴν. 330. Τῇ παλρίδι δηλονότι ἢ τις σοι παρέσχε τὰς αἰτίας
τῆς ἀνατροφῆς. 331. Ἀποσερῶν τὴν πόλιν τὴν φημὴν ἢ μὴ λέγων
τὸν χρησμὸν. ἦγεν ἐκ ἑσσι σοι συμφέρον. ἵνα ἐν μὴ ταῦτα πάθω καὶ
ἐγὼ, ἦγεν εἴπω τι ἐξω τῆ δέσποτος, σιωπῶ. Τὸ ἀποσερῶ ἐνίοτε μὲν ἀπὸ
αἰτιάτικῆς εἰς γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν οἷον, ἀποσερῶ σε τὰδε ἐνίοτε
δὲ, καὶ ἀπὸ αἰτιάτικῆς εἰς αἰτιατικὴν, ὡς ἐνλαῦθα. 340. Νοῶν τὸ
πράγμα, εἰδήσιν ἔχων τὸ πρᾶγμα. Ναὶ δηλονότι ἐκείας ποιεῖτε.
Οὐ μήποτε εἴπω τὰ ἐμὰ ἦγεν τὴν ἐμὴν μαρτίαν ὡς αὖ, μὴ ἐκφώνω
ἦγεν φανερὰ ποιήσω τὰ σὰ κακὰ.

58 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τει. Ἐγὼ τ' ἑμαυτὸν ἔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦ — 340

Τ' ἄλλως ἐλέγχεις; εἰ γὰρ ἂν πύθοιό μιν.

Οἱ. Οὐκ, ὦ κακῶν κάκις (καὶ γὰρ ἂν πύθεται

Φύσιν σύγ' ὀργάνειας) ἐξερεῖς πόλλε;

Ἄλλ' ὥδ' ἀτελὴς κατελεύτηλος φανῇ;

Τει. Ὀργῶν ἐμέμψω τ' ἐμῶν. τ' σὺ δ' ὁμῶς 345

Ναίεσσαν εἰ καλεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.

Οἱ. Τίς γὰρ πιαῦτ' ἂν σὺ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη

Κλύων, ἀ νῦν σὺ τῷδ' ἀτιμάζεις πόλιν;

Τει. Ἦξει γὰρ αὐτὰ, καὶ ἐγὼ σιγῇ σέγω.

Οἱ. Οὐκ ἂν ἄγ' ἦξει, καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί. 350

Τει. Οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,

Θυμῶ δι' ὀργῆς ἥτις ἀγρωτάτη.

Οἱ. Καὶ μὲν παρήσω γ' εἰδέν, ὥς ὀργῆς ἔχω,

Ἄπερ ζωνίημ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοί

340. Ἐγὼ τ' ἑμαυτὸν ἔτε σ' ἀλγυνῶ] ἑαυτὸν ἀλγυνεῖν ἔφη, ἴσως ἐπισημαίνων ὅτι κακῶς ἀκρίβειαι ὑπ' αὐτῷ ἀπιστέμενος. τάχα δὲ καὶ βεβλημένος ἀποκρύπτειν συμπεριέλαβεν ἑαυτὸν, ὡς καὶ ἔμπροσθεν, Τάμ', ὡς ἂν εἶπω μὴ τὰ σ' ἐκφῆναι κακά. 342. Οὐκ, ὦ κακῶν κάκις] ἐν ὑπερβολῇ ὁ λόγος, εἰ λέξεις, ὦ κακῶν κάκις; Ib. Καὶ γὰρ ἂν πύθεται φύσιν σύγ' ὀργάνειας] ὅ ἐστι ταραξείας, καὶ εἰς ὀργὴν ἐκβάλλειας. ἀπολογεῖται δὲ περὶ τῆς ὕβρεως, λέγων ὅτι καὶ πύθεται φύσιν σύγ' ὀργάνειας. 344. Ἄλλ' ὥδ' ἀτελὴς κατελεύτηλος φανῇ;] ἀτελὴς ἀντὶ τοῦ ἀσυμπαθὲς καὶ ἀδάκρυτος. τέλει γὰρ τὸ βρέχειν. ἀτελεύτητος, δυσαξίως, δυσπαράκλητος, ἀμείλιχος. 349. Ἦξει γὰρ αὐτὰ] ἦγεν αὐτόμαλα. 351. Πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις, θυμῶ] τὸ θυμῶ ἐκ ἐγὼ γενικῇ, ἀλλὰ ῥῆμα προσκλητικόν. 353. Καὶ μὴν παρήσω γ' εἰδέν] ὀργιζόμενος εἰδέν σιωπήσομαι ὡς πέπεισμαι καὶ ὑπονοῶ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 340. Ἐγὼ τ' ἑμαυτὸν] μὴ λάθης ἕτερον εἰ ἔξωθεν, εἰς τὸ ἐγὼ τ' ἑμαυτὸν, (ὥσπερ τινὲς φασιν) ἀλλ' ἔτω λέγει, ἐγὼ γὰρ ἑμαυτὸν καὶ σὲ ἐκ ἀλγυνῶ. εἰ γὰρ ἐβελήσω τὸ τῷ λοιμῷ αἴτιον λέγειν, αὐτὸς τε δόξω θρασὺς βασιλεῖα ἐλέγχων. καὶ ἴσως ἂν καὶ κακόν τι λάβω σὺ τ' αὖ λυπηθῇς, τῶν παρόντων ἀποφανεῖς αἴτιος. 342. Οὐκ,

Ti. Ego neque meipsum, neque te dolore afficiam.

Quid hæc

Frustrà requiris? Non enim ex me audies.

Oe. Non, O malorum pessime (etenim et faxum

Tu irritare queas) aliquando dices?

Sed ità vis immitis et pertinax videri?

Ti. Iram incusas meam, tuam verò simul

Cohabitantem non respicis, meque improbas.

Oe. Quis enim non irascatur hæc verba [urbem?

Audiens, quibus tu jam hanc contumelià afficis

Ti. Evenient enim hæc *sponte*, licet ego tegam silentio.

Oe. Proinde quæ eventura sunt, et te oportet mihi

Ti. Nihil ampliùs dicam: quare, si lubet [dicere.

Prorumpe ad iram vel sævissimam.

Oe. Atqui nihil fanè omittam, ut irâ efferor,

Eorum quæ cenfeo: Scito enim *te* videri mihi

Οὐκ, ὦ κακῶν κάκις] συναπτε τὸ ἕκ πρὸς τὸ ἐξερεῖς. τὸ δ' ὀργάνειας φύσιν πέτρεθ, ἀντὶ τῆ κινήσειας, ἢ μόνον ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ πέτρεθρ εἰς ὀργήν. λέγει δὲ τῆτο, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτὸν κάκιςον. τὸ δὲ ἀτελεύτητος, ἀντὶ τῆ μὴ τέλος τοῖς ζηημένοις διδῆς. 345. Ὀργὴν ἐμέμψω] ἡ ἣν ἔχω πρὸς τὰ παρόντα, μὴ βυλόμενος λέγειν ὅθεν παύσομαι, ἡ εἰς ἣν ἐγὼ ἄλλως κινῶ ὃ καὶ κρεῖττον. διὸ καὶ ἐπάγει, ἕκ εἶδας τὴν ναίεσάν σοι ὀργήν, ἡ χρῆσάμενος εἴπας ἐμοῖ, κακῶν κάκις. 348. "Αὖν σὺ] μὴ λάθης ἐξῶθεν διὰ, ἀλλ' ὥσπερ φαμεν, ὑβρίζω σὲ ὕβριν, ἔτω καὶ ἀτιμάζω σὲ τούδε. 353. Ὡς ὀργὴς ἔχω] ἦγεν, ὡς δυνατὸς ὀργίζεσθαι, ἔδὲν ἐκείνων παρήσω ἅπερ ξυμβάλλω ἱκανὰ εἶναι πρὸς κ' λασίν σοι.

§ Σχήμ. Τρικλ. 342. Οὐκ, ὦ κακῶν] ὀργὴ Οἰδ'ποδος καὶ Τειρεσίη.

SCHOL. INED. 344. Ἀνένδοτος, σκληρὸς, ἀμείλικτος, μὴ διδῆς τέλος τῷ πράγματι. 345. Τὴν ὁμῶ σοὶ αὐτῷ ναίεσαν ὀργὴν δηλονότι. 348. Ἀτιμάζων λέγεις, ἀτίμως λέγεις ἐν ἀτίμια ποιεῖς. 352. Ὀργίζε. 353. Διάκειμαι, ἦγεν ὀργίζομενος. ἔδὲν ἀπ' ἐκείνων ἅπερ συμβάλλω, τοχάζομαι. 355. συνεργῆσαι, συγκατασκευάσαι, συνεπινοῆσαι. ἀπὸ μιᾶφορᾶς τῶν τὴν εἶζαν τῶν φυλῶν καταβαλλήων.

60 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Καὶ συμφθεῖσθαι τῷργον, εἰργάσθ' ὅσον 355

Μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,

Καὶ τῷργον ἂν σὺ τῷτ' ἐφίω εἶναι μόνον·—

Τει. Ἀληθές· ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι,

Ὡπερ προσεῖπας ἐμυθεῖν, καὶ φ' ἡμέρας

Τῆς νῦν προσαιδᾶν μήτε τῷσδε, μήτ' ἐμὲ, 360

Ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάσσει. —

Οἱ. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τῷδε

Τὸ ῥῆμα; καὶ πῶς τῷτο φάξεσθ' δοκεῖς;

Τει. Πεδύγα· τάληθές γ' ἰαχύνει τρέφω.

Οἱ. Πρὸς τῷ διδασκείας; καὶ γὰρ ἐκ γὰρ τῆς τέχνης. 365

Τει. Πρὸς σὺ· σὺ γάρ μ' ἀκούει πρὸςτρέψω λέγειν.

Οἱ. Ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μάλλον μάθω.

Τει. Οὐχὶ ξυνῆκας πρόθεν, ἢ κπειρᾶ λέγειν;

Οἱ. Οὐχ ὥς γ' εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.

Τει. Φονέα σε φημὶ τάνδρὸς καὶ ζητεῖς κυρεῖν. 370

Οἱ. Ἀλλ' ἔτι χαίρων, δὴς γὰρ πημονὰς ἐρεῖς.

Τει. Εἴπω τί δήτα καὶ ἄλλ', ἵν' ὀργίῃ πλέων.

355. Εἰργάσθαι δ' ὅσον μὴ χερσὶ] εἰργάσθαι τὰ ἄλλα τῷ φόνει
χωρὶς τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐνεργείας. εἰ δὲ ἔβλεπες, ἐκάλειν ἂν σε καὶ
φονέα αὐτόχειρα. 358. Ἀληθές ἐννέπειν] λέγω σε τῷ κηρύγματι
ὑπευθυνόν εἶναι τῷ ὑπὸ σὺ εἰρημένῳ. 362. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας]
οἶμαι αὐτὸν πλάσσειν φεύγειν. εἰκότως δὲ ἀπιστεῖται ὡς δι' ὀρ-
γὴν εἰρηκώς. εἰ δὲ ἐπιστεῖται κατ' ἀρχὴν ὁ μάλιστα, τὰ ἐξῆς τῷ δρᾶ-
ματος ἀνέστη τοῦ ἀναγνωρισμοῦ, ἐν οἷς καταγέγονε μάλιστα ὁ ποιητής.
365. Οὐ γὰρ ἐκ γὰρ τῆς τέχνης] φανερώς εἰς Κρέοντα ἢ ἀπότασίς ἐστι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΧΛ. 358. Ἀληθές· ἐννέπω σέ] ἤγειν, ἀληθές ἐστιν ὁ
λέγεις, ὅτ' ἔφησ' ἂν εἶναι τὸ ἔργον ἐμῷ· εἴτα συνδεδεμένον τὸν ἐξῆς λό-
γον ὀφείλων ἐκφέρειν, ὁ δὲ ἀσυνδέτως ἐπήγαγε, λέγων, ἐννέπων καὶ λέ-
γων. ἐμμένειν καὶ ὑπάρχειν σὲ τῷ κηρύγματι καὶ τῷ ὀνειδεῖ τῷ τῷ φόνει,
εἴπερ καὶ ὅτι προσεῖπας ἐμμένειν, δηλονότι ἐμὲ· ἤγειν, λέγω ὅτι σὺ
ὑπάρχεις ὁ φονεύς, ἐκ ἐγὼ, ὡς σὺ εἶπες, καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ἡμέρας λέγων
μήτε τῷσδε τῶς παρῆντας προσαιδᾶν, καὶ προσφυνεῖν καὶ ὀμιλεῖν σοι,
ὡς

OEDIPI TYRANNI. 61

Et cum *aliis* plantaffè facinus, et patraffè tantùm
Non manibus cædem: siquè oculorum suppetisset
Et scelus hoc tuum folius effè dicerem. [ulius,

Ti. Verum: Jubeo autèm te præconio,
Quod publicâsti, stare, et ab hâc ipsâ die
Alloqui neque hos *qui adsunt*, neque me,
Ut qui sis urbis hujus impium piaculum.

Oe. Itane impudenter ejecisti hunc
Sermonem? Et quò hoc evasurum *te* putas?

Ti. Evasi. veritatem enim validam alo.

Oe. A quo edoctus? Non enim ex arte *habes*.

Ti. A te. Tu enim me invitum perpulisti ut dicerem.

Oe. Quid diceres? dic rursus, ut meliùs intelligam.

Ti. Non intellexi antea? an, ut tentes, rogas?

Oe. Non ut cognitum dicas *rogo*, sed iterùm dic.

Ti. Peremptorem te *esse* dico viri, cujus *peremptorem*
quæris.

Oe. At non impunè bis saltem convicia loquère.

Ti. Dicam igitur et alia, ut irascare magis.

ὡς ὄντι καὶ ὑπάρχοντι μιᾶς τοῦ αἵματος τῆςδε τῆς γῆς, ἦγον ὡς μιάναντι
αἰμοσίως τῇδε τὴν γῆν. 363. Καὶ παρ' ἦγον, παρ' φύγων ἔχ' ἕνεκα
τῆς δώσεως ἐμοὶ δίκην; 369. Οὐχ ὥς γ' εἰπεῖν] ἦγον, εἰς ἀποδείξω
σε ὥς' εἰπεῖν ὅπερ λέγεις, γνωστὸν καὶ νοητέον, ἦγον ἵνα τὸ σαφέστερον
εἴπῃς, ὥς τε νοηθῇαι· ἐπεὶ πάσαι τῆς νεότητος, ἀλλ' ὥς' αὐτοῦ καὶ
πάσαι φράσαι. ἔγω δ' ὀφείλων εἰπεῖν κατὰ ἀκολουθίαν τῶ λόγου, ὃ δ'
ἑτέρως τὴν σύλλαξιν ἔτρεψεν, ἀλλ' αὐτοῦ φράσων, εἰπὼν. 370. Οὐ ζή-
τεῖς] δεόν εἰπεῖν ὅτι ζητεῖς, πρὸς τὸ ἀνδρὸς ἐπὶ πᾶσι. 372. Τί δῆτα]
ἢ τὸ δῆτα ἐρωτηματικὸν ἐστὶ διὰ μέσων τεθὲν, ἔγω, τί δῆτα εἴπω καὶ
ἄλλο, ἵνα ὀργίσξῃ πλεόν; ἢ τὸ μὲν δῆτα ἀργόν, τὸ δὲ τι ἀόριστον, ἵνα
καὶ ἐρωτηματικὸς ἢ καὶ ἀποφαντικὸς ὁ λόγος, ὥσπερ καὶ κεῖ.

SCHOL. INED. 360. Προσομιλεῖν, προσαναγορεύειν, προσ-
διαλέγεσθαι. 362. Οὕτως ἔξω τῶ ἀποδείξω; παρεκινήθη καὶ εἶπας
τῆς τὸν λόγον, αἰνιδῶς ἦγον αἰνισχυμένως. 369. Τὴν ἀκολουθεῖσαν
τῶ ῥήματι βλάβην.

374. Λιλη-

62 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Οἱ. Ὅσον γέ χεῖζεις· ὡς μάτῳ εἰρήσεται.
 Τει. Λεληθέναι σέ φημι σὺν τοῖς Φιλτάτοις
 Αἴχιοθ' ὁμιλῶντ', εἰδ' ὄραν ἰν' εἰ κακῷ. 375
 Οἱ. Ἡ καὶ γεγενθώς ταῦτ' αἰεὶ λέξειν δοκεῖς;
 Τει. Εἴπερ τι γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας θένος.
 Οἱ. Ἀλλ' ἐστὶ πλὴν σοὶ σοὶ δὲ τῷτ' ἔκ' ἔς', ἐπεὶ
 Τυφλὸς τὰτ' ὦτα, τὸν τε νῦν, τὰτ' ὄμμα]' εἶ.
 Τει. Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅ σοι 380
 Οὐδείς ὅς' ἔχῃ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
 Οἱ. Μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκλός. ὥς μὴτ' ἐμὲ,
 Μῆτ' ἄλλον, ὅσις φῶς ἐρεῖ, βλέψαι πῶτ' ἄν.
 Τει. Οὐ γάρ με μοῖρα πρὸς γέ σου πεσεῖν, ἐπεὶ
 Ἰκανὶς Ἀπόλλων, ὃ τὰδ' ἐκπράξαι μέλει. 385
 Οἱ. Κρέοντος ἢ σα ταῦτα τὰ ἔδωρήμαθα;
 Τει. Κρέων δέ σοι πῆμ' εἰδέν' ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
 Οἱ. ὦ πλῆτε, καὶ τύραννοι, καὶ τέχνη τέχνης

374. Λεληθέναι σέ φημι σὺν τοῖς Φιλτάτοις] εὐσχημόνως ἀπήγγειλε τὸ περὶ τῆς μῆλός. 378. Ἀλλ' ἐστὶ πλὴν σοὶ] δέον εἰπεῖν σὺ, πρὸς τὸ πλὴν, πρὸς τὴν ὀπισθεν ἐξωθεν νοητέην, εἰς τὸ ἐστὶ δεικτικὴν, ἐπὶ ἡγήγε, τὸ σοί. Ib. Σοὶ δὲ τῷτ' ἔκ' ἔς', ἐπεὶ] ἴσον ἐστὶν ὁ Οἰδίπῳ παραβαλλόμενος ὡς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Χάλκηαια. 380. Ἄ σοι εἰδείς] εἰδείς ἐστὶν ὅς' ἢ ταῦτα ὀνειδίζει ἅπερ μοι ὀνειδίσας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τῆς ταχέως. οἶον, καὶ σε μετ' ὀλίγον ἐρεῖσι τυφλόν. καὶ περὶ τῆς πηρώσεως δὲ λεληθότως αὐτῷ μαυρεύεται. 382. Μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτός] διπλὴν τὸ διανόημα. ἥτοι ἔν ἑτῶς, ὑπὸ μιᾶς νυκτός τῆς ἀορασίας τῆς διηγεῖσθαι κατεχούσης σε τρέφῃ, ὡς μὴδὲν διαθεῖναι κακὸν τῆς ὀρῶντας ἢ ἑτῶς, διὰ τὸ πηρὸν εἶναι ἐλευσὶ σε πάντες. ἀπόχρη γὰρ καὶ τὸ τῆς πηρώσεως. Ib. Μιᾶς νυκτός] συνεχῆς τυφλώσεως. 385. Ἰκανὸς Ἀπόλλων ὃ τὰδ' ἐκπράξαι μέλει] ἀντὶ τῆς, τὰ κατ' ἐμὲ ἐκδικῆσαι. λέγει, εἰάν με φονεύσῃς. 388. ὦ πλῆτε] πεποιήκει τὸν Οἰδίπῳ ὑπονοεῖν ἐξ ὑποβολῆς Κρέοντος ταῦτα εἰρῆσθαι, ἵνα ζητοῦντος αὐτοῦ ἀφορμὴν εὐλογον ἔχῃ τὰ λοιπὰ τῷ δράματι.

ΣΧΟΛ.

OEDIPI TYRANNI. 63

Oe. Quantum quidem vis, nam frustra dicetur.

Ti. Te nescientem dico cum charissimis

Turpissimè consuescere, neque cernere quibus es
in malis.

Oe. An impunè hæc te semper dicturum putas?

Ti. Siquidem aliquid inest veritati roboris.

Oe. Est fanè, nisi tibi: tibi autèm nulla est, quoniàm
Cæcus et auribus, et mente oculisque es.

Ti. Tu miser hæc nunc exprobras *mibi*, quæ tibi

Nemo non horum mox exprobrabit. [me,

Oe. Sola te tuetur cæcitas: *alioqui fecissem* ut neque
Nec quemvis alium lucem videntem cerneret.

Ti. At nolunt fata me tuâ cadere *manu*, nam

Sufficit Apollo, cui istud curæ erit.

Oe. Tuane an Creontis hæc sunt commenta?

Ti. Creon tibi nulla mali caussa; sed ipse tu tibi.

Oe. O divitiæ, et regnum, et ars artem

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 373. "Ὅσον γε χεῖρ' ἔχεις] τὸ ὅσον πρὸς τὸ νοή-
μενον ἔξωθεν εἰπεῖ, ὃ πρὸς τὸ χεῖρ' ἔχεις. εἰ γὰρ ἦν ἔτι, τὸ σὸν μέγα
ἐγράφει' ἄν. 378. Πλὴν σοί] δεῖον εἰπεῖν σὲ πρὸς τὸ πλὴν, πρὸς
τὴν ὀπίσθεν ἔξωθεν νοημένην, εἰς τὸ ἔτι δοτικὴν, ἐπὶ ἡνέγκει, τὸ σοί. 382.
Μιᾶς τρέφει πρὸς νυκλὸς] τῷτο λέγει, ὅτι ἡ τύφλωσις σώζει σέ, καὶ
ἔδεις βέβαιαι βλάψαι σέ, καλοικίζων τῇ πάθεις· καλεῖ δὲ τὴν τύ-
φωσιν νύκτα, διὰ τὸ σκοτεινόν. μιᾶς δὲ λέγει, διὰ τὴν συνέχειαν, καὶ
τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχειν, καὶ μηδέποτε λήγειν. ἢ ἔτι, ἡ κατέχουσα τύφ-
λωσις ἀρκεῖ σοι πρὸς τιμωρίαν, ὡς μὴδ' ἂν ἄλλης δεῖσθαι κολάσεως.
κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον. 388. Καὶ τέχνη τέχνης] ἦγαν φρονήσεις καὶ
σοφία κρείττων ἔσα τῆς τῶν ἄλλων φρονήσεως. λέγει δὲ τὴν αὐτὴν.
ἔδεις γὰρ πῶ τῶν τότε Ἑλλήνων ἔτι θαύμασαι ὥσπερ αὐτὸς τὰ
Σφίγγος ἐργῶν ἀνίγμματα.

SCHOL. INED. 369. Οὐχὶ ξυνῆκα ἔτι, ὥστε εἰπεῖν
ἐγνωσμένον ὃ ἐνόησα. 374. Περισσῶς λέγεσθαι ἢ συν, ἦγαν συγγενό-
μενον μετὰ τῆς μητρὸς. Καὶ δοκῶ λέγειν ταῦτα γιγνηθῶς.

64 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

Ὑπερφέρεσσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
 Ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσει· 390
 Ἐι τῆςδ' ἄρχῃς ἔνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
 Δωρητὸν ἔκ αἰτητὸν εἰσεχειρίσει,
 Ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐχ ἄρχῃς φίλος,
 Λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται,
 Ὑφείς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον, 395
 Δόλιον, ἀγύρην, ὅσις ἐν τοῖς κέρδεσι
 Μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
 Ἐπεὶ, φέρ' εἰπὲ, πῶς σὺ μάντις εἶ σαφής;
 Πῶς ἔχ' ὅθ' ἡ ραψωδὸς ἐκθάδ' ἦν κύων
 Ἡὔδας τι τοῖσδ' ἄστοῖσιν ἐκλυήριον; 400
 Καίτοι τόγ' αἰνιγμ' ἔχει τῷ πτόντῳ ἦν
 Ἄνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
 Ἦν ἔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ πρὸς Φάνης ἔχων

393. Οὐχ ἄρχῃς φίλος] ἐν εἰρωνείᾳ. 394. Ὑπελθὼν] ὑπέρχομαι, τὸ ὑποκατω τινὸς ἔρχομαι, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ κολακεύω. οἱ γὰρ κολακευόντες ὑπὸ τὴν γῆν σχηματίζονται. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑπελθὼν ἀπὸ μείαφορας τῶν παλαιόνων λέγεται, ὅταν τοὺς ἀντιπάλους ὑπέρχωνται λαθόντες, ἵνα εὐχειρώτους αὐτοὺς ποιήσαντες καταστρέψωσι. 395. Μηχανορράφον] τὰ φαῦλα μηχανώμενον. μάγος δὲ ἐκάλεον τὴν ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντα. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὴν φαρμακίαν μάγους ἔλεγον. 396. Ἀγύρην] πτωχόν, ὀχλαγωγόν. 397. Δέδορκε] ἐνταῦθα αἰτὶ τὸ δύναμιν ἔχει τὸ ὄραν λαμβάνειν, καὶ ἔστι ἀμείβεσθαι. εἰ γὰρ ἐλέγετο μεταβατικῶς, διὰ τῆς εἰς προθέσεως μετέβαινεν ἂν τῆς δηλώσεως κίνησιν, (καὶ εἶχεν ἂν ὁ λόγος οὕτως, ὅστις εἰς τὰ κέρδη δέδορκε μόνον) καὶ διὰ τῆς ἐν, ἥτις αἰεὶ γαστρώς ἐστι δηλωτική. 399. Ραψωδός] ἡ Σφίγξ ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδὰς. τὸ δὲ ὄνομα τῇ ῥαψωδῇ καθ' Ὁμηρον, ἢ μεθ' Ὁμηρον ἦν κύνα δὲ αὐτὴν καλεῖ διὰ τὸ ἀρπακτικόν. 401. Οὐχὶ τῷ πτόντῳ ἦν] τῷ τυχόντος. ἀντὶ τῷ, καὶ τῷ τυχόντος ἦν σαφηνίσαι. διὰ τούτων δὲ αὐξοῖ τὸ ἴδιον κατόρθωμα μεῖζον καὶ μαντικῆς καὶ πάσης ἀνθρωπίνης συνέσεως.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 396. Δόλιον, ἀγύρην] ἡγοῦν τὸν περὶ τὰς ἀλυστὰς βαίνοντα,

Superans in expetendæ vitæ subsidium,
 Quanta apud vos invidia fervatur?
 Siquidem ex hoc regno, quod mihi civitas [nus,
 Sponte traditum, non expetitur detulit in ma-
 Ex hoc, *inquam*, Creon, ille fidus, ille ex initio
 Clâm me subruens expellere studet, [amicus
 Magum subornans hunc, dolorum consutorem;
 Fraudulentum, circulatorem, qui in lucris
 Solummodo cernit, ad artem verò cæcus est.
 Nam dic age, ubi tu fuisti certus vates?
 Cur non, ubi consutrix-carminum adesset canis,
 Proferebas aliquam hisce civibus solutionem?
 Atqui illud ænigma non vulgaris erat
 Viri interpretari, sed divinationis egebat, [bens
 Quam neque ab augurio tu produxisti notam ha-

βαίνοια, ἦγον χυδαῖον. ἢ οὐτως εἶπω, καὶ τῆς φαυλοτάτης τυχεύουσα
 μοίρας, ὃν πᾶς τις ἀγεί καὶ φέρει ἔχον διὰ τὸ τῆς τύχης ταπεινόν.
 403. Οἰωνῶν] ἦγον, πρὶν ἐμὲ ἀφίχθαι, εἰδείχθης ἢ γινώσκων τινὰ
 μαντεῖαν, ἢ τ' ἀπὸ ὀρνέων, ἢ τ' ἀπὸ θεῶν τινός. ἔτω τὸ ἔχων γνωτὸν,
 τινὰ μαντεῖαν νόει.

§ Σχῆμ. Τρικλ. 388. Ὡς πλεῖτε] Οἰδίποδος κατὰ Τειρεσίαν κατ-
 ηγορία, καὶ αὐτὴ σημειολογία. 399. Ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ] ἔνστασις.

SCHOL. INED. 379. Τὰ ὅσα τυφλός, ἦγον κωφός τὸν
 ἦν τυφλός ἦγον παραλετράμμενος, ἀνόητος τυφλός τὰ ὅμματα, ἦγον
 μὴ ὁρᾶν. 381. Οὐδεὶς ἀπὸ τῶνδε ἦγον τῶν παρεστῶτων ἐστὶ δηλονότι
 ὅς ἐκ ὀνειδιεῖ σοι ταχέως. 386. Ὡς μέλει ἦγον διὰ φροσίδος ἐστίν.
 Ἀπαλῆσαι τιμωρῆσαι εἰσπράξαι. σαυτῷ πῆμα. ὦ τύραννε κοινόν
 ὦ τύραννο; Ἀττικόν. 398. Ἴω τὸ πορεύομαι ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἴον,
 ἴες, ἴε, καὶ τὸ πορσεύομαι, καὶ μελαθέσει, εἰ. 389. Κατὰ τὸν πολὺν
 φθόνον ἔχουσα βίον. 399. Ἦγον ἡ γυνὴ Σφίγξ ἡ συνιθεῖσα ἐμμέ-
 τρος λόγος. 392. Κατὰ ἐκείσιν ὁμοειδὲς αὐτῆς. 403. Οὐτ' ἀπ'
 οἰωνῶν ἐφάνης ἔχων γνωτὸν ἀντὶ τῆς γνώσης ἦγον ἐφάνης γινώσκων
 ἢ τ' ἐκ τινός ἀπὸ τῶν θεῶν.

66 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

Οὐτ' ἐκ θεῶν τ'ε γινώσκον· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν
 Ὅ μῃδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν 405
 Γνώμῃ κυρήσας, εἰδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθάν.
 Ὅν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 Παρασατήσῃν τοῖς Κρεοντείοις πέλας·
 Κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, καὶ σωθεῖς τάδε,
 Ἀγῃλατήσῃν· εἰ δὲ μὴ ῥόκεῖς γέρον 410
 Εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἵά περ Φρονεῖς. —
 Χο. Ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι, καὶ τὰ τῷδ' ἔπη
 Ὅργῃ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπῃ, δοκεῖ.
 Δεῖ δ' εἰσιέσταν, ἀλλ' ὅπως τὰ τῷ θεῷ
 Μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν. — 415
 Τει. Εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γῆν
 Ἴσ' ἀντιλέξαι· τῷδε γὰρ καὶ γὰρ κρατῶ.
 Οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δῖος, ἀλλὰ Λοξία·
 Ὡς δ' Κρέοντ' ἐπὶ προσάτ'ε γεγράφομαι.

408. Παρασατήσῃν πέλας] ἐκ παραλλήλου. τὸ γὰρ παρασατήσῃν, τὸ πέλας γήσεσθαι δηλοῖ. 410. Ἀγῃλατήσῃν] ἐὰν δασέως, τὸ ἄγος ἀπειλασθῇ τὸ περὶ τὸν Λαῖον· ἐὰν δὲ φιλῶς, ἀντὶ τῆ βασιλεύσειν. 416. Εἰσιώλειον] λέγει μοι. 417. Τῷδε γὰρ καὶ γὰρ κρατῶ] τῷ ἐξίσῃ λέγειν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 405. Ὅ μῃδὲν εἰδὼς] τῷτο ἢ ταπεινοφρονῶν Ὀδῖπὸς λέγει· ἢ ὁ μῃδὲν εἰδὼς, ἀντὶ τῷ ὁ μῃδὲν πῶποτε περὶ τῶν τῆς Σφίγος αἰνιγματῶν ἀκῆσας· ἢ ὁ μῃδὲν εἰδὼς περὶ τῶν μελλόντων, καθὰ σὺ γε κομπάζεις τῇ μαντικῇ. 410. Ἀγῃλατήσῃν] ἦγεν ὡς ἄγος ἐξελαθῆσεσθαι τῆς πόλεως παρ' ἐμῇ. ἢ ἀντὶ τῷ ἀρξῆναι νόει. ἀγῃλαῖω γὰρ τὸ ἄγω καὶ φέρω καὶ ἐξισιάζω λαόν. ὅπερ εἰ εἴποις, κατ' εἰρωνείαν καὶ γέλωτα εἶναι· ὁ λόγος, εἴπω, δοκεῖς μοι καὶ σὺ καὶ ὁ συνθεῖς ταῦτα Κρέων κλαίων ἀγῃλαῖσῃν καὶ δεσπότησιν τῆς χώρας, ἦγεν ὡς ἐπιθυμεῖτε ἀρχῆς, πολλῶν πληγῶν ἂν αἰτία ὑμῖν ἐξ ἐμῇ γένοιτο. κρείττον δ' ἐστὶ τὸ ἀγῃλαῖσῃν, ἀντὶ τῷ ὡς ἄγος ἐλαθῆναι, διὰ τὸ ἐπιφέρειν μενον.

§ Σχῆμ. Τρικλ. 404. Οὐτ' ἐκ θεῶν] ἀντιπαράστασις. 416. Εἰ καὶ

Neque a deorum aliquo : at ego adveniens
 Ille nihil sciens Oedipus, compescui ipsam
 Mentis *acie*, affectus, non ab alitibus edoctus.
 Quem verò tu conaris ejicere, sperans folio
 Creontis te adstaturum proximè [confinxit,
 Tuo cum damno videris mihi & tu, & qui hæc
 Regnaturus : & nisi te senem factum esse viderem
 Infortunio cognosceres, quàm malè sentias.

Cb. Nobis quidem conjectantibus & hujus dicta
 Per iram dici, tuaque, Oedipu, videntur.
 At *nunc* non opus est his, sed quomodo Dei
 Oraculum solvamus optimè, considerare.

Ti. Sis licet tyrannus, hoc tamen par sum tibi [sum.
 Ut paria contrà dicam : hujus enim ego potens
 Neque enim ullatenus tibi servio, sed Apollini :
 Quare nec Creonte patrono mihi opus erit.

ἢ τύραν.] Τειρεσίης ἔλεγχος κατὰ Οἰδίποδος, ἢ προαγόμενους ὧν μέλει παθεῖν.

SCHOL. INED. 394. Ὑπέρχομαι τὸ ὑποκάτω τινὸς ἔρχομαι ἢ ἀπὸ τέττε τὸ κολακεύω· οἱ γὰρ κολακευόμενοι ὑποταγὴν σχηματίζονται. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑπελθὼν, ἀπὸ μετὰφορᾶς λέγεται τῶν παλαιολόγων. ὅταν τὴν ἀντιπάλην ὑπέρχωνται λαθύνει· ἵνα εὐχαιρώταις, ἔτω ποιήσαι τις καλὰς ἐξέψωσιν. ὑπέρχομαι, τὸ κολακεύω. μετέρχομαι, τὸ τιμωρῶν ἢ κολάζω. 395. Διαβάλλει τὸν μάντιν, μάγον αὐτὸν λέγων. Ib. Ἀγυρῆς ὁ κατὰ μῆνα λαμβάνων τὰ τέλη. 396. Διὰ τῆς ἑμαυτῇ γνώσεως ἐπιτυχῶν αὐτῆς δηλονότι. τέττεσι τῶν αἰνυμάτων αὐτῆς. 408. Παραστήσειν πέλαι· ἐκ παραλλήλου· τὸ γὰρ παραστήσειν τὸ πέλαι στήσεσθαι δηλοῖ. 410. τὸ ἄγος ἐλάσειν, ἦτοι ἐμὲ ὧν λέγεις φονέα εἶ). Ib. Ἀντὶ τῷ, εἰ δὲ μὴ ᾔσθα γέρον· γέρον γὰρ ὧν, ἐξ ἀνάγκης ἢ νομίζεσθαι εἶναι. 416. Ἀξίον ἐξισθῆσθαι σοι ὑπ' ἐμῶν, τὸ γυν' ἴσ' ἀντιλέξαι. ἦγεν τὸ ἀντιλέξαι σοι ἐμὲ τὰ ἴσα. τὸ ἐξισθῆσθαι σοι κατὰ τὸ λέγειν. 418. Ἀρχοῦτος τῷ Κρέοντι. εἰ κατήγορηθήσομαι δῆλος. 419. Προσάτης λέγεται, ὁ ἐν πολέμῳ ἔμπροσθεν ἰστάμενος. ἢ βοηθῶν τοῖς ὀπίσθεν. προσάτης, ἢ ὁ τῷ ἀξιωματικῷ προσέχων τῶν ἄλλων· ἦγεν ὁ ἄρχων ἢ ἡγεμὼν, καθὼ λέγεται ἐνταῦθα.

68 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας, 420
 Σὺ καὶ δέδορκας, καὶ βλέπεις ἴν' εἰ κακῶ,
 Οὐδ' ἔνθα ναίεις, ἔδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
 Ἄρ' οἶδ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λεληθας ἐχθρὸς ὦν
 Τοῖς σοῖσιν αὐτῶ νέρθε, καὶ πῖ γῆς ἄνω.
 Καί σ' ἀμφιπλήξῃ μῆρὸς τε καὶ ἔσθ' πατρὸς 425
 Ἐλᾶ πότ' ἐκ γῆς τῆςδε δεινόπυς ἀρά,
 Βλέποντα νυῦ μὲν ὄρθ', ἐπειτα δὲ σκότον·
 Βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖός τ' ὅσον ἔσαι λιμνῇ;
 Ποῖός τ' Κιθαιρῶν ἔχῃ σύμφωνος τάχα,
 Ὅταν καλαίσθῃ τὸν ὑμῶναιον, ὃν δόμοις 430
 Ἄνορμον εἰσέπλωσας Ὀπλοίας τυχῶν;
 Ἄλλων δὲ πλῆθος ὅσον ἐπαιδάνη κακῶν,
 Ἄ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
 Πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα καὶ τὸν δόμοις

419. Ὡς ὁ Κρέοντος προσάγει γεγραμμένοι] δείσονται. ὅρα
 δὲ καὶ τὴν διαφορὰν τῷ ὀνόματι. τῷ μὲν γὰρ ἐπιφθοναίῳ ἐπὶ τῷ Οἰδί-
 ποδὸς ἐχρησάτο, τῷ δὲ ἄλλῳ τῷ δὲ εὐπρεπεστέρῳ ἐπὶ τῷ Κρέοντι. προσά-
 γει δὲ λέγεσθαι ὅ ἐν πολέμῳ ἔμπροσθεν ἰσχυρὸς καὶ βοηθὸς τοῖς ὀπίσθεν,
 καὶ ὁ τῷ ἀξιώματι προέχων τῶν ἄλλων. 425. Ἀμφιπλήξῃ ἢ ἐξ ἀμ-
 φοτέρων ἑλασία· ἢ ἐκαστέρῳ πλῆττεσα, ἕκ τε πατρὸς καὶ μῆρὸς.
 426. Δεινόπυς] ἢ διὰ τῶν ποδῶν δέος ποιῶσα. 427. Βλέποντα νῦν
 μὲν ὄρθ'· ἐπειτα δὲ, σκότον] καινότερον εἶπεν, βλέποντα σκότον,
 ὥσπερ εἰ τις εἶπε σιωπὴν λέγοντα. 428. Ποῖος ἔκ ἔσαι λιμνῇ;] τὸν
 λιμνῆα τίθῃσιν αἰεὶ ἀντὶ τῆς τόπῃ. τροπικῶς δὲ ἀντὶ τῆς ποῦ, ἔκ ἑλευσὶ
 βῶν; 430. Ὅταν καλαίσθῃ] ὅταν αἰσθανθῇς καὶ νουήσῃς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 426. Ἐλᾶ πότ' ἐκ γῆς] ἰστέον ὅτι τὸ ποτὲ
 εἶπε, διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς Οἰδίποδος ἀπέλασιν παρὰ Λαίῃ καὶ Ἰοκάστης,
 ὅτι γεννηθεὶς αὐτὸν εἰς Καθαίρῳ ἐξέθηκται πρὸς ἀπώλειαν· τὸ δ' ἔλα,
 ἐπειδὴ τῶν γονέων ἐκείνη καὶ νῦν ἡ ἀρὰ τῶτον διάκει, ἣν ἡράσατο αὐ-
 τὸν ἐφθάσαι. λέγει ὅτι τὴν ἀρὰν ἀμφιπλήξῃ, ὡς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τε
 πατέρων καὶ τῆς μητρός γεγονυῖαν. δεινόπυς δὲ, διὰ τὸ κακῶς ἐπέρχε-
 σθαι πρὸς ὅς ἐν περιφθῇ. τὸ δὲ, ποῖος ἔκ ἔσαι λιμνῇ, καὶ ποῖος Κι-
 θαιρῶν, τῶτο βεβαίως, ὅτι εἰ τῆς παρανομίας τῆς σῆς αἰσθῇσιν λά-
 βεις, ἐοῖς τόπος ἔσαι ἀνέκους τῇ καλῇ σε δαμάτῃ. σύμφωνος γὰρ

Dico autem, quoniam mihi cæcitatem objecisti,
 Tu & cernis, non tamen vides, quibus es in malis,
 Neque ubi habitas, neque quibuscum vivis. [esse
 Nostin' ex quibus natus es? imò latet te hostem
 Te tuorum, qui apud inferos sunt, et in terrâ suprâ.
 Et te undique-petens matrisque et tui patris
 Exigit tandem ex hâc urbe horrenda execratio.
 Videntem nunc quidem rectè, sed mox tenebris
 Clamori autem tuo quis non portus, [obrutum.
 Quis non Cithæron concinet brevî,
 Cum scies nuptias, quas domi
 Importunas contraxeris, secundâ navigatione usus?
 Aliorumque agmen non vides malorum,
 Quæ te pariter æquabunt tibi, et tuis liberis.
 Post hæc, i et Creonta et meum os

καὶ ὁ Κιθαιρῶν καὶ συναδῶν τῷ ἡμετέρῳ λόγῳ· ἃ γὰρ ἐγὼ νῦν περὶ σοῦ
 λέγω, ταῦτα καὶ βεβαιώσῃ, ἐπειδὴ ἀποφανῇ ὡς κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῶν
 γονέων εἰς αὐτὸν ἐξετέθη. 431. "Ανομοῖον] ἤγυν κακολιμένισον, ὃν ὕ-
 δεις ὤρευσεν. ὕδεις γὰρ τῇ μητρὶ συνῆλθεν ἢ σύ. 433. "Α σ' ἐξ-
 σώσει] τῷτο λέγει, ὅτι ἡ τῆς ἀνομίας τῆς σῆς αἴσθησίς σε ὁμοιώσει
 σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις· σοὶ μὲν, ὅτι υἱὸς ὦν Ἰοκάστης τῇ ἀληθείᾳ,
 ἀνὴρ αὐτῆς ἀνίσως καὶ παρανόμως γέγονας· αὐτῆς ὅν ἡ αἰσώτης εἰς ἰσθό-
 τῆλα τότε ἄξει καὶ ὥσπερ τῇ ἀληθείᾳ υἱὸς τυγχάνεις, ἔτω καὶ τότε
 τοῖς παῶσιν ἐπιδεικθῇ. τοῖς δὲ τέκνοις, ὅτι τέτων ὦν νῦν δοκεῖς πα-
 τῆρ, ἀδελφὸς ὦν φανήσῃ, ἐξ ἧς αὐτὰ ἐγέννησας, ἐξ αὐτῆς καὶ αὐτὸς
 γεννηθείς.

SCHOL. INED. 424. Τοῖς σοῖσιν αὐτῷ ἀντὶ τῷ τοῖς σοῦ
 αὐτῷ· ταῦτέ τι τοῖς σεαυτῷ. 426. Καί σε φοβερά καλὰ τὴν ἐπιδη-
 μίαν καλὰρα τῷ πατρὸς τῷ σοῦ καὶ τῆς μητρὸς ἀμφολέσας ταῖς χερσὶ
 πωλήτισα, ἐλάσει ποτε ἐκ τῆσδε τῆς γῆς· ἤγυν ἐξέλαι τῆσδε τῆς γῆς.
 νῦν μὲν βλέποντα ὄρεθᾷ, ἐπειλα δὲ σκότον βλέποντα δηλονότι. 427.
 Καινοτέρως εἶπε βλέποντα σκότος ὥσπερ εἴτις σιωπὴν εἶπε λέγοντα.
 428. Παῖος λιμὴν, ποῖος Κιθαιρῶν ἐκ ἔσται σύμφωνος ταχέως τῆς
 σῆς βοήσεως; συμφωνῶ τῷδε σύμφωνος δὲ εἰμι τῷδε. διὰ τὸ εὐρεῖν σε
 τὸ αἶνιγμα.

70 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Προπηλάκιζε· σὺ γὰρ ἔκ ἐστι βροτῶν 435
 Κάκιον ὅστις ἐκλήριθ' ἔσεται πόλει. —
 Οἱ. Ἡ ταῦτα δὴτ' ἀνεκτὰ πρὸς τέττα κλύειν;
 Οὐκ εἰς ὄλεθρον; ἔχι θάσσον; ἔ πόλιν
 Ἄψορρ' οἰκῶν τῶνδ' ἀποσραφεῖς ἄπει;
 Τει. Οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ κάλεις. 440
 Οἱ. Οὐ γάρ τι σ' ἤδ' εἰν μῶρα φωνήσонт', ἐπεὶ
 Σχολῇ σ' ἄν οἴκῃς τὰς ἐμὰς ἐσειλάμην.
 Τει. Ἡμεῖς τοιοῖδ' ἐφυμῆν, ὥς μὲν σοι δοκεῖ,
 Μῶροι· γονεῦσι δ' οἱ σ' ἔφυσαν, ὄφρονες.
 Οἱ. Ποίοισι; μεῖνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν; 445
 Τει. Ἡ δ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
 Οἱ. Ὡς πάντ' ἄγαν γ' αἰνικτὰ κατὰ φῆ λέγεις;
 Τει. Οὐκ ἔν σὺ ταῦτ' ἄριστ' ὀρέσκειν ἔφους.
 Οἱ. Τοιαῦτ' ἐνείδιζ' οἷς ἔμ' ὀρήσεις μέγαν.
 Τει. Αὕτη γε μὲντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν. 450
 Οἱ. Ἀλλ' εἰ πόλιν τλήωδ' ἐξέσωσ', ἔ μοι μέλει.

436. Ἐκτριβήσεσθαι] ἀντὶ τῆ διατρίβει ἐν τοῖς κακοῖς, ἢ ἀπολεῖται. ἢ μέλαφρα ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργύρων ἢ χαλκῶν, ἢ ἄλλων τοιούτων. ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττῆται. 442. Σχολῇ σ' ἄν] ἀντὶ τῆ βραδείας· ὁδῶν. 446. Ἡ δ' ἡμέρα φύσει σε] ἀντὶ τῆ, οἷον εἰ γονέων δείκνυσιν. Ib. Διαφθερεῖ] διὰ τὴν πῆρσιν καὶ τὴν λοιπὴν τῆ βίης ἀνατροπὴν. 447. Αἰνικτὰ] ἀσαφῆ καὶ κεκρυμμένα. 448. Οὐκ ἔν ταῦτ' ἄριστος] ὥστε εἰρωνευόμενος φησὶν, αἰνιγματῶν σὺ δαῖτον νοήσεις, ὅτι καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς αἰνίγμα πρῶτος ἐξεῦρες. ὁ δὲ χε-
 ται εἰς ἔπαινον. 450 Αὕτη γε μίντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν] τὸ σὲ διαγῶναι τὸ αἰνίγμα. 451. Ἀλλ' εἰ πόλιν τλήωδ' ἐξέσωσ'· πᾶν τὸ πρὸς αἰνιγματῶν τῷ πλῆθει.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 446. Ἡδ' ἡμέρα] ἦγεν, ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἀποφανεῖς ἰοκάτης, καὶ ἀπολέσεις τὰς ὀφθαλμῶν, καὶ τὰλλα πείσῃ. 450. Αὕτη γε] ἦγεν αὕτη ἡ εὐδοκίμησις, ἦγεν τὸ τὰ αἰνιγματῶν σαφῆζειν, διολέσει σε· εἰ γὰρ μὴ τὰ τῆς Σφιγγὸς εὗρες αἰνιγματῶν σαφῆ-

Contumeliis proscinde, te enim nullus est mortali-
um

Qui sceleratior unquam excidetur *et peribit*.

Oe. Hoccine ergò ferendum est, ut hæc ex eo audiam?

Non in malam crucem *abis*? non ocyus? non

Retrò hisce ab ædibus conversus abis? [iterum

Ti. Nequidem *omnino* venissem ego, nisi tu vocâsses.

Oe. Neque te novi stulta dicturum, alioqui

Tardiùs te meas ad ædes vocâssem.

Ti. Nos, tibi quidem ut videtur, sumus [tes.

Stulti; parentibus verò, qui te genuerunt, sapien-

Oe. Quibus? mane. Quis me *sodes* genuit mortaliū?

Ti. Hæc dies gignet te *simul* et perdet.

Oe. Ut omnia perplexa nimis et obscura loqueris?

Ti. Igitur ad hæc tu es optimus interpres.

Oe. Ea exprobras, unde me magnum extitisse invenies.

Ti. Ea ipsa scilicet te perdidit fortuna. [curo,

Oe. Sed, quando civitatem hanc e malis liberavi, nihil

σαφηνίζειν, ἕκ ἂν εἰς τόδε τύχης ἀφίκα. 451. Ἄλλ' εἰ πόλιν] τὸ ἐξέσωσα διπλῶς νοητέον, εἰ ἐξέσωσα τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς Σφίγγος, ἢ μοι μέλει τῆς ἐμῆς σωτηρίας. ἢ, εἰ ἐξέσωσα τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς νῦν ἐπικει-
μένης λοιμῆς, ἢ μοι φροντὶς εἰ αὐτὸς ἀπολοίμην.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 437. Ἡ ταῦτα] ὀργὴ αὐτοῦ Οἰδίποδος καὶ Τειρεσίᾳ.

SCHOL. INED. 436. Ἴσον δείξει σὲ σοὶ, ἥγαν ὅστις εἰ δεί-
ξει σέ' ὅτι υἱὸς εἶ ταύτης ἢ νῦν συνοικεῖς δηλονότι. Οὐδαίς ἐστιν ἀπὸ
τῶν βροτῶν. ἀντὶ τῆς διατρέφειν ἐν τοῖς κακοῖς. 439. Οὐ πάλιν
ἀφορρὸς ἐκ παραλλήλου, ἀντὶ τῆς, ἕκ ὀπισθοῦς μήτερι. ἄπειμι, ἄπεις,
καὶ ἐκβολῇ τῆς σ, ἄπει, ὡσπερ καὶ τὸ εἶ. 445. Τίς δὲ ἀπὸ τῶν βροτῶν
ἐκφύει μὲν, ἀντὶ τῆς ἐφύσε τῶν τετρετῶν ἐγέννησεν. τὴν γέννησίν σε δείξει, δεί-
ξει σε ὅθεν ἐγεννήθης. 447. Τὸ ὡς καὶ τὸ ἄγαν ἐκ παραλλήλου. 451.
Εὐρίσκειν ἐστὶ τὸ ἐξελάζει καὶ ἐρευνᾷ κατὰ λαμβάνειν.

72 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τει. Ἀπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.

Οἱ. Κομιζέτω δὴθ'. ὡς παρῶν τά γ' ἐμποδῶν
Ὀχλεῖς· συθείς τ' αὖν, καὶ ἂν ἀλγυνάις πλέον.

Τει. Εἰπὼν ἄπειμ' ὦν οὐδέκ' ἦλθον, καὶ τὸ σὸν 455
Δείσας πρόσωπον. καὶ γὰρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.

Λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τῆτον, ὃν πάλα

Ζηεῖς, ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον

Τὸν Λαῖειον, ὅτος ἐστὶν ἐνθάδε,

Ξένῳ λόφῳ μέτοικος· εἶτα δ' ἐγγενῆς 460

Φανήσεται Θηβαῖῳ. καὶ ἡδύησεται

Τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότῳ,

Καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλεονεξίας, ξένῳ ἐπὶ

Σκῆπτρῳ προδεικνύς γαῖαν ἐμπορεύσεται.

Φανήσεται δὲ παῖσι τοῖς αὐτῷ ξυγόν 465

Ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἥς ἐφυ

Γυναικὸς, ἥς καὶ πόσις, καὶ ὅτ' πατρὸς

Ὀμόσπορος τε καὶ φονεὺς. καὶ ταῦτ' ἰὼν

Ἔισω, λογίζεσθαι. καὶ ἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον,

Φάσκειν ἐμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν. — 470

455. Ἐιπὼν ἄπειμ'] ἐνλαῦθα παρρησιασικώτερον ὅλον τὸ πρᾶγμα παραινίττειται, ἀμφολέγων τὸ ποιητῆς σοχασταμένον, τὸ τε τῷ δράματι συμφέροντος, ὅπως μὴ ἀνακαλύπτῃται ἡ ὑπόθεσις (διὸ αἰνιγματωδῶς πάντα φησὶ) τῷ τε τῷ προσώπῳ πρέποντος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν μαντὶν τὰ μετ' ὀλίγον φανησόμενα. 457. Τὸν ἄνδρα τῆτον] ὡς περὶ ἑτέρου λέγων, αὐτὸν αἰνίττειται. 462. Τῇ ξυμφορᾷ.] τῇ συγλυχίᾳ. 464. Σκῆπτρῳ προδεικνύς] τὸ σκῆπτρον δεικνύς σύμβολον τῆς ἐαυτοῦ εὐγενείας, ὅτι ἐκ βασιλείας πτωχὸς ἐγένετο. 467. Καὶ τὸ πατρὸς ὁμόσπορος] τὴν αὐτὴν σπεύρων γυναικα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 453. Ὡς παρῶν τά γ' ἐμποδῶν] τῷδ' ἔγω λέγει, ὅτι ὀχλεῖς ἡμῶν τὰ ὑπάρχοντα ἐμποδῶν καὶ ἐμπόδιον. τῇτ' ἔστι, παρῶν εἰς ὄχλον καὶ ταραχὴν εἰσάγεις ἡμᾶς, καὶ ἐμποδίζεις τὸ προκείμενον ζήτημα· εὐρημαὶ δὲ καὶ, σὺ γ' ἐμποδῶν. 468. Καὶ ταῦτ' ἰὼν] τῷτο διπλῶς νοητόν, ἢ ἔλθων εἰσὼ τῷ οἴκῳ, καὶ καθ' ἡσυχίαν γινόμενος·
ἢ

Ti. Abeo igitur, et tu, puer, abduc me.

Oe. Abducatur age; nam præsens tantum

Impedis et turbas, procul autem amotus non ultra
molestus eris. [um

Ti. Abeo postquam dixi *ea* propter quæ veni, non tu-

Os veritus; non enim est *te penes*, ut me perdas,

Dico autem tibi virum hunc, quem dudum

Quæris minans et prædicans de cæde

Laii, eum præsentem adesse,

Peregrinum verbo et advenam, at deinde indi-

Videbitur Thebanus, neque lætabitur [gena

Eventu suo: cæcus enim ex vidente,

Et egenus ex divite *factus* in peregrinam

Baculo *pedes* dirigens terram proficiscetur.

Et palam fiet suis ipsius filiis

Fratrem esse ipsum et patrem, et ex qua natus est

Muliere, filium et maritum, et patris

Adulterumque et peremtorem: et hæc introiens

Exquire, et si me deprehendes mendacem,

Dic me jam divinandi arte nihil sapere.

ἢ ἵων εἶσω ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν γεγονώς, καὶ συναΐξας τὸν νῦν.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 455. Εἰτὼν ἀπειμ'] Τειρεσίῃ σαφέστερος ἐλεῖχος.

SCHOL. INED. 455. Εἰπὼν ἐκεῖνα ὧν ἕνεκα ἦλθον ἀπε-
λεύσομαι. 456. "Εσθ' ὅπως καὶ ἐσθ' ὅπερ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. 458.
Μετὰ ἀπειλῆς καὶ ἀνακηρύξεως τῆς φόνος τῆς Λαίης. 460. Ἀλλότριος
ἀπὸ τῆς χώρας ταύτης. αἰσὸς ἢ ξένος. αἰσὸς καὶ ἰσχυρὸς ταύτην. ἦγεν
ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Θεβαίων ὧν. 462. Τῷ συμβεβηκότι, ἦγεν τῷ
ἀναγνωρισμῷ. βαδίζει' ἐμπεριπατήσει, διελεύσει. 468. Τὴν αὐ-
τὴν αὐτῷ γυναῖκα σπείρων, εἰς τὴν αὐτὴν αὐτῷ λακὰ σπείραν. 469. Τὸ
ἐψευσμένον Ἀττικὸν ἐνψευσάμενον. 470. Μὴδέν τι πρᾶγμα εἰδέναι
τῆς μαυλικῆς. Ib. Φάσκειν καὶ φάσκε. ὅταν τίθῃται εἰς τὸ ἀπερέμφα-
τον καὶ ἡ τῷ προσώπῳ αἰτιατικὴ δέλει καὶ τὸ δεῖ. ὅταν δὲ εἰδέν τίθῃται
καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἡ τῷ προσώπῳ, τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προσωπικῆς.
Τῶν δεινῶν δεινότερα ὑπερβολικῶς, ὡς τὰ κακὰ τῶν κακῶν.

K

471. Τίς

Χο. Τίς ὄντιν' αἰ θεσπιέπεια

Δελφίς εἶπε πότερα

Ἄρρητ' ἀρρήτων

Τελέσανθα Φοινίαισιν χερσίν;

Ἦρα νῦν ἀελλοπόδων ἵππων

475

Σθεναρώτερον φυγαῖ πόδα νωμῶν.

Ἐνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει

Πυρὶ καὶ σεροπαῖσι Διὸς χμέτας.

Δειναὶ δ' ἄμ' ἐπονθαί

Κῆρες ἀναπλάκῃοι. —

480

Ἐλαμψε γὰρ τῷ νιφόεντι

Ἀρλίως φανείσα

Φάμα Παρνασσῷ,

471. Τίς ὄντιν' αἰ θεσπιέπεια] ἀκόλουθά εἰσι τὰ τῷ χορῷ πρὸς τὰ προεφημέα. νῦν δὲ ἔκ εἰν αὐτοῖς εὐπρόσωπον ἀναλογίζεσθαι περὶ ὧν εἶπεν ὁ μάντις. διὸ ἀναγέχει ἐπὶ τὸ μάντευμα τῷ θεῷ. ὁ δὲ νῦν, τίς εἰν οὗτ' ὅτινα ἐμφανίζει τὸ μαντεῖον; ἢ ἕτως, τίς εἰν οὗτ' ὃν καλῶ- πλευσεν ἡ Δελφίς πότερα; οἶον, ὁ μὴ λαθὼν τὸ μαντεῖον τῷ Ἀπόλλωνι.

473. Ἄρρητ' ἀρρήτων] ὑπερβολικῶς, ὡς τὸ δειλαία δειλαῖον. 475. Ἦρα νῦν] καιρὸς ἐστὶ κινεῖν αὐτὸν πόδα εὐτονώτερον ἀνέμοις ἰσοιᾶχῶν ἵππων. 479. Κῆρες ἀναπλάκῃοι] αἱ εἰς μηδὲν ἀμαρτάνουσαι, ἀλλὰ πάντων κρατεῖσαι. κῆρες δὲ, τῷ τελευτήσαντι Λαίῳ. ἢ ἕτως, ἄφυκτοι. ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι. ἀφανεῖς, ὡς ἔκ εἰν ἀποφυγεῖν. 481. Ἐλαμψε γὰρ] ὁ χρησμὸς γὰρ τῷ Παρνασσῷ τῷ χιονώδεος ὁ φανείς ἀρλίως ἐδήλωσε πάντα Ὀηθαῖον ζητεῖν τὸν κρυπτόμενον ἄνδρα, ἤγειν τὸν φονέα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 471. Τίς ὄντινα] ἐπειδήπερ ὁ Παρνασσὸς ἐν Δελφοῖς, ἐν δὲ τέτῳ τὸ τῷ Ἀπόλλωνι ἐστὶ μαντεῖον, διὰ τούτου Δελφίς πότερα λέγει, ἀντὶ τῷ ὁ Ἀπόλλων ἐν Παρνασσῷ οἰκῶν. ἰστέον δ' ὅτι ὡς ὁ χορὸς πρὸς τῆς Τειρεσίης λόγους ἀηδῶς διακείσθαι, τῷ δ' Οἰδίποδι βοηθεῖ,

ANTISTROPHICA. STROPHE I.

Ch. Quis est ille, quem fatidica
 Delphica edixit rupes
 Sanguineis perpetrassè manibus
 Infandorum adeo infanda?
 Tempus jam *ei est*, ut velocibus equis
 Ocyor fugam capeffat:
 Armatus enim in illum incurrit
 Igne et fulguribus Jovis filius *Apollo*:
 Horrendæque simul sequuntur
 Inevitabiles Parcæ.

ANTISTROPHE I.

Effulfit enim a nivoso
 Manifesta nuper
 Fama Parnaso

βοηθεῖ, διὰ τῆτο καὶ ἀπορηματικῶς τὸν λόγον ἐκφέρει, τίς ἐστὶν ὃν λέγει Ἀπόλλων τελέσαι τὸ ἔργον; 479. Ἀναπλάκηλοι] ἔτω χρητὴ γράφειν ἢ εἴη τὸ μέτρον ἀρμόζον τῷ τῆς ἀντιτροφῆς κώλῳ. εὐρηται γὰρ ἐν τινὶ τῶν παλαιῶν ἔτῳ βιβλίῳ. δεινὰς δὲ κῆρας λέγει, τὰ δύο ἀνομήματα, ἃ Τειρεσίας ἔφη κατ' Οἰδίποδος, λέγει δὴ τὴν τῆς μητρὸς συνέλευσιν, καὶ τὸν τῆ πατρὸς φόνον. τὸ δὲ ἅμ' ἐπονται, ἀντὶ τῆ συν τῷ Ἀπόλλωνι ἐρχονται, ἔχ' ὅτι ὁ Ἀπόλλων ἔτῳς ἐθέσπισεν (ἐκείνος γὰρ ἐξελεῖν τὸ μῖασμα μόνον τῆς χώρας εἶπεν) ἀλλὰ διὰ τῆτο ἅμα αὐτῷ ταύτας ἐπισθαι λέγει, διὰ τὸ Τειρεσίαν ταύτας ἐκφῆναι ἐπὶ τῇ τῆ Ἀπόλλωνος μαντείᾳ.

SCHOL. INED. 475. Καίρος ἐστὶ νωμῶν αὐτὸν ἦγον κινεῖν τὸν πόδα σθεναρώτερον, ἀντὶ τῆ εὐτονώτερος ἀνέμοις ἰσολαχῶν ἵππων. 478. Γενέτης. ὁ υἱὸς ἐνταῦθα καὶ ὁ πατὴρ ἀλλαχῶ. τῷ Ἀπόλλωνι δηλονότι. 482. Ὁ χρησμὸς γὰρ τῆ Παρνασσῆ τῆ χειρῶδης ὁ φανείς ἀρτίως ἐδήλωσε πάντα Θεβαίων ἰχθυεῖν ἀντὶ τῆ ζήλειν τὸν κυρπτόμενον ἄνδρα ἦγον τὸν Φονέα.

76 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνόειν.

Φοῖα γὰρ ὑπὲρ ἀγρίαν ὕλαν,

485

Ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας, ὡς ταῦρος,

Μέλεθ μελέω ποδὶ κηρύων,

Τὰ μεσόμφαλα γὰς ἀπονοσφίζων

Μανιεῖα. τὰ δ' αἰεὶ

Ζῶνα περιπόσται. —

490

Δεινὰ μὲν ἔν δεινὰ ταρξίσει.

Σοφὸς οἰωνοθέτας.

Οὔτε δοκῶντ', ἔτ' ἀποφάσκον-

θ' ὅ, τι λέξω δ' ἀπορῶ.

Πέτομαι δ' ἐλπίσιν, ἔτ' ἐν-

495

θάδ' ὁρῶν, ἔτ' ὀπίσσω.

Τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις,

484. Ἐξιχνεύειν] τὸ ἐπὶ ἡγήσει καὶ τὰ ἄλλα ἐνόμαζα τροπικῶς, ὡς ἐπὶ ἀγρῶν ταύρων τῶν ὑπὸ πάλιν ζήλευμένων, καὶ ὥσπερ ἐν ὕλῃ κεκρυμμένων. οἰκεῖα δὲ ταῦτα τὰ ἐνόμαζα αἶψα καὶ πέτρας. 485. Φοῖα γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν,] ἐκεῖνος ὁ πεφονευκὴς, πανταχῇ κρυπτόμενος ὁ βεβλημένος αὐτὸν ἐμφανίσαι. 487. Μελέω ποδὶ κηρύων] αὐτὴ τῇ, μηδὲν γινώσκόμενος, τῇ φυγῇ μακάριον. ἢ καὶ αὐτὸ οἰκεῖον τῇ θηριώδει διαίτη. 488. Τὰ μεσόμφαλα γὰς ἀπονοσφίζων] αὐτὴ τῇ φυγῇ. τὸν τόπον δὲ εἶπεν αὐτὴ τῶν χρησμάτων. εἴ, τὰς χρησμάτων διαφύγει μέχρι νῦν ὁ μνηστὴς ὑπὸ τῇ θύῃ. ὅτι δὲ ἡ Πυθα μεσόμφαλος, δηλοῖ καὶ ἡ περὶ τὰς αἰτῆς ἱστορία, καὶ ὅτι χρύσειοι αὐτοὶ διὰ τὸ ἀνάκειναι, καὶ ὅτι τότε χάριν ἔκεισε ὁ Ζεὺς τὸ μανιεῖον ἰδρύσασθαι. 489. Μανιεῖα δ' αἰεὶ [ζῶνα] ἀλλ' ἔθεν ἥτις τὰ μανιεύματα περιπόσται ζῶνα, καὶ ἰσχύοντα τῇ ἀληθείᾳ. 491. Δεινὰ μὲν ἔν] μελαβαίνουσιν ἐπὶ τὰ εἰρημέα ὑπὸ Τειρεσίᾳ. σοφὸν μὲν ἔν αὐτὸν ὁμολογῶσιν. Ib. Δεινὰ ταρξίσει] τὴν ἐχρήσατο, ἐπὶ ἰδέξει δυσχερῶς ἐνχθῆναι πρὸς τὸν ἀρχοῦ. 492. Σοφὸς οἰωνοθέτας] Τειρεσίας ὁ τὰς πλῆθους τῶν οἰωνῶν διαλιθείς. 493. Οὔτε δοκῶντ',] ἔτι πρὶν, ἔτι ἄπιστα. 497. Τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις,] ἐκόντως ἀπορῶσι. ποῖον γὰρ οὐκ ἔστιν ἀπὸ

Latitantem virum a quovis quærendum :

Vagatur enim agrestibus in filvis

Perque antra, perque rupes, ut taurus,

Miser misero pede viduos agens annos,

Ex umbilico terræ edita fugere sperans

Oracula ; illa verò semper

Valida rataque circumvolant.

STROPHE II.

Dira quidem dira me movet

Peritus augur,

Neque credentem neque abnegantem :

Quid autem dicam incertus hæreo,

Pendeoque spe, neque huc

Respiciens neque illuc.

Quæ enim vel Labdacidis

ἀπὸ Λαβδάκῃς πρὸς τὸν Πολύβον, ἔτι γὰρ νομίζουσιν αὐτὸν ἔῃ Πολύβῳ. Ib. Λαβδακίδαις,] τῷ Λαίῳ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 492. Οἰωνοθέτας] ὁ τοῖς οἰωνοῖς τιθέμενος καὶ ἀρεσκόμενος εἰς τὰς μαντείας Τειρεσίας. ἢ ὁ τὰς πηλῆσεις τῶν οἰωνῶν διαλιθεὶς καὶ εὐκρινῶν. τῷτ' ἔστιν ὁ διδάσκαλος τῆς πηλῆσεως τῶν οἰωνῶν. 493. Οὐτε δοκεῖν] ἔτ' ἀρεσκοῦντά μοι, ἔτ' ἀποφάσκοῦντά μοι, καὶ ἀποφασίζοντά μοι ἀπιστοῦντά μοι. ἤγεν, μὴ οἶά τε ἀπιστεῖσθαι, διὰ τὸ μαντεῖν ἔῃ τὸν εἰπόντα. 497. Τί γὰρ ἢ] ἀπορήσειεν ἂν τις δια τί οἱ δύο διαζευκτικοὶ σύνδεσμοι, τὸ ἢ Λαβδακίδαις, καὶ τὸ ἢ τῷ Πολύβῳ, κεῖνται. δεῖν ἔτι εἰπεῖν, τί γὰρ Λαβδακίδαις καὶ τῷ Πολύβῳ νεῖκος ἔκειτο. καὶ φαιμέν ὅτι τῷτο δύναται εἶναι οἱ σύνδεσμοι δηλῶν, ὡς ἔτε τῷ Λαίῳ διαφορὰ τις ἦν ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος, ἔτε τῷ Οἰδίποδι ἀπὸ τοῦ Λαίῳ. Ib. Λαβδακίδαις] ἰστέον ὅτι διότι μὲν τὸ ἐπὶ κερὸς δοτικῇ συντάσσεται, τὸ μὲν Λαβδακίδαις πρὸς τὸ ἐπὶ κερὸς, εἶπεν ἢ δὲ γενικῇ τὸ ἀδῆλων θανάτων πρὸς τὸ ὄνομα ἔστι τὸ ἐπὶ κερὸς. ἐπὶ κερὸς γὰρ τῷ, δεῖν τῶν κακῶν φαιμέν.

SCHOL. INED. 485. Ἦγεν ὑπὸ δένδρα καὶ ἄλλος καλοῖ-
κίαν ἀγρίων ζώων. 487. Ἀγνοέμενος μόνος βαδίζων μόνος γινώσκων
ἑαυτὸν.

Ἡ τῷ Πολύβῳ νείκε' ἐκει-

τ' ἔτε πάροιθεν ποτ' ἐγώ,

οὐτε τανῦν πῶ ἔμαθόν

500

Τι, πρὸς ὅτε δὴ βασάνῳ,

Ἐπὶ τὰν Ὀπίδαμον

Φάτιν εἰμ' Οἰδιπόδα,

Λαβδακίδαίς Ὀπίκρος

Ἀδήλων θανάτων. —

505

Ἀλλ' ὁ μὲν ἔν Ζεὺς, ὁ, τ' Ἀπόλλων,

Ξυβεῖοι, καὶ τὰ βροτῶν

Εἰδότες ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις

Πλέον ἢ γὰρ φέρεται,

Κρίσις σὺν ἔσιν ἀληθής,

510

Σοφία δ' αὖ σοφίαν

Παραμείψειν ἀνὴρ.

Ἀλλ' ἔποτ' ἐγὰρ αὖ πρὶν ἴδοι-

ἑαυτὸν. 488. Τὰ ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς. ὀμφαλὸς τὸ μέσον. Ἀπο-
νοσφίζων ἦγεν ἐκφύγων τὰ μαντεῖα τὰ μεσόμεφαλα τῆς γῆς, ἀντὶ τῆς
χρησμῆς τῇ μέσῃ ὀμφαλῷ τῆς γῆς ἐκ παραλλήλου. ἀντὶ τῇ μέσῃ τῆς
γῆς τῷτ' ἔστι τῇ Παριασῇ, τὸν ἐπὶ τῇ ἀνευρέσει αὐτῇ. 492. Ὁ διτα-
θεὶς τὰς πλῆσεις τῶν οἰωνῶν, ἦγεν ὁ διατάττων καὶ εὐκρινῶν τῶντ' ἔστι ὁ δι-
δάσκαλος τῆς πλῆσεως τῶν οἰωνῶν. 496. Οὐτε κατὰ τὸ παρὸν ἐρεῖδαν
τὸν νῦν ἔτε κατὰ τὸ παρεληλυθός. 497. Τί γὰρ νείκος ἦγεν τίς φιλο-
τεικία ἐκείῳ ἢ τοῖς Λαβδακίδαίς ἦγεν τῷ Λαίῳ, πρὸς τὸν τῷ Πολύβῳ
δηλονότι, ἦγεν τὸν Οἰδίποδα, ἢ τῷ τῷ Πολύβῳ, ἦγεν τῷ Οἰδίποδι πρὸς
τὸν Λαῖον.

498. Τῷ Πολύβῳ] τῷ Οἰδίπῳ. 501. Πρὸς ὅτε δὴ βασάνῳ] ἀντὶ
τῇ πώῳ λογισμῷ. τίνος πράγματις κρίσει χρησάμενος τοῖς λεγομέ-
νοις πεινύσω κατὰ τῇ Οἰδίποδος. 503. Φάτιν' εἰμ' Οἰδίποδα,] τὴν
κατὰ τῇ Οἰδίποδος γινωσκμένην φωνήν. 506. Ἀλλ' ὁ μὲν ἔν
Ζεὺς,] θέλησιν ἀναιρεῖσθαι τὰ ὑπὸ τῇ Τειρεσίᾳ εἰρημένα. καὶ φασιν
ὅτι οἱ μὲν θεοὶ, συνέλοι καὶ μόνοι τὰ τῶν ἀνθρώπων εἰδότες. ὅτι δὲ οἱ
μάντις

Vel filio Polybi lis orta est,
 Neque antehac ego unquam,
 Et ne nunc quidem intelligo
 Quicquam, cujus indicio *persuasus*
 Populari
 Accedam rumori de Oedipode
 Adjutor Labdacidis factus
 In cæde obscura.

ANTISTROPHE II.

At Jupiter et Apollo
 Sunt certè sapientes, et res humanas
 Norunt. *fateor.* sed inter homines vatem
 Plus, quàm ego, intelligere
 Judicio non constat certo.
 Et tamen hunc ille sapientem
 Sipientiâ superet,
 Sed nunquam ego, priusquam certum

μάντις μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τὸ ἐπίσταται, ὃ φημι, καὶ εἰδὲ
 κρίσις αὕτη ἀληθὴς ἐστὶ. γένοιτο μὲν γάρ τις κατὰ σύνεσιν ἑτεράς ἐτέ-
 ρα προήκων, ὃ μὴν αὕτη γε ἡ ἐπιστήμη ἐκ μαντικῆς ἐστίν, ἀλλ' ἐκ
 φύσεως καὶ ἐντρεχέας ἐκάστῳ πάρεστιν. 508. Ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις]
 ἔπω πειτεύω ὅτι οἱ μάντις πλέον ἐμῷ φρονῶσιν. 511. Σοφία δ' αὖ
 σοφίαν] σοφίαν ἰὺν φησὶ τὸν σοχασμὸν. ὃ γὰρ λέγει, τὸτό ἐστιν, ὅτι
 ἐν τῷ σοχάζεσθαι ἄλλος ἄλλον παρελθεῖ καὶ νικήσειεν. 513. Ἀλλ'
 ἔποτ' ἔγωγ' αὖν] ἐγὼ δὲ ἢ καὶ αὖν ποτε ἐπαινήσοιμι τὴν μεμφομένην τὸν
 βασιλέα, εἰδ' ὅθεν αὖν αὐτῶν τὸ ἔπος φαίηται, πρὶν ἰδοῖμι σαφὴ τὰ
 ἔργα καὶ τὴν ἀπόδοσιν.

SCHOL. INED. 500. Οὐ πώποτε ἦγεν ἑδαμῶς ποτε ὅτε
 πρότερον ἔγωγε, ὅτε τανῦν ἤκησα. 501. Παρ' ὃ σὺν βασάνῳ
 ἠλεύσομαι ἐπὶ τὴν ἐπιδημήσαντα μαντείαν τῷ Τειρεσίᾳ τῷ Οἰδί-
 πῳ. ἦγεν κατὰ τὸ Οἰδίποδος. 504. Ἐπίκερος τοῖς Λαβδακίδαις
 ἦγεν τῷ Λαίῳ ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν θανάτων. 508. Ἡ κρίσις δὲ τῶν
 ἀδρῶν ὅτι ὁ μάντις ἔχει πλέον ἢ ἐγώ, ἢ ἐστὶν ἀληθὴς.

515. Φανερ.

80 SOPHOCLES TRAGOEDIA

μ' ὀρθὸν ἔπ' Ⓢ, μεμφομένων

Ἀνκαλαφαίλῳ· φανερά

515

Γὰρ πτερόεω' ἦλθε κόρα

Ποτὲ, καὶ σοφὸς ὤφθη,

Βασάνῳ θ' ἠδύπολις.

Τῷδ' ἀπ' ἐμαῖς φρενὸς ἔπο-

τ' ὀφλήσει κακίαν.

520

Κρ. "Ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμύ Ⓢ

Κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,

Πάρεμι αὐλητῶν· εἰ γὰρ ἐν τῷ ξυμφοραῖς

ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμῶ πεπονθέναι,

Λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβῃ φέρον,

525

Οὔτοι βίβ μοι τῶ μακράϊωνος πόθ Ⓢ,

Φέρονι τήνδε βάζιν· ἔ γὰρ εἰς ἀπλῶν

515. Φανερά γάρ] ἂ μὲν ἐκαλεῖσιν αὐτῶ, ἀδελφὰ, καὶ ἔ παύτως ἀληθῆ· ἂ δὲ καλῶρθωσι, φανερά, ὅτε ἐπιλήθης αὐτῶ τῆς Σφίγδος ὥφθη σοφός. 518. Βασάνῳ θ' ἠδύπολις.] κρίσει τε ἠδὺς ὥφθη τῇ πόλει. ἢ ἕτως· ἀπὸ τῆς βασάνης δὲ τῆς Σφίγδος ἠδέως διείβη ἡ πόλις πρὸς τὸν Οἰδίποδα. 521. "Ἄνδρες πολῖται.] ἔρχεται ὁ Κρέων ἐπὶ τῇ καλῇ ἐαυτοῦ ὑπονοίᾳ ἀγανακτῶν, καὶ ἀπολογήσασθαι βεβλόμενος. πολίτης δὲ ἐμός ἐστιν ὁ δεῖνα, ἐδέσποει δὲ μετὰ τῆς Συν. ἦγεν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἐμοὶ πόλεως. συμπολιτεύειν δὲ μοι τις, μετὰ τῆς Συν. ἦγεν τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ. 523. Ἀυλητῶν.] μὴ κατεργῶν. μὴ φέρον. δυσανασχετῶν. Ib. Εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς] ἐν ταῖς δυστυχίαις ταῖς νῦν νομίζει τι πεπονθέναι παρ' ἐμῶ εἰς βλάβην φέρον, εἴτε διὰ λόγων, εἴτε διὰ ἔργων, ὅσα μὲν ἐστὶν ἐμοὶ ἐπιθυμία τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον παρεκκλινομένης ζωῆς φέρονι τήνδε τὴν κατηγορίαν. 527. Οὐ γὰρ εἰς ἀπλῶν] τὸ ἀπλῶν ἐνίοτε δηλοῖ τὸ ἀποικίον, ὃ ἀπλῶν ἦθος καὶ ἀπλῶς λόγος. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀσύμμελον· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐν δηλοῖ καλὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. ἀλλ' εἰς πολλὰ ὀφείλων εἰπεῖν, πρὸς τὸ, ἔ γὰρ εἰς ἀπλῶν ἡ ζημία μοι τῷ λόγῳ τέττα φέρει, ὃ δὲ εἰς μέγιστον ἀποδίδωσι, συναγων τὰ πολλὰ μετὰ ἐπιτάσεως εἰς τὴν τῷ μεγίστῳ ὑπέρεβειν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 515. Φανερά γάρ] ὥριστόν ἦν ἐνταῦθα, τὸ
ἀπ'

Audiero sermonem, *Oedipum* accusantibus
Temerè assentiar. Manifestè enim
 Alata invenit puella quondàm,
 Et sapiens apparuit,
 Certoque argumento urbi jucundus.
 Quapropter iudicio *ille* meo nunquàm
 Censebitur pravus

I A M B I.

Cr. O Cives, ubi audiavi atrociam mihi crimina
 Objicere tyrannum *Oedipum*,
 Adsum ferre non sustinens ; si enim in his malis
 Præsentibus putat se a me passum esse
 Dictis factisque, quod damnum inferat,
 Non amplius mihi vitæ longioris cupido

ἐπ' αὐτῷ, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμῶ. ὃ γὰρ ἦν ἴσον τὸ κῶλον πρὸς
 τὸ τῆς ἀντιστροφῆς. 524. Πρὸς γ' ἐμῶ] εὐρεῖται, πρὸς τ' ἐμῶ πε-
 ποιθῆναι. ὅπερ ἔκ ἐστιν ἕτερον ἀλλ' ἢ πρὸς ἐμῶ τι. ὥσπερ γὰρ φαι-
 νῶν τις ἀνθρώπων, τὸ τίς διὰ μέσθ τιθέντες, ἔτω καὶ τῆτο. ὅτι δ' ἐπὶ
 τί, καὶ ὃ σύνδεσμός τε, ὡς φασὶ τινες, μαρτυρεῖ τὸ φέρον.

SCHOL. INED. 518. Καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ἐξέτασιν καὶ
 κρίσιν ὥσθι δηλονότι ἡδύπολις. ἦγεν ἡδὺς τῇ πόλει. 521. Οἱ ἀπὸ
 τῆς αὐτῆς ἐμοὶ πόλεως ἦγεν οἱ τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκῶντες. Πο-
 λίτης ἐμοὶ ἐστὶν ὁ δεῖνα. ἑδέσθη μετὰ τῆς Συν. ἦγεν ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 ἐστὶν ἐμοὶ πόλεως. συμπολίτευται δέ μοι τις μετὰ τῆς Συν. ἦγεν τὴν
 αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ. 522. Ἀκηκῶς κατηγοροῦν με τὸν βασιλέα
 Οἰδίποδα δεινὰ ἦγεν χαλεπὰ ἔπη, πάρεμι ἀντὶ τῶ παραγίγνα.
 ἀτλητῶν ἦγεν δυσανασχελῶν, ἀφορητῶς ἔχων. 524. Εἰ ἐν ταῖς δυ-
 συχίαις ταῖς νῦν νομίζει πεποιθῆναι τι παρ' ἐμῶ εἰς βλάβην φέρον
 ἦγεν ἀφορῶν διὰ λόγων εἴτε δι' ἔργων, οὐδαμῶς ἐστὶν ἐμοὶ ἐπι-
 θυμία τῆς ἐπὶ πολλὴν χρεῖαν παραλεινομένης ζωῆς φέροντι τήνδε τὴν
 κατηγορίαν.

82 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἡ ζημία μοι τῷ λόγῳ τάττε φέρει,
 Ἄλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 Κακὸς ἢ πρὸς σὲ καὶ φίλων κεκλήσομαι. 530

Χο. Ἄλλ' ἦλθε μὲν δὴ τῷ τῶνδ' ἔννευδ' αἶψ' ἂν
 Ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

Κρ. Πρὸς τῷ δ' ἐφάνθη, ἦ ἐμαῖς γνώμας ὅτι
 Πεισθεῖς ὁ μάντις τὰς λόγους ψευδεῖς λέγει;

Χο. Ὡδαῖο μὲν τὰδ', οἶδα δ' ἐ γνώμῃ τίνι. 535

Κρ. Ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν ἢ καὶ ὀρθῆς φρενὸς
 Καληγορεῖτο τῷ πικλήμα τῷτό με;

Χο. Οὐκ οἶδ', ἀλλ' ὅδ' ὁρᾷς οἱ κρατεῖντες, ἐχ' ὀρθῶ.
 Αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δαμάτων ἔξω περᾷ.

Οἶ. Οὕτως σὺ πῶς δευρ' ἦλθες; ἢ ποσὶνδ' ἔχεις 540
 Τόλμης πρόσωπον, ὥς τε τὰς ἐμαῖς ζέγας
 Ἴκε, φονεὺς ὦν τῷδε τάνδρος ἐμφανῶς,

531. Ἄλλ' ἦλθε μὲν δὴ] ἐπειδὴ τὸ τῷ χρεὼ πρόσωπον ἰσοῦρόν ποθεν εἶναι ταῖς διαίταις ἐπὶ, διὰ τῷτο καὶ νῦν ὠδραμυθεῖται τὸν Κρέονα, ὅτι ἴσως κατ' ὀργὴν τῷτο εἶπεν, ἐρεθισθεὶς ὑπὸ τῷ μάλειας. 533. Πρὸς τῷ δ' ἐφάνθη] κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος. 536. Ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ] τῷ χρεὼ ἐκ ἐχούσης λέγειν τίνι γνώμῃ ταῦτα ἐλέγξει, ἀπὸ τῶν ἔξωθεν συμβάλλειν βεβλόμενος ὁ Κρέων, περὶ τῷ βλέμματι καὶ τῷ σχήματι ἐν ᾧ ταῦτα ἐλέγειν ὁ Οἶδης, πυνθανέσθαι. 542. Τῷδε τάνδρος] ἀντὶ τῷ, ἐμὲ καὶ τῷ Λαίῳ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 534. Ψευδεῖς λέγει] ἐς περὶ τῶν παρόντων λέγει. ὡς γὰρ ὁ Οἶδης εἶπεν, οἱ τῷ Τειρεσίᾳ λόγοι, ὅς κατ' αὐτῷ εἶπεν, πρὸς ψεύδος συντέθειται. καὶ ἐκ ἐν ἀληθείᾳ λελεῖμένοι εἰσὶν. 536. Ἐξ ὀμμάτων] ἦγεν ἀπὸ ἀνθρωπίνου σώφρονος καὶ ὑγιεῖς φρένας ἐχούσης· ἢ ἀπὸ ἀκριβοῦς συνειδήσεως καὶ καθήκοντος γνώμης. εἰκότως δ' εἶπε τὸ ἐξ ὀρθῶν ὀμμάτων. οἱ γὰρ σώφρονες καθήκοντος ἐχούσι τὸ ὄμμα, οἱ δὲ μαινόμενοι ὠδραμυθεῖται. 539. Ἐξω περᾷ] ἴσος ἂν τις ἐνλαυθ' ἔλθων κακίσσει τὴν δευτέραν ἐννοίαν ἢν πρῶτῃ ἐφάμεν. εἰς τὸ, καὶ ταῦτ' ἰὼν εἰσω λογιζέσθαι. ἐλέγομεν γὰρ τὸ εἰσω, ἐντὸς τῶν οἴκων ἐλθάν, ἢ εἰς αἰὸν καὶ κατ' ἡσυχίαν γενόμενος. ἀμφότερα ἂν ταῦτ' ἔχειται λόγος,

OEDIPI TYRANNI. 83

Sustinenti tantam infamiam: non enim ad leve

Injuria hujus sermonis tendit, [malum

Sed ad maximum, siquidem malus civitati

Malusque erga te et amicos vocabor.

Ch. At prodiit, *puto*, hoc convitium forsitan

Irâ expressum potiùs quàm mentis ex sententia.

Cr. An ab hoc dictum fuit, quod meis consiliis

Periuasus vates mendacia locutus sit?

Ch. Hæc quidem dicta sunt, nescio autem quâ mente.

Cr. Oculisne rectis, rectâque mente

Condemnavit me hujus criminis?

Ch. Nescio: quæ enim faciunt principes, non video.

Ipse verò jam huc ex ædibus prodit foras.

Oe. Heus tu! quid huc venisti? tantumne habes

Audaciæ in fronte, ut meas ad ædes

Venias, peremtor cum sis hujus viri palam,

λόγῳ, καὶ ἔδῃ κωλύει τὸ δεύτερον μὴ εἶναι ἄριστον, εἰ καὶ νῦν ὁ χρεὸς φησὶν, αὐτὸς δ' ὅτι ἤδη δαμάτων ἔξω περὶ. ὁ γὰρ ἡτυχίας δεύματος, ἐντὸς οἴκου ἢ εἰς ἐρημίαν χωρεῖ ὥστε οἱ πειρασόμενοι ἡμᾶς αἰτιάσθαι, σφᾶς αὐτὰς εἰς αἰτίαν ἐμβαλῶσιν, ἔκ εἰδότες ὡς δεῖ τὰ πραγματικά λογίζεσθαι.

Σχῆμ. Τρικλ. 540. Οὗτος σὺ] ἐπιτίμησις Οἰδίποδος κατὰ Κρέοντος καὶ κατηγορία.

SCHOL. INED. 527. Ἀπλὴν ἢ ποιικίλον καὶ ἀπλὴν ἢ σύνθετον καὶ ἀπλὴν ποιητικῶς τὸ ἐν. Τὸ ἀπλὴν ἐνίστη μὲν δηλοῦ τὸ ἀποικίλον, ὅς ἐστιν ἀπλὴν ἦθος καὶ ἀπλὴς λόγος ὅτε ἐναντίον ἔχει τὸ ποιικίλον. ἐνίστη δὲ τὸ ἀσύνθετον ἔχει δὲ τὸ ἐναντίον τὸ σύνθετον. ἐπιδόθη δὲ τὸ ἀπλὴν τὸ ἐν δηλοῦ κατὰ ποιητικὴν ἐξήσιν. Ἀλλ' εἰς πολλὰ ὀφείλων εἰπεῖν πρὸς τὸ, ὃ γὰρ εἰς ἀπλὴν ἢ ζημία μοι τῷ λόγῳ τέτυκται φέρει, ὃ δὲ εἰς μέγιστον ἀποδίδωσι συνάγων τὰ πολλὰ μετὰ ἐπιτάσεως εἰς τὴν τῷ μεγίστῳ ὑπερθεσιν. 536. Ἀπὸ ἀναμφιβόλου διαθέσεως ὀφθαλμοῦ, καὶ ἀπὸ ἀναμφιβόλου διαθέσεως γνώμης. ἀναιδέα, προσώπων, ἦγον ἔχεις τοσαύτην ἀναιδέαν ἦγον ἀναισχυντίαν.

84 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ληστής τ' ἐναργής τῆς ἐμῆς τυραννίδος ;
Φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δαίλιαν ἢ μωρίαν
Ἰδὼν τίν' ἐνέμοι, ταῦτ' ἐβελύσσω ποιεῖν ; 545

Ἡ τῷ ἔργον ὡς ἔγνωρίσοιμί σε τόδε,
Δόλω προστέρπων, καὶ ἀλεξοίμην μαθῶν ;
Ἄρ' ἔχι μῶρόν ἐσι τῷ γχείρημά σε,
Ἄνδρ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
Θηρῶν, ὃ πλήθει χεῖμασιν θ' ἀλίσκεται ; 550

Κρ. Οἶσθ' ὡς ποιήσω ; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
Ἴσ' ἀντάκχσον, καὶ τα κριν' αὐτὸς μαθῶν.

Οἶ. Λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός
Σε. δυσμῶν γὰρ καὶ βαρυῶ σ' ἄρρηκ' ἐμοί.

Κρ. Τῷτ' αὐτὸ νῦν με πρῶτ' ἀκχσον ὡς ἐρῶ. 555

Οἶ. Τῷτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως σὺν εἶ κακός.

Κρ. Εἴτοι νομίζεις κτήμα τινὶ αὐθαδίαν
Εἶναι τι τῷ νῦν χωρὶς, σὺν ὀρθῶς φρονεῖς.

Οἶ. Εἴτοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κακῶς
Δρῶν, καὶ ὑφέξειν τινὶ δίκην, σὺν δὲ φρονεῖς. 560

551. Οἶσθ' ὡς ποιήσω ;] ἀντὶ τῷ ποιήσεις. ἐξὶ δὲ ἀντικρισμός.
553. Λέγειν σὺ δεινός,] σὺ μὲν δεινός εἶ ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ ὁ μὲν
ευνοίας σε ἀκχσὼ διὰ τὴν δυσμένειαν. 560. Οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην]
καὶ ἐκτίσειν τὴν τιμωρίαν. ὑπέχει τὰ ῥῶτα ἢ θάλασσα τῷ Διονύσῳ,
ἢ γὰρ ὑποκείμενα ἔχει· καὶ ὑπέχει τις τινὶ δίκην, ὑποκείμενον ἔχει· αὐ-
τὸν εἰς δίκην. ὅτε δὲ ἀνευ δολικῆς εἰς συνυπακτέλαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 553. Ἐγὼ κακός] ἦγον κακὸν ἡγήμαι τὸ ἀπὸ
σὲ τι μανθάνειν. μὴ λαθῆς δὲ εἰς τὸ σὲ ἐξωθεν τὸ ἀπὸ· εἰ καὶ ἡμεῖς
ἐν τῇ συλλάξει χάριν σαφηνείας εἰρηκαμεν. ὥσπερ γὰρ φαμεν, κακῶ
ἀνδρὸς ἡγήμαι τέτο, καὶ πάλιν, βαρβαρὰ τὴν ὕβριν γνώσκω ἔτω καὶ
μανθάνω σὲ τόδε.

Ἡ Σχήμ. Τρικλ. 544. Πρὸς θεῶν] συνίησις. 548. Ἄρ' ἔχι] γνωμικόν.
551. Οἶσθ' ὡς:] ἀπολογία Κρέοντος ἐφ' οἷς ἐκαλεῖται.

SCHOL. INED. 545. Ταῦτα ἐβελύσσω ποιεῖν ὑπολαβών.
ἢ ἐβελύσσω ταῦτα ποιεῖν ὑπολαβών ὅτι ὁ γνωρίζοιμι ἦγον μάθοιμι
τὸ ἔργον τόδε ξὺν δόλῳ κινέμενον. 550. Τὸ ὃ πλήθει πρὸς τὸ πρᾶγμα
ἀπί-

Prædoque conspicuus meæ tyrannidis ?

Age dic per deos, timiditatem an stultitiam

Inesse mihi videns cogitâsti hæc facere ?

Vel facinus tuum quasi nunquam sensurus essem,

Dolo subrepens mihi ; aut si sensissem ulturus ?

Annon infanus est iste conatus tuus,

Absque populo et amicis tyrannidem

Venari, quæ populi favore et pecuniâ capitur ?

Cr. Nostine quid agas ? pro hisce dictis tuis

Æqualia vicissim audi, cumque *rem* cognoveris,

deinde judica. [ego malus.

Oe. Orator tu quidem *es* vehemens, auditor autem tui

Infensum enim et gravem te expertus sum mihi.

Cr. Hoc ipsum nunc a me primum audi, quod dicam.

Oe. Hoc ipsum *modo* ne mihi dicas, quod non sis ma-

Cr. Siquidem putas quid boni esse pervicaciam [lus.

Absque sana mente, non rectè sapis.

Oe. Si putas *te* homini cognato malè

Faciens non daturum pœnas, non rectè sapis.

ἀπέδωκε. Ὑπὸ πλῆθους ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ χρημάτων. 551. Γινώσκεις ὅπερ μέλλεις ποιήσῃς ἐνεκα τῶν εἰρημένων ὑπὸ σοῦ. 554. Βαρὺς ἐπὶ ψυχῆς. ὁ δύσκολος καὶ ἀγανάκησιν ἔχων καὶ βαρὺς ἐπὶ σώματος, ὁ βεβαρημένος καὶ δυσκίνητος. ἐνταῦθα δὲ ὁ τὸν ἔχοντα τὸ βάρος ἐν ἑαυτῷ λέγει καὶ τὴν ἀγανάκησιν· ἀλλὰ τὸν γινόμενον ἐτέρῳ τοῖσιν. ὥστε τὸ βαρὺς ἐνόησε μὲν τὸν βαρυνόμενον δηλοῦ καὶ ἐπὶ πάθῃ λέγεσθαι· ἐνόησε δὲ, τὸν βαρὺν ὅλα καὶ ἐνεργείας ἐστὶ δηλωτικόν. βαρὺς, ἐπὶ ψυχῆς ὁ ἀγανάκησιν ἔχων· βαρὺς, ἐπὶ σώματος ὁ δυσκίνητος. 554. Περὶ τούτου αὐτῷ ἔ λέγει ὅτι εὐρηκὰς με δυσμενῇ σου τῇ ἀπολογίᾳ τούτου αὐτῷ τὴν αὐθάδειαν· λέγουσι δὲ εἶναι τὴν αὐθάδειαν, ἀπῆλειαν ὁμιλίαν ἐν λόγοις. 560. Ὑπέχει τὰ νῦντα ἡ θάλασσα τῷ Διόνυσῳ· ἤγειν ὑποκείμενα ἔχει καὶ ὑπέχει τις τινὲ δίκην, ἤγειν ὑποκείμενον ἑαυτὸν ἔχει εἰς δίκην. ὅπερ ἐνόησε μὲν τελελεσμένην ἔχει τὴν σύνταξιν· οἷον ὑπέχω σοι δίκην· ἐνόησε δὲ ἀτελῆ, οἷον ὑπέχω δίκην. ὅτε ἐξ ἀνάγκης ἡ δοτικὴ συνηπαρέλθῃ.

86 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Κρ. Ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
Πάθην' ὅποιον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
Οἱ. Ἐπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες; ὡς χρεὶ' ἡμ' ἐπὶ
Τὸν σεμνόμαντιν ἀνδρα πέμψασθαι τινα.
Κρ. Καὶ νῦν ἔγ' αὐτὸς εἰμι τῷ βουλευμάτι. 565
Οἱ. Πόσον τίν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαίῳ χρόνον;
Κρ. Δέδρακε ποῖον ἔργον; ἔ γ' ἐννοῶ.
Οἱ. Ἀφανὸς ἔργ' ἀνασίμῳ χειρώματι.
Κρ. Μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
Οἱ. Τότ' ἔν' ὁ μάντις ἔτος ἑὶ ἐν τῇ τέχνῃ; 570
Κρ. Σοφός γ' ὁμοίως, καὶ ἴσ' τιμώμενος.
Οἱ. Ἐμνήσατ' ἔν' ἐμᾶ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
Κρ. Οὐκ ἐν, ἐμᾶ γ' ἐς ὧτος ἔδαμᾶ πέλας.
Οἱ. Ἀλλ' οὐκ ἔρυναν τῷ θανάτῳ ἔρχεσθαι;
Κρ. Παρέχομαι. πῶς δ' ἔχῃ; καὶ κ' ἠγάσαμεν. 575
Οἱ. Πῶς ἔν' τότ' ἔτος ὁ σοφὸς οὐκ ἤυδα τάδε;
Κρ. Οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γ' μὴ φρονῶ, σιγαῖν φιλῶ.
Οἱ. Τὸ σὸν δὲ γ' οἶδα· καὶ λέγοις ἂν, εἰ φρονῶν.

564. Τὸν σεμνόμαντιν] ἐν εἰρωνείᾳ. εὐήθη γὰρ θέλει λέγειν τὸν Τειρεσίαν. 567. Οὐ γὰρ ἐννοῶ] ἐπεὶ κατὰ παραλείψιν εἶπε, λέγει, τί με ἐρωτᾷς ἀγνοῶ. 574. Ἀλλ' οὐκ ἔρυναν] ζήτησιν, δοκιμασίαν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 569. Μακροὶ] εἰκότως εἶπε τὸ παλαιοὶ πρὸς τὸ μακροί. οἱ γὰρ μακροὶ χρόνοι, καὶ παλαιοὶ εἰσιν. Τὸ σὸν ἀλλὰ τοσούτον γὰρ οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν αὐτὸ, εἰ καλῶς φρονεῖς. εἰ καὶ ἐκεῖνο μὴ οἶδας, ἀλλὰ τὸ σὸν γινώσκεις εἰ καλῶς φρονεῖς.

§ Σχῆμ. Τρικλ. 563. Ἡ οὐκ ἔπειθες;] συνίησις, ἡ κοινὴ συλλαβὴ τὸ ἦ. 564. Τὸν σεμνόμαντιν] εἰρωνικόν. 567. Δέδρακε ποῖον] τῆτο διὰ μέσθ' εἶπε. 577. Οὐκ οἶδ'] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 563. Χρεῖα καὶ χρήσιμα ἦσαν χρήσιμον ἢ λέγειν ἐκ τούτων γὰρ σύγκειται καὶ τὸ χρεῖ. τὸ δὲ χρεῖα τριγενές ἐστίν. ἔστι γὰρ ὁ χρεῖος, ἡ χρεῖα, καὶ τὸ χρεῖον. ἔστι δὲ μονογενές ἡ χρεῖα. ὅτι δὲ ἐν ταῦτα τὰ χρεῖα ἐξέτερόν ἐστι, δηλοῖ τὸ συναλείφεισθαι τὸ ᾧ
ὅπερ

Cr. Assentior tibi hæc jure dici; sed

Malum, quod dicis te a me accepisse, dic mihi.

Oe. Persuasisti, an non persuasisti, quod oporteret me

Ad vatem istum præclarum mittere nuncium
aliquem?

Cr. Et nunc quidem ejusdem ipse sum sententiæ.

Oe. Quantum jam temporis *abiit* ex quo Laius?

Cr. Quid fecit? non enim intelligo.

Oe. Occultè periit exitiali manu.

Cr. Longa et antiqua numerari possunt tempora.

Oe. Tunc temporis vatesne ille hanc callebat artem?

Cr. Æquè sapiens, et honore habitus pari.

Oe. Nunquid mei meminit tunc temporis?

Cr. Nunquam omnino, me præfente.

Oe. At nullam inquisitionem de mortuo habuistis?

Cr. Habuimus. et quid nî? Sed non audivimus.

Oe. Cur ergò tunc ille sapiens non dixit hæc?

Cr. Nescio. quæ autem nescio *de his* libenter taceo.

Oe. Hoc scis tamen, dicesque si rectè sapis.

ὅπερ ἔκ' αὖ ἐγένετο εἰ μὴ βραχὺ ἦν. 566. Τοσῶτον χρόνον ποιεῖ τὸδε
ἀντὶ τῆ ἐπὶ τοσῶτον, καὶ πόσον χρόνον δαμνίοις πεπλάχ' ὅδε· ἦγαν ἐπὶ
πόσον χρόνον κεῖται ἐν τοῖς δαμνίοις, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ὅτι δὲ
ἢ ἐπὶ πρόθεσις νοεῖται ἐπὶ τῆς, ὅλουν ἀπὸ τῆ πολλὰ τοιαῦτα ἐνίστα
λέγεσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ, οἶον, ἐπιλίγον, ἐφικανόν, ἐπιπολύν. ἐπιπολύν
εἰσὶν αἶφνος, ἦγαν ἐπιπολύν μέρος χρόνου, τῆς ἐπὶ πολλὸν χρόνον.
568. Θανατηφόρον φόνον, τῆς ἐπὶ διὰ φόνον θανατηφόρον. 570. ἦγαν
ἔτος ὃ νῦν μάντις ἦδ' ἐπὶ τότε τὴν μαντικὴν, κατεγίνετο τότε ἐν τῇ μαντικῇ.
571. ἦν σφόδρ' ὁμοίως. ἦγαν ὥσπερ νῦν καὶ ἐξίστα τιμώμενος ἦγαν καὶ ἦν
τιμώμενος καθύπερ τιμᾶται νῦν, τῆς ἐπὶ καὶ ἦν σφόδρ' ἔτος ὥσπερ νῦν.
καὶ ἐνομιζέτο ἔτος ὥσπερ νῦν. 573. Οὐκ ἔστιν ἑδάμῃ διεμνημόνευσεν ἐμᾶ
ἐξ' αὐτῶν πλῆσιον ἦγαν τὸ τοῦ λέγει πρὸς ἐμᾶ νῦν. Εἰ καὶ ἐκεῖνο μὴ οἶ-
δας, ἀλλὰ τὸ σὸν οἶσθαι καὶ εἰ καλῶς φρονεῖς, λέγοις αὖν. Οὐκ αὖν ποτε
εἶπε τὰς διαφθοράς τῆς Λαῶς ἐμᾶς.

88 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Κρ. Ποῖον τὸδ' ; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
 Οἱ. Ὅθ' οὐκ εἰ μὴ σοι ξυνῆλθε, τὰς ἐμάς 580
 Οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖς διαφθοράς.
 Κρ. Εἰ μὲν λέγει τὰδ', αὐτὸς οἶδ'· ἐγὼ δὲ σε
 Μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ καί μοι σὺ νῦν.
 Οἱ. Ἐκμάνθαν'· εἰ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλλώσομαι.
 Κρ. Τί δ' ἤτ' ἀδελφῶν τλὴν ἐμῶν γήμας ἔχεις ; 585
 Οἱ. Ἀρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
 Κρ. Ἀρχεῖς δ' ἐκείνη ταῦτά, γῆς ἴσον νέμων ;
 Οἱ. Ἀν' ἣ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζε').
 Κρ. Οὐκοῦν ἰσῆμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος.
 Οἱ. Ἐνλαῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνεται φίλος. 590
 Κρ. Οὐκ· εἰ διδοίης γ', ὡς ἐγὼ σαυτῷ, λόγον.
 Σκέψαι γ' ἃ τῆτο πρῶτον, εἰ τιν' ἂν δοκεῖς
 Ἀρχεῖν ἐλέαθ' ζῶν φόβοισι μάλλον, ἢ

580. Ὅθ' ἔνεκ' εἰ μὴ σοι ξυνῆλθε,] ὁ μάλιστα εἰ μὴ ἐλάμβανε σε
 ποιωνόν τῷ βεβλήματι, ἔκ ἂν με εἶφ' τῷ Λαίῳ φονέα. 588. Ἀν']
 τὸ τέλειον, ἂν, ἀντὶ τῷ ἅ τινά ἂν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 580. Τὰς ἐμάς] τὸ τὰς πρὸς τὸ διαφθοράς τι-
 νὲς συνάπτεσιν, ἕτως, ἔκ ἂν ποτε εἶπε τὰς διαφθοράς· τῷ Λαίῳ ἐμάς.
 σὺ δ' ἐκείνης ἐάσας, τὸ τὰς πρὸς τὸ ἐμάς, ὥσπερ συνίεσθαι, συνάπτε,
 ἕτως, ἔκ ἂν ποτ' εἶπε τὰς ἐμάς ὡς αὐτὸς οἶδαι διαφθοράς τῷ Λαίῳ·
 πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνην ὑπόληψιν τὰς ἐμάς ὠρισμένως εἶπε, καὶ ὅτι πρὸς
 τὴν οἰκίαν. εὐρῆσεις δ' ὅμοιον καὶ προῖον, ὅταν λέγῃ, τὸν ἐναγὴ φίλον
 ποτὲ ἐν αἰτία σὺν ἀφανεί λόγῳ. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἐναγὴ πρὸς τὴν τῷ Οἰδί-
 ποδος ὑπόληψιν κεῖται. τὸ δὲ πᾶν, εἰ μὴ μείλ' σὲ ἐβεβλήσατο, ἔκ ἂν
 ποτε με φονέα Λαῖς εἶπεν. 582. Ἐἰ μὲν λέγει] ἦγεν εἰ μὲν φονέα σὲ τῷ
 Λαίῳ ἐκείνός φησιν, αὐτὸς οἶσθα· ἐγὼ δὲ ὡς σὲ βεβλήμεν ἂν μαθεῖν,
 ὥσπερ καὶ σὺ παρ' ἐμῷ νῦν. 585. Γήμας ἔχεις] γαμέει τις, ἀμειβάσας
 ἀντὶ τῷ γάμον ἔχει, τῷ ἔστι συνημμένους ἐπὶ γυναικί, ὡς ἐν τῷ, Οὐ
 γαμέεις ; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερος. καὶ γαμέει τις τήνδε, μετὰ βαλκῶν, ἀντὶ
 τῷ εἰς γάμον λαμβάνει, ἢ λαβὼν ἔχει· καὶ ὁ λέγειται ἐνλαῦθα. 588.
 Πάντ' ἐμῷ] μὴ λάθης εἰς τὸ ἐμῷ ἐξῶθεν τὸ ἀπὸ, ἀλλ' ὅτι περ ἂν εἶφα-
 μεν λόγον, εἰς τὸ, Μαθαίνειν δ' ἐγὼ κακὸς σε, ὁ αὐτὸς ἐπὶ καλῶν.
 πάλαι

Cr. Quid istud est? si enim sciam non negabo.

Oe. Quod nisi tecum congressus esset, meam

Nunquam dixisset Laii cædem *esse*.

Cr. An hæc ille dicat, ipse nosti: ego autem ex te

Discere volo eadem, quæ tu modò ex me.

Oe. Discere: non enim unquam homicida deprehendar.

Cr. Quid autem? meam sororem nonne conjugem habes?

Oe. Negari non potest, quod quæris. [conferens?]

Cr. Et regnas pariter cum eâ, parem terræ portionem

Oe. Si volet, omnia mea *habebit* auferetque.

Cr. Æqualis igitur sum vobis duobus ego tertius.

Oe. Hic porrò tandem malus appares amicus.

Cr. Non, si fineres me, sicut ego te, dicere.

Confidera hoc primùm an quenquam putas

Regnare maile cum timoribus, quàm

πάντα γὰρ λαμβάνει ἐμῶ, τὲρ' ἔστιν ἡμέτερα ὄντα αὐτῇ δέχεται. 591. Οὐκ' εἰ διδοίης] ὁδῶν φαίνομαι κακὸς φίλος, εἰ διδοίης στυλῶ λόγον. ἦγεν σκέψιν καὶ διαγνωστικὴν κρίσιν, ὡς ἐγὼ δηλονότι ἐμαυτῷ δίδωμι. ἦγεν σκέψαι ὡς ἐγὼ σκέπτομαι. 592. Σκέψαι δὲ] λόγισαι δὲ καὶ τὸτο πρῶτον, εἰ νομίζεις τινα, εἰ τὰ αὐτὰ ἔξει κράτη, προκεῖναι ἂν μᾶλλον ἄρχειν σὺν φόβῳ, ἢ ἄρχειν δηλονότι ὑπνωττοῖα ἀφόβως. Ib. Εἴ τιν' ἂν δοκεῖς] τὸ ἂν πρὸς τὸ ἐλέσθαι συναπτεῖν, καὶ ὁ πρὸς τὸ δοκεῖν, ὡς τινὲς φασί, γραφοντες καὶ δια τῶ ἦ.

SCHOL. INED. 585. Γαμει τις ἀμεταβάτως, ἀντὶ τῷ γάμον ἔχει τῶτέτι συνημμένους ἐστὶ γυναικί, ὡς ἐν τῷ, ὃ γαμέεις, ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερος, καὶ γαμει τις τήνδε μεταβατικῶς ἀντὶ τῷ εἰς γάμον λαμβάνει, ἢ λαβὼν ἔχει, καθὼ λέγεται ἐνταῦθα. 586. Δυνατὴν ἐκ ἔστιν ἐμοὶ ἢ ἀρνήσις· ἦγεν ἐκ ἔστι μοι δυνατὸν ἀρνήσασθαι. 587. Ἀρχεῖς δὲ κατὰ ταῦτα ἐκείνη γῆς μέρος ἐπίσης αὐτῇ. 591. Οὐδαμῶς φαίνομαι κακὸς φίλος εἰ διδοίης γε στυλῶ λόγον ἦγεν σκέψιν καὶ διαγνωστικὴν κρίσιν, ὡς ἐγὼ ἐμαυτῷ δηλονότι δίδωμι· ἦγεν σκέψαι ὡς ἐγὼ σκέπτομαι. λόγον, σκέψιν, διαγνωστικὴν κρίσιν. Λόγισαι δὲ τὸτο πρῶτον εἰ δοκεῖς τινα εἰ τὰ αὐτὰ ἔξει κράτη, ἦγεν τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν, προκεῖναι ἂν μᾶλλον ἄρχειν σὺν φόβοις, ἢ ἄρχειν δηλονότι ὑπνωττοῖα ἀφόβως.

Ἄτρεσον εὐδοντ', εἰτά γ' αὐθ' ἔξει κράτη;
 Ἐγὼ μὲν ἔν' ἔτ' αὐτὸς ἰμεύρων ἔφω 595
 Τύραννος εἶναι μάλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
 Οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 Νῦν μὲν γὰρ ἐκ σὲ πάντ' ἄνδρ' φόβος φέρω.
 Εἶδ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ καὶ ἄκων ἔδρων.
 Πῶς δ' ἦτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν 600
 Ἀρχῆς ἀλύπη καὶ δυναστείας ἔφυ;
 Οὐπω τοσούτον ἡπαλημύρος κυρῶ.
 Ὡς ἄλλα χρῆζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλᾶ.
 Νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται
 Νῦν οἱ σέθεν χρῆζοντες ἐκκαλῶσί με. 605
 Τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἐνι.
 Πῶς δ' ἦτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ', ἀφείς τὰδε;
 Οὐκ ἂν γένοιτο νῆς κακὸς καλῶς φρονῶν.
 Ἄλλ' ἔτ' ἐρατῆς τῆςδε τῆς γνώμης ἔφω,

607. Πῶς δ' ἦτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν] προκατασκευάσας ὡς ἀμεινόν ἐστιν
 αὐτῷ τῇ τυραννίᾳ τὸ ἀφύθως κοινωνεῖν τῇ τυραννίδι, τῆτο ἐπὶ ἡγήσεν.
 ὁ γὰρ νῦν, ὁ ταῦτα τὰ συμφέροντα ἐνθυμύμενος, οὐκ ἂν γένοιτο κακὸς,
 ὥστε ἐτέρῳ τινὶ ἀσυμφέρει ἐπιχειρήσαι. 608. Φρονῶν] ἀντὶ τῆς φρο-
 νήτης. ἢ ἕτως, ὁ καλῶς φρονῶν νῆς, οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 594. Ἄτρεσον εὐδοντ'] εἰκότως εἶπε τὸ εὐδοντα,
 καὶ ἡ διαλέγοντα. ὁ γὰρ ἀμερίμνως ζῶν, πρὸς ὅππῃ ἐγείρεται. τὸ δὲ
 εἰ τὰ γ' αὐθ' ἔξει κράτη, πρὸς τὸ φόβος συναπτόν. τὸ δὲ ἡ ἄτρεσον
 εὐδοντα, διὰ μίση. 599. Ἄκων ἔδρων] τῆτο λέγει ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ καὶ
 τὸ δίκαιον τῆς αὐτῆς ἐχούσας ἀναγκάζει πολεμεῖν. 600.
 Πῶς δ' ἦτ' ἐμοὶ] ἡ σύλληψις, πῶς ἔν' ἡ τυραννὶς καὶ ἡ βασιλεία ἔφυ καὶ
 ὑπάρχει ἔχειν ἐμοὶ ἡδίων καὶ ἡδύτερα ἀρχῆς καὶ δυναστείας ἀλύπη, ἐφ'
 ἧς νῦν εἰμί. 603. Ὡς ἄλλα χρῆζειν] ἡ γὰρ ἀρχὴ καλὸν μὲν ἐστίν,
 ἀλλὰ παρακεκινδυνευμένον καὶ ὑποπτόν. ἡ δ' ἐμὴ, καλὸν περισπᾶσθαι.
 ἴσμεν δὲ ὅτι τὸ χρῆζω ἢ μόνον γενικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ συνίσταται
 καὶ ὅτε μὲν γενικῇ συνίστασθαι, φυσικὴν ἔχει τὴν σύλληψιν. χρῆζω
 γὰρ τὸ χρεῖαν τινὸς ἔχω] ὅτε δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸ σημερινόν. ἢ
 γάρ

Sine timore dormire, si potentiam obtineat e-
Ego sanè neque ipse cupio [andem?

Tyrannus esse magis quàm tyranni iussa exequi.

Neque alius, quisquis modestus esse novit.

Nunc enim a te omnia absque metu fero,

At si ipse rex essem, multa invitus facerem.

Quì mihi igitur tyrannis esset dulcior

Quàm principatus securus et potentia?

Nondum adeo animi falsus sum

Ut alia expetam bona, quàm lucro conjuncta.

Nunc omnibus oblector, nunc omnis me am-
plectitur.

Nunc qui abs te aliquid volunt, me evocant :

Ut enim omnia consequantur penes me est.

Cur igitur ego hæc captarem, illis dimissis *bonis*?

Mens recta sapiens agere prava non potest.

Sed nec amator unquam hujus sententiæ fui,

γάρ τις ἔχει χρεῖαν, θέλων αὐτὸ ἔχει χρεῖαν. 604. Νῦν πᾶσι χαίρω]
ἀλλὶ τῷ πᾶσιν ἀνθρώποις πληροφροῦμαι καὶ θαρσύνω, καὶ εἰς εὐδαιμονίαν ὑποψίαν
ἔχω· ὁ τυραννίδος ἔξω καθέστηκεν. ἐκείνη γὰρ καὶ συγγενέσιν αὐτοῖς καὶ
φίλοις ἀπείκει. ἢ τὸ πᾶσι χαίρω, ἀντὶ τῷ πᾶσι πραγμάτων ἡδομαι,
καὶ εὐδαιμονίας καὶ μέριμνα παρὰ εὐδαιμονίας ἐστὶ μοι, ἀμολογῶν ποιῶσα
τὴν ἡδονήν. 606. Τὸ γὰρ τυχεῖν] ἡ συνίαξις· ἐνὶ γὰρ καὶ ὑπάρχει
αὐτοῖς ἀπανθ' ἃ βύλωνται ἐνταῦθα, ἦγον ἐν ἐμοί, τὸ τυχεῖν τέτων.
τῆτ' ἐστὶ, λογίζονται δι' ἐμῶ, καὶ δέονται σε ἀπάντων ὧν χρηζέσθαι τεύ-
ξεσθαι. δέον δ' εἰπεῖν ἕτως, τὸ γὰρ τυχεῖν ἀπάντων ἐνταῦθα αὐτοῖς
ἐν· ὁ δὲ ἀπάντα εἶπε πρὸς τὸ ἐν. τὸ δὲ τυχεῖν, ἔξωθεν συνιάσσει, τὸ
τυχεῖν τέτων δηλονότι.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 602. Οὕτω τοσούτον] γνωμικόν. 608. Οὐκ αὖ
γέν.] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 598. Ἀποφέρωμαι, λαμβάνω. Ἀπασα
γὰρ ἡ ἐλπίς τῷ τυχεῖν ὧν θέλῃσι δηλονότι, ἐνταῦθα ἐστὶν αὐτοῖς ἦγον
ἐν ἐμοί. ἐξ ἐμῶ ἦγον ἐνταῦθα ἐν ἐμοί πᾶσα ἡ ἐλπίς τῷ τυχεῖν. ἦγον,
τὸν φόβον ὃν ἔχει ἡ βασιλεία.

92 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Οὐτ' ἂν μετ' ἄλλῃ δρωῖνος ἂν τλαίῃω πόλῃ. 610
 Καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τῆτο μὲν πυθῶδ' ἰὼν,
 Πεύθε τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἡγγειλά σοι
 Ταῦτ'· ἀλλ' εἰάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς
 Κοινῇ τι βελεύσαντα, μή μ' ἀπλῇ κλάνης
 Ψήφῳ, διπλῇ δ', τῇ τ' ἐμῇ κ' σῇ, λαβών. 615
 Γνώμῃ δ' ἀδήλω μή με χωρὶς αἰτιῶ.
 Οὐ γὰρ δίκαιον ἔτε τὰς κακὰς μάτῃ
 Χρηστὰς νομίζειν, ἔτε τὰς χρηστοὺς, κακὰς.
 Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
 Καὶ τ' παρ' αὐτῷ βίον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ. 620
 Ἄλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς. ἐπεὶ
 Χρὺν δὲ δίκαιον ἄνδρα δέκνυσιν μόνος·
 Κακὸν δ' οὐκ ἐν ἡμέρᾳ γνούς με.—

611. Καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τῆτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν] ζήτησον (φῆσιν) εἰ τὸν χρησμὸν ὀγιῶς ἀφίγμαι σοι φέρων· ἔτα εἰ κατεκονώνησα τὴ μαντεῖα τῷ Τειρεσίᾳ. 615. Διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ κ' σῇ.] ὅτι κ' αὐτὸς τὸν ἐμαυτοῦ καταψηφίζομαι δάνατον. 618. Χρηστοὺς νομίζειν] ἀγαθούς. τῷ χρηστῷ ἐναντίον ὁ φαῦλος. ἐστὶ δὲ χρηστὸς ὃ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμποιεῖ· φαῦλος δὲ, ὃ ὁ βίος ἀτακτὸς κ' ἀκόλατος, ὡς κ' ἄλλως βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὁμιλίας. τῷ ἀγαθῷ δὲ ἐναντίον ὁ κακός, τῷ καλῷ δὲ ὁ αἰσχερός κ' ὁ δυσειδής. 619. Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν] ἴσον γὰρ ἐστὶ κακόν, ἀπωθήσασθαι φίλον, κ' τὸν ἐαυτοῦ βίον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 611. Πυθῶ δ' ἰὼν] ἡ σύλλαξις, κ' τῆτο μὲν ἰὼν κ' ἔλθων πυθῶ δὲ κ' εἰς τὴν Πυθίαν, Πεύθε κ' μάνθανε τὰ χρησθέντα κ' τὰ μαντευθέντα σοι, ἔλεγχον κ' δοκιμασίαν τῶνδε, εἰ σαφῶς κ' ἀληθῶς ἡγγειλά σοι ταῦτ'· ἃ ἔφην σοί. ἔτω κ' τὸ ἔλεγχον λέγε. κ' μὴ λάβῃς ἐξωθεν τὸ εἰς, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, μανθάνω τὸν διδάσκαλον· ὡς ἐμὲ εὖνεν, ἔτω κ' τῆτο, μανθάνω τὰ χρησθέντα ἔλεγχον τῶνδε. 613. Τῷ τερασκόπῳ] ἦγεν, εἰάν εὖρῃς με κοινῇ τι βελευσάμενον παρὶ τῆς Τειρεσίας τῷ τερασκόπῳ κ' τῷ τὰ τέρατα κ' σημεῖα τῆς μαντείας σκοπεῖν κ' σαφηνίζειν, κόλασόν με. 615. Τῇ τ' ἐμῇ κ' σῇ.] τῆτο λέγει, κ' τῇ ἐμοὶ προσηκῆση, (ἦγεν ἦν ἀξιός εἰμι παθεῖν, κακὸς φανίς)

Neque cum alio sic agente *versari* sustinerem.

Et horum illud argumentum *habe*, Delphos profectus

Exquire, responsa si rectè hæc renunciaverim tibi.

Et si me cum vate deprehenderis

Consilii quid communicâsse, ne me unius occidas

Calculo, sed gemino, meoque et tuo convictum.

Sed propter incertam suspicionem ne me privatim criminêris.

Non enim justum est neque malos temerè

Bonos judicare, neque bonos malos.

Amicum enim fidum ejicere, idem *esse* puto

Ac si suam *quis* ejiciat vitam, quam maxime dili-

At cum tempore scies hæc certò: quoniam [git.

Tempus bonum virum ostendit solum,

Malum verò vel unâ die cognoveris.

νείς) καὶ τῇ σοὶ προσηκείσῃ, ἤγαν ἢν ἄξιον βασιλεία ποιεῖσθαι κατὰ τῶν ἐπιβουλεύκων αὐτῶ. ἢ, ἢν καὶ ἐγὼ κατ' ἐμῶ, καὶ αὐτὸς ψηφίσαισιν κατ' ἐμῶ.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 617. Οὐ γὰρ δίκ.] γνωμικόν. 619. Φίλον γὰρ] γνωμικόν. 622. Χρόνος δίκαιον ἀνδ.] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 612. Ἐρώτα εἰ σαφῶς ἡγήσιν σοὶ τὸν δοθέντα χρησμόν. 613. Τερασκόπος ὁ τῶν τεράτων ἑρμηνεύς. 614. ἤγαν κοινωγήσασθαι βελῆς τῷ μάντι. Κοινῇ τῷ τερασκόπῳ ἤγαν συν τῷ τερασκόπῳ. τερασκόπος, ὁ τῶν τεράτων ἑρμηνεύς. ἐλαῦθα δὲ τερασκόπῳ, ἀπλῶς ἀντὶ τῶ μάντι. 616. Ἐπὶ λογισμῷ ἀμφιδολίαν ἔχοντι. 617. Οὔτε τῶς κακῆς, χρηστῆς. ἀντὶ τῶ ἀγαθῆς. τῷ χρηστῷ γὰρ κυρίως, ἐναντίον ὁ φαῦλος. ἐστὶ δὲ χρηστὸς ὃ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμποιεῖ. φαῦλος δὲ, ὃ βίος ἀτακτικὸς καὶ ἀκόλαστος. ὡς καὶ ἄλλης βλάπτεισθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὁμιλίας. τῷ ἀγαθῷ δὲ ἐναντίον ὁ κακός. τῷ καλῷ δὲ, ὁ αἰσχροὺς ἤγαν ὁ δυσειδής. Σοὶ τῷ Οἰδίποδι εὐλαθεμένῳ πεσεῖν καὶ ἐπιβουλεύθῃσθαι παρ' αὐτῆς καλῶς ἐλέξεν ὁ Κρέων. ὅτι ἐν χρόνῳ τὰδε γνώσῃ ἀσφαλῶς ὁποῖως εἰμὶ περὶ σέ. ὁ γὰρ ταχὺ βαλευνόμενος, μὴ βασιλεύων τὴν γνώμην σφάλλεται· πρὸς δὲ ὁ Οἰδίπους φησὶ, ὅτι πρὸς ταῖς ταχέας ἐπιβουλεύας δεῖ ταχέαν εἶναι τὴν ἀμυναν.

94 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Χο. Καλῶς ἔλεξεν εὐλαβημένῳ πεσεῖν,

Ἄναξ. Φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς, σὺν ἀσφαλεῖς. 625

Οἱ. Ὅταν ταχύς τις ἐπιβελούων λάθρα

Χωρῇ, ταχυὸν δὲ καὶ με βελούειν πάλιν.

Εἰ δ' ἡσυχάζων προσμῦθῳ, τὰ τῷδε μὲν

Πεπραγμένῳ ἔσαι, τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα. —

Κρ. Τί δὴ τα χρήζεις. ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν; 630

Οἱ. Ἦκιστα θνήσκειν, εἰ φυγεῖν σε βέλομαι.

Κρ. Ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

Οἱ. Ὡς εἴχ' ὑπείζων, εἰδ' ἐπιστάδων, λέγεις;

Κρ. Οὐ γὰρ φρονῶντά σ' εἰ βλέπω.

Οἱ. Τὸ γὰρ ἐμὸν. 635

Κρ. Ἄλλ' ἐξ ἴσου δὲ καὶ ἐμὸν.

Οἱ. Ἄλλ' ἔφυς κακός.

624. Καλῶς ἔλεξεν] σοὶ εὐλαβημένῳ πεσεῖν καὶ ἐπιβελουθήσεσθαι παρ' αὐτῷ, καλῶς ἔλεξεν ὁ Κρέων ὅτι ἐν χρόνῳ γνώσῃ τὰδ' ἀσφαλῶς, ἐποῦς εἰμι περὶ σέ. ὁ γὰρ ταχύ βελευόμενος, καὶ μὴ πολλακίς βασανίζων τὴν γνώμην, σφάλλεται. πρὸς δ' ὁ Οἰδίπυς φησὶν, ὅτι πρὸς τὰς ταχέας ἐπιβουλὰς δὲ ταχέαν καὶ τὴν ἄμυναν εἶ. 628. Τὰ τῷδε μὲν] τὰ τῷ Κρέωνος. τῷ ἐμοὶ ἐπιβουλευσαμένῳ. 629. Τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα.] ἡ ἄμυνα. 633. Ὡς εἴχ' ὑπείζων.] ὥτως λέγεις ὡς μὴ πεισθησόμενός μοι, ἀλλ' ἀνιλέξων τῇ κελεύσει. 635. Τὸ γὰρ ἐμὸν.] ὅσον ἦκεν εἰς ἐμὲ, καλῶς βελεύομαι. ἢ ὥτως, τὸ γὰρ ἐμαυτῷ σύμφερον ποιεῖν. πρὸς ὃ φησιν ὁ Κρέων, ὅτι καὶ τὸ ἐμὸν συμφέρον δὲ σε σκοπεῖν, ὅτι εἰ δὲ με ἀκαίρως ὑπονοεῖσθαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 624. Εὐλαβημένῳ πεσεῖν] ἡ γὰρ, φοβημένῳ σοὶ πεσεῖν τῆς ἀρχῆς καλῶς ἔλεξε Κρέων, ὡς εἴκ' ἐκ τῷ εὐθέος δίκαιον καταψηφίζεσθαι ὡς ἀν' αἰὶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ πρῶτον ἐξετάζειν παντὶ τρόπῳ περὶ αὐτῶν, καὶ καταδίκης αὐτὰς εὐεργία, τότε ποιάζειν. εἰ γὰρ ταχεῖς φρονεῖν (ἡ γὰρ οἱ ταχέως καὶ μὴ μετὰ σκέψεως ποιεῖν) ἐκ ἀσφαλείς, ἀλλ' ἀβέβαιαι, καὶ πρὸς κίνδυνον ἔσθ' ὅτε πίπτουσιν. ἴσμεν δ' ὅτι ἡ μερικὴν τὸ εὐλαβημένῳ ποιεῖ διὰ τὸν Οἰδίποδα, ἢ καθόλου διὰ πάντας φοβούμενον. 630. Ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν] τὸ ἢ, εἰ μὲν καὶ

ὑποτα

Cb. Rectè dixit caventi ne ruas,

O rex; consilia qui ineunt subita, non sunt tuti.

Oe. Ubi quis celer est insidias struere clàm,

Et me celeritèr consilium capere oportet.

At si quietus manebo, ille sua quidem

Confecerit, mea autem erunt frustranea.

Cr. Quid igitur postulas, an me ex terra pellere?

Oe. Minimè, mori, non exulare te volo.

Cr. Si dixeris priùs quale sit invidere.

Oe. Ut non cessurus mihi, neque crediturus dicis.

Cr. Video enim te non bene sapere.

Oe. Certè in rem meam.

Cr. At æqualiter te decet in meam sapere.

Oe. At malus es.

ὑποσιγμὴν ἐρεῖς τὸ ἐξῆς, ἀντὶ τῆ ὄντως ἄρα ἰοήσεως· εἰ δὲ κατὰ ἀπο-
φαντικὴν ἐρώτησιν τὸ ἐξῆς εἰποῖς, ἀντὶ τῆ διασκευτικῆς συνδέσμου νοήσεως,
εἰζῶν καὶ ἐν ἀμφολέροις εἰς τὸ χρεῖζεις. ἴσῃον δ' ὅτι ποτὲ μὲν καθ'
ὑποσιγμὴν τὴν ἐρώτησιν ποιῶμεθα, ὡς τὸ, Οὐ σὶγ' ἀνέξῃ, μηδὲ δειλίαν
ἀρεῖς; καὶ τὸ, Μεμνηνὸτ' ἀνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν; ποτὲ δὲ κατ'
ἀπίφασιν, ὡς τὸ, Πρὶν ἂν τι δράσῃς, ἢ τι κερδανῇς πλείον;

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 625. Φρονεῖν γὰρ οἱ] γνῶμικόν. 632. Οἶον
ἔστι τὸ φθο.] γνῶμικόν.

SCHOL. INED. 626. Ταχύς τις εἰ, καὶ ἐπιρρήματος ἔχει
σημασίαν ἐνλαῦθα τὸ ταχύς, ἐπεὶ μέντοι ἔχει προφορὰν ὀνόματος, καὶ
τὸ τίς οἰκείως ἔχει μεθ' αὐτῆ. 629. Ἡ ἐμὴ δὲ ἐσφαλμένη· ἐπιλασ-
μένη. Ἀλλ' ἐν τῇ ἐκβαλεῖν ἀπώσασθαι ἐξόρισον ποιῆσαι. 632. Ὅταν
ἀποδείξῃς ὃ λέγεις δηλονότι τότε τεθνήξομαι. εἴτα ἐπάγει σχετλιαζῶν
οἶον ἐστὶ τὸ φρονεῖν. 635. Ὅσον ἢκει εἰς ἐμὲ καλῶς βελεύομαι, ἢ
ἔτῳς, τὸ γὰρ ἐμαυτῇ συμφέρον ποιῶ· πρὸς ὃ φησιν ὁ Κρέων, ὅτι καὶ
τὸ ἐμὸν συμφέρον δεῖ σε σκοπεῖν, ὃ Οἰδίπῃς, ὅτι ἐδὲ με ἀκαίρως ὑπνο-
εῖσθαι.

96 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Κρ. Εἰ γὰρ ζυγίης μηδέν;

Οἱ. Ἀρκτέον γὰρ ὅμως.

Κρ. Οὗτοι κακῶς γὰρ ἄρχοντες.

640

Οἱ. ὦ πόλις, πόλις.

Κρ. Καὶ μοὶ πόλεως μέτεσι τῆςδ', εἰ σοὶ μόνῳ.

Χο. Παύσαοθ' ἀνακλῆς· καιρῶν δ' ἡμῶν ὄρω

Τήνδ' ἐκ δόμων σείχουσιν Ἰοκάστῳ, μεθ' ἧς

Τὸ νῦν παρῆλθ' ἐνέκος εὖ θέσθαι χρεῶν.— 645

Ιο. Τί τῷ ἄβελον, ὦ ταλαίπωροι, γαστρίν

Γλώσσης ἐπήρατ', εἰδ' ἐπαιχλύνεσθε γῆς

Οὕτω νοσέσης, ἴδια κικῆλεις κακά;

Οὐκ εἰ σύ τ' εἰς οἴκας, σύ τε Κρέων σέγας,

Καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσειε; 650

Κρ. Ὅμαιμε, δεινὰ μὲν Οἰδίπῳ ὁ σὸς πόσις

Δραῖσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν.

Ἡ γῆς ἀπάσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβάν.

Οἱ. Ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν ὦ γυνάι κακῶς

Εἴληφα τέρμον σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ. 655

Κρ. Μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἰ σέ τι

Δέδρακ', ὀλοίμην, ὦν ἐπαιτιά με δρῶν.

638. Εἰ δὲ συνίεις μηδὲν] ὦν ὑπονοεῖς. 639. Ἀρκτέον γὰρ ὅμως] ἀλλὰ χρὴ βασιλεύειν. 648. Ἰδια κικῆλεις κακά] φιλονεικοῦντες. 649. Οὐκ εἰ σύ τ' οἴκας] ἀντὶ τῷ ἐκ ἐλευσθ. καλῶς δὲ, εἰ συνθάνῃαι τὴν αἰτίαν τῆς ἔριδος, ἐκ παντὸς ἀπαλλαγῆναι αὐτὸς βουλομένη, ἀλλὰ δὲ καὶ ἵνα μὴ διλογία ᾖ. 652. Δυοῖν ἀποκρίνας] ἐκ τῶν δυοῖν ποιήσας. 656. Μὴ νῦν ὀναίμην τῷ βίῃ δηλονότι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 638. Εἰ δὲ ζυγίης μηδὲν] ἦγεν, ἐγὼ μὲν εἰ κακός εἰμι· εἰ δὲ ζυγίης μηδὲν, ἦγεν ψευδῶς τὸτο νοεῖ. τί λοιπόν; πρὸς δὲ Οἰδίπῳ ἀποκρίνεται, ἀρκτέον γὰρ ὅμως καὶ εἰ ἔτι εἴχεις. τῷτ' ἐστὶ, καὶ εἰ ἔτι εἴχεις, ὅμως ἀρκτέον καὶ κυριεύτεον ἐμοὶ σου. πρὸς δὲ πάλιν ὁ Κρέων, ἔτι κακῶς ἄρξεις, ἐμοὶ ἄρχοντος, ὥσπερ καὶ σύ. ὅπερ ἀπειθεῖς

Cr. Quid si rem nihil intelligas?

Oe. Imperandum est tamen.

Cr. Non regis est *ut imperet* malè.

Oe. O civitas, civitas. [solum.

Cr. Ad me quoque civitas hæc pertinet, non ad te

Cb. Definite, reges. In tempore enim nobis video

Ex ædibus egredientem Jocasten, cujus operâ

Præsentem contentionem componi æquum est.

Jo. Quid hunc, O miseri, temerè tumultum

Rixando excitastis, neque erubescitis, terrâ

Tam graviter laborante, privata movere mala?

Non tu abis domum? tuque, Creon, tuas ad ædes?

Noliteque ex nihili dolore maximum producere.

Cr. Soror, atrocia mihi Oedipus tuus maritus

Facere parat, ad alterutrum damnans malum,

Ut aut e patria ejiciat, aut captum interficiat.

Oe. Fateor, O uxor, molientem enim eum mala

In meam vitam deprendi, *idque* arte malâ.

Cr. Ne *vitâ* jam fruar, sed execratus inteream, si tibi

Quid feci ex iis quæ me facere objicis.

πάλιν ἀπειθὲς δοκῶν εἰς θυμὸν ἐξάγει Οἰδιπόδα. 642. Καὶ μοὶ πόλις ὧς
τὸτο διπλῶς νοητέον, ἢ καὶ ἐμοὶ μέτεσι τῆς πόλεως, ἦγεν τῷ βοᾷ ὡς
πόλις πόλις, ὥσπερ σοί. ἢ, καὶ μοὶ μέτεσι τῆς πόλεως, ἀντὶ τῆς, ἢ
τῶν ἰδιωτῶν εἰς εἶμι, ἀλλὰ τῶν τὰ μεγάλα δυναμένων ὧς ἔχῃ ἥτιον
ἐμοὶ ἢ σοὶ ὑπακύναι. 653. Γῆς ἀπῶσαι] ψεύδειναι Κρέων ἐν-
ταῦθα. Οἰδίπους γὰρ ἂν εἶπεν ἀποκτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἔκ ἐξελάσαι
τῆς χώρας.

SCHOL. INED. 638. Ἐἰ δὲ μηδὲν γινώσκεις, ἀλλὰ πλανᾷ
τὸ μηδὲν ἢ εἶναι. εἰ δὲ ξυνίης ἢ καὶ ὁδαμῶς ὅτι εἶμι κακός. 643. Καί-
ριαν ὧς, ἐπὶ ῥῆμα καλῶς ἥσαι πρέπον τὸ αὐτὸν εἰρησιν ἐνταῦθα. 645.
Ἡ κατὰ ἐνίοτε καὶ κίνησιν. 652. Κρίνας ἀπὸ τῶν δύο κακῶν ἐν.

98 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ιο. Ὡ πρὸς θεῶν, πίστευσεν, Οἰδίπῃς, τάδε,
Μάλισα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
Ἐπειτα, καὶ μὲ, τέξδ' ἐθ' οἱ πάρεσί σοι. — 660

Χο. Πιθοῦ θελήσας φρονήσας

Τ' ἀναξ, λίσσομαι.

Οἱ. Τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

Χο. Τὸν ἔτε περὶν νήπιον,

Νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν,

665

Καταίδεσαι. —

Οἱ. Οἶδ' οὖν αἰ χεῖρες;

Χο. Οἶδα.

Οἱ. Φεράζε δὴ τί φής.

Χο. Τὸν ἐναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτία

670

Σύνγ' ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν.

Οἱ. Εὖ νῦν ἐπίσω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ

Ζητῶν ὀλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆςδε γῆς.

660. Τέξδ' ἐθ' οἱ] τὸς τῷ χορῷ. 661. Πιθῶ θελήσας φρονήσας
τ' ἀναξ] ἢ, μὴ τῇ ὀργῇ εἰκῶν, ἀλλὰ τὰ δέοντα διασκεψάμενος
καλῶς τὸ θελήσας. πολλάκις γὰρ ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς μεταγινῶναι τις
ἐφείλων, αἰδούμενος ἐκμένει τοῖς ἀμαρτήμασι. 664. Τὸν ἔποτε περὶν
νήπιον] ἢ, τὸν ἐν τῷ περὶν χρόνῳ, ἢ τὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ λόγῳ (ἀπελο-
γήσατο γὰρ) νῦν ὅς μεγάλῃν πείσιν ἐπαγόμενον ἀπὸ τοῦ ὅρκου, αἰδέσθη-
ται. 670. Τὸν ἐναγῇ φίλον] γράφεται φίλον ἐναγῇ. ἐναγὲς δὲ, τὸ σε-
ξάσμιον καὶ ἀγρόν. ἀγρός γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ὅθεν καὶ τὸ, ἄγῃ μ' ἔχει.
καὶ, ὡς σε γύναι ἀγαμαι. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγῃ
λέγεται, καὶ οἱ μισροὶ ἐναγεῖς καλεῖναι. ὁ δὲ νῦν, τὸν μηδέποτε ὑπὸ
φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτία γενόμενος, ἀλλὰ καθαρόν οἶα, δεόμεθα μὴ λόγον
εἰ τιμὴν ἰκέαλεῖν, ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτῇ τὴν ἀπολογίαν. ἡ ἐναγῇ,
τὸ

OEDIPI TYRANNI. 99

Jo. O per deos crede ista, Oedipus, [orum,
Maximè quidem hoc jusjurandum reveritus de-
Et me quoque eosque porrò qui adsunt tibi.

PERICOMMATA. STROPHE I.

Cb. Obtempera volens sapiensque,

O rex, obsecro.

Oe. Quid vis tibi ut cedam?

Cb. Hunc neque olim stultum,

Nunc autem juramenti fide obstrictum

Reverere.

SYSTEMA I.

Oe. Nosti igitur quid petis?

Cb. Novi.

Oe. Dic igitur quæ velis.

Cb. Venerandum amicum neutiquam ut ob causam

Obscurumque rumorem cum ignominiâ ejicias.

Oe. Hoc jam scito, quando hæc petis, mihi

Quod petas interitum, vel fugam ex hac terrâ.

τὸν ἐνεχόμενον μίσει. οὕτως, δεόμεθα τῇ μηδέποτε ἐναγῶς γενομένῃ εἰς φίλους, μὴ ἐν ἀφανεί αἰτία ἄτιμον ποιήσης τὸν λόγον. ἢ τὸν ἐναγῆ, τὸν σοὶ νομιζόμενον ἐναγῆ. 672. Εὖ νῦν ἐπίτω] γίνωσκε ὅτι τέτω συνηγορῶν ἐμὲ ἀδικεῖς. ἢ δὲν γὰρ ἄλλο ἢ ὅλεθρόν μοι ἐπάγεις, εἰ παρόψομαι τὸν ἐπιβεβουλευκότα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 659. Τὸν δ' ὅρκον] ἤσαν ὃν αὐτὸς ὤμοσε· λέγει δὲ τῆτο, διότι παρόθεν εἶπε τὸ, μὴ νῦν ὑναίμην, καὶ τὸ ἀραῖος ὀλοίμην.

SCHOL. INED. 657. Ὀφειλέας ἀπολαύσαιμι μέσος, ὀλοίμην, καὶ τὸ εὐκτικὸν παθητικόν, ὀλοίμην. 660. Οἱ παρόντες εἰσὶ σοί. 670. Μηποτε ἐκβαλεῖν, ἤγαν μὴ διελήσης ἀπώσασθαι.

Χο. Οὐ τὸν πάντων θεῶν

Θεὸν πρόμον ἄλιον.

675

Ἐπεὶ ἄθεος, ἄφιλος,

Ὅ, τι πύμαλον ὀλοίμαν,

Φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω·

Ἀλλά μοι δυσμύρω

Γὰ φθίνεσα τρύχει

680

Ψυχὰν κ' τὰδ' εἰ κακοῖς

Κακὰ προσψάψει

Τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.

Οἱ. Ὁ δ' ἔν' ἴτω, κ' ἰχρή με παντελῶς θανεῖν,

Ἡ γῆς ἄτιμον τῆςδ' ἀπωδῆναι βία.

685

Τὸ γ' σὸν εἰ πὸ τῆδ' ἐποικίειρω νόμα

Ἐλεεινόν. ἔστος δ' ἐνθ' αὖν ἦ, συγῆσεται.

674. Οὐ τῶν πάντων θεῶν] ἐπὶ ὅρκον καταπέφευγεν, ἐξ ἧς μάλις αἰδοῦμαι πειθεῖσθαι τὸν βασιλέα. ἥλιον δὲ ὁμνῶσιν ὅτι πάντα ἑωρακώς αὐτὸς συνήδει τὸ πᾶν. 677. Ὅ, τι πύμαλον ὀλοίμαν] αἰτὶ τῆς ἐσχάτος ἀπολοίμην. 684. Ὁδ' ἔν' ἴτω] τὸ φιλόκωνον αὐτὴ κἀνταῦθα δείκνυσιν, ὡς εἰ δὲ ἑαυτὸν παρακεχωρηκός, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν, καὶ δὲ αὐτὸν πειθεσθέντα κινδυνεύσαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 674. Οὐ τῶν πάντων θεῶν] πάντων θεῶν πρόμαχον λέγει τὸν ἥλιον, ὥσπερ ἰούλα τὸν ἑρμῆν ἐνθ' αὐτοῖς εἰσι, κ' ὥσπερ φύλακος τάξιν ἔχουσα. εἰ δὲ τὸ πρῶτον τὸ θεὸν μικρογερσθήσεις, ὥσπερ τὸ δεύτερον, ἐκ παραλλήλου εἰποῖς· κ' τὸ πᾶν, ἀντὶ τῆς ἀνθρώπων νοήσεις. ὁμνῶει δὲ ὁ χορὸς τὸν ἥλιον, ὡς ἔφορον πάντων τῶν ἀνθρώπων κ' τῶν κρυπτῶν γνώσῃ κ' ἐκφάντορα. 676. Ἄθεος, ἄφιλος] ἦγεν, πρότερον ὑπὸ τῶν θεῶν τιμωρηθεὶς, κ' ὑπὸ τῶν φίλων μισηθεὶς λίαν. τὸ γὰρ εἰς τὸ ὅτι ὕστερον ἀπολοίμην. ἢ τὸ ἄθεος, ἄφιλος, αἰτὶ τῆς αἰτιᾶς

STROPHE II.

Cb. Non per omnium deorum
Deum principem Solem, *id volo.*
Sed deo et amicis destitutus
Miserrimè peream,
Si ea sit mihi mens.
At mihi infelici
Patria calamitosa excruciat
Animum, quòdque hæc vestra mala
Malis adjunget prioribus.

SYSTEMA II.

Oe. Ille igitur abeat, etsi me oportet omninò perire,
Aut cum ignominiâ ex hâc terrâ ejici.
Tui enim, non hujus, miseret me loquentis
Miserabiliter : Ille verò, ubicunque fuerit, odio
habebitur.

ἀσεβῆς καὶ μὴ περὶ τὰς φίλας εὐγνώμων. 683. Τὰ πρὸς] τὰ παρ' ὑμῶν. ἤγην, ἵνα μὴ κορυφαθῇ ἡ τῆς πόλεως δυσυχία τὰ ὑμέτερον προσλαβοῦσα κακὰ, προνοούμενος ἐγὼ τὴν ἰκετίαν ταύτην, ἀνήμε[κα σοι. γράφειν δὲ χρὴ, κακὰ προσψαύσει, ὃν εἶη τὸ κῶλον ὁμοιον τῷ τῆς ἀντιπροφῆς.

SCHOL. INED. 677. Φθαρεῖν ὅπερ ἔσχατον. ἤγην ἀπώλειαν ἥτις ἐσχάτη, τῆς τε φθαρεῖν ἐσχάτην ἀπώλειαν. Ἀλλά καὶ τῷ δυσυχῆς λυπεῖ τὴν ψυχὴν ἢ γῇ φθειρομένη. καὶ τὰδε λυπεῖ δηλονότι τὴν ψυχὴν κα. λέγω εἰ τοῖς κακοῖς τοῖς πάλαι ἤγην εἰ ταῖς προτέραις δυσυχίαις συναφθήσεται τὰ παρ' ὑμῶν κακὰ ἤγην αἰ παρ' ὑμῶν δυσυχίαι ἀπελθέτω, ἔγω ἐλεύθερος, ἀπολελεύσθω. 686. Τὸ γὰρ σὺν ἐλεινόν σόμα. ἀντὶ τῷ τὴν γὰρ ἐλέως ἀξίως σὺς λόγους οἰκτεῖρω, καὶ τὴν τῷδε λόγῳ δηλονότι. τὸ μὲν λόγῳ συνυπακῆσαι ἀπὸ κοινῆς, καὶ μὴν καὶ τὸ ἐλεινός. Στυγηθήσεται ἱμοί, μισηθήσεται.

688. Στυγ-

Κρ. Στυγνὸς μὲν εἶκων, δῆλος εἴ βαρὺς δ', ὅταν
Θυμῷ περσέσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
Αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγίσται φέρειν. 690

Οἱ. Οὐκ οὖν μ' ἐάσεις, κακτὸς εἶ;
Κρ. Πορεύσομαι,
Σὺ μὲν τυχὼν ἀγνώστος, ἐν ᾧ τοῖς δ', ἴσος.

Χο. Γύναι, τί μέλλεις κομίζεῖν
Δόμων τόνδ' ἔσω; 695

Ἰο. Μαθῶσά γ' ἥτις ἡ τύχη.

Χο. Δόκησις ἀγνῶς λόγων
Ἦλθε, δάπτει δὲ καὶ
Τὸ μὴ ἔνδικον.

Ἰο. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; 700

688. Στυγνὸς μὲν εἶκων] δῆλος εἴ ἀηδῶς εἶκων ὅταν δὲ ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθῃς τῆς ὀργῆς, τότε βαρέως οἴσεις τὸ πρᾶγμα. οἷ μέλανήσεις, καὶ ἀδικα ἐνθυμηθήσῃ. ἔτι δὲ ἐμμένει ὁ Κρέων τῇ αὐτῇ παρρησίᾳ, ἐπισημαίνοντες ὡς εἶδεν ἐσκαιώρησεν. 693. Σὺ μὲν τυχὼν ἀγνώστος] σὺ μὲν μὴ ἐπισημαίνων τὴν ἐμὴν προαίρεσιν, οἷ ἡγνοηκός με. ἀρὰ δὲ τοῖς τῆς ὁμοίας δόξης ἦν καὶ πρῶτον εἶχον περὶ ἐμέ. 694. Γύναι, τί μέλλεις] ὡς κατέγνωκεν ὁ χορὸς τῷ Οἰδίποδός, ἀρὰ κελεύειαι τῇ γυναικὶ εἰσαγγεῖν αὐτόν. 696. Μαθῶσά γ' ἥτις ἡ τύχη.] πιθανῶς, μὲν τὸ δηλαδὴ αὐτὸς, ἐπιζητεῖ τὴν αἰτίαν· ἅμα δὲ καὶ ἵνα ἀρχὴ γένῃαι τῷ ἀναλυσμῷ. 697. Δόκησις ἀγνῶς λόγων] ὁ χορὸς ὑπὲρ ἀμφολέων ἀπολογεῖται· ὑπὲρ μὲν τῷ Κρέοντι, ὅτι ἐπ' ἀδελφοῖς ἐκέκληται· ὑπὲρ δὲ τῷ Οἰδίποδός, ὅτι εἰκότως ἀργίσθη ἐπὶ τοιαύτοις διακληθείς. 700. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;] οἷ, ἀμφοτέροι τῆς διαφορᾶς αἰτίοι εἰσιν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 688. Στυγνὸς μὲν] ἡγνὸς σκυθρωπὸς τις τυχεύεις, εἶκων καὶ ὑπολασσόμενός τι, ὅταν διήσηλαί σε ἦν ἔχεις ὀργὴν παῦσαι. 689. Αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις] ἡγνὸς, ὁ ἔχων ἀνδραποῦς, αὐτὸς ἑαυτὸν μισεῖ, καὶ ὁ δύναται φέρειν, ὅτι τοιαύτος εἶ. τὸ δὲ δικαίως εἶπε, διότι δικαίον ἐστὶ τὰς κακὰς μὴ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ.

Cr. Durus apertè es, etiam dum cedis; gravis autem
Cum iram expleveris: talia enim ingenia [tibi,
Sibi ipsis jure sunt molestissima toleratu.

Oe. Non igitur dimittes me, et foràs abis?

Cr. Ibo

Futurus forsan ignotus tibi,
Inter hos autem idem, qui antea.

ANTISTROPHE I.

Ch. Mulier, quid moraris *eum* abducere

Intra has ædes?

Jo. Prius si novero, quæ causa litis, *abducam*.

Ch. Suspicio incerta fermonum

Venit, *animosque* mordet

Iniqua criminatio.

ANTISYSTEMA I.

Jo. Ipsifne ab ambobus?

ὁφ' ἐαυτῶν μισεῖσθαι. 693. Σὺ μὲν τυχὼν ἀγνώτος,] ἦγαν ἀναι-
σθητὴ τῶν ἐμῶν, καὶ ἕτερον ἢ προσῆκεν ὑπολαμβάνουλος· ἰστέον δ' ὅτι τὸ
ἀγνῶς καὶ ἀντὶ τῆ μὴ γινώσκόμενος εὐρηλαί, καὶ ἀντὶ τῆ μὴ γινώσκων.
696. Μαδῶσα] ἦγαν, ἐπειδὴ τὸ συμβεβηκὸς ἔγνω ὅπερ ἐστὶ, ποιήσω
τῆτο καὶ κομίσω δηλαδὴ. ἔγνω γὰρ τίς ἐστιν ἡ καλίσχον αὐτὰς τύχη.
ἦγαν ἢ μάχη. 697. Δόκησις ἀγνῶς λόγων ἦλθε] τῆτο καὶ εἰς τὸν
Οἰδίποδα καὶ εἰς τὸν Κρέοντα νόεις· εἰς μὲν τὸν Οἰδίποδα, διὰ τὰς τῆ
Τιρσείδας ἐπ' αὐτῶ μάχης, αἷς ἐκ ἀληθείας ὁ χορὸς ἐνόμιζεν· εἰς δὲ
τὸν Κρέοντα, διὰ τὴν ἐξ Οἰδίποδος πρὸς αὐτὸν τῆτον ψευδῆ ὑπόληψιν,
ὡς ὑποβάλλοντα κατ' αὐτῆ τὸν μάντιν τοιαῦτα λέγειν. τὸ δὲ, δάπτει
δὲ τὸ μὴ ἴδουλον, τῆτο λέγει ὅτι ἐ μόνον μαλαία ὑπόληψις αὐτὰς λυ-
πιῖ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀδικός ἐστιν.

SCHOL. INED. 688. Δύσκολος καὶ ἀγανάκησιν ἔχων.
λυπηρόταταί ἐσι δικαίως ἐαυταῖς εἰς τὸ φέρειν. 693. Ἀγνῶς, ὁ μὴ
γινώσκόμενος. 696. Ὅτι ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς, ποιήσω τῆτο δηλονότι,
κομίσω. Ἀδελος, μὴ γινωσκομένη. ἀγνῶς ὁ μὴ γινωσκόμενος. 700.
Ἀπ' ἀμφότερων αὐτῶν ἐκινήθησαν αἱ λόγοι.

Χο. Ναυχί.

Ἴο. Καὶ τίς ἦν λόγος;

Χο. Ἄλις ἔμοιγ' ἄλις γὰρ προπονδόμενας

Φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτὲς μένειν.

Οἱ. Οῤῥας ἴν' ἥκεις ἀγαθὸς ὦν γνώμην ἀνὴρ, 705

Τεῖμόν παρμείς κ' καταμβλύνων κέαρ;

Χο. Ἄναξ, εἶπον μὲν εἰ-

χ' ἅπαξ μόνον, ἴσθι δ'

Παραφρόνιμον, ἄπορον

Ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι

710

Μ' ἂν, εἰ ζε νοσφίζομαι,

Οἷς γ' ἐμᾶν γὰρ φίλαν

Ἐν πόντοις ἀλύξ-

σαν, κατ' ὀρθὴν ἔρησας.

Τανῦν δ' εὐπομπος,

715

703. Ἄλις ἔμοιγ' ἄλις] αὐταρκές μοι φαίνεται γῆσαι τὸν λόγον
 ἔνθα ἔληξεν. ἀντὶ τῆς, ἱκανὰ λέλεκται, κ' αὐταρκές ἐστιν ἀναπεπαῦσθαι
 τὰ τῆς λόγου ἔνθα ἔληξεν ἡ γὰσις. 705. Οῤῥας ἴν' ἥκεις ἀγαθός]
 τὴν τὸ φησιν ὁ Οἰδίπους ἀγανακτικῶν· διὰ τί πρὸς ἕτερον ἀποφεύγεις,
 καίτοι ἀγαθὸς ὦν ἀνὴρ, κ' ἐχ' ὁμολογεῖς τὰ λυπησαίᾳ με τῇ Ἴο-
 κάτῃ· διὰ τί ἐν ἐ' συνοργίζῃ μοι, ἀλλὰ παραΐνεις με ὑπὲρ τῆς Κρέ-
 σίλος;] 707. Εἶπον μὲν ἐχ' ἅπαξ μόνον] πολλὰ λέγει (φησὶ) τὰ ἐπελ-
 δύνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν εἰπόν σοι οὐα καὶ ἐν τοῖς ἀντιλέγω ὤμ-
 νουν. 708. Ἴσθι δὲ παραφρόνιμον] ἴσθι πεφάνθαι με παραφρόνιμον,
 ἀντὶ τῆς παραφρονα καὶ ἀνοήτου, κ' ἀπορον ἐπὶ τὰ φρόνιμα. δις δὲ τὸ
 αὐτὸ εἶπεν. ἀντὶ τῆς, μωρὸν κατὰ διάνοιαν κ' ἀπορον. 711. Εἴ σε
 νοσφίζομαι] εἰ ἀλλοτριὸν σε κ' ἐκ οἰκείου γενόμενα. ἢ ἔτι, εἰ σε
 ἀποκρυπτόμαι, ἢ ἐκτρέπομαι, κ' ἐ' συγγιγνομαι σοι. ἢ ἔτι, εἰ βέ-
 λομαι σε ἐκβαλεῖν τὸν τοσαῦτα ἡμᾶς εὐερέλῃσαντα. 714. Κατ' ὀρ-
 θὸν ἔρησας.] ἔρησας, ἔσωσας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 703. Ἄλις ἔμοιγ' ἄλις] ἄλις κ' αὐταρκὲς
 φαίνεται ὁ λόγος ἐμοὶ μένειν αὐτὲς κ' ἐκεῖ ἔνθα κ' ὅπως ἐλεξε, προπο-
 νδόμενης

Cb. Imo.

Jo. Et quis erat sermo?

Cb. Satis mihi quidem fatis; terrâ sic laborante,
Videtur, ubi desit *contentio*, ibi desinere.Oe. Videſne quo veneris, vir alioqui non malus,
Meum negligens et obtundens animum?

ANTISTROPHE II.

Cb. O rex, dixi quidem
Non ſemel antea; ſcito verò
Me inſanum, nec compotem
Animi viſum mihi fore,
Si te ſegregarem *et negligerem*,
Qui meam patriam charam
Laboribus oppreſſam
Servatam erexeris.
Et nunc generoſus dux,

νημένης καὶ προπασχίσσης ὑπὸ τῷ λοιμῷ τῆς γῆς. τῆτ' ἔστιν, ἐπειδήπερ ἡ γῆ δυσυχεῖ, πρὸς ἐαυτὴν ἔλκει τὸν νῦν μὲν, καὶ ἐκ ἐα̃ ἀναξάινειν τὰ τῷτοῖς ξυμβάλλει. ἀρκεῖ γὰρ ὅτι λεχθέντα πείπαιλαι, καὶ εἰ δὲ αὖτις λέγειν. 705. Ὅρας ἢ ἤκεις] τῷτο Οἰδίπῳ λέγει πρὸς τὸν χορόν, ὅτι ἐκ ἐβέλῃ διηγέσθαι Ἰοκάστη τὴν διαφοράν. δοῖαν γὰρ ἐντεῦθεν παρίσῃ ὅτι καλαγνώσκων Οἰδίποδος ὡς ἀδίκως ὀργισθέντος Κρέοντι, λέγειν ἐκ ἠθέλεν.

SCHOL. INED. 703. Ἄλις ἔμοιγε ἄλις φαίνειαι ἦγεν ἀρκύνῳς ἔχειν τὸ πρᾶγμα φαίνειαι ἐμοῖ, ἔθθα ἔληξεν ἦγεν ἐπαύσατο ἡ φιλονεικία αὐτῷ, ἀντὶ τῷ ἐκεῖ μένειν τῆς γῆς προπονυμένας ἀντὶ τῷ πονυμένης τετέστι κακωμένης. Ἄλις αὐταρκέας ἐμοῖ φαίνειαι γῆσαι τὸν λόγον ἔθθα ἔληξεν ἀντὶ τῷ ἱκανὰ λελέχθαι καὶ αὐτάρκη εἶναι ἀρκύνῳς ἔχειν φαίνειαι τὸ πρᾶγμα. 708. Ἴσθι δὴ πεφάνθαι ἐμὲ ἦγεν διδύχθαι παράφρονα ἀπορον ἐπὶ τὰ φρόνιμα εἰ σε παραλογίζομαι ὅς τοι τὴν ἐμὴν φίλην γῆν ἐν πόνοις ἀμνηχανῶσαν κατ' ὀρθὸν ἔρησας ἀντὶ τῷ εὐώδωσας. 715. Καὶ καλὰ τὰ παρόντα ἀγαθὸς ὁδηγός κυβερνήτης εἰ δύναιο γενεῖ αὐτῆς δηλονότι, ἦγεν τῆς γῆς.

O

721. Λίγ',

Εἰ δύναιο, γίνε.

- 1ο. Πρὸς Θεῶν, δίδαξον κάμ', ἀναξ, ὅτε ποτε
 Μῶνιν τοσῶδε πράγματι σήσας ἔχεις.
 Οἱ. Εἰρῶ (σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεον, γυνάι, σέβω)
 Κρέοντι, οἷά μοι βεβελόκως ἔχει. 720
 1ο. Λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νείκε' ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
 Οἱ. Φονέα με φησὶ Λαῖα καθεσάναι.
 1ο. Αὐτὸς ξυνειδώς, ἢ μαθὼν ἄλλε πάρε;
 Οἱ. Μάνηιν μὲν ἔν κακῶργον εἰσπέμψας. ἐπεὶ
 Τόγ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ σόμα. 725

- 1ο. Σὺ νῦν ἀφείς σεαυτὸν, ὧν λέγεις πέρα,
 Ἐμοῦ πάκυσσον, καὶ μάθ' ἔνεκ' ἐσί σοι
 Βρότειον ἔδεν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
 Φανῶ δέ σοι σημεία τῶνδε ζύγημα.
 Χρησμός γὰρ ἦλθε Λαῖῳ πότε, (σὺν ἐρῶ 730
 Φοίβε γ' ἀπ' αὐτῆ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἀπο)

721. Λέγ', εἰ σαφῶς] λέγε, εἰ σαφῆ ἔστιν αἱ μέλλεις ἐγκαλεῖν ὅς
 ἀμολογημένα. 725. Τό γ' εἰς ἑαυτὸν,] ὅσον κατὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἦκον
 μέρος. ἤγειν, κατὰ τὴν ἑαυτῆ δύναμιν. 729. Φανῶ δέ σοι σημεία] εὖ
 τὸ ἅμα παρακαλεῖσθαι ἐκτίθεσθαι τὰ εἰς τὴν ὑπόνοιαν αὐτὸν ἐμβα-
 λήναι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 717. Ὅτε ποτε] μὴ λάθης εἰς τὸ ὅτε ἐξω-
 σεν τὸ ἔρεκα, ἀλλὰ πρὸς τὸ μῆνιν εἶναι. 724. Μάνηιν μὲν ἔν] τὸ μὲν
 ἔν, ἀπὸ τῆ δέ. νοεῖται δὲ ἀπὸ τῆς, ὅτι ὁ λέγει αὐτὸς, εἰσπέμψας
 δέ. εἰ μὲν ἔν γίγεις εἰς τὸ τόγ' εἰς ἑαυτὸν, ὥτως ἐρεῖς, ἐπεὶ ἐλευθεροῖ
 πᾶν τὸ σόμα τῆς λόγῃ τῆ λέγειν, ὅτι ἐγὼ φονεὺς εἰμι Λαῖα,
 τόγ' εἰς ἑαυτὸν, ἤγειν ὅσον τὸ κατ' αὐτόν. αὐτὸς γὰρ περὶ τῆς κατ-
 ἅπαξ σιγῆς. εἰ δ' ὁμῶς τὸ πᾶν ἐρεῖς σόμα πρὸς τὸ τόγ' εἰς ἑαυτὸν,
 ἔσαι

Si potes, esto.

ANTISYSTEMA II.

Jo. Per deos, dic mihi quoque, O rex, cujus rei gratiâ
Tantum furorem conceperis.

Oe. Dicam (nam te præ his magis, mulier, colo)
De Creonte, qualia in me machinatus est.

Jo. Dic, evidenti si causâ conquereris accusasque.

Oe. Peremtorem me esse dicit Laii.

Jo. An ipse suâ cognitione, an alieno indicio?

Oe. Vatem quidem maleficum subornando, nam
Quantum potest, omnium ille laxat ora.

I AM B I.

Jo. At tu jam, omisso teipso quatenus de te dicis,
Me exaudi, et disce neminem tibi esse
Mortalem, divinandi qui tenet artem:
Ostendam verò tibi indicia rei hujus brevia.
Oraculum enim advenit Laio olim (haud dicam
Apollinene ab ipso, an *ipsius* ministris)

ἔσαι ἄτως, ἐπεὶ τό γ' εἰς αὐτὸν, ἦγεν τὸ οἰκτεῖον πᾶν σῶμα ἐλευθεροῦ
καὶ ἀφίστησι τέττε τῷ λόγῳ.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 717. Πρὸς θεῶν] ἀφίξις Ἰοκάστης μελλέσης
διαλλάξαι Οἰδίποδα καὶ Κρέοντα. Πρὸς θεῶν, συνίησις.

SCHOL. IN ED. 717. Οὗτινος ἕνεκα πράγματις μνησι-
κακίαν τοσαύτην ἐξηρίξας ἐν τῇ μνήμῃ δηλονότι ὥσπερ ἄγαλμα. 720.
Καθαρῶς καὶ ὁ βοηθῶν στυγῶ. Ἐγὼ ἕνεκα τοῦ Κρέοντος οἶά μοι ἐπιθε-
σθῆλεκε, σὲ γάρ, ὦ γύναι, τιμῶ ἐπιπλέον τῶν ἁδῆ. 724. Ἀντὶ τοῦ,
ὑποβαλὼν ὑποπέμψας, ὅσον καλὰ τὸ, εἰς αὐτὸν ἦκον μέρος, ὃ μάντις
πάντα λόγον ἀκρατῶς λέγει, πᾶσαν κακουργίαν λόγων ἀκρατῶς κινεῖ.
726. Ἀπολύσας τὰς σὰς λογισμὰς ὡς ἔχεις εἰς ἐκεῖνα δηλονότι περὶ
ὧν λέγεις. Ὅτι ἂν βρότειόν ἐστὶ σοι μαντικῆς ἐχόμενον τέχνης.

Ὡς αὐτὸν ἤξει μοῖρα πρὸς παῖδός θανεῖν
 Ὅστις γένοιτ' ἐμᾶ τε καὶ κείνης πάρα.
 Καὶ τ' ἢ μὲν, ὥσπερ γ' ἡ Φάτις, ξένοι ποθὲ
 Λησαὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξίλοις. 735
 Παιδὸς δ' ἢ βλάσας, ἔ' διέσχον ἡμέραι
 Τρεῖς, καὶ νῖν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν,
 Ἐρρίψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄδατον ὅρος.
 Καὶ ταῦθ' Ἀπόλλων ἔτ' ἐκείνον ἤνυσε
 Φονέα γνέσθαι πατρός, ἔτε Λαῖον 740
 Τὸ δεινὸν οὐ φοβέτο πρὸς παῖδός θανεῖν.
 Τοιαῦτα φῆμαι μανθικαὶ διώρσαν.
 Ὡν ἐντρέπεσσι σὺ μηδέν. ὦν γὰρ ἂν θεός
 Χρεῖαν ἐρδυνᾷ, ραδίως αὐτὸς φανεῖ. —
 Οἱ. Οἶόν μ' ἀκέσαντ' ἀγέτως ἔχει, γύναι, 745
 Ψυχῆς πλάνημα, κἀνακίνησις φρενῶν;
 Ιο. Ποίας μερίμνης τῆθ' ὑποσφαφείς λέγεις;
 Οἱ. Ἐδοξ' ἀκῆσαι σὲ τίδ', ὡς ὁ Λαῖος
 Κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς.

736. Παιδὸς δὲ βλάσας,] καλῶς τὸν τόπον προσέθηκεν, ἵνα εἰς ὑπόμνησιν ἀγάγῃ τὸν Οἰδιπόδα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 739. Οὐτ' ἐκείνον ἤνυσε] ἀπορηθῆεν πῶς ἂν ἡ μὴ τὰς περὶ τούτων μαυρίας Ἀπόλλωνα θεσπίσαι φάσκῃσα Ἰοκάστη, ἀλλὰ τὸς ὑπηρέτας αὐτῆς, νῦν φησὶν ἐνλαῦθα, “Οὐτ' Ἀπόλλων ἤνυσε· καὶ φαμὲν ὅτι τὸτο λέγει, ἐκ ἐναντιομένη τῇ λόγῳ αὐτῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἄλλων ὑπόληψιν.

§ Σχήμ. Τρικλ. 745. Οἶόν μ' ἀκέσ.] δυσφορεῖ Οἰδίπιδος ἀκῆσας τὸ παρὰ τῆς Ἰοκάστης.

SCHOL. INED. 732. Ὅτι ἐλεύσεσθαι μοῖρα θανεῖν αὐτὸν παρὰ παῖδός, ὅστις ἂν γένοιτο παρ' ἐμᾶ τε καὶ παρ' ἐκείνῃ. 735. Ἐν συνάψει δύο ὁδῶν πλάιων ἀμαξηφόρων. 737. Καὶ νῖν ἤγεν αὐτὸν ἔρριψεν

OEDIPI TYRANNI. 109

Illi in fatis esse, ut a filio periret

Qui nasceretur ex meque et illo simùl.

At illum quidèμ *Laium*, ut fama est, peregrini

Latrones peremerunt in trivio: {jampridèμ

Puero autem orto, non intercesserant dies

Tres, quin ipsum ille, articulis pedum ligatis,

Abjiciendum dederit aliorum manibus in avio

Et ibi Apollo neque effectum dedit, [monte.

Ut ille occisor fieret patris, neque ut Laius,

Id quod vehementèr metuebat, a filio caderet.

Hæc *tamen* oracula fatidica decreverunt,

Quorum tu nihil cura: Quæ enim deus

Opus esse censet scrutari, facilè ipse aperiet.

Oe. Qualis me jam hæc audientem tenet, mulier,

Animi fluctuatio, & perturbatio sensuum?

Jo. Quâ curâ commotus istud dicis?

Oe. Videor mihi me abs te hoc audiisse, quòd Laius

Peremptus sit, tres ubi coeunt viæ.

ἔρριψεν ἐκεῖνος ἤγυν ὁ Λαῖος εἰς ἄβατον ὕρος χερσὶν ἄλλων, τὰ ἄρθρα
τῶν ποδῶν τετέστι τὰ σφυρὰ περὶ τὴν συνάψαν. Παιδὸς βλάσας εἰπὼν
ἀποδίδωσι καὶ νῦν ἤγυν αὐτὸν πρὸς τὸ σημαινόμενον. τὸ γὰρ παιδὸς
βλάσας τὸν γεννηθέντα παῖδα δηλοῖ. 739. Ἦνυσεν ἀπὸ κοινοῦ ἀντὶ
τῆς εἰς τέλος ἐδείξεν ἀγαγόντα το δανεῖν παρὰ τῷ παιδός. λέγω τὸ
δεινόν, ἤγυν τὸ χαλεπὸν ὃ ἐφοβεῖτο. 744. Διατέλλων λέγει φῆμαι
μανικάι· ἐπεὶ λέγεται φήμη καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως
ἐντρέπομαι τὸ φρονίζω γενικῇ συντάσσεται. Ἦγυν ἂν γὰρ ἂν ὁ θεὸς
ζήλῃ πρέποντα. κρίνας ζητεῖσθαι ῥαδίως ἤγυν εὐκόλως αὐτὸς δείξει.
745. Φεῦ οἷον πλάνημα ἤγυν οἷα φροντίς καὶ τρυφή ψυχῆς καὶ
ἀνακίνησις φρενῶν ἤγυν ταραχὴ λογισμῶν ἔχει με, ὦ γύναι, ἀρτίως
κλύσαντα.

110 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Ιο. Ὑδᾶτο γὰρ ταῦτ', εἰδὲ πω λήξαντ' ἔχει. 750
 Οἱ. Καὶ πᾶς ὁ χῶρος ἔστιν ἔξ τὸδ' ὡς πάθος;
 Ιο. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κλήζεται· σχιστὴ δ' ὁδὸς
 Ἔς ταῦτ' Δελφῶν καὶ πὸ Δαυλίας ἄγει.
 Οἱ. Καὶ τίς χρόνος τοῖςδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς;
 Ιο. Σχεδὸν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆςδ' ἔχων χθονὸς 755
 Ἀρχὴν ἐφαίνου, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
 Οἱ. Ω Ζεῦ, τί μὲν δρᾶσαι βεβῆλυσται πέρι;
 Ιο. Τίδ' ἐσί σοι τῆς Οἰδίπιδος ἐνθύμιον;
 Οἱ. Μὴ πω μ' ἐρώτα· τὸν δ' Λαίον, φύσιν
 Τίν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥτης ἔχων. 760
 Ιο. Μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
 Μορφῆς δὲ τῆς σῆς ὅκ' ἀπεσάτει πολὺ.
 Οἱ. Οἴμοι τάλας· εἰκ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρχῆς
 Δεινὰς προβάλλων ἀρίως ὅκ' εἰδέναι.
 Ιο. Πῶς φῆς; ὅκνῳ τοι πρὸς σ' ἀποσκοπῆς ἄναξ. 765
 Οἱ. Δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάνις ἦ.

752. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κλήζεται. σχιστὴ δ' ὁδὸς] περὶ Αὐλίδας, φησὶ, τὴν σχιστὴν ὁδόν. ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Πηλίας, ἔτι, "ἐπι-
 ημιεν τῆς ὁδῆς τροχίλατον, Σχιστῆς κελύθου τρίτον, ἔνθα συμβολὰς
 Τριῶν κέλευθον Ποτριάδων ἡμεῖς ὀνομάζομεν. τινὲς δὲ τὴν Δαυλίδαν ἀνακρίδα
 λέγουσιν ἔτι, "Κρίσαντις Ζαθέην, καὶ ἀνακρίδα, καὶ πανοπήα. 757.
 "Ω Ζεῦ, τί μὲν δρᾶσαι] ἀναμνηστικαί οἱ Οἰδίπιδος καὶ τῆς χρόνος καὶ τῆς
 τόπης καὶ πρὸς τὸν Δία φησὶ, τί μοι ποιήσεις; 760. Τίνα δ' ἀκμὴν
 ἥτης] ἡλικίας. κυρίως δὲ ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. 761. Μέγας, χνοά-
 ζων] εὖ τὰ πρὸς Φωνῆς ταῦτα σημεία εἶπεν. 765. Ὀκνῶ] δέδοικα
 καὶ Ὀμηρος, ὁκνέω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 761. Χνοάζων] ἀνθῶν, ὥσπερ ὑπὸ χνοὸς πε-
 κεχυμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν. αἱ γὰρ περὶ αὐτὰς διεξάμειναι χνοὶ τρί-
 χες, ἔτε λευκαὶ εἰσιν, ἔτε μέλαιναί, ἀλλ' εἶδος ἕτερον μελαζὺ τούτων
 ἐκφαίνουσι. 766. Μὴ βλέπων] ἦγον, δέδοικα μὲν πῶς ἐ τυφλός, ἀλλὰ
 βλέπων καὶ ἀληθεύων ὁ μάνις ἦ. παρ' ὅσοι τὴν ἀλήθειαν λέγων, βλέ-
 πει·

OEDIPI TYRANNI. III

Jo. Audisti. prædicabantur enim hæc, et nondum cessat fama.

Oe. Et ubi est locus ille, id ubi contigit mali?

Jo. Phocis quidè̃m vocatur terra; sciffa autè̃m via
In unum a Delphis et a Dauliâ coit.

Oe. Et quantum, *quæso*, temporis, ex quo hæc facta sunt, elapsum est?

Jo. Priùs paululùm, quàm tu hujus tenens terræ
Principatum conspectus es, hæc nunciata sunt

Oe. O Jupiter, quid de me facere decrevisti? [urbi.

Jo. Quæ hæc tibi cura animum mordet, Oedipus?

Oe. Nequaquam me roga: Laio autem habitus
Oris quis fuit, dic, et ætatis qui status.

Jo. Grandis, cui caput primâ canitie pubescebat.
Formâ autem tuâ non admodum discrepabat.

Oe. Hei mihi misero! meipsum, ut videtur, execra-
Atrocibus objeci modò insciens. [tionibus

Jo. Quid inquis, *obsecro*? timeo fanè̃ te intuens, O rex.

Oe. Miserè̃ metuo, ne oculatus ille vates fit.

πει· ὁ δὲ τὰ ψευδῆ, τυφλώτων ἐστίν.

[Σχήμ. Τρικλ. 752. Κληῖζέλαι] συνίησις.

SCHOL. INED. 750. "Ἦκιστα δηλονότι· ἠυδατο γὰρ ἦγεν ἐλέγχο ταῦτα. ἔγω δὲ λήξαντ' ἔχει ἀντὶ τῷ ἔληξεν. "Ἦγεν τὸ συμβεβηκὸς πρᾶγμα ὥσπερ λέγεται λῆμμα καὶ δῶρον ἐπὶ τῷ αὐτῷ, ἀπὸ μὲν τῷ διδόντι δῶρον· ἀπὸ δὲ τῷ λαμβάνοντι λῆμμα, ἔγω λέγεται καὶ πάθος καὶ πρᾶγμα ἐνίοτε ἐπὶ τῷ αὐτῷ· ἀπὸ μὲν τῷ ποιῶντος πρᾶγμα· ἀπὸ δὲ τῷ πάσχοντος πάθος· οἷον, ὁ φόνος λέγεται καὶ πρᾶγμα ἀπὸ τῷ ποιῶντος, λέγεται δὲ πάθος ἀπὸ τῷ πάσχοντος. Καὶ ἡ σφραγισμὸς ὁμοίως καὶ ἡ πωληγὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα. 752. Φωκίς μὲν ἡ γῆ κληῖζεται ἀντὶ τῷ καλεῖται. σχιζή δ' ὁδὸς ἄγει ἦγεν ἀποκαθιστᾷ εἰς ταῦτ' ἀπὸ Δελφῶν καὶ ἀπὸ Δαυλίας. 760. Ἀντὶ τῷ καλίστασιν ἡλικίας· ἦεν ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας κυρίως· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς ἀπλῶς ἡλικίας λαμβάνεται τὸ νομα. Ἀνθὼν ἀρετὴ λευκοθαφεὶς κάρα ἀντὶ τῷ ἀρετὴ λευκαίνόμενος.

112 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Δείξεις δὲ μᾶλλον ὡς ἐν ἐξείπῃς ἔτι.

Ιο. Καὶ μὲν οὐκ ἔστιν ἄνδρ' ἀνδρῶν, μαθῶς ἔρω.

Οἱ. Πότερον ἐχάρεαι βαιὸς, ἢ πολλὰς ἔχων

Ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἀνὴρ ἀρχηγέτης; 770

Ιο. Πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν

Κηρυξ· ἀπ' ἡνέκε δ' ἦγε Λαίον μία.

Οἱ. Αἶ, αἶ, τὰδ' ἤδη Διφρανή. τίς ἦν ποτε

Ὁ τῶςδε λέξας τὰς λόγους ὑμῖν, γυνῆ;

Ιο. Οἰκός τις, ὅσπερ ἔκετ' ἐκσωθεὶς μόνος 775

Οἱ. Ἡ καὶν δόμοισι τυγχάνει τανῶν παρὰ;

Ιο. Οὐ δὴτ'· ἀφ' ἧς καὶ κείθεν ἦλθε, καὶ κράτη

Σέ τ' εἶδ' ἐχούλα, Λαίον τ' ὀλωλότα,

Ἐξικέτευσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν,

Ἀγρὸς σφεπέμψαι καὶ πῖ ποιμνίων νομάς, 780

Ὡς πλεῖστον εἴη τῷ δ' ἀποπλὸς ἄσπερος.

Κάπεμψ' ἐγὼ νῦν ἄξιον ἦν δ' ἀνὴρ

Δύλος φέρειν ἦν τῆςδε καὶ μείζω χάριν. —

Οἱ. Πῶς ἂν μόλοι δὴτ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν;

Ιο. Πάρεσιν. ἀλλὰ πρὸς τί τῶτ' ἐφίεσαι; 785

Οἱ. Δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γυνῆ, μὴ πόλλ' ἄγαν

Εἰρημέν' ἦ μοι, δι' αὖ νῦν εἰσιδεῖν θέλω.

775. Οἰκός τις,] οἰκίτης. ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκῆς ὢν. 782. Ἄξιός γάρ ὅγ' ἀνὴρ] ὅς, τὸ αἶτημα ἔχ' ὑπερέβαλε δέλον. 785. Πάρεσιν.] ὅς, νόμιζε αὐτὸν παρῆναι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 785. Τῶτ' ἐφίεσαι;] ἐντέλλῃ, ἐπιθυμῶν. καὶ γυνὴ γὰρ καὶ αἰτιατικῇ συνταγῇ τὸ ἐφίεμαι, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπιθυμῶ.

SCHOL. INED. 769. Βαιὸς ὁ μικρός· ἐνλαῦθα δὲ ὡς ἐπὶ ἔρημα. Ἀντὶ τῆς μικροπρεπείας, εὐτελὲς ἦγεν μετ' ὀλίγων ἀρχηγῶς τῆς ταξίως, βασιλεύς. 772. Ἐγμῶν ὁδὸς ὁ κοινὸς ποταμὸς. Ib.

Μία

Monstrabis autem clariùs, si unum adhuc dixeris.

Jo. Atqui horreo quidèm, si autem sciero, quæ rogaveris dicam.

Oe. Ibatne cum paucis, an plurimos habens
Satellites, ut viri solent principes?

Jo. Quinq. erant omnes, inter eos autem *quinq.* erat
Præco: rheda verò vexit Laium una.

Oe. Heu, heu! hæc jam perspicua sunt: sed quis fuit
Qui hæc dixit vobis facta, conjux?

Jo. Famulus quidam, qui evasit incolumis solus.

Oe. An et in ædibus nunc adest præstò?

Jo. Non: ex quo enim inde rediit, et regnum
Te viditque tenere, Laiumque mortuum,
Vehementer oravit, meâ pressâ manu,
Ut rus se mitterem ad pascendos greges,
Ut rarissimè viseret hanc urbem.
Adeoque ego illum mifi: dignus enim erat ille
Servus, majus hóc qui auferret beneficium.

Oe. Quinam redeat ad nos ocyùs?

Jo. Aderit *mox*: sed cùr hoc expetis?

Oe. Metuo mihi, O uxor, ne multa nimis
Dicta sint mihi, ob quæ eum cernere volo.

Μία λέγει ἔχ' ὅτι διὰ πλείονων ἀπηνῶν ἦν δυνατὸν αὐτὸν φέρεσθαι·
ἀλλὰ θέλει δηλῶν ὁ λόγος, ὅτι καὶ ἀπηνῆ ἦγεν αὐτόν. καὶ αὕτη ἦν μόνη
ἣτις ἦγεν αὐτόν καὶ ἑτέρα ἔχ' εἰπεῖν. 776. Τυγχάνει παρὼν ἦγεν
πάρεστιν. 780. Ἐπὶ τὸς ἀγροὺς ἢ ἐπὶ ἀπὸ κοινῆς. καὶ ἐπὶ τὸ νέμειν
προβάτια. ποιμνία αἱ ἀγέλαι τῶν προβάτων. 781. Ἐξω τῆς πόλεως
τὸδε τὸ ἄγεος ἦγεν ταύτης τῆς πόλεως. 782. Ἀξίος γὰρ δῶλος ἦν
ὅδε ὁ ἀνὴρ ἀποφέρεσθαι καὶ μείζω χάριν τῆσδε. 785. Ὡς παρόντα
νόμιζε αὐτόν· ἔτιωσ' ἔχει εὐκόλως ἀφίξεσθαι.

1ο. Ἄλλ' ἔξεται μὲν, ἀξία δέ περ μαθεῖν
 Κἀγὼ τὰδ' ἐν σοὶ δυσφώρας ἔχοντ' ἀναξ.
 Οἱ. Κεῖ μὴ σερηθῆς γ' ἐς τοσούτων ἐλπίδων 790
 Ἐμὲ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
 Λέξαιμ' ἂν ἢ σοι, Ἀλλὰ τύχης τοιαῦσδ' ἰών;
 Ἐμοὶ παλὴρ μὲν Πόλυβος πατρὸς Κορίνθιος,
 Μήτηρ δ', Μερόπη Δωρὶς· ἡγόμην δ' ἀνὴρ
 Ἀσῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη 795
 Τοιαῦδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 Σπευδῆς γε μὲντοι τὸ ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 Ἀνὴρ γὰρ ἐν δειπνοῖς μὲν ὑπερπληθεῖς μέθης,
 Καλεῖ παρ' οἴῳ πλάστος ὡς εἴλω πατρί.
 Κἀγὼ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν ἔσαν ἡμέραν 800
 Μόλις κατέσχον· θαλέρα δ' ἰὼν πέλας
 Μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον. οἱ δὲ δυσφώρας
 Τούνηδ' ἤγον τῷ μεθέντι πρὸς λόγον.
 Κἀγὼ τὰ μὲν κείνοι ἐτερπόμην, ὅμως

794. Μήτηρ δέ, Μερόπη] Φερεκύδης φησὶ Μένεσσαν εἶναι τὴν Πολύβου γυναῖκα, θυγατέρα δὲ Ὀρσιλόχου τῶν ἀδελφεῶν. οἱ δὲ, Ἀντισχίδα τὴν Χάδωνος. 1b. Δωρὶς] Πελοποννησιακὴ. 796. Θαυμάσαι μὲν ἀξία,] εἶδει γὰρ πρὸς τὸ ὅτι μὲν, ἀκῶσαντα ὡς εἶη νόθος, θαυμάζειν, καὶ μὴν τοσούτον φροῦνισαι τῷ παραγμάλῳ. 797. Σπευδῆς γε μέντοι] τῆς ἀρετῆς. 799. Πλάστος] προσωποποιῶν, ἀλλότριος, νόθος. 801. Θατέρα] τῇ ἐτέρᾳ τῇ ἐξῆς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 790. Κεῖ μὴ] Ἡ πρὸς τὸ σερηθῆς ὑπόσχεσιν, ὥτως, καὶ ἐμὴ σερηθῆς ὡς ζητεῖς, βεβῶτος ἐμὲ ἐς τοσούτων ἐλπίδων, ἤγον τοσαύτην ἐλπίδα ἔχοντος ὥστε τὸν ἀγρότην μόνον ἰδεῖν, καὶ παρ' ἐκείνου ἀκῶσαι τι· κατὰ πάντα γὰρ τὰ ἄλλα ἀπῆλπισαι ἢ πρὸς τὰ ἐλπίδων, ὥτως, ἐμὲ βεβῶτος, ἤγον ζῶντος, καὶ μὴ σερηθῆς τῶν ἐλπίδων ἐς τοσούτον, ἤγον, ὅτι ἐλπίσεις μαθεῖν παρ' ἐμῶν, καὶ μὴ ἀπολύχης τῶν ἐς τοσούτον ὥστε μὴ μαθεῖν αὐτά. κρείττον δ' ἐστὶ τὸ πρῶτον. μαρτύριον δέ. πρὸς αὐτὸν γὰρ λέγει, Καὶ μὴν τοσούτον ἔστη μοι τῆς ἐλπίδος,

Τὸν

Jo. Veniet ille quidem: digna quoque forsitàn

Et ego *sim* quæ sciam ea, quæ te malè habent,

Oe. Nullo modo privaberis, cum eò spei [O Rex.

Pervenerim: cui enim potiori [contigit?

Indicarem quàm tibi, talis *mibi* fortuna cum

Mihi pater quidem Polybus erat Corinthius,

Mater autem, Merope Dorica, et habebam vir

Inter cives illos primarius, antequam mihi fortuna

Talis accidit, admiratione forsàn digna,

Studiis verò meis indigna.

Vir quidam enim in convivio valdè ebrius

Vocat inter pocula me *nothum* supposititium pa-

Idque ego ægrè ferens, eà ipsà die [tri.

Vix *me* continui, at alterâ accedens

Matrem patremque rem exquirebam. illi verò
gravitèr

Probrum ferebant *contra* eum qui verba sparferat.

Et ego quidem eorum *sermone* delectabar, tamèn

Τὸν ἀνδρὰ τὸν βοτῆρα προσμῖναι μόνον.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 793. Ἐμοὶ πατὴρ] διήγησις Οἰδίποδος, περὶ τῆς ἀναδροφῆς αὐτοῦ καὶ τῆς φόνος Λαίης.

SCHOL. INED. 790. Μέχρι τοσούτου ἦγεν μέχρι τῆ μη ἀξιωθῆναι ἀκῶσαι τὸ ἐν ἐμοὶ βάρος. Καὶ τίς γὰρ ἂν ἄλλω δηλονότι μείζονι ἀπὸ τῆ ἀξίᾳ μάλλον, προσημοτέρῳ λέξαιμ' ἂν ἢ σοι. Ἐμοὶ πατὴρ μὲν ἦγεν ἐγχεύριος, ἐγγενής. 794. Δωρίς διάλεκτος ἢ τῶν Δωριέων. καὶ Δωρίς γυνὴ ὥσπερ Ἑλληνίς, ἢ ἀπὸ γένους τῶν Δωριέων. 796. Ἀξία μὲν θαυμάσαι αὐτὸν τίνα. ἦγεν ἀξία μὲν θαύματος καὶ ἀπορίας, καλασάσεώς γε μέντοι τῆς ἐμῆς ἐκ ἀξίας. ἦγεν καὶ ἀξία θαύματος καὶ ἐκ ἀξίας τῆς ἐμῆς καλασάσεως. 799. Πειπλασμένος υἱὸς δηλονότι ἦγεν υποβוליμαῖος. 800. Κατὰ τὴν παρῆσαν τότε ἡμέραν βαρυνθεὶς ἐπὶ λύπῃς. βαρυνθεὶς ἐπὶ σώματι, ὡς βεβαρυνμένων τῶν ὀφθαλμῶν μῦ. Κιζέει, τὸ ἐρωτικῶς λυπεῖν. ἐπικύθα δὲ ἐκνίξεν ἀπλῶς ἀντὶ τῆ ἐλύπει.

116 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Δ' ἐκνίζε μ' αἰεὶ τῷ· ὑφείρπε γὰρ πολὺ. 805
 Λάθεα δὲ μηρὸς καὶ παλρὸς πορεύομαι
 Πυθῶδε. καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην,
 Ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
 Καὶ δεινὰ καὶ δύσηνα προῦφάνη λέγων,
 Ὡς μηρὶ μὲν χρεὶ' ἢ με μιχθῆναι, γὰρ 810
 Δ' ἀτλήον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄραν
 Φονδὺς δ' ἐσοίμην τῷ φυλεύσαντος πατρός.
 Καὶ γὰρ ἑκάστας ταῦτα, τὴν Κορινθίαν
 Ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρήσμεν χθόνα,
 Ἐφθλογὸν ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν 815
 Χρησμάτων οὐκ εἰδὼ τῶν ἐμῶν τελέμενα.
 Στείχων δ', ἰκνῆμαι τῷδε τῆς χώρας, ἐν οἷς
 Σὺ τὸν τύραννον τῷτον ὀλλυσθαι λέγεις.
 Καί σοι, γύναι, τὰ ληθές ἐξερω· τριπλῆς
 Ὅτ' ὡς κελύθῃ τῆς δ' ὁδοιπορῶν πέλας, 820
 Ἐνταῦθά μοι κήρυξ τε, καὶ πῖ πωλικῆς
 Ἀνὴρ ἀπῆνης ἐμβεβῶς, οἷον σὺ φῆς,
 Σωλῶντιάζον· καὶ ὁδὸς μ' ὅ, θ' ἡγεμῶν

805. Ἐκνίζε] ἐλύπει. κυρίως δὲ, ἐρωτικῶς λυπεῖν. 808. Ἄτιμον] ἀτίμητον. περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν ἕκ εἶπεν. 811. Ἀτλήον ὄραν] τὸ μὴ δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὄρασθαι. 814. Ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρήμενος] χρόνον τινὰ φησὶν, ἐπεὶ πρὸς τῆς ἀστέρας ἡρίδμεν τὸν χρόνον. ἢ ἔτι, ἐπὶ τὰ ἄστρα ἐπορευόμενον. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πειράγη μετρήσων, ὡς ἀνδρῶν τεκμαιρομένων τὸν πλῆθος. 821. Καὶ πῖ πωλικῆς] ὑπὸ πῶλων ἐξευμένης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 814. Ἄστροις τὸ] παροιμία ἐπὶ τῶν μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐρημον πορευομένων. οἱ γὰρ φεύγοντες ἀειφυγίαν, τοῖς ἄστροις ἐσημειῖτο τὴν ἐαυτῶν πάλειδα.

SCHOL.

Urebat me semper hoc *dictum* : descenderat enim
 Clamque matre et patre proficiscor [altè.
 Delphos usq. et me Phœbus iis ob quæ veneram
Nihil respondit inauditum dimittens, alia autem
 misera

Et atrocia, et luctuosa *oraculo* prænunciavit *edito*,
 Necesse fore ut matri concumberem, genusque
 Odiosum hominibus omnibus in lucem produ-
 Occisorq. fierem mei, qui genuit, patris. [cerem,
 Et ego, his auditis, Corinthiam

Post id tempus stellis metiens terram
 Fugiebam *alio*, ubi nunquam cernerem tristium
 Oraculorum dedecora mihi datorum compleri.

Iter autem faciens, adeo hos ipsos locos, ubi
 Tu tyrannum hunc periisse dicis :

Et tibi, uxor, verum eloquar, triplicem

Ut juxta viam hanc iter facerem,

Ibi mihi præcoque, et *τραῖτά* jumentis

Talis vir rhedâ infidens, qualem tu ais,

Simul obviâ venere, et e viâ me anteambulo,

§ Σχήμ. Τρικλ. 814. "Αφροῖς τὸ λοιπὸν] παροιμία.

SCHOL. INED. 805. Ἀντὶ τῆς κατὰ πολὺ ὄνομα ἀν-
 τὶ ἐπιζήματος. 810. Χρὴ ἐμὲ μιγῆναι ἀπόκειται. 813. Κα-
 γὰρ ἀκῆσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν γῆν κατὰ τὸ ἐπίλοιπον δι' ἄσρων
 μετρεῖμενος ἤγεν μακρόθεν βλέπων καὶ δι' ἄσρων συμβάλλων αὐτὸν,
 ἀπεδήμην ἐκεῖσε δηλονότι· ἔνθα μήποτε ὀψοίμην πληρέμενα ὀνείδη τῶν
 εἰς ἐμὲ δυσφημῶν χρησμῶν, ἤγεν τὰ ἐμὰ ὀνείδη, ἃ προεδίλθεν οἱ
 πρὸς ἐμὲ δυσφημοὶ χρησμοί. 821. Εἰπέ μοι τὸν ἰὼ εἰ ζῇ. 822.
 Ἐπιβέβηκώς, ἐπάνω ἵσταμενος.

825. Καγὰρ

Αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλαυνέτω.

Κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα τὸν τροχηλάτην 825

Παίω δι' ὀργῆς· ἢ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὀρεῖ

Ὅχῃ φρεσείχοντα, τηρήσας μέσον

Κάρα, διπλοῖς κέντροισί με καθίκετο.

Οὐ μὲν ἴσην γ' ἔτισεν· ἀλλὰ συνήμας

Σκήπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆςδε χειρὸς, ὑπὲρ 830

Μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται.

Κτείνω δὲ τὰς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ

Τάτῳ προσήκει Λαίῳ τὶ συγγενές,

Τίς τῷδ' ἄνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος;

Τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἢ γηροῖτ' ἀνὴρ; 835

ὦ, μὴ ξένων ἔξεις μηδ' αἰσῶν τινα

Δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα·

ὦθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. ἢ τὰδ', ἔτις ἄλλος ὤ

Ἢ γὰρ π' ἐμαυτῷ τάςδ' ἀράς ὁ προσιθείς.

Λέχη δὲ τῷ θανόντι ἐν χεροῖν ἐμαῖν 840

825. Κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα τὸν τροχηλάτην] τὸν ἐμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον. 827. Ὅχῃ] ἄρμας. 828. Διπλοῖς κέντροισι] πληγαῖς, δις ἔπαισέ με τοῖς κέντροις, οἷς ἐκέντριζε τὰς ἵππους. ἢ ἐπίσης δὲ ἢ παρ' ἐμῷ ἔλαβεν. 832. Εἰ δὲ τῷ ξένῳ] τῷ ὑπ' ἐμῷ φονευθέντι εἰ ἢν τις πρὸς Λαίον συγγένεια. ἢ ἄτως, εἰ δὲ αὐτὸς ὁ ξένος ὃν ἀπέκλεινα, Λαίος ἐστίν. ἔγω γὰρ οἶδεν εἰ αὐτός ἐστι. 834. Τίς τῷδ' ἄνδρός] ἀντὶ τῷ ἐμῷ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 828. Διπλοῖς κέντροισί με] τῷτο διπλῶς νητέον, ἢ δύο πληγαῖς, ἢ μάστιγι δύο κέντρα ἐχέσθαι. τὸ δ' ἔτισεν, ἀντὶ τῷ ἀπέδωκε, παρ' ὅσον οἱ κολαζόμενοι διὰ τινα προϋπάεξασαν ὑπ' αὐτῶν αἰτίαν, δίκας τῆς ἀμαρτίας ἀποδιδόασιν ὀφειλομένας. 836. ὦ, μὴ ξένων] ἦγεν ὅτινι ἢ ἐστὶν ἐκδεδομένον δέχεσθαί τινα, ἐμὲ δηλονότι ἐν τοῖς δόμοις, ἔτε τῶν αἰσῶν, ἔτε τῶν ξένων. ἔτι δὲ ἡ τοιαύτη δοτικὴ τὸ ὅ ἢ πρὸς τὸ ἔξεστιν, ἢ πρὸς τὸ προσφωνεῖν. ὥσπερ γὰρ φαμεν, μετεῖχον ἢ ἐχρώμεν τῆς δόξης, ἢ πρὸς τὸ ἐχρώμεν (ὅπερ ἐστὶ συνέγωγος ἔσης τῆς γενικῆς) ἀλλὰ πρὸς τὸ μετεῖχον, διὰ μέσθ' ὄντος τῷ ἐχρώμεν

ἔτω

Ipseque senex vi pepulerunt;
 Hîc ego nitentem trudere aurigam
 Percutio iratus, et me senex, ubi videt
 Prope vehiculū euntem, collimans medium
 Caput duplici stimulo mihi percussit.
 Neque parem luit *pœnam*: sed breviter *uno ictu*
 Sceptro percussus ab hac manu supinus
 Mediâ ex rhedâ statim devolvitur. [(*mibi*)
 Perimo quoq. universos simul. Si verò peregrino
 Huic aliqua cum Laio intercedit cognatio,
 Quis hōc utique viro est infelicior?
Aut quis magis invisus possit esse diis?
 Quem nulli hospitum neque civium licet
 Domo recipere, neque alloqui [erat
 Sed ab ædibus pellere *jubentur*. atque alius nemo
 Quàm ego, qui mihimet diras has invexi.
 Torum autem mortui meis ipfius manibus

ἔγω καὶ τὸτο τὸ ὧς πρὸς τὸ προσφανεῖν ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ τὰδε καὶ τὰςδε ἀεὶς, ταυτὸν εἰναι. αἱ γὰρ αἰαὶ αἷς ἡράσατο τῷ Λαίῳ φονεῖ, ἐκ ἄλλο τι ἦσαν ἢ μὴ προσδέχεσθαι αὐτὸν τῆς πολιτείας, μηδὲ προσφανεῖν. καὶ ἔτις ἄλλος ἦν ὁ προστιθείς ἐπ' ἐμαυτῷ ταῦτα, ἢ ἐγὼ ὁ τὰςδε τὰς ἀεὶς προστιθείς. κατὰ συνεκδοχὴν λαμβανόμενα τῷ προστιθείς.

SCHOL. INED. 824. Πρέσβυς πρεσβύτε ἐτερόκλητον ἢ παρὰ ὡς ἐπίρρημα ἀντὶ τῆς πλησίον, ὡς ἐν τῷ ἐρκέων ἐγκεκλησμένον ἢ ἐν ὡς ἐπίρρημα ἀντὶ τῆς ἐντὸς τῶν ἐρκέων. 828. Διπλοῖς κείροις ἀντὶ τῆς μάστιγι· καθίκετό μιν τῇ βακχηρίᾳ. 833. Προσῆκει τῷ δαίμνι, καὶ προσήκοντες οἱ συγγενεῖς. Συγγενεὶά τις ἐστὶ προσήκησα τῷ Λαίῳ, ἦγαν εἰ ἐκεῖνος ἦν ὁ Λαῖος. μισητὰς ὧσα τῶν θεῶν, ἐχθρὸς τοῖς δαίμοσιν ἦγαν τοῖς θεοῖς. ὧτινι ἦγαν ἐμοὶ ἐκ ἐκδιδομένου ἐστὶ δέχεσθαι τινα ἐμὲ δηλονότι ἐν τοῖς δόμοις ἔτε ἀπὸ τῶν ἀσῶν ἔτε ἀπὸ τῶν ξένων. καὶ ταῦτα ὡς ἐπίρρημα ἐναντιωματικῶς.

Χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 Ἄρ' ἔχῃ πᾶς ἀναγνῶ; εἴ με χερὴ Φυγεῖν,
 Καί μοι Φυλόνι, μήτε τὰς ἐμὰς ἰδεῖν,
 Μήτ' ἐμβατεύειν πατρὶδ'· ἢ γάμοις με δεῖ
 Μητρὸς ζυγυῶναι, καὶ πατέρα καὶ ἀκλαινέιν 845
 Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε καὶ ἐξέθρεψέ με.
 Ἄρ' ὅκ' ἀπ' ὧμῶν ταῦτα δαίμονος τίς ἀν
 Κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον;
 Μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
 Ἴδοιμι ταύτῃσι ἡμέραν· ἀλλ' ὅκ' βροτῶν 850
 Βαίλῃ ἀφαντος πόρῳθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 Κηλιδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφίγμένῃ. —
 Χο. Ἡμῖν μὲν, ὦ ἄναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'· ἕως δ' ἂν εἴ
 Πρὸς τῇ παρόντι ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.
 Οἱ. Καὶ μὴν τοσούτον γ' ἐσὶ μοι τῆς ἐλπίδ' 855
 Τὸν ἄνδρα τὸν βολήρα προσμεῖναι μόνον.
 Ιο. Πεφασμὴς δέ, τίς ποθ' ἢ προθυμία;
 Οἱ. Ἐγὼ διδάξω σ'. μὴ γὰρ ὄρεθῇ λέγων
 Σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφύγοίμην πάθ'.

841. Δι' ὧν περ ὤλετ'.] ὧν χειρῶν. 842. Ἄναξ] ἀντὶ τῆς μα-
 ρίας. 844. Ἐμβατεύειν] ἐπιβαίνειν. 852. Κηλιδὰ συμφορᾶς] ἀντι-
 γρόφως, συμφορὰν κηλίδος καὶ μολυσμῶ. 854. Ἐχ' ἐλπίδα.] ἀντὶ
 τῆς, μὴ ἀθυμεῖ πρὶν ἂν τὸ ἀληθὲς καταμαθῇ. 857. Πεφασμένῃ]
 φανερῶ γενομένη καὶ ἰληθόντος τῆς ποιμένοσ, τίνα ἔξεις γνώμην; 859.
 Σοὶ ταῦτ',] σοὶ ὁμοία καὶ τὰ αὐτά.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 848. Ἀνορθοίη λόγον] ἦγεν ἔξω αἰτίας θήσει.
 τὸ γὰρ ἀνορθοίη λόγον, ἔχ' ἕτερόν ἐστιν ἀλλ' ἢ κειμένην καὶ μὴ ἔσαν τὴν
 ὑπὲρ ἐκείνης ἀπολογία ἀνορθώσει, καὶ δείξει δι' ὧν ἀπολογησέαι.
 852. Κηλιδ' ἐμαυτῷ] κηλιδὰ συμφορᾶς, ἀντιγρόφως, ἀντὶ τῆς συμ-
 φορᾶν (ἦγεν συντυχίαν) κηλίδος, ἦγεν μολυσμῶ.

SCHOL. INED. 841. Τὸ ἔφυν καὶ τὸ ἔχῃ ἀπὸ κοινῆς, ἦγεν
 ἄρα ἐκ ἔφυν, ἦγεν ὑπάρχω κακός· ἄρα ἐκ ἔφυν πᾶς ἀντὶ τῆς ὅλος ἀναγ-

Contamino, per quas periit. Annon malus sum?
 Nonne totus *nocens et pollutus*? si me oportet exul-
 Et mihi exulanti neq. meos cernere *fas erit*, [are,
 Neq. pedes in patriâ ponere, aut *si* nuptias me o-
 Cum matre contrahere, et patrem occidere [portet
 Polybum, qui genuit et enutriit me.

Nonne ab immiti hæc dæmone qui
 Judicaret in hunc virum *immissa*, recta diceret?
 Ne, quæso, ne, O deorum sancta numina,
 Videam hunc diem; sed ex mortalium cœtu
 Abeam evanidus, priusquàm videam
 Labem hanc calamitatis mihi adeste.

Cb. Nobis quidèm, O Rex, hæc sunt tristitia, attamen
 Rem ex præsentē perdidiceris, spem fove. [donec

Oe. Id reliquum sanè est adhuc mihi spei,
 Pastorem illum ut expectem solum.

Jo. Illo autem coràm allato, quid deinde facturus es?

Oe. Ego dicam tibi: si enim comperietur dicere
 Eadem quæ tu; ego calamitatem hanc effugero.

νος ἦγεν ἀκάθαρτος· Ἐν τῷ πρότερον κώλῳ ἀποδίδοιαι ἡ σύνταξις πρὸς τὸ ἀπαρέμφαλον, καὶ προσφέρεται καὶ αἰτιατικὴν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀποδίδοιαι πρὸς τὸ χρῆ, καὶ λέγεται κατὰ δοτικὴν ἦγεν εἰ χρεὶ φυγεῖν ἐμὲ, καὶ εἰ χρεὶ ἐμοὶ φυγόντι μήτε τὰς ἐμὰς ἰδεῖν, μήτε ἐμβατεύειν πατρίδος ἀντὶ τῆ ἐπιβαίνειν. Ἄρα ἐκ ἀπὸ σκληρᾶς τύχης ταῦτα ἐπ' ἐμοὶ τίς κρείων ἀνορθοῖν ἂν λόγον, ἀντὶ τῆ ἀποφαινοῖτο ἀνορθοῖν λόγον ἦγεν ἀποφαινοῖτο ἀπὸ τῶν δύο. 849. Ἀντὶ τῆ, ὡς θεοὶ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ καθαρότητι τιμώμενοι, πορευθεὶς γενοίμην ἄφαντος πρότερον. 852. Κηλὶδα συμφορᾶς ἀνιςτρόφῃ ἀντὶ τῆ συμφορᾶς ἦγεν συντυχίας κηλίδος ἦγεν μολυσμᾶ. 855. Ἀντὶ τῆ τοσαύτη μοί ἐστιν ἡ ἐλπίς· Ταῦτα εἰς τὸ ταῦ ὀξεῖαν· ὃ γὰρ ἐπ' οἰκείας συλλαβῆς ὁ τόνος κεῖται, ἀλλ' ἀπὸ πάθους ἀνεδόθη.

Ιο. Παῖον δέ με περισσὸν ἤκασας λόγον ; 860

Οἱ. Ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἀνδρὸς ἐννέπειν,
 "Ὡς νιν καλῶ κλέιναιεν. εἰ μὲν ἔν' ἐτι
 Λέξει τὸν αὐτὸν ἀρλθμὸν, σὺν ἐγὼ πτανον'
 (Οὐ γὰρ γήροιτ' ἀν εἰς γε πῶς πολλοῖς ἴσθαι)
 Εἰ δ' ἀνδρ' ἐν οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς 865
 Τῷτ' ἔστιν ἤδη τῷργον εἰς ἡμᾶς ῥέπον.—

Ιο. Ἄλλ' ὥς φανέν γε τῷπος ὧδ' ἐπίστασο.
 Κῶν ἔστιν αὐτῷ τῷτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
 Πόλις γὰρ ἤκασ', σὺν ἐγὼ μόνη, τάδε.
 Εἰ δ' ἔν' τι κακτέρειποιο τῷ πρόθεν λόγῃ, 870
 Οὔτοι ποτ' ὧ' νᾶξ τόν γε Λαίου φόνον
 Φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
 Διεῖπε, χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμῶ θανεῖν.
 Καί τοι νιν εἰ κείνός γ' ὁ δύσλως πῶσε
 Καλέκλαν', ἀλλ' αὐτὸς πάροισεν ὤλετο. 875
 "Ὡς' εἰ μὲν μαλ' ἰσχύς γ' ἀν, ἔτε τῇδ' ἐγὼ
 Βλέψαιμι' ἀν ἔνεκ', ἔτε τῇδ' ἀν ὕστερον.—

Οἱ. Καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τ' ἐρδάτω

861. "Εφασκες αὐτὸν] τὸν βοτῆρα. 865. Οἰόζωνον] μονόζωνον.
 μόνον. 868. Τῷτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν] ἀποκρύπτεσθαι, ἢ ἀποσφραῖσαι.
 τελέειν, εἰ δύναται ἀρνεῖσθαι ὁ βασιλεὺς. 871. Τόν γε Λαίου φόνον
 φανεῖ] αὐτὸς ὁ θρασύτης. 876. "Ὡς' εἰ μὲν μαλ' ἰσχύς] ὅθεν ἐγὼ χάριν
 τῆς μαλ' ἰσχύος, ἔτε ἐπ' ἐκεῖνα τὰ ῥήματα, ἔτε ταῦτα βλέψαιμι' ἔτε
 ἐκατέρωθεν σκευεύσαιμι, ἀλλ' ἀπορῶ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 866. Εἰς ἡμᾶς ῥέπον.] εἰς ἡμᾶς γράφει, μὴ
 εἰς ἐμέ. εἰ γὰρ ἀρμόζει ἔτι τὸ μέτρον. εἰ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ τῶ ἐνικῶ
 τέθειται, ἔστιν ἀπεικός. πολλὰ γὰρ εὐρίσκειται ὅμοια. 870. Κακ-
 τέρειποιο] τὸ ἐκτρέπεσθαι κυρίως ἐπὶ ὁδῷ λέγεται, ὅταν τὴν ἢν βαδίζει
 τις ὁδὸν καὶ ἀλλοτρίαν, ἐτέραν βαδίσῃ. καὶ ἀπὸ τούτου ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἀπὸ
 τίνος εἰς τι μετακινήσονται. 876. "Ὡς' εἰ μὲν μαλ' ἰσχύς] ὥσθ' ἕκαστα τῆς
 μαλ' ἰσχύος τῷ Ἀπόλλωνος, ἔτε βλέψαιμι ἀν τῇδε καὶ ἐνταῦθα, οἱ ὑπὸ τῇ
 παιδὶ

Jo. Quæ verò verba ex me audisti præcipua?

Oe. Aiebas ipsum retulisse, quòd latrones

Laium hunc interficerent: quòd si nunc quoque

Eundem dicet numerum, ego non peremi.

(Non enim unus idem esse potest quod multi)

At si unum solum fecisse dixerit, manifestè

Facinus illud jam ad me spectabit.

Jo. At hunc pro certo sic sermonem habeto,

Nec potest hoc iterùm negare.

Civitas enim *tota* hæc audiit, non ego sola.

Porrò a priore si quid deflecteret sermone

Non tamèn, O Rex, de Laii cæde

Loquetur recta, eam ut Apollo [meo :

Prædixit, quòd illum *scilicet* oporteret filio occidi

Quippe illum miser ille nequaquam occidit,

Sed ipse *filius* prior periit.

Quare ego divinationis gratiâ

Neque huc neque illuc in posterum respexero.

Oe. Rectè putas, attamen operarium

παιδὸς ἀπόλωλε. πρόσθεν γὰρ ὁ παῖς ἀπηρέχθη τῷ ζῆν. ὅτε τῇδε καὶ ἐνλαύθα ὕστερον, ὅτι ὑπὸ σὲ πεφόνευται. ὑπὸ τῷ παιδὸς γὰρ ὁ Ἀπὸλλων ἐθέσπισε. ταῦτα δὲ λέγει ἀπορῶσα περὶ τῷ φόνει, πῶς ἄρα καὶ γέγονεν.

[Σχῆμ. Τρικλ. 864. Οὐ γὰρ γένοιτ'] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 861. "Εφασκες ἐνέπειν αὐτὸν ἦγεν τὸν βοῆῆρα ληστὰς ἀνδρας ὅτι ἐκτειναν αὐτὸν ἦγεν τὸν Λαῖον. "Ελεγες ὡς εἶπέ μοι τὸν Παλῶδωρον εἰ ζῆ. 870. Το ἐκτρέψεσθαι κυρίως ἐπὶ ὁδῷ λέγεται, ὅταν τὴν ἡν βαδίζει τις ὁδὸν καλαλιπῶν ἑτέραν βαδίζει καὶ ἀπὸ τῆς ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἀπὸ τίνος εἰς τι μεταπιπτόων. 873. Ἀσφαλῶς κατὰ τὴν περὶ ζῆσιν ἀποδεδικότα. Περὶ τῷ φανευθῆναι τὸν Λαῖον ὡς μελέϊας ἕνεκα καὶ ἂν βλέψαμι ἔγωγε ὅτε τῇδε ὅτε τῇδε ἂν ὕστερον ἦγεν ὅτε πρὸς τῷ λόγῳ τῆς, ὅτε πρὸς τῷ τῷ διακοντοῦ.

Πέμψον τινὰ σελεύηαι· μηδὲ τῷτ' ἀφῆς.

Ιο. Πέμψω ταχυάσ'· ἀλλ' ἰώμεν ἐς δόμους. 880

Οὐδὲν γὰρ ἂν πρῶξαιμι· ἂν ὦν εἰ σοὶ φίλον.

Χο. Εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν

Εὔσεπλον ἀγνείαν λόγων

Ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται

Ῥψίποδες γ' ἔρανίαν δι' αἰθέρα 885

Τεκνωθέντες· ὧν Ὀλυμπῶ

Πατήρ μόνῳ, εἰδὲ νιν θνατὰ

Φύσις ἀνέρων ἔτικλεν, εἰδὲ

Μὴν ποτε λάθαι κατακοιμάσει.

882. Εἴ μοι ξυνείη φέροντι] εἴθε μοι ξυνοικίη τὴν ἀχραντὸν καὶ σεβασμίαν ἀλήθειαν διασώζειν. 883. εἴθε μοι συνείη εὐτυχία, καὶ λόγων καὶ πραγμάτων ἀγνείαν φυλάττειν. μοῖρα δὲ ἡ εὐτυχία. 884. εἰ ἀληθεύω, γένειό μοι καὶ εὐτυχεῖν τὸ ἀληθὲς διασώζειν. ταῦτα δὲ φησι τὴν Ἰοκάστην αἰτιώμενος ὅτι ἀσεβῶς ἔφη ἐψεῦσθαι τὸν Ἀπόλλωνα. φέροντι ἔν τιν εὔσεπλον ἀγνείαν τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν περὶ τῶν θεῶν, περὶ ἃν νόμοι πρόκεινται ἔργων καὶ λόγων, τὴν περὶ τούτων λέγουσιν ἀκριβείαν, καὶ τῶν μαντείων, ὅτι εἰδὲν αὐτοῖς ὑγιὲς ἔστιν. 885. Οὐρανίαν δι' αἰθέρα] ἀντὶ τῆ ἐν ἔρανῳ τεκνωθέντες. 886. Ὡν Ὀλυμπος] ὧν νόμων τῶν ὁρθῶς ἐχούων. 887. Οὐδὲ νιν θνατὰ φύσις] ἔτε ὑπὸ ἀνθρώπων εὐρηται ὁ περὶ θεῶν λόγος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 882. Εἴ μοι ξυνείη] καταγνωσκαν ὁ χορὸς τῆς Ἰοκάστης, καὶ ὡς μὴ δεχομένης τὰς τῆς Ἀπόλλωνος μαντείας, φησὶν, ἐμοὶ φέροντι τὴν εὔσεπλον ἀγνείαν, (ἤγουν τὸ πάνσεπλον σέβας τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων πάντων, τῷτ' ἔστιν ἐμοὶ σεβομένῳ τὸν λόγον καὶ τὰ ἔργα) εἴθε ξυνείη καὶ συνυπάρχοι μοῖρα καὶ εὐτυχία. εἰπὼν δ' ἀορίστως τὸ λόγων καὶ τὸ ἔργων, νῦν ὀρίζεται, λέγων, ὧν πρόκεινται νόμοι μεγάλοι, τεκνωθέντες καὶ γεννηθέντες διὰ τὴν ἔρανίαν αἰθέρα, ἤγουν ἐξ ἔραν. δεικνύσι δ' ἐντεῦθεν ὅτι λόγων καὶ ἔργων λέγει τῶν θεῶν, ἂν ἡ τιμὴ ἐξ ἔρανῳ νενομοθέτηται, αὐτῶν νόμων μόνος ὁ Ὀλυμπος πατήρ ἔστιν· ἔτι δὲ ὁμοίον τῷ ἔρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες. εἰδ' ἔτικλε εἰδ' ἐξέεργεν αὐτὰς τῆς νόμους ἡ θνητὴ φύσις τῶν ἀνθρώπων, εἰδὲ κατακοιμίσαι καὶ καταβαλεῖ αὐτὰς, καὶ ἀφανίσαι λήθη. τῷτ' ἔστιν, ἐπεὶ οἱ ἀνθρώποι εἰς εὐδρίαν τὰς περὶ τῆς τιμῆς τῶν θεῶν

OEDIPI TYRANNI. 125

Aliquem mitte accersitum, et ne omiferis.

70. Mittam Ocyus: sed eamus in ædes,

Nil enim faciam nisi quod tibi gratum fuerit.

ANTISTROPHICA. STROPHE I.

Ch. Utinam mihi cohabitaret felicitas, ut retineam

Venerandam verborum puritatem

Factorumq. omnium, quæ legibus sancita sunt

Sublimibus, cœlesti æthere

Genitis, quarum Olympus

Pater est solus, neque eas mortalis

Natura virum peperit, neque

Sanè unquàm oblivio sopiet.

Θεῶν νόμους, ἀλλ' ἔρανόθεν ἦλθον ἡμῖν, ὃδ' ὑπὸ λήθης ἀνθρώπων ἀν-
καίλασθεσθῆεν. μέγας ἐν τέτοις θεὸς ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια, ὃδὲ γηράσκει·
τὸτ' ἔστιν, ὡς ἀληθεῖς ὄντες οἱ νόμοι αἰεὶ ἔσονται καὶ ἐκ ἀφανισθῆσονται.
ἴσταν δὲ ὅτι τινὲς ἀγνοοῦντες, ἑρραίνας Αἰθέρος λέγουσι διὰ τὸ διὰ τὸ δ' ἔστιν
" ὅμοιον τῷ παρ' Αἰσχύλῳ, Ἰππικῶν τ' αὐπτῶν πηδαλίων διὰ φόβου.
ἔφαμεν δ' ἐκεῖ τὸν περὶ τῆς β' λόγον.

SCHOL. INED. 879. Τὸ ἐξῆς μὴδ' ἀφῆς τὰτο. 882.

Τὸ τῷ χορῷ πᾶν δυσχεραίνοντός ἐστι κατὰ τῆς Ἰοκάστης ὡς παρ' ὃδὲν
τιθεμένης τὴς χρητικῆς τῶν Θεῶν. εἴθε μοι ἔν, φησὶν, εὐτυχία συνείη
ἀγνόητα καὶ λόγων καὶ ἔργων φέροντι, ὧν οἱ νόμοι, οὐρανόθεν ἐγεννήθησαν,
τελέει ὅτε κατὰ Θεῶν βλασφημῶντι, ὅτε μὴν ἄλλο τι κατ' αὐτῶν
ποιῶντι. Εἴθε συνείη μοι εὐτυχία σώζοντι τὴν διὰ λόγων καὶ ἔργων
πᾶντων εὐσεβῆ καθαρότητα· ὑπὲρ ὧν ἦγον τῶν εὐσεβῶν λόγων καὶ ἔργων,
νόμοι πρόκεινται ὑψηλοὶ καὶ ἔντιμοι δι' αἰθέρος γεννηθέντες. ἦγον ἑρα-
νόθεν ὧν νόμων δηλοῦσι μόνος παλῆς ὁ Ὀλυμπος, ὃδὲ θνητῇ φύσει ἀν-
δρῶν ἐγέννησεν αὐτὰς. ὃδὲ μὴν πῶς λήθη καίλακοιμάσει, ἀντὶ τῆς καίλα-
κοιμῆσει, ἀφανίσει· μέγας ἐν τέτοις θεὸς ὃδὲ γηράσκει, ἦγον μεγάλη
θεῶν δύναμις ἐν τέτοις ἐστὶν ἀτελεύτητος. Ὁ θεός. ἡ ἀδικία εἰς μέγιστον
κακὸν ἐπέβαλε τὴς χρωμένως τελέειν, ἡ ἀδικία ἰσχυροποιεῖ τὸν τυ-
ραννον. ὅταν δὲ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάτην μὴ ἀρμοδιῶν μὴδὲ συμφε-
ρόντων εἰς μεγίστην ἀνάγκην ἐμπίπτει. Ὅταν πολλὰ διαπραχθῇαι ὑβρι-
στικά εἰς μεγίστην ἀνάγκην ἐμπίπτει.

Μέγας ἐν τέτοις θεός,
Οὐδὲ γηράσκει.—

890

Ἵβρις φυλάξει τύραννον Ἵβρις, ἣν
Πολλῶν ὑπερπληθῆ μάταν,

Ἄ μὴ ἵπικαιρα μὴδὲ συμφέροντα

Ἀκροάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον,

895

Ἀνώρυσεν εἰς ἀνάγκαν

Ὅθ' ἔ ποδὶ χρησίμῳ χρεῖ).

Τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα

Μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτῆμαι.

890. Μέγας ἐν τέτοις θεός] ἐν τοῖς νόμοις μέγας ἐστὶν ὁ θεός. τουτέστι θεία δύναμις καὶ μεγάλη τοῖς νόμοις ἐνεστὶ. 892. Ἵβρις φυλάξει τύραννον] διὰ τῆς Ἵβριος φύεται καὶ ἀνανεῖται ὁ τύραννος. ὅταν (φησὶ) πολλὰ διαπεράξῃ, τότε εἰς μεγάλα ἐμπήπτε διὰ τῆς Ἵβριος ἱπαρθείας. ταῦτα μὲν φησι περὶ τῆς Ἰοκάστης, ὅτι ἀνεπιηδαία λέγει περὶ τῶν θεῶν νόμων. τὸν δὲ λόγον ποιῶσι περὶ τῆς τυραννίδος, ἵνα μὴ δοξῶσιν ἐμφανῶς αὐτὴν διελέγειν. ὁ δὲ νόμος, Ἵβρις φυλάξει τύραννον, ἵπποταν πολλῶν ὑπερπληθῆ μάτην, ἃ ἐστὶ μὴδὲ ἱπικαιρα, μὴδὲ ἐαυτῷ ἐκείνῳ συμφέροντα. ἀσυνδέτως δὲ εἶπεν. Ἵβρις (φησὶ) μὴδὲν καίριον διαπραττομένη, εἰς δύσβατον ἀκρόρειαν ἀναβιβάσασα τῆς χρωμένης αὐτῇ, κατεκρήμυσεν. ἢ ἕτως, ἀπότομον ὥρυσεν εἰς ἀνάγκην, ἥλαστο εἰς τὸτο ὥστε αὐτὸν εἰς ἀνάγκην γενέσθαι, ὑφ' ἐτέρων κραλῆθῃναι. 897. Ὅθ' ἔ ποδὶ χρησίμῳ] ἀντὶ τῆς ἀχρήστου τῆς πορείας ποιεῖται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ τῇ ὑπὸ Ἵβριος δυσσεβείᾳ, ἔστι ἕτως, ἔ βαδίζει ὁρθὴν ὁδὸν, εὐδὲ χρεῖται τοῖς ποσὶ δεόντως· εἰ δὲ ἐπὶ τῇ ὑπὸ ἀνάγκης βιαζομένη, ἔ χρεῖται τοῖς αὐτοῖς ποσίν. 898. Πάλαισμα] ζήτησιν τῆς φόνου τῆς λαΐης. 899. Μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτῆμαι.] ἀξιῶ τὸν θεὸν μὴ λῦσαι τὸ συμφέρον τῇ πόλει, ἐξ ἧς κρατεῖ τῶν ἀντιπάλων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 892. Ἵβρις φυλάξει] ἦγεν ἢ ὑπερφία πρὸς τὸν τύραννον. τῆς ἔστιν ἢ ὑπερφία κακὴς καὶ ἀνόμους (τοιῦτοι γὰρ οἱ τύραννοι) ἐργάζεσθαι τὰς αὐτὴν ἐχθρίας, ὥστε καὶ Ἰοκάστη ἐξ ὑπερφίας τῇ Ἀπόλλωνος ἠτίμασε λόγον. εἰάν ὑπερπληθῆ ἢ Ἵβρις μάτην πολλῶν, ἃ ἐκ ἐστὶν ἱπικαιρα καὶ ἀνέπνοια μὴδὲ συμφέροντα τῷ αὐτῇ ἐχθρί, εἰς ἀκροάτην ἀπότομον καὶ τραχείαν εἰσαναβᾶσα, ἦγεν εἰς ἀκρὴν κακίας

ἐλάσασα

OEDIPI TYRANNI. 127

Magnus in his inest Deus,
Neque senio obnoxius *marcescit*.

ANTISTROPHE I.

Insolentia parit Tyrannum; Insolentia, (ubi
Multa temerè cumulavit supra modum,
Quæ nec opportuna, nec utilia sunt)
Ad summum evecta fastigium
Recidit in necessitatem,
Ubi non pede recto utitur.
Hoc autem rectè se habens civitati certamen
Ne solvat unquam, oro, Deus:

ἐλάσασα καὶ κορυφωθείσα, ἀνῶρσε καὶ ὤρμησε καὶ πέπλωκεν εἰς ἀνάγκην, ὅθι καὶ ὅπερ ἐχρῆται ποδὶ χρησίμῳ. τὴν δ' ἐστίν, ὕβρις καὶ ἀνομοί, ὑποία ἡ ἰσχύς, αὐξηθέντες εἰς ἄκρον, ἐπέβη εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγκην πίπτουσιν ὡς δυστυχῶς καὶ ἀθέως τὸν αἰῶνα διάγειν. εἰρηλατὶ δ' ἐκ μελαφοδῶς τῶν ἐκ κρημνῶν πικρῶν καὶ συντριβόντων τῶν πόδας, ὡς μὴ δύνασθαι πορεύεσθαι. 898. Τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα] ἦτοι τὴν περὶ τῶν συμφερόντων τῇ πόλει ἔρευναν, αἰτεῖται θεόν, ἦτοι τὸν Ἀπόλλωνα, μὴ λῦσαι, ἀλλ' αἰετοῦσθαι, καθάπερ καὶ νῦν ἐπὶ τῷ τῷ Λαίῳ φόνῳ. ἐλθέτω καὶ παύσομαι πόλεϊ ἔχον τὸν θεὸν προσάτην καὶ ἀνιλήπτορα. ἰστέον δ' ὅτι εἰς τὸ ἀ μὴ ἐπικαίρειν, τὸ ἀ εἰ μὲν πρὸς τὸ ὕδριν νοήσεις, μακρόν ἐστιν (ἔγω γὰρ καὶ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς ἀπαίτει κῶλον) εἰ δὲ πρὸς τὰ ἐξῆς, βραχύ. ἐκωλύει δὲ καὶ βραχύ ἐστίν, ἐπεὶ τὸ κῶλον ἱαμβικόν ἐστιν. ἐτι ἰστέον ὅτι εἰ καὶ τὸ καλῶς ἐν πολλοῖς μακρόν εὐεχθῆναι, ἐν γεμῆν τῷ, τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει, βραχύ ἐστίν καὶ δῆλον ἐκ τῶ κῶλου τῆς στροφῆς. εἰσὶν ἐν ἀμφοτέρω τῶν χρόνων καὶ τὸ τοιοῦτον δέχεται. ὁ καὶ κυρίως ἐγὼ φημι διχρῶνον, ὡς ἀμφοτέρω τῶν χρόνων δεχόμενον. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὑμεῖς καὶ τὸ αἶμα καὶ ὕδωρ καὶ ἱερός, καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ κακὸν αἰεὶ βραχύ εὐεχθῆναι, καὶ ἐδέσποτ' ἄλλως, εἰ καὶ ἐν τῷ, Κακὰ νῦν ἑλοῖτο μοῖρα, ἀντὶ μακρῶ εἰσὶν ἐστίν, ἐ μὴν ἐστίν.

SCHOL. INED. 892. Ἰστέον φησὶ, ἦτοι καλαφρόνητος καὶ ὑπερφανία αὐξάνει βασιλείαν ἐν αὐτῇ. δηλονότι ὕβρις εἰσποιεῖ ὁ τύραννος δηλονότι πολλῶν ὑπὲρ τὸ μέτρον πληρωθῆ μάλαίως ἐκείνῳ ἀ μὴ εὐκαίρῃ μὴδὲ συμφερόντῃ εἰσποίῃ. δηλονότι ἀναλάσασα εἰς ἀκρότατον ἀπ' ἐξῆς ἐξῆς ἐκείθεν εἰς δυστυχίαν, ἐνθα ἐ πορεύεται συμφορῇ καὶ ὠφελείμῳ χρῆται.

904. Δικας

Θεὸν ἔ' λήξω ποτὲ
Προσάταν ἴχων. —

900

Εἰδὲ τις ὑπέροπ' α χερσὶν
ἢ ἢ λόγῳ ποροῦεται
Δίκας ἀφόβητος, ἔδ' ε
Δαιμόνων ἔδη σέβων,
Κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
Δυσπότης χάριν χλιδᾶς,
Εἰ μὴ τὸ κέρδ' κερδανεῖ δικαίως,
Καὶ τ' ἀσέπλων ἔρξεται,
ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται μαλάζων.
Τίς ἔτι ποτ' ἐν τέτοις ἀνὴρ
Θυμῷ βέλη ἔρξεται
Ψυχᾶς ἀμύνειν; εἰ γὰρ αἱ
Τοιαῖδε πράξεις τίμιαί,

905

910

904. Δίκας ἀφόβητος] τὴν δίκην μὴ δεδοικώς. 907. Δυσπότης
χάριν χλιδᾶς.] ἕνεκα (φησὶ) τῆς ἀνοσίας τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας. ὑπὸ
τρυφῆς γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ οἱ τύραννοι ᾤοντο γίγναι. 909. Καὶ
τῶν ἀσέπλων] ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴῃ μοῖρα, ὅς μὴ ἀφίξειται τῶν ἀσέ-
πλων, ἢ ἔξεται τῶν ἀθίκτων. ὁ ἔστιν ὃν εὖ χρὴ ἔχεισθαι. Ib. Ἔρξεται,]
παύσειται. ἐκτός ἔσται. Ἔξεται δὲ, ἀντὶ τῆς ἐπιθυμῆσαι τῶν ἀσέπλων καὶ
ἀθίκτων. 910. Μαλάζων.] μαλαιοφρονῶν. 911. Τίς ἔτι ποτ'] τίς ἔτι
τῶν ἀδίκων ἀφίξειται, τῷ θυμῷ αὐτῷ τὰς τῆς ψυχῆς κακίας ἀπελαύ-
νων; ἢ, ὅτις ἀν' ἀπελάσειεν αὐτῷ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττειν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 902. Εἰ δὲ τις ὑπέροπ' α χερσὶν] εἰ δὲ τις πο-
ρεύεται καὶ διάγει ὑπέροπ' α καὶ σόδαρος καὶ ἐν χερσὶ καὶ ἐν λόγῳ, (τὰτ' ἔστι
καὶ οἷς πράττει καὶ οἷς λέγει) ἀφόβητος τῆς θείας δίκης, ἔδ' ε σέβων καὶ τι-
μῶν τὰ ἔδη καὶ εἰδῶλα τῶν δαιμόνων, ἥτοι τὴν θείαν, ἔλοιτο καὶ λάβοι
νιν καὶ αὐτὸν κακῇ μοῖρα καὶ τύχῃ, χάριν καὶ ἕνεκα τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς
ὑπεροψίας ἢ πρὸς τὴν θείαν ἔχει, τῆς δυσπότης καὶ δυσυχῆς. μέγιστον
γὰρ αὐτῷ ἡ ἀσέβεια. εἰ μὴ κερδανεῖ δικαίως τὸ κέρδος. ἤγουν,
ἐάν μὴ τὰ τῆς ὑπεροψίας ἅθλα δικαίως λάβῃ τιμωρηθεὶς. καὶ ἔρξεται
καὶ

Deo non definam unquam
Præside niti.

STROPHE II.

Si quis verò fastuose manibus
Dictisve incedit
Juris contemtor, nec
Deorum venerans sedes,
Mala illum occupet Parca
Propter infauſtas delicias;
Si, *inquam*, lucrum non lucrabitur juſtum,
Nec ab impiis *factis* abſtinet,
Aut non tangendis manus inferet demens.
Quis enim ultrà ex his viris
Ab animo jacula
Conſcientiæ arcebit? ſi enim
Hæc *impia* facta honorem inveniunt,

καλυθῇ τῶν ἀσέπλων καὶ ἀσεβῶν ἐλχειρημάτων. ἢ ἐξεῖλαι καὶ κλυθῇ
πάλιν τῶν ἀθίκλων καὶ ἀπροσφαύτων, καὶ ὧν εὐδεις ἀπίεσαι ἀσεβῶν ἐλ-
χειρημάτων, μαλάζων καὶ μαλαιοποιῶν. τίς ἄρα ἀνὴρ ἐστὶ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς,
ἐν τοῖσδε, ἦγον ἐν τῷ μὴ τιμωρεῖσθαι τὴν κακῆς, ἐξεῖλαι καὶ κλυθῇ-
σεῖλαι τῆς κικλίας, δηλονότι τῷ θυμῷ, ἦγον οἴκοθεν ὥστε ἀμύνειν καὶ
ἀποσοδεῖν δι' εὐχῶν καὶ θυσιῶν τὰ βέλη τῆς ψυχῆς, ἦγον τὰ ἀμαρτή-
ματα; ἦγον, εὐδεις τῆς κακῆς ὁρῶν ἀπαθεῖς, ἐπιστροφὴν ποιήσεσθαι τῶν
οἰκείων πλῆμμελημάτων, καὶ πρὸς τὴν θεὸν καταφευγεῖσθαι. 914. Εἰ
γὰρ αἱ τοιαῦτα πράξεις] ἦγον, εἰ αἱ κακαὶ πράξεις τίμια καὶ καλὰ,
τί δὲ με χορεύειν καὶ πανηγύρεις ἱσάναι τοῖς θεοῖς, αὐτόμενον τὰ λυσι-
τελεῖν, εἰ μὴ ἀρμόσῃ πᾶσι τοῖς βροτοῖς τὰδε χειρόδεικτα καὶ φανερά ἐ-
στ' ἔγω, εἰ μὴ ἐν ἐκείνῃ ἀρμοδίως πᾶρεσθαι ἐκ τῶν θεῶν τὰ τῆς
προαιρέσεως ἐπαθλα, τῷ μὲν κακῷ κακά, τῷ δ' ἀγαθῷ ἀγαθὰ· ἀλλὰ
πανίως ἐπίσης μελέχουσιν τῶν θεῶν, ἐκέτι εἴμι καὶ πορεύσομαι ἐπὶ τὸν
ἀθίκλον καὶ σεβάσμιον ὀμφαλὸν τῆς γῆς, ἦγον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, σέβων
καὶ τιμῶν αὐτόν. εὐδὲ εἰς τὸν Ἀπόλλωνος ναὸν τὸν ἐν Ἀθαῖσι καὶ ἐν Λυκίᾳ
(Ἀθαῖ γὰρ τόπος Λυκίας) εὐδὲ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, ἦτοι τὸν Δία. ἀλλ'

Τί δέι' με χορεύειν;

915

Οὐκέτι τ' ἄθικτον εἶμι

Γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,

Οὐδ' εἰς τὸν Ἀβαῖσι ναόν,

Οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,

Εἰ μὴ τάδε χειρόδεικλα

920

Πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.

'Αλλ' ὦ κραλύνων, εἵπερ ὄρθ' ἀκχεῖς,

Ζεῦ, πάντ' ἀνάσων, μὴ λάθῃ

Σε τάν τε σὰν αἰθάναται αἰὲν ἀρχάν.

Φθινόγη δ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,

925

Τὰ Λαῖα θεόφατ' ἐξ-

αἶρσιν ἤδη, κέδαμ᾽

ὦ Ζεῦ ὁ κραλύνων καὶ ἐκσπιάζων πάντα καὶ ἀνάσων, εἵπερ ὄρθως Ζεῦ ἀκχεῖς καὶ ὀνομάζῃ, ὥσπερ ἔν εἴ, μή τί σε, μή τε τὴν σὴν αἰθάναν αἰὲν ἀρχὴν λάθῃ τῆτο, τὸ τῆς κακῆς τιμωρῆσθαι· ἀλλὰ μέχρις ἂν ἡ σὴ ἀρχὴ ἐπέχῃ, κολάζουσι οἱ κακοὶ· ἐξαίρεσι γὰρ καὶ ἐκβάλλουσιν καὶ ἀτιμάζουσιν ἤδη καὶ νῦν, Φθινόγη καὶ ἀτιμαζόμενα τὰ παλαιὰ θεόφαια καὶ μαντεύματα τῷ Λαίῳ. τῆτ' ἔστι, τὸν πάλαι δοθέντα παρ' Ἀπόλλωνος τῷ Λαίῳ χερσὶν, ὡς ὑπὸ παιδὸς τεθηξέναι, Ἰοκάστη νῦν ἀτιμάζει καὶ ψευδῇ οἰεῖται, καὶ ἐδαμῶς ὁ Ἀπόλλων ἐμφανῆς ὑπάρχει ἐν ταῖς τιμαῖς, ἀλλ' εἰς ἑδὲν τὰ ἐκείνη λογίζεσθαι καὶ ἀτιμάζειν. ἔρρει δὲ καὶ ἐφθάρη καὶ καταπεφρόνηται τὰ θεῖα. ἴσμεν δ' ὅτι τὸ τῆς ἀντιγραφῆς δέκατον κῶλον, τὸ Φθινόγη δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐλλιπὲς ἦν πρὸς τὸ τῆς γραφῆς διὸ καὶ προσετέθη παρ' ἐμῶν, τὸ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ὅπως ὀλοκληρὸν καὶ τῆτο γένῃη. καὶ οἶμαι ὡς καλῶς προσετέθη· εἰ δέ τις βέλτιόν τι νοήσει, τῆτο τεθήτω.

SCHOL. INED. 904. Καὶ ἀδελφὸς διδασκάλῳ λέγεις καὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄφροδος διδασκάλῳ, τὴν δίκην μὴ διδοικώς. ἔξω τῆ φράσεως τῆς δίκης. 906. Ἀντὶ τῆ εἴθι· εἶλοι ἦγεν καλῶσχοι. 910. Τὸ αἰξίωμα τῆς βασιλείας ὁ τύραννος, τὸ καὶ, ἀντὶ τῆς ἀλλά. τοιαῦτα μάταια ποιῶν, μαλαιάζων.

916. Οἰ-

Quid attinet me choros ducere *sacros*?

ANTISTROPHE II.

Non ultrà ad impollutum eo
Terræ umbilicum veneraturus,
Neque, quod est Abis, delubrum
Neque Olympiam,
Si non *oracula*, ut digitis monstrata,
Omnibus patebunt mortalibus.
At O qui imperas, si justas audis preces,
Jupiter, omnia regens, ne hæc lateant
Te tuumque immortale semper regnum.
Vetera enim, ut mihi videtur,
Laii oracula
Elevant jam, et nullis

916. Οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι] ἔκ' ἔτι ἄπειμι πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ δὲ πρὸς τὸν ἄχραντον καὶ ἀπροσπέλαστον αὐτὸν νεών. 918. Ἀεαῖσι ναόν] Ἀεαῖ, τόπος Λυκίας ἐνθα ἱερὸν ἐστὶν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Σαμίων, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαλινεύονται ὡς καὶ Πίνδαρος. ἢ ἐπὶ τῶν πανηγύρεων ὅτι καὶ τῶν τοιαύτων ἀφίξομαι, εἰ μὴ ταῦτα φανερωθῶσιν. 921. Εἰ μὴ τὰδε] εἰ μὴ ταῦτα τῶν χρησμῶν τὰ λεχθέντα ὑπὸ Ἰοκάστης, φανερά καὶ καταδήλα γένηται, ἔκ' ἔτι τιμήσω θεός. 925. Φθίνονται] ἀντὶ τῆς παλαιᾶς. παρεληλυθότα. γράφεται φθίνων ἢ ἡ, μὴ λάθοι σε ὁ Λαῖος φθίνων, ἀλλὰ δείξαις αὐτὸν τὸν θάνατον. τὰ γὰρ πρὸς Λαίῳ μαλινεύματα ἐκβάλλουσιν, καὶ εἰ ὡς δέχονται τὰ ὡς τῶν θεῶν εἰρημένα, ὡς ἀληθῆ. 927. Ἐξαίρουσιν] ἀφανίζουσι. τὰ γὰρ ἐπὶ Λαίῳ δεισιπθόντα ἐκφαυλίζονται ὑπὸ Ἰοκάστης, καὶ ὡς γράφεται, καὶ ψευδῆ νομίζονται.

SCHOL. INED. 916. Οὐκέτι ἐπὶ τὸν ἄψυτον καὶ θεῖον ἐλεύσομαι γῆς ὀμφαλόν· ἢ γενετὴν Πυθίαν σέβων ἀντὶ τῆς ἐπὶ τιμῇ. 918. Ἀεαῖ, τόπος Λυκίας, ἐνθα ἦν ἱερὸν τῷ Ἀπόλλωνος. εἰ μὴ ταῦτα τῶν χρησμῶν φανερῶς διὰ τῶν χειρῶν δεικνύμενα. 922. Ἀντὶ τῆς ὀρθῶς, ἀσφαλῶς. οἱ παλαιοὶ χρησμοὶ οἱ δοθέντες τῷ Λαίῳ. 926. Ἀντὶ τῆς καὶ ἐν ἐδνὶ φαίνεται ὁ Ἀπόλλων τιμώμενος.

132 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·

Ἐρρεῖ γ' τὰ θεῖα.

10. Χώρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεςάθη 930
 Ναξς ικέαθ δαιμόνων, τὰδ ἐν χεροῖν
 Στέφη λαβέσθ καπιθυμιάμαλα,
 Ὑψ' ᾧ αἶρει θυμὸν Οἰδίπυς ἄγαν
 Λύπαισι παντοίαισιν· εἴδ' ὅποι' ἀνὴρ
 Εὐνης, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται. 935
 Ἀλλ' ἔσι τ' ἔλεγον, εἰ φόβος λέγοι.
 Ὅτ' ἐν παραινέσ', εἴδεν ἐς πλεον τοιῶν,
 Πρὸς σ' ὦ Λυκεί' Ἀπολλων (ἄλγιστ' ᾧ εἶ)
 Ἰκέτις ἀφ' ἱγμαι τοῖςδε σὺν καλὸν γμασιν,
 Ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν βραγὴ πόροις. 940
 Ὡς νῦν ὀκνέμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον
 Κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτῳ νεώς.—
 Ἀγ' Ἀρ' ἀν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπως

930. Χώρας ἀνακτες,] ἀνακτὰς φησι τῆς τῆ χειρὸς, ὅς βασιλικῆς καὶ ἐπὶ τῆς. 933. Ὑψ' γὰρ αἶρει] ἀντὶ τῆς μετὰ τὴν ψυχὴν καὶ ὑπερβαλλούτως ἀχθεῖναι, πάλαι λογιζόμενος. αὐτὸν τὸν φόβον, τὸ τὴν γυναῖκα ἔχειν τὴν ἀνημέραν, τὴν προσδοκαμένην φυγὴν, τὸ μὴ δύνασθαι ἀναστρέφαι πρὸς τῆς οἰκίας, τὸ δέος τῶν χρησμῶν. 934. εἴδ' ὅποι' ἀνὴρ εὐνης,] ἔχ' ὡς συνετὸς ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων. τὰ παρὶν γινώσκει. εἰ γὰρ ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος δοθεὶς τῷ Λαίῳ χρησμὸς ἠκρόνῃ, δῆλον ὅτι καὶ ἂ νῦν ἐμαυτεύσας ὁ Τειρεσίης, ψευδῆ ἔστιν. 936. Ἀλλ' ἔσι τ' ἔλεγον,] μόνοις προσέχει τοῖς τὰ δεινὰ καὶ φόβους ἀπαγγέλλουσι. τῶν δὲ παραμυθεμένων ἐκ ἀνέχειν. 938. Πρὸς σ' ὦ Λυκεί' Ἀπολλων] Λυκεῖον, γυμνάσιον ἔστιν Ἀθήνησιν ἐνθα Ἀπόλλων τιμαῖται καὶ Καλλίμαχος, — ἐγὼ δ' ἠύησα Λυκεῖα Καλὸν αἰεὶ λιπώντα καλὰ δρόμον Ἀπόλλωνος. ἄλγιστος ἔν, καδὲ εἰ πρὸς τῆς Ἀττικῆς αἰ Θήβαι. ἢ καὶ ἐν Θήβαις ὁμῶντομον ἢ γυμνάσιον Λυκεῖα Ἀπολλωνος. νῦν ἔν, εἰ τὸν ἐν Λυκίᾳ, ἀλλ' ἢ τὸν ἐν Θήβαις ἢ ταῖς πλεονεχέουσι Ἀθήναις τιμῶμενον. 943. Ἀρ' ἀν παρ' ὑμῶν] ἐρχέται ἄγγελος ἀπὸ Κορίνθου, ἀπαγγέλλων τὸν θάνατον Πολύβου, καὶ αὐτὸς τὸν Οἰδίποδα αἶρει.

Apollo honoribus splendet,
Intereunt verò divina.

I A M B I.

70. Terræ *hujus* principes, visum est mihi
Templa adire deorum, hisce in manibus
Coronis sumptis et incensis.
Nimis enim suspendit animum Oedipus
Curis variis, neque ut vir
Prudens nova ex veteribus conjicit,
Sed dicentis est totus, qui timorem dicit,
Quia ergò admonendo nihil proficio,
Ad te, O Lyceë Apollo (proximus enim es)
Supplex venio hisce cum precibus,
Ut piam aliquam solutionem *ipse* des *mali*.
Nam torpemus jam omnes, perculsum
Illum cernentes, uti gubernatorem navis.
Nu. Num a vobis, O hospites, discere licet, ubi

αἰρεῖσθαι. ἄτος δὲ ἔστιν ὁ ἐκλεθέτω τὸν Οἰδίποδα εὐρὺν, καὶ δὲς Πολύβοι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 935. [α καὶ τὰ τοῖς παλαι] ἤγεν, τὰς νῦν χρησ-
μὲς διὰ τῶν παλαιῶ συμβάλλει, τῶν εἰρηκότων ὅτι Λαῖος ὑπὸ παι-
δὸς τετιγξέται. 939. Συν καλεύμασιν] ἤγεν, τοῖς κινῶσι καλάνευσιν
τῶν εὐχῶν. ἤγεν τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀναθήμασιν. 940. Εὐαγὴ πόρρις]
ἤγεν, ἵνα λύσιν εὐαγὴ τῆς παρεῖσης ἀνάγκης τῷ Οἰδίποδι ὡς ἐρ-
σχης, ἤγεν ἁγνὴν καὶ ἱερὰν. ἐναντίον δὲ τῷ εὐαγεί τὸ ἐναγές.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 931. Χώρας ἀνακί.] ἐξέλευσις ἰοκάτης θυσιῶν
ποιησομένης ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν Οἰδίποδος. 943. Ἀρ' αὖ παρ'] ἀφ-
ίξις ἀγέλης τιὸς ἐκ Κορίνθου, ἀπαγέλλωντος τὸν θάνατον Πολύβοι, καὶ
μετακαλημένον Οἰδίποδα ὥς αἰχρὶ τῆς χώρας.

SCHOL. INED. 932. Ἀντὶ τῷ θυμιάματι ὡς ἐπιτεκνό-
λος ἀνὴρ. 933. Αἰρεῖ θυμὸν ἐκ ὀργῆς, ἀλλὰ λύπη. 935. Τὰς νῦν
χρησμοὺς τεκμαίρεται ἤγεν συμβάλλει διὰ τῶν παλαιῶ ἤγεν πρὸ μα-
κρῶν χρησμῶν. 939. Ἐγεν τοῖς κινῶσιν εἰς συγκαλάνευσιν τῶν εὐχῶν
ἥτοι τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀναθήμασιν. 940. Ἱερὰν, ἁγνὴν. τῷ εὐαγεί
ἐναντίον ὁ ἐναγής.

947. Γυνή

134 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Τὰ δ' τυράννης δάματ' ἐστὶν Οἰδίπῃς;
 Μάλισα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτιοθ' ὅπῃ. 945
 Χο. Στέγαι μὲν αἶδε· καὶ τοὺς ἔνδον, ὧ ξένε.
 Γυνὴ δ' μήτηρ ἦδε τῶν κείνῃ τέκνων.
 Αγ. Ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξυὼ ὀλβίοις αἰεὶ
 Γένοιτ' ἐκείνῃ γ' ἔσα παντελὴς δάμαρ.
 Ιο. Αὐτῶς δ' καὶ σύ γ' ὧ ξέν'. ἄξι' ὅτ' εἴ 950
 Τῆς εὐεπείας ἔνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτ' αἰ
 Χρηζὼν ἀφίξαι, καὶ τι σημήναι θέλων.
 Αγ. Ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ γυνάϊ.
 Ιο. Τὰ ποῖα ταῦτα; πρὸς τίν' αἰ ἀφιγμένη;
 Αγ. Ἐκ τῆς Κορυμβίας· τὸ δ' ἔπος δ' ἔξεω τάχα, 955
 Ἥδοιο μὲν· πῶς δ' οἶον ἄν; ἀρχάλλοις δ' ἴσως.
 Ιο. Τί δ' ἔστι; ποῖαν διώαμιν ὧδ' ἔχει διπλῶ;
 Αγ. Τύραννον αὐτὸν ἔπιχώρει χθονὸς
 Τῆς Ἰσθμίας σῆσθαι, ὡς ἠυδατ' ἐκεῖ,
 Ιο. Τί δ' ἔχ' ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐκκρατῆς ἔτι; 960
 Αγ. Οὐδ' ἔτι· ἐπεὶ νῦν θάνατον ἐν τάφοις ἔχει.
 Ιο. Πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε παρὰ Πόλυβον γέρον;
 Αγ. Εἰ μὴ λέγω τὰ ληθῆς, ἀξίῳ θανεῖν.

947. Γυνὴ δὲ μήτηρ] καὶ ταῦτα εἶπε τὸ ἀμφιβολον, ὃ τέρπει τὸν ἀκροατήν. 949. Ἐκείνῃ γ' ἔσα παντελὴς δάμαρ.] τῆτο πρὸς τὸ, γυνὴ τε μήτηρ τε τῶν κείνῃ τέκνων. τῆτο γὰρ τέλειον ἐν γάμῳ. ὅθεν καὶ ἐκ τῆ ἐναντίας Ὀμηρὸς φησι, Καὶ δόμος ἡμιτελής. 956. Ἥδοιο μὲν] διὰ μὲν τὸ εὖ πράσσειν, καὶ ἐτέρως ἀρχῆς ἀντιλαβεῖσθαι, ἡσθήσεσθαι φησὶν αὐτὴν· ἀσχαλεῖν δὲ δὴ τῷ ἀπιέναι Οἰδίπῃν ἐπὶ τὰ οἰκεία. 958. Τύραννον αὐτὸν] πιθανῶς ὁ ἀγγελος τὰ ἡδία πρῶτον ἀπαγγέλλει, πρὶν εἰπεῖν τὰ περὶ θανάτου. 959. Τῆς Ἰσθμίας] τῆς Κορυμβίας. ἐκεῖσε γὰρ ὁ Ἰσθμός.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 949. Παντελὴς δάμαρ.] τελεία, νόμιμος· ἔτι, εἰ πρὸς τὸ δάμαρ συνάψις· εἰ δὲ πρὸς τὸ ὀλβία, τελεία μόνον. 956.

Tyranni fit Oedipi regia.

Quin magis ipse fit ubi dicite, si scitis.

Ch. Hæc *illius* quidem tectâ; et ipse intus, O hospes.
Fæmina autem hæc ejus liberorum mater.

Nu. Sit et ipsa beata, et cum beatis usque
Versetur, illius cum sit perfecta conjunx.

Jo. Similiter et tu O hospes *sis beatus* : dignus enim es
Bona ob verba ; sed dic cujus rei
Causâ venisti, et quid nunciaturus.

Nu. Bona domuique et marito tuo, mulier.

Jo. Quænam illa *sunt* ? et unde *nobis* advenis ?

Nu. *Adsum* e Corintho. Sermo verò, quem eloquar
protinus [tristis.

Jucundus tibi fit (quidni enim?) tamen et forsan

Jo. Quid rei est ? quam duplicem sic obtinet vim ?

Nu. Regem ipsum cives terræ
Isthmiæ creabunt, ut illic ferebatur.

Jo. Quid ? an non senex Polybus *eam* adhuc obtinet ?

Nu. Non sanè. quoniam illum mors in sepulchrum
condidit.

Jo. Quid ais ? mortuusne ergo est Polybus senex ?

Nu. Si non vera dico, mori cupio.

956. Ἡδὺο μὲν] εὐφρανθείης μὲν διότι ὁ σὸς πόσις καὶ ἑτέρας βασι-
λείας ἐκκρατῆς μέλλει γενήσεσθαι· λυπηθείης δὲ εἰ τὸν τῷ σὺ κηδεῖται
θανάτου ἀκούσῃς. 959. Τῆς Ἰσθμίας] τῆς Κορινθίας, τῆς ἐν τῇ
Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου κειμένης.

SCHOL. INED. 944. Οἰδίπῳ Οἰδίποδος γράφεται· ἐπέ-
μοι τὸν Πολύδωρον εἰ ζῇ. 950. Τῷ ἔῃ] ἔλκει. 956. Ἀλγοῖς δ' ἄν.
958. Οἱ ἐπιχώριοι. τὸ ο καὶ ε, εἰς τὴν οὐ διαφθείρεται ἐκβολῇ τῷ ε.
959. Καταλάξῃσι· καλῶς ἴσθῃσιν. 960. Οὐκέτι ἐστὶν ἐγκρατῆς ὁ γη-
ραιὸς Πόλυκος. 961. Οὐδαμῶς. καὶ ἔστι. 962. Ἄρα καὶ ἡ ἀντι-
τῷ ὄντως.

136 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Ιο. ὦ πρόσωπ', ἔχι δεσπότη τάδ' ὡς τάχῃ
Μολῶσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα, 965
Ἴν' ἐσέ· τῶν Οἰδίπιδος πάσαι τρέμων
Τὸν ἄνδρ' ἔφωγε μὴ κτάνῃ· καὶ νῦν ὅδε
Πρὸ τῆς τύχης ὀλωλεν, εἴδ' ἔτι ὑπο.—
Οἱ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
Τί μ' ἐξεπέμψω δόρυ τῶνδε δαμάτων; 970
Ιο. Ἄκχε τάνδρὸς τῶδε, καὶ σκόπει κλύων
Τὰ σέμν' ἵν' ἤκει τῶ θεῷ μαντεύματα.
Οἱ. Οὐτ' ὅδε τίς ποτ' ἐσὶ, καὶ τί μοι λέγεις;
Ιο. Ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν ἀγγελῶν
Ὡς σκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα. 975
Οἱ. Τί φῆς, ξέν'; αὐτὸς μοι σὺ σημάντωρ γῆς.
Αἶ. Εἰ τῶ πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι ζαφῶς,
Εὖ ἴδ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
Οἱ. Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσος ξυλλαλαῖη;
Αἶ. Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ροπή. 980
Οἱ. Νόσοις ὁ τλήμων ὡς εἴκεν ἐφθίτο.
Αἶ. Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμεινέμεν χρόνῳ.
Οἱ. Φεῦ φεῦ, τί δὴτ' ἂν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις

964. ὦ πρόσωπ'.] Θεραπαινίδι κελεύει τὸτο ἡ Ἰοκάστη. ἀσμένως γὰρ ἀκήκοε τα περὶ τοῦ θανάτου, ἵνα πάλιν ἀναβρέψῃ τὰ μαντεύματα. εἶδε γὰρ τὸν Οἰδίπωνα τῶτον δεδοικότα. 966. Ἴν' ἐσέ.] ὅπως ἐσέ. καὶ ἔγκειται παιδείον τι τῷ θεῷ, ὡς εἰ δὲ καλαφροεῖν τῶν θεῶν. οἱ γὰρ τοιαῦτα φθεγγόμενοι μετ' ὀλίγον φανήσονται οἱ οἱ εἰσι. 971. Σκόπει κλύων] δοκίμαζε. 977. Εἰ τῶ πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι] ἡθικῶς ὁ ἄγγελος ἔχ' ὡς ἀπὸ τετῶν δέλων ἀρξασθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡδέων. 979. Ξυλλαλαῖη] κοινωνία νόσος ἀντὶ τοῦ ὑπὸ νόσος. 980. Σμικρὰ παλαιὰ] ἡ τυχεῖσα προφασὶς ἐξαρκεῖ ὥστε τὸ παλαιὸν σῶμα ἐξεργεῖν τὸ βίον. 982. Εὐνάζει] καλαιομίζει. 982. Καὶ τῷ μακρῷ γε] τῶτο ὁ ἄγγελός φησιν ὡς παραμυθμητός, ὅτι μακροῖον ἀπέθανε, καὶ εἰ δὲ ἐπ' αὐτῷ ἀπολοφύρεσθαι. § Σχημ.

Jo. Famula, quid cessas domino hæc quam celerrimè
Profecta dicere? O deorum oracula
Ubi estis? Hunc Oedipus olim metuens
Virum ne occideret abiit exul: et nunc ille
Fato priùs interiit, nec ab hoc omnino.

Oe. O charissimum conjugis Jocastæ caput,
Quid me foras evocasti huc ex ædibus?

Jo. Audi hunc virum: et cum perceperis considera
Veneranda quò redierunt Dei oracula.

Oe. At hic quis est tandem? et mihi quid nunciat?

Jo. Venit ex Corintho, patrem tuum nunciaturus
Non amplius vivere Polybum, sed *esse* mortuum.

Oe. Quid dicis, hospes? Tu ipse mihi *rem* indica.

Nu. Si hoc primum oportet me difertè dicere,
Scito eum per montem abiisse *ad inferos*.

Oe. Dolisne an morbi *alicujus* commercio?

Nu. Parvum momentum vetera sopit corpora.

Oe. Morbis, ut videtur, miser consumptus est.

Nu. Et longo etiam, quod emensus est, temporis spatio.

Oe. Heu, heu! quid ergò, uxor, respiciat aliquis

§ Σχήμ. Τρικλ. 980. Σμικρὰ παλαιὰ] γάμικόν. 983. Φεῦ
φῦ] εὐθυμία Οἰδίποδος ἀκαστῆς φυσικῶ θανάτῳ τιθηκέναι τὸν
Πόλυβοι. καὶ ἀναζητήσις τῆ οἰκείας γένεως.

SCHOL. INED. 966. Ἐκ μακρῶ φοβέμενος. Τῶτον τὸν
ἄνδρα φοβέμενος ὁ Οἰδίποδς ἐκ μακρῶ ἵνα μὴ κλάνῃ ἐφευγεν, ἦγυν ἀπε-
δήμει ἐξόριστος ἐγένετο. 969. Ἀντὶ τῆ, ὡ φιλάτῃ Ἰοκάστη. 970. Ἐκ
τῶνδε τῶν δωμάτων. 972. Ἦγυν τὰ μάτην τιμώμενα. 974. Ἀγ-
γείλας, μηνύσας ἐν θανάτῳ ὄντα, νεκρὸν ὄντα. 980. Σμικρὰ ῥοπή
ἦγυν βάρος εὐναζει ἦγυν καλᾶσρέφει παλαιὰ σωματὰ ταῖς πόλυ-
χροῖα. καλᾶσρέφει, καλακομίζει. 982. Καὶ νόσοις, καὶ τῷ ἐπι-
πολῷ παραλειπομένῳ χρόνῳ συμπαράλεινομενος.

Τὼ πυθόμαντιν ἐσίαν, ἢ τὰς ἀνω
 Κλάζοντας ὄρνις, ὣν ὑψηλῶν, ἐγὼ 985
 Κτανεῖν ἐμελλον πάτεραι τὸν ἐμόν; ὃ γ', θανὼν
 Κέσθαι κάτω δὴ γῆς. ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
 Ἄψαυς ἔλχας, εἴ τι μὴ τῷ μῶ πόθῳ
 Κατέφθιθ'. ἔτῳ δ' ἂν θανὼν εἴη ἔμῃ.
 Τὰ δ' ἔν παρόντα συλλαβῶν θεασίσματα, 990
 Κεῖται παρ' αἴθῃ Πόλυκος, ἄξι' εὐδενός.

- Ιο. Οὐκ ἐν ἐγὼ σοι ταῦτα πρὸς λεγον πάλαι;
 Οἱ. Ὑδασι· ἐγὼ δὲ τῷ φοβῶ παρηγόμην.
 Ιο. Μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλης.
 Οἱ. Καὶ πῶς τὸ μηρὸς λέκτρον ἐκ ὀκνεῖν με δεῖ; 995
 Ιο. Τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἀνθρωπῶν, ὃ τὰ τῆς τύχης
 Κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν εὐδενός Ζαφῆς;
 Εἰκὴν κρείττισον ζῆν ὅπως δύναίτο τις.
 Σὺ δ' εἰς τὰ μηρὸς μὴ φοβῶ νυμφόμαλα.
 Πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ὀνείρασι βροτῶν 1000
 Μητρὶ ξυνδυνάστησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ

985. Ὡς ὑψηλῶν.] ὑφ' ὧν μαντεῖαν δεχόμενος, τῶν ὀρεσκόπων
 καὶ μαντιῶν. 987. Κεῖται κάτω δὴ γῆς.] ἀντὶ τῆς κενύθειας, κρύπτειν.
 καὶ ἐν Ἀλκιγόνη, “Μηρὸς δ' ἐν αἴθῃ καὶ πατρὸς κεκευθότοι. Ib. Ἐγὼ
 δ' ὅδ' ἐνθάδε,] ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὢν, ἐκ ἑλᾶσον δόξω, ἵνα αὐτὸν ἀπο-
 κλείνω. εἰ μὴ τις εἴποι ὅτι τάχα διὰ τὸν ἐμὸν πόθον ἀπέθανεν.
 989. Οὕτω δ' ἂν θανὼν] τῆτο ὡς ἐπιμωκώμενος φησί. δῆλον δὲ ἐκ
 τῶν ἐξῆς. ὁ γὰρ Πόλυκος τὰ παλαιὰ θεασίσματα (φησὶ) παραλα-
 βῶν μηδενὸς ἀξία, κεῖται παρὰ τῷ αἴθῃ. 995. Καὶ πῶς τὸ μηρὸς]
 περὶ τῆς λειπορίας εὐλαβεῖται, τῆς μιχθῆναι τῇ μητρὶ. 996. Ὡς τὰ
 τῆς τύχης κρατεῖ,] ὃ ἡ τύχη δεξιῶς ἔχει. ἀντὶ τῆς, τῆς ἀγαθῆς
 τύχης ἐπικρατήσεως. 997. Πρόνοια] προόγνωσις. 998. Εἰκὴν κρεί-
 ττισον] καλὸν τὸ ζῆν ἀλόγως.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 990. Τὰ δ' ἔν παρόντα] ἤγουν, ἀλλὰ τὰς ἐν-
 ταῦθα διδομένους χερσησμός μετ' ἑαυτῆς λαβῶν ὁ Πόλυκος ἀξίως εὐδενός,
 κεῖται παρὰ τῷ αἴθῃ, ἤγουν ἐν τῷ αἴθῃ. 998. Εἰκὴν κρείττισον ζῆν]
 ἤγουν

Fatidicas Delphis aras, aut in æthere

Clangentes aves, quibus auctoribus ego [tuus

Peremturus eram patrem meum? Ille verò mor-

Conditus est jam sub terrâ, atque ego hîc sum,

Nullò in eum ense stricto; nisi forte mei desiderio

Contabuit, adeoque sic a me occisus dici possit.

Sed quæ data sunt simul *omnia* auferens oracula

Jacet apud inferos Polybus, nullius pretii *oracula*.

Jo. Annon ego ista tibi prædixi pridem?

Oe. Dixisti. at ego metu transversus agebar.

Jo. Ne post igitur horum aliquid in animum admiseris.

Oe. Et quomodo matris thalamum non me fugere o-

Jo. Quid metuere debeat homo, cui fortuna [portet?

Cedit dextrè? Providentia autem nullius rei est

Temerè optimum est vivere, ut quisq. possit. [certa.

Tu verò propter matris ne vereare thalamum,

Multi enim jam per somnium mortalium

Cum matre concubuerunt: sed ista qui

ἦγον ἀπλῶς καὶ ἀφροσύνης, καὶ μὴ πρὸς μανίας ὄρεαν.

Σχήμ. Τρικλ. 996. Τί δ' αὖ φόβος.] γνωμικόν. 1000. Πολλὰ γὰρ] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 984. Τὴν ἐσίαν τῆς μανικῆς Πυθῆς.

988. "Αἴψαυτος κυρίως ὁ μὴ δυνάμενος ψεύσθαι ὑπὸ τινος ἢ αἰφάμενος ἔγχυς ἐπ' αὐτῷ. "Αἴψαυτος ὁ μὴ δυνάμενος ψεύσθαι, ἐνταῦθα δὲ αἴψαυτος, ὁ μὴ αἰφάμενος ἐπὶ ἐνεργείας. ἀπὸ τοῦ πρὸς ἐμὲ πύθος, ἐξαίτιας ἐμῆς. τὴς ἐνταῦθα διδομένης χρησμῶς. "Αλλως δὲ τὰ παρόντα δεσπίζουσα, ἦγον τὴς ἐνταῦθα διδομένης χρησμῶς συλλαβῶν ὁ Πόλυτος, ἦγον μεθ' ἐαυτῶν λαβῶν ἀξίως οὐδενὸς κεῖται παρὰ τῷ ἄδῃ. ἦγον ἐν τῷ ἄδῃ. 994. Μηκέτι νῦν μηδὲν ἀπ' αὐτῶν βάλλης εἰς θυμόν. ἦγον εἰς τὸν λογισμόν. 995. Καὶ κατὰ τινα τρόπον εἰ. ἦγον ὁρέπον εἶναι. ἐκ ὁκνεῖν ἦγον φοβεῖσθαι μετὰ τὸ λέγειν τῆς μητρὸς, ἦγον τὴν μετὰ τῆς μητρὸς συνάφειαν. 996. Τὰ τῆς εὐτυχίας. ἦγον ἡ εὐτυχία. προνοῦμαι τὸ ὑπὲρ τινος νοῶ.

Παρ' ἔδ' ἐσι, ῥᾶστα πὸν βίον φέρει.—

Οἱ. Καλῶς ἀπαντᾷ ταῦθ' ἂν ἐξείρητό σοι,

Εἰ μὴ κύρει ζῶσ' ἢ τεκᾶσα· νῦν δ' ἐπεὶ 1004

Ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεί καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.

Ιο. Καὶ μὲν μέγας ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

Οἱ. Μέλαι, ξυνήμ'· ἀλλὰ τῆς ζωῆς φόβος.

ΑΓ. Ποίας ᾗ ἔ' γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπερ;

Οἱ. Μερόπης, γεραῖε. Πόλυς ἦς ᾤκει μέτα.

ΑΓ. Τί δ' ἔσ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον; 1010

Οἱ. Θεήλαπν μάνδρα δαινόν, ὦ ξένη.

ΑΓ. Ἦ ῥητὸν, ἢ ἔ' θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;

Οἱ. Μάλιστα γ'. εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὶ

Χρῆναι μιγλῶναι μητρὶ τῇ μαντιᾷ, τό, τε

Πατρῶν αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν. 1015

ᾧ ἔνεχ' ἢ Κόρυμβος ἐξ ἐμᾷ πάλαι

Μακρὰν ἀπακείτ'· Ὀτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως

Τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἠδίσον βλέπειν.—

ΑΓ. Ἦ γὰρ τὰδ' ὀκνῶν, καῖθεν ἦδ' ἀπόπολις;

Οἱ. Πατρός τε χεῖρων μὴ φονδὺς εἶναι, γέρον. 1020

ΑΓ. Τί δ' ἔσ' ἔγωγ'· ἔ' τῶδε τῶ φόβου σ' ἀναξ,

Ἐπέπερ εὖνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;

Οἱ. Καὶ μὲν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμᾷ.

ΑΓ. Καὶ μὲν μάλιστα τῶτ' ἀφικόμην, ὅπως

1006. Καὶ μὲν μέγας ὀφθαλμὸς] ὅψις καὶ τεκμήριον τῷ μὴ τὰ κατὰ τὴν μητέρα ἀπεδέξασθαι, ἢ πατρὸς τελευτή. 1024. Καὶ μὲν μάλιστα τῶτ' ἀφικόμην] ἤγεν διὰ τῆτο.

[Σχήμ. Τρικλ. 1012. Ἦ ἔ' θεμ.] συνήζεις. 1018. Τὰ τῶν τ.] γυναικῶν.

SCHOL. INED. 1002. Ἐν ἔδ' ἐνὸς μοῖρα· κατ' ἔδ' ἐν. 1008.

OEDIPI TYRANNI. 141

Nihili esse ducit, facillimè vitam agit,

Oe. Rectè hæc omnia tibi dicta forent,

Si non *adhuc* viveret genitrix ; at quando jam

Vivit, licet rectè loquaris, omnino cavendum est.

Jo. Atqui magnus est oculus sepulchrum patris.

Oe. Magnus, intelligo : at quamdiu vivit, metus est

Nu. Quâ autèm de muliere ità perterriti estis ? [causa.

Oe. Merope, O senex, quâcum Polybus habitavit.

Nu. Quid est, unde ea vos in metum conjicit ?

Oe. Divinum et atrox oraculum, O hospes.

Nu. Potestne dici ? an nefas est alterum scire ?

Oe. Imò maximè. dixit enim Loxias olim

Fore ut concumberem cum meâ ipsius matre, et

Patrum sanguinem manibus meis haurirem.

Quapropter Corinthus a me olim

Procul derelicta est, feliciter sane, sed tamèn

Parentum oculos suavissimùm est cernere.

Nu. An ista metuens inde abiisti exul ?

Oe. Patriscq. cavens ne occisor essem, senex.

Nu. Cur igitur ego te hoc a timore, O Rex,

Benevolus cum tibi advenerim, non libero ?

Oe. Atqui gratiam dignam *meritis* a me acceperis.

Nu. Profectò hanc maximè ob causam veni, ut,

1008. Ὑπὲρ ποίας δὲ γυναικὸς, ἤγυν ἕνεκα ποίας γυναικὸς φοβεῖσθε.

1009. Μεθ' ἧς ᾔκει ὁ Πόλυβος. 1012. Ἄρα δυνατὰ ἐνθῆναι ; ἐπὶ τὸν

δηλονότι. τὸ μάλιστα σύγκαταθεσιν σημαίνει. 1015. Ἐξελεῖν, ἐκχέαι.

ἤγυν φονεῦσαι τὸν πατέρα. 1019. Ἀπὸ τῆς Κορίνθου. 1020. Καὶ

ταῦτα φοβέμενος καὶ θέλων μὴ φονεὺς εἶναι τῷ πατρὶ.

1023. Χάρις ἡ εὐχαριστικὴ ἢ δωρεά. διὰ τὸτο ἢ εἰς τὸτο.

1025. Σῆ

142 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Σὺ πρὸς δόμους ἐλθόνῃ, ὦ πρᾶξαιμί τι. 1025
 Οἱ. Ἀλλ' ἔποτ' εἴμι τοῖς φυτεύσασιν γ' ὄμῃ.
 Αἴ. ὦ παῖ, καλῶς εἰ δὴ λῶσιν οἷον εἰδὼς τί δρᾷς.
 Οἱ. Πῶς, ὦ γεραίε; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
 Αἴ. Εἰ τῶνδε φύγεις ἔνεκ' εἰς οἶκον μολεῖν.
 Οἱ. Ταρβῶ γε μή μοι Φοῖβ' ἐξέλθῃ σαφές. 1030
 Αἴ. Ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτεύσαντων λάβης;
 Οἱ. Τῷτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τῷτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
 Αἴ. Ἀρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης ἔδεν τρέμων;
 Οἱ. Πῶς δ' ἔχῃ, παῖς γ' εἰ τῶνδε χυνηλῶν ἔφυν;
 Αἴ. Ὅθ' ἔνεκ' ὧ σοι Πόλυτος ἔδεν ἐν γυνεί. 1035
 Οἱ. Πῶς εἶπας; ἔ γ' Πόλυτος ἐξέφυσέ με;
 Αἴ. Οὐ μᾶλλον ἔδεν τῷδε τᾶνδρος, ἀλλ' ἴσον.
 Οἱ. Καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
 Αἴ. Ἀλλ' ἔσ' ἐγείνατ' ἔτ' ἐκεῖν, ἔτ' ἐγώ.
 Οἱ. Ἀλλ' ἀντὶ τῆς δὴ παῖδά μ' ὀνομάζετο; 1040
 Αἴ. Δῶρόν ποτ' ἴδῃ τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
 Οἱ. Καθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔφερξεν μέγα;
 Αἴ. Ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
 Οἱ. Σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τεκνών μ' αὐτὰ δίδως;
 Αἴ. Εὐρῶν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶν πύλαις. 1045

1025. Σὺ πρὸς δόμους ἐλθόνῃ,] ἀντὶ τῆς εἰς Κόρινθον. 1027. ὦ παῖ, καλῶς] ἀντὶ τῆς περιφανῆς. 1033. Ἀρ' οἶσθα δῆτα] ἄρα οἶσθα ἔτι ἀδίκως εὐλαβῆ; 1034. Τῶνδε γεννηλῶν] τῶν γεγεννηκότων. 1035. Ὅθ' ἔνεκ' ἦν σοι Πόλυτος ἔδ.] ὅτι ἔδεν σοι διαφέρει κατὰ γένος ὁ Πόλυτος. 1038. Ἐξ ἴσου τῷ μηδενί] τῷ ἡλλοίριωμένῳ καὶ μὴ οὐκ ἐκείνῳ. ἔτι γὰρ Πόλυτος νομίζει ἑαυτόν. 1039. Ἀλλ' ἔσ' ἐγείνατ' ἔτ' ἐκεῖνος, ἔτ' ἐγώ.] ὥσπερ ἔ γέγονας ἐξ ἐμῶν, ἔτ' ἐκ ἐκ Πόλυτος. 1042. Καθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης] ἴδιον τῶν ἐν παραδόξοις ἀκέρμασι, τὸ αὐτὸ πολλαίς ἐπερωτᾷ. 1044. Σὺ δ' ἐμπολήσας] ὁ ἐστὶν ἀγοράσας. δηλοῦν δὲ ἢ λέξις καὶ τὸ εὐρῶν.

SCHOL.

OEDIPI TYRANNI. 143

Meo tuas ad ædes adventu, aliquid benè facerem.

Oe. At nunquàm parentes aditurus sum meos.

Nu. O Filii, manifestè apparet te nescire quid agis.

Oe. Quomodo, O senex? per deos doce me.

Nu. Si ob hæc fugis domum redire.

Oe. Metuo fanè ne mihi Phœbus evadat veridicus.

Nu. An *metuis*, nequid piaculi a parentibus contrahas?

Oe. Hoc ipsum, senex, hoc me semper territat.

Nu. Nostin' denique te non cum jure metuere? [sum.

Oe. Quidni *cum jure*? Siquidem his parentibus natus

Nu. Quia *nempe* Polybus te nihil attingat genere.

Oe. Quid narras? annon Polybus me genuit? [terq.

Nu. Nihilo magis *te genuit* quàm hic vir, sed æquè u-

Oe. At quomodo qui genuit par sit non gignentibus?

Nu. At neque te genuit ille, neque ego.

Oe. Quare igitur me filium nominabat?

Nu. Dono te olim meis a manibus eum accepisse scito:

Oe. Siccine me ab aliâ *acceptum* manu amavit?

Nu. Pristina nam illi hoc persuaferat liberorum inopia.

[ei dedisti?

Oe. Tu verò emptum me *aliunde*, an genitum ex te

Nu. *Dedi* inventum nemorosus Cithæronis in recessibus.

SCHOL. INED. 1026. 'Ομῶς εἰμι, ἤγυν συναναστραφίσσομαι. 1029. Εἰ φεύγεις διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἃς προέτινας εἰς οἶκον μολεῖν. 1030. 'Ἰνα μὴ ὁ Φοῖβος ἀντὶ τῶ οἱ χρησμοῦ τῷ Φοίβῳ τελισθῶσιν ἀληθείς. γεννητὸς, ὁ γεγεννημένος. 1023. 'Αντὶ τῷ γεννητὸς, πατρὶν ἐγενόμην. 1035. 'Ὅτι εἰδὲν ἦν σοι ἐν γένει ὁ Πόλυβος, ἀντὶ τῷ εὐδαμῶς ἦν σοι κατὰ τὸ ἐν γένει. 1037. Οὐ μᾶλλον εὐδαμῶς καὶ ἐπίτασιν τῆς ἀρετῆς τῷ ἀνδρὶ ἤγυν ἐμῷ κατ' ἴσον. 1040. 'Ὡνόμαζέ με παῖδα. 1042. 'Ἠγάπησε μεγάλως. 1045. 'Ἠγυν ἐν τοῖς ὄρειοις κοιλάμασι τῷ Κιθαῖρῳ, ἐπὶ ποταμῷ σκοπῶ; ἐπιστάτῳ καὶ ἐπιστάτῳ, δολικῷ.

144 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Οἱ. Ὠδοιπύρεις δὲ πρὸς τί τέσδε τῆς τόπης;
 ΑΓ. Ἐνταῦθ' ἐρείοις ποιμνίοις ἐπесаάτην.
 Οἱ. Ποιμὴν γ' ἦ ὦσα, καὶ πὶ θητεία πλάνης;
 ΑΓ. Σοὺ γ' ὦ τέκνον ζῶήρ γε τῷ τότ' ἐν χροῶν.
 Οἱ. Τί δ' ἄλλος ἴχον]' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1050
 ΑΓ. Ποδῶν ἀν' ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 Οἱ. Οἴμοι· τί τῷτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
 ΑΓ. Λύω σ' ἔχον]α διαφόρων ποδοῖν ἀκμάς.
 Οἱ. Δφνόν γ' ὄνδ' σπαργάνων ἀνελόμην.
 ΑΓ. Ὡς' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὅς εἰ. 1055
 Οἱ. Ὡς πρὸς θεῶν πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον
 ΑΓ. Οὐκ οἶδ'. ὁ δὲ δὲ ταῦτ' ἐμᾶ λαὸν φρονεῖ.
 Οἱ. Ἡ γ' παρ' ἄλλου μ' ἐλάβες, εἰδ' αὐτὸς τυχών;
 ΑΓ. Οὐκ· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλ' ἐκδίδωσί μοι.
 Οἱ. Τίς ἔτ'; ἢ κάτοιδα δηλῶσαι λόγῳ; 1060
 ΑΓ. Τῶν Λαίης δὴ πᾶς τις ὠνομάζετο.
 Οἱ. Ἡ τῷ τυράννι τῆςδε γῆς πάλας ποτέ;

1048. Καὶ πὶ θητεία πλάνης;] ἤτοι μίσθιος, καὶ ἐπὶ μισθῷ πλάνης. εἶσι δὲ ἀρσενικόν. 1050. Τί δ' ἄλλος ἴχοντ'] εἰπόλιος τῷ γέροισι ὅτι σωτήρ σοι γέγονα (ὅπερ κοινὸν ἐπὶ πάντων ἐκλειθεμένων) ἀναπυθάνειαι ὁ Οἰδίπυς ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῷ ὄντα παλαιὰ τὴν ἐκθεσιν. ἵνα ἐκεῖνος εἴπῃ τὸ περὶ τῶν ποδῶν ὅπερ ἐπιγιγνώσκει ἡ Ἰοκάστη. 1054. Δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων] ἐκ σπαργάνων χαλεπὴν αἰσχύνην, διὰ τὴν τῶν ἀρθρῶν βλάβην. 1056. Πρὸς μητρὸς ἢ πατρὸς, φράσον] ὑπὸ μητρὸς ὠνομάσθην, ἢ ἀπὸ τῆς πατρὸς Οἰδίπυς, ἢ πρὸς θεῶν, τίνος εἰμὶ μητρὸς, ἢ ποίᾳ πατρὸς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1048. Καὶ πὶ θητεία πλάνης] εἰκότως εἶπε τὸ πλάνης. οἱ γὰρ ποιμένες νῦν μὲν ἐνταῦθα, νῦν δ' ἐκεῖσε τὸ ποιμνίον ἀνάγχει, πρὸς τὸ λυσιτελεῖν. 1056. Πρὸς μητρὸς] πρὸς πατρὸς ἢ πρὸς μητρὸς ἐπαθον τῷτο δηλονότι, ἦγεν τὸ διαλευπηθῆναι τῆς ἀσφαλείας. ἀσύνετοι γὰρ καὶ ἀνακόλυνον πρὸς τὰ ἐπαγόμενα, τὸ νομίζον ἐρωτᾶν τὸν Οἰδίπωνα εἰ ὑπὸ τῆς πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ὠνομάσθη.

SCHOL. INED. 1048. Ἡγεν δὲ ἄλλος ἐπὶ μισθῷ πλάνης. 1050.

Oe. Peragrabas verò cur hosce locos?

Nu. Ibi montanis gregibus præfectus eram.

Oe. Pastor itaque eras, et erro mercenarius.

Nu. Tuus quidẽm, O nate, servator illo tempore.

Oe. Quid autem mali mihi acciderat, cum me sustulisti?

Nu. Pedum articuli tuorum testimonium præstabunt.

Oe. Hei mihi! quid hoc vetus commemoras malum?

Nu. Solvo te habentem perforatas pedum summita-

Oe. Atrox fane dedecus cunabulorum pertuli. [tes.

Nu. Ab hoc casu nomen fortitus es, quod habes.

Oe. O per deos, a patre an a matre dic mihi? [scit.

Nu. Non novi. qui autem te mihi dedit, me meliùs

Oe. An et ab alio me accepisti, nec ipse casu nactus

Nu. Non. Sed pastor alius tradidit mihi. [es?

Oe. Quisnam ille? an potes mihi dicere?

Nu. Ex Laii pastoribus quidam vocabatur.

Oe. An ejus, qui rex hujus terræ olim fuit?

1050. Λαμβάνει τις τὸ πῶς τινός, ἤγαν δέχεται καὶ λαμβάνει, ὅταν αὐτός δι' ἐαυτοῦ λαμβάνῃ, μὴ διδόσης ἑτέρῳ ἐν ταῖς δυστυχίαις ἐκείναις. 1052. Τί ἐστι τὸ τοῦ ἀρχαίου κακὸν ὃ λέγεις; ὡς τὸ, τίνα τὸνδε τὸν λόγον λέγεις; 1053. Διαπεπερονημένας τῶν ποδῶν. ὄνειδος τὸ αἶσχος ὥσπερ ἔγκλημα τὸ ἀμάρτημα. ἀκολουθεῖ γὰρ ὥσπερ τῷ ἀμαρτήματι τὸ ἐγκαλεῖσθαι, ἔτω τῷ αἶσχει τὸ ὀνειδίζεσθαι. Πρὸς μητρός ἢ πρὸς πατρός ἔπαθον τὸτο δηλονότι· ἤγαν τὸ διαλογεῖσθαι τῆς ἀφραγᾶς. ἀσύνητον γὰρ καὶ ἀνακύλινον πρὸς τὰ ἐπαγόμενα τὸ νομίζειν ἐρωτᾶν τὸν Οἰδίποδα, εἰ ὑπὸ τῇ πατρὶς ἢ τῆς μητρός ἀνομάσθη. ἤγαν ἐκ τούτου τῇ συμβεβηκότος Οἰδίπου ὀνομάζει. ἔπαθες τὸτο τὸ διαλογεῖσθαι τὰ ἄρθρα. 1058. ἐντυχὼν ἤγαν εὐραῖν. 1060. Τίς ἐστιν ἕτος ὃ ποιμὴν δηλονότι, ὃν λέγεις. 1061. Τίς ἀπὸ τῶν τῷ Λαίῳ οἰκιστῶν δηλονότι ἐλέγετο. ἔχ' ὡς βολὴν λέγεται τούτου, ἀλλ' ὡς οἰκέτης ἐνεργῶν ταύτην αὐτῷ τὴν ἐνεργειαν, τὴν τῇ νέμειν δηλονότι. ἐπὶ γὰρ ἐκείνων ὧν νέμει τις λέγεται βολὴν καθὸ βολήρ. οἷον βολὴν προβάτων ἢ βοῶν ἢ τοιούτων τινῶν.

146 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- ΑΓ. Μάλισα τέττα τάνδρος ἔτ' ὧ βολήρ.
 Οἱ. Ἡ καὶς' ἔτι ζῶν ἔτ' ὧ ὥς' ἰδεῖν ἐμέ;
 ΑΓ. Ὑμεῖς γ' ἄρισ' εἰδῆτ' ἂν εἰς πικχάριοι. 1065
 Οἱ. Ἐσιν τις ὑμῶν τῶν παρεςώτων πέλας,
 Ὅσις κάπιδε τὸν βοτῆρ' ὃν ἐννέπει,
 Εἴτ' ἔν' ἐπ' ἀρχῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν;
 Σημήναθ', ὥς ὁ καιρὸς δόρῃσθαι τάδε.
 Χο. Οἶμαι μὲν ἔδεν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀρχῶν, 1070
 Ὅν κ' ἡ μάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 Ἡδ' ἂν τάδ' ἔχ' ἥκισ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
 Οἱ. Γυῶαι, νοεῖς ἐκεῖνον ὄντιν' ἀρτίως
 Μολεῖν ἐφ' ἐμέσθαι, τόνθ' ἔπος λέγει;
 Ιο. Τίς δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς, τὰ δὲ 1075
 Ῥηθέντα βέλτε μὴδὲ μεμνῆσθαι μάτλω.
 Οἱ. Οὐκ ἂν γήροιο τέθ' ὅπως ἐγὼ λαβῶν
 Σημεῖα πιαῦτ' εἰς φανῶ τέμνον γήρ.
 Ιο. Μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι εἴσ' αὐτῷ βίξ
 Κήδη, μάλ' ὅσῃς τέθ' ἄλις νοσῶσ' ἔχω. 1080
 Οἱ. Θάρρει. σὺ μὲν γὰρ, εἰδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
 Μητρὸς φανῶ τρεῖδεσθαι, ἐκφανῇ κακῇ.

1065. Ὑμεῖς γὰρ ἄρισ' εἰδῆτ' ἂν] ἀντὶ τῆς, εἰδείητε ἂν. 1070. Οἶμαι μὲν ἔδεν' ἄλλον] ἐσοχάζετο ὁ χορὸς ἐκεῖνον ἢ τὸν τὴν ἐκθεσιν ποιησάμενον τῇ παιδίᾳ, διὰ τὸ ἤδη εὐνοϊκὸν τὸ πρὸς ὥσωπον αὐτῇ γῆσαι τῷ οἴκῳ. 1072. Οὐχ ἥκισ' ἂν] ἀντὶ τῆς πάνυ. αἱ γὰρ δύο ἀρήσεις μίαν συγκαλάθουσιν ποιῆσι. μάλισ' ἂν ταῦτα εἴποι ἡ Ἰοκάστη. 1075. Ὅντιν' εἶπε] συνήσιν ἤδη τὸ πᾶν ἡ Ἰοκάστη, καὶ θέλει ἤδη ἑαυτὴν διαχειρίσασθαι, πρὶν ἐκπύσαι γενέσθαι τὰ κακά. τῆτο δὲ δηλοῖ διὰ τῆς ἄλις νοσῶσ' ἐγὼ. 1081. Οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης] τρίτον πεπραμένος, καὶ αὐτὸς τρεῖς πρῶτος. οἶμαι δὲ τὴν Ἰοκάστην, δυσγένειαν αὐτῇ συνειδυῖαν, ἀποκρύπτειν καὶ κωλύειν τὴν ζήτησιν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 1082. Τρεῖδεσθαι;] δῶλον γὰρ τὸ μὴ ἐμφανὲς ἔχειν
 τὸ

Nu. Maximè : ejus viri hic fuit pastor.

Oe. An ille vivit adhuc, videre ut queam ?

Nu. Id vos populares hujus terræ optimè scire potestis.

Oe. Vestrûmne quisquam est astantium propè
Qui novit pastorem illum, quem hic memorat,
Seu ruri eum, five hîc in urbe conspicatus ?
Indicate, nam hæc retegì tempus postulat.

Cb. Equidem arbitror neminem alium esse, quàm
eum ex rure,

Quem et videre tu quærebas priùs : verùm
Hæc *omniùm* optimè Jocasta dixerit.

Oe. Uxor, nostin' illum quem modò
Venire cupivimus, quemque hic dicit ?

Jo. Quis, rogo, quem dicit ? nequid extimescas,
Dictaque temerè ne meminisse velis.

Oe. Non hoc fiat, ut, cum ego ceperim
Indicia talia, non proferam in lucem meum genus,

Jo. Ne per deos, siquidèm ullatenùs tuæ vitæ [tam.
Curam geris, hoc exquiras. Sit satis me esse afflic-

Oe. Confide. Tu enim ne quidèm si tertiâ ego [or.
Ex matre tripliciter apparuero servus, eris deteri-

τὸ γένος, ἀλλὰ λαθραῖον. εἰκότως δὲ τὸ τρίτελος εἶπε πρὸς τὸ τρίτης
μητρός.

SCHOL. INED. 1065. Ἀντὶ τῆς εἰδείης αὐ. τὸ ὑπολακ-
τικὸν ἀντὶ εὐκλικῆς. τὰ τροχαῖα ἀναβιβάζουσι τὴς τόνους. 1071. Ὁν
καὶ πρότερον ἐμάστευες ἤγυν ἐζήσεις. 1072. Ἦδε δὲ ἡ Ἰοκάστη λέγει
αὐν μάλισα τάδε. 1075. Μηδαμῶς ἐπιστραφῆς ἤγυν φροσίσης.
1080. Μὴ μαλινύσης ἤγυν ζήσης τῆτο. Ib. Ἄλῃς ἔχω νοσῶν. καὶ
ἄλῃς ἔχω τῆς νόσων. καὶ ἀμφοτέρω ἐν χρήσει. 1082. Οὐδ' αὖν φανῶ
ἤγυν δειχθῶ ἐκ τρίτης μητρός, ἤγυν ἐκ προμάμνης. ὅθ' αὖν ἐκ τρίτης
καθ' ὁμαλίσμον αὐν ἀναγινώσκειν δεῖ ἐνταῦθα τὸ αὐν.

148 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Ιο. Ὅμως πῖθ' ἔμοι, λίσσομαι, μὴ δρᾶν τάδε.
 Οἱ. Οὐκ ἂν πειθοίμην μὴ ἔτάδ' ἐκμαθεῖν ζαφῶς.
 Ιο. Καὶ μὴν φρονέσάγ' ὦ, τὰ λῶσά σοι λέγω. 1085
 Οἱ. Τὰ λῶσα πῶνυ ταῦτά μ' ἀλγυνέει πάλαι.
 Ιο. ὦ δύσποτμ', εἴθε μή ποτε γνοίης ὅς εἰ.
 Οἱ. Ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βόλῃρά μοι;
 Ταῦτίω δ' ἑᾶτε πλεσίω χαίρειν γένει.
 Ιο. Ἰδ', ἰδ', δύσηνε· τῆτο γὰρ σ' ἔχω 1090
 Μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' ἔποθ' ὕστερον.
 Χο. Τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπεις, ἔω' ἀρχίας
 Αἴξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 Μὴ' κ' τῆς σιωπῆς τῆςδ' ἀναρρήξῃ κακά.
 Οἱ. Ὅποῖα χεῖζει, ῥηγνύτω· τῆμόν δ' ἐγὼ 1095
 Κεῖ σμικρὸν ἐς· ἀπέρμ', ἰδεῖν βελησόμαι.
 Αὐτὴ δ' ἴσως (φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα)
 Τίω δυσχέριαν τὴν ἐμὴν αἰχμύεται.
 Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων,
 Τῆς ὧ διδέσης, ὅκ' ἀτιμασθήσομαι. 1100
 Τῆς γὰρ πέφυκα μητρὸς· οἱ δὲ συγγενεῖς
 Μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρυσαν.

1089. Πλεσίω χαίρειν γένει·] ἤτοι τρυφᾶν καὶ ἐναδρύνεσθαι.
 1090. Ἰδ', δύσηνε.] ἐνοημένη τὰ τῆς ἀναιρέσεως, αὐτὴ μὲν ἀπῆλλα-
 κται, ὁ δὲ Οἰδίπεις ἀπειλείεται. τὸ γὰρ αὐτὸ πρόσωπόν ἐστι τὸ πά-
 παθὲς, περὶ ὃ πάντα ἡ διάθεσις τῆς δράμας. 1092. Τί ποτε βέβη-
 κεν, Οἰδίπεις,] ἀντὶ τῆς, ὧ Οἰδίπεις. ἐστὶ δὲ Ἀττικόν. 1099. Ἐγὼ δ'
 ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων] ἀντὶ τῆς, ἐμαυτὸν τῇ τύχῃ πα-
 ρέδομαι, ἀτιμίαν ἐκφεύξομαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΧΛ. 1089. Πλεσίω] εὐδαίμονι. τῆτο δὲ λέγει διὰ
 τὸ μὴ θέλειν ταύτην ἐξ ἀσχημάτων ὅλῃα φανήσεσθαι. 1100. Τῆς εὖ
 διδέσης,] τῆτο λέγει διότι πάντα τὰ τῆς τύχης δῶρα, εἰ καὶ δυσ-
 χερεῖ ἐσιν ἡμῖν, ἀλλὰ καλὰ ἐστὶν, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν, εἰ καὶ μὴ
 δυνά-

Jo. Tamèn obsequere mihi, quæso, ut ne hæc facias.

Oe. Non faciam, quin ista exquiram clarè.

Jo. Atqui sentiens rectè optima tibi dico.

Oe. Sed hæc optima dudùm mihi molesta sunt.

Jo. O infauste, utinam haud unquam scias, qui sis.

Oe. Venietne aliquis et adducet pastorem mihi ?

Hanc autem finite opulento lætari genere.

Jo. Heu, heu, miser. Hoc enim te *nomine* queo

Solo appellare, nulloque posthac alio.

Cb. Quid, Oedipu, sic uxor abiit feroci

Concita dolore ; metuo ne

Ex hoc silentio in aliquod prorumpat malum.

Oe. In quod volet, prorumpat : At meum ego

Exiguum licet sit genus, volam cognoscere.

Fortasse eam (nam, ut mulier, spiritus altos gerit)

Ignobilis mei generis pudet.

Ego verò me fortunæ filium judicans.

Quamdiu hæc favet, hanc infamiam nihil morabor.

Ex hâc enim matre nata sum, cognati autem

Menses me parvum et magnum constituère.

δυνάμεθα αὐτοὶ τῷτο καλαμαθεῖν. 1102. Μῆνές με μικρὸν] ἦγεν,
ὁ χρόνος δυστυχῇ με καὶ εὐτυχῇ πεποίηκεν. ἢ τὸ μικρὸν καὶ μέγαν διὰ
τὴν ἡλικίαν λέγει.

¶ Σχῆμ. Τριπλ. 1084. Μὴ εἰ τὰδ'] συνίζησις. 1093. Αἰξῶσα]
συνίζησις.

SCHOL. INED. 1083. Ὅπερ ἂν ἔχοι τὸ πρᾶγμα, πεί-
σθη τί μοι δεομαι μὴ πρᾶτλειν τόδε, ἦγεν τὸ ζητεῖν ἢ ζητεῖς. 1084.
Ὡςτε μὴ μαθεῖν τὰδε καθαρῶς. 1090. Τῷτο γὰρ ἔχω μόνον πρὸς σε
εἰπεῖν. μέλα τῷτο ἄλλο πρὸς σε εἰπεῖν ἐκ ἔχω. 1092. Ἀημέρες,
ἀκαλασχίτες, ἀκαλαπονήτες.

150 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τοιόςδε δ' ἐκφύς, σὺν ἀν' ἐξέλθοιμ', ἐτι
Πότ' ἄλλῃ, ὥς μὴ κ' μαθεῖν τέρμιν γῆϛ. —

- Χο. Εἵπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,
Καὶ κ' γνῶμην ἴδεις,
Οὐ τ' Ὀλυμπον, ἀπεί-
ρων Κιθαιρῶν σὺν ἔσῃ
Τὰν αὔριον πανσέλλεον,
Μὴ δ' σέ γε κ' πατριώταν
Οἰδίπῃ, κ' τροφὸν κ' μη-
τέρ' αὔξειν, ἔ' χορεύεσθαι
Πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπήρα φέρον-
τα τοῖς ἐμοῖσι τυράννοις.
Ἰήϊε Φοῖβε,
Σοὶ γ' ταῦτ' ὀρέξ' εἴη. —
- 1105
1110
1115

1103. Τοιόςδε δ' ἐκφύς,] τοιοῦτος πεφυκώς, ἢκ ὁκνήσω τὸ γένος
ἐξευηνῆσαι τὸ ἡμέτερον. 1105. Εἵπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,] ὑπονοῶσιν
εἰ κατὰ τὸν χορὸν χρηστότερόν τι περὶ τῆ Οἰδίποδος, ὅτι θειοτέρη
γένος τυγχάνει ἀπὸ τινος τῶν ὀρείων νυμφῶν. ποιῆναι δὲ τὸν λόγον
πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα, καὶ φασιν, ἢκ ἔσῃ ἐς τὴν αὔριον ἀπείρατος τῇ
ἡμᾶς αὔξειν σε, ὡς τροφὸν κ' μητέρα τῇ Οἰδίποδος. 1106. Καὶ
κατὰ γνῶμην ἴδεις,] ἔμπειρος κατὰ τὴν γνώμην, ὅ ἐστι συνετός. 1112.
Αὔξειν,] μεγαλύνειν, λέγειν. Ib. Καὶ χορεύεσθαι] ἀντὶ τῆ ὑμνῶ-
σθαι, τιμᾶσθαι. 1113. Ὡς ἐπήρα φέροντα] ὥσπερ τὰ θυμῆρηπα
παρέχοντα τοῖς ἐμοῖς βασιλεῦσιν ἐνόμιζε γὰρ ὁ χορὸς τὸν ἀναισθητισμὸν
ὑπὲρ Οἰδίποδος γίνεσθαι. 1115. Ἰήϊε Φοῖβε,] ἀνακρίτως πρὸς
τὸν Απόλλωνα ἀπολείπει, διὰ τὸ ἀρξαι τῶν χρησμῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1105. Εἵπερ] εἵπερ ἐγὼ κατὰ γνῶμην μάντις
εἰμὶ κ' ἴδεις, κ' ἐπιστήμων κ' ἄριστος σοφιστής, μὰ τὸν πανσέληνον
Ὀλυμπον, ἢκ ἔσῃ κ' ὑπάρξεις, ὃ Κιθαιρῶν, ἀπείρων κ' ἀμέτοχος κατὰ
τὴν αὔριον ἡμέραν, μὴ ἢκ αὔξειν κ' φαίνεσθαι σε πατριώτην τῇ Οἰ-
δίποδος, τροφὸν κ' μητέρα, κ' χορεύεσθαι παρ' ἡμῶν (τὰτ' εἶναι, ὅ-
σον

OEDIPI TYRANNI. 151

Talis ergò cum sim natus, non animatus aliter ero
Meum ut non perdiscam, quale sit, genus. [unquam

ANTISTROPHICA. STROPHE I.

Ch. Siquidem vates ego sum *verus*,
Et animo *rerum* haud ignarus,
Non, per Olympum, totâ imperitus nocte
Cithæron non eris
In craftinam lucem,
Quin dicas te et popularem
Oedipi et nutritorem et
Matrem, et celebrêre choreis
A nobis, ut qui grata feras
Meis tyrannis.
O jaculator Phœbe,
Tibi sint hæc placita.

στον ἔγω φανήσεμαι ὁ Οἰδῖπες, εὐρεθεὶς ἐν Κιθαιρῶνι τὴν ἀρχήν. διὸ
καὶ πατέρα καὶ μητέρα αὐτῷ τῶτον καλεῖ) ὡς ἐπὶ ἡέρα καὶ ἐπιθυμητὰ φέ-
ροντα τοῖς ἑμοῖς τυράννοις. ἦγον τῷ Οἰδῖποδι. ἐπιθυμῶ γὰρ εἶναι ὅστις
ἐστὶ φαινῆναι. σοὶ δ' ὦ ἦϊε καὶ τοξικὴ Φοῖβε, ἀρετὰ καὶ ἀποδεικνὰ εἶη καὶ
ὑπάρχοι ταῦτα. ἡ δὲ Οἰδῖποδος λέγω ἔκφανσις· σὺ γὰρ ἐθέσπισας
τὴν περὶ τέττε ἔρευναν.

SCHOL. INED. 1107. Οὐ μὰ τὸν Ὀλυμπον ἄπειρος
ἔκ εἶη, ὃ Κιθαιρῶν κατὰ τὴν αὐγίαν πάνυ λαμπρὰν ἡμέραν τῇ
μὴ ἔκ αὐξάν, ἦγον τιμᾶν σὲ ἡμᾶς δηλονότι καὶ ὁμοδαινον τῇ Οἰδῖποδος
καὶ τροφὸν καὶ μητέρα καὶ τιμᾶσθαι παρ' ἡμῶν ὡς ἐπέρατα φέροντα τοῖς
ἑμῷ βασιλεύσιν. 1110. Πατριῶται, οἱ ἐν τῇ αὐτῇ πατρίδι γενομέ-
νοι. 1113. Καθὰ θυμῆν, ἐπέρατα, ἐπὶ ἡέρα ποιητικόν. ἐπέρατα
κοινὸν τὸ αὐτό. τοῖς ἑμοῖς βασιλεύσιν, ἦγον τῷ Οἰδῖποδι. ἄρα Πανὸς θυ-
γάτηρ τίς ἀπὸ κοινῆς ὀρεσιβάτη ἀντὶ τῇ ὀρεσικοῦτη προσπελασ-
θεῖσα ἢ Λοξίη θυγάτης, τίς ὀρεσιβάτη προσπελασθεῖσα σέ γε τέκε
δηλονότι.

Τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε

Τῶν μακραιώνων; ἄρα

Πανὸς ὀρεσιβάτα

Προπελαοθεῖσα, ἢ σέ γε

1120

Τίς θυγάτηρ Λοξίς; τῷ

Γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι πᾶ-

σαι φίλαι· εἴθ' ὁ Κυλλάνας

Ἀνάσων, εἴθ' ὁ Βακχεῖ

Θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων,

1125

Εὐρημα δέξατο νυμφᾶν

Ἑλικωνιάδων,

Αἴσι πλεῖστα συμπαίξει.

Οἱ. Εἰ χεῖ τι καὶ μὲ, μὴ σιναλλάξαντά πω,

Πρέσβεις, σταθμάσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ 1130

Ὅνπερ πάλαι ζητῶμεν· ἐν τε γὰρ μακρῷ

Γήρα ξυνάδει, τῷ δέ τ' ἀνδρὶ ξύμμελρος.

1118. Ἄρα Πανὸς ὀρεσιβάτα] ἄρα τις προπελαοθεῖσα τῇ Πανὸς ἢ τῇ Ἀπόλλωνος θυγάτηρ. καὶ γὰρ αὐτὸς νόμιος. 1121. Τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι] αἱ ἐξοχαί, αἱ ἀναΐσεις τῶν ὀρέων. 1122. Ἀγρονόμοι] ἔνθα τὰ ἀγρία νέμονται. ὁ ἐστὶ τὰ μὴ ἡμερὰ θηρία. 1123. Εἴθ' ὁ Κυλλάνας] εἴτε ὁ Ἑρμῆς (νόμιος γάρ) εἴτε ὁ Διόνυσος, ἀπὸ τινος νύμφης γεννηθέντα σε ἀνεδέξατο. 1129. Μὴ ξυναλλάξαντά πω,] μὴ κοινωθέντα, μὴ συναλλάξαντα, τελέσει μὴ συντυχόντα. μὴ εἰς ἀμοιβὴν καὶ ὁμιλίαν ἐλθόντα. θεασάμενος δὲ ὁ Οἰδίπους τὸν πρεσβύτερον ἐρχόμενον ὃν μελεπέμελλο, σοχαζέσθαι μὲν εἶπεν αὐτὸν, ἐκ τῆς γήραος, καὶ τῶν ἀγόντων οἰκείων τὴν δὲ ἐπιστήμην καὶ ἀκριβῆ γνώσιν τῷ χωρῷ ἀναλίσσει. 1132. Τῷ δέ τ' ἀνδρὶ ξύμμελρος.] τῷ Κορινθίῳ. ὁμήλιξ καὶ ἴσος ἐστὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1117. Τίς σε, τέκνον,] τίς σε, ὃ τέκνον, τῶν μακραιώνων καὶ αἰδῶν θεῶν ἐτικτε; ἄρα τῇ ὀρεσιβάτῃ καὶ τῇ ὀρειᾷ Πανός

ANTISTROPHE I.

Quis te, fili, quis te genuit
 Immortalium? Numqua filia
 Cum Pane montivago congressa
 Vel cum Phœbo te genuit?
 Illi enim tractus montani
 Omnes sunt grati. An te Cyllenes Rex
 Mercurius, an Bacchus
 Habitans fummis in montibus
 Suscepit partum nymphis ex Heliconiis,
 Cum quibus is permultum ludit.

I AMBI.

Oe. Si me oportet, cui nihil ante fuit commercii,
 Senes, conjicere, pastorem videre videor
 Quem quærimus dudum : fenili enim
 Ætate convenit, et huic *Corinthio* æqualis est viro.

Πανὸς θυγάτηρ; προσπελασθεῖσα ἐνταῦθα; ἢ ἔτι κλέ σε ἢ τῷ Λοξίῳ
 θυγάτηρ; τῷ γὰρ καὶ τῷ Πανί, ἢ τῷ Ἀπύλλῳ (νόμιος γὰρ καὶ αὐτὸς
 καλεῖται) πᾶσαι αἱ ἀγερονόμοι καὶ ὀρέωναι πλάκες καὶ πείτραι φίλαι εἰ-
 σίν. εἴτε ὁ Κυλλάνας ἀνάσσειν Ἑμῆς ἐδέξατο εὖρημα καὶ δῶρον τῶν
 νυμφῶν· εἴθ' ὁ βακχεῖος θεὸς, ἦγεν ὁ Διόνυσος, ὁ ναίων καὶ καλοικῶν ἐπ'
 ἄκρῳ τῶν ὀρέων, ἐδέξατο τὸ εὖρημα τῶν νυμφῶν τῶν Ἑλικωνιαδῶν, ἦ-
 γεν τῶν ἐν Ἑλικῶνι τῆς βοιωτίας ἐσών, συν αἷς πλεῖστα παίζει. λέγει δὲ
 τὸν Διόνυσον αἰεῖν ἐπ' ἄκρῳ ὀρέων, ἢ διότι αἱ βάκχαι αὐτῷ, ὡς μαινό-
 μεναι, τὰ ὄρη περιέρχονται, ὅτι ἐν τῷ Κιθαιρῶνι τὸ ἱερὸν ἦν αὐτοῦ.
 § Σχῆμ. Τρικλ. 1129. Εἰ χεὶρ τι καὶ μ.] ἀναζητήσας Οἰδίπῳ
 τὸ οἰκεῖον γένος, καὶ μαθὼν, ἐξέλυφλωσεν αὐτόν.

SCHOL. INED. 1123. Ἦγεν τοιοῖ ἐφ' οἷς νέμοισι τὰ
 ἄγρια. 1131. Ἐπὶ πολὺ παραλεινομένῳ, πολυχρονίῳ. 1131. Ἐν
 ἴσῳ μακροῦ ἡλικίος αὐτὸν δηλονότι.

154 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἄλλως τε, τὰς ἀγούρας, ὥσπερ οἰκέτας
 Ἐγνώκ' ἐμαυτῷ, τῇ δ' ἐπισημήνῃ σύ με
 Πρῶχοις, τάχ' ἂν παρ' ἐβοτῆρ' ἰδὼν πᾶρθε.
 Χο. Ἐγνώκα γδ, σάφ' ἴδι. Λαῖς γδ ἴω 1136
 Εἵπερ τις ἄλλος πικρὸς, ὡς νομῶς ἀνῆρ.
 Οἱ. Σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τ' Κορίνθιον ξένον,
 Ἦ πίνδε φράζεις;
 Αἶ. Τῶτον, ὅνπερ εἰσοράς. 1140
 Οἱ. Οὕτως σὺ πρέσβυ, δευρὸ μοι φάνει βλέπων
 Ὅσ' ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαῖς ποτ' ἦδα σύ;
 Θε. Ἦν δὲ λῶ, σὺν ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
 Οἱ. Ἔργον μελμνῶν ποῖον, ἢ εἶον τινά,
 Θε. Ποίμναις τὰ πλείεσσ' βίβ' ξυνεπέμνω. 1145
 Οἱ. Χώροις μάλισα πρὸς τίσι ξυνάωλ' ἂν;
 Θε. Ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἴω τ' ἐπὶ πρὸς χωρὶς τόπος.
 Οἱ. Τὸν ἄνδρα τόνδ' ἔν οἶδα τῇδε παρ' μαθῶν;
 Θε. Τί χρῆμα δρῶντα, ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
 Οἱ. Τόνδ' ὅς πάρεστιν, ἢ ξυναλλάξας τί παρ; 1150
 Θε. Οὐχ' ὥς γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
 Αἶ. Κεῖθεν γε θαῦμα δεῖπνοι· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 Ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν· οὐ γδ οἶδ' ὅτι
 Κάτοιδεν· ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον

1134. Τῇ δ' ἐπισημήνῃ] τῇ γνώσει ὑπερβάλλου, ὡς καὶ πρὶν αὐτὸν
 θεασάμενος. 1143. Δευρὸ μοι φάνει βλέπων] ἀντὶ τῆς ἐγνωκώς.
 1147. Ἦν δὲ πρὸς χωρὶς τόπος] ἀντὶ τῆς, ἥσαν οἱ πλησιόχωροι.
 1148. Οἶδα τῇδε ποῦ μαθῶν] ἀντὶ τῆς ἐκεῖ μαθῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1133. Ὡσπερ οἰκέτας] εἰκότως εἶπε τὸ ὥσπερ.
 καὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδεν, ἀλλ' εἰκάων ἦν. 1154. Κάτοιδεν] τετο ἢ πρὸς
 τὸν Κιθαιρῶνος τόπον συναπτεῖ (εἰ καὶ τὸ ἦμος διὰ μέσεσσι τέθει· ὃ δὲ καὶ
 ποιεῖ τὴν δυσχέρειαν) ἢ πρὸς τὸν Κιθαιρῶνος τόπον εἰς ἔξωθεν λάμβανει,
 λαμβανόμενα κατὰ συνεκδοχὴν τῇ ἐπλησίαν. SCHOL.

Maximè, qui ducunt, ut ministros
 Agnosco meos : sed tu me certiùs nosti,
 Ut qui alicubi pastorem fortasse videris.

Cb. Novi, rectè tenes. Laii enim hic erat,
 Ut quisquam alius, fidelis pastor.

Oe. Te primum rogo, Corinthie hospes,
 Num hunc dicis?

Nu. Hunc ipsum, quem intueris.

Oe. Heus tu senex, huc veni, et dic,

Quæcunque te rogo. Tune eras aliquando Laii?

Ser. Eram fervus non emptus, sed domi educatus.

Oe. Quod procurabas opus? tuaque quæ vita erat?

Ser. Greges sequebar maximam vitæ meæ partem.

Oe. Quænam incolebas maximè loca?

Ser. Erat Cithæron, erat et vicinus locus *mea statio*.

Oe. Virum igitur hunc cine nosti, aut alicubi vidisti?

Ser. Quid rei gerentem? aut quem *mibi* refers virum?

Oe. Hunc, inquam, qui adest. numquid commercii
 tibi fuit cum eo?

Ser. Non memoria suggerit, ut citò queam dicere.

Nu. Neque hoc mirum est, here. at ego clarè [scio
 Ignota jam ei in memoriam reducam: nam satis
 Eum meminisse, quando in Cithæronis locis

SCHOL. INED. 1133. Ἀλλ' τῷ ὁρῶ ὅτι εἰσὶν οἱ οἰκέται οἱ
 ἐμαυτῷ τῇ ἀκριβεῖ γνώσει. 1135. Προέχουσιν ἂν ἴσως περὶ τοῦ
 βδ' ἔρα πρότερον. 1137. Ὡς νομεύς τὸ ὡς ὁμοιωματικόν ἐστὶν ἢ γὰρ
 λέγει ὅτι κυρίως νομεύς ἦν, ἀλλ' ὡς νομεύς. 1141. Ἦγυν πρὸς ἐμὲ
 βλέπων φώνει μοι ἤγυν λέγε μοι. 1145. Κατὰ τὰ πλεῖστα μέρη τῆς
 ζωῆς μὲ ποίμναις εἰπόμην ἤγυν ἠκολούθει. 1147. Πλησιόχωρος τῷ
 Κιθαιρῷ ἢ δηλονότι. ἀρα οἶδας συντυχάν. 1151. Οὐκ οἶδα ἕτως
 ἄγε μνησθῆναι καὶ εἰπεῖν ταχέως.

156 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- 'Ο μὲν, διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ 1155
 Ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρ' ἄνδρ' ἄνδρ' ὅλως
 Ἐξ ἧρος εἰς ἀρκυῖον ἐμμελὺς χρόνος.
 Χειμῶνιδ' ἤδη, τὰμάτ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
 Ἥλαυνον, ἔπος τ' εἰς τὰ Λαίης σταθμά.
 Λέγω τί τέτων ἢ εἰς λέγω πεπραγμένον; 1160
 Θε. Λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακρῶ χρόνος.
 ΑΓ. Φέρ' εἰπέ νῦν· τίς οἶδα παῖδα μοί τινα
 Δὲς, ὡς ἐμαυτῶ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
 Θε. Τί δ' ἔστι; πρὸς τί τέτο τέπ' ἴσορεῖς;
 ΑΓ. Ὅδ' ἔστιν, ὡς τῶν, κεῖνος ὅς τίς νῦν νέος. 1165
 Θε. Οὐκ εἰς ὄλεθρον· εἰ σιωπήσας ἔσθι;
 Οἱ. Ἄ, μὴ κόλαζε πρὸς βυ τόνδ'· ἐπεὶ τὰ σά
 Δεῖται κόλασθ' μᾶλλον ἢ τὰ τέτ' ἔπη.
 Θε. Τί δ', ὦ φέρισε δεσποῖων, ἀμαρτάνω;
 Οἱ. Οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν ἔπος ἴσορεῖ. 1170
 Θε. Λέγει γὰρ εἰδὼς εἶδεν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 Οἱ. Σὺ πρὸς χάριν μὲν σὺν ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
 Θε. Μὴ δὴ πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίσθι.

1155. 'Ο μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις] δύο ἀγέλαις. 1156. Ἐπλησία-
 ζον τῷδε] συνήμην (φησὶ) τέτῳ. ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον, καὶ ἔτσι αὐ-
 τοῖς οἱ τρεῖς χρόνοι. Ἐμμελὺς δὲ, τὸς ἐν μηνσὶν ὀριζομένους, ἢ ἐν αὐτοῖς.
 1157. Ἐξ ἧρος εἰς ἀρκυῖον] τὴν ἐφ' αὐτῇ ἐπιτολῇ ποιούμενοι. ποιεῖ δὲ
 ταύτην ἡλίοσ ὅλος ἐν τῇ παρθένῳ. 1161. Λέγεις ἀληθῆ] συγκατα-
 τίθεται ὁ γέρον. ἔδει γὰρ ταῦτα πρῶτον ὁμολογῆσαι, εἰτα ἐπάγειν τὰ
 συνεκτικώτατα, ἵνα μὴ ἢ ἔλαττος. 1164. ἴσορεῖς] ἐρωτᾷς, ζητεῖς.
 1166 Οὐκ εἰς ὄλεθρον] αἰσθηθεὶς ὁ γέρον τὴν παῖδος, ἀγνήσασθαι βέλε-
 ται, ἢ ὡς εἰδὼς καὶ ἀποκρυπτόμενος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1167. Ἄ, μὴ κόλαζε] τὸ ἄ ἐν ἐνταῦθα ἐπὶ
 ἔγμα σχετλιαστικόν, σιωπὴν ἀποκρυπτόμενον.

ΣΧΗΜ. ΤΡΙΚΛ. 1160. Ἡ εἰ λέγω] συνίησις.

SCHOL.

OEDIPI TYRANNI. 157

(Ille duobus quidem cum gregibus, ego autem
Verfabar cum hoc viro, tres totos, [uno])

A vere usque ad Arcturum, menses.

Hieme autem jam instante, mea in stabula ego
Agebam pecora, illeque in Laii septa.

Quæ dico, suntne ita facta, an non?

Ser. Vera dicis, etsi a longo temporis intervallo.

Nu. Age, dic jam: meministine te puerum mihi
quendam

Dedisse, quem ut propriam sobolem ego educarem.

Ser. Quid est? quamobrem hanc rem interrogas?

Nu. Hic ille est, amice, qui tunc erat puer.

Ser. Non ibis in malam crucem? non tacebis?

Oe. Ah, ne corrige, senex, hunc: tua enim

Correctore egent magis, quam hujus dicta.

Ser. Quid verò, optime here, deliqui ego?

Oe. Quod de puero nihil indicas, quem ille quærit.

Ser. Nescit enim quod dicit, et frustra laborat.

Oe. Tu bonâ cum gratiâ non dices, sed malo accepto

Ser. Ne, per deos oro, senem me verberato. [dices.]

SCHOL. INED. 1155. Σὺν ἐνὶ ποιμνίῳ δηλονότι. 1157. Ἐκ
τῆ τέλες τῆ ἔαρος εἰς τὴν ἐώαν ἐπιτολὴν τῆ ἀρκτέρεα ἦτοι τὴν ὥραν τῆ
θέρης. Ὁ γὰρ ἀρκτῆρος κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐπιτέλλει τὴν μελοπώρεα. 1159.
Σταθμὰ, ἐνθα ἐσῆκασιν τὰ ζῶα. 1161. Καὶ ταῦτα διὰ μακρῶ χρόνῳ
ταῦτόν ἐστιν ἐκ μακρῶ χρόνῳ. καὶ διὰ μακρῶ χρόνῳ. ἡ μὲν γὰρ Ἐκ, δηλοῖ
τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς κίνησιν τῶ μακρῶ χρόνῳ, ἡ δὲ Διὰ τὴν ἐν τῷ μέσῳ
κίνησιν τῆ ἐπιτολῇ παρατεινομένη χρόνῳ. ἐστὶ δὲ ταῦτόν μακρόθεν εἰπεῖν
ἀρξασθαι καὶ ἀρξάμενον διάστημα πολὺ ἐλθεῖν. 1163. Ἴνα ἐγὼ ἀναδρεψ-
αίμην αὐτόν δηλονότι. Δρέμμα ἑμαυτῶ ἦγεν δι' ἑμαυτόν ὡς ἐσόμενον
ἑμαυτῷ. Πρὸς τί ἀφορῶν ἦγεν ἐπὶ ποίῳ σκοπῷ; ἐπιφώνημα ἐφεκτικόν
ἀφορῶν πρὸς εὐχαριστίαν. Μάτην ἔξω τῆ προσήκουστος κοπιᾷ. 1173.
Δέομαι πρὸς τῶν θεῶν ἵνα μὴ με αἰκίσῃς τὸν γέροντα.

1175. Ἀντί

158 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Οἱ. Οὐχ ὡς τάχος τις τῷδ' ἀποσρέψει χέρας;
 Θε. Δύσσηνος· ἀντὶ τῷ; τί προσχρήζων μαθεῖν; 1175
 Οἱ. Τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ἐν ἔπος ἰσορεῖ;
 Θε. Ἐδωκ'. ὀλέσθ' δ' ὦφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
 Οἱ. Ἄλλ' εἰς τόδ' ἤξεις, μὴ λέγων γε τῷδ' ἴκον.
 Θε. Πολλῷ γε μάλλον ἢ φράσω διόλκυμαί.
 Οἱ. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἔλᾳ. 1180
 Θε. Οὐ δὴτ' ἔγωγ'· ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαί.
 Οἱ. Πόθεν λαβάν; οἰκεῖον, ἢ ἕξ ἄλλῃ τινός;
 Θε. Ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ τε.
 Οἱ. Τὴν τοι πολιτῶν τῶνδε, καὶ παῖδας ἐγγής;
 Θε. Μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δέποθ', ἰσόρει πλέον. 1185
 Οἱ. Ὀλωλας, εἰ σε ταῦτ' εἰρήσομαι πάλιν.
 Θε. Τῶν Λαίᾳ τοῖνυν τις ἢ γυνήματων;
 Οἱ. Ἡ δὲ λῶν, ἢ καὶ τις ἐγγενὴς γεγάς;
 Θε. Οἴμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 Οἱ. Κἄγωγ' ἀκχῶν. ἀλλ' ὅμως ἀκχῶν. 1190
 Θε. Κεῖν γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'. ἢ δ' ἔσω

1175. Ἀλλ' τῷ ἀντὶ τίνος. Ib. Τί προσχρήζων μαθεῖν] λείπει ταῦτά με διατίθης. 1177. Ὀλέσθαι δ' ὦφελον] τὸτο πάλιν, ἔχ' ὡς εἰδὼς ὅτι αὐτὸς εἴη ὁ ἐκλειθεμένος, ἀλλ' ὅτι διὰ τὴν ἐκθεσιν τὸτο πάσχει. 1178. Ἄλλ' εἰς τόδ' ἤξεις] εἰς τὸ ἀποθανεῖν, μὴ λέγων τὸ ἀληθές. 1180. Ἐς τριβὰς ἔλᾳ] ἦγαν, εἰς βραδυτῆτα, καὶ διατριβὰς καὶ ἀναβολάς. 1186. Ὀλωλας, εἰ σε ταῦτα] εἰ δευτέραν ἀναμείνης ἐξέτασιν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1175. Δύσσηνος] ἢ πρὸς τὸ δύσσηνος σικίλον, ἤτοι, δύσσηνός εἰμι· ἀντὶ τῷ λέγεις τὸτο; τί προσχρήζων μαθεῖν; ἢ τὸ δύσσηνος καὶ τὸ ἀντὶ τῷ σύναπτε ἤτοι, ἀντὶ τῷ περιχαρήσομαι ὁ δύσσηνος; τί προσχρήζων μαθεῖν λέγεις τὸτο; Ὡς δοίην πάλαί] τὸ πάλαί πρὸς τὸ εἶπον συναπτεῖν, καὶ ἢ πρὸς τὸ δοῖν.

§ Σχῆμ. Τρικλ. 1185. Πρὸς θεῶν] συνίχησις.

SCHOL. INED. 1175. Ἐνεκα τίνος προσάτεις εἰς τῆπι-
 σω γράφαι τὰς χεῖρας μὲν τί ἐπὶ τῷτοις θεῶν μαθεῖν; πρῶτον δὲ ἡν

Oe. Non aliquis ocyus hujus manus in tergum ligabit?

Ser. Infelix ego. sed quare? quid nosse vis?

Oe. Puerumne huic dedisti, de quo mentio facta?

Ser. Dedi. utinam verò periissem hâc ipsâ die.

Oe. At eò tibi res redibit, nisi dixeris quod jure debes.

Ser. Multo etiam magis, si dixero, peribo.

Oe. Vir hic, ut videtur, ad moras divortitur.

Ser. Non ego fane: nam dixi me dedisse olim.

Oe. Unde acceptum? tuumne, an alterius?

Ser. Non meus erat, sed ab altero accepi.

Oe. A quo civium, et a quâ domo?

Ser. Ne per deos, ne, here, plura quære.

Oe. Periisti, si te hæc iterum interrogo.

Ser. Erat igitur quidam ex genere Laii.

Oe. Num servus, an propria illius proles erat? [sint.

Ser. Heimihi: redactus sum eò, ut tristitia mihi dicenda

Oe. Et mihi audienda: tamen sunt audienda.

Ser. Illius fane tum filius dicebatur: illa verò intus

μοι ὀλέσθαι. ἔπρεπον δὲ ὀλέσθαι. 1178. "Ὅπερ ἐστὶ δίκαιον λέγειν σε. Ὅσπερ τὸ μάλιστα ἐν τοῖς κατ' ἐρώτησιν λόγοις ἀπαλῶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἀντὶ τῆς Ναι, ἔτω καὶ τὸ ἔγωγε καὶ τὸ ἐκ ἔγωγε ἀντὶ τῆς ἑδαμῶς, ὡς ἐνταῦθα. ἐμὸν μὲν ἐκ ἔγωγε ἀντὶ τῆς ἑδαμῶς ἦγεν ἐμὸν μὲν ἑδαμῶς ὅτι ἐδῶκα· ἐδεξάμην δὲ τῆς ἀντὶ τῆς παρὰ τινος. Οἰκεῖον παῖδα δὲ λαβὼν ἐδῶκα. Ἐμὸν παῖδα δὲ ἑδαμῶς λαβὼν ἐδῶκα. 1186. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀπαραιτήτως ποιήσει, τῆτο δὲ ὡς ἡδὴ γεγονὸς ἐπάγει. Φυσικὸς δὲ ὁ λόγος ἔστος, τὸ, τὰ ἀπαραιτήτως γενησόμενα καὶ ὁμολογημένην ἔχοντα τὴν ἀπόδασιν, λέγειν, ὡς ἡδὴ γεγονότα. Οἶον, τίθηναι εἰ ποιήσω τῶδε ἦγεν ἔτω νομίζω ἀπαραιτήτως τετινῆξθαι ὥστε καὶ ὡς γεγονὸς τῆτο ἡδὴ ἀποφαίνομαι. 1190. Ἀκρωτέον ἐνεργητικὸν ἐπὶ ἔξημα. παθητικὸν κλίνειται. 1191. Ἡ δ' ἔσω ἔσα δηλονότι, ἢ σὴ γυνή; εἴποι· ἀν τὰδε κάλλιστα καθά διακρίνεται.

160 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Κάλλις' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τὰδ' ὥς ἔχει.

Οἱ. Ἡ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;

Θε. Μάλις' ἀναξ.

Οἱ. Ὡς πρὸς τί χρείας;

1195

Θε. Ὡς ἀναλώσαιμί νιν.

Οἱ. Τεκῆσα τλήμων;

Θε. Θεσφάτων ὄκνω κακῶν.

Οἱ. Ποίων;

Θε. Κτενεῖν νιν τὰς τεκόντας ἡ λόγος. 1200

Οἱ. Πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;

Θε. Κατοικίσας, ὧ δέσποτ', εἰς ἄλλην χθόνα

Δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ

Κάκ' εἰς μέγισ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ ἔπος εἶ

Ἵον φησιν ἔπος, ἴασι δύσποτμος γεγώς.— 1205

Οἱ. Ἰδ', ἰδ' τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι ζαφῇ.

ἽΩ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νυν.

ἽΟσις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν ἔχρην, ζῶ οἷς

Τ' ἔχρην μ' ὁμιλῶν, ἔς τέ μ' ἔκ ἔδει κτανών. —

Χο. ἽΩ γῆραι βροτῶν, ὥς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν 1210

1196. Ὡς ἀναλωσαιμί νιν] ἀντὶ τῆ ἀπολέσαιμι. 1197. Τεκῆσα τλήμων;] κατ' ἐρώτησιν. 1200 Κτενεῖν νιν τὰς τεκόντας] τῆτο κατὰ σύλληψιν. ἔ γὰρ φανερὴ τὴν μητέρα. 1201. Πῶς δῆτ' παρὰ τὴν ἀρετὴν ὅτι τὸν γέροντα μελεπέμελλας ἐπὶ τῷ ἀνακρίναι τὸν φόον τῆ Λαίης, καὶ προσβληθείς ἐτέρῳ τινός, ἐπὶ τὸ ἀνακαίοντερον τρέπειν. 1206. Ἐξίκοι σαφῇ] ἀντὶ τῆ ἀποδείξει. 1207. ἽΩ φῶς τελευταῖόν σε] εἰς πεπληγίασθαι ὁ λόγος, ἔχως τὴν πῆρσιν αἰνιτισμένη, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτῷ ὁ λόγος. ἀπορήσας γὰρ ξίφους, ἐαυτὸν ἐτύφλωσεν. 1210. Ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν] ἔτι καὶ ἐν Αἰάντι, Ὅρῳ γὰρ ἡμᾶς ἐδὲν "ὄντας ἄλλο πλὴν Εἰδῶλ' ὅσοι περὶ ζῶμεν, ἢ κέρην σκίαν. καὶ Πινδαρος, τί

OEDIPI TYRANNI. 161

Optimè dixerit tua uxor, quonam modo se hæc habent.

Oe. An illa tradidit tibi?

Ser. Maxime rex.

Oe. Cujus rei gratiâ?

Ser. Ut eum perderem.

Oe. Misera, illane quæ pepererat?

Ser. Mali metu oraculi.

Oe. Cujus?

Ser. Daturus neci suos parentes ferebatur.

Oe. Cur igitur huic tu feni dimiferas?

Ser. Misericordiâ commotus, here : in aliam terram

Putans latum iri, unde natus hic erat. At hic

Mala ad maxima servavit : si enim is es,

Quem hic dicit, fato infelici te natum scito.

Oe. Heu, heu. Omnia jam eveniunt certa.

O lux, te jam extremum aspicio : [cumq. quibus

Qui aperte natus sum ex iis, quibus non oportuit,

Non debui, verfor, quosq. non debui, interfeci.

MONOSTROPHICA.

Ch. Heu, heu, genus mortalium, quam vos, quamdiu

“ δέ τις; τί δ' ἔτις; σκιάς ὄναρ ἄνθρωποι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1203. Δοκῶν ἀποίσειν] ἰστέον ὅτι τὰ ἀπαρέμφαιλα, εἰ μὴ προηγεῖται εὐθεία, ἐδέχτο· εἰς εὐθείαν συντάσσεται· ὥς κ' τὸ αὐτὸς ἐνταῦθα εἰς πρὸς τὸ ἀποίσειν ἐστίν, ἀλλὰ πρὸς τὸ εἶναι ἢ, ἔτις, δοκῶν κ' νομίζων εἰς ἄλλην χθόνα ἀποίσειν κ' κομίσαι εἶναι ἢ αὐτός. 1210. Ὡ γενεαὶ βροτῶν] ἀπιδὼν ὁ χορὸς πρὸς τὴν πάλαϊ τῇ Ὀιδιπόδους εὐδαιμονίᾳ, κ' τὴν ἄρτι συμβῶσαν αὐτῷ τύχην, ἀποκαλείται τὸ ἀνθρώπινον λέγων, ὡ γενεαὶ ἀνθρώπων, ὅντως ἐναριθμῶ κ' συνιάττω ζώσας ἡμᾶς τὰς γενεάς, κ' τὸ μηδὲν, ἴσα κ' ὁμοίως. τῆτ' ἔστιν, ἀπαλίας τῆς ζῶντας ἀνθρώπου· ἐκ ἄλλο τι ἡγημαὶ ἢ εἶναι. τίς γὰρ ἀνὴρ φέρει τὰς εὐδαιμονίας;

Ζώσας ἐναριθμῶ;

Τίς γ', τίς ἀνὴρ πλέον

Τᾶς εὐδαιμονίας φέρει,

Ἡ ποσῶτον ὅσον δοκεῖν,

Καὶ δόξαντ', ἀποκλῖναι;

1215

Τὸ σὸν τι πῶς δειγμ' ἔχων,

Τὸν σὸν δαίμονα, τὸ σὸν, ὃ τλαῖμον

Οἰδιπόδα, βροτῶν ἐδένα μακαρίζω

Ὅσις καθ' ὑπερβολὰν πξόσας,

Ἐκράτησας τῶ πάντ' εὐδαίμονα ὅλβη. 1220

Φεῦ κ' μὲν φθίσας τὰν γαμψάνυχχα

Παρθένον χρῆσμαιδόν·

Θανάτων δ' ἐμᾶ χώρα πύργῳ ἀνέσας,

Ἐξ ἧς βασιλεύς καλῇ ἐμός·

Καὶ τὰ μέγισ' ἐτιμάθης,

1225

καὶ τὰς εὐτυχίας πλέον ἢ τοσῶτον ὅσον δοκεῖν καὶ φαίνεσθαι ὅτι
εἰς τις, καὶ δόξα καὶ ἀποκλῖναι καὶ ἀποπτεσθῆναι τῆς εὐδαιμονίας;
τῶτ' ἔστιν, οἱ εὐτυχῆντες ἐδὲν πλέον ἀποφέρουσι τῆς τύχης ἢ ὅσον δόξαν
παρέχειν τοῖς ἀνθρώποις ὅτι εἰς τινες, εἴτα ἀθρόον εἰς τὸ μηδὲν χω-
ρῶσι. νόει δὲ καὶ τὸ εὐδαιμονίας γενικὴν, ἔγωγε, τίς ἀνὴρ φέρει τῆς εὐδαι-
μονίας πλέον, ἢ τοσῶτον ὅσον; καὶ τὰ ἐξῆς.

SCHOL. INED. 1198. Ἡ ἀθλία ἔδωκε σοι ἀπολέσαι
αὐτὸν δηλονότι ὑπὸ θεῶν πορρῆθῆναι. Ναὶ δι' ὅκνον ἦγεν φόβον κακῶν
δεσφάτων ἦγεν ὑπὸ θεῶν πορρῆθῆναι. 1200. Σύλληψις ὁ τρόπος· ἐ-
γὰρ καὶ τὴν μητέρα ἐφόνευσεν· 1202. Οἰκιστάμενος ἦγεν ἐλεήσας. 1204.
ἦγεν εἰς μεγίστας δυστυχίας γεγωνῶς, ὑπάρχων. 1206. Ὑποδείγ-
μα ἀν' εἴη σαφῶς. Προσβλέψαιμι ἀντὶ τῶ θεάσομαι, εὐκλικὸν ἀντὶ
ἀρετῆς· Ὅσις δέδειγμαι καὶ γεννηθεὶς ἀφ' ὧν ἐκ ἦν πρέπον γεννη-
θῆναι με, καὶ ὁμιλῶν ἦγεν συνευαζόμενος συν οἷς ἐπρέπον ἦν με
ὁμιλεῖν ἦγεν τῇ μητρὶ, καὶ κίανων ὅς ἐκ εἶδει πτανεῖν με. Οὐ πρέπον ἦν
γεννηθῆναι με δηλονότι· Οὐ πρέπον ἦν ὁμιλεῖν με. 1210. Ὡς ἐπίσης
τὸ ὡς ἐπὶ βεβαιώσεως ὡς ἐπίσης ὑμᾶς ζώσας τάττωμαι τὸ μηδὲν.

1211. Ἐναριθμῶ] ἐναριθμῶμαι. ἢ ἢ ῥῆμα πρώτῃ προσώπῃ, καὶ ἐ-
δὴ καὶ

Vivitis, eodem in loco, quo nihil, numero !
 Quis enim, quis homo plus
 Felicitatis obtinet,
 Quàm quantum opinione concipit ?
 Eamque cum concepit, tamèn corruiť.
 Tuum igitur exemplum habens,
 Tuam fortunam, tuam, inquam, O infelix
 Oedipe, mortalium neminem beatum prædico ;
 Qui nimis feliciter arcu intento
 Affecutus es omnigenam beatitudinem,
 (O Jupiter) qui perdidisti curvis armatam ungui-
 Puellam (*Sphinga*) carmina canentem ; [bus
 Atque morte terræ meæ propugnaculum sic exti-
 Ex quo et rex nunc vocaris meus : [tisti,
 Et maximos honores adeptus es

δοτικὴ ἀρσενικῆ. 1214. Ὅσον δοκεῖν ὅσον δόξαι εὐδαίμων εἶναι κατὰ
 ἀλήθειαν δὲ τὸ αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἔστι. τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥῆμα μεταπίπτει
 ταχύ. 1215. Ἀποκλίνει] πεσεῖν, ἢ ἀποβαλεῖν. 1216. Τὸ σὸν τοι
 πῶς δειγμὰ ἔχων] τὸν σὸν βίον πῶς δειγμὰ ἔχων, ἑδένα μακαρίζω καὶ
 εὐδαιμονίζω. 1219. Τοξεύσας] ἐπιτυχών. εὐτυχήσας. 1221. Γαμ-
 ψώνυχα παρθένον] τὴν Σφίγλα. 1223. Θανάτων δ' ἐμὰ χῶρα] θά-
 νάτων τῶν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς γιγνομένων. 1223. Πύργος δὲ] ἀντὶ τῆς
 ἀσφάλειας καὶ ἀπαλῆξεως γέγονε.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1221. Τὰν γαμψώνυχα] ἦγεν τὴν Σφίγλα.
 ἰστέον δ' ὅτι ἡ Σφίγξ εἶχε πρόσωπον καὶ κεφαλὴν κόρης, σῶμα κυνὸς,
 πτερὰ ὀρνέου, φωνὴν ἀνθρώπου, ὄνυχας λέοντος.

SCHOL. INED. 1218. Ἐπαινέται τις ἐφ' οἷς ποιεῖ κα-
 λοῖς, καὶ ψεύγεται ἐφ' οἷς ποιεῖ κακοῖς. μακαρίζεται δὲ τις ἐπὶ ἰσχυρί
 καὶ πλεῖτῳ καὶ δυνάμει, ἃ ἔκ αὐτὸς ἐνεργήσας ἐκλήσατο, ἀλλ' ἡ κληρονο-
 μήσας ἢ ἀπὸ φύσεως λαχὼν τῆς μακαριότητος τῆς κατὰ πάντα
 εὐτυχῆς, ἦγεν ἐγένεα μακαριστός. Τὴν ἔχουσαν ἀγκύλῃς τὰς ὄνυχας, τὴν
 ἰμμέτρως ἀόουσαν τὰς μαλίας. 1223. Ἐνεκα τῶν θανάτων τῶν
 ἀπὸ τῆς Σφιγγὸς δηλονότι.

164 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαις ἀνάσων·

Τανυῷ δ' ἀκέειν, τίς ἀθλιώτερος;

Τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις

Ξυνοίκος ἀλλαγᾶ βίῃ;

Ω κλεινὸν Οἰδίπῃς κάρα,

1230

Ω μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκεσε

Παῖδι καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν.

Πῶς ποτε, πῶς ποθ' αἰ πατρῷαί

Σ' ἄλοκες φέρειν τάλας

Σίγ' ἐδυάσθησαν ἐς τσόνδε;

1235

Ἐφευρέ σ' ἀκονθ' ὁ πάνθ' ὀρῶν χρόνῳ.

Δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι,

Τεκνῶντα καὶ τεκνέμνον.

Ω Λαΐειον τέκνον,

Εἴθε σ' εἴθε μήποτ' ἰδόμεν.

1240

Ὀδύρομαι γὰρ ὡς πείραλλα

Ἰαχέων ἐκ σομάτων.

Τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν,

Ἀνέπνυσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ

1227. Τὰ νῦν δ' ἀκείειν] εἰς τὸ ἀκείειν. 1229. Ξυνοίκος ἀλλαγᾶ βίῃ] ξυνοικῶν τῇ τῷ βίῃ μεταβολῇ. 1231. Ω μέγας λιμὴν] ᾧ ὑποδοχὴ εἰς τὸ ἀμφω διέξασθαι, σὲ καὶ τὸν πατέρα. ἢ ὅτι μήτηρ ἦν καὶ γυνὴ ἡ Ἰοκάστη, ἣν λέγει λιμένα. 1232. Θαλαμηπόλῳ] νυμφίῳ. 1234. Ἄλοκες, αἰνὶ τῷ αὐλακες. αἰ κοῖται, αἰ σποραὶ, οἱ γάμοι. 1235. Σίγ' ἐδυάσθησαν] πῶς (φησὶ) φωνὴν ἐκ ἑξήσαν; 1241. Ὡς πείραλλα] πείραλλως ὑπεροδικῶς. 1244. Ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν] ἦγεν διασέ καὶ νῦν κατέμυσά τὸ ὄμμα. ἐξ ὧν δηλοῖ, καὶ νῦν ἐπὶ ῥηθημεν πεσισαυθέντες.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1231. Ω μέγας λιμὴν] ᾧ τινι Οἰδίποδι μέγας λιμὴν αὐτὸς καὶ εἰς, ἦγεν Ἰοκάστη, ἤρκεσε καὶ ἀρκείῳς ἐφάτη παιδί καὶ θαλαμηπόλῳ καὶ νυμφίῳ πατρί, ὥστε πεσεῖν τετὸν τὸν Οἰδίποδα ἐν αὐτῷ τῷ λιμένι. τετ' ἔστιν, Ἰοκάστη καὶ παῖδα τὸν Οἰδίποδα ἔσχε καὶ πατέρα τῶν αὐτῶν παιδῶν. 1237. Δικάζει τὸν ἄγαμον] δικάζει καὶ κρίνει καὶ ἐκφαίνει ὁ χρόνος τὸν πάλαι κακὸν γάμον, τεκνῶντα καὶ γυνῶντα, καὶ τεκνέμε-

Magnis in Thebis imperium obtinens.

Nunc autem, ut audio, quis *te* miserior?

Quis in ærumnis, quis in immanioribus malis

Magis cohabitavit vitæ vicissitudine?

O inclytum Oedipi caput!

Cui magnus portus solus suffecit

Filio et patri sponso, ut laberentur.

Quomodo unquam, quomodo paterni

Te, miser, sulci ferre

Silentio potuere tam diu?

[cernens.

Deprehendit *tandem* te invitum tempus omnia

Damnatque inauspicatas pridem nuptias

Teque genitorem, et genitum *simul*.

O Laii nate,

Utinam, utinam te nunquam viderem:

Deploro enim supra modum *te*

Luctuosis vocibus.

Ut vera *tamen* dicam,

Recepique spiritum per te, et

νον καὶ γεννώμενον. τὴν ἔστι, τὸν ἀνόμως ὑπάρξαντα γάμον τῷ Λαίῳ δείκνυσιν ὁ χρόνος, καὶ τεκνῆα καὶ τεκνοποιῆντα, διὰ τὴν Οἰδίποδος πρὸς Ἰοκάστην μίξιν. καὶ τεκνύμενον καὶ γεννώμενον, διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς τῆτον γεννηθῆναι. ἢ τὸ ἄγαμον γάμον διὰ τὸν Οἰδίποδα νοητέον, ἔτω, δικάζει ὁ χρόνος τὸν ἄγαμον καὶ κακόγαμον γάμον τῷ Οἰδίποδος πρὸς Ἰοκάστην, τεκνῆα καὶ τεκνοποιῆντα ἐξ αὐτῆς, καὶ τεκνύμενον καὶ γεννώμενον αὐτὸν ἐξ αὐτῆς.

SCHOL. INED. 1228. Ἀκατασχέτοις, ἀκαταποίητοις. 1229. Περιφραστικῶς, ὃ ἐνδοξε Οἰδίπῳ, κατὰ τὴν τῷ α βίῃ μεταβολὴν Ἀναπαύσασθαι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ. 1234. Αὔλακες ἦγον ἢ γυ ἢ ἔνθα σπείρει ὁ πατήρ σέ. 1238. Σὲ δηλονότι τεκνῆα ὅθεν ἐτεκνώθη. 1243. Τὸ δὲ σύντομον καὶ ἐσκολιὸν εἰς τὸ εἰπεῖν. 1244. Ἀναψυχὴν ἔλαβον ὑπὸ σὺ Ἀναπνέω τὸν αἶρα καὶ ἀπὸ τῆτος, ἀνέπνευσα ἀμεταδάτως, ὅτε ἐν βίᾳ τινὲ ἦν, εἴτα ἀπηλλάγην αὐτῆς.

- Εξ. ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰὲ τιμώμενοι,
 Οἳ ἔργ' ἀκῶσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ' ὅσον
 Δ' ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγενῶς ἔτι
 Τῶν Λαβδακείων ἐνὶ ρέπεσθε δωμαίων.
 Οἶμαι γὰρ ἔτ' ἀν' Ἰστρον ἔτε Φᾶσιν αὖ 1250
 Νίφαι καθαρμῶ τήνδε τλὴν σέγλω, ὅσα
 Κεύθει. τὰ δ' αὐτίκα εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
 Ἐκόλῃα, καὶ ἀκονίῃα. τῶν δὲ πημονῶν
 Μάλισα λυπᾶσ' αἰὲν Φανῶσ' αὐθαίρετοι. —
 Χο. Λεῖπει μὲν ἔδ' ἀπρόσθεν ἡδεῖ μὲν πὲρ μὴ 1255
 Βαρύσον' εἶναι πρὸς δ' ἐκείνοισιν, τί φῆς;
 Αἶ. Ὅ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
 Μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.
 Χο. ὦ δυσάλαινα πρὸς τίν' ὦ πότ' αἰτίας;
 Αἶ. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πρᾶχθέντων τὰ μὲν 1260

1246. ὦ γῆς μέγιστα] ἐξαγγελος ἔρχεται ἀπαγγέλλων ὅτι ἀλχόνῃ ἐτελεύτησεν ἡ Ἰοκάστη, καὶ ὁ Οἰδίπῳς αὐτὸν ἐτύφλωσεν. 1248. Ἀρεῖσθε πένθος] αὖτις τῇ λήψεσθε. Ib. Εγγενῶς] γνησίως. 1254. Ἄν Φανῶσ' αὐθαίρετοι] ἐκασίως γὰρ αὐτὸν καὶ ὁ Οἰδίπῳς ἐτύφλωσε, καὶ ἡ Ἰοκάστη ἀπηγγέλατο, μάλισα (φοῖ) τῶν κακῶν λυπεῖ τὰ μὴ ἐκ τύχης συμβῆναι, ἀλλ' ὥσπερ ἐπίσπαστα καὶ αὐτάρετα γινόμενα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1251. Ὅσα κεύθει] τὸτο ἔγω λέγε, Νίφαι καὶ καθάραι ἐν καθαρμῶ τήνδε τὴν σέγλην ἐκείνων ὅσα κεύθει καὶ κρύπτει. ὁμοίον δὲ τῶ, Οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσιν. ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν, Νίφαι τὴν σέγλην τῶν κακῶν ὅσα κρύπτει, ἀ αὐτίκα εἰς τὸ φῶς δείξει· ὁ δὲ λέγει, Νίφαι τὴν σέγλην ὅσα κακὰ κρύπτει, ἀποδιδοὺς τὸν λόγον πρὸς τὸ ἀνταποδοτικόν. τὸ δὲ, τὰ δ' αὐτίκα, τὰ τῇ Οἰδίποδος λέγει. ἐμῆλλε γὰρ αὐτὸς μετ' ὀλίγον ἐξίεναι τυφλός. 1253. Ἐκόλῃα] ἔκων Οἰδίπῳς τετύφλωται, διὰ τὸ αὐτὸς αὐτὸν τυφλῶσαι· ἄκων δ', ὡς ὑπὸ τῶν κακῶν εἰς τὸτο συνεληθείς, καὶ ἐπιοιρέσει οἰκεία. 1258. Θεῖον Ἰοκάστης κάρα] ἐξέον

Per te sopivi meos oculos.

I A M B I.

[obtinetis,

Nu. O qui maximum in hâc terrâ semper honorem
Qualia opera audietis? qualia et videbitis? quan-
Capietis luctûs, siquidem feriò adhuc [tumq.
Labdacidarum reveremini domum?
Credo enim neque Istrum neque Phasin
Abluere posse et expiare hanc domum a malis,
Celat, quæque mox in lucem proferet [quæ
Spontanea, et neutiquàm coacta. Malorum verò
Ea maximè dolent, quæ ultrò accersuntur.

Ch. Deest quidem nihil, neq. priùs quæ novimus *malis*,
cur non

Sint acerbissima; ad illa verò quid ultra nuncias?

Nu. Expeditissimum omnium dictuque et
Intellectu *audi*. Mortuum est Jocastæ caput.

Ch. O miserrima! Quid illi causæ erat?

Nu. Ipsa sibi causa *mortis* erat. E factis autem quod

ὅτι ὁ μὲν Εὐριπίδης φησὶ τὴν Ἰοκαστὴν τεθνήσκειν πολλοῖον τῶν παιδῶν,
ὅτε μονομαχῆσαι ἐπὶ ἀλλήλων ἀπώλοντο· Σοφοκλῆς δὲ νῦν ταύτην
φησὶν ἀγχῶν χρησασθαι.

Σχῆμ. Τρικλ. 1246. *Ω γῆς μέγιστα] ἄφιξις ἀγγέλου τὸν θάνατον
Ἰοκαστῆς ἀγγέλλοντος. 1255. Τὸ μὴ εἶ] συνίζησις.

SCHOL. INED. 1246. *Ω οἰκῆτορες τῆςδε τῆς γῆς δηλονότι,
τάς μεγίστας τιμὰς αἰεὶ τιμῶμενοι. 1249. Ἀντὶ τῷ ἐπιστρέψετε, ἐπι-
τροφὴν ἔχετε. 1250. Ποταμὸς ὁ νῦν Δανέβιος. Ποταμὸς καὶ ἔτος κατὰ
τὴν Κελχίδα· Ὅμοιον τῶ τῶν οἱ νῦν βρετοί εἰσιν. ἐφέλωι γὰρ εἰπεῖν νίψαι
τὴν γέγνη τῶν κακῶν ὅσα κρύπτει, ἃ αὐτίκα εἰς τὸ φῶς δείξει, ὃ δὲ
λέγει νίψαι τὴν γέγνη ὅσα κακὰ κρύπτει. ἀποδίδας τὸν λόγον, πρὸς τὰ
ἀπαιποδοτικούς. 1253. Τί ἐκούσις, ὃ μὲν Οἰδίπῳς ἐτύφλωσεν ἐαυτὸν, ἢ δ'
Ἰοκαστὴ ἀπήγαγε· Ἀθόρμητοι, ἐκῆστοι. Ib. Τῶν δὲ σημερινῶν ἦγον ἀπὸ
τῶν βλαβῶν, ἐκίῃαι δηλονότι μάλιστα λυπῶσιν. αἱ δὲ Φανῶσιν ἐκῆστοι.
1256. Τί ἔτερον λέγεις· Περιφραστικῶς, ἢ θεία Ἰοκαστῇ.

"Αλγίς' ἄπεςιν· ἡ γὰρ ὄψις ἐ πάρα·
 "Ομως δ' ὅσον γε καὶ ἐμοὶ μνήμης ἐνι,
 Πῶσθι τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
 "Οπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
 ΘυρῶνⓈ, ἵκετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ 1265
 Λέχη, κόμην παῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
 Πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρρήξας' ἔσω,
 Κάλει τ' ἤδη Λαῖον πάλαι νεκρὸν,
 Μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὕφ' ὧν
 Θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτεσαν λίποι 1270
 Τοῖς οἷσιν αὐτῷ δύσκενον παιδευγίαν.
 Γοᾶτο δ' Ὀνὰς ἐνθα δύστηνⓈ διπλῆς
 Ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
 Χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' ἕκετ' οἷδ' ἀπόλλυται.
 Βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπυς, ὕφ' ἧς 1275
 Οὐκ ἔω τὸ κείνης ἐκθραύσασθαι κακόν.
 Ἄλλ' εἰς ἐκείνον περὶπολῶντ' ἐλθύσσομαι.
 Φοιῶ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν·

1267. Πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ'] τὸ ἐξῆς, ὅπως εἰσῆλθεν ἔσω, ἐπιρ-
 ῆξασα τὰς πύλας, ταῦτέσι κλείσασα. Ὀμηρος, "τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρ-
 ῆσσι σκοπὸν Ἀχαιοὶ, Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον. καλῶς δὲ τοῖς λέκτροις
 ἐπεμπίπτει. δι' αὐτὰ γὰρ ἀπόλλυται. 1270. Τὴν δὲ τίκτεσαν λί-
 ποι] τὴν δὲ γυναῖκα λίποι τὴν ἑαυτῆς. ταῦτέσι, τῷ υἱῷ γυναῖκα παιδο-
 ποιόν. 1277. Περιπολῶντα] περιερχόμενον, ὥσπερ ἐμμανῆ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1266. Ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς] ἀμφιδέξιον τὸ ἐξ
 ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δεχόμενον καὶ λαμβανόμενον. ἐστὶ δὲ καὶ ἀμφιδέξιον,
 εἶδος ὑποδήματος, ὃ καλεῖται κόθορον. ἀμφιδέξιον δὲ νῦν τὸ περιεκτικόν.
 1269. Ἐχουσ', ὕφ' ὧν] εὐρηλαί καὶ ὕφ' ἧς, πρὸς τὸ μνημῆν, ὅπως ἔχου-
 σα κατὰ νῦν καὶ λέγουσα τὴν μνημῆν καὶ τὴν φροντίδα τῶν παλαιῶν
 σπερμάτων, ἣν εἶχεν ὁ Λαῖος τεκνοποιῆσαι, ὕφ' ἧς φροσίδος θάνοι
 μὲν αὐτὸς, λίποι δὲ παιδευγίαν δύσκενον καὶ ἄνομον τὴν τίκτεσαν. τίσι
 δὲ λίποι; τοῖς οἷσιν καὶ τοῖς ἰδίοις αὐτῶν γεννήμασιν. ἤτοι τῷ Οἰδίποδι.

Maximè doleret abest. non enim rem datur cer-
Tamen, quantum ego memoriâ valeo, [nere.

Audies illius miseræ casus *acerbos*.

Ubi enim irâ ardens ingressa est

Ostium, accessit illico ad connubialem

Torum, comas lacerans utraq̃ manu.

Ubi verò venit intro, conclusis foribus,

Vocat Laium jampridè mortuum,

Mentionem vetusti faciens seminis, a quo[quisset

Et ille peremtus esset, et se, quæ pepererat, reli-

Filio suo ad inauspicatam liberorum procreatio-

Plorabat autem lectum, ubi misera binos [nem.

Ex viro viros, et liberos ex liberis peperisset.

Quinam verò ex hoc perierit, non ampliùs novi.

Clamans enim irruit Oedipus, præ quo

Non licebat illius cernere malum. [dimus.

In eum autem huc illuc cursitantem oculos inten-

Ibat enim hastam a nobis postulans dari,

1278. Φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς] τὸ Φοιτᾷ πρὸς τὸ ὄπρ κίχοι, κατὰ κοινὴν
λάμβανε, ἔτω, Φοιτᾷ δὲ ὄπρ κίχοι καὶ καταλαμβάνοι τὴν γυναῖκα. 1c
πᾶσιν τῇ ὃ γυναῖκα, (μητρὲ γὰρ αὐτῇ ἦν) τὴν μητρώαν διπλὴν ἄρε-
ραν, ὃ τε, ἦγεν αὐτῇ, καὶ τῶν αὐτῇ τέκνων.

SCHOL. INED. 1261. Ταῖ πάντι ἀλγεῖναι ἦγεν ἡ πρᾶξις τῇ
θανάτῳ. 1264. Ὡς γὰρ παρῆλθεν ἦγεν παρεγένετο ἔσω τῇ θυρώσῳ, ὅρ-
γῃ ἀντὶ τῇ λύπῃ χρωμένη. Θυρῶν ὁ περιέχων τόπος τὰς θύρας. 1266.
Πρὸς τὴν κοίτην, ἔθα μὲν τῇ ἀνδρὸς ἔκειτο. Ἀμφοῖν χειροῖν. 1267.
Ὡς δὲ ἐπύλθεν ἔσω ἐπιρροήσασα τὰς πύλας, ὃ ἐστὶ κλείσασα. 1268.
Ἐκάλε τὸν Λαῖον τὸν προμακρὸν ἤδη νεκρόν. Τέκνων τετέτι τῇ Οἰδίποδος.
1270. Τίκτησαν δύστικον παιδεργίαν ἀντὶ τῇ παιδας δύσπαιδας.
1272. Ἐκάλε πρὸς γένη. 1273. Ἐπεκλέα Πολυνείκην ἀντὶ τῇ
ἔτεκε δεύτερον. ἀνδρα ἦγεν τὸν Οἰδίποδα. 1278. Ἦγεν ἰφοῖτα ἦγεν
ἱμάνως περιεγέφυλο ἔγχος ἱεραίων πορεῖν ἡμᾶς, ἦγεν παρασχεῖν μη-
τρῶαν δὲ γυναῖκα μητρικῇ.

Γυναικά τ' εἰ γυναῖκα, μητρῶαν δ' ὅπερ
 Κίχοι διπλῶ ἄρξαν, εἴ τε καὶ τέκνων. 1280
 Λυσῶνι δ' αὐτῷ δαιμόνων δέκνυσί τις
 Οὐδείς γὰρ ἀνδρῶν οἱ παρῆμ' ἐγγύθεν.
 Δεινὸν δ' αὖτας ὥς ὕφ' ἠγήσ' τινός,
 Πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ'· ἐκ δὲ πυθμῶν
 Ἐκλινε κοῖλα κλείθρα, καμπίπ'ει σέη, 1285
 Οὐδ' ἡ κρεμασὴν τλῶ γυναῖκ' εἰσέδομ',
 Πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμῶν. ὁ δ' ἔ
 Ὅπως ὄρε' αἶνιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
 Χαλᾷ κρεμασὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
 Ἐκίτο τλήμων, δεινὰ δ' ἰὼ τάνθενδ' ὄρε'. 1290
 Ἀποσάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτας
 Περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἴσιν ἐξετέλλετο,
 Ἄρας ἐπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτῶ κύκλων,
 Αὐδῶν τοιαῦθ'. ὅθ' ἔνεκ' οἷον ὄψοιτό νιν,
 Οὐθ' οἷ' ἐπαρχεν' ἔθ' ὅποι' ἔδρα κακά· 1295
 Ἀλλ' ἐν σκότῳ τολοιπὸν, εἰς μὲν οἷον ἔδει
 Ὅψοι' αἰθ'· εἰς δ' ἐχρηζεν, εἰ γινωσκί' αὖτο.

1284. Ἐκ δὲ πυθμῶν] ἀνέτρεψε τὰς πύλας καὶ κατέβαλεν ἐκ τῶν
 πυθμῶν. 1287. Πλεκταῖς ἐώραις] ἐώρα λέγεται κρέμασις, ὕψω-
 σις, μέταρσις. 1289. Ἀρτάνη] τὴν ἀναρτητικὴν. κυρίως δὲ ἀρτάνη
 λέγεται ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀλχόνη. 1296. Ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν,
 εἰς μὲν ἔκ' εἰς ὄψοι' αἰθ', εἰς δ' ἐχρηζεν εἰ γινωσκί' αὖτο] τὸ συμβαῖνον πᾶσι
 τοῖς τυφλοῖς εἶπεν. ἔχ' ἐρῶντες γὰρ, πολλάκις συμπίπτεσιν οἷς ἔκ' αὖ
 ἡβόλοιο, ἔχ' ὁρῶσι δὲ αὖ δέοντα. ἐν σκότῳ ὅν' ἔσται καὶ ἀγνωσία.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1296. Ἀλλ' ἐν σκότῳ] οἱ γὰρ τυφλοὶ, περιφε-
 ρόμενοι εἰς δύνανται ὑπὸ τῆς τυφλώσεως κατὰμαθεῖν εἰς αὖ θάλασσαν, ἀλλ'
 ἄλλοις αὖτις ἄλλων προσέρχονται.

SCHOL. INED. 1280. Διπλῶν ἄρξαν, διὰ τὸ ἐξ ἐκείνης ἐσ-
 πάρεθ' καὶ εἰς ἐκείνην ἴσπειρεν. 1281. Ἀλλ' ἐν τῷ ἔδειξεν ὅπερ ἦν ἡ γυνὴ δηλονότι
 1284. Ἀνέτρεψε τὰς πύλας καὶ ἀπέβαλεν ἐκ τῶν πυθμῶν. 1285.
 Μετὰ

Et ubi conjugem non-conjugem, maternumque
 Inveniret duplex arvum, sui que et liberorum.
 Furenti autem illi deorum nescio quis indicat,
 Nullus enim nostrum fecit, qui aderamus propè.
 Graviterque exclamans, ut a quopiam incitatus,
 In geminas fores infiluit, calcibus, et funditùs
 Evulsit cava claustra, et irruit cubiculum.
 Ibi tum pensilem illius conjugem vidimus,
 Tortilibus suspendiis implicitam; ille verò
 Ubi videt eam, horrendum infremens miser,
 Laxat pendentem restim: postquam autem humi
 Jacebat misera, atrocia sanè ex eo cernere licebat.
 Cum enim avulsisset ab illius vestibibus aureas
 Fibulas, quibus erat culta,
 Raptis iis verberavit nervos orbium suorum
 Talia dicens, se non visurum eam ultrà
 Neque qualia passus esset, nec quæ patrasset mala:
 Sed lumine cassum posthac quos non fas esset
 Visurum, quosque desiderabat non agniturum.

Μετὰ σφοδρᾶς ὀργῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν γέγνη. 1287. Ἐώρα διὰ τῆ ἐπι-
 λῆ ὅθεν κ' μετέωρον. Κρεμάθρα δι' ἢ κρεμᾶ τίς τί. 1288. Ἀντὶ τῆ βρυ-
 χησάμενος λέγεται ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν λιόλων, ἀλλ' τῆ ὁ ἄθλιος αἰοίμωξεν.
 1289. Ἐχάλασε, κατεβίβασε τὴν μετέωρον κρεμάθραν. Κατασπάσας
 ἀντὶ τῆ καθελεύσας. ἀνασπάσας ἀντὶ τῆ ἀνελεύσας; διασπάσας ἀντὶ
 τῆ διαμερίσας. Τὸς τόπους τῶν ὀφθαλμῶν, ἔνθα ἀρμόζεται τὰ βλέφαρα
 ταῖς τῆς κόρας ἀνακαλύψας, ἀντίξας. 1295. Ἀντὶ τῆ ὅτι ἐκ παρ-
 αλλήλων ἐρῶ σε οἷα πάσχεις. 1296. Οἱ γὰρ τυφλοὶ πρὸς ἃ μὴ ἀπελθεῖν
 βύλονται, ἢ κατορθῶνται, πρὸς ἃ δ' ἢ βύλονται ἀγνοοῦντες πορεύονται. Οὐκ
 ἔβηναι αὐτὸν ἔτε οἷα ἐπασχεν ἔτε ὅποια ἔδρα. Ὅμοιον τῷ, Ποῖον σε
 ἔπος φύγει ἕρκος ὀδόντων; 1297. Οὐ γνώσοιτο ἀλλ' τῆ ἢ γνώσοιται. Τὰ
 δὲ κακὰ ἐρῶν γε κ' ἐρῶν γησαν ἐκ δυοῖν, ἢ μῖνε, ἤγουν τῇ Οἰδιπόδος.

Τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε καὶ ἅπαξ,
 Ἡραστ', ἐπαίρων βλέφαρα. Φοίνια δ' ἔμῃ
 Γλῆναι γῆρ' ἔτεγον. εἰδ' ἀνίσταν 1300

Φόνε μυδώσας σαγόνας· ἀλλ' ὅμῃ μέλας

Ὅμβρος χαλάζης αἵματι· ἐτέλγετο.

Τὰδ' ἐκ θυεῖν ἔρρωγῃ εἰ μόνε κακά.

Ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακά.

Ὁ πρὶν παλαιός δ' ὄλβος, ἣν πάροιθε μὲν 1305

Ὀλβὸν δικαίως, νῦν δὲ τῇδε θ' ἡμέρα

Στεναγμούς, ἄτη, θάνατον, αἰσχυνή· κακῶν.

Ὅσ' ἐς πάντων ἐνόματ', εἰδὲν ἐς' ἀπὸν.—

Χο. Νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι χολῇ κακῇ;

Αἶ. Βοᾷ διοίγην κλειῖθρα, καὶ δηλᾶν τῶα 1310

Τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,

Τὸν μητρὸς· αὐδῶν ἀνόςι, εἰδὲ ρητά μοι·

Ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, εἰδ' ἔτι

Μενῶν δόμοις ἀραῖος ὡς ἠράσατο.

Ῥώμης γε μὲντοι καὶ προσηγῆς τινὸς 1315

Δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.

Δείξει γὰρ καὶ σοί. κλειῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε

1298. Εφυμνῶν] ἀνομιάζων. 1299. Ἡραστ' ἐπαίρων βλέφαρα] ἀπατιτάσας τὰς ὀφθαλμούς ἐπαίρειν. 1309. Ἐν τίνι σχολῇ] οἷον, ἐν ποίᾳ διατριβῇ; 1310. Βοᾷ διοίγην κλειῖθρα] πιθανὴ ἡ αἰτία τῆ ἐξιέναι αὐτὸν, ἵνα (φησὶ) δείξῃ τοῖς παλαιοῖς ὅτι ἀξίως ἑαυτὸν ἐτιμωρήσατο, ἐπὶ ἀκυσίοις παθήμασι, καὶ ὡς μέλλων ἔκοντ' ἐξιέναι τῆς πόλεως διὰ τὰς ἀγὰς ἃς ἐφθασεν ἐπαρσασαμένος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΧΛ. 1302. Ὅμβρος χαλάζης] ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν αἷμα, μέλαια, λευκὸν δὲ τὸ δάκρυον, μίγμα δ' ἦν ἀμφοτέρων τούτων τὸ ἐξ ὀφθαλμῶν τῷ Οἰδίποδὸς γάζον, πρὸς μὲν τὸ αἷματος, μέλας ὄμβρος ἐπὶ πρὸς δὲ, τὸ δάκρυον, ὄμβρος χαλάζης.

SCHOL.

OEDIPI TYRANNI. 173

Talia accinens sæpe, nec tantùm semel
Laniabat *oculose* elevatis palpebris: cruentæq. simul
Pupulæ genas madefaciebant, neque remittebant
Sanguinis humentes guttas, sed simul ater
Imber cruoris, grandinis *instar*, fluebat.

Et ista ab utroque manabant non uno solo mala,
Sed viri et uxoris mista simul mala.

Vetusta autem felicitas, quæ priùs quidem
Felicitas jure vocata est, ea nunc hâc ipsâ die
Gemitus, noxa, mors, dedecus *facta est*: malorumq.
Quotquot sunt omnium nomina, nullum *hic* abest.

Ch. Nunc autem miser ille quo in malo versatur?

Nu. Clamat ut fores aperiantur, et ut ostendat aliquis
Omnibus Cadmi civibus patris peremtorem
Matrisque, loquens impia, nec a me referenda,
Ex terrâ hâc ejecturum se *nempe*, nec ampliùs
Mansurum domi propriæ, sic obnoxium execrati-
Robore sane et ductore aliquo [oni.
Eget, infirmitas enim major quàm quæ ferri
queat. [claustra
Ostendet autem et tibi; harum enim forium

SCHOL. INED. 1305. Ὁ πολυχρόνος δὲ ὄλβος ὁ πρότερος.
Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν ἐστὶ δηλονότι. 1308. Ὅσα ἐστὶν ὀνόματα πάν-
των τῶν κακῶν, ἑδὲν ἐστὶν ἀπὸν, ἤγυν ἑδὲν ἀπειν, ἀλλὰ πάντα πάρεστι
δηλονότι. Νῦν δὲ ἐν τίνι σχ. λῆ ἤγυν διατριβῇ κακῶ ἐστὶν ὁ τλήμων.
1310. Τὸν κατέχοντα καὶ ἀσφαλίζοντα τὰς πύλας. ἀπὸ τούτων δὲ
δηλοῖ τὰς πύλας. Ἐμελλε λέγειν τὸν μητρὸς μιάστορα· σιγῇ δὲ
τὸτο διὰ τὸ αἰσχρὸν, καὶ φῆναι ἀνόσιον, ἀξέητον εἶναι. Οὐ πρέπειον
λέγεσθαι ὑπὸ ἱμῶ. 1316. Βαρὺ, πλείον ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν τινα.
1317. Δεδείξεται καὶ σοὶ ὅπως ἐστὶ.

1320.

174 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

Διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
Τοῖσ' τὸν οἶον καὶ συλῶντ' ἐποικτίσαι.

Χο. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις, 1320

ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
Προσέκυρσ' ἤδη· τίς σ' ὦ τλήμων
Προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
Δαίμων μείζονα τῶν μηκίστων 1325

Πρὸς τῇ σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
Φεῦ, Φεῦ, δύσαν'. ἀλλ' εἰσιδεῖν
Δύναμαί σε. θέλων πόλλ' ἀνερέσθαι,
Πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι
Τοίαν φρίκην παρέχεις μοι. —

Οἱ. Αἶ αἶ αἶ αἶ. 1330

Φεῦ, Φεῦ, δύσανος ἐγώ. ποῦ γὰρ
Φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι φθογῆ
Διαπέταται φορεῖδ' ἔνδω;

ὦ δαῖμον, ἵν' ἐξήλθ.

Χο. Ἐς δεινὸν, εἰς ἀκχεῶν, εἰς ἐπόψιμον. — 1335

Οἱ. Ἰὼ σκότ' νέφος ἐμὸν

1320. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις.] ἴσως οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἰδούσας ἀπεγράψαν, μὴ δυνάμενοι θεάσασθαι τὸ πάθος. 1331. Ποῦ γὰρ φέρομαι] πῶ εἰμι; ἐν ποίᾳ χωρίῳ ἢ φθογῇ με φέρεται; τίνας ἀκχεῶ; πῶ εἰν ἢ φθογῇ, ἥτις σφόδρα μοι διαπέταται, ἥς φερομένης ἀκχεῶ. ἢ ἕτως, ἀντὶ τῆ ἀπέπλη ἢ φωνῇ. 1334. ἵν' ἐξήλθ.] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1323. Τίς ὁ πηδήσας] ὁ ἐπιδραμών. τὸ δὲ πᾶν ἕτως, τίς ἀπὸ τῶν δαιμόνων καίωρθεσε μείζονα τῶν μηκίστων, ἐπὶ τῇ

OEDIPI TYRANNI. 175

Panduntur: Spectaculum autem videbis mox
Ejusmodi, quod hosti misericordiam moveat.

ANAPÆSTI.

O atrox aspectu clades!

O atrocissima omnium, quas mihi

Videre unquam contigit. Quæ te, O miser,

Invasit infania? quis Genius, qui

Majora maximis *malis*

Tuæ infelici sorti adjecit?

Heu, heu infelix. Verùm neque intueri

Te possum, multa licèt cupiam interrogare,

Multa audire, multaque videre:

Talem mihi horrorem incutis.

Hei, hei, hei, hei,

Heu, heu miser ego! ubi terrarum

Feror infelix? unde mihi vox

Advolavit cum impetu?

O Fortune, quonam exiluisti?

Cb. In horrendum *malum*, nec auditu nec visu facile.

PERICOMMATA. STROPHE I.

Oe. Io tenebrarum caligo mearum

τῇ σῇ δυσυχῇ μοῖρα; 1332. Πᾶ μοι φθογὰ] ἤγει, ἐν ποίῳ μέρει
τῆς γῆς ἢ ἐμὴ φωνὴ διακίχεται; ἐκ οἷδα γὰρ ὅτε τυγχάνων βῶ.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 1320. ὦ δεινὸν] δεινοπαθεῖ ὁ χορὸς ἐπὶ τοῖς
συμβάσι.

SCHOL. INED. 1324. Τὶς ἀπὸ τῶν δαιμόνων ὁ καλορ-
θώσας μέγιστος τῶν μηκίστων ἐπὶ τῇ σῇ δυσυχῇ μοῖρα. 1335. Προ-
σιτὸν εἰς ἀκοήν, διατὸν, ἐπὶ φῆμον, προσσιτὸν εἰς θείαν. 1336. Νέφος
τῷ ἐμῷ σκότει, ἤγει τῆς τυφλώσεως τῆς ἐμῆς.

1337. Ἀπὸ-

156 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἀπότροπον ἔπιπλόμῳ,
Ἄφατον ἀδάμασόν τε
καὶ δυσέρισον. οἱ μοι,
οἶμοι μάλ' αὖθις· οἶον εἰσέδου μ' ἄμα 1340
κέντρων τε τῶνδ' οἷσθημα, Ἐ μνήμη κακῶν. —

Χο. Καὶ θαῦμά γ' ἔδεν ἐν τοσούτοις πῆμασι,
διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακά.

Οἱ. Ἰὼ φίλῃ, σὺ μὲν ἐμὸς
Ἐπίπολ' ἔτι μόνιμ' ἔστι. 1345
Σὺ γὰρ ἰσομύεις τὴν γε
τυφλὸν κηδεύων. φεῖ φεῖ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω (αφῶς,
καίπερ σκοτεινός, τίω γε σὴν αὐτὴν ὁμῶς. —

Χο. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς 1350
Ὅφεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; —

1337. Ἀπότροπον] ὃ ἂν τις ἀποτρέψαιτο. 1338. Ἄφατον] ἀφά-
τως ἐπεληλυθός. Ib. Ἀδάμασον] ἀνίατον, ὃ ἔδειξεν δαμάσαι δυ-
νῆσαι. ἢ σκληρὸν καὶ τραχὺ, ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος. 1339. Δυσέρισον]
ἔρην μὴ ἔχον, ἀλλ' αἰεὶ παραμένον. δυσπεριόδιον. 1340. Οἶον εἰσέδου
μ' ἄμα] ὡς ὁμῶς με εἰσίδου ἢ τε ἀπὸ τῆς πληρώσεως ἀλγηδῶν, καὶ ἢ
τῶν κακῶν ὑπὸ μνησί. 1341. Κέντρων τε τῶνδ'] εἰλήφει γὰρ αὐτὸν
ὁδύνη ἐπὶ νεῶς τοῖς κέντροις ἐπεπῆρται. 1345. Ἐπίπολος] περιπο-
λῶν ἐμὲ καὶ περιμένων ἔτι. νῦν δὲ τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ γνωρίζει, ἵσως διὰ
τὸ τελεράχθαι ἐπὶ τῷ τοσούτῳ προσφάτῳ κακῷ. 1351. Τίς σ' ἐπ-
ῆρε

Detestabilis, ingruens,
 Infanda, indomabilisque,
 Et nullum inventura finem! Hei mihi,
 Hei mihi iterum! quàm sævus invasit me simul
 Furorisque stimulus, et *improba* malorum me-
 [moriam.

SYSTEMA I.

Ch. Et fanè nihil miri est, tot in malis
 Duplicem te luctum et duplicia ferre mala:

ANTISTROPHE II.

Oe. Io! Amice, tu enim meus
 Curator adhuc es stabilis.
 Tu enim ades præstò, hujus
 Cæci licèt curam gerens. Heu, heu.
 Non enim me lates: sed pulchrè agnosco,
 Quamvis tenebris involutus, tuam vocem tamen.

ANTISYSTEMA I.

Ch. O crudelia executus! quomodo sustinuisti sic
 Oculos corrumpere? quis te impulit deorum?

πῆρε δαιμόνων:] ἤγυν' ἔπεισε. καὶ Εὐριπίδης, “Ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον
 αἰοσιώτατον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1341. Κέλευν τε τῶνδε:] ἤγυν' τῶν ἀλγηδόνων
 τῆς περὶ σῆς. τὰ δὲ πᾶν ἔσως, οἷα περιωδυνία τῶν ἀλγηδόνων τῶνδε
 εἰσέδου μ' αἶμα, καὶ οἷα δηλονότι μνήμη κακῶν τῶν προτέρων.

§ Σχήμ. Τρικλ. 1320. ὦ δεινόν] δεινοπαθεῖ ὁ χορὸς ἐπὶ τοῖς συμβασι.

SCHOL. INED. 1340. Οἷα περιωδυνία τῶν ἀλγηδόνων τῶνδε
 εἰσῆλθέ με αἶμα, καὶ οἷα δηλονότι μνήμη κακῶν τῶν πρότερον εἰσῆλθέ με.
 1343. Καὶ διπλὴν υπομένειν ἀλγηδόνια. 1351. Ἀμυρῶσαι τῆς
 σῆς ὀφθαλμούς.

Οἱ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
 Ὅ κακὰ τελεῶν τάδ' ἐμὰ πάθεα.
 Ἐπαισε δ' αὐτόχειρ νιν ἔτις, ἀλλ' ἐγὼ
 Τλάμω· τί γὰρ ἔδει μ' ὄραϊν, 1355
 Ὅτ' ὦ γ' ἐρῶντι, μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλύκυ;

Χο. Ἦν ταῦθ', ὅπως περ καὶ σὺ φής.

Οἱ. Τί δὴ ποτ' ἐμοὶ βλεπλὸν ἢ
 Στερκπὸν ἢ προσήγορον
 Ἐτ' ἔς' ἀκχεῖν ἡδονᾶ, φίλοι; 1360
 Ἀπάγετ', ἐκτόπιον ὅτιτάχισά με,
 Ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὀλεθρον μέγαν,
 Τὸν καταρατότατον, ἔτι δέ γε καὶ
 Θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν.—

Χο. Δείλαιε τῷ νῆ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον, 1365
 Ὡς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτ' ἄν.

1365. Δείλαιε τῷ νῆ,] δείλαιε τῆς συνέσεως ἕνεκεν, καὶ τῆς συμφορᾶς χάριν. χαλεπὸν γὰρ συνέλῳ ἀνθρώπῳ τὰ τοιαῦτα συνεχεῖσθῆναι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1358. Τί δὴ ποτ'] κατ' αἰτιατικὴν λέγειν τὸ τί. προσυπακύναι δὲ ἐν τέτοις τὸ οἰκεῖον, κατ' ἀναλογίαν τῇ προεξημένῳ. ὅθ, τί δὴτ' ἐμοὶ προσήγορον. ἦγεν προσήγορευτικόν, ἀπὸ τῶ νῦν εἰσιν ἐμοὶ ἀκχεῖν σὺν ἡδονῇ; ἢ τί βλεπλόν, ἢ ὄραλόν εἰσιν. ἐμοὶ ὄραϊν σὺν ἡδονῇ; ἢ τί στερκλόν, ἦγεν ἀγαπήλον, εἰσιν ἐμοὶ ἀγαπᾶν σὺν ἡδονῇ;

¶ Σχῆμ.

STROPHE II.

Oe. Apollo, amici, Apollo erat is
 Qui graves hasce meas confecit misérias.
 Verberavit autem suâ illum manu nemo, sed ego
 Ipse infelix: quid enim attinebat me videre,
 Cui quidem videnti nihil erat *reliquum* visu suave?

SYSTEMA II.

Ch. Ita est, quemadmodum tu dicis.

STROPHE III.

Oe. Quid mihi jam quod possim videre, aut
 Amare, aut alloqui,
 Adhuc restat, *aut* audire cum voluptate, amici?
 Ejicite me ex his locis quàm celerrimè,
 Ejicite, O amici, *me* noxium admodum,
 Devotissimum, atque etiam
 Diis invisissimum *omnium* mortalium.

SYSTEMA II.

Ch. O miser ob intelligentiam tuam, calamitatemq.
 Quàm vellem me nunquam cognovisse te! [simul,

¶ Σχήμ. Τρικλ. 1353. Ἐμὰ πάθια.] συνίησις.

SCHOL. INED. 1352. Ἀπόλλων ἦν ὁ τὰ ἑμὰ κακὰ
 πάθια τὰδε τελῶν ἀντὶ τῆς τελείας. 1354. Νιν δεικτικῶς, αὐτός.
 Καὶ τὰ τὶ ἦγεν καὶ τὸ ποῖον σκόπον πρέπον ἦν. 1356. Ὁ ἀδελφικὸς
 ἀντὶ ἐνεσώτως. 1365. Ἀθλίε καλίσσον ἕνεκα τῆς νῆς ἦγεν τῆς σκοπῆς
 τῆς ἐπινοίας καὶ ἕνεκα τῆς συμφορᾶς ἦγεν ἕνεκα ὧν σοὶ συνέβη καὶ ἕνεκα
 ὧν ἐπενόησω.

Οἱ. Ὅλοιθ' ὅσις *ἔω δὲ ἀγρίας πέδας*
 Ἐπιποδίας μ' ἀπό τε φόνος
 Ἐρύτω κἀνέσωσεν, εἰδέν εἰς χάριν
 Πράσων· τότε γδ' ἂν θανῶν
 Οὐκ *ἔω* φίλοισιν εἰδ' ἐμοὶ πτόνδ' ἄχος. 1379

Χο. Θέλοντι καί μοι τῆτ' ἂν ἦν.

Οἱ. Οὐκ ἐν παλῆρός γ' ἂν φονεὺς
 Ἦλθον, εἰδ' ἐνυμφίῳ.
 Βροτοῖς ἐκλήθην ὣν ἔφω ἄπο. 1375
 Νυῶ δ' ἄθλιῳ μὲν εἰμ', ἀνοσίαν ᾗ παῖς,
 Ὅμοχρῆς δ' ἀφ' ὧν αὐτός γ' ἔφω τάλας.
 Εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακῶ
 Κακὸν, ἔλαχ' Οἰδίπτεος.

Χο. Οὐκ εἶδ' ὅπως σε φῶ βεβηλεύσῃ καλῶς. 1380
 Κρείσων γδ' ἦσθα μηκέτ' ὦν, ἢ ζῶν τυφλός.

1367. Ὅλοιθ' ὅσις ἦν] ἀπόλοιτο (φησὶν) ὅσις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέ-
 δης τῆς διανεμεμένης τῆς πόδας με ἔλαβε καὶ διέσωσέ με. 1368. Νο-
 μάδος ἐπιποδίας] ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ τῇ ὑπὸ τῶν νομέων παλαιμένη.
 1369. Οὐδέν εἰς χάριν] εἰς εἰδένος χάριν τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἐργαζό-
 μενος. ἀντὶ τῆς, μηδὲν χρηστὸν ἐργασάμενος, ἐν τῷ διασῶσαί με. 1370.
 Τότε γὰρ αἱ θανῶν] ἀντὶ τῆς θανάτου. ἢ τὸ ἦν, ἀντὶ τῆς ἡμῶν.
 1377. Ἀφ' ὧν αὐτός ἐφω τάλας.] ἐξ ὧν ἐτέχθην, ἐξ αὐτῶν καὶ
 τέτοκα. 1378. Εἰ δέ τι πρεσβύτερον] εἴτε κακῶ κακίον, τῆτ' ἔλα-
 χον

ANTISTROPHE II.

Oe. Pereat, quicunque fuit, qui sævo a vinculo
 Pedibus alligato aque cæde me
 Liberavit et servavit, haud *meo* gratificans
Animo : si enim tunc mortuus fuiffem,
 Non effet amicis nec mihi tantus dolor.

ANTISYSTEMA II.

Cb. Id factum et ego vellem.

ANTISTROPHE III.

Oe. Tunc neque patris peremtor
 Extitiffem, neque sponfus a mortalibus
Illius vocatus effem, ex quâ natus eram.
 Nunc autem miser fum, et impiorum filius,
 Generansque fimul, ex quibuseram genitus mi-
 Et siquid *usquam* pejus est malo [fer.
 Malum, *id* fortitus est Oedipus.

ANTISYSTEMA III.

Cb. Nescio quomodo tua laudem consilia :
 Præstantius enim foret tibi non omnino esse, quàm
 [cæcum vivere.

χεν Οιδίπυος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 1375. Βροτοῖς ἐκλήθην] εἰ μὲν τὸ βροτοῖς πρὸς τὸ ἐκλήθην συναΐεις, ἀντὶ τῆς πᾶσι τοῖς βροτοῖς κοινῆς, εἰ δὲ πρὸς τὸ νυμφίος, ἀντὶ τῆς τῇ μητρὶ. τὸ δ' ἀνοσίων παῖς, ἀντὶ τῆς ἀνάγκης καὶ ἀκαθάρτου, καὶ μὴ κατὰ γνώμην θεῶν σπειράειν.

SCHOL. INED. 1369. Οὐδὲν ποιοῶν, ἀφορᾶν εἰς εὐχαριστίαν. 1375. Ὑπὸ τῶν βροτῶν ἀνομάσθην ἐκείνων ἀφ' ὧν ἐγεννήθην.

1381. Προβλεπόντων ἂν ἦν τὸ μηδαμῶς εἶναι σε. ἢ ζῆν σε τυφλὸν ὅλα.

1382. Ὡς

Οἱ. Ὡς μὲν τὰδ' ἔχ' ᾧδ' ἔς' ἄρισ' ἐργασμῶνα,
 Μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβέλλου' ἔτι.
 Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
 Πατέρα πότε ἂν προσεῖδον εἰς ἄδ' μολῶν, 1385
 Οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
 Ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' αἰχρόνης ἐργασμένα.
 Ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἠὲ ἐφήμερος.
 Βλαστῶσ' ὅπως ἔβλαψε προσλεύσσειν ἐμοί.
 Οὐ δῆτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε, 1390
 Οὐδ' ἄστυ γ', εἰδὲ πύργου, εἰδὲ δαιμόνων
 Ἀγάλμαθ' ἱερὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
 Κάλλις' ἀνὴρ εἰς ἐν γε ταῖς Θήβαις τρυφεῖς,
 Ἀπεσέρησ' ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐνέπων
 Ὡθεῖν ἅπαντας, τ' ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν 1395
 Φανέντ' ἀναγνον, καὶ γήρας ἔλπει.
 Τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μινύσας ἐμῇ,
 Ὅρθοις ἐμελλον ὅμμασιν τέτρεσ ὄραν;

1382. Ὡς μὲν τὰδ'] τὰ τῆς τυφλώσεως. 1384. Ἐγὼ γὰρ ἐκ
 οἶδ' ὅμμασιν] φησὶ πρὸ τῆ θανάτου ταῦτα διαθεῖναι, ὅπως ἂν τοῖς
 γονεῦσι καθ' ἑαυτὸν μὴ συντυχάνῃ ὄρων. ἢ) γὰρ αὐτῷ τῷτο αἰσχρόν.
 1386. Οἶον ἐμοὶ δυοῖν ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' αἰχρόνης ἐργασμένα] αἰχρόνης
 ἐπικρατέστερα ἅπερ ἐκ τῆς ἰσθμίας εἰδὲ ἐν θανάτῳ. διὰ τῆς ἐν ἀπολο-
 γείται ὅτι μείζον κακὸν διεπραξαίνο εἰς ἑαυτὸν, ἢ εἰπερ ἦν τελειώσας.
 1388. Ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις] ἐν ἐρωλήσει.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1385. Εἰς ἄδ' μολῶν] φαίνεται ἐντεῦθεν ὅτι
 οἱ Ἕλληνες τοιαύτην εἶχον δόξαν, ὡς εἴτε τυφλὸς τις, εἴτε βλέπων ἐτε-
 λεύτα, τοιοῦτος καὶ ἐν ἄδ' ἦν. 1388. Ἀλλ' ἢ τέκνων] ἦγον ἢ τῶν
 τέκνων θεωρία εἰς φῶς φανείσα, ὡς ἐφάνη, ἢ ἐμοὶ ἀξία ἐπιθυμεῖσθαι,
 εἰς τὸ βλέπειν αὐτὴν ἐμῇ. εἰδ' ἄστυ, εἰδὲ πύργος, εἰδὲ τὰ ἱερὰ ἀγάλ-
 ματα τῶν θεῶν ἦσαν ἐμοὶ δηλονότι, ἀξία ἐπιθυμεῖσθαι εἰς τὸ βλέπειν
 αὐτά

I A M B I.

Oe. Quod hæc quidem sic non optimè confecta sint,
 Ne me doce, neque consule ampliùs.
 Ego enim nescio luminibus oculatus quibus
 Patrem unquàm aspicerem ad inferos profectus?
 Neque adeò miseram matrem, quibus duobus a me
 Opera sunt potiora suspendio peracta.
 At liberorum sanè facies erat desiderabilis
 Aspectu mihi, germinans ut hæc tunc germinavit.
 Non omnino, meis saltem oculis unquam,
 Neque hæc urbs, neque turris, neque deorum
 Simulacra sancta, quibus miserimus ego
 Honestissimè vir in Thebis enutritus,
 Privavi meipsum, ipse jubens
 Ut omnes pellerent impium illum, a diis ipsis
 Qui judicatus esset pollutus, at que genere Laii.
 Hanc ego maculam cum meam indicaverim,
 Rectifne oculis hosce intueri poteram?

αὐτὰ ἐμέ. 1392. Ὁ παντλήμων ἐγὼ] τὸ δ' εἰς πρὸς τὸ παντλήμων,
 ἀλλὰ πρὸς τὸ τραφεὶς συναπτεῖν. τὸ δὲ κάλλιστα πρὸς τὸ ἀπεσέρησα.

Σχήμ. Τριγλ. 1382. Ὡς μὲν ταῦτ'] ἐπὶ κρισις Οἰδίποδος, ὡς κα-
 λῶς ταῦτα ἔπραξε καὶ ἀξίως τῆς αὐτῆς ἀμαρτίας.

SCHOL. INED. 1387. Πρὸς ὅς ἀμφότερος ἔργα ἐστὶν ὑπ'
 ἐμῷ πεποιημένα κρείσσονα ἀγχόνης, ἀντὶ τῷ μείζονος κακῷ ἀξία ἢ
 ἀγχόνης ἢ πνιγμονῆς. 1388. Ἀλλ' ἡ τέκνων ὄψις εἰς φῶς φανείσα
 ὡς ἐφάνη ἦν ἐμοὶ ἀξία ἐπιθυμεῖσθαι εἰς τὸ βλέπειν αὐτὴν ἐμέ. 1390.
 Οὐδαμῶς ἢ ἐφίμερος ἐμοὶ εἰς τὸ βλέπειν αὐτὴν ἐμέ ποτε διὰ τῶν
 ἐμῶν ὀφθαλμῶν. 1392. Ἦσαν ἐμοὶ ἀξία ἐπιθυμεῖσθαι εἰς τὸ λεύσσειν
 ἐμὲ αὐτά. τραφεὶς, διατρέψας. 1395. Τὸν ἐκ θεῶν, ἐκ τῆς μερίδος
 τῶν θεῶν. 1396. Ἀπὸ τῆς μερίδος τῆ γένεος τῆ Λαΐης. 1397. Οὕ-
 τως ἐγὼ τὸν ἐμὸν μολυσμὸν προσηκνύσας ἤγειν προκηρύξας.

1409. Κα-

184 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἦκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκρότης ἔτ' ἦν
 Πηγῆς δι' ὧτων Φραγμός, σὸν ἥνεσχόμην 1400
 Τὸ μὴ ποκλείσαι τῶν ἀθλίων δέμας,
 Ἴν' ἦν τυφλὸς τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
 Τὴν Φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
 Ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχῃ; τί μ' ἐλάβῃ
 Ἐκτενας εὐθύς; ὥς ἐδειξα μὴ ποῖε 1405
 Ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἰὼ γεγάς.
 ὦ Πόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
 Λόγῳ παλαιὰ δάμαθ', οἷον ἀρά με
 Κάλλος κακῶν ὑπελὸν ἐξεθρέψατε.
 Νῦν γὰρ κακὸς τ' ὦν καὶ κακῶν εὐρίσκομαι. 1410
 ὦ τρεῖς κέλευθοι, Ἐ κεκρυμμένη νάπη,
 Δρυμός τε καὶ σενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 Αἱ τῶν αἵμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀπο
 Ἐπίετε παλρὸς, ἀρά με μέμνησθ' ἔτι,
 Οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν, εἴτα δῶρ' ἰὼν 1415
 Ὅποι' ἐπρῶσον αὐθις; ὦ γάμοι, γάμοι,
 Ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
 Ἀνεῖτε ταύτην σπέρμα, καὶ πεδείξατε

1409. Κακῶν ὑπελὸν] ὑποπλόν, κρυπλόν. ὥς εἰ ἔλγυε, τὸ κράτιστον
 τῶν κακῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡ. ΚΑ. 1403. Τὴν Φροντίδ' ἔξω] ἦγεν, τὸ μὴ τῶν κα-
 κῶν Φροντίδα καὶ μνήμην ποιεῖσθαι, ὃ γέννησεν ἂν ἐφθαλμῶν καὶ ὧτων ἐκ
 ὧτων. ὁρῶν γὰρ τις καὶ ἀκῶν ἀναπεμπάζει ἃ εἶδε καὶ ἤκουσε. 1410.
 Νῦν γὰρ κακὸς τ' ὦν] μὴ λάβῃς τὸ τὲ ἀργόν, ὥς τινὲς φασιν, ἀλλ'
 ἔγω λέγε, νῦν γὰρ εὐρίσκομαι καὶ ὦν κακὸς καὶ ἐκ κακῶν. 1411. Καὶ
 κεκρυμμένη νάπη] τὸ κεκρυμμένη διπλῶς νοητέον· ἢ διότι πᾶσαι αἱ
 λόχμαι ἐκ ἐμπροσθέν εἰσι τῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν Φάραγγιν, ἢ ὁρῶσιν
 ἢ ὅτι ἐν αὐταῖς κρυπτόμενοί τινες ληστῆαι ἐργάζονται· ἢ τὸ κεκρυμμένη,
 ἀπὸ τῆ ἀκαλαστότητος. καὶ γὰρ ἐγίνωσκε τις τί ἐμελλεν ἐν αὐτῇ γενήσεσθαι.

OEDIPI TYRANNI. 185

Minimè sane: sed et, si quo insuper [perâssem
Audiendi fons per aures obstrui posset, non tem-
Ab eâ parte obstruere meum infelix corpus,

Ut essem cæcusque et surdus *simul*.

Nam malorum sensu carere, dulce *est*. [ceptum
Io Cithæron! quare me accepisti? quare non ac-
Statim interfecisti? ut nunquam palam fecissem
Hominibus, unde natus essem?

O Polybe et Corinthe, et patria
(Ut dicta est) vetusta domus, quale tandem me
Decus, omnibus tectum malis, enutriistis?

Nunc enim et ipse malus, et ex malis natus de-
O vos tres viæ, et umbrosæ valles [prehendor.

Sylvæque et arctus in trivio locus,

Quæ meum sanguinem meis ipsius a manibus
Bibistis, num mei meministis adhuc,

Qualia opera apud vos patrârim? quæquedein huc
Commiserim? O Nuptiæ, Nuptiæ, [profectus
Genuistis nos, et postquam genuistis, iterum
Remisistis idem semen, et in lucem tulistis

θαι. 1418. Ἀνεῖτε ταῦτόν σπέρμα] ἀνεδώκατε, ἤγυν, ὧ μῆτερ ἡ
γεννήσασά με, καὶ πάλιν ἐαυτὴν εἰς σποράν ἐμὴν δῶσα· τὸ δὲ, παλέρας,
ἀδελφός, διότι ἐκ μητρὸς ἐπαιδοποίησα, καὶ διότι ὥς ἑσπείρα, ἐκ τῆς
αὐτῆς μητρὸς ἐγεννήθησαν.

§ Σχῆμ. Τρικλ. 1402. Τὸ γὰρ τὴν φ.] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 1399. Ἀλλ' εἴ ἔτι, ἤγυν εἰ ἐπὶ τέτοις
ἦν φραγμός διὰ τῶν ὧτων τῆς ἀκρότης πηγῆς, ἤγυν τῆς ἀκροτικῆς δυ-
ναμείως. 1408. Ἐξεχόν τῶν κακῶν, ἤγυν περιφανὲς κακόν. 1409.
Ἀκάθαρτος, μεμολυσμένος. 1411. Λόχη, δάσος, σύνδενδρος τόπος.
1413. Ἦγυν αἱ ὁδοί, ἐπέτε ἀπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν, τὸ αἷμα τῷ ἐμῷ
παλός. 1418. Οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν αὐτῷ, οἱ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῷ
γεννότες παῖδες.

Πατέρας, ἀδελφὰς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
 Νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χῶπόσα 1420
 Αἴχισ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται.

Ἄλλ' ὃ γὰρ αὐτῶν ἔσθ' ἂν μὴδὲ δρᾶν καλόν.

Ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέπε
 Καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
 Ἐκρίψατ' ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι. 1425

Ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίας θιβεῖν.

Πείθεσθε, μὴ δέισσητε· τὰ μὰ γὰρ κακὰ
 Οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμῷ φέρειν βροτῶν. —

Χο. Ἄλλ' ὧν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
 Κρέων, τὸ πρᾶσσειν καὶ τὸ βαλεῖν· ἐπεὶ 1430
 Χώρας λείλειπαι μὲν ἄνθ' ἡ σὲ φύλαξ. —

Οἱ. Οἴμοι· τί ὄντα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
 Τίς μοι φανεῖται πῶσις ἐνδίκος; τὰ γὰρ
 Πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφύρημαι κακός. —

Κρ. Οὐχ ὥς γελαστῆς Οἰδίπυς, ἐλήλυθα, 1435
 Οὐθ' ὥς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρεσθ' κακῶν.

Ἄλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταχυνέσθ' ἔτι
 Γένεθλα, τί μὲν γὰρ πάντα βόσκουσιν φλόγα

1429. Ἄλλ' ὧν ἐπαιτεῖ.] ὧν χρειᾶν ἔχεις εἰς βοήθειαν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1425. Μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι] ἀντὶ τῆς, μηκέτι
 ποτὲ, ἢ γὰρ μηδαμῶς εἰς τὸ ἐξῆς ποτ' ὀψέσθαι. 1430. Τὸ πρᾶσσειν]
 μὴ λάθης τὸ τὸ ἀργόν, ὥς τινὲς φασιν, ἀλλ' ἔγωγε λέγε, ἀλλὰ πάρε-
 σιν ὅδε ὁ Κρέων εἰς δέον ἐκείνων ὧν ἐπαιτεῖς· εἴτα μετεξημευτικὸν τῆ εἰς
 δέον ἐπάγει τὸ πρᾶσσειν καὶ τὸ βαλεῖν. καὶ ἐπειδὴ τὸ δέον ἐστὶν αἰτια-
 τικὴ διὰ τὴν εἰς πρόθεσιν, διὰ τὸτο καὶ τὸ αἰτιατικὸν ἀρῶν τὸ τὸ
 τίθειναι.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 1435. Οὐχ ὥς γ.] ἀφίξις Κρέωντος καλεεῖσθαι
 Οἰδίπυδα.

SCHOL.

OEDIPI TYRANNI. 187

Patres, fratres, liberos, sanguinem cognatum,
Sponfas, uxores, matresque, et quotquot
Turpissima inter homines opera censentur. [turpe)
Sed (non enim loqui honestum est ea, quæ facere
Quàm celerrimè per deos foris me alicubi
Abscondite, vel occidite, vel in mare
Abjicite, ubi non amplius aspiciatis.

Ite et dignemini miserum virum tangere.

Parete, ne vereamini: mea enim mala

Nullus valet, præter me, ferre mortalium.

Ch. At commodum adest Creon, qui *ea*, quæ petis,

Faciet, et consulet ritè: nam

Ille solus relictus est tui loco hujus terræ custos.

Oe. Hei mihi! quid ergò ad eum loquemur?

Quæ apud eum mihi fides jure potest esse? nam

In eum prius omnino repertus sum malus.

Cr. Non ut derisor, Oedipu, veni,

Nec priora exprobraturus mala:

Sed si mortalium non reveremini

Genus, omnia saltem alentem flammam

SCHOL. INED. 1421. Γένος ἀναπεφυγμένον γένεσι, ὃ μόνον
γὰρ πατήρ ὁ πατήρ ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἀδελφός· καὶ ὃ μόνον οἱ παῖδες
παῖδες, ἀλλὰ καὶ ἀδελφοί. 1b. Ἡ αὐτὴ γὰρ καὶ μητὴρ ἦν καὶ ἐνυμφεύθη
τῷ υἱῷ καὶ ἐπαυδοποίησε αὐτῷ. 1422. Ἄλλ' ὃ καλὸν ἀριθμεῖν τάδε, καὶ
γὰρ αἱ. 1425. Μηκέτι ποτὲ, ἦγεν μηδαμῶς εἰς τὸ ἐξῆς πόσι.
1428. Οὐδὲνα ἀπὸ τῶν βροτῶν ἐστὶ δυνατόν φέρειν τὰ ἐμὰ ἀμαρτήματα,
πλὴν ἐμὰ. 1429. Εἰς τὸ ἀεμόζον τῷ χρόνῳ· τῷ ἔτι εἰς καιρὸν, ἦγεν εὐ-
καιρῶς. 1433. Εὐπρόσωπος, δικαία. 1436. Τῆς προτέρας φιλονεικίας.
1437. Ἄλλ' εἰ μηκέτι αἰσχύνησθε τὰ θνητῶν γένεθλα, ἦγεν τὰ τῶν
ἀνθρώπων τέκνα, ταῦτέστι τὰς ἀνθρώπους.

188 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Αἰδεῖσθ' ἀνακλῖσθ' ἡλίας, ποῖόνδ' ἄγῃ
 Ἀκάλυπτον ἔτω δεικνύσαι, τὸ μήτε γῆ, 1440
 Μήτ' ὄμβρῳ ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
 Ἀλλ' ὡς τάχιστα ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
 Τοῖς ἐν γῆναι γὰρ τὰ γένῃ μάλιδ' ὄραν
 Μόνοις τ' ἀκχεῖν εὐσεβῶς ἔχει κακά.—
 Οἱ. Πρὸς Θεῶν, ἐπεὶ περ ἐλπίδῳ μ' ἀπέσπασας 1445
 Ἄρυσθ' ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
 Πιθῆ τί μοι· πρὸς σὲ γὰρ, εἴδ' ἐμῆ, φράσω.
 Κρ. Καὶ τῆ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
 Οἱ. Ρίψον με γῆς ἐκ τῆςδ' ὅσον τάχιδ' ὅπως
 Θνητῶν φανῆμαι μηδενὸς προσήγορῳ. 1450
 Κρ. Ἐδρασ' ἂν (ἔτ' ἔτ' ἴδ' ἂν) εἰ μὴ τῆ Θεῆ
 Πρώτις' ἐξηζον ἐκμαθεῖν τίπρακτέον.
 Οἱ. Ἀλλ' ἤγ' ἐκείνῃ πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
 Τὸν πατροφόντην τ' ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
 Κρ. Οὕτως ἐλέχθη ταῦθ', ὅμως δ' ἴν' ἔσαμην 1455

1447. Πρὸς σὲ γάρ] ὑπὲρ σὲ καὶ ἔχ ὑπὲρ ἑμαυτῆ λέξω. 1455.
 Οὕτως ἐλέχθη ταῦθ' ὅμως δ' ἴν' ἔσαμε·] ὁ μὲν τῷ προειρημένῳ χρησ-
 μῷ ἀξιῶ ἀκολουθεῖν, ὅτι δεῖ ἐρίπτεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας· ὁ δὲ Κρέων
 ἐπανέρεσθαι φησὶ δεῖν, ὅτι καὶ Λαίῃ παῖς καὶ βασιλεὺς τυγχάνει.
 Ib. Ὅμως δ' ἴν' ἔσαμεν χρείας,] ἡ χρεία ἢ κατέχουσα ἡμᾶς (φησὶ)
 ταῦτα ἀπαιτεῖ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1445. Πρὸς Θεῶν,] ἐπειδὴ κακὸν Οἰδίπῳ τὸν
 Κρέοντα προλαβὼν ἐνόμισε. διὸ καὶ ἐξορίαν αὐτῷ κατέφηφισατο, ἡλπι-
 ζεν αὐτὸς μάλλον ἀποδειχθεὶς κακὸς καὶ παράνομος, ὡς ἐκ αὐτοῦ ἐβελήθη,
 εἴ τις αὐτῷ διηθείη, τὸτο πωλεῖσθαι· διὰ τὸτο ἄνδρα κάκιστον
 ἑαυτὸν λέγει, καὶ ἀποσπᾶσαι αὐτὸν τῆς ἐλπίδος ἣν εἰς αὐτὸν εἶχεν.
 1447. Πρὸς σὲ γάρ] μὴ λαβὼς τὸ πρὸς αὐτὸ τῷ ὑπὲρ, ὡς τινὲς φη-
 σιν, ἀλλὰ λαμβάνων τὸ πρὸς ἀργόν, ἔτω λέγε, ὃ γὰρ μέλλω εἰπεῖν,
 φράσω καὶ εἴπω τὸτο σὲ, ἦγεν εἰς σὲ συνέλθην.

Σχῆμ. Τρικλ. 1443. Τοῖς ἐν γένῃ] γνωμικόν. 1445. Πρὸς
 Θεῶν,] συνίσης.

SCHOL.

OEDIPI TYRANNI. 189

Supremi solis vereamini, ne tale piaculum
Intectum sic exhibeatis, quod neque terra
Nec imber cœlestis, neque lux ipsa perferet.
Sed quàm celerrimè in domum auferte,
Cognatos enim cognatorum maximè videre
Solosque audire pium est mala.

Oe. Per deos, quoniam meam opinionem fefellisti,
Qui vir optimus veneris ad me virum pessimum,
Obtempera mihi; tui enim, non mei causâ loquar.

Cr. Quid est quod ita me enixè petis?

Oe. Ejice me ex hâc terrâ quàm celerrimè, ubi
Mortalium neminem coràm alloqui possim.

Cr. Fecissem id (hoc certo scias) nisi a Deo
Priùs vellem cognoscere quid faciendum esset.

Oe. At illius omnis patet sententia dudùm,
Parricidam me impium quod perdere oporteat.

Cr. Sic illa dicta sunt quidèm, tamen, ut præsens pos-
tulat

SCHOL. INED. 1441. Ἦγεν ἀνέξειλαι προσδέξασθαι.

1443. Τοῖς προσήκοσι γὰρ κατὰ γένος μόνις διακείλαι τὸ πρᾶγμα· εὐσιβῶς μάλιστα ὁρᾶν καὶ ἀκύνειν τὰ τῶν προσηκότων κατὰ γένος κακά.

1445. Ἀπέστησας, ἀπήγαγες. 1447. Τὸ δὲ γὰρ πρὸς σὲ ἔρω, εἰ τὸ δὲ πρὸς ἐμὸν ἦγεν σὸν γὰρ ἐρῶ πρᾶγμα, τελέσει τῆς δυνάμεως τῆς σῆς, ἐκ ἐμὸν ἦγεν εἰ τῆς δυνάμεως τῆς ἐμῆς. 1450. Ἐκείσε δηλονότι. Ὡςπερ βολὴ λέγεται μὲν καὶ ἡ ἀφesis τῆ βέλης· λέγεται δὲ καὶ τὸ τραῦμα τὸ ἀπὸ τῆ βέλης. Ἔτω καὶ προσηγὸρος λέγεται μὲν καὶ ὁ προσ-αγορεύμενος καθὼς λέγεται ἐνταῦθα. λέγεται δὲ καὶ προσηγὸρος λόγος, ὃν προσαγορεύων λέγει τις πρὸς ἕτερον. ἦγεν ἡ πρόσησις καὶ προσαγόρευσις καθ' ὃ λέγεται τί δὴτ' ἐμοὶ βλεπλὸν ἢ σερκλόν, ἡ προσήγορον εἶτ' ἔς' ἀκύνειν ἡδονῇ, φίλοι. 1452. Τί ἐστιν ἄξιον πρᾶξαι. ἡ γνώμη ὁ σκοπὸς πᾶς τῶν χρησμῶν· ἐκείνη ἐδηλώθη. Λέγω ἀπολλύναι, ἦγεν φθείρειν ἡμὲ τὸν ἀσιβῆ τῆ πατρὸς Φοῖεα. 1455. Ἐνταῦθα ὅπερ τῆς χρείας ἐσμέν· ἦγεν ἐν ταύτῃ τῇ χρεΐᾳ ἐν ἣ ἐσμέν.

190 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Χρείας, ἄμεινον ὀκμαθεῖν τί δραξέον.
 Οἱ. Οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίῃ πύσσειδ' ὕπερ;
 Κρ. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἀν τῷ θεῷ πῖσιν φέροις.
 Οἱ. Καὶ σοί γ' ὀπισκήπω τε, καὶ προτρέψομαι,
 Τῆς μὲν κατ' οἴκῃς αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον 1460
 Οἷ (καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ)
 Ἐμὲ δὲ μή ποτ' ἀξιώθῃτω τόδε
 Πατρῶν ἄστυ ζῶντος οἰκητῆς τυχεῖν.
 Ἀλλ' ἔα με ναίειν ἔρστιν ἔνθα κλήζεται.
 Ὁ υἱὸς Κιθαιρῶν ἔστι, ὃν μήτηρ τέ μοι 1465
 Πατὴρ τ' ἐθέδλω ζῶντε κύριον τάφον.
 Ἴν' ἐξ ἐκείνων οἱ μ' ἀπαλλύτῃ θάνω.
 Καίτοι ποσὶν γ' οἶδα, μ' ἀν νόσον,
 Μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· ἐγὼ δ' αὖ ποτε
 Θνήσκων ἐσώθην, μὴ πίτῳ δεινῷ κακῷ. 1470
 Ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅπηπερ εἶσ' ἴτω.
 Παίδων δ' ἐκ τῶν μὲν ἀρρένων μή μοι Κρέων
 Πρόσθ' ἐμέλμναν· ἄνδρες εἰσιν, ὥς μὴ
 Σπάνιν ποτὲ χεῖν ἐνθ' ἀν ὧσι, ἔβριξ.

1458. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἀν τῷ θεῷ πῖσιν φέροις.] ἵνα καὶ μετὰ γνώμης θεῷ ἀπέλθῃς. 1466. Κύριον τάφον] ἴδιον, ἢ ὑφειλόμενον καὶ κεκυρωμένον. 1467. Ἴν' ἐξ ἐκείνων οἱ μ' ἀπαλλύτῃ θάνω] ἵνα δύξω νῦν ἀναιρεῖσθαι ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, καθὼς τοῖς γονεῦσιν ἐδόκει. καὶ νῦν τῷ βελημάτι αὐτῶν ἀπόλλυμαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1457. Οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίῃ] τὸ οὕτως πρὸς τὸ ἀθλίῃ, καὶ ἐπὶ πρὸς τὸ πύσσεισθε συναπτόμενον. 1458. Πῖσιν φέροις.] βεβαίωσιν. ἤγουν ἤκουσα τί ποτε περὶ σε ὁ θεὸς ἐθέσπισεν. ἔκῃν ἐμμένονας ἀν τῷ θεοπίσματι. 1467. Ἴν' ἐξ ἐκείνων] ἤγουν, ἵνα πληρωθῇ τὸ βέλημ' αὐτῶν. ὅσον γὰρ τὸ κατ' ἐκείνης, ἐπ' ἀπωλεία με ἔρριψαν ἐκεῖ. ἐπεὶ δ' ἀπαλλύτῃ εἶπεν, ἐπάγει, ἐπεὶ καὶ ἐπ' ἀπωλεία ἐκείσε ἔρριψεν. ἀλλ' ἐπειδὴ εἰμαρμένον ἐκ τῶν θεῶν ἦν τὰ καὶ τὰ ποιήσειν με, ὅτε νόσος

OEDIPI TYRANNI. 191

Neceſſitas, melius eſt diſcere quid faciendum

Oe. Itane ergò pro viro miſerrimo Deum conſuletis ?

Cr. Etenim tu nunc facis, ut Deo habeatur fides.

Oe. At hoc tibi mandoque et adhortor,

Utei, quæ domi jacet ſepulchrum, quale vis ipſe,
Pares (etenim *ſic* pro tuis rectè facis.)

Me verò non in poſterum poſtulet hæc

Paterna civitas viventem inquilinum habere:

Sed ſine me habitare in montibus, ubi meus

Vocatur hic Cithæron, quem materque mihi

Paterque ſtatuerè viventes proprium ſepulchrum,

Ut ab iis qui me perdere voluerunt, moriar.

Namque hoc novi, me neque morbum

Nec aliud quidpiam perdere potuiſſe: neque enim
unquam [quod atrox malum.

Morti deſtinatus conſervatus eſſem, niſi ad ali-

At fata noſtra, quocunq; eunt, eunto. [*Creon*

Liberorum autem, qui quidem mares ſunt, ne mihi

Suſcipe curam; viri ſunt, ut nulla [fuerint

Unquam pecunia victus *eos* opprimat, ubicunq;

νόσος ἔμελλεν ἀφανίσειν με, ἔτε θνητὸν, ἔτε ληθῆς. ἔτι δὲ τὸ εἰ γὰρ καὶ
τὸ μὴ, ἐκ παραλλήλου.

¶ Σχῆμ. Τρικλ. 1459. Καὶ σοὶ γ' ἐπ.] αἰτησις Οἰδίποδος πρὸς
τὸν Κρέοντα περὶ αὐτῶ τῶν παίδων. 1464. Ἀλλ' ἔα με] συνίζησις.

SCHOL. INED. 1457. Ὑπὲρ ἀνδρὸς δὲ ἔτως ἀθλίῃ πεύ-
σεισθε, ἦγεν ἐρωτήσῃ. 1462. Ἐμὲ δὲ ζῶντος μήποτε ἄξιον κριθήτω
τόδε τὸ παλῶν αὐτοῦ οἰκῆτορος τυχεῖν. 1467. Ἐκ συνεργίας ἐκείνων
θάνατος, ἦγεν τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ. 1468. Καίτοι κατὰ τὸ οἶδα
μήτε νόσον ἀν ἐρεῖ μήτ' ἄλλο μηδὲν πέρσαι· ἦγεν καταστρέφαι πρότερον
δηλονότι· θνήσκων γὰρ, ἦγεν εἰ ἐθνησκον γὰρ, εἰ μήποτε ἀν ἐφυλάχθην
ἐπὶ τινὶ τοιάτῳ δεινῷ κακῷ.

192 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκίραιν τε παρθένοι ἐμαῖν, 1475

Αῖν ἔποθ' ἢ μὴ χωρὶς ἐσάθη βορᾶς

Τράπεζ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνδρὸς· ἀλλ' ὅσων ἐγὼ

Ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μετειχέτω.

Αῖν μοι μέλεσθαι, καὶ μάλιστ' αὖ χεροῖν

Ψαύσαι μ' ἔασον, καὶ ποικλαύσας κακά. 1480

Ἴθ' ὦ νᾶξ.

Ἴθ' ὦ γονὴ γυναιῆ. χερσὶ δ' ἂν θιγῶν,

Δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ὤνικ' ἔβλεπον.

Τί φημι;

Οὐ δὴ κλύω παρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοι 1485

Δακρυρρέοντοιν; καί μ' ἐποικιλείρας Κρέων,

Ἐπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοι ἐμοῖν;

Λέγω τί;—

Κρ. Λέγεις· ἐγὼ γὰρ εἰμ' ὁ πορσιώας τάδε,

Γυνὸς τ' παρῆσαν τέρψιν, ἧς εἶχες πάλαι. 1490

Οἱ. Ἄλλ' Ὀτυχοίης, καὶ σε τῆςδε τῆς οὐδ'

Δαίμων ἄμενον ἢ μὲ φρενήσας τύχοι.

ὦ τέκνα, πᾶ ποτ' ἐσέ; δῶρ' ἴτ', ἔλθετε

Ὡς τὰς ἀδελφὰς τάςδε τὰς ἐμὰς χέρας,

1485. Οὐ δὴ κλύω παρὸς θεῶν] αἰσθάνεσθαι τῶν θυγατέρων παρ-
εσῶν. Ibid. Τοῖν μοι φίλοι δακρυρρέοντοιν;] ἀντὶ τῆς τῶν ἐμῶν
θυγατέρων. θεόν δὲ εἰπεῖν δακρυρρέουσαν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκεν. ἔστι δὲ
αἰτιακώτερον, ὡς τὸ μὰ τῷ θεῷ. καὶ τῷ χεῖρε.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1477. Τράπεζ' ἀν.] τὸ ἀνευ καὶ τὸ χωρὶς ἐκ
παραλλήλου, ἔτι, ὡς χωρὶς ἔποθ' ἢ ἐμὴ τῷδε τῷ ἀνδρὶ βορᾶς τρά-
πεζα ἐσάθη. θεοὶ δ' εἰπεῖν, ἢ τράπεζα ἐμᾷ τῷδε τῷ ἀνδρὶ, ἢ ἐμὴ
παρὸς τὸ τράπεζα εἶπε· καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ, Κρηναῖα λιμνῶν τέκνα. σύν-
απτε δὲ καὶ τὸ, μάλιστ' αὖ χεροῖν ψαύσαι μ' ἔασον, παρὸς τὸ, ταῖν
δ' ἀθλίαιν οἰκίραιν τε. τὸ δὲ αῖν μοι μέλεσθαι, διὰ μέσων λέγει. ἔχει δὲ
τὸ μὲν τὴν ἀπίσθιν, παρὸς τὸ, χερσὶ δ' ἂν θιγῶν. εἰ καὶ τὸ, Ἴθ' ὦ νᾶξ,
δὴ καὶ

Miferas verò et miferabiles virgines meas,
 Quibus nunquam mea pofita eft cibi
 Menfa abfq. hoc viro ; fed quæcunq. ego [erant.
 Tangebam, illorum omnium *illæ* femper participes
 Eas te mihi curare *volo*, et maximè me manibus
 Tangere finito, et fimul mala lugere.
 Vade, O Rex,

Vade, O generofa ftirps : manibus fi attigero,
 Putabo me tenere eas, ut cum cernerem.

Quid dico ?

Nunquid audio per Deos alicubi charas mihi filias
 Lachrymis madentes ? et mei miferus Creon
 Mifit mihi chariffima pignora ex liberis meis ?

Quid, *inquam*, dico ?

Cr. Vera dicis. Ego enim fum ille, qui hæc tibi præbeo,
 Sciens iftam oblectationem, quam pridem habebas,

Oe. At felix fis admodum : et te viam ob hanc
 Deus custodiat melius, quàm me.

O filiaæ meæ, ubi eftis ? huc adefte, venite

Ad hæce meas fraternas manus.

διὰ μέσων εἶρηται. 1485. Πῶς πρὸς θεῶν] τὸ τοιαῦτα λαμβάνει,
 ὡς ἐν τῷ ὅσπερ δείγμα τῆς τῆς πρὸς αὐτὰς προθυμίας. 1491.
 Τῆς τῆς ἀρχῆς ἐπιμελείας, μέχρις ὅς οἱ ἐμοὶ παῖ-
 δες ἄλλοι γίνονται ἢ ἔγω, καὶ σὲ ὁ δαίμων φερέσειεν ἐν τῷ βίῳ
 περὶ τοῦ ἢ ἐμὲ, ἐνεκα τῆς τῆς τῶν θυγατέρων πρὸς ἐμὲ
 ἐπιμελείας.

SCHOL. INED. 1476. Τὸ δὲ πᾶν τοιαῦτον, ὡς χωρὶς, ὅς
 πόλε ἐστὶν ἢ ἐμὲ τῶν τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἐμὲ τῶν τῶν ἀνδρῶν βροτῶν
 ἢ ἐμὲ τροφῆς τρέφει. 1478. Μέλαισθαι ἀπὸ τῶν μέλιν. τὸ τοιαῦ-
 τόν τῶν μέλιν σου, μέλιν σου φρονίδα εἶναι σοι. 1490. Πά-
 λαι ἐκμακρῶ. ὡς ἐπιμελῆς τὰς κόρας δηλονότι.

B b

1495. A

194 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Αἱ τῷ Φυτργῷ πατρὸς ὑμῖν ὧδ' ὄραν 1495
 Τὰ πρόσθε λαμπρὰ προξένησαν ἑμμάλα.
 Ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', ἔθ' ὄρων, ἔθ' ἰσορῶν,
 Παλῆρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
 Καὶ σφῶ δακρύω. προσβλέπειν γὰρ ἔδένω,
 Νοέμεν τὰ λοιπὰ τῷ πικρῷ βίῃ, 1500
 Οἷον βιώναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 Ποίας γὰρ ἀσῶν ἔξει' εἰς ὀμιλίας;
 Ποίας δ' ἐορίας. ἔνθεν ἔκ κεκλαυμύραι
 Πρὸς οἶκον ἔξεσθ' ἀνὴρ τ' θεωρίας;
 Ἀλλ' ἡνίκ' ἀνδρὶ πρὸς γάμων ἱκῆ' ἀκμάς, 1505
 Τίς ἔτ' ἔσαι; τίς ὄψαρρίψει τέκνα,
 Τοιαῦτ' ὀνειδῆ λαμβάνων, ἀ τοῖς ἐμοῖς
 Γονεῦσιν ἔσαι σφῶν δ' ὁμῶς δηλήμαλα;
 Τί γὰρ κακῶν ἄπεσι; τ' παλέρα παλῆρ
 Ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκῆσαν ἤροσεν 1510
 Ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, καὶ τῶν ἴσων
 Ἐκλήσαθ' ὑμᾶς, ὥνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
 Τοιαῦτ' ὀνειδιέσθε καὶ τὰ τίς γαμεῖ;
 Οὐκ ἔστιν ἔδεις, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ

1495. Αἱ φυτργῷ πατρὸς] αἱ τινες χεῖρες τὰ πρόσθεν λαμπρὰ ὀμμάλα τῷ ἡμετέρῳ πατρὶ ὧδε ὄραν προξένησαν. 1501. Οἷον βιώναι] πῶς ὑμῖν βιώναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη. ἢ ἡ πρὸς αὐτὸ τῆς μελᾶ αὐτὸ τῷ, μελᾶ ἀνδρῶν. 1513. Τοιαῦτ' ὀνειδιέσθε] ὑβρισθῆ- σεις.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1507. Τοιαῦτ' ὀνειδῆ] ἀκῆσαι γὰρ ὅτι ὁ Λαῖος ὁ προπαύτωρ αὐτῶν, ὃ γυνὴ ἰοκάστη ἐμίγη τῷ ἰδίῳ παιδί, αὐτὸν ἀπαρνησάμενος.

§ Σχημ. Τρικλ. 1514. ὦ τέκνα] Οἰδιπόδος αὐτῆς ἐλεεινολογία πρὸς τὴν αὐτὴν καὶ τῶν θυγατέρων.

SCHOL. INED. 1495. Αἱ χεῖρες τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ φύσαςτος

φύσαςτος
 ὁμοίως
 ἔτε
 ὁμιλίας
 οἶκον
 ψευδώς
 πανήγυρι
 τῶν θεῶν
 δη αὐτῶν
 ἀτιμία

Quæ genitoris vestri vobis priùs nitentes

Oculos sic cernere procurârunt.

Qui vobis, O filiæ, neque videns neque audiens

Pater extiti, unde ipse natus eram.

Et vos defleo, (intueri enim non possum)

Considerans quod restat acerbæ vitæ,

Quam vos vivere inter homines oportebit.

Quos enim civium adibitis cœtus?

Quæ festa, unde non cum fletu

Domum reversuræ sitis pro spectandi voluptate?

Ast ubi jam ad nubilem veneritis ætatem

Quis ille erit, qui *itâ* abjiciet liberos,

Ea dedecora suscipiens, quæ meis

Parentibus tuisque simul adhærent nocumenta?

Quid enim malorum abest? Patrem pater

Vester peremit, matrem subegit

Unde ipse satus erat, et ex iisdem

Suscepit vos, unde ipse natus est.

Hæc audietis probra. Et quis deinde ducet?

Ne unus quidè̃m est, O filiæ. Sed prorsùs

Φύσαντος ἔτιος ὄραν ἤγει τυφλώσειν πρὸξένησαν τὰ πρότερον λαμπρὰ ὄμμαϊα· ὃς ὑμῶν πατρὸς ἐφάνην, ὃ τέκνα, ὅθεν αὐτὸς ἐσπάρην, ἔτε ὄραν ἔτε ἰσορῶν. 1501. Χρείος ἐστὶν ἀνάγκη εἶναι. 1502. Εἰς ποίας γὰρ ὁμιλίας ἀγῶν ἤξει, εἰς ποίας δὲ ἐορτὰς ὅθεν ἔκ ἐπανήξει πρὸς τὸν οἶκον κεκλαυμέναι ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῆς θεωρίας τέρψεως. ἀντὶ τῆς τέρψεως τῆς ἀπὸ τῆς θεωρίας. θεωρία ἢ ὄψις, θεωρία τὸ θέατρον καὶ ἡ πανήγυρις, ἀφ' ἧ καὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει θεωρικά χεῖρήματα τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ διδόμενα. Τίς λαμβάνων, ὃ τέκνα, παρόψεται τοιαῦτα ἐνείδη ἂ τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν εἶναι καὶ ὑμῶν ὁμοῦ δηλημάλια, ἤγει βλάβαι ἀτιμίαι. 1510. Τῇ τεκνύσει ἐμίγη, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐγεννήθη.

196 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Χέρσας φθαρήναι καγάμης ὑμᾶς χρεών. 1515
 Ὡ παῖ Μεινοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνῳ παλῆρ
 Ταύταιν λέλυσαι, (νῶ γδ, ὦ φυλόσαμν,
 Ὀλώλαμν δὴ ὄν) μή σφε παρίδης
 Πίωχαι, ἀνάνδρας, ἐγγενεῖς ἀλωιδίνας,
 Μηδ' ἐξιώσης τάςδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. 1520
 Ἀλλ' οἰκίσον σφᾶς, ὧδε τηλικάς δ' ὄρῶν,
 Πάντων ἐρήμης, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρῳ.
 Ξυώνδσον, ὦ γηναῖε, σὴ ψαύσας χερεῖ.
 Σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὴ εἰχέτω ἤδη φρένας,
 Πόλλ' ἂν παρήνυσεν νυῖ δὲ τῷτ' εὐχεσθ' ἐμοι, 1525
 Οὐ καίρως αἰεὶ ζῆν, βίε γ' ἰάονῳ
 Ὑμᾶς κυρῆσαι τῷ φυτόσαντῳ παλῆρος. —

Κρ. Ἄλις ἴν' ἐξήκεις δακρύων. ἀλλ' ἴθι σέγγης ἔσω.
 Οἱ. Πεισέον, καὶ μηδὲν ἡδύ.

Κρ. Πάντα γδ καιρῷ καλᾷ. 1530

Οἱ. Οἷδ' ἐφ' οἷς ἔν εἰμί;

Κρ. Λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.

Οἱ. Γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἀποικον.

Κρ. Τῷ θεῷ μ' αἰτεῖς δόσιν.

Οἱ. Ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθεις ἤκω. 1535

1521. Τηλικάς δ' ὄρῶν,] ἀντὶ τῷ μικράς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1515. Χέρσας φθαρήναι] εἰκότως φθαρήναι
 εἶπε, καὶ ἔ τεθνήσκει. φθορά γάρ ἐστιν ἀληθῶς τὸ μὴ γάμων καὶ τέκνων
 τυχεῖν, ἀλλ' εἰκὴ καὶ μάτην τὸν αἰῶνα διελλοῖν. 1528. Ἐξήκεις δα-
 κρύων] μετοχή ἐστιν ἐνταῦθα τὸ δακρύων. τὸ ὄνυμα γὰρ αἰεὶ βραχὺ ἔχει
 τὸ ὕ' ἢ μετιχὴ δὲ δύναται καὶ μακρὸν αὐτὸ ἔχειν καὶ βραχὺ ἐνταῦθα
 δὲ τὸ μέτρον μακρὸν αὐτὸ ζητεῖ ἔχειν.

§ Σχῆμ. ΤΡΙΚΛ. 1516. Μεινοικέως] συνίζησις. 1524. Σφῶν δ' ὦ]
 συνίζησις. 1528. Ἄλις ἴν'] ἐπίλογος. 1530. Πάντα γὰρ] γνω-
 μιχόν. 1535. Ἀλλὰ θεοῖς] συνίζησις.

SCHOL.

Steriles vos mori et innuptas necesse est.

O fili Mencecei, quoniàm solus pater

Hisce relictus es (nos enim duo, qui genuimus,
Periimus) ne has, *precor*, negligas

Pauperes, viris nudas, cognatastuas, vagabundas,
Nec eas æquaveris meis malis.

At miserere earum, cum tam parvulas esse videas,
Omnibus derelictas, nisi tuas quod attinet ad partes.

Annue, O generose, manumque tuam porrige.

Vos autem, O filiæ, si per ætatem jam saperetis,

Multis monerem; nunc verò hoc precemini mihi,

Ubicunq. *vobis* est agenda vita, vitam ut meliorem

Vos nanciscamini, quàm qui vos genuit pater.

T R O C H Æ I.

Cr. Satis est tot effudisse lachrymas. fed i intra tectum.

Oe. Parendum est, etsi nihil suave.

Cr. Omnia tempestiva sunt pulchra.

Oe. Scis quid nunc velim?

Cr. Dices, et audiens tum sciam.

Oe. Ut me terræ hujus ab ædibus releges *volo*.

Cr. Hoc petis me, quod Dei donum est.

Oe. Sed ego Diis sum invisissimus.

SCHOL. INED. 1521. Συνορῶ τὸ μεθ' ἐαυτῆς σκέπτομαι.
τηλικὰς δὲ ὁρῶν ἔτω πάντων ἐρήμους. 1523. Ἀντὶ τῆς κατανεύσας
ψαῦσον αὐτῶν δηλονότι τῇ σῇ χειρὶ. 1525. Τὸ εὐχέσθαι, παθητικῶς
κεῖται ἢτοι εὐχῆς τυγχάνει ὑπ' ἐμῆς. 1529. Ἀρετῆως ἔχει τὸ
παράγμα. τροχαικὰ τέτραμμένα καλαθηκικά μέχρι τέλους. Μετοχὴ
ἐστὶν ἐνταῦθα τὸ δακρύων. τὸ ὄνομα γὰρ αἰεὶ βραχὺ ἔχει τὸ υ. Ἡ
μειοχὴ δύναται καὶ μακρὸν ἔχειν αὐτὸ καὶ βραχὺ. ἐνταῦθα δὲ τὸ μέτρον
μακρὸν αὐτὸ ζητεῖ ἔχειν. 1530. Καίρος κατὰ Ἀριστοτέλην, ὃ δῖον
χρόνος, τῶν ἐν ἐπιτηδεύει ἄρα τῶν ποιῆσαι τι.

Κρ. Τοιγαρῶν τούτῃ τάχα·

Οἱ. Φῆς τὰδ' ἐν;

Κρ. Ἄ μὴ φρονῶ γῶ, ἔ φιλῶ λέγειν μάτῳ.

Οἱ. Ἀπαγε νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. 1540

Κρ. Στεῖχε νῦν τέκνων δ' ἀφῶ.

Οἱ. Μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μᾶ.

Κρ. Πάνηα μὴ βέλε κρατεῖν.

Καὶ γῶ ἂν κ' ἐκράτησας, ἔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο. —

Χο. Ω πάτερ, αὖθις ἐνοικοὶ λούσεται, Οἰδίπεις ὁδε,

Ὅς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδει, καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ,

Ὅσις ἔ ζήλω πολιτῶν καὶ τύχαις ὀπιβλέπων,

Εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν, 1546

Ὡς, θνητὸν ὄν', ἐκείνῳ τῷ τελευταίαν ἰδεῖν

Ἡμέραν ὀπισκοπεῖν, μὴδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν

Τέρμα τῆ βίης περάσῃ, μὴδὲν ἀλγεινὸν παθῶν.

1541. Τέκνων δ' ἀφῶ] ἀφίσασο. τῇ προσῳδίᾳ ὡς ἀφαιρῶ.

1544. Καὶ γὰρ ἂν ἐκράτησας,] ὅσα νενίκηκας, ἢ συνήνεγκέ σοι. καὶ αὐτάρκως ἔχει τὸ δράμα. Τὰ γὰρ ἐξῆς, ἀνοίκεια γνωμολογῶντος Οἰδίποδος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΧΛ. 1539. Ἄ μὴ φρονῶ γὰρ] ἤγουν ἂν μὴ καλὰ νῦν ἔχω, εἰδὲ διὰ γλώττης προφέρω. τὴν ἐν σῇ ἐξοδῶν ἐπεὶ ζητεῖς, καὶ αὐτὸς ἰθὺς, εἰκὼν τεύξῃ ταύτης. 1544. Καὶ γὰρ ἂν ἐκράτησας,] λέγω δὲ τὸ τὸν Λαῖον καταβαλεῖν, ὅτε συνῆψας αὐτῷ μάχην, καὶ τὸ τὰ Σφιγγὸς εὐρεῖν αἰνίγματι. 1549. Ὡς θνητὸν ὄντα,] ὥς μὴδὲν ὄντα θνητὸν ὀλβίζειν καὶ εὐδαιμονίζειν τινά, ἐπισκοπεῖν ἰδεῖν τὴν τελευταίαν τῆς ζωῆς αὐτῆς ἡμέραν, πρὶν ἂν περάσῃ καὶ διέλθῃ τέρμα καὶ τέλος τῆς βίης, μὴδὲν ἀλγεινὸν καὶ λυπηρὸν παθῶν, ἀλλ' ἀκέραιον τὴν εὐδαιμονίαν διασωσάμενος. ἐστὶ δὲ τὸ τελευταίαν ἡμέραν, καὶ τὸ τέρμα τῆς βίης, ταύλον.

OEDIPI TYRANNI. 199

Cr. Ergò consequêris id statim.

Oe. Verumne dicis? [loqui.

Cr. Verum. Quæ enim non sentio, non soleo frustra

Oe. Abduc me jam nunc hinc.

Cr. Vade igitur liberósque mitte.

Oe. Neutiquam omnes mihi auferas, *rogo.*

Cr. Ne obtinere cuncta postules;

Etenim quæ priùs obtinuisti, non tibi per omnem
vitam adhæserunt. [Oedipus,

Ch. O patriæ Thebes *meæ* inquilini, aspiciate; hic

Qui inclyta Sphingis noverat ænigmata, optimus-
que vir fuit,

Qui non favorem civium nec fortunas respexit,

In quantam *modo* procellam acerbæ calamitatis

Proinde tu mortalis extremam illam [incidit;

Diem respiciens, neminem beatum dicere *me-*
mento priùs

Quàm vitæ terminum transierit, nihil mali passus.

ταύλόν. παραφράζει δὲ τὴν ἔν Σόλωνος ῥῆσιν, ἣν ἔφη πρὸς Κροῖσον, ὅτε αὐτῷ τῆς θησαυρῆς ἐδείκνυ· ἡ δὲ ἦν, ὡς ἔχρη πρὸς τελευτῆς ἀνδρα μακαρίζειν. Ἄλλως. ὥς ἐχρη πάντα ἀνθρώπον ἐπισκοπεῖν τὴν τελευταίαν ἐκείνην ἰδεῖν ἡμέραν τῆ θανάτου, καὶ μηδένα μακαρίζειν θνητὸν ὄντα, πρὶν ἂν ὁ τοιοῦτος τὸ τέρας τῆ βίης διέλθῃ, μηδὲν δεινὸν ποιηθῶς.

SCHOL. INED. 1544. Συνήνεγκε, συμφέροντα ἦν. 1545.

Ἡ ἔννοια τῆς παλίδος τῆς ἐμῆς. 1545. Ὅστις κράτιστος ἦν δηλονότι ἐκ εὐδαιμονίας πολιτῶν καὶ εὐτυχίας θάραξων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ δηλονότι ἀρετῇ. Ὡς ἐχρη πάντα ἀνθρώπον ἐπισκοπεῖν τὴν τελευταίαν ἐκείνην ἰδεῖν ἡμέραν τῆ θανάτου. μηδένα μακαρίζειν θνητὸν ὄντα, πρὶν ἂν ὁ τοιοῦτος τὸ τέρας τῆ βίης διέλθῃ μηδὲν δεινὸν ποιηθῶς.

ORDRE DU JOUR
Le 10 Mars 1871
A 10 heures, la Commission
se réunira dans la salle
du Conseil, pour discuter
le rapport de M. le
Président sur l'état
des affaires de la
ville.

N O T Æ

I N

OEDIPUM TYRANNUM.

EX septem Sophoclis Tragoediis quatuor edidit Thomas Johnsonus, Ajacem, Electram, Antigonem, & Trachinias, eisque notas subjunxit. Cæteræ nunc tibi se sistunt, cum versione, uti aiunt, Johnsoni, & Scholiaste in Oedipum Tyrannum non ante vulgato. Hujus autem tertii voluminis cum major pars typis esset excusa, rogavit me Bibliopola ut aliquid commentarii Oedipo Tyranno, Philoctetæ, & Oedipo Coloneo subnecterem. Nolui ei operam meam qualemcumque denegare, quamvis et prorsum imparatus, & aliis negotiis curisque implicitus. Observationes itaque virorum doctorum, quas subito potui, collegi, & pauca adjeci, quæ mihi, dum paginas percurro, sponte suâ se obtulerunt. Ex scholiis verò nunc primum editis ego, si mihi fuisset integrum, ea sustulissim, quæ in altero scholiaste totidem verbis reperiuntur.

Priusquam Oedipum Tyrannum perlegas, corrige, sodes, hæc errata, quæ omnia non sunt Typographo imputanda.

OEDIP. Vers. 24. *οἷα τε, φ.* lege *οἷα τε φοινίε σάλας.* v. 78. *σύ τ'.* l. *σύ τ'.* v. 80. *ἐν τύχη.* l. *ἐν τύχη,* & in Schol. v. 92. *εἰχεν.* l. *εἰχεν.* v. 117. *ἐχρήσατο.* dele iota subscriptum. v. 124. *ἀργύρω.* dele plenam distinctionem. v. 132. *ἀντ'.* l. *αὐτ'.* v. 136. *τιμοῦνται.* l. *τιμωρεῖται.* v. 204. *Ἐμφιρίτας.* l. *Ἀμφιρίτας.* v. 281. *Ἡμῶν.* l. *Ἡμῶν.* v. 292. *ὄρων τ'.* l. *ὄρων.* — v. 331. *ἦ σ'.* — l. *ἦ σ'.* — v. 335. *προσκυνῶμεν.* l. *προσκυνῶμεν.* v. 338. dele distinctionem post *ἐννοεῖς.* v. 414. *ἐτοιῶτων.* l. *ἐτοιῶτων.* v. 438. *πόλιν.* l. *πάλιν.* v. 474. *φοινίαισιν.* l. *φοινίαισι.* v. 519. *επο.* — l. *επο.* — v. 523. *Πάρεμι αὐλητῶν.* l. *Πάρεμι αὐλητῶν.* Et in Schol. v. 563. *ἦ μ'.* l. *ἦ μ'.* — v. 584. *ἀλλώσομαι.* l. *ἀλώσομαι.* v. 633. *ἐδ' ἐπιστεύσαν.* l. *ἐδὲ πιστεύσαν.* v. 648. *κινῶντες.* l. *κινῶντες.* v. 712. *ἐμᾶν.* l. *ἐμᾶν.* v. 736. dele comma post *βλάσας.* v. 759. *δ'.* l. *δὲ.* v. 810. *ἦ. l. ἦ.* v. 905. *ἔδην.* l. *ἔδην.* v. 1158. *Χειμῶνι δ'.* l. *Χειμῶνι δ'.* —

* C c

v. 1188.

v. 1186. γεννημάτων; l. γεννημάτων. v. 1194. Μάλις' l. Μάλις'. v. 1307. dele distinctionem post κακῶν. v. 1464. l. ὄρεσιν. v. 1465. l. Ὀύμος. v. 1468. post οἶδα, infere μήτέ. v. 1486. l. Δακευζρόοντοιν. v. 1519. Πτωχαὶ. l. Πτωχάς. v. 1526. αἰὶ. l. αἰεὶ.

Pag. 1. l. 18. Δισσαῖσαι. L. Δισσαῖσι. p. 2. l. 5. τοῖς L. τῆς. p. 3. l. 11. ἐπιγόμενον. L. ἐπειγόμενον. p. 27. l. 7. Perire. L. Periere. Ib. l. 8. qui. L. quæ. p. 33. l. 5. Medico. L. Medice. — Ib. l. 10. aurea. L. aureæ. p. 43. l. 6. facie. L. face. p. 45. l. 3. post vestrum adde novit. p. 49. l. 2. nos. L. vos. p. 61. l. 14. intellexi. L. intellexti. p. 81. l. 3. invenit. L. venit. p. 119. l. 4. collimans. L. collineans. p. 137. l. 15. montem. L. mortem. p. 163. Atque. L. Aque. i. e. Et a. p. 191. l. ult. penunia. L. penuria.

OMNIUM consensu huic fabulæ, & alteri Oedipo Coloneo, primæ datæ sunt. CAMERARIUS.

Oedipum Tyr. et Electram Gallicè vertit Dacerius, cujus Præfationem vide.

Ver. 3. Schol. ἀντὶ τῶ ταῖς ἰκτηρίοις. forf. — τοῖς ἰκτηρίοις.

P. 7. v. 3. Schol. καλέσχοις. L. καλασχοῖς. Et l. penult. [γ] γην. L. ἦγην.

Pag. 7. Sophoclis Tragædia Oedipi Tyranni. Verte, Sophoclis Oedipus Tyrannus.

V. 11. εἰζάντες. Quædam exempl. habent εἰρξάντες, quin etiam apud Triclinium, itidemque apud alterum Scholialtem extat hæc lectio: verum ego neutrum eorum ita scripsisse, ac supposititiam esse hanc lectionem persuasum habeo, quum exponant παθόντες & ὑπομένοντες. Sic certe Hesychio εἶγει non solum κρύπτει & συνίχει, sed & βασάζει & ὑπομένει. Retineo igitur εἰζάντες, ut sit, δέισαντες εἶγειν, ἢ εἰζάντες, perinde ac si diceretur δέισαντες πάσχειν, (vel μὴ πάσχητε) ἢ παθόντες. At p. 382. εἶγειν pro κρύπτειν. H. STEPHANVS.

Pag. 9. l. 9. Oedipus. L. Oedipe.

Pag. 9. Schol. l. 12. [ov] forf. ὄντας. Ib. Schol. l. 20. Ἀντὶ — τινί. Dele.

P. 10. Schol. l. 14. οἰκίας. Scribe Ὀγκίας ab Ὀγκαις, pago Eætiæ prope Thebas. Videatur Scholialtes Pindari ad Olymp. Od. 2. v. 48. & ad Lycophron. v. 1225. MISCELL. OBSERV. Vol. II. p. 289.

V. 18. Ἰερεῖς. Forf. βαρεῖς. Ἰερεὺς ἐγώ — EDIT. LONDIN. 1722.

P. 11. v. 17. Schol. ἰδὲ. forf. οἱ δὲ.

P. 11. Schol. l. penult. φοικῶ. l. φοινίε.

OEDIPUM TYRANNUM. [203]

V. 31. ἰσόμενόν. An legendum ἰσόμενοί? Homerus *Odyss.* π. 187.

Οὐ τίς τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεῖς;

Pag. 14. Schol. l. 12. παρεξηγημένοις. Ib. Τύχη. Corrige, παρεξηγημένοις, τύχη, συνέσει, —

Pag. 17. Schol. l. 7. ἀνάστησιν. leg. ἀάστησον. Ib. l. 19. ἐγνωσμένα ἔχει. lege ἐγνωσμένα. ἔχει —

V. 60. νοσῆνες. Atticum est absolute dictum quasi pro νοσῆντων. Homer. Ἄμφω δ' ἔχομένω. CAMERARIUS.

P. 19. l. 7. ποῖσις. verte, scitote. — Sed multa sunt corrigenda in interpretatione Johnsoni, quæ sciens prætereo.

V. 67. Pro πλάναις legitur & πλάοις, quam lectionem agnoscunt Schol. Sed apud Scholiastem scriptum est perperam ἐλθὼν pro ἰλθὼν. H. STEPHANVS.

P. 23. Schol. l. ult. καθαίρονται. lege καθαίροντες.

V. 85. ἐμὸν κήδεμα simile est huic ὦ φιλότης, o affinis, o amice. CAMERARIUS.

P. 25. Schol. l. 6. ἦγον καλαμυδανόμενον. Sic Ed. Steph. lege ἦγεν εἰ κ.

Ib. Schol. l. 13. ὑπευθύνην. lege ὑπεύθυνον.

V. 151. Ω Διός. Jovis dulciloquam vocem, oraculum dicit. nam Apollo interpret creditur mentis paternæ. Sic Virgilius:

*Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi Phæbus Apollo
Prædixit.*

CAMERARIUS.

V. 163. Πρῶτά σε κεκλόμενος. Legitur & κεκλομένω. At pro πρῶτά σε scribi etiam πρῶταν σε admonet Scholiastes. H. STEPHANVS.

V. 175. Ἐλθέτε νῦν. Triclin. Ἐλθέτε καὶ νῦν.

P. 35. Schol. l. penult. Τόπος. Emenda 175. Πόπος παρὰ.

P. 36. Schol. l. 14. ὀξύτερον. forf. ὀξύτερον.

P. 37. Schol. l. 22. ἀκυπλήτην. lege ἀκυπλήτην.

V. 203. Scribitur & ἀπερον. H. STEPHANVS.

P. 45. Schol. l. 11. λέγει L. λέγοι.

P. 47. l. 12. distingue, εἶ, ædibus si &c. l. 14. pro patiatur verte patiar. —

P. 47. Schol. l. 4. καὶ εὐχῆς. L. καλευχῆ.

V. 263. Nam etsi dii non monerent neque cogerent, hanc rem vos ultro par erat exsequi. CAMERARIUS.

V. 289. Ἄν μὴ. Legendum potius crediderim ἂν μὴ — quam Scripturam pro ἂν ἂν habuimus supra. H. STEPHANVS.

* C c 2

V. 293.

V. 293. Τειρεσίαν. Duæ posteriores syllabæ coalescunt, aut iota absorbetur, ut sit iambus in sede quartâ. Grammatici vocant συνίζησιν. Ita in Virgilio *Æn.* VI. 33. vox *omnia* est dissyllaba.

*Quin protenus omnia
Perlegerent oculis.*

Ita Sophocles *Philoct.* 1327.

Καὶ τῶν παρ' ἡμῶν ἐνλυχὼν Ἀσκληπιάδων.

et sæpe.

V. 313. εἰ καὶ μὴ κλύεις. Si minus nuntii quos ad te misimus tibi exposuerunt. CAMERARIUS.

V. 325. Λύει. Schol. videtur legisse Λύη.

P. 55. Schol. l. 9. καθάρων. Lege καθήρων. Et l. 8. εὖ. l. 7.

V. 337. Vide Triclin.

P. 57. Schol. l. 7. σά. L. σύ. l. 10. βαράζεις. L. βαράσεις. L. 15. ἔχειν. L. ἔχει.

V. 355. ὅσον. Est ὅσον μὴ, tantum vel modò non, quod & μονονηχὶ dicunt: sicut ὅτι μὴ præterquam, & ὅσον ἐδέπω atque ὅσον ἐκ ἧδη, parum abest. CAMERARIUS.

V. 358. Ἀληθεῖς, retracto in primam accentu, ironicè. H. STEPHANVS.

V. 372. Ἐἴπω τί. Nodum hic in scirpo quærit Triclinius, suo more, quum optimè procedat hujus loci sententia, τὶ accipiendò ἀορίσως, non autem ἐρωτηματικῶς, quum sic quoque maneat interrogativa oratio permixta dubitationi: cui etiam solere adhiberi subjunctivum modum, fatis notum est. Sed nec video quomodo verum esse possit quod ab illo dicitur, nimirum δῆτα poni διὰ μέσης, id est, per parenthesis, ut vulgo loquimur, & tamen verba ad hunc ordinem reduci, τί δῆτα εἴπω καὶ ἄλλο. H. STEPHANVS.

V. 373. Ὅσον γε. Hic quoque miror quid somniarit Triclinius, quum scripsit, ὅσον non posse jungi cum χρήζεις, alioqui enim dicendum fuisse ὅσων χρήζεις (hoc enim significant hæc ejus verba τὸ σὸν μέγα ἐγράφεῖ ἄν) quasi vero non inveniatur χρήζω accusativo etiam junctum, pro volo, seu peto, aut requiro, & quasi non legamus apud Euripidem ὅσια χρήζω: item, Σὺ δ' ὡς τί χρήζων τήνδε ναυσολεῖς χθόνα; Fateor tamen alioqui commodè hic subaudiri infinitivum εἰπεῖν, cujus a Triclinio mentio fieri debuit. neque enim imperativus εἰπέ, quem extrinsecus subaudit (ut certè subaudiri debet) impediet quominus χρήζεις accusativum

OEDIPUM TYRANNUM. [205]

cusativum habeat: nisi et infinitivus præterea extrinsecus addatur: ut sit εἰπεῖ ὅσον χρῆζεις εἰπεῖν. Sic autem alibi τί δῆτα χρῆζεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν; Et τί δῆτα χρῆζεις; εἰς δόμους σείχειν ἐμὰς; Utrobique enim commodè subauditur δρᾶν aut ποιεῖν. Ideo autem de hac Trichlinii annotatione dicendum aliquid putavi, ut cautionem in legendis ejus Scholiis adhibendam esse docerem.

H. STEPHANVS.

376. ἢ κ). Scribitur & λέγειν: sed retinenda est nobis lectio nostra λίσσειν. H. STEPHANVS

V. 378. Schol. δεικνύειν. Sic Ed. Steph. Lege δόκινον.

383. βλέπει. Rectius βλέπει. Scholiastes uterque legit. CANTERVS.

V. 384. Οὐ γὰρ με μοῖρα πρὸς γέ σ' ἔπεισεν, ἐπεὶ — Homerus Il. X. 13.

Οὐ γὰρ με κτανέεις, ἐπεὶ ἔτοιμος ἐμὴν.

V. 388. Ω πᾶντε, κ) τύραννοι, —

Stobæus habet τυραννίς. quod mihi magis placet. H. STEPHANVS. Quid habeat Stobæus, nescio. Sed legendum opinor τυραννί. Si retines τύραννοι, vel τυραννίς, erit spondæus in sede quartâ.

V. 394. Schol. — ὑπὸ τὴν γῆν. Alter Scholiastes ὑπὸ λαγνῆν.

P. 67. l. 10. Oedipu. Oedipus, in vocativo, Oedipe, nunquam Oedipu.

V. 425. ἀμφιπλήξ, complexa; ut tibi tanquam equo infideat, teque agitet. CAMERARIVS.

P. 71. Schol. l. ult. ἐστὶ τὸ ἐξετάζει — Lege 448. 'Ευρίσκειν ἐστὶ, τὸ ἐξετάσει, —

V. 485. ὑπερ. forsan ὑπαλ. EDIT. LONDIN.

V. 540. ἢ τοσόνδ' ἔχεις Τόλμης πρόσωπον. Pro τόλμης scribendum τολμῆς. Nam quemadmodum τιμῆς pro τιμήεις, sic τολμῆς pro τολμήεις contractum usurpatur. CANTERVS, Nov. Lect. VIII. 5.

V. 534. λέγει. Alii λέγοι. EDIT. LOND.

V. 551. Οἷσθ' ὥς ποιήσων; pro ποιήσεις, Atticè. Sic Aristoph. CAMERARIVS. Canterus legendum putat ποιήσων. Nov. Lect. VIII. 5. Aristoph. Equit. 1155. Οἷσθ' ἔν' ὃ δρᾶσον. Ubi vide Casaubonum & Kusterum.

V. 583. Μαθεῖν δικαῖω. Æquum duco vicissim te interrogare exemplo tuo: ut sit κατὰ ταῦτα. CAMERARIVS.

V. 587. γῆς ἴσον νέμων, paria possidens.

V. 632. Vide Schol. Ined. ubi pro φρονεῖν for. φθονεῖν.

V. 649. Οὐκ εἰ σύ τ' εἰς οἶκός.

Alii

Οὐκ

Οὐκ ἢ σύ τ' οἶκός, σύ τε Κρείων καλὰ γέγρας.

ED. LONDIN.

V. 652. δοῶν. Synizesis.

V. 670. ἐναγῆ. Alii ἐναγῆ. ED. LONDIN.

V. 675. πάντων θεῶν Θεὸν πρόμον ἄλιον. Interpretantur, *deorum summum*. Et sane Sol summus deorum aliquando dicitur. In hymno, qui Orpheo adscribitur, ad Solem, vocatur αὐλοφυνῆς & ἀθάνατε Ζεῦ, in Senecæ *Thyest.* 789. dicitur *Terrarum Superumque parens*: in Fabrett & Boissard. Δὴ Ἡλῖω μεγάλῳ Σαράπιδι. Sol, inquit Spanhemius ad *Aristoph.* Nub. 573. πάμ-
μυγας a Themistio dicitur, & solo θεῷ vel Διοπότῃ nomine a Gentilibus sæpe designabatur.

In Virgilio *Æn.* XI. 785. Apollo audit, *summe Deum*, & *Pater omnipotens*: In Statio *Theb.* IV. 583. Bacchus ——— *Omnipotens Nisæe Pater*. Ovidius *Fast.* IV. 95. ait de Venere,

Illā deos omnes, longum enumerare, creavit,

Sol autem aut summus deorum vocatur, nempe, inferiorum, aut non distinguitur a summo Deo qui erat πολυάνυμος, & vocabatur Jupiter, Pan, Genius, Amor, Venus, &c.

V. 709. Παραφρόνιμον, ἀπορεῖν Ἐπὶ φρόνιμα. ———

Bis idem dicit, ut recte observat Scholiastes.

P. 105. Schol. l. ult. γενῶ. l. γῆς.

V. 730. ἐκ ἐρῶ — non dicam Apolline ab ipso, sed ab &c.

V. 732. ἥξει. Malim ἔξει. CANTERVS.

P. 108. Schol. l. i. 736. Παιδὸς δὲ βλάσας] καλῶς —

Lege 735. ἐν τριπλαῖς] καλῶς τὸν τόπον. ———

V. 747. ὑπογραφεῖς. Legitur etiam ὑπὸ γραφεῖς. quæ lectio magis mihi placet: ut sit ὑπὸ ποίᾳς μερίμνης γραφεῖς τῷ το λέ-
γεις. H. STEPHANVS.

P. 110. Schol. l. 9. εὖ τὰ πρὸ φωνῆς ταῦτα σημεία εἶπεν.

Puto, εὖ τὰ προφανέστατα σημεία εἶπεν.

Ibid. l. 10. Ὀμηρος. Alio sensu Homerus, ὁκνεῖω.

P. 111. Schol. l. 4. ἔληξεν Ἦγεν. L. ἔληξεν. 751. Ἦγεν.

V. 779. Ἐξικέτευσε. secundâ syllabâ longâ. an recte?

V. 782. ᾧδ' ἀνῆρ. Scribitur etiam γὰρ ὅδε γ' ἀνῆρ. quæ scrip-
tura in contextum recipienda videtur. H. STEPHANVS.

P. 112. Schol. l. ult. προεὐόδος. An προοδηγός.

V. 790.

OEDIPUM TYRANNUM. [207]

V. 790. Vide Triclin.

V. 797. Σπυδῆς. Schol. τῆς ἀρετῆς. Malè, ut & Dacier observavit.

P. 115. Schol. l. 10. ἐμῶ. l. ἐμῆς.

P. 117. Schol. l. penult. 821. Εἰπέ μοι ——— Corrupta sunt hæc.

V. 828. Vide Schol.

V. 832. τῷ ξένῳ Τύτῳ. Si propinquus ille fuit, quem occidi, Laii : id est (ut arbitror) si ille Laius fuit. τῷ δὲ γ' ἀνδρὶ, hoc homine : id est, me, demonstrativè. CAMERARIUS. Vide Schol. Johnson peregrino mihi. Male.

V. 843. μήτε. Pro μήτε affertur & μὴ ἔστι ex quibusdam exemplaribus : quod idem cum μὴ ἔστι esse constat. Potest tamen ferri & μήτε, ut infinitivi ἰδεῖν & ἐμβαλεῖν cum χρὴ repetito jungantur. H. STEPHANVS.

V. 849. σέλας. Forte σέλας, ut de sole loquatur. ED. LOND.

V. 859. ταῦτ'. alii τ' αὐτ'. i. e. τὰ αὐτά.

P. 121. l. 4. delet.

Ib. Schol. l. 9. ἀντιτρόφῳ l. ἀντιτρόφως.

V. 862. καλακλείναιεν. Legitur & καλακλείνειαν, & quidem elegantius. H. STEPHANVS.

V. 866. εἰς ἡμᾶς ῥέπει. Legitur & εἰς ἐμέ. quod tamen improbat Triclinius, sed immerito, quis enim ignorat in ἐμέ posteriorem syllabam ob sequentem literam ρ posse produci ? Utitur autem verbo ῥέπειν eodem ferè modo quo Aristoph. initio *Pluti* :

Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρητμὸς εἰς ταῦτ' ῥέπει,
Ἄλλ' εἰς ἑτέρον τι μείζον. H. STEPHANVS.

ἡμᾶς elegantius quam ἐμέ.

V. 876. Ὡς ἔχει ——— Proinde ego vaticinorum causâ neque huc neque illuc aspexero. Negat se, quasi proverbiali figurâ, vaticiniorum metu, vel quod levissimum sit, facturam. Non, inquit, manum verterim. Sicut & in Ajace, τῷ δὲ σε ψόφῳ ἐκ ἀν' εὐαφείην. Alij interpretati sunt, neque huc neque illuc respexero, neque his neque illis credidero. Mihi tamen illud placuit. CAMERARIUS.

V. 892. Ὑβρις φυλεῖται τύραννον. Forf. τυραννίδ'.

P. 127. Schol. l. ult. ὠφελείμῳ. l. ὠφελίμῳ.

V. 933. ἄγαν. Legitur & ἀναξ quæ etiam lectio, locum habere hic potest. Videtur tamen Schol. legisse potius ἄγαν. H. STEPHANVS.

V. 940.

V. 940. πόρῃς. Rectius πόρῃς, ut habent quædam exemplaria. H. STEPHANVS.

V. 968. Πρὸ τῆς. Repone πρὸς, ut in aliis codicibus legitur. πρὸς τῆς τύχης, pro ὑπὸ τῆς τύχης. At πρὸ non videtur ferri posse, licet in Turn. Editione habeatur. Paulo post autem v. 974. pro ἀγγελῶν scribitur & ἀγγελαίν. Convenit autem loco utrumque tempus. H. STEPHANVS.

V. 983. τί δῆτ' ἂν — σκοποῖτό τις — τὸς ἄνω κλάζοντας ὄρνις; — Ex Homero, ut opinor, Il. M. 237.

Τὴν δ' οἰωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελεύεις
Πείθεσθαι τῶν ἔτι μελαίρετόν, εἰδ' ἀλεγίζω,
Ἐἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι πρὸς ἧν τ' ἡλιόν τε,
Ἐἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, ποτὶ ζόφον ἡρόεντα. —
Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

V. 1104. Εἰ μὴ κῦρει. Lego Εἰ μὴ ῥύρει. ut in nonnullis Edit.

V. 1106. μέγας ὀφθαλμός. Forf. μέγας γ' ὀφθαλμός. duplicet ὀφθαλμός μέγας. Sed vide *Trachin.* 206.

V. 1012. ἡ δ' θεμιτόν. Est συνίησις, inquit Triclinius. Et tamen si συνίησιν admittis, ruit versus. Sed forsan Triclinius legebat θεμιστόν, non θεμιτόν.

V. 1017. εὐτυχῶς. Nam feliciter cecidit quod illinc abfui: adeptus enim Thebanum regnum fortunato exilio sum usus. CAMERARIVS.

V. 1125. Σὺ πρὸς. Ut, te domum reverso, ipse aliquid lucraret. Vide *Trachin.* 193.

V. 1056. Schol. l. 8. Οἰδίπῃς. puto Οἰδίπυς.

V. 1038. μηδενί, scribitur & μή τινι. CAMERARIVS.

V. 1065. εἰ πυχῶροι. Scribitur etiam οἱ πυχῶροι, & quidem rectius, ut opinor. H. STEPHANVS.

P. 146. Schol. l. 1. Ὑμεῖς γὰρ. corrige γέ, & l. 8. pro ἔγω, L. ἔχω.

V. 1093. Legitur Αἴξασα. Sed recte Ἀἴασα. H. STEPHANVS.

V. 1104. ὥς μὴ ῥυαθεῖν. Affertur & alia lectio, ὥς τέ μ' ῥυαθεῖν. Sed nostra potior videtur. Expungenda est autem quæ ante ἔτι habetur interpunctio. H. STEPHANVS.

P. 151. l. 13. post Οἰδίποδι, inferre 1117.

V. 1111. Τῆς γὰρ πέφυκα &c. Eleganter.

P. 149. l. 10. Oedipu. Scribe Oedipe.

V. 1128. Αἴσι πλείετα συμπαίξει.

Frag-

OEDIPUM TYRANNUM. [209]

Fragmentum Anacreontis :

ὦ Νῆαξ, ὦ δαμάλης Ἔρως,
ὦ Νύμφαι κυανώπιδες
Πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη
Συμπαίχουσιν —————

V. 1130. Πρέσβεις. Legitur & Πρέσβυν. quam lectionem sequendo (ut certe Scholiaſtes eam ſecutus eſſe videtur) non fuerit ponenda hypodiaſtole ante γαθμαῖσθαι. H. STEPHANVS.

V. 1135. Περύχοις. Crediderim interpungendum potius eſſe poſt τάχ' ἂν πα, quàm poſt περύχοις. H. STEPHANVS.

V. 1156. τρεῖς. Menſes tres. Video & ſic exponi, tria tempora, ver, æſtatem, autumnum. CAMERARIVS. Vide etiam Dacerium.

V. 1184. τῶνδε. Scribitur & τόνδε, ac fortasſe melius. H. STEPHANVS.

V. 1178. Interrogationis notam poſt τῷδικον retinere nolui. H. STEPHANVS.

V. 1186. εἰρήσομαι. Malo ἐξήσομαι. ut ſit Iambus in pede quarto.

V. 1189. Οἱμοί. — Pro λέγειν quidam Codd. λέγων, quod certè conveniet cum ſequentē ἀκύν. Hei mihi, inter exponendum tibi hanc rem, ad eam tandem partem prope accedo quæ periculofa eſt. Ad quæ Oedipus, Ego itidem te audiens, ſum propinquus periculo. Sed quid ſi λέγειν retineamus, itidemque ἀκύν ſcribamus? ut ſit δεινῶ λέγειν, eo quod grave dictu ſit, itidemque δεινῶ ἀκύν, quod grave ſit auditu : hoc ſenſu, ſi tibi jam eo deveniendum eſt ut dicas quod eſt δεινὸν λέγειν, & ego viciffim eo devenire cogor ut audiam quod eſt δεινὸν ἀκύν. Vel, ſi tibi inſtat tempus dicendi, & mihi audiendi. H. STEPHANVS.

V. 1210. ὑμᾶς. Edit. Steph. ἡμᾶς, quod & agnoſcere videntur Schol. Scribitur ἔ' ὑμᾶς, inquit Stephanus. atque ita Schol. Ined.

V. 1210. ὦ γενεαί. Alii, ὦ ἰὼ γενεαί. EDIT. LOND.

P. 162. Schol. l. 15. ὅς L. ὅς. l. 20. τάττωται. L. τάττω κ.

V. 1221. φεῦ. Alii ὦ Ζεῦ. EDIT. LOND.

V. 1237. Δικάζει. Alii ὅς δικάζει. EDIT. LOND.

V. 1252. τὰδ' αὐτίκα εἰς — Forſan αὐτίκ' εἰς —

V. 1253. Ἐκόλια καὶ ἀκοῖα. Puto Triclinium legiſſe καὶ ἰκόλια. quem non ſequor.

V. 1254. αἰ ὦ. Legitur & αἰ φανῶς' ſine αἰ. quæ particula huic loco aptiſſima eſſet, ſed ejus prior litera durè hic ecthliſin pati videtur. H. STEPHANVS.

P. 167. Schol. l. 8. Δανέβιος. Πολιάρχος. Lege Δανέβιος. Φῶ-
σις Πολιάρχος. ——— l. 12. Τί ἐκόςῃς. Forf. ὅτι.

V. 1262. καὶν. Si legatur καὶν fine accentu, jungetur cum da-
tivo ἐμοὶ, ut sit pro καὶ ἐν ἐμοί. H. STEPHANVS.

V. 1278. φοιτᾷ. An φοίτα?

V. 1287. εἰράναι. Ed. Turn. αἰράναι, & in eadem annotatur
altera lectio αἰώρην. At ego αἰράναι quidem per errorem ir-
repsisse puto, at αἰώρην versum ingredi non posse manifestum
est. Retinendum igitur dico εἰράναι, quam lectionem confirmat
non scholiastes solum, sed Eustathius quoque. H. STEPH.

Cum dicit, αἰώρην versum non posse ingredi, nempe primam
syllabam non posse corripī, sequente vocali, fallitur, ut opinor.

V. 1294. ὕψιστο forf. ὕψωντο.

V. 1297. Ὀψοίαθ'. forf. Ἀψοίαθ' —

P. 171. Schol. l. 10. αὐτὸν. forf. αὐτὴν. & l. 9. πορεύοντα.
l. πορεύονται. ———

V. 1302. ——— αἰμαλὸς ἐτέγγετο.

Forfan, αἰμαλὸς τ'. ——— EDIT. LOND.

V. 1332. πᾶ μοι φθογὰ Διαπέταται. Quò dispergitur?

V. 1342. τοσέτοις. Alii τόσοιςδε. ED. LOND.

P. 184. Schol. l. ult. ἀκατανόησι. f. ἀκατανόησις.

V. 1437. Ἄλλ' εἰ τὰ — Adstantes alloquitur.

V. 1439. Αἰδεῖσθ' ἀνακλὸς ἥλιος — Dacier, *Reveremini
lucem solis, qui ostendit, &c.* Malè.

V. 1441. Μῆτ' ὄμβρος ἱερὸς. Dacierius ὄμβρον ἱερὸν interpreta-
tur *lustrales aquas*. Acutè: sed, ut ait Seneca, nihil acutius est
aristà. Innumera sunt quæ Græci ἱερὰ vocant. Omnes fontes
sunt ἱεροί, & plerique montes. Homerus areas, farinam, custo-
des, diem, & tenebras *sacros* vocavit, Il. E. 499. ἱεραὶ κατ'
αἰώνας. Λ. 630. ἀλφίτῃ ἱερῇ ἀκλὴν. K. 56. & Ω. 681. φυλά-
κων ἱερὸν τέλος. Θ. 66. ἱερὸν ἡμαρ. Λ. 194. κνέφας ἱερὸν.

V. 1486. Vide Schol. & Clarke ad Homer. Il. E. 770.

P. 194. Schol. l. 2. ἡμέλεις. L. ὕμελεις.

V. 1501. Οἶον. Legitur & οἶω. Sed dicitur βιώναι βιὸν, non
βιῶν, quod sciam. At Schol. Οἶον pro πῶς accipit, quod non
probo. H. STEPHANVS.

V. 1508. σφῶν δ'. Alii σφῶνθ'. ED. LOND.

V. 1518. μή σφε παρίδης. Puto περιίδης. Et sic emendasse
video R. Dawes, *Misc. Crit.* p. 268.

V. 1528. Ἄλιν — Ἄλιν ἢ ἐξήκεις δακρυῶν; *Satis est. Nam quo
te luctus abripit?* EDIT. LOND.

V. 1531. ὅ. Potius ὅν. ED. LOND.

V. 1545. καὶ τύχαις. Videtur scribendum ταῖς τύχαις. Nam
quid ζήλω velit, etiam sum incertus. CANTERVS.

OEDIPUM TYRANNUM. [211]

Ex notis Dacerii.

V. 65. 'Ως' ἐκ. Sophocle explique ici adroitement le tems où commence sa piece. C'est après le lever du Soleil.

V. 771. Πῶς ἦσαν. Seneque trompé par les mœurs de son tems, & méprisant la simplicité des tems heroïques, a crû qu'une si petite escorte ne convenoit pas à un roy : c'est pourquoi il a mieux aimé faire une impertinence que de suivre cette simplicité ; car il dit que Laius étoit parti avec une nombreuse suite, mais que presque tous les gardes s'étans égarés, il ne s'en trouva près de lui qu'un très-petit nombre.

*Plures fefellit error ancipitis viæ,
Paucos fidelis curribus junxit labor.*

Voilà une belle invention ! de faire égarer les gardes dans un voyage de Thebes à Delphes, c'est à dire, dans un chemin aussi connu que celui de Paris à Versailles ; & presque aussi fréquenté.

V. 1081. Θάλλει. Oedipe doute encore de sa naissance, & il a quelque raison d'en douter : car il pouvoit fort bien avoir été exposé sans être le fils de Laius, n'y ayant alors rien de plus ordinaire que ces aventures d'enfans exposez.

V. 1090. ἰθὺς, ἰθὺς. Jocaste voyant que tout ce qu'on peut dire à Oedipe ne fait qu'irriter sa curiosité, va se donner la mort comme elle la resolu, & ne dit à Oedipe que ce peu de paroles qui sont les seules qu'elle pouvoit lui dire dans cet état. Sophocle connoit admirablement ce qu'il faut faire, & personne ne fait mieux garder toutes les bienséances ; Il y en a une ici qu'on ne sauroit assez admirer. Il falloit que Jocaste assistât à la reconnaissance d'Oedipe, cette reconnaissance ne pouvoit se faire sans elle, mais il ne falloit pas qu'elle attendît qu'il se fût reconnu, car après s'être reconnus tous deux, ils ne pouvoient & ne devoient plus se trouver ensemble : voilà pourquoi Jocaste qui le reconnoit la premiere, le quitte en même tems, avant qu'il se soit reconnu. On admirera d'avantage cette sagesse de Sophocle, si l'on prend la peine de voir le mechant effet que produit le dialogue de Jocaste & d'Oedipe, dans la Piece de Seneque. Il est impossible de le lire sans en être choqué. M. Corneille n'est pas tombé dans ce defaut de Seneque, mais il n'a pas non plus imité l'adresse du Poëte Grec, car Jocaste n'assiste pas à la reconnaissance d'Oedipe, & elle quitte le théâtre avant que de l'avoir reconnu, ce qui fait perdre une fort grande beauté à sa piece.

1240. Ἀντίπρῶτος. Le Chœur doit toujours s'intéresser aux malheurs des principaux personnages, & par conséquent les principaux

principaux personnages ne doivent pas être vicieux ; car si cela étoit, le Chœur ne pourroit s'intéresser pour eux, sans s'intéresser pour le crime. Il faut qu'ils soient d'une vertu commune, & qu'ils ne pèchent que par infirmité, vaincus par des passions dont ils n'auront pas été les maîtres. Si l'on introduit des caractères vicieux, ce ne doit être que dans les seconds personnages.

1292. Περὶνας. L'ancien habit des femmes Grecques étoit l'habit Dorique ou Carien, qui s'attachoit avec des agraffes ; mais le mauvais usage qu'elle firent de ces agraffes en quelque rencontre obligea les Grecs à leur faire prendre l'habit Ionien. On peut voir sur cela Herodote liv. 5.

1331. Φεῖ. Il étoit très-difficile, & très-hazardeux de faire paroître Oedipe en l'état où il se trouve ; mais Sophocle le fait avec un très-grand succès, & il ne lui met dans la bouche que des paroles très-convenables, & très-touchantes. Il a choisi précisément tout ce qu'il devoit dire, & on l'a fait mal parler, quand on l'a fait parler autrement. On n'a qu'à voir tout ce qu'il dit dans Seneque. Il n'y a rien de plus utile que ces sortes de comparaisons.

1416. ὦ γάμοι. Longin a mis dans tout son jour la beauté de ces vers dans le XIX. chapitre de son Traité du Sublime.

1441. ὀμβρος ἱερὸς. Les eaux lustrales. En effet dans les aspersions, ces eaux tombent comme une pluie sur ceux qui assistent au sacrifice ; cela est beau, & n'avoit point été expliqué.

1464. Ἄλλ' ἔα. Oedipe croit diminuer quelque chose de l'atrocité de ses crimes, & faire quelque sorte de réparation à ses parents, en satisfaisant même après leur mort, à ce qu'ils avoient ordonné de lui dès sa naissance. Cela me paroît très-naturel & très-passionné.

1526. Οὐ καίρες. Mais on l'état où vous êtes, priez seulement les Dieux qu'ils ne me laissent pas toujours vivre. Ce passage, qui est très-beau, étoit corrompu dans le texte : car ces paroles, οὐ καίρες ἀνὴρ ζῆν, ne sont pas intelligibles, au moins pour moy, & ne font aucun sens raisonnable. J'ay corrigé οὐ καίρες ἀνὴρ ζῆν. Priez seulement pour moy que je ne vive pas toujours. Oedipe se trouve si malheureux, qu'il craint que les Dieux ne le laissent toujours vivre, comme il a déjà dit, Je say pourtant fort bien que ni maladie, ni aucun autre accident ne peut avoir la force de trancher mes jours. Il regarde donc la mort comme la plus grande & la seule grace que les Dieux puissent lui faire, & il ordonne à ses filles de la leur demander pour lui. Cela est fort touchant. Les Traducteurs Latins se tirent d'affaires comme ils peuvent en mettant un mot Latin pour un mot Grec, sans se mettre autrement en peine du sens.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΑΠΑΓΩΓΗ· Φιλοκτῆτες ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ
Νεοπτολέμῳ καὶ Ὀδυσσεύς καθ' Ἑλένην μαυρίαν, ὃς καὶ
μαυρίαν Κάλχανι, ὡς εἰδὼς χρησμούς συνέλεξιαι πρὸς
τὴν τ' Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεύς νύκτωρ ἐνεδρεθείς,
δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἑλλησιν· ἢ ᾗ σκίῳ, ἐν Λήμνῳ· ὃ ᾗ
χορὸς ἐκ γερόντων τῶν τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων·
κεῖται ᾗ καὶ παρ' Αἰγύλῳ ἢ μυθοποιῶν· ἐδιδάχθη δὲ
Γλαυκίππῳ· πρῶτος δὲ Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

ΕΝ Χρυσῇ Ἀβλυᾷ βωμὸν δῆκεχωσμήν,
ἔφ' ὅπερ Ἀχαιοὺς χροθὲν λυθύσαι μόνοις,
Ποίαντι ἤδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ σιωπῶν·
Ζητῶν ᾗ τῆτον ναυάτη δεῖξαι σόλῳ,
Πληγὴς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπει· ἐν λήμνῳ νασπῶν,
ἔλεντο δ' Ἀχαιοὺς εἴφ' ἀλώσετο Ἴλιον·
Τοῖς Ἡρακλῆες πόροισι, παιδί τ' Ἀχιλλεύς·
Τὰ πῶς ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτῆτη μόνῳ·
Πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεύς ἀμφοτέρους σιωπήγαγν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ πρόσωπα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΕΜΠΟΡΟΣ, ἢ ἄγγελος.

ΗΡΑΚΛΗΣ ἐπιφαινόμενος.

Προλογίζει δὲ ὁ Ὀδυσσεύς.

SO-

S O P H O C L I S
P H I L O C T E T E S .

PERSONÆ *hujus Fabulæ.*

ULYSSES.

NEOPTOLEMUS.

CHORUS, *qui constat ex senibus simul se-*
quentibus Pyrrhum in navi.

PHILOCTETES.

MERCATOR.

HERCULES.

Præfatur Ulysses.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΑΚτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
 Λήμνῃ, βροτοῖς ἄσειπτος, εἰδ' οἰκαμένη
 Ἐνθ', ὠκράλῖς παλρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, πὺν Μηλιά
 Ποῖαν/Θ ὕον ἐξέθηκ' ἐγὼ πόλε, 5
 Ταχθεῖς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασόνων ὕπο,
 Νόσῳ καλασάζον/α διαβόρῳ πόδα.
 Ὅτ' ἔτε λοιβῆς ἡμῶν, ἔτε θυμάτων
 Παρῇν ἐκήλοισ προδιγεῖν· ἀλλ' ἀγρίαις
 Καλεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις 10
 Βοῶν, σεναζών· ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δέῃ
 Λέγειν; ἀκμή γ' εἰ μακρῶν ἡμῶν λόγων·
 Μὴ καὶ μάθῃ μ' ἡκον/α, κακχέω τὸ παῖν
 Σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.

1. Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς] καὶ παρὰ τὴν πελοποννησίαν
 ὁ Ὀδυσσεύς, καθάπερ καὶ παρὰ Εὐριπίδην, ἐκεῖνο μὲντοι διαφέρει, παρ'
 ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεὶ ἀφελίθησιν· ἔτος δὲ τὴν Νεο-
 πτόλεμον παρεισάγων, διὰ τῆς παῖα οἰκονομίας· τὸ δὲ ἀκμή, διὰ τὸ
 εἶναι αὐτὴν νῆσον. 2. Λήμνῃ, βροτοῖς ἄσειπτος,] ἐν ἐρήμῳ γὰρ μέρει τῆς
 Λήμνης ἐξετέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἄσειπτος, ἀπατήλος, ἀδιόδευτος. ἐν
 ἐρήμῳ γὰρ τόπῳ τῆς νήσου ἦν ἐκτιθεῖς. 3. Ἐνθ', ὠκράλῖς παλρὸς]
 στρατοῖς

SOPHOCLIS PHILOCTETES.

ULYSSES.

L Itus quidem hoc *est* mari circumdatæ terræ
Lemni, mortalibus nec tritum, nec habitatum.
Ubi, O patre Achivorum optimo oriunde
Achillis fili Neoptoleme, Meliensē
Pœantis natum exposui ego olim,
Jussus hoc facere a ducibus,
Morbo cum manaret voraci pedem ;
Quòd neque libamina nobis, neque vīctimas
Liceret quietis tangere ; sed diris
Tenebat semper tota castra execrationibus,
Clamans, gemens : sed hæc quidem quid attinet
Dicere ? Tempus enim non *suppetit* nobis ad longa
Neresciscat me venire, et effundam omne [dicta ;
Commentum, quo *me* illum mox capturum arbitror.

τραφεὺς ἐκ πατρὸς Ἑλλήνων κρατίστῃ. λείπει ὅν ἡ Ἔξ. τὸ δὲ ἐξῆς, εἴθα
ποτὲ ἐγὼ ἐξέθηκα τὸν Μηλιά Ποίαντος υἱόν, ὃ Νεοπτόλεμε παῖ Ἀχιλ-
λῆως. 4. Τὸν Μηλιά] τὸν Θεσσαλόν. ἀπὸ πόλεως. Ἀττικὸν δὲ τὸ Μη-
λιά. 7. Καλαρῆροισι] οἱ καλαρῆροισι, τηρόμενοι, λυόμενοι. Ib. Δια-
βόρῳ] τῇ τὸν πόδα ἐσθίωσιν, σπηλικῇ, τῇ διαβίβρωσκόσῃ, τῇ καλυ-
μίνῃ φαγεδαίνῃ. πάθος δὲ τὸ ἐν ἔτῳ λεγόμενον παρὰ τοῖς ἱατροῖς.
13. Κάκχῳ τὸ πᾶν] ταράξω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμεληγόντων.

17. 1.

- Ἄλλ' ἔργον ἤδη σὸν, τὰ λοιφ' ὑπηρεῖν, 15
 Σκοπεῖν θ' ὅπως 'ς ἐνταῦθα δίδοιτο πένερα
 Τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίας διπλῇ
 Πάρεσιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 Δι' ἀμφιτεῖτο αὐλὶς πέμπτῃ πονή.
 Βαῖον δ' ἐνερθεν ἐξ ἀρμερῆς τάχ' αὖν 20
 Ἴδοις ποτὸν κρῖναῖον, εἴπερ ἐστὶ ζῶν.
 Ἄ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν', εἴτ' ἔχει
 Χῶρον πρὸς αὐτὸν τὸν δέ γ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ.
 Ὡς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις,
 Ἐγὼ δ' ὅφρα ζωῶ κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἴη. — 25
 Νε. Ἄναξ Ὀδυσσεὺς τ' ἔργον εἰ μακρὰν λέγεις,
 Δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἀνὴρον εἰσορᾶν.
 Οδ. Ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; εἰ γὰρ ἐννοῶ.
 Νε. Τόδ' ἐξυπέρθε, ἔτις γ' εἰδὲς τύπῃ.
 Οδ. Ὅρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῇ. 30
 Νε. Ὅρῳ κενὴν οἰκῆσιν ἀνθρώπων δίχα.
 Οδ. Οὐδ' ἐνδον οἰκοποιὸς ἐστὶ τις τροφή;
 Νε. Στειπρὴ γὰρ φυλλὰς ὥς ἐναυλίζοντί τῳ.
 Οδ. Τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κεδέν ἐοῖ' ὑπόσεγον;
 Νε. Αὐτόξυλόν γ' ἐκπωμα, φανλέργας τινὸς 35
 Τεχνήματ' ἀνδρὸς, ἔτι πυρεῖ ὁμῶς τάδε.

17. ἵν' ἐν ψύχει μὲν] ἐν χειμῶνι μὲν, ἐν κρύει, πάρεσι θερμοαί-
 νεσθαι, τῆς ἀκτῖνος τῇ ἡλίῳ ἐκατέρωθεν προσβαλλέσσης· ἐκ ἐν ταύτῳ,
 ἀλλ' ὅτε μὲν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἐλαύνει ὁ ἥλιος, διὰ τῆς ἀνα-
 τολικῆς σωματός· ὅτε δὲ εἰς τὸ δυτικόν, ὁμοίως. ἐν δὲ θέρει τῆς πονῆς
 ἀπολαύειν. 18. Διπλῇ πάρεσιν ἐνθάκησις] διπλῇ καθέδρῳ πρὸς ἡλίου
 θερμοαυομένην. 19. Δι' ἀμφιτεῖτος] τῇ ἀμφιτέρωθεν τετραμένῃ.
 25. Κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἴη] ποιοῦτο, διανύοιτο, περὶ αἰνῶν, ἢ εἴη. οἱ
 τραγικοὶ γὰρ τῇ Εἰ διφθόγῳ χρῶνται ἀντὶ βραχείας κατὰ κοινὴν συλ-
 λαβήν.

Sed officium jam *est* tuum, ut in cæteris subservias,
 Dispiciasque ubinam sit hîc duplici-ostio petra,
 Talis *nempe*, ubi in frigore duplex ad solem
 Est sedes, æstare verò somnum
 Per perviam aulam provocat aura.
 At paulum infrà ad lævam *manum* forsitan [est.
 Videre queas fontem potabilem, siquidem super-
 Hæc mihi, silentio accedens, renuncia, an habitet
 Hoc ipso in loco, an alibi sit,
 Ut quod superest dicendum tu quidem audias,
 Ego verò dicam; sic operas mutuas præstemus.
Ne. Rex Ulyssè, rem facilem narras,
 Videor enim specum, qualem vis, videre.
Ul. Supernè an infernè? non enim intelligo.
Ne. Illum supernè, & vestigii nulla cernitur nota.
Ul. Vide an somno recumbat.
Ne. Video absque hominibus vacuum habitaculum.
Ul. Neque intus est domesticus ullus cibus? [piam.
Ne. Lectus est e foliis stratus ut inhabitantis cujus-
Ul. Cæterane *sunt* deserta, et nihil ultrà sub tecto est?
Ne. Poculum est totum ligneum, vilis cujusdam
 Opus artificis, & simul focalia hæc.

λαβὴν. 26. Τῆργον ἔμ.] ἡ μακρὰ πόνος δέσμευτον. ἡδὴ γὰρ εἰσεῖδον
 τὸ αὐτὸν ὃ λέγεις. 28. Ἀνωθεν, ἢ κάτωθεν;] ταπεινόν, ἢ ὑψηλόν;
 32. Οἰκοποιὸς] οἰκοποιὸς λέγεται ἢ ἐν οἴκῳ γενομένη τροφή. 33. Στει-
 πὴ γε φυλλὰς] χαμαισεωσία ἐκ φύλλων, ἡπλωμένη καὶ παλιμένη,
 ὡς κοιμωμένη ἐπ' αὐτῇ τινός. 34. Ὑπόστεγον] ὑπὸ τῇ στέγῃ. 35.
 Αὐτόξυλον γ' ἐκπ.] πωλήριον μονόξυλον, τέχνημα ἀνδρός Φαύλως ἐξ-
 γασόμενον, ὃ ἐστὶν ἰδιώτης καὶ ἔτεχνίτης. 36. Πυρεῖ' ἐμῶ] πυρόβολα.

38. Ἰδ',

208 SOPHOCLES TRAGOEEDIA

Οδ. Κείνῃ τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

Νε. Ἰὲ ἰὲ· Ἐ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλπειαι

Ῥάκη, βαρείας τῷ νοσηλείας πλέα.

Οδ. Ἀνὴρ κατοικεῖ τῆςδε τῆς τόπας σαφῶς. 40

Κᾶς' ἔχ' ἐκάς πα· πῶς γ' ἂν νοσῶν ἀνὴρ

Κῶλον παλαιᾷ κηρὶ, προσβαίη μακρὸν;

Ἄλλ' ἢ πὶ Φορβῆς νόσον ἐξελήλυθεν,

Ἡ φύλλον ἔτι νῶδων κατόιδε πα.

Τὸν ἔν παρόντα πέμψον εἰς καλασκοπὴν, 45

Μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὥς μᾶλλον ἂν

Ἑλοῖό μ' ἢ τῆς πάντας Ἀργεῖας λαβεῖν —

Νε. Ἄλλ' ἔρχεταί τε, καὶ φυλάξειαι σίβη.

Σὺ δ' ἔτι χρεῖζεις φράζε δαίμονα λόγῳ.

Οδ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας, 50

Γενναῖον εἶναι μὴ μόνον τῷ σώματι,

Ἄλλ' ὡς τι καινὸν ὦν περὶν οὐκ ἀκήκοας,

Κλύης, ὑπεργεῖν, ὥς ὑπηρέτης πάρει.—

Νε. Τί δὴτ' ἄνωγας;

Οδ. Τὼ φιλοκλήτης σὲ δεῖ

55

Ψυχῶ ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψης λείων,

Ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,

Λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' ἔχει κλεπτεόν.

Πλεῖς δ' ὥς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυικόν

38. Ἰὲ, ἰὲ·] ὁρᾷ τὰ ῥάκη τῷ θαύματι τῷ φιλοκλήτης ξηραίνόμενα ἐν ἡλίῳ, καὶ ἐκπλήττειται ὡς βαρέως αὐτῷ νοσῶντος. 39. βαρείας τῷ νοσηλείας] νόσον βαρείας πεπληρωμένην, ἢ νοσοκομίας, ἢ τῆς ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας. 42. Κῶλον] πόδα. Ib. Κηρὶ,] νόσον. 43. Νόσον] ὁδόν. 44. Νῶδων] βολάνην τινα παυσώδων. 45. Τὸν ἔν παρόντα]

Ul. Hujus thesaurum narras scilicet.

Ne. Eheu, et hîc alii siccantur

Panni, fœdâ fanie pleni.

Ul. Vir in hîsce habitat locis planè. [vir æger

Atque alicubi non procul abest: quomodo enim

Pede, a veteri morbo abeat longiùs?

Sed vel ad victum *parandum* exiit, [dium:

Vel folium, si quod novit alicubi doloris reme-

Qui adest igitur *servum* mitte speculatum

Ne imprudens in me incidat: nam me magis

Omnes Argivos optaretprehendere. [quàm

Ne. Abit jam ille, & femita custodietur.

Tu verò si quid vis *ultrà*, altero dic fermone.

Ul. Achillis fili, oportet te, *in hisce* quorum gratiâ

Strenuum esse non solum corpore, [huc venisti,

Sed si quid novum, priùs inauditum tibi

Audias, ministrare in eo, uti minister ades.

Ne. Quid ergo jubes?

Ul. Philoctetæ te convenit

Animum subdolis fallere dictis:

Cum te rogaverit quisque et unde ades, [cendum)

Dic, filius Achillis *sum* (nihil enim hîc falsi di-

Navigas autem domum versus, relicto navali

παρόντα] ὡς τινὸς παρισχόμενος αὐτῷ. 46. Προσπισῶν] ἀπαντήσας,
ἱπιπτεῶν. 48. Ἄλλ' ἐρχέσθαι] ἀπέρχεται, φησὶν, ὁ θεράπων εἰς κοι-
τασκοπήν. Ib. Φυλάξεται] φυλαχθήσεται παρ' ἡμῶν ἡ ὁδὸς αὐτῆς.
56. Λόγοισιν ἐκκλέψης] ἤγειν ἀπάλησής. 58. Τὸδ' ἐχὶ κλεπτεῖον]
τὸτο γὰρ ἐχὶ ψευδόμεθα.

D d

60. Ἐχθρός

210 SOPHOCLIS TRAGOEDIA

Στρώθωμ' Ἀχαιῶν, ἔχθη ἔχθήρας μέγα, 60
Οἱ σ' ἐν λιταῖς σείλαντες ἐξ οἴκου μολεῖν,
Μόνιν δ' ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίε,
Οὐκ ἤξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
Ἐλθένι δέναι κυρῆως αἰτεμενῶ,
Ἄλλ' αὐτ' Ὀδυσεὺς παρέδοσαν λέγων ὅς' ἀν 65
Θέλης καθ' ἡμῶν ἔχαλ' ἐχάτων κακά.
Τέτων γὰρ εἰδέν μ' ἀλγυνεύς· εἰδ' ἐργασῇ
Μη ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
Εἰ γὰρ τὰ τέδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
Οὐκ ἔστι πέρας σοὶ τὸ Δαρδάνειον πέδιλον. 70
Ὦς δ' ἔς' ἐμοὶ μὲν ἔχει, σοὶ δ' ὁμιλία
Πρὸς πόδες πιση καὶ βέβαια, ἔκμαθε.
Σὺ μὲν πέπλωσας, ἔτ' ἐνορκος εἰδένι,
Οὐτ' ἐξ ἀνάγκης, ἕτε τε πρώτης φόβου.
Ἔμοι γὰρ τέτων εἰδέν ἔς' ἀρνῆσιμον. 75
Ὦς· εἰ με τόξων ἐκτραχὴς αἰσθήσεται,
Ὁλώλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυών.
Ἄλλ' αὐτὸ τέ το δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεύς
Ὅπως γλήσῃ τῶν ἀνικῆτων ὀπλων.
Ἐξοίδα καὶ φύσει σὲ μὴ πεφυκότα 80
Τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾷσθαι κακά.
Ἄλλ' ἥδ' ὑ γάρ τοι κῆρυμα τὴ νίκης λαβεῖν.
Τόλμα· δίκαιοι δ' αὖτις ἐκφανέμεθα.
Νῦν δ' εἰς ἀναιδές ἡμέρας μέρεσσιν βραχὺ

60. Ἐχθος ἐχθήρας] οἱ γὰρ ἐξ ἐνὸς ἠδικημένοι, φιλοῦσιν ἀλλήλους.
61. Στείλαιες] κατέσαντες. 62. Τὴνδ' ἄλωσιν] Τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς
Ἰλιον. 63. Οὐκ ἤξιωσαν] Οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο. 66 Ἐσχατ' ἐσ-
χατων κακὰ] Αἰσχυρότατα. 69. Εἰ γὰρ τὰ τυδε τόξα] πορροπηνικὰ
ἢ

Exercitu Achivorum, odio quos oderis acerbò
 Qui te precibus vocantes domo proficisci,
Tuâque ex profectiōne unicam habentes capiendi
 Non dignati sunt Achillea arma [Ilii spem,
 Venienti *licet* dare, & jure petenti,
 Sed ea Ulyssi dederunt, *tum* dices quæcunque
 Vis in me extrema omnium malorum mala.
 In hisce enim neutiquam me dolebis: si verò feceris
 Non ista, dolorem omnibus Argivis incuties.
 Si enim hujus arcus non capientur,
 Non poteris expugnare Dardani solum.
 Quod autem mihi non, tibi verò colloquium
 Cum eo fidum et firmum sit, hinc discce.
 Tu quidem navigâsti, neque juramento obstrictus
 Neque ex necessitate, neque primæ classis. [ulli,
 Mihi autem nihil horum potest negari.
 Quare si me, arcum qui tenet, senferit,
 Perii, et te simul mecum perdam.
 Quin hoc ipsum *tibi* cogitandum est, furto
 Ut auferas invicta arma.
 Pernovi sane te non esse eo ingenio natum,
 Ut hisce *dictis* utaris, aut dolo struas *alii* malum,
 Attamen jucunda res est victoriam consequi.
 Aude. Justi verò post iterum erimus. [pudentiæ
 Nuncautem *in* brevem hanc diei portionem ad im-

εἰς τὴν συμμαχίαν, ὃ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ψιλῶς τὰ τόξα ἀνόμασεν· εἰς
 δὲ τὴν πόρθησιν, τὸν Νεοπτόλεμον. 73. Οὐτ' ἑορκος] ἄμυσαν γὰρ τῷ
 Τυνδάρεω πάντες οἱ Ἕλληνες συνελθεῖν ἐὰν ἀρπασθῇ ἡ Ἑλένη.

- Δός μοι σεαυτὸν κατὰ τ' λοιπὸν χρόνον 85
 Κέκλησο πάντων εὐσεβέσσι βροτῶν. —
- Νε. Ἐγὼ μὲν εἰς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύαν,
 Λαερτιάδῃ πατρί, τὰςδε καὶ πράσσειν συγῶ,
 Ἐφω γὰρ εἰδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 Οὐτ' αὐτὸς, εἴθ' (ὥς φασιν) εἰ κ' φύσας ἐμέ. 90
 Ἄλλ' εἴμ' ἔτοιμ' πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν,
 Καὶ μὴ δόλοισιν· εἰ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς
 Ἡμᾶς πᾶσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 Περμφθείς γε μῦθοι σοὶ ξυωεργάτης, ὀκνῶ
 Προδότης καλεῖσθαι. Βέλομαι δ' ἄναξ καλῶς 95
 Δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς.
- Οδ. Ἐδὲ πατὴρ παῖ, καὐτὸς ἂν νέῃ ποτὲ,
 Γλῶσσαν μὲν ἄργον, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
 Νυνὶ δ' εἰς ἑλεγχὸν ἐξίων, ὀρῶ βροτοῖς
 Τὴν γλῶσσαν, εἰ καὶ τὰργα πάνθ' ἱγερδμήν. 100
- Νε. Τί εἰ μὲν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψεύδῃ λέγειν;
- Οδ. Λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτῆτην λαβεῖν·
- Νε. Τίδ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;
- Οδ. Οὐ μὴ πύθεται πρὸς βίαν δ' ἐπὶ ἂν λάβοις.
- Νε. Οὕτως ἔχει τὸ δεινὸν ἰαχύνθαι θράσος; 105
- Οδ. Ἰὺς ἀφύκτου καὶ προπέμποντος φόνον.
- Νε. Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' εἰδὲ προσημίζαι θρασὺ;

95. Βέλομαι δ' ἄναξ κ. δρ.] ἀπὸ τῆ ἀληθείας. 96. Ἡ νικᾶν κακῶς] ἀντὶ τῆ μετὰ ψευδολογίας· ὃ ἐστὶ, θέλω εἰπὼν τὸ ἀληθὲς ἀπατυχεῖν μᾶλλον, ἢ ἐξαπατᾶν τὸν ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν. εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς τὸν τῷ πατρὶ λόγον λέγοντα, Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς αἰῶας πύλῃσι. 98. Γλῶσσαν μὲν ἄργον] κρείσσονα τῶν ἔργων ἔσσαν τὴν γλῶσσαν. διαβάλλει τὸς καθ' ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητής, ὡς διὰ γλώσσης.

Partes agendas da te mihi, et deinde reliquum
Voceris omnium sanctissimus mortalium. [tempus

Ne. Ego fane, quæ verba invitus audio,

Laertis fili, ea *magis* exequi odi. [faciam malâ,
Naturâ enim comparatus sum, ut nihil fraude
Neque ego, neque (ut aiunt) qui me genuit pater.
Sed paratus sum per vim virum abducere,
Et non dolis: non enim uno pede *fultus ille*
Nos tam multos per vim devicerit.

Missus equidem tibi cooperarius horreo

Proditor vocari. Malo autem, O rex, rectè

Faciens frustrari, quàm vincere turpiter. [lim,

Ul. Optimi patris filî, et ipse, juvenis cum essem o-
Linguam quidè otiosam, manum verò habui
efficacem. [mortales

Nunc autem experientiâ provectus video inter
Linguam, non opera, omnia gubernantem.

Ne. Quid igitur aliud me jubes, quàm mendacia loqui?

Ul. Volo te ego Philocteten dolo capere.

Ne. Cur dolo potius quàm persuasione abducere?

Ul. Non persuadebitur: per vim quoque non queas

Ne. Tantumne habet robur et audaciæ? [capere.

Ul. Sagittas inevitabiles, et emittentes *certam* necem.

Ne. Non igitur cum ne quidem accedere tutum est.

σης πάντα καλορθῶντας. 100. Ἠγυμένην] προηγυμένην, εἰς ἅπαντα
τὴν ἀπάτην ἀνύπεσαν. 101. Τί ἐν μ' ἀνωγας] ὁ θέλεις κέλευε,
πλὴν τῷ ψεύδεσθαι. 106. Ἰὼς ἀφύκλις] ἀφύκτα γὰρ ἦν τὰ Ἡρά-
κλεια βέλη, καὶ τῷ σκοπῷ μὴ ἀποτυγχάνουσα, ἢ ἐπανερχόμενα εἰς ἐαυ-
τόν. Πρὸς ὃ ἐπάγει. 107. Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ] ἐκοῦν ἐδὲ προσελθεῖν
ἐαυτῷ καὶ πηλοσιάσαι, εὐθαρσὺς ἐστὶ καὶ ἀσφαλές.

214 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Οδ. Οὐ, μὴ δόλω λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.
 Νε. Οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;
 Οδ. Οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεῦδος φέρεi. 110
 Νε. Πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν;
 Οδ. Ὅταν τὶ δρᾷς ἐς κέρδος, σὺκ ὀκνεῖν πρέπει.
 Νε. Κέρδος δέ μοι τί τῆτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
 Οδ. Αἰρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τλῶ Τροίαν μόνα.
 Νε. Οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκει, εἰμ' ἐγώ; 115
 Οδ. Οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς, ἔτ' ὀκνεῖνά σε.
 Νε. Θηραλέ' ἐν γένοιτ' ἂν, εἴπερ ὦδ' ἔχει.
 Οδ. Ὡς τῆτό γ' ἔρξας, δύο φέρη δωρήματα.
 Νε. Ποίω; μαθὼν, γὰρ σὺκ ἂν ζήνοίμην τὸ δρᾶν.
 Οδ. Σοφός τ' ἂν αὐτὸς καγαθὸς κεκλητ' ἄμα. 120
 Νε. Ἴτω, ποιήσω πᾶσαν αἰχμυῶν ἀφείς.
 Οδ. Ἡ μνημονεύεις ἐν ἅ σοι παρῴεσα;
 Νε. Σάφ' ἴδ' ἐπεῖπερ εἰσάπαξ ξυυήνεσα.
 Οδ. Σὺ μὲν μὲν ἄνδρα κείνον ἐνθάδ' ὀκδέχεσθαι
 Ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπιθῶ παρών. 125
 Καὶ τ' σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποσελῶ πάλιν.
 Καὶ δεῦρ', ἐάν μοι ἔχρὸν δοκῇτ' ἔτι
 Καταχαλάζειν, αὐθις ἐκπέμψω πάλιν
 Τῆτον τ' αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρην τρέπον
 Μορφῶν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοίᾳ προσῇ. 130

110. Εἰ τὸ σωθ.] εἰ σωτηρία ἐξ αὐτῆ προσγίγνεται. 111. Πῶς
 ἐν βλέπων] ἡγῇ νοῶν, λογισμὸν ἔχων καὶ ἐστὶν ἡ σύνταξις, πῶς ἐν
 ἀποβλέπων τις εἰς τὸ ψεῦδος, ἐρεῖ αὐτό. 114. Αἰρεῖ] ποιεῖ. 117.
 Θηραλέ'] ληπία, ἄξια τῆ θηραθῆναι. 118. Δύο φέρη δωρήματα]
 δύο τιμήματα ἀποφέρει. 119. Ποίω; μαθὼν] ἀλλ' ἢ τὴ ποῖα, δύ-
 κῶς. 120. Σοφός τ' ἂν] σοφὸς μὲν διὰ τὸ κλέψαι ἀγαθὸς δὲ, διὰ
 τὸ

Ul. Non, nisi dolo ceperis, ut dico.

Ne. Non igitur turpe ducis falsa loqui?

Ul. Non *puto*, siquidem mendacium affert salutem.

Ne. At quâ fronte quis hæc audebit loqui?

Ul. Cum lucri causâ quid inceptas, pudere non decet.

Ne. Quid autem lucri *est* mihi, ut hic ad Trojam ve-

Ul. Capiant arcus hi Trojam soli. [niat?

Ne. Non igitur *eam* ego (ut dicitis) expugnaturus sum?

Ul. Nec tu illis sine, nec illi sine te *capiant Trojam*.

Ne. Capiendi itaque sunt, siquidem ita se res habet.

Ul. Idque si feceris, duplex auferes præmium.

Ne. Quodnam? si enim sciero, non negabo operam.

Ul. Sapiensque simul ipse et fortis vocabere.

Ne. Ito. faciam *quod mones*, omni pudore amoto.

Ul. Tenesne animo igitur, quæ te monui?

Ne. *Tenere* certo scias, postquam semel annui.

Ul. Tu quidem jam eum manens hîc expecta:

Ego autem abeo, ne cernar adesse.

Et speculatorem ad navem mittam denuò,

Et huc, siquam mihi temporis videmini

Moram facere, rursus remittam

Hunc ipsum virum, navitæ habitu

Formâ dolis mutatâ, ut ignotus ulli adsit.

τὸ πορευθῆσαι. ἢ σοφῆ μὲν ὕψος καθόλου τῇ δ' αὖτις δυναμένη, νῦν δὲ καὶ
τῇ δόλῳ ἀγαθὸς ὄντος. Ib. Κεκαίη' αἶμα] ἀντὶ τῆς κικλημένης εἰης.
123. Συνήνεσα] συνθέμενη. 126. Καὶ τὸν σκοπὸν] τὸν σκοπὸν τῆς
πρὸς τῇ ναυὶ ἀπεπέμφω, καὶ πάλιν εἰς καιρὸς καλῇ, ἐνλαῦθα, εἰς
μοι δέξῃτε βραδυίην. 130. Μοῖφην δολώσας] ἵνα μὴ γνωσθῇ.

216 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Οὐ δῆτα τέκνον ποικίλως αὐδωμήξ,
 Δέχῃ τὰ συμφέροντα τῶν αἰεί λόγων.
 Ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεῖς ταῖδε.
 Ἐρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιον ἠγήσαιτο νῶϊν,
 Νίκη τ' Ἀθηνᾶ πολιὰς, ἣ σώζει μ' αἰεί.— 135

Χο. Τί χεῖρ, τί χεῖρ με δέσποτ' ἐν ξένα ξένον
 Στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπλαν;
 Φράζε μοι τέχνα γῶ
 Τέχνας ἐτέρας πρῶχει,
 Καὶ γνώμας, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον 140
 Διὸς σκηπτρὸν ἀνάσσει.
 Σοὶ ᾧ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθε
 Πᾶν κράτ' Ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε
 Τί σοι χρεὼν ὑπαρξεῖν.—

Νε. Νῦν μὲ ἴσως γῶ πόπον ἐχατιαῖς 145
 Προσιδεῖν ἐθέλεις ὄνεια κεῖται,
 Δέρκεθ' Ἰφιδάμων· ὅπότεν ᾧ μόλη
 Δεινὸς οὐδὲ τις τῶν δ' ἐκ μελάθρων,

131. Οὐ δῆτα τέκνον] ἢ τῷ Φιλοκτῆτι ἀπατωμένη, ἢ τῷ ναυκλήρῃ
 δόλιά σοι διαλεγόμενα, καὶ ἀσυμφανῆ. 135. Πολιὰς] πολιᾶχος. ἔτι
 ἡ πολιᾶχος Ἀθηνᾶ νίκη καλεῖται ἐν τῇ Ἀττικῇ. 137. Στέγειν]
 κρύπτειν. Ib. Ἄνδρ' ὑπόπλαν] ἀντὶ τῷ ἐμὲ φανερόν γεγενημένον, καὶ ἐλθούσαν
 εἰς ὄψιν. ἢ τὸν Φιλοκτῆτην τὸν ὑφ' ἡμῶν κατασκοπούμενον. Ἄλλως, πρὸς
 τὸν ὑποφωμόμενον ἡμῖν ἄνδρα τί δεῖ λέγειν, ἢ σιωπᾶν. 138. Τέχνα γὰρ
 τέχνας] τῆτο ἐν τῷ καθόλου. ἢ γὰρ τέχνη (φροῖ) καὶ ἡ γνώμη τῶν βασι-
 λείων πρῶχει τῶν ἄλλων τεχνῶν. καὶ ἐν Οἰδίποδι, "Α γὰρ δρῶσιν οἱ κρα-
 τύντες

Cujus utique, nate, varia loquentis

Ea accipe, quæ profutura sunt negotio.

Ego verò ad navim abeo, his tibi commissis:

Mercurius autem dolofus, ut *huc* duxit, porro
ducat nos, [semper servat.

Victrixque Minerva, urbium custos, quæ me

ANTISTROPHICA. STROPHE I.

Cb. Quid oportet, quid me oportet, O Rex, in pere-
grinâ peregrinum [pectum?

Occultare, aut quid dicere ad hominem sus-

Dic mihi. Ars enim *illius*

Aliam artem præstat,

Et consilium, a quocunque divinum

Jovis sceptrum regitur.

Tibi verò, fili, tota hæc pervenit

Potentia ab atavis *derivata*. Ideo dic

Quâ in re tibi me subservire oporteat.

ANAPÆSTI.

Ne. Nunc quidem (fortasse enim locos extremos

Aspicere cupis, *in* quibus *Philoctetes* jacet)

Aspice fidenter; ubi verò venerit

Gravis ille viator, hisce ex ædibus

τῶντες ἐχέω. καὶ Ἡσίοδος, τὸ ἦνκα γὰρ βασιλῆες ἐχέουσι. 140.
Παρ' ὧν] ἐφ' ᾧ ἐστὶ τὸ θεῖον σκῆπτρον. 142. τὸν ἀλκίον] τὸ
τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἰς σέ. δικαιον ἔν σοι πείθεσθαι. 143.
Πᾶν κράτος Ὀλυγίων] τὸ ἐξ ἀρχῆς. τιθέμενον κράτος. 144. Ὑπεργαῖν]
συνεργεῖν. 145. Νῦν μὲν ἴσως γὰρ] νῦν μὲν (φησὶ) εἰσελθὼν, ἔρα τὸν τό-
πον. ἔπειτα δὲ ἔλθῃ, τότε σὺ τῶν μελλάθρων ἀποσας, ὑπηρετεῖ μοι πρὸς
τὴν παρῆσάν χρεῖαν. Τόπον ἐσχατιαῖς] τὸν ἐπὶ τῷ ἐσχατῷ τόπῳ.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 134. Νῶν] Συνίησις.

E e

149. Πρὸς.

218 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν,
Πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν. —

150

Χο. Μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις ἄναξ,
Φρερεῖν ὅμμι' ὅττι σὼ μάλιστα καιρῶ.
Νυνὼ δέ μοι λέγ' αὐλὰς
Ποίας ἐνεδρῶ ναίει,
Καὶ χῶρον τίν' ἔχει· τὸ γάρ μοι
Μαθεῖν, οὐκ ἀποκαίριον,
Μή με λάβῃ προπτεσῶν ποθεν.
Τίς τόπῳ; ἢ τίς ἔδρα; τίν' ἔχεν εἶδον,
Ἐναυλον, ἢ θυραῖον; —

155

Νε. Οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
Πετρίνης κοίτης.

160

Χο. Πῶ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεισι;

Νε. Δῆλον ἔμοι γ' ὥς φορβῆς χρεῖα
Στίβον ὁρμύει τόνδε πέλας πα.
Ταύτῳ γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
Λόγῳ ἐς φύσιν, θυροβολᾶν
Πτλωῖς ἰοῖς συγερόν συγερώς·
Οὐδὲ τιν' αὐτῷ

165

149. Πρὸς χερσὶν] πειρῶ τὸ παρὸν ὥσπερ ἐγὼ προχωρῶ, ὥτως ἀκολου-
θῶν, πειρῶ με θεραπεύειν αἰεὶ, κυρίως δὲ ἐστὶν ἀπέναντι τὸ προχωρῶ, αἶψ,
ὡς ἂν ἐγὼ προσάσω, τῆτον τὸν τρόπον ποιῶν. 151. Μέλον πά-
λαι] ἀντὶ τοῦ παλαιῶτά μοι λέγεις, ἐκ πολλῶν μοι μεμνημένος, τὸ
Φρερεῖν τὸ σὸν ἔμμη, καὶ τὴν ἀπὸ αὐτοῦ εὐκαιρίαν. 152. Τὸ σὸν Φρερεῖν
ἔμμη] τὰ σὰ νευμάτια φυλάττειν. 156. Οὐκ ἀποκαίριον] ἐκ αὐτο-

π 09

πον' ἐλ
πελάσ
164. Σ
αἰτὶ τῷ
τὸν αὐτ

Ad meam semper manum accedens
Da operam, ut rem præsentem cures.

ANTISTROPHE I.

Ch. Veterem mihi curam mandas, O Rex,
Servare oculos tuis maximè intentos commodis:
Nunc autem mihi dic, stabulis
In quibus abditus habitat,
Et quam tenet regionem. Hoc enim mihi
Scire non alienum est,
Ne me alicubi clam opprimat. [vestigia
Quis *illius* locus? aut quæ sedes? quæ impressit
Introne an foras euntia?

ANAPÆSTI.

Ne. Domum certè hanc vides biforem
Saxeï cubilis.

Ch. Sed ubi ipse miser abest?

Ne. Clarum est mihi, eum cibi quærendi causâ
In viâ hâc alicubi propè ambulare.
Hanc enim ei esse victûs
Rationem *vulgo* dicitur, ut feras conficiat
Alatis sagittis,
Nullumque sibi

πον' ἐκ ἀκαιρον γὰρ ἐστὶ τὸ τῷτο μαθεῖν. 157. Προσπισσὼν] προσ-
πελάσας. 159. Ἐναυλον ἢ θυραῖον] ἐντὸς, ἢ ἐκτὸς· ἐγγύς, ἢ μακρὰν.
164. Στίβον ὀγμύει] ὄγμος, ἢ ἐπὶ σίχων φυτεία, καὶ ἡ τάξις, οὗν δὲ
ἀντὶ τῷ ἐφ' ἧς πορεύεται. 167. Στυγερώς] ἐπιμόνως. 168. Οὐδὲ
τῷ αὐτῷ] ἀντὶ τῷ αὐτῷ.

Παιῶνα κακῶν ἔπινομᾶν.—

Χο. Οἰκτείρω νιν ἔγωγ', ὅπως 170
 Μή τε κηδομένη βροτῶν,
 Μηδ' αὖ συτότροφον ὅμμ' ἔχων,
 Δύσανθ' ἄν' αἰεὶ
 Νοσεῖ μὲν νότον ἀγρίαν,
 Ἄλυσεν δ' ἐπὶ παντὶ τῷ 175
 Χρείας ἰσαμύνω, πῶς ποτε πᾶς
 Δύσμορος ἀνέχει,
 ὦ παλάμαι θνητῶν,
 ὦ δύσανα γένη βροτῶν,
 Οἷς μὴ μέτρηται αἰών.— 180

Οὐτ' ἄν' πρωτογόνων ἴσως
 Οἰκῶν εὐδενὸς ὑσερῶν,
 Πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
 Κεῖται μὲν ἄν' ἄλλων,
 Στικτῶν ἢ λασίων μέτα 185
 Θηρῶν· ἐν τ' ὀδύσσει ὅμῃ
 Λιμῶ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα μερ-
 μνήματ' ἔχων βαρεῖ-

169. Παιῶνα κακῶν] θεραπεῖαν. Ib. ἔπινομᾶν] ἐξευρίσκειν. 170. Οἰκτείρω νιν] ἐλεῶ (φησὶ) αὐτὸν πῶς δύναται διάγειν, μὴτε συνοικῶν τινι, μὴτε κηδομένῳ τινι ἔχων. 171. Μή τε κηδομένη] μὴ τινος αὐτῆς τῶν ἀνθρώπων κηδομένη. 172. Μὴ συτότροφον ὅμμη] μὴ δὲ ὁρῶν εἰς ἀνθρώπον συνοικῶν. 175. Ἄλυσεν δὲ ἐπὶ παντὶ] ἐπὶ παντὶ τῷ ἐν χρείᾳ θνητομέτῳ ἀπορεῖ ἢ ὁπνηῖκα χρείας καλῆς καὶ εὐδαιμονίᾳ, διὰ τὸ πάντων

Remedium malorum inveniat.

STROPHE II.

Ch. Miseret me illius, quòd

Quum nemo curet mortalium,

Neque adeò convictoris aspectu fruens

Infelix solus semper

Laborat morbo atroci,

..... quomodo tandem quomodo

Infauftus tolerat vitam?

O artes *variæ* mortalium!

O infelicia hominum genera,

Quibus immodicis vita premitur malis!

ANTISTROPHE II.

Hic avitas forte

Inter familias nulli inferior,

Rerum tamen omnium expers in vitâ

Jacet solus *longe* ab aliis,

Variè pictis hirsutisve cum

Feris in doloribus simul

Fameque miserandus, insanabilibus

Curis conflictans.

πάντων ἀπορεῖν. 178 ὦ παλάμαι θνητῶν] ὦ τέχναι καὶ γνῶμαι.
τὸ τοῦ θανάτου τὸν Φιλοκτήτην, φησὶ, πῶς ἄρα μόνος ὢν ἐξευσκαί-
ετα πρὸς τὴν ζωὴν αὐτοῦ. 180. Οἷς μὴ μέτριος αἰὼν] οἷς ὁ βίος οὐ
ἔχει τῶν κακῶν μέτρον. ἢ ὅπως, οἷς μὴ σύμμετρος ὁ βίος καὶ ἱπαρχῶν.
182. Ὑπερο:] ἀπὸ τῆς ὑπερίσταν. 183. Ἀμμορος] ἀπὸ τῆς ἐρημίας νῦν
κεῖται. 185. Στικτῶν] πικρῶν καὶ δασυτέχνων.

187. Ἄθυ-

222 SOPHOCLES TRAGOEDIA

α δ' αθυρόστομος

Ἄχῳ τηλεφανῆς πικρᾶς

190

Οἰμωγᾶς ὑπόκειται.—

Νε. Οὐδὲν τέτων θαυμαστὸν ἐμοί.

Θεῖα γὰρ (εἵπερ καὶ γὰρ τι φρονῶ)

Καὶ τὰ παθήματ' ἐκείνα πρὸς αὐτὸν

Τῆς ὁμόφρονος Χρύσης ἐπέβη·

195

Καὶ νῦν ἂν πονεῖ δίχα κηδεμόνων

Οὐκ ἔστιν ὅπως ἔθρων μελέτη,

Τὸ μὴ πρότερον τὸνδ' ὅππῃ Τροίαν

Τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,

Περὶ ὅδ' ἐξήκοι χρόνον, ὃ λέγεται

200

Χρῆναί (φ' ὑπὸ τῶνδε δαμνῶται. —

Χο. Εὐστομ' ἔχε, παῖ.

Νε. Τί τόδε;

Χο. Πρὸ φάνη κτύπος φωτὸς σιῶ-

189. Ἀθυρόστομος] πολυλάλητος, μὴ εἰργομένη τῇ φθέγγεσθαι. αθυρόστομον δὲ εἶπε τὴν Ἄχῳ, ἐπεὶ πρὸς πάντας ἀνιφθέγγεται. ὁ δὲ νῦν, αἱ μὲν ὁδυρομένη αὐτῇ, Ἄχῳ πρὸς τὸν ὁδυρόμενον ἀντιφθέγγεται. 190. Τηλεφανῆς] μήποτε φαινόμενη διὰ τῆς φωνῆς. ἀλλ' οἱ μὴ, οἰμώζει, καὶ τὴν φωνὴν ἀνέγχει. 192. Οὐδὲν τέτων θαυμαστὸν] ἔδεν (φῆσι) τέτων θαυμαστὸν ἐμοί ὅτι κακὰ πάσχει ὁ Φιλοκτήτης. ἐκ θεῶν γὰρ (ὡς οἶμαι) ταῦτα πέποιθε. καὶ τὸ πάθος ὑπέμεινε καλὰ βέλησιν τῶν θεῶν, ἵνα μὴ τὰ βέλη εὐθέως ἐπελθούνα, πορευθῇ τὴν Τροίαν παρὰ τὸ εἰμασμένον, ἀλλὰ ἐκδέχεται τὸν καιρὸν. 195. Τῆς ὁμόφρονος Χρύσης] Χρύση, νῆσος πρὸ τῆς Δήμου, ἔνθα διέτριψε Χρύση τις νυμφη, ἢ ἐρασθεῖσα τῇ Φιλοκτῆτι, καὶ μὴ πείσασα, κατηράσατο αὐτῇ. διὸ καὶ ὁμόφρονα αὐτὴν ἐκάλεσεν. Εἰς τὸ αὐτό. Τῆς ὁμόφρονος Χρύσης] Χρύσης Ἀθηναῖας ἀγαλμνῆτι καλεῖται. ἐξ ἧς καὶ πόλις Χρύση πωλησίος

Λήμνος,

Λήμ
κλή
200
ἐλθε
201
σιν
νικ
τομα
εὐστο
τη, κ
φανῆς
καλὰ

Tristis autem loquaci ore,
Echo procul resonans acerbis
Ejulatibus respondet.

ANAPÆSTI.

Ne. Nihil est horum mihi mirabile.
Divinitus enim (liquid ego intelligo)
Hæc etiam mala eum
Crudelem ob Chrysen *Nympham* invaserunt.
Et nunc quod affligitur sine curatoribus,
Non hoc fit sine consilio Deorum,
Ne prius hic ad Trojam
Dirigat Deorum invicta tela,
Quàm tempus elabatur illud, quo dicitur
Capiendam esse ab iis Trojam.

ANTISTROPHICA. STROPHE.

Ch. Nate, tace.

Ne. Quid hoc est?

Ch. Clarus est strepitus homini

Λήμνη, ἔνθα ὑπὸ τῷ ὄφρως ἐδήχθη, τὸν βωμὸν ζητῶν ἐν ᾧ ἔθυσιν Ἡρα-
κλῆς, ἠνίκα κατὰ Τροίας ἐβράτευσε. 199. Ἀράχνητα] ἀνίκητα.
200. Πρὶν ὅδ' ἐξῆκοι χρόνος] Πρὶν αὐτὴν τὴν Τροίαν εἰς τὸν εἰμαρμένον
ἰλθεῖν χρόνον, ἐν ᾧ εἰμαρται, αὐτὴν πορευθῆναι. Ὅτι λέγεται] ὅτι χρόνος.
201. Ὑπὸ τῶνδε] τῶν βελῶν δηλοῦσι. 202. Εὐτομ' ἔχε παῖ] εὐώθα-
σιν ἔτω λέγειν, ἀλλ' οὐ τὴν σιωπᾶν. Τὸ δὲ τοιοῦτο κεχίσθαι, ὅτι Ἑλλα-
νικός ποτε ἀναγινώσκων τὰ Ἡροδότου, ἔλεγε, Περὶ δὲ τῶνδε μοι εὐ-
τομα κείσθω· ἢ διαιρῶν εἰς δύο λέξεις, ἀλλ' ὡς ἄν τις εἴποι, ταῦτα ἔσω
εὐτομα. τῷτο δὲ φησιν ὁ χορὸς κτύπον ἀκέσας ἐπερχομένη τῇ Φιλοκτή-
τῃ, καὶ γέννητος ἐν τῇ πορείᾳ διὰ τὸ ἀλγος. 203. Φωτὸς σύντροφος]
φωτὴς τῆς συντροφείας αὐτῶν. δῆλον δὲ ὅτι κακὴς καὶ οἰμωκτικῆς, ὡς
κατὰ τὸ σύνθηρ αὐτῆς τειρομένης.

206. Ἡ

224 SOPHOCLES TRAGOEDIA

τροφῶ ὡς τεροδύς.

205

Νε. Ἡ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων;

Βάλλει, βάλλει μ' ἐτύμα φθογά

Του, σίβον κατ' ἀνάγκαν

Ἐρπονῶ· ἔδ' με λάθει

Βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ.

210

Διάσημα θροεῖ γάρ

Χο. Ἀλλ' ἔχε τέκνον.

Νε. Λέγ' ὅ, τι.

Χο. Φροντίδας νέας, ὡς οὐκ ἐξ-

εδρος ἀλλ' ἐνιοπῶ ἀνὴρ.

215

Οὐ μολπὰς σύρην' ἔχων,

Ὡς ποιμὴν ἀγροεότας, ἀλλ' ἥ-

που πταίων ὑπ' ἀνάγκας,

Βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,

Ἡ ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὄρμον.

220

Προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

Φι. Ἰωξένοι,

Τίνες πόλ' ἐς γῆν τλώδε ναυτίλῳ πλάτη

Κατέχει', ἔτ' ὄρμον, ἔτ' οἰκουμένη;

206. Ἡ που τῇδε] ἄρα ὡς ἢ ἐνθάδε. 207. Φθογά τε] φθογὴ τινος.

208. Στίβον κατ' ἀνάγκαν] ἐξωθῆναι προσληπτόν τιν ἐπί. 210. Τρυ-

σάνωρ] ἐπίπνοος, ἢ καλαπονεῖσα τὸν ἄνδρα. 211. Διάσημα] φανερά.

214. Φροντίδας νέας] τὸ ἐξῆς, ἔχει Φροντίδας νέας. οἶον, καινότερόν τι

βυλευσαι, ὃ πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς. Οὐκ ἐξεδρος] εἰ μακρὰν, ἀλλ' ἐγγύς, καὶ

ἐπὶ

ἐπὶ
γι
ω
προ
βοᾷ
ἦγεν

Familiaris afflicto.

Ne. Hinc nunquid, an illinc locorum?

Ferit ferit me vera vox

Alicujus iter durum

Carpentis: neque me latet

Gravis a longè vox flebilis,

Clarè enim admodum sonat.

ANTISTROPHE III.

Cb. Sed fumito, Filî,

Ne. Dic quodnam?

Cb. Curas novas: quippe non

Procul, sed prope adest vir,

Non cantus tibiæ ferens

Ut pastor agrestis, sed vel

Alicubi offendens *pedem* præ cruciatu

Vociferatur ingenti ululatu,

Aut navis appulsum cernens ad iniquum portum.

Clamat enim atrox quippiam.

IAMBI.

Pb. Ehem Hospites,

Quinam estis qui ad hanc terram nautico remo

Venistis, neque portuosam, neque habitatam?

ἐπὶ τόπῳ. 214. Οὐ μολπὰν σύριγος ἔχων] ἢ βοᾷ τερπόμενος σύριγ-
γι ὡς ποιμὴν. 215. Ἄλλ' ἢ πα πλαιῖων] ἀλλὰ τάχα προσπλαιῖων,
προσκόπλων ὑπὸ τῶν βασάνων βοᾷ, ἢ δύσορμον τὸν λιμένα ὁρῶν, προσ-
βοᾷ ἡμῖν μὴ πελάζειν εἰς αὐτόν. Ὅμηρος, Δῆμον ἀμιχθαλόεσσαί,
ἤγευ τὴν ἀπροσέμειτον.

F f

229. Ἀππ-

226 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

- Ποίας πάτρας ἂν ἢ γένεας ὑμᾶς πότῃ 225
 Τύχοιμ' ἂν εἰπῶν; χῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδ[Ⓢ]
 Στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
 Φωνῆς δ' ἀκῆσαι βέλομαι· κ' μὴ μ' ὀκνῶ
 Δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
 Ἄλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον 230
 Ἐρημον ὧδε κἄφιλον καλέμενον,
 Φωνήσατ', εἴπερ ὥς φίλοι προσήκατε·
 Ἄλλ' ἀνταμείψασθ'· ἔ γ' εἰκὸς ἔτ' ἐμὲ
 Ὑμῶν ἀμαρτεῖν τῆτό γ', ἔθ' ὑμᾶς ἐμῶ. —
 Νε. Ἄλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τῆτο πρῶτον, ἔνεκα 235
 Ἑλλῶες ἐσμὲν· τῆτο γ' βέλει μαθεῖν.
 Φιλ. ὦ Φίλτατον φώνημα· φεῖ τὸ κ' λαβεῖν
 Πρὸς φθεγμα τοιῶνδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
 Τίς σ', ὦ τέκνον, προσέειπε; τίς προσήγαγε
 Χρεία; τίς ὁρμή; τίς δ' ἀνέμων ὁ Φίλτατος; 240
 Γέγωνέ μοι πᾶν τῆθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ. —
 Νε. Ἐγὼ γέν[Ⓢ] μὲν εἰμι τ' ἐκτελλόμενος
 Σκύρην· πλέω δ' ἐς οἶκον· ἀνδῶμαι δ' παῖς
 Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμ[Ⓢ]· οἶδ' ἤδη τὸ πᾶν. —
 Φιλ. ὦ Φιλτάτε παῖ πατρὸς, ὦ φίλης χθονὸς 245
 ὦ τῶ γέροντι[Ⓢ] θρέμμα Λυκομήδους, τί νιν
 Σπύλῳ προσέειπες τῷδε γῆν πλέων; πόθεν;
 Νε. Ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυσολῶ.
 Φιλ. Πῶς εἶπας; ἔ γ' δὴ σύ γ' ἦσθα ναυδάτης

229. Ἀπηγριωμένον] δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξηγριωμένον ὑπονοῆσαι φανῆναι αὐτοῖς τὴν τε ὕψιν καὶ τὸ σχῆμα. 237. Φεῖ, καὶ τὸ λαβεῖν] θαυμαστικὸν μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῖ ἐπ' αὐτῷ· λείπει δὲ τὸ στερηθῆναι. 239. Προ-

Quâ *ex* patriâ, quove vos *ex* genere
Esse dixerim? habitus enim *illum* Græciæ
Refert, charissimæ mihi.

Vocem autem audire cupio, et ne me metu
Correpti horreatis ita efferatum,

Sed miserti *potius* infausti viri, solitarii
Deserti hoc loco, et amicis destituti:

Vocem edite, siquidem ut amici advenistis.

Respondete, *sodes*. Non enim æquum *est* ut ego

A vobis hoc non impetrem, aut vos *vicissima* me.

Ne. At, O hospes, scito hoc primum, nos

Esse Græcos, hoc enim cupis scire.

Pb. O charissima vox! O quale est vel accipere

Alloquium talis hominis perlongo in tempore!

Quis te, O fili, appulit? Quæ adduxit [tissimus?

Necessitas? Quò tendis? quisnam ventorum gra-

Narra mihi hæc omnia, ut sciam quis es.

Ne. Ego prognatus sum ex insulâ

Scyro; navigo autem domum; vocor autem filius

Achillis, Neoptolemus: jam scis omnia.

Pb. O charissimi patris nate, O charæ patriæ,

O senis alumne Lycomedis, quâ

Classe advectus es hanc terram? unde *navigas*?

Ne. Ex Ilio fanè nunc quidem cursus est mihi.

Pb. Quid ais? non enim tu quidem

Προσίσχε] προσορμίσαι ἐποίησεν. 241. Γέγονέ μοι] εἶπέ μοι.
Ὅπως εἰδῶ] ἵνα μάθω. 243. Αὐδῶμαι] λέγωμαι. 249. Πῶς εἶπας;]
θαυμάζων φησίν. ἐπεὶ μὴ εἶδεν αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς τραυλισσάμενον.

220 SOPHOCLES TRAGOEDIA

'Ημῖν κατ' ἀρχὴν τῷ πρὸς Ἴλιον πόλεος. 250
 Νε. Ἡ γὰρ μετέχες καὶ σὺ τῷδε τῷ πόλεος;
 Φιλ. ὦ τέκνον, καὶ γὰρ οἶδά μ', ὅτιν' εἰσορᾷς;
 Νε. Πῶς γὰρ κάτοιδ' ὃν εἶδον εὐδὲ πάποτε;
 Φιλ. Οὐδ' ἔνομ', εὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέεσθαι.
 'Ηδ' οὐκ ὥς ποτ' εὐδὲν οἷς ἐγὼ διαλλύμενος; 255
 Νε. Ὡς μηδὲν εἰδὼτ' ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς.
 Φιλ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὃ πικρὸς θεοῖς,
 Οὐ μὲν κληδὼν ὥδ' ἐχοντος οἴκαδε,
 Μηδ' Ἑλλάδ' ὅθι γῆς μηδαμῶς διήλθε πᾶς,
 Ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ, 260
 Γελῶσι σὶγ' ἐχούσας ἡδ' ἐμὴ νόσθαι.
 Ἀεὶ τέθηλε, κατὰ μείζον ἔρχεται.
 ὦ τέκνον, ὃ πᾶσι πατρὸς καὶ ἔξ Ἀχιλλέως,
 Ὅδ' εἴμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
 Τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων, 265
 Ὁ δ' Ποιάνθ' ὅθι πᾶσι Φιλοκτήτης ὃν οἱ
 Διοσσοὶ στρατηγοὶ καὶ Κεφαλλήνων ἀναξ
 Ἐρρίψαν αἰαχρῶς ὥδ' ἔρημον, ἀγρία
 Νόσση καταφθίνουσα, τῆςδ' ἀνδροφθόρου
 Πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι. 270
 Εὐὲν ἢ μ' ἐκείνοι, πᾶσι προθέντες ἐνθάδε,
 ὦ λχοντ', ἔρημον, λυγρὸν ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέχον δεῦρο ναυβάτην πόλεος.
 Τότε ἄσμενοι μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλῶν σάλας

257. Πικρὸς θεοῖς] ἐχθρὸς. 260. Ἀλλ' οἱ μὲν] οἱ Ἀτρεΐδαι.
 267. Καὶ Κεφαλλήνων ἀναξ] ὁ Ὀδυσσεύς. 270. Ἀγρίῳ χαράγματι] δῆγματι. τὸ γὰρ δῆγμα τῷ ὄφειος μόνον χαράσσει. λέγεται γὰρ ὡς

Nobiscum in initio primæ ad Ilium classis.

Ne. An et tu particeps eras illius laboris?

Pb. O nate, nescisne me, quem intueris? [antè ?

Ne. Quomodo enim scirem, quem vidi nunquàm

Pb. Neque nomen, neq. malorum meorum famam

Ullam unquam audisti, quibus pereo miser ?

Ne. Scito me nihil *eorum* nosse, de quibus rogas.

Pb. O nimis ego infelix, et invisus Deis [num,

Cujus ne fama quidè tam miserè afflicti do-

Nec ullam ullibi Græciæ partem pervenit.

Sed qui ejecerunt huc me impiè [morbus

Rident, silentio hæc supprimentes, meus autèm

Semper *interim* floruit, et majus incrementum

O nate, puer patre ex Achille, [capit.

Ille ego sum tibi, quem audiisti fortasse

Herculearum esse dominum sagittarum,

Filius Poeantis Philoctetes, quem

Gemini duces, et ille Cephallenum rex *Ulysses*

Abjecere turpitèr sic desertum, sævo

Morbo depereuntem, lethiferæ

Percussum viperæ atroci morfu.

Cum quâ me *boni* illi, nate, relicto solo

Abiere, quando ex maritimâ

Chrysâ huc appulerunt cum classe. [jactatione

Tunc læti me, ubi viderunt ex gravi maris

ὡς ἐν Λήμνῳ βυλόμενος ἀναστῆσαι βωμόν Ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλόν,
ὑπὸ ὄψεως ἐπλήγη. 272. Ἐκ τῆς ποιήσεως] Τῆς παραθαλασσίας. ὅτε
ἀπὸ Χρύσης ἦλθον εἰς Λήμνον. 274. Ἐκ πολλῆς σάλου] κινήματος, πόνου.
278. Ὅτι

Εὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεί περὶ τρω, 275
 Λιπόντες ὄχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρφῳ
 ῥάκη προθένης βαιὰ, καὶ τι καὶ βορᾶς
 Ἐπωφέλημα μικρόν· οἱ αὐτοῖς τύχοι.
 Σὺ δὲ τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 Αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου σῆναι τότε; 280
 Ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶσαι κακά;
 Ὀρῶντα μὲν ναῦς ἀς ἔχων ἐναυσόλουι,
 Πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' ἔδεν' ἔντοπον
 Οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, ἔδ' ὅστις νόσῳ
 Κάμνοντι συλλαέβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν, 285
 Εὐρεσκον ἔδεν πλὴν ἀνιάσθαι παρὲν
 Τῆς δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
 Ὁ μὲν χρόνον δὲ διὰ χρόνος πρᾶξανέ μοι,
 Κάδει τὶ βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ σέτῃ μόνον
 Διακονεῖσθαι γαστρί μὲν τὰ σύμφορα 290
 Τόξον τὸδ' ἐξόρμσκε, τὰς ὑποπλήρες
 Βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τῆθ', ὅ μοι βάλοι
 Νύκτωρ παλῆς ἀτρεκέλ', αὐτὸς ἀν' αἶλας
 Εἰλυόμενον δύσλιν ἐξέλκων πόδα·
 Πρὸς τῆτ' ἀν, εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὶν λαβεῖν, 295
 Καί περ πάγος χυθὲν οἷα χείματι
 Ζύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἀν' ἐξέρπων τάλας
 Ἐμμηχανώμην· εἴτα πῦρ ἀν' ἐπαρῆν,
 Ἄλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις

278. Οἱ αὐτοῖς τύχοι] καταρᾶται. 279. Ἀνάστασιν] ἀνάστασιν
 λέγει νῦν τὴν ἐξ ὕπνου ἐγερσιν. 287. Τῆς δὲ] τῆς ἀνιάσθαι ἀδελφῆ καὶ
 εὐκαιρίαν εὐρεσκον πολλήν. 289. Κάδει] καὶ ἔδει με ἐμαυτῷ ὑπηρε-
 τεῖσθαι.

Dormientem in littore in cavo faxo,
 Relicto abierunt, homini ut infausto *mibi*
 Pannis relictis pauculis, et cibi aliquo
 Subsidio tenui, qualia illis contingant, *precor*.
 Tu verò nate, qualem me surrectionem putas
 Tunc e fomno habuisse, illi cum abiissent?
 Qualiter lachrymassè? qualia plorassè mala?
 Cum cernerem naves, quibus huc navigaveram,
 Omnes abiisse, virumque nullum in loco,
 Neq. qui *cibum mibi* ministraret, neq. qui morbo
 Laboranti opem ferret: omnia autèm contem-
 Nil vidi præter dolorem adesse, [plans
 Hujus autem ingentem copiam, O nate.
 Tempus autem jam in tempore processit mihi,
 Et oportebat parvâ hâc sub casâ solum [venientia
Me mibi ministrare *omnia*. Ventri quidèm con-
 Arcus hic acquisivit, alatas [percussit
 Feriens columbas, et ad hoc, quodcunque mihi
 Arcu tenso sagitta, ipse miser
 Reptabam infaustum trahens pedem.
 Deinde si quem pòst oportebat potum sumere,
 Glacie solutâ, pariterque hieme
 Ligni aliquid frangere, hæc repens ego miser
 Tum machinabar: deinde ignis nullus aderat.
 Sed petræ petram allidens vix

τῆσθαι. 290. Σύμφορα] ἀναγκαῖα. 293. Νευροσπαδῆς] ὁ ἐπι-
 σπῶμενος τὴν νευράν. διὰ γὰρ τῶν γλυφίδων ἔλκεται. 294. Εἰλυόμεν]

ὑπορεύμεν. εἰλυστις γὰρ ἡ πορεία.

224 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Ἐφην ἄφαντον φῶς, ὃ δὲ σάζει μ' αἰεί. 300
 Οἰκῶν μὲν γὰρ ἐν γένη πυρὸς μέτα,
 Πάντ' ἐκπορεύει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 Φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τ' νήσας μάθης.
 Ταύτῃ πελάζει ναυβάτης ἔδεις ἐκάν.
 Οὐ γάρ τις ὄρμῃ ἐστίν, ἔδ' ὅποι πλέων, 305
 Ἐξεμπολήσει κέρδῃ, ἢ ξενώσει.
 Οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ πῖσι σώφροσι βροτῶν.
 Τάχ' ἔντις ἄκων ἔρχε, πολλὰ γὰρ τάδε·
 Ἐν τῷ μακρῷ ἥρσιτ' ἀν' ἀνθρώπων χρόνῳ.
 Οὔτοι μ' ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις 310
 Ἐλεῖσι μὲν, καὶ παρὰ τὴν καὶ βορᾶς μέρῃ
 Προσέδωσαν οἰκείρας, ἢ τινα σολῶν.
 Ἐκείνο δ' ἔδεις ἡνίκ' ἀν' μνηστῶν, θέλει
 Σῶσαί μ' ἐς οἶκον· ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλαις
 Ἐτῶν τὸδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῶν τε 315
 Κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 Τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μ', ἦτ' Ὀδυσσεὺς βία
 ὦ παῖ, δεδράκασ'· οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ
 Δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀνιπιπὼν ἐμὲ παθεῖν. —
 Χο. Ἐοικα καὶ γὰρ τοῖς ἀφίγμυσι ἴσα 320
 Ξένοις ἐποικίρειν σὲ, Ποίαν δὲ τέκνον.
 Νε. Ἐγὼ γὰρ καὶ τοὺς τοῖςδε μάρτυς ἐν λόγοις,

300. Ἐφην φῶς] ἀπροσδόκητον. καλῶς εἶπεν ἄφαντον. ἢ φαίνεται γὰρ, ἀλλὰ δυνάμει αὐτὸ ἔχει. 301. Οἰκῶν μὲν γὰρ ἐν γένη] ἀντὶ τῆς οἰκίας ἢ μετὰ πυρὸς ἔστα, καλῶς διοικεῖται. 306. Ἐξεμπολήσει] πωλήσει, πωραγματεύσεται, ἐμπορεύσεται. Ib. ἢ ξενώσει] καταχθήσεται ὡς ξένος. 314. Σῶσαί μ' ἐς οἶκον] ἀποφέρειν εἰς τὴν πατρίδα.

Elicui latens lumen quod hucusque me servat.
 Habitata enim casa cum igne
 Omnia suppeditat, præter liberationem a morbo.
 Age nunc, O nate, et de hâc insulâ disce.
 Non enim ullus est portus, nec ubi navigans
 Faciet lucrum, aut inveniet hospitia.
 Nulla huc navigatio prudentibus hominibus.
 Fortasse aliquis invitus appulit, multa enim hujusmodi

In longo tempore accidunt hominibus.
 Hi quidem, ubi advenerunt, O fili, sermonibus
 Miserentur mei, forte et aliquam cibi partem
 Moti misericordiâ dedere, aut vestium aliquid:
 Illud autem nemo mihi vel petenti dare vult,
 Ut domum me reducat. Sed pereo miser
 Annum jam decimum fameque et
 Malis alens voracem morbum.
 Talia Atridæ et Ulyssis violentia
 Fecere mihi, quibus Dii Olympii
 Dent ut ipsi vicissim paria sustineant *mala*.
Ch. Et ego, sicut *alii* qui *huc* advenerunt,
 Hospites, misereor tui, Pœantis fili.
Ne. Ego verò et ipse hisce testis dictis

δα. 319. Ἀντίποινα] ἀμοιβαῖα. Ἐοικα καὶ γὰρ] ὅς, καὶ γὰρ ἐξ ἴσου
 ἔλεω σε τοῖς ἀφικμένοις ἐνταῦθα. ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι (Φησὶ) περὶ ὧν
 λέγεις, ἔγω καὶ γὰρ σε οἰκτεῖρω. 322. Ἐγὼ δὲ κρυπτός] καὶ γὰρ νῦν
 μάρτυς εἰμὶ τοῖς ὑπὸ σῶ λεγομένοις.

- Ὡς εἶσ' ἀληθεῖς, οἶδα σιωπυχὸν κακῶν
 Ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων, τῆς τ' Ὀδυσσεύς βίας.
 Φιλ. Ἡ γάρ τι καὶ σὺ ποῖς πανωλέθροισ ἐχεις 325
 Ἐκκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥς τε θυμῷ, παθῶν;
 Νε. Θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε,
 Ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι
 Χῆ Σκυρῶ ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.
 Φιλ. Εὖ γ' ὦ τέκνον. τίς γ' ὦδε τὸν μέγαν 330
 Χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
 Νε. Ὡ παῖ Ποιάνῃ, ἐξερῶ μάλιστα δ' ἐρῶ
 Ἀ' γὰρ ἔσ' αὐτῶν ἐξελαβήθην μολῶν.
 Ἐπεὶ γ' ἔχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
 Φιλ. (Οἶμοι, φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἀνμάθω 335
 Πρῶτον τόδ', εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.)
 Νε. Τέθνηκεν ἀνδρὸς ἑδενός, θεῶ δ' ὕπο
 Τροῶπις, ὡς λέγασιν, ἔκ Φοῖβε δαμείς.
 Φιλ. Ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κλιανὸν τε χῶ θανῶν.
 Ἀμνηχανῶ ᾗ πρότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν 340
 Πάθην μ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον ζένω.
 Νε. Οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
 Ἀλγήμαθ', ὡς τε μὴ τὰ τῶν πέλας ζένειν.
 Φιλ. Ὀρθῶς ἐλεξας τοιγαρὲν τὸ σὸν φράσον
 Αὐτὸς πάλιν μοι πρᾶγμα ὅτ' ὦ σ' ἐνύβρισαν. 345
 Νε. Ἥλθόν με νηὶ ποικιλοσόλῳ μέτα

323. Ὡς εἶσ' ἀληθεῖς] οἱ σοὶ λόγοι δηλονότι. 324. Ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων] καὶ τῷ Ὀδυσσεύς. 327. Θυμῷ γένοιτο] εἴθε γένοιτό μοι ἀργισμῶν κατ' αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν ἐνδείξασθαι καὶ τιμωρησασθαι αὐτῆς. 332. Μάλιστα δ' ἐρῶ] ὑπὸ τῆς ὀργῆς. 339. Ἀλλ' εὐγενὴς] ἀντὶ τῆς ἀνδρείας. εἴ γε καὶ γενεῖος ὁ εὐγενής. 341. Ἐλέγχω] κρίνω, ἐρωτῶ. 342. Οἶμαι μὲν

Quod vera sint novi, expertus mala
Ab Atridis, Ulyssisque insolentiâ.

Pb. Num et tu aliquam in noxios habes
Querimoniam Atridas, ut irascare læsus?

Ne. Fiat *utinam* ut aliquando expleam hanc iram ma-
Ut Mycenæ intelligant Spartaque [nu,
Scyron quoque virorum fortium matrem esse.

Pb. Benè sanè, O filî : sed quam habens in eos quere-
Tam graviter iratus huc advenisti? [lam

Ne. O filî Pœantis, dicam, et vix tamen dicam
Quas ego ab eis contumelias passus sum.
Nam postquam Achilles occidit fato—

Pb. (Hei mihi, nequid ultra dicas, priusquam disco
Hoc primum, num mortuus est Peleïnatus *Achilles*.)

Ne. Mortuus est, a viro nemine cæsus, sed a Deo,
Ut aiunt, Apollinis arcu domitus.

Pb. At generosus quidè, occisorque et cæsus :
Sed dubito an, O filî, tuum
Malum perconter priùs, an illius vicem gemam.

Ne. Arbitror quidè sat tibi saltem esse tua, O miser,
Infortunia, ut ne proximorum mala gemas.

Pb. Rectè dixisti. Quare tuam narra
Iterùm mihi rem, quâ te affecerint injuriâ.

Ne. Venere ad me navi variegatâ admodùm,

μὲν] οἶμαι μὲν σε ἱκανὸν ἔχειν κακὸν τὴν νόσον. 345. Αὐθις πάλιν
μοι] τὸ X, ὅτι δις τὸ αὐτὸ εἶπεν, αὐθις καὶ πάλιν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 337. Θεῶ δ' ὑπο τοξευτὸς] καὶ Ὅμηρος, Λαίψη-
ροῖσιν ὀλέσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν. 346. Ἠλθὼν με νηὶ] μετῆλθὼν
με καὶ μετεπέμψαίλο νηὶ, ἥτοι ἐζήτησαν, ὡς τὸ, μέτειμι τὸν ἄνδρα.

236 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

Δῖός τ' Ὀδυσσεύς, καὶ τροφὸς τέμῃ παῖρς,
 Λέγοντες, εἴτ' ἀληθές, εἴτ' ἄρ' ἐν μάτῳ,
 Ὡς δ' ὅμις γήροισ', ἐπεὶ καλέφθῃο
 Παῖρ' ἐμὸς, τὰ Πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν. 350
 Ταῦτ' ὦ ξέν' ἔτῳς ἐννέποντες, δ' πολλὰ
 Χρόνον μ' ἐπέχον μή με ναυτολεῖν ταχύ.
 Μάλιστα μὲν δὴ τῷ θανόντι ἡμέρῳ,
 Ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· δ' ἔτι εἰδόμεν.
 Ἐπεὶ μὲν γὰρ καὶ λόγῳ καλὸς προσῆν, 355
 Εἰ τὰ πρὶ Τροίᾳ Πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 Ἦν δ' ἡμᾶρ ἤδη δεύτερον πλέονσί μοι
 Καὶ γὰρ πικρὸν Σίγειον ἔριφ' πλάτῃ
 Κατηγόμην· καὶ μ' ὄνυχες ἐν κύκλῳ τραχέος 360
 Ἐκδάνῃα πᾶς ἡσπάζετ', ἐμνύτες βλέπειν
 Τὸν ἐκείτ' ὄνῃα, ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 Κεῖνται μὲν ἐν ἐκείτ'· ἐγὼ δ' ὁ δῦσμορος
 Ἐπεὶ δάκρυσα κείνον δ' μακρῷ χρόνῳ,
 Ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς Φίλῃς, ὡς εἰκὸς ἦν, 365
 Τάθ' ὅπλ' ἀπῆγαν τῷ παῖρς, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
 Οἶδ' εἶπον (οἵμοι) τλημονέσσιον λόγον,
 Ὡς ἀνέμ' Ἀχιλλέως, τὰλλα μὲν πάρεσί σοι
 Παῖρ' ἐλέαθ'· τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ
 Ἀλλ' ἔκρηκτο νῦν ὁ Λαρτιάς γόνυ. 370
 Καὶ γὰρ δακρύσας, ὄνυχες ἐξανίσταμαι
 Ὅρῃ βαρεία· καὶ κατὰ λήσας, λέγω,
 Ὡς χέτλι, ἢ τολμήσατ' αὐτ' ἐμῷ τινι

354. ἄθαπτον] ζῶντα. 358. Πικρὸν Σίγειον] ἤτοι διὰ τὸν θάνατον
 τῷ Ἀχιλλέως, ἢ διὰ τὸ δυσχερέμερον τῷ τόπῳ. lb. Οὐρίφ' πλάτῃ]

Sacerque Ulysses, et *Phœnix* educator mei patris,
 Dicentes, verumne, an falsum *nescio*,
 Non fas esse, cum jam periit
 Pater meus, Pergama alium quàm me capere.
 Hæc, O hospes, ità dictitantes non diu
 Me detinuerunt, quin statim navigarem,
 Præcipuè sanè mortui patris desiderio
 Ut viderem, vivum enim non ante videram.
 Præterea et oratio sanè honesta aderat,
 Eò si profectus Trojæ turres caperem.
 Jamque dies aderat altera naviganti mihi,
 Et ego amarum Sigeum cursu secundo
 Appuli : et me statim in coronâ exercitus
 Egredium navi omnis salvere jussit, jurantes se videre
 Qui non ampliùs supererat, vivum Achillem de-
 At ille jacebat. Ego verò infelix [nuò.
 Ubi eum ploraveram haud diu,
 Accedens Atridas ad amicos, ut mihi visum est,
 Armaque repetii patris, et reliqua quæcunq. *illius*
 erant
 Illi verò dixerunt (hei mihi!) verba miserrima ;
 O fate Achillis, cætera quidèm licet tibi
 Paterna sumere, armorum autèm illorum vir
 Alius potitur jam Laertæ filius *Ulysses*.
 Et ego illicò, lachrymis suffusus exurgo
 Iracundiâ gravi, et rem indignè ferens dico,
 O scelestè, ergone audetis alteri

τῷ εὐδῖν πλῶ. 367. Οἱδ' εἶπον. οἱμοι] διὰ μέσου, τὸ οἱμοι, ἀποδυ-
 ρόμενος φησὶν. 373. Ω σφέτερι] πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

238 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Δῆναι τὰ τέλχη τὰ μὰ πρὶν μαθεῖν ἐμῶ;
 Ὅδ' ἐπ' Ὀδυσσεύς, πλεῖστον γὰρ ἀνκύρῃ, 375
 Ναὶ παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως ἔτοι τάδε.
 Ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα καὶ κείνον παρών.
 Καὶ γὰρ χολωθείς Ὀδῦς, ἤρασον κακοῖς
 Τοῖς παῖσιν, ἔδ' ἐν ἐνδὲς ποιεῖ μῦθον,
 Εἰ τὰ μὰ κείνῳ ὅπλ' ἀφαιρήσοιό με. 380
 Ὅδ' ἐνθάδ' ἦκων, καί περ ἔδύσορ' ὦν,
 Δηχθεὶς πρὸς αἰ' ἔζηκσεν, ὥδ' ἡμείψατο,
 Οὐκ ἦδ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆδ' ἴν' ἔσ' ἔδει.
 Καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυτομῶν,
 Οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκυῖρον ἐκπλεύσης ἔχων. 385
 Τοιαῦτ' ἀκῆσας καὶ ζωνειδιδεὶς κακὰ,
 Πλέω πρὸς οἴκας τῶν ἐμῶν τηλώμεν,
 Πρὸς τῶ κακίστῳ καὶ κακῶν Ὀδυσσεύς.
 Κῆκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τὸς ἐν τέλει.
 Πόλις γὰρ ἐστὶ πάντα τῶν ἡγεμνῶν, 390
 Σρατὸς τε (ῥύμπας· οἱ δ' ἀκοσμεῖν) βροτῶν,
 Διδασκάλων λόγοισι γίνοντ' κακοί.
 Λόγῳ λέλεκτ' ὡς· ὁ δ' Ἀτρεΐδης συγῶν,
 Ἐμοίθ' ἐμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλῳ. —

374. Πρὶν μαθεῖν ἐμῶ] ἀπὸ τῶ, πρὶν ἐμῶ συθέσθαι καὶ σχεῖν τὸ ἐνδύ-
 σιμον. 378. ἤρασον] ἔβαλλον, κατηρώμην, ὕβριζον. 379. Οὐδὲν
 ἐνδὲς] ἔδ' ἐν ὕβριτος παραλιμπάνων. 383. Οὐκ ἦδ' ἴν' ἡμεῖς] τότε
 (φησὶν) νῦν κατὰ τὴν Ἀχιλλεύς προεκινδυνεύμεν, ἢ παρῆς ἐνθα ἔδει σε παρ-
 εῖναι, ἀλλ' ἀπῆς ὅπως ἐκ ὠφειλές. 385. Ἐκπλεύσης ἔχων] λείπει
 ἔπλα. 389. Κῆκ αἰτιῶμαι κείνον] καὶ ἐμὲ μορφομαι τοσούτον τῷ Ὀδυσ-
 σεύ.

Tradere arma, quæ mea sunt, me infcio?
 Ipse autem Ulysses dixit, (propè enim erat)
 Næ, puer, hi dederunt jure ea *mibi*,
 Ego enim præsens ea fervavi eumque *simul*.
 Et ego statim irâ incensus, impetebam *eum* malis
 Omnibus, nihil omittens,
 Si mea ille arma eriperet mihi.
 Ille autem huc progressus, licet iræ temperans,
 Morsus *scilicet* auditis, sic respondit,
 Non eras, ubi nos; sed aberas ubi non oportuit
 Et hæc quoniam jam dicis ferocitèr, [*abesse*;
 Nunquam Scyron navigabis *ea tecum* ferens.
 His auditis, et turpi laceffitus probro,
 Navigo domum meis spoliatus
 A pessimo pessimisque orto Ulyssè.
 Nec eum reprendo, quantum ipsos principes:
 Urbs enim tota pendet ex principibus [mortales,
 Exercitusq. simul omnis: qui verò perperam agunt
 Magistrorum sermonibus fiunt mali.
 Rem totam dixi; qui vero Atridas odit,
 Mihique paritèr et Diis fit amicus.

σεῖ ὅσον τοῖς περὶ Ἀγαμέμνονα. αὐτοὶ γὰρ πάντων κρατῶσι, καὶ ἐν
 αὐτοῖς ἦν τὸ ἐμὲ τὰ ὄπλα λαβεῖν. 391. Ἀκοσμῶνιες] ἄτακτα ἐργα-
 ζόμενοι. οἱ δὲ κακῶς φρονεῖντες, ὥστε ὁ Ὀδυσσεὺς κακῶς φρονεῖ, καὶ
 κείνον ἐδίδαξαν ἐπὶ κακῶν. ἐπὶ γὰρ οἱ βασιλεῖς κακῶς φρονῶσι, κακῶς
 δὲ λονοῦσι καὶ οἱ ὑπηκοοί.

Χο. Ὁρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, 395
 Μᾶτερ αὐτᾶς Διὸς,
 Ἄ πὺν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 Σὲ καὶ κῆ μᾶτερ πό-
 τνι ἐξηιδάμαν,
 Ὅτ' ἐς τὸνδ' Ἀτρεΐδαν 400
 Ὑβρις πᾶσ' ἐχώρη,
 Ὅτε τὰ πάτερμα τώ-
 χεα παρεδίδοσαν.
 Ἰὼ μάκαιρα ταυρο-
 κτόνων λεόντων ἔφε- 405
 δρε, τῷ Λαερτιά-
 ῑ Σέβας ὑπέβριον.—

Φιλ. Ἐχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές
 Λύπης, πρὸς ἡμᾶς, ὃ ξένοι, πεπλόκαίε.
 Καί μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι 410
 Ταῦτ' ἐξ Ἀτρεΐδων ἔργα καὶ Ὀδυσσεύς.
 Ἐξοῖδα γάρ νιν παντὸς ἀν' λόγῳ κακῷ

395. Ὁρεστέρα] ὀρεία. ἡ αὐτὴ δὲ ἐστὶ ἡ ῥέα καὶ γῆ. ὀρεία δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὄρεσι τὰ μυθήρια αὐτῆς ἐπετελεῖτο. Ib. Παμβῶτι γὰ] πολύ-τροφε, πάντας τρέφουσα. παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν-ζείδωρος ἄρετρα· διὰ δὲ τὸ ταύτην τὴν θεὸν τιμᾶσθαι παρὰ Φρυγί, πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον ποιεῖται.
 396. Μᾶτερ αὐτῆς Διὸς] ὅτι αὐτὴ ἐστὶ ῥέα καὶ γῆ. 397. Ἄ τὸν μέγαν Πακτωλὸν] Πακτωλὸς, ποταμὸς Λυδίας, ἐνθα ἡ ῥέα τιμᾶται. χρυσᾶ δὲ ψήγματα ἀπὸ τῆς Τρωῆς τῆς ὄρης διὰ τῆς Πακτωλῆ καταφέρεται. λέγει δὲ πρὸς τὴν ῥεαν. 398. Σὲ καὶ κῆ μᾶτερ] ἦγον, καὶ τό-

ANTISTROPHICA STROPHE.

Ch. O montibus insignis, omnium nutrix Tellus,
 Mater ipsius Jovis,
 Quæ magnum Pactolum auriferum colis,
 Illic quoque *ad te*, Mater
 Veneranda, exclamavi,
 Ubi huic ab Atridis
 Injuria omnis illata est,
 Ubi paterna arma
 Tradidere
 (O beata, taurorum cæforibus
 Leonibus quæ infides)
 Laertis filio
 Summum honoris insigne.

I A M B I.

Pb. Habentes, ut videtur, argumenta manifesta
 Doloris ad nos, O hospites, navigastis,
 Et mihi concinitis, quòd arbitramini
 Hæc Atridarum *esse* opera et Ulyffis.
 Pernovi enim eum, quòd omnibus dictis fallacibus

τε σε ἐπεκαλέμην ἢ ἐπεκαλεσάμην τιμωρήσασθαι τῆς περὶ Ἀγαμέμνο-
 να, ὅτε προεδίδουσαν τὰ ὅπλα τῇ Ἀχιλλέως· καὶ νῦν δὲ καλῶ ἵνα
 τῆς τιμωρῆσης. 402. Ὅτε τὰ πατρικά] τὸ ἐξῆς, ὅτε τὰ πατρικά
 ὅπλα παρεδίδουσαν, τῷ Λαερτίῳ νῦν δηλονότι. 404. Μάκαιρα
 ταυροκτόνων λ. ἐπὶ ἄρματος γὰρ λεόντων ὀχεῖται ἡ Πρία. 406. Σέ-
 βας ὑπέρτατον] ὦ Πρία, ἦγεν ἡ ὑπερτάτην τιμὴν ἔχουσα. ἡ νοητίου
 τῆτο ἐπὶ τῶν ὅπλων. 410. Προσάδετε, συμφανέστε.

H h

420. 'O

242 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Γλώσση θίγοντα, καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς

Μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.

Ἄλλ' ἔτι τῷ πατρὶ μ' ἔμοιγ'· ἀλλ' εἰ παρὼν 415

Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.

Νε. Οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'. εἰ γὰρ ἂν πόσει

Ζῶντος γ' ἐκείνους ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.

Φιλ. Πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ ἔτ' οἴχετο θανών;

Νε. Ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόθ. 420

Φιλ. Οἴμοι τάλας· ἀλλ' εἴ καὶ ὁ Τυδέως γόνος,

Οὐδ' εἰ μπόλητος Σισύφου Λαερτιάς,

Οὐ μὴ θάνωσι· τέσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.

Νε. Οὐ δὴτ'· ἐπίσω τῷ γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα

Θάλλοντες εἰσὶ νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 425

Φιλ. Τί δ' ὅς παλαιὸς καγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς,

Νέστωρ ὁ Πυλίου ἐστίν; ἔτος γὰρ τάγε

Κείνων κακ' ἐξήρκε βελούων σαφῶς.

Νε. Κείνός γε πρῶτος νῦν κακῶς· ἐπεὶ θανών

Ἀντίλοχος, αὐτὰρ Φρῆδος, ὅς περ ἦν γόνος. 430

Φιλ. Οἴμοι, δὴ αὐτὸς δαίμων ἔλεξας, οἷν ἐγώ

Ἦκεις· ἂν ἠθέλησ', ὀλωλότων κλύειν·

Φεῦ φεῦ, τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν

421. Ὁ Τυδέως γόνος] σὺν Ὀδυσσεὶ γὰρ αὐτὸν ἐξέβαλε Διὶ μῆδης.
 422. Σισύφου Λαερτιάς] ἐκ Σισύφου γὰρ κύματα ἢ Ἀντίκλεια ἢ τῷ
 Ὀδυσσεὶ μῆτηρ ἐγαμήθη Λαέρτης καὶ διὰ τῷ τὸ φησὶν αὐτὸν ὥσπερ πε-
 πρᾶσθαι, ἐπειδὴ Λαέρτης πολλὰ δὲς χρήματα, ἠγάγετο τὴν Ἀντί-
 κλειαν. τὸ X δὲ, ὅτι πάλιν Λαέρτης κτητικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου Λαέρτη.
 428. Κείνων κακ' ἐξήρκε] γράφεται, καὶ ἐκέρυξεν. 430. Ὅς περ ἦν
 γόνος] οἱ μὲν γράφοιεν ὁμοίως, παρ' ἰσορίαν φασὶν εἶχε γὰρ καὶ ἄλλος.

Et astutiis linguam exacuat, quâ

Nihil æqui prorsus efficit.

Quin hoc nihil miri est mihi, id *magis miror*
quî præsens

Ajax major hæc cernens passus sit.

Ne. Non ampliùs vivebat, O hospes; neque enim un-

Eo vivente, hisce spoliatus fuissẽm. [quam,

Pb. Quid dicis? an abiit et ille mortuus?

Ne. Scito eum non ampliùs interessẽ lucĩ. [*omedes,*

Pb. Hei mihi misero! at haud Tydei natus *Di-*

Nec Laertis, ille a Sisypho divenditus

Moriuntur: hos enim non decebat vivere.

Ne. Non fanè: hoc certò scias: sed et maximè

Jam florent in Argivorum exercitu.

Pb. Quid verò, qui vetus et bonus est mihi amicus,

Quid Nestor Pylus agit? ille enim hæc

Eorum mala prædixit sapienter consulens.

Ne. Ille quidem nunc malè affectus est, postquam
mortuus

Antilochus ab eo discessit, qui illi filius erat.

Pb. Hei mihi! duo simùl acerba dixisti, hos *enim* ego

Minime vellem perditos audire. quidem

Heu, heu! quid jam cogitandum est, quando hi

οἱ δὲ γόνος, τῷ ποιητῇ ἀκολοθῆντες λέγουσιν. 431. Δὺ' αὐτὸς δαίον
ἔλεξας] γράφεται δὺ' αὐτῷ δ' ἐξέδωξας, δυϊκῶς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 416. "Αἰας ὁ μείζων] ἦεν ὁ Τελαμώνιος. 424. Οὐ
δῆτ', ἐπίγω τὸτο] τὸ ἐπίγω κατὰ πάθος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τῆ ἐπίγασο γίνε-
ται ἐπίγω κατὰ ἀφαίρεσιν τῆ Σ, ὡς καὶ ἀπὸ τῆ ἐτίθεσο τὸ ἐτίθω, καὶ τῆ ἔθε-
σο τὸ ἔθω.

244 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Τεθναῖσ'· Ὀδυσσεύς δ' ἐστὶν αὖ καὶ νηαῦθ' ἵνα
 Χρῆν ἀντὶ τέτων αὐτὸν αὐδαῖα νεκρὸν; 435
 Νε. Σοφὸς παλαιστῆς κῆν· ἀλλὰ χ' αἰ σοφαὶ
 Γνώμαι Φιλοκλῆτ' ἐμποδίζον· θάμα.
 Φιλ. Φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν· πῇ γὰρ ἦν ἐνηαῦθά σοι
 Πάτροκλ', ὅς σοι παῖρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
 Νε. Χ' ἔπος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σε βραχέϊ 440
 Τῆτ' ἐκιδιάζω· πόλεμ' εἰδέν' ἀνδρ' ἐκὼν
 Αἶρει πονηρὸν, ἀλλὰ τὰς χρεστὰς αἰεὶ.
 Φιλ. Ξυμμαρῖνυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τέτό γε,
 Ἀναξίς μὲν φωτὸς ἐξερέσομαι,
 Γλώσση δ' εἰ δεινὴ καὶ σοφῆ· τί νῦν κυρεῖ; 445
 Νε. Ποίῃ τε τέτῃ, πλὴν γ' Ὀδυσσεύς ἐρεῖς;
 Φιλ. Οὐ τέτῃ, εἶπον· ἀλλὰ Θεοσίτης τις ἦν,
 Ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν ὅπως
 Μηδεὶς ἐώη· τέτῃ οἶοι' εἰ ζῶν κυρεῖ;
 Νε. Οὐκ εἶδον αὐτὸν, ἠδ' ὁμῶς δ' ἔτ' ὄντα νιν. 450
 Φιλ. Ἐμελλ'· ἐπεὶ εἰδὲπω κακὸν γ' ἀπάλλετο.
 Ἄλλ' εὖ περ ἐέλλασιν αὐτὰ δαίμονες.
 Καί πως τὰ μὲν πανῆργα καὶ παλιντρεῖθ',
 Χαίρεισ' ἀναστρέφοντες· ἐξ ἅδ' αὖ, τὰ δ' ὅ
 Δίκαια καὶ τὰ χρεῖς· ὀππεέλλασ' αἰεὶ. 455
 Πῶς χρεὶ τίθεσθαι ταῦτα, πῶς δ' αἰνεῖν, ὅταν

434. Τεθναῖσ', Ὀδυσσεύς δ' ἐστὶν αὖ καὶ νηαῦθ' ἐν τοῖς ζῶσι. 436. Σοφὸς παλαιστῆς] σοφὸς μὲν ἐστίν, ἀλλ' οὐ διότις ἔστι. αἱ γὰρ τοιαῦται γνώμαι καταβάλλονται πολλάκις. 448. Ὃς οὐκ ἂν εἴλετο] ἀντὶ τῆς, ἃ οὐκ ἠθέλει τις εἰς ἅπαξ ἀκῶσαι, ταῦτα πολλάκις ἔλεγε. 449. Μηδεὶς ἐὼν] γράφεται ἐώη. 450. Ἡσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν] τὸτο παρ' ἱσορίαν. λέγεσθαι γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνηρῆσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν

PHILOCTETIS. 245

Sunt mortui; Ulysses verò superest ibi, ubi
Oportuit pro hisce ipsum nunciari mortuum?

Ne. Prudens ille luctator: sed et prudentia
Confilia, Philoctete, impediuntur crebro.

Pb. Age dic per Deos, ubinam tunc erat tibi
Patroclus *ille*, qui tuo patri erat charissimus?

Ne. Et ille mortuus erat: verbisque te paucis
Hoc edocebo. Bellum neminem hominem lubens
Perimit malum, sed optimos semper.

Pb. Assentior tibi; et juxta hoc idem *dictum*,
De homine quidè̃m indigno interrogabo,
Lingua autè̃m acri et solerti. Quid nunc agit?

Ne. An quopiam de alio quàm Ulysse rogas?

Pb. Non hunc volui. Sed Thersites quidam erat,
Qui optaret plus semel dicere, quod quidem
Nemo pateretur semel dictum: nostine hunc, an
adhuc vivit?

Ne. Non eum vidi, sed audiui eum superstitem esse.

Pb. Sic *scilicet* futurum erat: quoniàm nihil adhuc
Sed pulchre ea curant Dii: [mali periit.

Et si quid malitiosum et fraudulentum est,

Id libenter defendunt ab orco,

Iusta verò et proba eò semper demittunt.

Quò sunt hæc locanda? quĩnam laudare possum
Deorum facta,

Πειθεσίλειαν ἀνείλε· φονευθείσης γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως τῆς Πειθεσιλείας, ὁ
Θεοσίτης δόρατι ἐπληξεν τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς· διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς
κονδύλοις αὐτὸν ἀνείλε. λέγεται καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθῆναι αὐτῆς.
145. Ἐπεὶ ὁ] συνίησις. 453. Καὶ παλιντρίβῃ] τετριμμένα τοῖς
κακοῖς. 454. Ἀναστρέφοντες ἐξ ἅδᾳ σώζουσιν ἐξ ἅδᾳ τὰς ἐπιτρίπτες καὶ
δολεράς. 456. Ταῦτα] τὰ γινόμενα.

459. Τα'

246 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τὰς θεὰς εὖρω κακὴς;
 Νε. Ἐγὼ μὲν, ὦ γένεθλον Οἰταίης πατρὸς,
 Τολοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό, τ' Ἴλιον
 Καὶ τὰς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάττομαι. 460
 Ὅπως γ' ὁ χείρων τὰγαθὸν μείζον θένει,
 Καποφθίνει τὰ χρηστὰ. καὶ δεινὸς κρατεῖ,
 Τάττις ἐγὼ τὰς ἀνδρας εὖ φέρω ποιεῖ.
 Ἄλλ' ἢ περὶαία Σκιδρῶν ἐξαρκῆσά μοι
 Ἔσαι τοιοπὸν, ὥς τε τέρπειος δόμος. 465
 Νῦν δ' εἰμι πρὸς ναῦν, καὶ σὺ, Ποιάνη τέκνον,
 Χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
 Νύσας μελαστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
 Ἡμεῖς δ' ἰώμεν ὡς ἱπηνίκα ἀν θεὸς
 Πλὴν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὀρμώμεθα — 470
 Φιλ. Ἦδη τέκνον σέλλεσθε;

Νε. Καίρως γὰρ καλεῖ
 Πλὴν μὴ ἐξ ἀπόπλη μαλλον ἢ Ἰγύθεν σκοπεῖν.
 Φιλ. Πρὸς νῦν σε πατρὸς πρὸς τε μητρὸς, ὦ τέκνον,
 Πρὸς τ', εἴ τι σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές, 475
 Ἰκέτης ἰκνῆμαι, μὴ λίπης μ' ἔττω μόνον
 Ἐρημον ἐν κακοῖσι πῖς δ' οἷσις ὀρεῖς,
 Ὅσοισί τ' ἐξήκυσας ἐνναίονά με·
 Ἄλλ' ἐν παρέργῳ θῆ με. δυσχέρεια μὲν

457. Τὰ θεῖ'] ἔργα δηλονότι· νοσῶν δὲ δυσφημεῖ. 458. Οἰταίης πατρὸς] ὄρος τῆς Τραχίνος ἢ Οἶτη· Τραχίνιος δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἦν, καὶ Μηλιεύς. 461. Ὅπως γ' ὁ χείρων] ὅπως ὁ κακὸς πλεονεχέει. 462. καὶ δεινὸς κρατεῖ] καὶ ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν. Ἡσίοδος, Βλάπτει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα. καὶ Ὅμηρος, Ἐπεὶ τὰ χειρῶν νικᾷ. 468. Μελα-

Cum Deos ipsos invenio malos?

Ne. Ego quidem, O nate *Ætæi* patris *Pæantis*,

In posterum jam procul Iliumque

Et Atridas intuens cavebo.

Ubi enim deterior bono plus potest,

Et pereunt frugifera, et improbus regnat,

Hos ego viros non unquam amavero.

Sed saxosa Scyros suffecerit mihi

In posterum, ut me meæ domi oblectem.

Nunc autem eo ad navem; at tu, *Pæantis* fili,

Vale quàm maximè, vale; et te Dii

Morbo liberent, ut ipse vis.

Nos verò abimus, ut, quando Deus

Secundum nobis ventum concedit, ilicet *navim*

Pb. Jamne fili, abire paratis? [solvamus.

Ne. Tempus enim monet, [propè.

Discessum ut spectemus non procul magis quàm

Pb. Nunc *ergo* te per patrem perq. matrem, O fili,

Perque siquid tibi domi est charum,

Supplex rogo, ne relinquo me solum, adeò

Malis in hisce desertum, quæ vides,

Quibusque me inaudisti cohabitare.

Sed quovis in loco abjice me : molestia quidèm

Μελαστήσειαν] ἀπαλλάξειαν. 470 Πλὴν ἡμῖν εἴκη] διδῶ, συγχωρή-
ση. 473. Μᾶλλον ἢ γ' ὕθεν] καιρὸς καλεῖ (φησὶν) μᾶλλον ἐκ τῆς σύν-
εγγυς, μὴ ἐξ ἀπόψεως τὸν πλὴν σκοπεῖν, ἤγουν μακρόθεν. 478. Ὅσοισί
τ' ἐξήκουσας] κακοῖς δηλοῦσι. 479 Ἀλλ' ἐν παρέργῳ] ὅ, ὅτι ἐν τι-
τιμημένῳ μέρει τῆς νῆός με θῆ, ἀλλ' ὅπου βῶλει. δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν τοῖς ἐξῆς.

(Ἐξοίδα) πολλή τῃδε τῇ φορήμαίῳ. 480

Ὅμως ὃ τλήθι· πῶσι γυναικοῖσί τοι
τότ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, ἔπεχον δ' ὀκλείας.

Σοὶ δ' ἐκλιπόνῃ τῇτ' ὄνειδος ἔκκαλον·

Δράσαντι δ' αἰπῶν, πλείστον δ' ὀκλείας γέρας,

Ἐάν μολῶ γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα, 485

Ὅθ' ἡμέρας τι μόχθος ἔχ' ὅλης μιᾶς.

Τόλμησον, ἐμδαλῶ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,

Ἐς ἀντλίαν, ἐς πρῶραν, ἐς πρύμναν θ', ὅποι

Ἦκιστα μέλλω τῆς ξυνόντης ἀλγυνεῖν.

Νέδσον πρὸς αὐτὴν Ζηνὸς ἱκεσίς, τέκνον· 490

Πείσθῃ. προσπίνῃ σε γόνασι, καὶ περ ὦν

Ἀκράτωρ ὁ τλήμων χαλός· ἀλλὰ μή μ' ἀφῆς

Ἐρημὸν ἔτω χωρὶς ἀνθρώπων εἶδος·

Ἄλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων,

Ἦ πρὸς τὰ χαλκώδοντα Εὐβοίας σαθρά. 494

Κακείθεν ἔμοι μακρὸς εἰς Οἶτην σόλῳ,

Τραχινίαν τε δειράδα, καὶ τὸν εὐροον

Σπερχεῖον ἔσαι, παλὲρ μ' ὥς δειξῆς φίλῳ·

Ὅν δὴ παλαιὸν ἐξότῃ δέδοικ' ἐγὼ 500

Μή μοι βεβήκοι· πολλὰ γὰρ πῶς ἐκμήνοισ

Ἐξελλον αὐτὸς ἱκεσίς πέμπων λιταῖς,

Αὐτότολον πέμψαντά μ' ἐκσωῶσαι δόμοις.

481. Ὅμως δὲ τλήθι] ὅμως δὲ σώσόν με καὶ πολλὰ δυσχερεῖά
ἐστὶ τῇ προαίματι. γινώσκων ὅτι τοῖς εὐγενέσι τὸ αἰσχρὸν ἐχθρὸν
ἐστὶ, καὶ τὸ καλὸν ἐνδοξόν. 488. Εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῶραν.] τὸ ἐν παρέρ-
γῳ τῷτο νῦν ἐμφάνισιν, ὅπερ προείρηκεν, Ἄλλ' ἐν παρέργῳ θῶ με.
492. Ἀκράτωρ] ἀσθεὺς, κρατεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος. 494. Χαλ-
κώδοντος]

(Sat scio) gravis erit hujus oneris ;
Tamèn perfer : Generosis sanè
Omne turpe est odio, et honestum decori.
Tibi verò, si me reliqueris, hoc erit probrum
turpe : [præmium,
Facienti autem *quæ volo*, O fili, summum gloriæ
Si vivus ego venero ad Ætæam terram,
Age diei non unius integri onus ero.
Aude, injice me in quemvis locum abductum,
In sentinam, in proram, inque puppem, ubi
Minime futurus sum simul navigantibus molestus.
Annue per ipsum Jovem supplicum vindicem, fili :
Sine te exorem ; advolvor ad tua genua, licèt sim
Infirmus, miser, claudus : at ne me relinquant
Desertum adeo, ubi hominum nulla sunt vestigia.
Sed vel ad domum tuam salvum me abducas,
Vel ad Chalcodontis Eubœæ portum ;
Unde non longa mihi ad Æten navigatio,
Trachiniumque jugum, et pulchrè fluentem
Sperchium erit, ut patri me exhibeas meo,
Quem jam pridèm metuo ego
Ne a me abierit. Multa enim *huc* venientibus
Mandata dedi ipse, supplices mittens preces,
Ut ipse nave missâ me reduceret domum.

κώδοντος) κ' Ὀμηρος, Καλκιδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀχαιῶν.
 501. Ὅν δ' ἡ πάλας ᾧ δι' ἃ δὴ πρὸ πολλῶν χρόνων ηὐλασθέντι μὴ τοῖσπερ
 ἦ. 502. Τοῖς ἰκμένοις ἀπὸ τῶν δια τῶν ἰκμένων κ' ἀποστορευμένων· ἐγὼ
 γὰρ ἀκίνητός εἰμι, ἢ τοῖς ἰκμένοις κ' ἀμειψιμένοις ἐν ταῦθα.

250 SOPHOCLES TRAGŒDIA

Ἄλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν Διαικόνων
 Ὡς εἰκὸς οἶμαι, τὸ μὲν ἐν σμικρῷ μέρῳ
 Παιδῶν, τὸν οἶκαδ' ἤπειγον ὅλον. 505
 Νῦν δ' (εἰς σὲ γὰρ πομπὸν τε καὶ αὐτὸν ἄγγελον
 Ἦκα) σὺ σῶσον· σὺ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 Ὡς πάντα δεινὰ καὶ πικινδυῶς βροταῖς
 Κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν ἢ θάτερον.
 Χρὴ δ' ἐκ τῶν οὐραίων πημάτων, τὰ δεινὰ ὁρᾶν 510
 Χῶταν τις εὖ ζῇ, τλίκαυτα τὸν βίον
 Σκοπεῖν μάλιστα μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

Χο. Οἴκτερ' ἀναξ· πολλῶν δ' ἔλε-
 ξεν δυσοίρων πόνων
 Ἄθλ', ὅσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων 515
 Εἰ ἢ πικρὰς, ἀναξ,
 Ἐχθεὶς Ἀτρεΐδας,
 Ἐγὼ μὲν τὸ κείνων
 Κακὸν τῷδε κέρδῳ
 Μέγα τιθέμεν, ἔν- 520
 θά περ ὀπιμέμονεν,
 Ἐπ' εὐσόλῃ ταχείᾳ
 νεφὲς πορεύσασθαι· ἀν' ἐς
 Δόμους, ταὶν ἐκ θεῶν

507. Σὺ σῶσον] σῶσόν με, γινώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα
 μιλαλλόμενα. 514. Δυσοίρων] ἀφορήτων, δυστυχημένων. 518.
 Ἐγὼ μὲν τὸ κείνων κακὸν] τὸ ἐκείνης λυπρῆς, τῷ κέρδι καὶ ὠφέλειαν με-
 ταποιῶν. ἢ τὸ κακὸν τὸ ἀπὸ τῶν Ἀτρεΐδων μετατιθέμενος τῷ Φι-
 λοκτήτῃ.

Sed vel mortuus est, vel ministri
(Ut fieri solet arbitror) mei nullam curam
Habentes, domum redire properarunt. [nuncium
Nunc autem (ad te enim reductoremque et ipsum
Venio) tu me serva, tu mei miserere, considerans
Quam cuncta atrocia, et in periculo mortalibus
Jaceant, nunc quidem feliciter agunt, nunc autem
fecûs.

[specere :
Oportet autem nullis afflictum malis, acerba re-
Et cum quis lautè vivit, tunc vitam
Tueri maximè, ne imprudens pereat.

ANTISTROPHE I.

Ch. Miserere, O Rex, multorum enim
Recensuit vix tolerabilium laborum
Certamina, quanta nullus O meorum fubeat ami-
Si verò acerbos, O Rex; [corum.
Oderis Atridas,
Ego sanè illorum
Malum in hujus lucrum
Ingens convertens,
Quandoquidem *ipse* vehementer cupit,
In instructâ benè et celeri
Nave reducerem
Domum, Deorum

λοκλήτη, ὅτι εἰς ἀγαθὸν μεταποιῶν, καὶ μεταβάλλων καὶ ἐπανορθῶν. λέγει
χαρὸς, βοηθῶ αὐτῷ ἵνα ἐκείνος λυπήσῃ, ἐπανορθῶν αὐτῷ τὴν συμ-
φορὰν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀτρεΐδων γεγονυῖαν.

Νε. Ὅρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερὴς παρῆς·
 Ὅταν ᾗ πλεονεξίας τῆς νόσου ζωοσύα,
 Τότε ἐκέθ' αὐτὸς πῶς λόγοις τέτοις φανῆς.

Χο. Ἦκιστα τέτ' ἐκ' ἐο' ὅπως πότε εἰς ἐμέ
 Τένειδ' ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι. 530

Νε. Ἀλλ' αἰσχρὰ μὲντοι, ζῆ γέ μ' ἐνδέεσθον
 Ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.
 Ἀλλ' εἰ δοκεῖ πλέω μιν, ὀρμάσθω ταχύς.
 Χῆναὺς γὰρ ἄξει, καὶ ἀπαρνηθήσεται.

Μόνον θεοὶ σώζουσιν ἐκ γὰρ τῆςδε γῆς
 Ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βελοίμεσθα πλεῖν. 535

Φιλ. ὦ φίλτατον μὲν ἡμαρ, ἡδὺς δ' αἰνὴρ,
 Φίλοι ᾗ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς
 Ἐρῶν χροίμην ὥς μ' ἐθεοθε προσφιλῆ;
 Ἰωμὲν, ὦ παῖ, προκεύσαντες τὴν ἔσω 540
 Ἀοικὸν εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθης
 Ἀφ' ὧν δίδωσκον, ὥς τ' ἔφω εὐκάρδι.
 Οἶμαι γὰρ εἴδ' ἂν ὀμμασιν μόνῳ θέαν
 Ἄλλον λαβέντα πλὴν ἐμῆ, τλήῃαι τάδε.
 Ἐγὼ δ' ἀνάγκη πρῆμαθον σέργειν τάδε. 545

531. Ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι] ἀλλ' αἰσχρὸν ἐστὶν ἐνδέεσθον σε εἶναι
 με ἐν τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἢ ἕτως· αἰσχρὸν ἐστὶν εἰ ἐνδέεσθον σε διατε-
 θέσομαι περὶ τὴν εἰς τὴν ξένης εὐεργεσίαν· ἢ παραιτήσομαι ἂν. 538.
 Πῶς ἂν ὑμῖν] πῶς ἂν ἀποδοῖν τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὥς ἐφιλήσατέ με· ἢ
 πῶς ἂν τῷ ἔργῳ εὐπερῶμαι καὶ τῷ λόγῳ ὑμᾶς; 540. Προκεύσαντες
 τὴν ἔσω] ἀσπασάμενοι τὴν ἔσταν. 541. Ἀοικοί] δύσοικον, ὥσπερ αὐτο-
 χροί, ὁ δυστυχής. 542. Εὐκάρδιος] καρτερικός. 543. Οἶμαι γάρ]
 ἔγω

Vindictam effugiens.

I A M B I.

Ne. Vide tu, ne nunc quidem facilior æquo sis ;

Ubi verò morbi impletus eris consortio,
Tunc non amplius hisce dictis consentias.

Cb. Minimè : non erit unquàm ut id mihi
Culpæ habeas jure objectandum.

Ne. At turpe est fanè mihi me inferiorem
Te hospite inveniri, ad opem opportunè fe-
Sed si videtur navigemus; veniat illicò, [rendam.
Navis enim eum vehet, et non denegabitur.
Solùm Dii falvos ducant ex hâc terrâ
Nos, huc quo volumus navigare.

Ph. O charissima dies, suavissimus vir,
Charique nautæ, quomodò vobis
Re ostendam, quàm me reddidistis obstrictum ?
Eamus, O filî, priùs venerati illam intùs
Habitationem inhabitabilem, ut et scias
Queis vixerim, quàmque fuerim animi fortis.
Arbitror enim ne oculis quidè m solum spectacu-
Alium capientem præter me, posse pati hæc. [lum
Ego verò coactus diu didici hæc amare.

ἐγὼ γὰρ ὑπολαµβάνω μηδὲνα ἄλλον τὴν θέαν τῶν ἐνθάδῃ ἐνέπικν. πόσῳ
μᾶλλον τὴν οἰκῆσιν ; 545. Στέργειν τὰδε] γράφεται, σέργειν κακά.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 526. Ὅρα σὺ] ὃν ἡμεῖς εὐκολον, τῶτον εὐχερῆ
λέγουσιν, ὥσπερ καὶ τὸν δύσκολον, δυσχερῆ. ὅρα ἐν (φρσι) μὴ ταῦν
εὐχερῆς φαινόμενος ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν τὸν Φιλοκτήτην, ὕστερον δυσχερῆς
γίνη, ὅτε τῇ συνουσίᾳ τῆς Κίσου πλυσθῇς ἐν τῇ νηί.

Χο. Ἐπίχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύο,
 Ὅ μιν, νεὼς σῆς ναυδάτης, ὃ δ' ἀλλόθρηξ,
 Χωρεῖτον, ὧν μαθόντες, αὖθις ἔσιτον.

Εμ. Ἀχιλλέως παῖ, πῦνδε τὸν ξυνέμπορον,
 Ὅς ἦν νεὼς σῆς ζυῖ δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ, 550
 Ἐκέλευσ' ἐμοί σε παῖ κυρῶν εἰς Φράσαι,
 Ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μιν ὅτι,
 Τύχη δέ πως πρὸς ταυτὴν ἐρμιόδεις πέδον.
 Πλέων γὰρ ὁ ναύκληρος ἐ πολλῶν σόλῳ
 Ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν 555
 Πεπάρηθον, ὡς ἤκυσσα τὰς ναύτας, ὅτι
 Σοὶ πάντες εἶεν οἱ νευαυτοληκότες,
 Ἐδοξέ μοι, μὴ σῖγα, πρὶν Φράσαιμί σοι,
 Τὸν πλὴν ποιεῖσθαι, προσυχόντι τῶν ἴσων.
 Οὐδὲν σύ περ κάτοισθα τῶν σαυτὶ πέρι, 560
 Ἀ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σ' ἔνεκα
 Βαλδύμαλ' ἐςί· καὶ μόνον βαλδύμαλα,
 Ἀλλ' ἔργα δρώμεν, ἐκεῖ ἐξαργύμενα —
 Νε. Ἀλλ' ἡ χάρις μιν τῆς προμηθείας, ξένε,
 Εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μὲν. 565
 Φράσον δ' ἄπερ γ' ἐλέξας, ὡς μάθω τί μοι
 Νεώτερον βάλειμι ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.

549. Ἀχιλλέως παῖ, τότε τὸν ξυνέμπορον] αὐτὸς ὁ ἔμπορος διαπέ-
 πλασαι ὑπὸ Ὀδυσσεύς, ναύκληρος, παραματευτής, εἰσὼς τοῖς Ἑλ-
 λησι τὰ ἐπιτήδεια ἐπάγειν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ αὐτὸν διαπλάττειν παρα-
 ματευτὴν. 552. Δοξάζων μιν ὅτι, τύχη δέ πως] ἀντὶ τῆς, ἐκ ἐπιτήδους
 ἦλθον ἐλαῦστα, ἀλλὰ πλεον ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἰδὼν ὥρμησα. καὶ οἰόμε-
 νος, (φησὶ) συνιένεσθαι, κατὰ τύχην δέ. 555. Εὐβοτρυν Πεπάρηθον]

Ch. Manete, discamus, viri enim duo,

Hic quidè̃m navis tuæ socius, ille verò alienus

Accedunt, quos cum audieritis, postea ingredi-

Me. Achillis fili, hunc tuum socium, [mini.

Qui erat navis tuæ cum duobus aliis custos,

Iussi mihi, ubi *locorum* tu esses, dicere,

Quandoquidè̃m incidi in te, non consultò,

Sed forte fortunâ ad eundem appulsus portum.

Navigans enim cum classe non magnâ

Ab Ilio domum ad feracem uvarum

Peparethum, ubi audiui, nautæ

Quod tibi omnes hîc essent, [tibi *quædam*)

Visum est mihi non silentio (priusquàm dicerem

Præternavigare, ut qui venerim ad pares, *nautas*,

Nihil tu enim nosti de tuis rebus, [scilicet.

Quæ Argivis de te

Consilia sunt, et non solùm consilia,

Sed facta ipsa, nec dilationem habitura.

Ne. At gratia tibi quidem propter monitionem, hos-

Nisi malus sum, jucunda reposita erit. [pes,

Dic ergò *clariùs*, quæ modò dixisti, ut sciam

Novi consilii ab Argivis affers. [quid mihi

Πεπάρηθος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ μία τῶν Κυκλάδων νήσων. 559. Προσυχόνι τῶν ἰσων] ἀντὶ τοῦ εὐρόνι τῆς σῆς ναύτας τῆς ἐμοῦ ἰσῆς, τῆς τὴν αὐτὴν μοι τέχνην μετερχομένης. ἡ τῶν ἰσων, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἰσων, παραλείπεται γὰρ ἡ Ἐξ. βέλτεται γὰρ λέγειν, ἐκ τῶν ἰσων. 563. Ἐξαργόμενα] ἀναβολὴν ἔχοντα. 564. Ἀλλ' ἡ χάρις μὲν] ἔσται σοὶ χάρις τῆς προμηθείας ὕστερον.

256 SOPHOCLES TRAGOEDIA

- Εμ. Φρεῖδοι διάκονες σε ναυτικῷ σόλῳ,
 Φοίνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἱ τε Θησέως κόροι.
 Νε. Ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν; 570
 Εμ. Οὐκ οἶδ' ἀκέσας δ' ἀγγελοῦ πάρεμί σοι.
 Νε. Ἡ ταῦτα δὴ Φοίνιξ τε χ' οἱ ξωνναυδάται
 Οὔτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
 Εμ. Ὡς ταῦτ' ἐπίσσω δρώμεν, εἰ μέλλοντ' ἔτι.
 Νε. Πῶς εἰν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' ἐκ αὐτάγγελτο
 Πλεῖν ἡῶ ἔτοιμοι; ἢ φόβῳ τις εἵργε νιν; 575
 Εμ. Κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὁ Τυδεὺς τε παῖς,
 Ἐσελλον ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἔσω.
 Νε. Πρὸς ποῖον ἂν τὸνδ' αὐτὸς εἰδυσεῖς ἔπλει;
 Εμ. Ἦν δὴ τις. ἀλλὰ τὸνδ' ἐμοὶ πρῶτον φράσον, 580
 Τίς ἐστιν. ἂν λέγῃς δὲ, μὴ φάνει μέγα.
 Νε. Ὅδ' ἐς ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης ξένη.
 Εμ. Μὴ νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχῃ.
 Ἐκπλεῖ σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
 Φιλ. Τί φησιν, ὦ παῖ, τί με κ' σκόπον ποῖε 585
 Διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυδάτης;
 Νε. Οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
 Εἰς φῶς ὁ λέξει πρὸς σε καὶ με, τὰς δέ τε.
 Εμ. Ὡς ἀνέμῳ Ἀχιλλέως, μὴ με διαβάλλῃς στρατῷ,
 Λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ. πολλ' ἐγὼ κείνων ὕπο 590

568. Φρεῖδοι] ἀφανείς. 569. Οἱ τε Θησέως κόροι] Ἀκάμας καὶ
 Δημοφῶν· ὧν εἰς μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ. 586. Διεμπολᾷ]
 λάθρα ἀπαίσ. 589. Μὴ με διαβάλλῃς] μὴ διαβάλλῃς με (φησὶ) τῷ
 τῶν Ἑλλήνων στρατῷ. εὐεργετήθην γὰρ ὑπ' αὐτῶν πολλῶν. 590. Πόλλ'
 ἐγὼ

Me. Abiere, qui persequuntur te nauticâ classe,
Phœnixque senex, Thesēique filii.

Ne. Vine me reducturi, an verbis?

Me. Non novi: quod audiui, ejus adsum tibi nuncius.

Ne. An ista Phœnixque et nautici focii

Adeò strenuè agunt propter Atridas?

Me. Hæc scito facturos nec ampliùs protrahunt *moras*.

Ne. Cur ergò Ulysses non ad hæc ipse [prohibuit?
Navigare erat paratus? an metus aliquis illum

Me. Ille quidè̃m ad alium virum, Tydeiq. filius *Dio-*
Navigabant, quando ego solvebam rates. [*medes*

Ne. Ad quemnam ipse Ulysses navigabat?

Me. Erat aliquis. Sed mihi primùm dic

Hic quis sit, sed altâ voce ne dixeris.

Ne. Hic est inclytus ille tibi Philoctetes, hospes.

Me. Ne nunc me plura roges, sed quàm ocysimè
Enaviga et proripe te ex hâc terrâ.

Ph. Quid dicit, O fili? quid me in tenebris ita

Vendit obscuris dictis apud te nauta? [dicere

Ne. Nondum scio quid dicit: oportet autèm eum
Perspicuè, quod dicet ad me, et te, et hos quoque.

Me. O nate Achillis, ne me prodas exercitui, [ab eis
Loquentem, quæ non convenit *eloqui*. multis ego

ὁ γὰρ κείνων ὑπο] ὑπὲρ κείνων εὐεργεσίμους, ἀντιεργετῶ αὐτὸς ὡς δύναται πάντης εὐεργεσίῃ, δηλονότι ὑπηρέτων. λέγειται δὲ τὸ πᾶσιν καὶ ἐπὶ ἀγαθῷ.

258 SOPHOCLES TRAGŒDIA

Δρῶν ἀντιπάχω χρησά γ', οἳ ἀνὴρ πένης.
 Νε. Ἐγὼ μ' Ἀτρεΐδαις δυσμῶν ἔπος δέ μοι
 Φίλῳ μέγιστον, ἔνεκ' Ἀτρεΐδας συγῆ.
 Δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα, προσφιλεῖ λόγον
 Κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὣν ἀκήκοας. 595

Εμ. Ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.

Νε. Σκοπῶ καὶ γὰρ πάλαι.

Εμ. Σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.

Νε. Ποῖδ' λέγων;

Εμ. Λέγω, πῖ τῶν ἀνδρῶν τῶνδ' ὥσπερ κλύεις, 600
 Ὁ Τυδεὺς παῖς, ἦτ' Ὀδυσσεύς βία,
 Διώμοτοι πλέεσσιν, ἥ μὴν ἢ λόγῳ
 Πείσαντες ἄξειν ἢ πρὸς ἰσχύϊ κράτῳ.
 Καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκον σαφῶς
 Ὀδυσσεὺς λέγοντος· ἔτ' ᾧ γὰρ πλέον 605
 Τὸ θάρσος εἶχε θατέρω, δράσειν τάδε. —

Νε. Τίν' δ' Ἀτρεΐδαι τῶνδ' ἄγαν ἔτῳ χρόνῳ
 Τοσῶνδ' ἐπεσρέφοντο πρᾶγμαλ' ἡ χάρην,
 Ὅν τ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
 Τίς δ' ὀφείλει αὐτὰς ἵκετ', ἢ θεῶν βία, 610
 Καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ;
 Εμ. Ἐγὼ σε τῶνδ' (ἴσως γὰρ ἐκ ἀκήκοας)
 Πᾶν ἐκδιδάξω μάντις ἢν τις Ὀϊγενῆς,

596. Ὅρα τί ποιεῖς, παῖ] ταῦτα πλεονάζως νοητέον. 598. Σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον] αἴτιόν σε ποιήσω τῶν περὶ τὸν Νεόκλειον. 599. Ποῖδ' λέγων] ποῖ με αἴτιον ὡς μέλλεις λέγειν; 600. Ἀνδρῶν τῶνδ' ἔτοι οἱ ἄνδρες οἵτινες * ἀκίε. 602. Ἡ μὴν] ὅλως μὴν. 606. Τὸ θάρσος εἶχε θαλέρῳ] τῷ Διομήδεϊ, εὐτολμύτερος γὰρ ἢν εἰς τὸ δράσαι ταῦτα. 607. Τίος δ' Ἀ-

Pro meâ operâ beneficiis affectus sum, ut pauper.

Ne. Ego sum Atridis infensus : ille autem mihi

Amicus maximus, quia Atridas odit.

Oportet ergò te, cum mei causâ huc veneris,

Celare nos nihil ex iis, quæ audisti. [gratum

Me. Vide quid agis, fili.

Ne. Jampridem ego id confidero.

Me. In te hujus rei culpam transferam.

Ne. Transfer, modo dic.

Me. Dico, ad hunc duo hi viri, quemadmodum audisti,

Tydei filius *Diomedes*, Ulyssisque violentia

Jurati navigant, certi vel verbis

Persuasum abducere, vel virium potentiâ.

Et hæc Achivi omnes audierunt clarè

Ulyssèm dicentem : ille enim plus

Audaciæ habuit altero, ad hæc efficienda.

Ne. Quam ob rem verò Atridæ hujus adeò longa

Post tempora curam gerebant,

Quem jam multò ante ejecerant ?

Quod desiderium eos incessit, vel Deorum vis

Et ira, qui opera puniunt mala ?

Me. Ego te hoc (fortasse enim non audisti)

Omne edocebo : Vates erat quidam nobilis,

δ' Ἀτρεΐδαι] τίνος πράγματος χάριν ἔγω διὰ τοσούτου χρόνου ἐπεγράφω
ἐξ Φρονίδα ἐποιήσαντο τῷ Φιλοκτήτῃ οἱ Ἀτρεΐδαι, τῷ πάλαι ἐξ αὐτῶν
ἀποβληθείς ; τίς πόθος εἰς τούτο αὐτὸς ἐκίνησεν, ἀπαγαγεῖν αὐτὸν
δηλονότι εἰς Τρώαν ;

Πελάμῃ μὲν υἱὸς, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
 Ἔλεν, ὃν ἔτ' οὐκ ἐξελθὼν μόνον 615
 Ὅ πάντ' ἀκύνων αἰσχρὰ καὶ λωβητ' ἔπη
 Δόλιον Ὀδυσσεύς ἔλε· δέσμιόν τ' ἄγων,
 Ἐδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον θήραν καλήν.
 Ὅς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,
 Καὶ τὰ πὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὥς εἰ μὴ ποτε 620
 Πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
 Ἀγοιῖο νήσῃ τῆςδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.
 Καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκυσεν ὁ Λαέρτης τέκνον
 Τὸν μάνηιν εἰπόντ', Ὀθέως ὑπέσχετο
 Τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων. 625
 Οἴοιτο μὲν μάλιστ' ἐκείσιν λαβών·
 Εἰ μὴ θέλοι δ', ἀκούει· καὶ τέτων, κάρη
 Τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχών.
 Ἦκουσας, ὦ παῖ, πάντ'· τὸ παύειν δέ σοι
 Καὶ τῷ παραινῶ, καὶ τιν' κήδ' ἐπεί. 630
 Φιλ. Οἴμοι τάλας· ἢ κείνῃ ἢ πάντα βλάβῃ
 Ἐμ' εἰς Ἀχαιῶς ὥμοσεν πείσας τελεῖν;
 Πεισθήσομαι γὰρ ὧδε καὶ ἄδω θανών
 Πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥς περ εἰ κείνῃ πατήρ·
 Εμ. Οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ 635
 Ναῦν, σφῶν δ' ἔπως ἄριστα συμφέρει θεός.

616. Ὅ πάντ' ἀκύνων αἰσχρὰ] ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος. 618.
 Ἐθραν καλήν] ἔχ' ἀπλῶς εἶπε τὴν θήραν καλήν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόρθη-
 σιν τῆς Ἰλίου. αὐτὸς γὰρ ἐξημερεύει τὸν τρόπον τῆς πορθέσεως. 625.
 Δηλώσειν] δείξειν. 628. Τέμνειν ἐφείτο] ὑπέσχετο, ἐπηγγέλατο. 632.
 Στιλίου] σίμφιν. 634. Ὡς περ εἰ κείνῃ πατήρ] ὁ Σίσυφος. μέλλων
 γὰρ

Priami quidè̃m filius, nomine verò vocatus est
 Helenus, quem ille noctu egressus solus,
 Ille qui omnia audit turpia et probrosa dicta,
 Fraudulentus Ulyssescepit, captivumque ducens
 Monstravit Achivis palàm prædam opimam.
 Qui et alia ipsis omnia vaticinatus est,
 Et ut Trojæ Pergama non unquàm essent
 Diruturi, nisi hunc inductum verbis
 Abducerent ab hâc insulâ, in quâ nunc habitat.
 Idque simul ac audivit Laertæ filius *Ulysses*
 Vatem dicere, statim promisit
 Virum hunc Achivis adductum ostendere.
 Sperat quidè̃m se maximè volentem accepturum,
 Sin renuat, invitum; et hæc si non præstiterit,
 Permisit caput cuilibet suum præcidere.
 Audiisti, nate, omnia. properè autem abire et te
 Ipsum moneo, et siquis alius tibi curæ est.

Pb. Hei mihi misero! illene totus scelestus
 Me ad Achivos juravit persuasione adducturum?
 Nempe sic persuadebor, ut ab inferis mortuus
 Ad lucem redeam, quemadmodum illius *redii*
 pater *Sisyphus*.

Me. Ego ista nescio: Sed ego quidè̃m eo ad
 Navem, vobis autè̃m optima conferat Deus.

γὰρ τελευταῖον παρεγγείλετ' τῇ γυναικὶ αὐτῷ, ἄταφον αὐτὸν καταλιπεῖν.
 καὶ καλεσθῶν εἰς ἅδ' αὖ τῶν νενομισμένων μὴ τυχῶν, καὶ ἠγγέλισε τῆς γυναικὸς
 παρὰ τῷ Ἀἰδωνεῖ. ἤξιε τε ἀνελθεῖν αὐθις, καὶ τὴν γυναῖκα τιμωρησασ-
 θαι. ἀνελθὼν δὲ, ὅκ' ἔτι ὑπέσπευε, ἵως μετ' ἀτάκῃς κατῆλθεν. ἐκ πα-
 τρός ἐν πανηγύγι ὁ Ὀδυσσεύς.

Φιλ. Οὐκὲν τάδ', ὦ παῖ, δεινὰ, πὺν Λαερτιά
 Ἔμ' ἐλπίσαι πότ' ἀν' λόγοισι μαλθακοῖς
 Δῆξαι νεὼς ἄγουντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
 Οὐ· θάσσον ἀν' τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοῖς 640
 Κλύσιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἔθηκεν ὦδ' ἄπην.
 Ἀλλ' ἔς' ἐκείνῳ πάνηα λεκλὰ, πάνηα ῖ
 Τολμητά· ἢ νυῶ οἶδ' ὅθ' ἔνεχ' ἵζεται.
 Ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμην· ὡς ἡμᾶς πολὺ
 Πέλαγ' ὀρίζει τῆς Ὀδυσσεύς νεώς. 645
 Ἰωμην· ἦτοι καίρι' σπεδὴν, πόνον
 Λήξαν', ὕπνον κἀνάπαυλαν ἡγάγην—
 Νε. Οὐκὲν ἐπειδὰν πνεῦμα τέκ' πρῶρας ἀγῇ,
 Τότε σελεύμην· νυῶ γὰρ ἀντιοσατεῖ.
 Φιλ. Ἀεὶ καλὸς πλῆξ' ἐσθ' ὅταν φθύγῃς κακά. 650
 Νε. Οὐκ· ἀλλὰ καὶ κείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
 Φιλ. Οὐκ ἔσι ληθαῖς πνέδμ' ἐναντιέμμενον,
 Ὅταν παρῇ κλείψαι τε χ' αἰρᾶσαι βία.
 Νε. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμην, ἐνδοθεν λαβὼν
 Ὅτε σε χρεῖα ἢ πόθ' μάλισ' ἔχει. 655
 Φιλ. Ἀλλ' ἔσιν ὧν δεῖ, καὶ περ ἐκ πολλῶν ἄπα.
 Νε. Τί τ' ἐθ' ὃ μὴ νεὼς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;
 Φιλ. Φύλλον τί μοι πάρεςιν, ὦ μάλισ' αἰεὶ
 Κοιμῶ πόδ' ἔλκ', ὥς τε πρᾶύνειν πάνυ.

637. Οὐκὲν τάδε] ἀποφατικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς. 640. Οὐ· θάσσον] τάχιον ἀν' πεισθεῖν τῇ ἐχίδνῃ ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ. 647. Ὀρίζει] διέστησιν. 646. Ἦτοι καίριος σπεδὴν] τὸ ἐκκαίρως σπευδάειν, ἀναπαυλὰν ἀγείν ὕστερον. 648. Τέκ' πρῶρας ἀγῇ] ἡγὼν, ἐπὶ τὴν παύσῃλαι ὁ ἀνεμὸς ἐναντιέμενος. 649. Ἀντιοσατεῖ] ἐναντίον πνέει. 651. Οὐκ· ἀλλὰ κ.] μὴ ἐύλα-

Pb. Nonne hoc, O fili, acerbum est, quòd iste Laer-
Sperat me unquam verbis mollibus [tis *filius*
Nave abductum ostendere Achivos inter omnes?
Non fiet, citiùs invisissimæ mihi
Auscultarem viperæ, quæ me reddidit ita claudum.
Sed ille omnia dicit, omniaque
Audet; et nunc scio quod hujus gratiâ *alicubi* de-
At, O fili, abeamus, ut nos longè [litescit.
Pelagus separet ab Ulyssis nave.
Eamus, opportuna sanè festinatio, labore
Definente, somnum et quietem adducere solet.
Ne. Tunc, cum ventus secundus erit,
Navigabimus, nunc enim adversus spirat.
Pb. Secunda semper navigatio est, cum fugis mala.
Ne. Ne metue. quippe et hæc illis contraria sunt *fla*-
Pb. Non est ventus prædonibus contrarius, [*mina*.
Cum furari et rapere vi licet.
Ne. Si placet igitur, eamus intus sumptis,
Quorum tibi opus et desiderium maximè est.
Pb. Sunt quibus opus habeo, admodum ex paucis
Ne. Quid illud quod non in mea navi inest? [licet.
Pb. Folium mihi quoddam est, quo maximè
Sedare soleo hoc ulcus mitigareque admodum.

εὐλαβηθῆς (φησὶ) καὶ κείνοις γὰρ τὰ πνεύματα ταῦτα ἐναντία, ἀντὶ τῆς,
τὰ ἡμᾶς ὑπέχοντα καὶ κείνους ἐπέχει. πρὸς ὃ ἐπάγει, 652. Οὐκ ἔστι
ληθαίς] τοῖς γὰρ κακουργοῖς ἃκ ἔστιν ἐναντίος ὁ ἀνεμος. ἐν τῇ συγχύσει
γὰρ μᾶλλον ἰσχύουσι. 657. Τί τῷθ' ὃ] τί ἔχεις ὅπερ ἡ ἐμὴ ναὺς ἔκ
ἔχει; ἀντὶ τῆς, ὅθεν ἡμῖν λείπει. 659. Κοιμῶ] κατακοιμίζω, πρᾶυνω.
662.

264 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Νε. Ἀλλ' ἐκφερ' αὐτό· τί γ' ἔτ' ἄλλ' ἐραῖς λαβεῖν; 660

Φιλ. Οἶμοι, τί τῶν τῶνδ' ἀπημελημένον

Παρερρύηκεν; ὥς λίπω μή τω λαβεῖν.

Νε. Ἡ ταῦτα γ' τὰ κλεινὰ πῶς ἂ νῦν ἔχεις;

Φιλ. Ταῦτ'· εἰ γ' ἄλλα γ' ἔοδ' ἂ βασάζω χεροῖν.

Νε. Ἀρ' ἔσιν ὥς ἐκ γύθεν θέαν λαβεῖν, 665

Καὶ βασάσαι με, προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;

Φιλ. Σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τῷ, καὶ ἄλλο τῶν ἐμῶν

Ὅποῖον ἂν σοι συμφέρῃ γηθήσεται.

Νε. Καὶ μὲν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἐρωθ' ἔτως ἔχω·

Εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ γ' μὴ, πάρες; 670

Φιλ. Ὅσιά τε φωνεῖς, ἐσί τ' ὦ τέκνον θέμις,

Ὅς γ' ἡλίχ' τὸδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάσθαι

Μόνθ' δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,

Ὅς πατέρα πρέσβω, ὅς φίλῃς, ὅς τῶν ἐμῶν

Ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα. 675

Θάρσει· παρῆσαι ταῦτά σοι ἔστι θιγῆναι,

Καὶ δόνη δῆναι, καὶ ξεπύξασθαι βροτῶν

Ἀρετῆς ἑκατι τῶν δ' ἐπιψαῦσαι μόνον.

Εὐεργετῶν γ' ἢ αὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμενος.

Οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε ἔλαβὼν φίλον. 680

Ὅστις γ' ἔδραϊν ἔπαθὼν ἐπίσταται,

Παντὸς γένοιτ' ἂν κλήματ' ἐκείνων φίλθαι.

Νε. Χωροῖς ἂν εἴσω.

662. Παρερρύηκε] παρεμπέπλωκεν. 674. Ὅς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν] ὅς ἐποίησάς με τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν, ὅλα αὐτῶν ἐλάττωνα. 677.

Ne. Effer ergo illud : nunquid et aliud assumere cupis?

Pb. Hei mihi ! quid de arcu hoc neglectum

Mente excidit ? assumam eum nequis relictum
hic auferat.

Ne. An celebrem illum arcum quem nunc habes ?

Pb. Eundem : non enim alius est quem gero manibus.

Ne. Eumne licet mihi contemplari propè,
Et gestare, & osculari tanquam Deum ?

Pb. Et hoc tibi, O nate, et aliud rerum mearum,
Quod tibi utile sit, continget.

Ne. Cupio quidem ; sed ea est mea cupido ;
Si fas mihi, vellem, sin minus, omitte.

Pb. Pia loqueris, et fas est tibi,
Qui solis hoc jubar mihi videre
Solut dedisti, qui terram *Ætæam* conspicerè,
Qui patrem senem, qui amicos, qui meis
Pressum ab inimicis, me superiorem fecisti :
Confide, licet tibi hunc contrectare ;
Et danti reddere, et gloriari inter mortales
Virtutis causâ quòd solus attrectaveris :
Beneficiis enim ipse hunc paravi,
Nec gravor si tu quoque videas
Et sumas amicus. Qui enim
Beneficiis affectus vicissim
Benefacere novit, omni thesauro
Præstantior erit amicus.

Ne. Ingredere nunc.

677. Καὶ δόλι δῆναι] ἀντὶ τῆ, ἀποδέναι μοι τῷ δόλι σοι. 679.
Εὐεργετῶν γὰρ] αὐτὸς γὰρ ὑφ᾽ ἧς τὴν πνεύαν τῷ Ἡρακλεῖ.

Φιλ. Καί σέ γ' εἰσάξω. τὸ γῶ
 Νοσῆν ποθεῖ σε ξυμπαράσάτην λαβεῖν. 685

Χο. Λόγω μὲ ἐξήκασ', ὅπωπα δ' εἰ μάλα,
 Τὸν πελάταν λέκτρων
 Ποτὲ τῷ Διὸς Ἰξίονα κατ' ἄμπυκα
 Δρομάδα δέσμιον, ὡς
 Ἐλαβ' ὁ παγκρατῆς Κρόνος· 690
 Ἄλλον δ' ἔτιν' ἔγω-
 γ' οἶδα κλύων, εἰδ' ἐσίδον μοῖρα
 Τῷ δ' ἐχθίονι σιωλυχόνῃα θναίων,
 Ὃς ἔτ' ἔρξας τίν', ἔτε νοσφίσας,
 Ἄλλ' ἴσθ' ἐν ἴσοις ἀνὴρ, 695
 Ὡλλυθ' ὧδ' ἀναξίως.
 Τόδε θαῦμα ἔχει με,
 Πῶς πόλε, πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
 Ῥοθίων μόν' ἐκλύζων, πῶς
 Ἄρα πανδάκρυτον ἔτω βιωτὰν κατέχευεν. 700

Ἴν' αὐτὸς ἐὼ πρόσθε, σὺν ἔχων βάσιν,

686. Λόγω μὲν] ἀκῶ (φησὶ) τὸ τῷ Ἰξίονος πάθος ὅτι τροχάζειν, ὃν εἶπεν ὁ Ζεὺς· εἰ μὲντοι ἑώρακα μείζονα τῷ Φιλοκλήτῃ νόσον. πελάτην δὲ αὐτὸν λέγει τῶν λέκτρων τῷ Διὸς, ὡς περὶ ἐπὶ ἐπιχειρήσαντα τὴν ὁμόλεκτρον τῷ Διὸς ἦσαν. 688. Κατ' ἄμπυκα] κατὰ τροχόν. 689. Δρομάδα δέσμιον] τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δρόμῳ δεδεμένον. 692. Μοῖρα τῷ δ'] τύχη, δυστυχία συγγεωτέρη καὶ ἐχθίονι. 694. Ὡς τε νοσφίσας] ἀποστερήσας. 695. Ἐν ἴσοις] ἐν δίκαιοις. 697. Τόδε

Pb. Et te introducam.

Morbi enim mei asperitas te ministrum accipere cupit.

ANTISTROPHICA. STROPHE I.

Ch. Famâ quidem audiui, non tamen vidi,
 Qui lecto olim Jovis infidias struxit, Ixionem
 Ad rotam versatilem ligatum,
 Ut omnipotens Saturni filius cepit ;
 Alium neminem ego audiui mortalium,
 Neque vidi fato pejore implicatum,
 Quàm hunc hominem, qui cum
 Male nil fecerit, nec quenquam
 Fraudarit, verum æquus vir
 Vixerit æquissimè, perit adeo indigne.
 Hoc autem demiror, quo pacto tandem,
 Quo pacto, inquam, utrinque allisis fluctibus
 Solus pulsus, quomodo lachrymabilem
 Adeo vitam sustentaret.

ANTISTROPHE I.

Ubi ipse ventis erat expositus, firmum gradum
 non habens,

Τόδε θαῦμα ἔχει με] θυμάζω πῶς ὑπέμεινεν, ἀεὶ κλυζομένην κύμα-
 σιν ἔχων καταγωγὴν, καὶ ἔρημον παντάπασιν. 698. Ἀμφιπλήκτων]
 ἐκατέρωθεν πλησίοντων· τὰ γὰρ κύματα κλυζοῦσιν καὶ ἀμφοτέρων ὀχ-
 θην τῆς θαλάσσης. 701. Ἰν' αὐτὸς] ὅπως αὐτὸς μόνος ἦν ὑπὸ ἀνέμων
 βαλλόμενος, ἢ πρὸς ἄνεμον τετραμμένος. Ib. Βάσιν] πῶδα. 702.
 Οὐδέ τιν' ἐξώρων] λείπει, ἔχων.

Οὐδὲ τιν' ἐλχάρων,

Κακογείτονα παρ' ᾧ σόνον ἀντίτυπον

Βαρυβρῶτ' ἀποκλαύ-

σειεν αἱμάτηρόν· ὅ-

705

δ' ὅς ταν θερμοτάταν

Αἱμάδα κηκιομένην ἐλκέων

Ἐνθήρῃ ποδὸς ἡπίοισι φύλλοις

Κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι

Φορβάδ' ἐκ γε γὰς ἐλεῖν.

710

Ἐρπει ἄλλοτ' ἄλλα γ',

Τότ' ἂν εἰλυόμεν'

Παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,

Ὅθεν δ' ὠμάρει' ὑπάρχει

Πόρων, ἀνίκ' ἐξανή δακέθυμ' ἄτα.— 715

Οὐ φορβὰν ἱερᾶς

Γᾶς, πόρον σὺν ἄλλων

Αἴρων, τ' νεμόμε-

703. Κακογείτονα] ἢ μόνον ὅπως καλὸν ἔκρινε τινα τῶν ἐλχάρων γείτονα, ἀλλὰ καὶ κακόν, παρ' ᾧ αἰμοδαῖον λόγον γενάζων ἀκυσέσθαι. τὸ δὲ ἐξῆς ἔτι δεῖ λαβεῖν, ὅδε τινα ἐλχάρων ἔχων παρ' ᾧ δὴ τὸν αἱματηρὸν αὐτῷ σόνον ἀποκλαύσει. τὸ κακογείτονα γὰρ, ἢ πρὸς τῆς ἐνοικῆνίας, ἀλλ' εἴπερ τις ἐτύχανεν αὐτῷ συνοικῶν, ὁ τέτατος σόνος κακογείτων ἂν ἦ ἐκείνῳ. Ib. Ἀντίτυπον] αἰμοδαῖον. 705. Οὐδ' ὅς ταν θερμοτάταν] κατὰ συνεκδοχὴν τὸ ἔχων. ὅδε ἔχων τινα (φησὶν) ὅς ταν θερμοτάτην καὶ ἀγρίαν αἱμάδα, ἥτοι τὴν τῇ αἱματος ῥύσιν ἀδιδομένην ἐκ τῶν ἐλκῶν τῇ θηροδικίᾳ ποδὸς, ἡπίως φύλλοις κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι. 707. Αἱμάδα κηκιομένην ἐλκέων] παρὰ τὸ, — μέλαν δ' ἀνεκῆκτον αἷμα. 708. Φύλλοις κατευνάσειεν] ἀντὶ τῆς, ὅπως ἐκ ἔχων ὅδε ὅστις ἐλοι φύλλον αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς, ἢ ὅρην τοξευθεῖσα ὑπὸ Φιλοκτῆτος, καὶ πεσούσα εἰς τὴν γῆν. 712. Εἰλυόμενος] κυλιόμενος, χερσὶν ἐπεχειδόμενος.

Nec quenquam indigenam,
 Nec malum vicinum, apud quem ploraret,
 Vehementē edacem
 Sanguineum morbum, mutuo gemitu :
 Nec qui vehementissimum fluxum
 Saucii pedis ulceribus manantem
 Lenibus foliis
 Sopiret, si quis forte
 Incidat qui folium capiat ex terra altrice.
 Serpit enim ipse aliàs alio,
 Se convolvens
 Ut puer chara sine nutrice :
 Ubi ut incedere possit via facilis est, quando
 Remittit paulū exrucians animam morbus.

STROPHE II.

Non ex sacra terra cibum,
 Nec ullum semen capiens,
 Queis vitam producimus

ος, καὶ ἔλκων τὰ σκέλη ὡς νήπιος παῖς ἀνευ τιθίνης τετραποδὸν βα-
 δίζων· ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἔφη, — πρὸς δὲ τὸ θ', ὅ μοι βάλοι Νευ-
 ροσπαδῆς ἀτρακτος, αὐτὸς ἀν τάλας, Εἰλυόμεν δύσῃνος ἐξέλκων πό-
 δα. τὸ δὲ ἐξῆς, τότε γὰρ ἤνικα ἐξάνησι δακέθυμος ἅτα, ἔρπει πόντον
 ἄλλοτ' ἄλλον εἰλυόμενος, ὥσπερ παῖς ἀνευ φίλης τιθίνης, ὅταν ἀν ὑπάρ-
 ξῃ αὐτῷ εὐμάρεα πόντον, ἤγυν ὅπως εὐμαρές ἐστιν αὐτῷ πορευθήναι. ἢ
 φορβάν ἱερᾶς γᾶς σπόρον αἶρων, ἤγυν ἢ τροφὴν ἔχων ἐκ τῶν σπερμάτων
 τῆς γῆς· ἐκ ἄλλο ὃ νειρόμεσθα ἄνδρες ἀλφειαί. τῆτέσιν, ἢ Δημητρια-
 κὸν καρπὸν, ἢ δὲ τι τῆς συνηθῆς ἀνθρώπων διαίτης, ἀλλὰ διὰ τῶν πτηνῶν
 οἰσῶν, τὴν διὰ τῶν ὀρνέων τροφὴν προσφερόμενος. 714. "Ὅθεν εὐμάρεα]
 ἔστιν εὐμαρές ἐστιν αὐτῷ ἀπέναι. 715. Ἐξάνησιν] ἐπιδίδωσι. lb. Δα-
 κέθυμος ἅτα] ἡ νόσος. 717. Γᾶς σπόρον] σῖτον. 718. Τῶν νειρόμεσθα]
 τῆτέσιν ἀφ' ὧν τρεφόμεσθα.

270 SOPHOCLES TRAGOEDIA

θ' ἀνέρες ἀλφησαί·
 Πλὴν ἐξ ὠκυόλων εἴ ποτε τόξων 720
 Πτανῶν, πτανοῖς ἀνύσει γαστρί φορβάν.
 ὦ μελέα ψυχὰ,
 Ὅς μὴδ' οἰνοχύτῃ πώμαϊ ἢ-
 ὅτῃ δεκέτῃ χρόνον· λούσων δ' ὅπῃ
 Γνοίῃ σατὸν εἰς ὕδωρ αἰεὶ προσενώμα. — 725

Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν
 Παιδὸς ὑπανήσας,
 Εὐδαίμων ἀνύσει,
 Καὶ μέγας ἐκ κείνων.
 Ὅς νιν πονητοπόρῳ δέξαται, πλήθει 730
 Πολλῶν μηνῶν παλρῶαν ἄγει πρὸς αὐλάν
 Μηλιάδων νυμφᾶν,
 Σπερχεῖς τε παρ' ὄχθαις, ἵν' ὁ χάλ-
 κασις ἀνὴρ θεοῖς πλάθει πᾶσι
 Θείῳ πυρὶ παμφαῆς, Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων. 735

Νε. Ἐρπ' εἰ θέλεις· τί δὴ ποθ' ὦδ' ἐξ ἐδενὸς
 Λόγῃ σιωπᾶς, καποπλήκῃως ὦδ' ἔχῃ;

720. Πλὴν ἐξ ὠκυόλων] περιολῶν τόξων. ἦτοι, πλὴν εἴ πως τοῖς
 πτηνοῖς βέλεσιν ἐξ ὠκυόλων τόξων ἀνίστη φορβήν. 721. Πτανῶν] τῆ-
 ῖςιν ἀγρέων· λείπει δὴ ἡ Ἀπό, ἢ ἢ, ἀπὸ τῶν πτηνῶν. 723. Οἰνοχύ-
 τῃ πώματος ἥσθη] τελείσιν, οἶνον (περιφραστικῶς) ἐνεπλήσθη, ἢ ἐδὲ
 οἶνον μετέληφε. ἐπορεύετο δὲ αἰεὶ ἐπὶ θαλόν ὕδωρ. σατὸν δὲ ἡ τὸ ἐξ ὁμοῦ
 συνεστηκὸς ὕδωρ, ἢ πηλαῖον, ἢ λιμαῖον· παρὰ τὸ ἡρεμεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ ἀνέ-
 μων κινεῖσθαι. 725. Προσενώμα] ἑαυτὸν ἐκίνει, ἤγειν ἐπορεύετο. 727.
 Παιδὸς ὑπανήσας] τυχῶν Νεοπτολίμῃ. 728. Εὐδαίμων ἀνύσει.]
εὐδαί-

Homines industrii :

Præter eum quem sibi cibum

Ex velocibus telis acquirit, alas volucres de-
jiciens.

O misera anima, quæ toto

Non usa est decennio jucundo vino,

Sed circumspiciens sicubi animadvertat

Immotam aquulam, semper prærepebat.

ANTISTROPHE II.

Nunc autem boni viri

Filium nactus

Feliciter aget in posterum,

Et magnus erit ex illis malis ;

Qui ipsum pontivagâ nave

Post multos menses in patriam vehet,

Scilicet ad nymphas Meliadas,

Spercheique ad ripas, ubi Hercules

Divino igne lucens transiit ad Deos omnes

Cætes in vertice.

TRIMETRI IAMBICI.

Ne. Age, repe, si vis ; quid tandem ita nullâ

De causâ taces, et quasi attonitus stupes ?

εὐδαιμονήσει. τὸ ἐξῆς, εὐδαίμων καὶ μέγας ἀνύσει. 729. Ἐκείνων]
λείπει, ἔται, τῶν κακῶν δηλονότι. 731. Πατρῶν ἄγει πρὸς αὐλὰν]
εἰς τὴν πατρίδα. 732. Μηλιάδων νυμφῶν] αἱ τὶ τῆ Τραχινίων. περὶ
τὴν Τραχίνα γὰρ οἱ Μηλιεῖς. 733. Ἰν' ὁ χαλκασπιν.] ὅπως ὁ ἐκθεω-
θεὶς ἀνὴρ περιάζεται πᾶσι τοῖς θεοῖς. λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα. 734.
Πλάθει πᾶσιν] ἐπιφαίνειται λαμπρὸς ὡς ὡς πῦρ. 736. Ἐστ' εἰ θέλεις.
τί δὴ ποθ' ὧδ'] τὲτο φησὶν ὅρων τῇ νόσῳ πλεττόμενον, καὶ σιωπῶντα.
738.

272 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Φιλ. Ἄ ἄ ἄ.

Νε. Τί ἐσιν;

Φιλ. Οὐδέν δεινόν· ἄλλ' ἰθ', ὦ τέκνον. 740

Νε. Μῶν ἄλγος ἴχθεις τ' παρρωσίας νόσος;

Φιλ. Οὐ δὴτ' ἔγωγ'· ἄλλ' ἄρ' ἐκφίξειν δοκῶ.

Ἰὼ θεοί.

Νε. Τί τὰς θεὰς ἔτῳς ἀνασένων καλεῖς;

Φιλ. Σωτῆρας αὐτὰς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν. 745

Ἄ ἄ ἄ.

Νε. Τί ποτε πέπονθας; σὲν ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔση

Σιγηλός; ἐν κακῷ δὲ τῷ φαίνει κυρῶν.

Φιλ. Ὀλωλα, τέκνον, καὶ διωχόμεαι κακὸν

Κρύψαι παρ' ὑμῖν ἀτλαλαί· διέρχεται, 750

Διέρχεται δύσλυσος· ὦ τάλας ἐγώ.

Ἀπόλωλα, τέκνον, βρύχομαι τέκνον· παπαί.

Παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαί.

Πρὸς θεῶν πρόχειρον εἴτι σοι, τέκνον, πάρα

Εἰφ' ἔχειν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα· 755

Ἀπάμνησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίη.

Ἰθ', ὦ παῖ.

Νε. Τί δ' ἐσιν ἔτῳ νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτε

Τοσλὺ δ' ἰὺ γλῶσση σόνον σαυτὶ ποιῆς;

Φιλ. Οἶθ', ὦ τέκνον; 760

738. Ἄ ἄ ἄ] τὸ ἄ ἄ φησὶν ὁ Φιλοκλήτης. ἐνοχλεῖ γὰρ αὐτῷ ἡ συνήθης νόσος. θέλει δὲ κρατῆσαι ἑαυτὴν. διὸ προσποιεῖται ὅταν λέγῃ, Ἄλλ' ἄρτι ἐκφίξειν δοκῶ. 743. Ἰὼ θεοί] ὁ Φιλοκλήτης διὰ τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπαγορεύει τὰς γιγνομένας ὁδύνας· καὶ λέγει, ἰὼ θεοί, ὡς χαλῶν διὰ τὸν Νεοπτόλεμον. εἰ δύναται δὲ ἀληθῶς. 746. Ἄ ἄ ἄ] ἀνασείνάξει λοιπὸν τῆς νόσου πλεοναξίης. 748. Ἐν κακῷ δὲ τῷ φαίνει

Pb. Ah, ah, ah.

Ne. Quid est?

Pb. Nihil mali; sed vade, fili.

Ne. Morbine præsentis dolorem reprimis?

Pb. Non fane ego, sed jam videor mihi levius habere.

O Dii!

Ne. Quid ita gemens Deos invocas?

Pb. Vt servatores nobisque propitii veniant.

Ah, ah, ah.

Ne. Quid accidit tibi? Non dices? sed eris sic

Taciturnus: Videris enim in malo quopiam
Effe.

Pb. Perii, fili, nec potero malum

Celare hoc a vobis. Perii, fili,

Conficior miser: Heu mihi,

Papæ, papæ, papæ, per Deos

Si quis tibi in promptu est gladius,

Ferito summum pedem,

Amputa quàm celerrimè,

Ne meæ peperceris vitæ, age, rogo, O fili.

Ne. Quid adeo novi accidit derepente

Quare tam altum clamites,

Et gemitus tantos cieas?

Pb. Scis, O nate?

φαίνη κυρῶν] ἀντὶ τῆ ἑοικαίας μοι ὀδυνᾶσθαι. 752. Βρύχομαι] ἐσθί-
ομαι, καταναλίσκομαι. 756. Ἀπάμνησον] θέρισον, κόψον. 759.
Ἰύγην] ὀξεῖαν βίην. 760. Οἶσθ' ὃ τέκνον] βελεται μὲν εἰπεῖν τὴν
εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν· ἐν νῶ λαμβάνων μὴπως καταλείψει αὐτὸν ὁ Νε-
πτόλεμος. ὃ λέγει δὲ διὰ τὸ πάθος.

274 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Νε. Τί ἐστίν;

760

Φιλ. Οἶδ' ὦ παῖ;

Νε. Τί σοι;

Φιλ. Οὐκ οἶδα.

Νε. Πῶς ἐκ οἶδα;

765

Φιλ. Παππά, παππά, παῖ.

Νε. Δεινόν γε τ' ἐπέσαγμα τ' νοσήμα[ι].

Φιλ. Δεινὸν γῶ, ἐδὲ ῥητόν' ἀλλ' οἴκ' αἰρέ με.

Νε. Τί δῆτα δράσω;

Φιλ. Μή με ταρβήσας προδῶς.

770

Ἦκει γῶ αὕτη λῆ' χρόνος πλάνοις ἴσως

ὧς ἐξεπλήσθη Φεῦ.

Νε. Ἰὼ δύσγνε σύ.

Δύσγνε δῆτα λῆ' πόνων πάντων φανείς·

Βέλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σε;

775

Φιλ. Μὴ δῆτα τ' ἐπ' ἄλλ' ἀλλά μοι τὰ πόξ' ἐλὼν

Τὰδ' ὥσπερ ἦτ' μ' ἀρτίως, ἕως αἰῆ

Τὸ πῆμα τ' ἐπὶ τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν,

Σῶξ' αὐτὰ, καὶ φύλατ'· λαμβάνει γῶ ἔν

Ἵπν[ος] μ' ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίη πόδε·

780

Κ' ἐς λῆξαι πρότερον' ἀλλ' ἔἴην χρεῶν

Εὐκηλον εὐδεῖν ἦν ᾧ τῷδε τῷ χρόνῳ

Μόλωσ' ἐκείνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι

Ἐκόν[τα] μήτ' ἀκόν[τα], μή τέ τῳ τέχνῃ

767. Τ' ἐπέσαγμα] ἡ ἐπίεσοδος, ἡ προσθήκη. 771. Ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις] ὁδοιπορίαις. Ἦκει ἡ νόσος ἴσως ὅτε ἐκορέσθη πλανωμένη. ὡς ἐπὶ θεοῦ δὲ ποιεῖται τὸν λόγον. 777. Ἦτ' μ' ἀρτίως] ἡξίως, ἤτοι. Ib. ἕως αἰῆ] ἐνδῶ. 779. Σῶξ' αὐτὰ, καὶ φύλασ-

Ne. Quid est ?

Pb. Scis, O nate ?

Ne. Quid est tibi ?

Pb. Haud scio equidè.

Ne. Et quî nescias ?

Pb. Papæ, papæ, puer.

Ne. Gravis profecto est hujus morbi accessus.

Pb. Gravis fane nec effabilis : at miserere mei.

Ne. Quid ergo faciam ?

Pb. Ne me exterritus prodas :

Pestis enim per intervalla, erronum instar,

Abit quando saturata est. Heu.

Ne. O nimis miser, miser fane in omnibus

Doloribus visus, vin' te prehendam

Atque contingam manu ?

Pb. Non hoc volo, sed hunc cape arcum

Ut prius rogasti, donec remittat

Se morbi gravis sævitia, quæ me nunc opprimit:

Custodi eum et ferva, me enim capit

Somnus, hoc cum malum exierit ;

Nec prius desino male habere:

Quapropter sine dormiam tranquillus.

Atque si interea loci venerint illi,

Peto abs te per Deos, ne sponte

φύλασσε] φύλασσε (φησὶν) αὐτὰ τὰ τόξα. ἅμα γὰρ τῷ πάθει τούτῳ
ὑπὸς μοι ἵκτερχεσθαι. καὶ ἔγω παύομαι τῆς νόσου. 781. Καὶ ἔτι λήξ-
αι] ἔκ ἐστὶ τῆς ὀδύνης παύσασθαι πρότερον πρὶν κοιμηθῆναι. 783.
Μόλωσ' ἐκεῖνοι] οἱ περὶ Ὀδυσσεύα.

276 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

Κείνοις μεθῆναι ταῦτα· μὴ σαυτόνθ' ἅμα, 785
 Κάμ' ὄη' αὐτῷ πρόσροπον, κλείνας γῆν.
 Νε. Θάρσ'· προνοίας ἔνεκ' εἰ δοθήσε',
 Πλὺν σοί τε καί μοι· ξυὼ τύχη ᾗ πρόσφερε.
 Φιλ. Ἰδὲ δέχῃ, παῖ, τὸν φθόνον ᾗ πρόσκυσον·
 Μὴ σοι γῆρας πολύπον' αὐτά· μὴδ' ὅπως 790
 Ἔμοι τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμῷ κεκλημῶ.
 Νε. ὦ θεοί, γῆροι τοῦτα νῶϊν· γῆροις ᾗ
 Πλῆς ἔρως τε καὶ ὄψαλῃς, ὅποι ποτὲ
 Θεὸς δικαιοῖ, χῶ σόλῃ πορσιῶσαι.—
 Φιλ. Ἀλλ' ἔν δέδοικα μὴ μ' ἀτελὲς ὄχῃ, τέκνον. 795
 Στάζει γὰρ αὖ μοι φοῖνιον πῶδ' ἐκ βυθῷ
 Κηκῖον αἶμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.
 Παπαῖ, φεύ.
 Παπαῖ μάλ' ὦ πᾶς, οἶά μ' ἐργάσῃ κακά.
 Προσέρπει, 800
 Προσέρχε' πῶδ' ἐγγύς· οἶμοι μοι τάλας.
 Ἐχέτε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.
 Ἀτατταί.
 ὦ ξένη Κεφαλλίῳ εἴθε σε Δαμπερὲς
 Στέρνων ἔχοιτ' ἀλγησις ἥδε· φῶ, παπαί. 805
 Παπαῖ μάλ' αὖθις· ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
 Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πᾶς ἀν' αὐτ' ἐμῷ
 Τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
 ὦ μοι μοι.

786. Πρόσροπον] ἐκέτην. 789. Τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον] ἰλάσκη
 τὸν φθόνον, ὥστε αὐτὰ μὴ γινέσθαι σοι πολέμοιο καὶ πολυπόνοιο, ἥτοι πι-
 πρὰ καὶ πολλῶν αἰτίων κακῶν. 790. Μὴ δ' ὅπως] μὴδ' ὁμοίως. 791.
 τῷ

Vel nolens, vel ullis artibus petitus

Illis tela permittas mea,

Ne pariter et te meque supplicem tuum perdas.

Ne. Bono sis animo, curam quod attinet ad hanc :

Nemini dabitur præterquam tibi & mihi,

Proinde, quod bene vertat, eum mihi tradito.

Pb. Eum accipe, fili, livorem autem adora,

Ne tibi fiat laboris causa, ut fuerunt

Mihi Herculi que tenuit prius.

Ne. O Dii, rata hæc nobis sint, fiatque

Secunda & expedita navigatio, [tendit.

Quo navigare Deus nos justum putat classisque

Pb. At metuo ne votum hoc sit irritum, fili.

Manat enim iterum mihi sanguis ater

Bulliens ex profundo, atque aliquid expecto novi :

Hei mihi ! papæ, papæ, iterum, O pes,

Quali me crucias malo, accedit, advenit

Propius, hei mihi misero !

Habetisne rem ? ne quæso deferatis me.

At at a. O hos pes Cephallenie, utinam hic dolor

In intimis visceribus hæreat tibi. Hei mihi papæ!

Papæ, oppidò iterum : O gemini exercitûs duces

Agamemnon, O Menelae, quomodo pro me

Aleretis hunc morbum tot annos ?

Hei mihi!

τῷ πρόσθεν ἐμῷ κεκτημένῳ] τῷ Ἡρακλεῖ δηλονότι. 797. Κηκῖον αἶ-
μα] ἀναρρέον, ἀναδιδύμενον. Ὀμηρος, πολὺς δ' ἀνεκκηκεν ἰδρώς. 804.
Ὡς ἔνε Κεφαλλήν, ὡς Ὀδυσσεύ. 808. Τρέφοιτε] λάβοιτε ἀπὸ ἐμῷ.

278 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς αἰεὶ καλέμενος 810

οὕτω κατ' ἡμαρ, εἰ διώῃ μολεῖν ποτέ;

ὦ τέκνον, ὦ γυναιῶν, ἀλλὰ συλλαβῶν

τῷ Λημνίῳ τῷ δ' ἀνακαλεσμένῳ πυρὶ,

ἔμπρηστον, ὦ γυναιεῖ· καὶ γὰρ τοι ποτὲ

τὸν τῷ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων 815

Ἄ νῦν σὺ σώζεις, τῷτ' ἐπηξίωσα δρεῖν.

τί φῆς, παῖ;

τί φῆς; τί σιγαῖς; πῶς ποτ' ὦν τέκνον κυρεῖς;—

Νε. Ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰ πῖ σοι ξένων κακά.

Φιλ. Ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσῃ ἴσ' ὥς ἦδε μοι 820

Ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.

Ἀλλ' ἀνλιδύω μή με καταλίπῃς μόνον.

Νε. Θάρσει· μὴ δῖ μῦθον.

Φιλ. Ἡ μὲν εἰς;

Νε. Σαφῶς φρόνι. 825

Φιλ. Οὐ μὲν σ' ἐνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.

Νε. Ὡς εἰ θέμις γ' ἐμοί· εἰ σὲ μολεῖν ἄτερ.

Φιλ. Εὐβαλλε χειρὸς πίσι.

Νε. Εὐβάλλω μὲν.

Φιλ. Ἐκείσε νῦν μ' ἐκείσε.

830

Νε. Ποῦ λέγεις;

Φιλ. Ἄνω.

813. τῷ Λημνίῳ τῷ δ' ἀνακαλεσμένῳ πυρὶ] παρακαλεῖντι· ἐν γὰρ Λήμνῳ ἐργαστήριον τῷ Ἡφαίστῳ, ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός. 814. Καὶ γὰρ τοι ποτὲ] ὅτε τὴν πυρὰν τῷ Ἡρακλεῖ αἰνῆσα. 816. τῷτ' ἐπηξίωσα δρεῖν] τὸ κατακαῦσαι. 818. τί σιγαῖς] λαβὼν γὰρ τὰ τόξα ὁ Νεσπερίδης.

O mors, mors, quomodo toties vocata
 Quotidie, nunquam potes ad me venire?
 O fili, O generose, quin me acceptum
 Lemnio hoc vocato igne
 Incende, O generose, ut & ego quoque
 Hisce pro armis quæ tu servas,
 Eandem operam dedi Jovis filio.
 Quid dicis, nate? Quid dicis? Quid taces?
 Ubi gentium es, O nate?

Ne. Doleo tuam vicem, propter tua gemens mala.

Ph. At, O fili, bono sis animo: morbus enim hic mihi

Acute accedit, et celeriter abit;

Sed obsecro te ne me relinquis solum.

Ne. Confide, manebimus.

Ph. Verene manebis?

Ne. Id liquido scias.

Ph. Non fane ausim te

Jurejurando obligare, fili.

Ne. Certe non fas est mihi absque te decedere.

Ph. Cedo ergo manum fidei pignus.

Ne. Do manum me mansurum.

Ph. Illuc rogo, illuc me duc.

Ne. Quorsum inquis?

Ph. Sursum.

Ἰόλεμος, ἐσιώπησεν, ἀπορῶν τί ἄρα ποιήσειεν. 827. Σὲ μελεῖ] πρὸς τὴν ὑπέρθεσιν καὶ τὴν ἐπὶ τὴν φησιν, διὰ τὸ τὸν χρησμὸν εἶναι, μηδέτερον αὐτῶν μόνον πορθέσειν τὸ Ἰλίον. 830. Ἐκείσε νῦν μ' ἐκείσε] διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐοικέν ὁ Φιλοκλήτης παραφρονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου.

280 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Νε. Τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λόγους κύκλον;
Φιλ. Μέθες, μέθες με.

Νε. Ποῦ μεθῶ;

835

Φιλ. Μέθες ποτέ.

Νε. Οὐ φημ' εἶσεν.

Φιλ. Ἀπό μ' ὁλεῖς, ἣν προσδίγης.

Νε. Καὶ δὴ μεθίημί σε· τί δὴ πλεον φρονεῖς;

Φιλ. Ω γαῖα, δεῖξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω. 840

Τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ὁκέτ' ὀρθῶσθαι μ' εἴ.

Νε. Τὸν ἄνδρ' εἰκεν ὕπνῳ ἔκ μακροῦ χρόνου

ἔξεν· κάρα γὰρ ὑπιάζειται πόδε.

Ἰδρὼς γέτοι νυν πᾶν καίασάζει δέμας.

Μέλαινά τ' ἄκρα τις παρέρρωγην ποδὸς 845

Αἰμορραγῆς φλέψ· ἀλλ' εἰσώμην φίλοι

ἔκηλον αὐτὸν, ὡς αὖ εἰς ὕπνον πέσῃ.

Χο. Ὑπν' ὀδυῖας ἀδαῆς, ὕπνε δ' ἀλγέων,

Εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις·

Εὐαίων Δαίων ἀναξ.

850

Ὅμμασι δ' ἀντέχοις

Τάνδ' αἴγλαν, ἀ τέταλαι τανῦν.

Ἰθι ἰθι μοι παιών.

833. Τί παραφρονεῖς] τί ἐκτὸς φρενῶν γεγονός; 839. Τί δὴ πλεον φρονεῖς;] ἀντὶ τοῦ ὠφελιμώτερον ἐμῷ. 841. Τὸ γὰρ κακὸν τόδ'] εἰπὼν τὰδε, ἐκοιμήθη. 842. Τὸν ἄνδρ' εἰκεν] εἰκεν ὁ ὕπνος τὸν ἄνδρα ἔκ εἰς μακρὰν καταλήψεσθαι. 843. Ὑπνιάζεται] κλίνεται, ἢ ὀπίσω ῥίπτεται. 845. Μέλαινά τ' ἄκρα] νεῦρον ῥαγὲν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς, αἷμα ἀνίσχιν. 848. Ὑπν' ὀδυῖας ἀδαῆς, ὕπν' ἀλγέων] ἀπὸ κοινῆς τοῦ ἀδαῆς. ἤγειν ἄπειρε. 849. Εὐαῆς ἡμῖν

Ne. Quid iterum desipis?

Quid supernum contueris circulum?

Pb. Omitte, omitte me.

Ne. Quò omittam?

Pb. Omitte, quæso.

Ne. Non omittam.

Pb. Enecabis me, si attigeris.

Ne. Jam verò te omitto.

Numquid amplius sapis? [sum affectus:]

Pb. O terra, cape me moribundum, quemadmodum
Malum enim hoc non ampliùs me erigi finit.

Ne. Somnus hominem brevi tempore videtur cap-
Caput enim jam resupinat, [turus,
Sudorque totum per corpus manat,
Nigraque in extremo pede dirupta est vena,
Unde sanguis profluit; sed sinamus, amici, ut in
somnum incidat.

EPODICA. STROPHE I.

Ch. Somne doloris, Somne ærurnarum ignare,
Feliciter aspirans nobis venias,
Vitam qui nobis dulcem facis, rex placidissime.
Et ob oculos detineas hanc lucem quæ jam præ-
Age veni, medice Somne. [tenditur:]

ἡμῶν ἔλθοις] ὑπνός. 850. Εὐαίων, ὡς ἴαξ] εὐμενής, καλῶς ἄγων ἡμῶν
τὸν αἰῶνα. 851. Ὅμμασι δ' ἀντέχοις] ἐναγτιώθεις τοῖς ὅμμασι τῷ
Φιλοκτήτῃ, καὶ μὴ ἐάσης αὐτὸν βλέψαι νῦν. ἢ κατέχευε τὸ ὀρατικόν,
ἐπερ νῦν ἠπλωται καὶ διαχεῖται τῇ τῷ ὑπνὸς ἀχλύϊ. τὴν τοιαύτην δὲ αἰ-
γλην, ἥτις νῦν τέταται ἐν τοῖς ὅμμασιν, ἀντέχοις. λέγει δὲ τὸν ὑπνόν,
τὸν γενόμενον αὐτῷ παραχρῆμα ὥς ἐστὶν αὐτῷ αἴγλη καὶ φῶς.

N n

854.

ὦ τέκνον, ὅρα γε πῶς εἰσάσῃ,
 Ποῖ γ' ἔβασῃ· πῶς δέ μοι 855
 Τάντευθεν φροντὶδ' ὀρᾶς.
 Ἦδη πρὸς τί μὲνδεῖον πρᾶσσεν;
 Καιρὸς τοι πάντων γνῶμαν ἔχων,
 Πολὺ πρὶν πόδας κρεῖττον ἄρην. — 859

Νε. Ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει δδέν· ἐγὼ δ' ὁρῶ ἔνεκα θήραν
 Τήνδ' αἰλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τῷδε πλέοντες.
 Τῷδε γὰρ ὁ σέφανται, τῷτον θεὸς εἶπε κομίζεν.
 Κομπεῖν δ' ἐς' ἀτελῇ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.

Χο. Ἀλλὰ, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ἔψα.
 ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ σύ μ' αὖτις, 865
 Βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον,
 Πέμπε λόγων φάμαν·
 ὥς πάντων ἐν νόσῳ δούρακῆς
 ὕπνῳ αὐπνῳ λύσσειν.
 Ἀλλ' ὅ,τι διώαιο μάκισον· 870
 Κἄν' οἱ γὰρ μέγισον·
 Λάθῃ' ἐξιδῷ ὅ,τι πράττεις·

854. Ὅρα γε πῶς εἰσάσῃ] πῶς εἰσάσῃ τῆς γνώμης. ποίας γνώμης κρα-
 τήσῃ. 856. Τάντευθεν φροντὶδος] τὰ μετὰ ταῦτα πῶς ὁρᾶς φροντί-
 δος; ἀπὸ τῶν ἐνοσίων; 858. Καιρὸς τοι πάντων] ἐπεὶ ἡ μετὰ εὐκαιρίας
 σύνεσις, πολλῶν ἐπικράτειαν ἐν ἐτοίμῳ καρπῆται. ὁ δὲ νῦν, ὁ καιρὸς
 ἐκείνος ὁ εὐκαιρὸς ἐπιτελέμενος, πολλοῖς εὐδοξίαν σύνεργος παρέχει.
 859. Παρὰ πόδας] πλησίον. Ib. Ἀρῆναι] ἀποφέρεται. 861. Τήνδ'
 αἰλίως ἔχομεν] τὴν θήραν τῶν τόξων μάτην ἔχομεν, χωρὶς τῆς Φιλοκλήτης
 πλείοντος. 863. Κομπεῖν δ' ἐς' ἀτελῇ] εὐτελῇ ἐνοεῖν δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι
 ἀτίμιστα ψευδόμενον, αἰσχρὸν ὄνειδος. 866. Βαιάν μοι, βαιάν]
μικρά

Tu verò, O fili, vide ubi consistas,
Et quo proficiscaris: quid verò mihi curas
Quod postea est agendum.
Quid enim jam expectamus ampliùs?
Occasio enim omnia complectens consilia.
Magnam vim in promptu habet.

HEXAMETRI.

Ne. Ille jam nihilaudit, sed, ego video, frustra cepimus
Hanc prædam arcuum, si sine hoc abierimus:
Corona enim ei debetur, hunc Apollo jussit ad-
ducere.
Mendaciter verò jactare quæ non feceris, turpissi-
mum est opprobrium.

ANTISTROPHE.

Cb. Hæc, nate, quidem Deus ipse viderit.
Quæ verò mihi pòst responderis,
Ea parva, O fili, parva voce
Responde, ægrotantibus enim omnibus
Brevis esse solet somnus,
Rursus ut evigilent; sed maximum
Quod sit, hoc enim mihi maximum,
Id occultè, quantum potes, dispice.

μικρὰ κ' ἡμερὰ μοι (φησὶ) διαλέγε, μήποτε ἀκώσῃ κοιμώμενος. 868.
Ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρῆκῃ] ἀντὶ τῆ ἐλαφροῦ πρὸς τὸ ταχὺ ἀναβλέ-
ψαι κ' ἐγερθῆναι ἀντὶ τῆ, ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει. ἡ δὲ νοσῶν
ταχέως ἐκ τῆ ὕπνου ἀΐσεται. λείπει δὲ τὸ Ὡς. βέλτεται γὰρ λέγειν, ὅτε
λευσσεῖν ὁ ὕπνος. ὡς μὴ ἡγεῖσθαι τῶτον ὕπνον ὑπάρχειν. 870. Μά-
χιστον] μέγιστον, εὐσύμβουλον, σύμφορον. 872. Ἐξιδὼ ὅ, τι πράξεις]
θεώρησον, βλέψον, πρὸς αἰσθεῖται γὰρ ἡ ἔξ. καθάπερ κ' ἐπὶ τέττων, ἀντιπί-
ρασσο, ἀντὶ τῆ ἐπίρασσο, κ' ἐνδίδαξον, ἀντὶ τῆ διδασκον.

284 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

Οἶδ', οἶδ' ὄντιν' αὐδᾶμαι, εἰ ταυλὴν
 Τέτῳ γνῶμαν ἔχεις, μάλα τι
 Ἀπορρα πυκνοῖς ἐνιδεῖν πάθῃ. —

875

Οὐρός τι, τέκνον, ἔρῃ, ἀνὴρ
 Ὅδ' ἀνόμμη,
 Οὐδ' ἔχων δρυγὰν ἐκτέτα) νύχι,
 Ἀλέης ὕπνῃ ἐσθλός,
 Οὐ χερὸς, ἔ ποδὸς,
 Οὐτίνῃ ἄρχων.
 Ἀλλ' ὥς τις αἶδα παρὰ κείμῃ
 Ὅρᾳ, βλέπει, καίρεα φθέγγει.
 Τὸ δ' αἰλώσιμον ἐμᾶ φρονίδι, παῖ,
 Πόνῃ ὃ μὴ φοβῶν κρατίστῃ. —

880

885

Νε. Σιγαῖν κελύω, μηδ' ἀφεςάναί φρενῶν,

Κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα, καὶ νάγει κάρη.

Φιλ. Ω φέγγῃ ὕπνῃ Διάδοχον, πότ' ἐλπίδων

Ἀπισον οἰκέρημα τῶνδε τῶν ξένων.

Οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τέτ' ἀν' ἐξήνυχισ' ἐγὼ, 890

873. Οἶσθ'. οἶσθ' ὄντιν' αὐδ'.] γινώσκεις (φρονί) ὃν αὐδᾶμαι, ἀντὶ τῆ αὐδῆς καὶ λέγω, ἤγων τὸν Φιλοκτήτην διὰ μέσθ τῆτο εἶρηκε. Ib. Εἰ ταυ-
 τὰν τέτῳ γνῶμαν] εἰ τὴν αὐτὴν τῷ Ὀδυσσεὶ γνῶμην ἔχεις, ὥστε αἶρειν
 τὸν Φιλοκτήτην ἐντεῦθεν. 875. Ἀπορρα πυκνοῖς] ἀπορρὸν ἐστὶ καὶ τοῖς
 συντετοῖς ἰδεῖν τὸ πρακτέον. λείπει ἢν ὁ Καί. γράφεται πυκνοῖσιν, ἢ
 ἢ ἐν παράγμασι πυκνοῖς συνιδεῖν τὸ πρακτέον, ἀπορρὸν. 876. Οὐρός
 τοι] ἐπιτήδειος καιρὸς. 877. Ἀνόμματος] ἐξέρηται τῷ φωτός. 878.
 Ἐκτέταται νύχιος] ἔπει κατὰ νύκτα καθεύδουσι. παρὰ τῆτο δὲ εἶπε τὴν
 ἡμέραν νύκτα ἄγων, ἀντὶ τῆ κοιμώμενος. τὸ δὲ ἐξῆς, ἐκτέταται νύχιος,
 ἔ χε-

Nosti, nosti quem dico, si ejusdem fortè sententiæ es
Cum illo, difficile est admodum etiam sapientibus
Providere quid agendum.

EPODOS.

Nunc tibi felix, nate, aspirat ventus.
Vir ille nihil videt, et nil habens auxilii
Seu noctu extentus jacet :
Somnus in aprico commodus est.
Non manûs, non pedis, nullius membri dominus,
Sed velut quidam Orco demissus
En videt, cernit, commodè loquitur :
Qui verò capi possit, curæ committas meæ, O fili:
Labor enim absque metu periculi est optimus.

IAMBI.

Nē. Tacere te jubeo, nec animo deficere :
Movet enim homo oculos, erigitque caput.
Ph. O lux somni vices excipiens, ultraque spem om-
Fidelis horum hospitum custodia! [nem
Non enim unquam, O nate, hoc ego credere potui]

ἢ χερὸς, ἢ ποδὸς ἄρχων, ἀντὶ τῆς, εἰδὲν τῶν μελῶν δυνάμενος κινεῖν, εὐδὲ
βλέπειν. 879. Ἀλὲς ὕπνος ἰσθλός] ὁ ὕπνος ὁ ὑπὸ τὴν ἀλέαν καὶ τὴν
δεξιὰν τῆς ἡλίας ἀγαθός. Ἡ, ἀλὲς δεξιός παρὰ τὴν ἀλέαν. καὶ Ὅμη-
ρος ἀλὲς τε γένηται. τὸτο δὲ, καθ' ἑαυτὸν φησιν, ὕπνος συμφορὸς
ἡμῖν ἐστὶ καὶ τοῖς πράγμασιν ἀγαθός. 884. Τὸ δ' ἀλώσιμον] τὸ δὲ
ἀγρεύσιμον, ὃ ἐστὶ πείρας, ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι. 885. Πόνος ὁ
μὴ φοβῶν] ὁ πόνος ὁ μὴ φόβον ἔχων, κατὰ τὸν ἔστιν, ὁ μὴ πρὸς κίνδυνον
ἔσται. ἀντὶ τῆς, μὴ φοβηθῶμεν. πάντα γὰρ ἀνύσσομεν. 889. Οἰκῆρημα]
ἀντακὴ, παρυσία. 890. Ἐξήνχης ἐγὼ] ἐνόμισα.

Τλῆναί σ' ἐλενῶς ᾧδε τὰμαὶ πῆμαλα
 Μῆναι παρόντα καὶ ξυωφελῆνά μοι.
 Οὐκ ἐν Ἀτρεΐδαι τῶτ' ἔτλησαν Διόρως
 Οὕτως ἐνεγκέν οἱ ἄγαθοι στρατηλάτῃ.
 Ἄλλ' Ὀχρῆς γὰρ ἡ φύσις, καὶ δ' Ὀχρῶν, 895
 ὦ τέκνον, ἡ σὴ· πάντα ταῦτ' ἐν Ὀχρεῖ
 ἔθεα, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
 Καὶ νῦν ἐπειδὴ τῶδε ἔκακ' ἐδοκῆ
 Λήθη τις εἶναι καὶ ἀπαυλα δὴ, τέκνον,
 Σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με καλᾶσησον, τέκνον, 900
 Ἴν' ἡνίκ' ἀν' κόπῳ μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ,
 Ὀρμώμεθ' ἐς ναὺν, μηδ' ὀπίχωρῶν τὸ πλεῖν. —
 Νε. Ἄλλ' ἡδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα,
 Ἀνώδιον βλέποντα καὶ μπνέοντ' ἐτι·
 ὧς ἔκετ' ὀνέσθῃ γὰρ τὰ συμβόλαιά σε 905
 Πρὸς τὰς παρῆσας συμφορὰς ἐφαίνετο.
 Νῦν δ' αἶρε ζαυτὸν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
 Οἴσχεσί σ' οἶδε· τῶ πόνος γὰρ σὸν ἔκνε.
 Ἐπεὶ περ ἔττω σοὶ τ' ἔδοξ' ἐμοὶ τε δρᾶν. —
 Φιλ. Αἰνῶτάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαιρ' ὥσπερ νοεῖς. 910
 Τέτρε δ' ἔασον, μὴ βαρυθῶσιν κακῇ
 Ὀσμῇ πρὸς ἔδον· ἔπερ νῆϊ γὰρ
 Ἄλις πόνῳ τέττοισι σωνναίειν ἐμοί. —
 Νε. Ἐσὼ τάδ'· ἀλλ' ἴσῳ τε, καὶ αὐτὸς ἀντέχεα.

896. Ἐν Ὀχρεῖ] ἐν ἰλαχίῳ. 897. Καὶ δυσσομίας γέμων] πεπληρωμένος σὺ τῆς ἐμῆς δυσσομίας. 898. Ἐπειδὴ τῶδε τῶ κακῶ] ὅταν με ὁ κάματος ἀφῇ. 901. Κόπος μ' ἀπαλλάξῃ] γράφεται κό-

Te laturum ita misericorditer meas calamitates,
Præstò manentem, & opem mihi ferentem.

Næ, Atridæ, boni illi duces,

Non hoc sustinuisſent ita facilè pati.

Sed generosa est natura & ex generosis tua,

O fili; omnia hæc levia duxisti,

Clamoribusque & fœtore licet plenus *meo*.

Et nunc quando hujus mali videtur

Aliqua esse oblivio, & requies, fili,

Tu me ipse tolle, tu me in pedes statue, fili,

Ut cum languor hic me reliquerit,

Eamus ad navem, nec inhibeamus cursum.

Ne. Gaudeo equidem te videre supra spem

Doloris vacuum, videntem, et adhuc spirantem:

Tui enim tanquam mortui signa

Præter præſentes calamitates apparebant.

Nunc ergo temet erige; quòd ſi tibi magis placet,

Portabunt te iſti, hic enim labor non gravabit illos,

Quando tibi mihiſque ita viſum eſt facerent.

Ph. Laudo hæc, O nate, & me erige, ut cogitas;

Hos autem miſſos face, ne graventur tetro

Odore ante *tempus* debitum; in navi enim

Sat erit his moleſtiæ mecum unà habitare.

Ne. Sit ita: ſed conſiſte et teipſum ſuſtine.

πε ἀπαλλαχθῶμεν. 912. Οὐ 'πὶ νῆϊ γὰρ] ἱκανὸς αὐτοῖς γινήσεται
ὁ πόνος, ἐπὶ τῇ νῆϊ συνεῖναι μοι, καὶ συναῖν ἐμοί. 914. 'Αλλ' ἴσῳ τι
καὐτὸς] ἴσασο καὶ ἀντιλαμβάνει.

288 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Φιλ. Θάρσει· τό ποι ζυώηθες ὀρθώσῃ μ' ἔθ'· 915

Νε. Παπαί· τί δῆτα δρῶμ' ἐγὼ τέν' θένδε γε;

Φιλ. Τίδ' ἐστίν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;

Νε. Οὐκ οἶδ' ὅποι χρεὶ τ' ἄπορον τρέπειν ἐπ'·

Φιλ. Ἀπορεῖς ᾗ τ' ἔς; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

Νε. Ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τ' ὅδε τ' πάθης κυρῶ. 920

Φιλ. Οὐ δὴ σε δυσχέρεια τ' νοσήμαλ'·

Ἐπεισεν, ὥς μὴ μ' ἄγειν ναύτιλ' ἔτι;

Νε. Ἀπαντα δυσχέρεια, τίλ' αὐτ' φύσιν

Ὅταν λιπὼν τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.

Φιλ. Ἀλλ' ἔδεν ἔξω τ' φυτεύσαι· σύ γε 925

Δράς, ἔδ' ὦναι, ἐπὶ λὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.

Νε. Αἰσχρὸς φανῆμαι· τ' ἄν' ἀνιῶμαι πάλαι.

Φιλ. Οὐκ ἐν οἷς γε δράς· ἐν οἷς δ' αὐδαῖς, ὀκνῶ.

Νε. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δούτερον ληφθῶ κακὸς,

Κρύπτων θ' ἂ μὴ δεῖ, καὶ λέγων αἰσχρὸς ἐπ' ὧν; 930

Φιλ. Ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γινώμην ἔφω,

Προδός μ' ἔοικε, καὶ κλιπὼν, τὸν πλὴν σελεῖν.

Νε. Λιπὼν μὲ οὐκ ἔγωγε· λυπηρὸς ᾗ μὴ

Πέμπω σε μάλλον, τ' ἄν' ἀνιῶμαι πάλαι.

Φιλ. Τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὥς ἔ' μανθάνω. 935

Νε. Οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σέ πλεῖν

916. Παπαί. τί δῆτα] ὁ Νεοπίλεμος ἀδμονεῖ, ἐννοῶν ὅτι μέλλει
ἐξαπατᾶν τὸν Φιλοκτήτην, καὶ ἀπάγειν εἰς τὴν Ἰλίον, καὶ ἐπὶ τὴν πα-
τρίδα, καθάπερ ἐπηλείλατο. 920. Πάθης κυρῶ] πάθης λέγει, τῆς
ἀπορίας. ἀντὶ τῆς ἀπορίας τυγχάνω. 922. Μὴ μ' ἄγειν ναύτην
ἔτι;] ἐρωτηματικῶς. 923. Τὴν αὐτὴ φύσιν, λείπει ἢ εἰς, ἢ ἡ,
εἰς τὴν αὐτὴ φύσιν. ἐκείνην (φησὶ) λέγω δυσχέρειαν προσεῖναι τῷ
ἀνδρὶ τῷ ξένῳ τὴν τῆς αὐτοῦ διανοίας διαπραττομένην. 925. Τῆς φυ-
τεύσαι;

Pb. Bono sis animo: Solito me meo more erigam.

Ne. Papæ! Quid ergo post hæc ego faciam?

Pb. Quidnam est, O fili? quod tibi verbum excidit?

Ne. Nescio quod dubiam oportet convertere sententiam.

Pb. Quid autem tu dubitas? ne istud dicas, nate.

Ne. At nunc hoc ipso laboro incommodo.

Pb. Anne te difficultas morbi [navitam?

Eò impulit, ut me non ampliùs velis abducere

Ne. Omnia difficilia sunt, quoties ingenio suo

Quispiam relicto facere parat sibi incongrua.

Pb. At nihil patre alienum tuo tu quidem

Facis, neque dicis, bonum si adjuveris virum.

Ne. Turpis deprendar. Hoc me macerat jamdiu.

Pb. Non hercle in his quæ facis; in his autem quæ loqueris, dubito.

Ne. O Jupiter, quid agam? iterum deprendar malus,

Celandoque ea quæ non convenit, et verba dicendo turpissima. [videtur?

Pb. Vir hic (nisi ego male conjicio) proditurus me

Meque hic relicto navigationem adornaturus.

Ne. Non ego sane, te relicto, abiturus sum: sed ne cum

Te tuo abducam, hoc me macerat magis. [dolore

Pb. Quid tandem dicis, O fili? non enim ista intelligo.

Ne. Nihil te celabo, oportet enim ad Trojam te navigare

τεύσαιτος] τῷ Ἀχιλλεύῳ. 928. Ἐν οἷς γε δρᾶς] ἐν οἷς πράττεις, ἢ ἔση αἰσχρὸς ἐν οἷς δὲ φωνεῖς, φοβῆμαι. 930. Κρυπλὼν δ' ἂ μὴ δεῖ] τὰ ἀληθῆ. Ib. Καὶ λέγων αἰσχρὸς ἐπὶ αἰπατῶν. 932. Εἰ μὴ καὶ γὰρ κακὸς] εἰ μὴ κακῶς καὶ αἰσχροῦς βεβηλωμένος, προσδώσει με ἕτος ὁ ἀνὴρ. 933. Λιπὼν μὲν ἢ καὶ ἔγωγε] ἢ καὶ ὅτι καταλείψω σε ἄχθομαι, ἀλλ' ὅτι λυπηρῶς καὶ ἔκκατα τὴν σὴν γνώμην μέλλω σε ἀγεῖν. ἐπὶ Τροίαν δὲ φησι.

290 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Πρὸς τὰς Ἀχαιῆς, καὶ τὸν Ἀτρεΐδων σόλον.

Φιλ. Οἶμοι· τί εἶπας;

Φε. Μὴ σέναζε περὶν μάθης.

Φιλ. Ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δεῖσθαι ποιεῖ; 940

Νε. Σῶσαι κακῶ μὲν πρῶτα τῶδ', ἔπειτα δὲ
 ἔω σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.

Φιλ. Καὶ ταύτ' ἀληθῆ δεῖν νοεῖς;

Φε. Πολλὴ κρατεῖ

Τῶτων ἀνάγκη· ἔσθ' οὐ μὴ θυμῷ κλύων. 945

Φιλ. Απόλωλα τλήμων, προδεδόμαι. τί μ', ὦ ξέने,
 Δέδρακας; ἀπόδ' ὥς τάχ' ὅτ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν μοι.

Νε. Ἀλλ' ἔχ' οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν,
 Τό, τ' ἐνδοκὸν με καὶ τὸ ζυμφερον ποιεῖ.

Φιλ. ὦ πόρ σὺ, καὶ πᾶν δαίμα, καὶ πανουργίας 950
 Δεινῆς τέχνημ' ἔχθισον, οἷά μ' εἰργάσω,

Οἷ' ἠπάτηκας· ἔδ' ἐπαιχρυνή μ' ὄρων

Τὸν προσρόπαιον, τὸν ἐκέλευ, ὦ χέτλιε;

Ἀπεσέρηκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἐλών. 954

Ἀπὸ δ' ὅτ' ἐκνέμαί σ', ἀπόδ' ὅτ' ἐκείδω, τέκνον.

Πρὸς θεῶν παλῶν, τὸν βίον μὴ μ' ἀφέλῃς.

ὦ μοι τάλας· ἀλλ' ἔδ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς μ' ἔτι,

Ἀλλ' ὥς μεθήσων μὴ ποθ' ὥδ' ὄρα πάλιν.

ὦ λιμνῆς, ὦ προελήτες, ὦ ξυωσσία

Θηρῶν ὀρεῖων, ὦ καρρῶνες πέτραι, 960

944. Πολλὴ κρατεῖ] πολλὴ γὰρ ἐστὶν ἀνάγκη ταῦτα διασφραῖσθαι.

948. Τῶν γὰρ ἐν τέλει] τῶν κρατερίων γὰρ φροντίζω μάλλον ἢ σὺ. διὸ
 ἐ δώσω σοι ταῦτα. 950. ὦ πόρ σὺ] παρὰ τὸ ὄνομα τῆτο λέγει.

Ad Achivos, et Atridarum classē.

Pb. Hei mihi! quid dixisti?

Ne. Ne gemas antequam audias.

Pb. Quid audiam? quid mecum facere tandem paras?

Ne. Eripere te malo ex hoc imprimis, et deinde
Tecum profectus Trojæ campos devastare.

Pb. Et ista serio facere cogitas?

Ne. Magna cogit [diens.

Huc me necessitas, quare ne irâ efferaris hæc au-

Pb. Perii miser, proditus sum. Cur mihi, O hospes,
Ista fecisti? redde quamprimùm mihi arcum.

Ne. At non potest fieri, magistratibus enim auscultare
Et jus me et utilitas cogunt.

Pb. O ignis tu, et totus formido, et astutiarum
Pessimarum artifex invisissime, qualia mihi fecisti?
Quibus me lusisti dolis? non te dispudet, cum me
videas

Ad gēua provolutum supplicem? O improbe,
Abstulisti mihi victum erepto arcu.

Redde, obsecro te, redde, quæso, fili:

Per Deos patrios oro, victum ne mihi auferas.

Hei mihi misero! sed nec alloqui me jam dignatur,

Sed, velut nunquam dimissurus e manu iterum, as-

O portus, O rupes, O cœtus [picit.

Ferarum montanarum, O prærupta faxa,

Πύρρος γὰρ ἰκαλεῖτο ὁ πρῶτος Νεοπτόλεμος. 958. Ἄλλ' ὡς μεθή-
σων] ἔτω μοι πάλιν προσέχει αἰαιδῶς, ὡς μὴ ἰάσων κ' δῶσαν τὰ
βέλη.

292 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ὑμῖν τὰδ'· εἰ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω
 Ἀνακλαίομαι παρ᾽σι τοῖς εἰωθόσιν,
 Οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν ἐξ Ἀχιλλέως.
 Ὀμόσας ἀπάξεν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 Προθείς τε χεῖρα δεξιᾶν, τὰ τόξα μὲν 965
 Ἰερὰ λαβὼν τῷ Ζηνὸς Ἡρακλῆος ἔχει,
 Καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθ' ἔλπει,
 Ὡς ἀνδρ' ἐλὼν μ' ἰχυρὸν, ἐκ βίας ἄγει,
 Κεῖν οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνῷ ζυῖαν,
 Εἶδωλον ἄλλως· εἰ γὰρ ἂν θένοντά γε 970
 Εἰλέν μ'· ἐπεὶ εἴδ' ἂν ᾧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω.
 Νυῷ δ' ἠπάτημαι δύσμορτον· τί χρή με δρᾶν;
 Ἄλλ' ἀπόδ'· ἀλλὰ νυῷ ἔτ' ἐν σαυτῷ γῆρ'.
 Τί φῆς; σιωπᾶς; εἰδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 ὦ χῆμα πέτρης δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν 975
 Εἵσειμι πρὸς ζεφυλὸς, εἴ κ' ἔχων τροφήν.
 Ἄλλ' αὖ θανᾶμαι τῷ δ' ἐν αὐλῷ μόνος,
 Οὐ πῆλιν ὄρνιν, εἴδ' ἔθ' ὀρεῖσάτην
 Τόξοις ἐναίρων τοῖσδ' γ'· ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 Θανὼν, παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφευρόμην, 980
 Καί μ' εἰς ἐθήρων πρὸσθε, θηράσσει νύν.
 Φόνον φόνος ἢ ρύσιον τίσω τάλας,
 Πρὸς τῷ δοκῶντος εἰδέν εἰδέναι κακόν.
 Ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ', εἰ καὶ πάλιν

961. Ὑμῖν τὰδ'· εἰ γὰρ ἄλλον] ὑμῖν ταῦτα λέγω· εἰ γὰρ οἶδα
 πρὸς ὄντινα μᾶλλον ἀποδύρωμαι. 969. Ἐναίρων νεκρὸν] σφάτιων
 νεκρὸν, κατὰ τὴν παροιμίαν. 976. Πρὸς σεφυλὸς] εἵσειμι (φῆσιν)
 εἰς σὲ, τόξων γυμνός, τὴν διὰ τῶν τόξων μοι γιγνέμενην εἰς ἔχων τροφήν.
 ἀνευ

Vobis hæc, (non enim alium novi cui hæc loquar)
 Conqueror præsentibus, et audire solitis,
 Qualia facinora filius mihi fecerit Achillis,
 Qui juravit se abducturum me domum, ad Trojam
 ducere parat,

Dataque dextera, arcus meos sacros acceptos,
 Illos nempe Herculis Jove geniti, detinet,
 Atque Argivis vult exhibere, meque
 Ceu virum valentem ceperit, violenter abducit,
 Nescitq. se occidere jam mortuum, et fumi umbram,
 Imo meram imaginem. Non enim valentem viribus
 Cepisset unquam; quando ne sic quidem affectum
 potuit, sine dolo.

[agam?

Nunc autem fraude deceptus sum miser. Quid
 At redde, quæso, et jam ad ingenium tuum redi.
 Quid ais? taces? occidi infelix.

O forma faxi biforis, iterum jam iterum
 Ingredior ad te nudus, et cibo carens;
 Sed aridus fiam hoc in antro solus,
 Nec volucrem, nec feram monticolam
 Arcubus perimens hisce; sed ipse miser [teà,
 Mortuus præbebo escam iis, a quibus pascus fui an-
 Et me, quas antea venabar, jam venabuntur.
 Cædemque illarum cæde meâ exsolvam miser,
 Ejus opera, quem putabam nihil mali nosse.
 Nondum tamen pereas, donec scivero an rursus

ἀνευ τροφῆς ἔν ἀντὶ τῷ ἀνευ τόξων. 977. Ἄλλ' αὖ θανέμαι] γράφει-
 ται, ἀλλ' αὖ ἀνέμαι. ὅς, ξηραιθῆσομαι. 979. Τόξοις ἐναιέων] ἐγὼ ὁ
 εἰωθὼς ἐσθίειν τὰ θέρια, βρωθήσομαι νῦν ὑπ' αὐτῶν. 982. Φόνε δὲ
 ῥύσιον] ἐνέχυρον, ἀμοιβὴν ἐκτίσω. Ὀμηρος, ῥύσι' ἐλαυνόμενος.

294 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Γνώμῳ μεπίσεις· εἰ γὰρ μὴ. Θάνοις κακῶς. 985

Χο. Τί δρῶμῳ ἐν σοί; καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἀναξ

ἥδη ᾿σι, ἔ τοῖς τ᾿δε προσχωρεῖν λόγοις.

Νε. Ἐμοὶ μὲν οἴκητον δεινὸς ἐμπέπλωκέ τις

Τ᾿δ' ἀνδρὲς, καὶ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ ἔ πάλαι.

Φιλ. Ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς 990

Σαυτῶ βροτῶν ὄνειδον ἐκκλέψας ἐμέ.

Νε. Οἴμοι τί δράσω; μὴ ποτ' ὄφελον λιπεῖν

Τῷ Σκύρον· ἔτω τοῖς παρῆσιν ἀχθομαι.

Φιλ. Οὐκ εἶ κακὸς σὺ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν

Ἐοικας ἦκεν αἰχρᾶ· νῦν δ' ἄλλοισι δῆς, 995

Οἷς εἰκὸς, ἐκπλεῖ, τὰμά μοι μεθεῖς ὅπλα.

Νε. Τί δρῶμῳ, ἄνδρες;

Οδ. ὦ κακίς· ἀνδρῶν τί δρᾷς;

Οὐκ εἶ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;

Φιλ. Οἴμοι τίς ἀνὴρ; ἄρ' Ὀδυσσεὺς κλύω; 1000

Οδ. Ὀδυσσεὺς, σάφ' ἴδ', ἐμῶ γ', ὃν εἰσορᾷς.

Φιλ. Οἴμοι· πέπραμαι καπτόλῳ. ὃδ' ἦν ἄρα

Ὁ ξυλλαβάν με, καπνοσφίσας ὅπλων.

Οδ. Ἐγὼ, σάφ' ἴδ', σὺν ἄλλῳ ὁμολογῶ τάδε.

Φιλ. Απόδον, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. 1005

Οδ. Τῷ μὲν

Οὐδ' ἦν θέλη δράσεις πότε· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ

Στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βία σελεῖσσί σε.

985. Μετοίσεις] μετανοήσεις. 987. Προσχωρεῖν] πεισθῆναι. 995. Νῦν δ' ἄλλοισι δῆς] νῦν δὲ ἄλλοις δῆς τὰ κακὰ οἷς εἰκὸς, ἐκπλεῖ, τὰ ἐμὰ ὅπλα ἐμοὶ δῆς. 1002. Πέπραμαι] πεπραγματεύμαι.

Sententiam mutaturus sis in melius; sin minus,
pereas male.

Cb. Quid agamus penes te est; et nobis navigare,
O Rex, jam licet, et hujus viri
Obtemperare, si libet, sermonibus.

Ne. Mihi quidē magna quædam incidit misratio
Hujus viri, non nunc primū, sed et antea.

Pb. Miserere mei, O nate, per Deos, neque inferas
In te hoc abhominibus probrum, quod me dece-
peris.

Ne. Hei mihi! quid agam? utinam nunquam reli-
Scyrum, ita rebus præsentibus tristior. [quissē

Pb. Non tu quidem malus es, sed a malis viris in-
structus videris advenire

Ad turpia. Nunc fraudibus utere in alios,
In quos par est, et, armis meis mihi redditis, na-
Ne. Quid facimus, O viri? [viga hinc.

Ul. O pessime omnium, quid agis?

Non abis, relictis hisce mihi arcubus? [audio?

Pb. Hei mihi! quis hic vir? numnam ego Ulyssēm

Ul. Ulyssēm, certo scias, meque quem coram vides.

Pb. Hei mihi! dolo venditus sum, et disperii. hic

Qui meprehendit, & spoliavit armis. [fuit ergo,

Ul. Ego, certo scias, non alius. Ista confiteor lubens.

Pb. Redde, relinque arcum mihi, nate.

Ul. Hoc quidem

Etiam si velis maximè, facies nunquam. Sed et
te oportet

Unà cum armis discedere, aut vi te abstrahent.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 997. Τί δρῶμεν ἄνδρες] Μελανόστας ὁ Νεοπτόλεμος
ἔθελε δέναι τῷ Φιλοκτήτῃ τὰ ὅπλα αὐτοῦ· ἐλθὼν δ' ὁ Ὀδυσσεύς καὶ διασά-
μενος αὐτὸν ταῦτα φησιν, Οὐκ εἴ με θεὸς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν.

Φιλ. Ἐμ' ὦ κακῶν κάκιστε καὶ πολμίσσῃ,

Οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;

1010

Οδ. Ἦν μὴ ῥπης ἐκάν.

Φιλ. ὦ Λημνία χθών, καὶ τὸ παλκρατὲς σέλας

Ἑφαιστίδην· ταῦτα δὴτ' ἀναχέλα,

Εἴ μ' ἔτ' ἐκ τῶν σῶν ἀπάξῃ βία;

1014

Οδ. Ζῶς ἐδ' (ἴν' εἰδῆς) Ζῶς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,

Ζῶς, ὃ δέδοκται ταῦθ'· ὑπερηλῶ δ' ἐγώ.

Φιλ. ὦ μῖστος, οἷα καὶ ξανδρὸς κέεις λέγειν,

Θεὸς προσείνων, τὰς θεὰς ψυδαῖς τιθείς;

Οδ. Οὐκ· ἀλλ' ἀληθεῖς· ἥδ' ὁδὸς πορφυρέα.

Φιλ. Οὐ φημ' ἔγωγε.

1020

Οδ. Φημί· πεισέον τάδε.

Φιλ. Οἶμοι τάλας· ἡμᾶς μὲν ὡς δόλος σαφῶς

Παλῆρ ἄρ' ἐξέφυσεν, ἐδ' ἐλόλυθες.

Οδ. Οὐκ· ἀλλ' ὁμοίως πῶς ἀρίστοισιν, μετ' ὧν

Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βία.

1025

Φιλ. Οὐδέ πόλε γ'· ἐδ' ἦν χεὶρ μετὰν παθεῖν κακόν,

Ἔως ἂν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον.

Τί δ' ἐργασείεις;

Φιλ. Κεῖτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα

Πέτρα πέτρας ἀνωθεν αἰμάζω πεσών.

1030

Οδ. Ξυλλάβειε τῶτον· μὴ πῖ τῷ δ' ἔσω τάδε.

Φιλ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχει· ἐν χρεῖα φίλης

1013. Τὸ παλκρατὲς σέλας Ἑφαιστίδην] τὸ Ἑφαιστεῖον πύρρον γὰρ τῇ Λήμνῳ τὰ τῷ Ἑφαιστῇ ἐργαστήρια, ἵθα καὶ κρατῆρες εἰσι πυρρός. 1014. Ἐκ τῶν σῶν] λείπει κόλπων. 1024. Οὐκ· ἀλλ' ὁμοίως] ἀντὶ τῆς, ὃ δόλον σε ἔφυσεν, ἀλλ' ἄριστον· καὶ μετὰ ἀρίστοις τὴν Τροίαν δεῖ.

Pb. Me, O malorum pessime, atque audacissime,
Hinc per vim abducent?

Ul. Nisi volens iveris.

Pb. O Lemnia terra, & omnia domans jubar
Vulcanium! hæc prorsus intoleranda sunt,
Si me hic ex tuo sinu vi abducat. [natur;

Ul. Jupiter est (ut scias) Jupiter, qui terræ huic domi-
Jupiter, qui hæc decrevit; ego autem illi subser-

Pb. O odium; qualia commentus es dicta, [vio.
Deos prætexens, Deos mendacii auctores faciens?

Ul. Non. imo veraces, adeoque hæc via est eundatibi;

Pb. Ego quidem pernego.

Ul. Ego affirmo; in hoc parendum est.

Pb. Hei mihi misero! Ergo me non liberum
Omnino, sed servum pater genuit.

Ul. Non: parem sed optimatibus, quibuscum
Troja tibi capienda est, et vi subruenda.

Pb. Nunquam profectò, ne mala quidem si oporteat
omnia pati,

Quamdiu suppetit mihi profundum hoc terræ

Ne. Quid ergo agere paras? [antrum.

Pb. Caput hoc meum illico

Saxis cruentabo, de faxo cadens. [tur, agere.

Ul. Prehendite illum, ne penes illum sit, quod minä-

Pb. O manus hoc a viro constrictæ, qualia sustinetis

σε πορθεῖσαι· τὸτο δὲ προτροπικόν. 1030. Πάτρα πάτρας] πρὸς τῇ
πάτρᾳ ἐναιμάρω τὴν κεφαλὴν μου, ἀνῶθεν πεισὼν ἀπὸ πάτρας. 1031.
Μὴ πὶ τῷ δ' ἔγω] μὴ ἔγω ἐπὶ τῷ Φιλοκτήτῃ ἢ ἐξουσία τὴ κατακρημνί-
ξομαι. 1032. ὦ χεῖρες] διδεδυμένους ταῦτά φησι.

298 SOPHOCLES TRAGOEEDIA

Νεφεῖς ὑπ' ἀνδρὸς τᾷδε Σιυθηρώμεναι.
 ὦ μῆδ' ἐλδύθερον φρονῶν,
 Οἷός μ' ὑπῆλθες· ὥς μ' ἐθέρῳ, λαβῶν 1035
 Πρόβλημα ζαυτᾷ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί.
 Ἀνάξιον μὲν σὺ, καλῶν δ' ἐμῶν.
 Ὃς ἔδ' ἐν ἡδὲ πᾶσι τὸ προσωχθὲν ποιεῖν.
 Δῆλ' ὅτι καὶ νῦν ἐσιν ἀλγεινῶς φέρων
 Οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρξεν, οἷς τ' ἐγὼ πάθον. 1040
 Ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπῃς· αἰ
 Ψυχὴν νιν ἀφυῇ τ' ὄντα, καὶ θέλονθ', ὅμως
 Εὖ περὶ δίδασκεν ἐν κακοῖς εἶναι ζοφόν.
 Καὶ νῦν δέ μ', ὦ δύστηνε, ζυγίσσας, νοεῖς
 Ἀγέειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με περὶ βάλῃς 1045
 Ἀφίλον, ἔρημον, ἀπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
 Φεῖ. Ὅλοιοι· καὶ σοὶ πολλάκις τόδ' ὄξυμιν.
 Ἀλλ' ἔγωγε ἔδ' ἐν θεοῖς νέμεσιν ἡδύ μοι.
 Σὺ μὲ γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνωμαι 1049
 Τῶτ' αὖθ', ὅτι ζῶ ζῶ κακοῖς πολλοῖς τάλαις,
 Γελάωμεν πρὸς σὺν γε καὶ τ' Ἀτρεΐας
 Διπλῶν τραγῳδιῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπερβῆς.
 Καὶ τοὶ σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγίεις,
 Ἐπλεῖς ἅμ' αὐτοῖς· ἐμὲ δ' ὅτι πᾶν ἀνάθλιον
 Ἐκόντα πλόυσανθ' ἐπ' αὖ ναυσὶ ναυβάτην, 1055
 Ἀτιμον ἔκβαλον, ὥς σὺ φῆς· κείνοι δ', σέ.

1033. Σιυθηρώμεναι] ἀλῆσαι καὶ συλλαμβανόμεναι. 1034. ὦ
 μῆδ' ἐλδύθερον] ὦ δούλιε Ὀδυσσεῦ. 1042. Ἀφυῇ τ' ὄντα] ἀκακὸν ἀπὸ
 φύσεως. 1046. Ἐν ζῶσιν νεκρόν] ἥτοι ὅτι κοιμώμενον αὐτὸν εἶπεν,
 ἢ διὰ τὸ πάθος, νεκρὸν λέγει. 1053. Κλοπῇ τε κἀνάγκῃ] ἀπάτῃ καὶ
 Ὁμήρου, Κλίπῃ νέω. 1b. Ζυγίεις] ὑποταγείς. ὁ δὲ νῦν. καίτοι σὺ
 μὴν ἀναγκασθεὶς τραγῳδῇ. προσωποποιεῖται γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι, Πη-
 λαμηνίδης

Charis carentes arcubus? [sapis,

O qui nihil sanum, nec homine libero dignum

Quibus, me fraudibus subruisti? quibus venatus
es dolis? [gnito,

Subornato in tuum locum puero hoc mihi inco-

Tui quidem indigno, mei autem dignissimo,

Qui nihil novit præter mandata exequi;

Quem & nunc liquet ægrè ferre,

Propter ea, quæ in me deliquit, propterque ea,
quæ ego patior;

Sed improba tua per latebras semper prospiciens

Anima, rudemque doli ipsum & nolentem tamen

Bene instituit, in malis esse callidum.

Et nunc me, O perditæ, colligatum cogitas

Abducere ab hoc littore, in quo me prius abjecisti

Amicis orbem, desertum, exulem, inter vivos
mortuum. [sum:

Heu! pereas malè, & tibi hoc sæpe imprecatus

Sed nihil quidem Dii jucundum mihi tribuunt.

Tu quidem lætus vivis, ego verò misere crucior

Ob hoc ipsum, quòd compluribus in malis vivo

Irrisus a te utique, & geminis Atridis [miser,

Ducibus, quibus tu ad hæc ministrum te præbes.

Atqui tu quidem doloque & necessitate adauctus

Navigasti unà cum illis; me verò miserrimum,

Sponte navigantem, septem navium ducem,

Inhonoratum projecere (sicut tu narras) ipsi verò
te auctorem prædicant.

λαμψήδης ἤλεγξεν. 1056. 'Ὡς σὺ φῆς] οἱ Ἀτρεΐδαί με ἐξέβαλον, ὡς
σὺ λέγεις. Ib. Κεῖνοι δὲ, σέ.] οἱ δὲ σέ φασιν σὺ μὲν (φησὶν) ἐκείνους
αἰτιᾶ, ὑπὲρ τῶ ἐμφάναι ἐμέ. ἐκεῖνοι δὲ σε λέγουσιν αἰτίους.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1037. Ἀνάξιον μὲν σε] Ἀνάξιος ἦν (φησὶ)
ᾤεσθαι μὲν μετὰ σὺ τῷ δολεῖν καὶ σχολιᾶ. ἄξιος δὲ μὲν ἐμὴ εἶναι τῷ καὶ
ἥντος δολεῖν.

300 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Καὶ νῦν τί μ' ἄγεις; τί μ' ἀπάγεις; τῷ χάριν;
 Ὅς ἔδεν εἰμι, καὶ τέθνηχ' ὑμῶν πάλαι.
 Πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν ἔκ εἰμί σοι
 Χαλὸς, δυσώδης· πῶς θεοῖς εὖξασθ', ἐμῶ 1060
 Πλεύσαντος, αἶθριν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 Αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
 Κακῶς ὀλοισθ'· ὀλοισθε δ' ἡδίκηκότες
 Τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
 Ἐξοῖδα δ' ὡς μέλει γ', ἐπεὶ ἔτ' ἂν σέλον 1065
 Ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' ἔνεκ' ἀνδρὸς ἀθλῆς,
 Εἰ μή τι κέντρον θεῶν ἦγ' ὑμᾶς ἐμῶ.
 Ἄλλ' ὦ παρρώα γῆ, θεοί τ' ἐπόψιοι,
 Τίσασθε, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ,
 Ξύμπαντας αὐτὰς, εἴτι καὶ οἰκείρῃς, 1070
 Ὡς ζῶ μὲ οἰκτρῶς· εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
 Τάττας, δοκοῖμ' ἂν τ' νόστος πεφύλαγμαι.
 Χο. Βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
 Τήνδ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπέεικσαν κακοῖς.
 Οδ. Πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τῶδ' ἔπη, 1075
 Εἴ μοι παρεῖκοι· νῦν δ' ἐνός κρατὶ λόγος.
 Οὐ γὰρ ποιέτων δεῖ, ποιέτός εἰμ' ἐγώ·
 Χῶπ' ἀδικαίων καὶ γαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
 Οὐκ ἂν λάβοις με μᾶλλον ἔδεν' Ὀσεῖδ'·
 Νικᾶν γε μὴ τι πανταχῶς χεῖζων ἔφω, 1080

1061. Πλεύσαντος, αἶθριν ἱερά] τὸτο γὰρ προφασισμένη Ὀδυσσεύς, ὅτι ἔκ εἰς θῆναι τὴν ἐπισημαζούσαν, ἐξέθησαν αὐτόν. 1064. Εἰ δίκης μέλει] εἰ φροντὶς εἰς τῆς δίκης τοῖς θεοῖς. 1068. Θεοί τ' ἐπόψιοι] οἱ ἐφορῶντες με δυστυχῆναι. 1074. Οὐχ ὑπέεικσαν] ἔκ ἀναδυομένην

Et nunc quid me ducitis, & abducitis? cujus
causâ me,

Qui nihil sum, vobisque jampridem mortuus?
Quare, O Diis invisissime, jam non sum tibi
Claudus, grave olens? quomodo Diis vovebitis,
me [ros amplius?

Simul navigante, sacra crematuros? quî libatu-
Hic erat tibi prætextus, ut me ejiceret navi.

Malè pereatis, O pereatis, qui injuria affecistis
Virum hunc, siquid Deis justitia curæ est;
Pulchrè autem novi quòd sit, alioqui classe
Non huc appulissetis virum ob miserum, [leret.

Nisi stimulus aliquis divinus mei causâ vos impel-

At O paterna terra, Diique horum inspectores,

Punite, punite, quæso, tandem aliquando

Simul omnes istos, si quid mei miseremini,

Qui vivo sanè miserè; quos si videre licuerit per-
Putaverim me jam morbo hoc defunctum. [ditos,

Ch. Acerbus hic hospes, & acerbum hunc sermonem
Edidit, Ulyssè, malisque cedere nescium.

Ul. Multa habeo quæ respondeam hujus sermoni,
Si tempus sineret, sed nunc unicus præstò est
mihi sermo, [sum;

Ubi enim hujusmodi res agendæ sunt, talis ego

Ubi verò de justis bonisque viris judicatur,

Neminem inveneris magis pium quàm ego.

Ubique enim vincere soleo,

δυσμένην ἐν τοῖς κακοῖς. 1076. Εἴ μοι παρεῖκοι] εἰ καὶ εὖ ἐπιτρέψαι μοι,
νῦν δὲ σιωπῶ. οἶδα γὰρ τὸ τοιοῦτον εἶναι διὰ. νῦν γὰρ σιωπῶν δέω. 1078.
Κρίσις] δοκιμασία, ἐξέτασις. 1080. Χρηζὼν ἑφ' ἑν] γράφεται κρείσ-
των.

Πλὺν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
 "Αφείε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ πρὸς ψαύσῃ· ἔτι.
 Ἐἴτε μίμνεν· ἔδὲ σε προαχρήζομεν,
 Τὰ γ' ὅπλ' ἐχούσας ταῦτ' ἐπεὶ πάρεςσι μὲν
 Τεῦκρῳ παρ' ἡμῖν, τήνδ' ὀπίσθημην ἔχων· 1085
 Ἐγὼ δ', ὅς οἱμαί σε κάκιον ἔδδεν ἂν
 Τάτων κραδίωεν, μηδ' ὀπιθιώεν χερσίν.
 Τί δῆτά σε δεῖ; χαῖρε τέλιν Λήμνον παλῶν.
 Ἡμεῖς δ' ἰώμεν καὶ τάχ' ἂν πρὸς σὸν γέρας
 Τιμῶν ἐμοὶ νείμειν ἢν σ' ἐχρῆν ἔχειν.— 1090
 Φιλ. Οἴμοι· τί δράσω δύσμορτον; σὺ ποῖς ἐμοῖς
 Ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανῇ;
 Οδ. Μὴ μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὥς τείχοντα δῆ.
 Φιλ. ὦ πάτερ μ' Ἀχιλλέως, ἔδὲ σε φωνῆς ἔτι
 Γενήσομαι προσφθεγκτὴς, ἀλλ' ἔτως ἄπει; 1095
 Οδ. Χάρεϊ σύ· μὴ πρόσλυσσε θνητῶς περ ἂν,
 Ἡμῶν ὅπως μὴ τὴ τύχῃ διαφθερεῖς.
 Φιλ. Ἡ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημῳ, ὧ ξένοι,
 Λειφθήσομ' ἤδη, καὶ ἐποικλιεῖτέ με;
 Χο. Ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅς ἂν 1100
 Οὗτον λέγῃ σοί, ταῦτά σοι καὶ ἡμεῖς φαρμό.
 Νε. Ἀκῶσομαι μὲν ὥς ἐφω οἴκησιν πλέως
 Πρὸς τῷδ' ὅμως ᾗ μέναιτ', εἰ τῷ δόκεῖ,

1086. Ἐγὼ δ', ὅς οἱμαί] ἢ μόνον ὁ Τεῦκρός ἐστι τοξότης, ἀλλὰ
 καὶ γὰρ ὑπολαμβάνω ἐμαυτὸν τῶν ἐμπειρῶν εἶναι ἔχοντα τὴν σφ. καὶ Ὀμη-
 ρος, Εὐ μὲν τόξον οἶδα εὐξοῖν ἀμφοφάσθαι. 1087. Τάτων κραδίωεν]
 τῶν τόξων. 1088. Τί δῆτα σε δεῖ] ἀντὶ τῆς, τίς σε χρεῖα. Ib. Χαῖρε
 τῶν Λήμνον παλῶν] ἦγεν, τῇ διατριβῇ τῆς Λήμνου. 1095. Προσ-
 φθεγκτὴς]

Nisi apud te : nunc autem lubens tibi cedam.
 Dimittite ergo eum, neque attingatis ampliùs.
 Sinite eum hic manere, neq. sanè tui indigemus,
 Armis potiti tuis ; adest enim
 Teucer apud nos, qui hanc artem callet. [tu
 Egoque *adsum*, qui me puto deteriùs nihiloquàm
 Arma hæc tractare, fortiterque posse regere.
 Quid ergo te opus est ? Quin vale, Lemnum in-
 Nos verò eamus, & tuum fortasse munus [cole.
 Honorem mihi pepererit tibi destinatum.

Ph. Hei mihi ! quid faciam infelix ? tune meis
 Armis ornatus inter Argivos enitesces ?

Ul. Nihil mihi quicquam ultrà responde, utpote ab-
 itum paranti.

Ph. O semen Achillis, neque tu alloquio ampliùs tuo
 Me dignaberis ? et ità *durus* abis ? [licet sis,

Ul. Discede tu ocyus, nec illum respice, generosus
 Ne nostram fortunam *tuâ* corrumpas *culpâ*.

Ph. An & a vobis quoque, O hospites, ita desertus
 Jam relinquer, nec vos miserebit mei ? [cunque
 Adolescens hic est *nostræ* classis gubernator, quæ-
 Hic loquatur tibi, eadem tibi nos quoq. dicimus.

Ne. Arguar, scio, (ut naturâ sum) tanquam miseri-
 cordiæ addiëtiôr

[*Philocteta*,
 Ab Ulyssè ; tamen manete, si ità visum est

Φη[κτος] προσφωνηθῆναι ἄξιός. 1098. *Η κ' πρὸς ὑμῶν] ἄρα κ'
 ὑμεῖς μιμήσεσθε τούτους, κ' ἀντὶ αὐτῶν γενήσεσθε εἰς ἐμὲ. 1102. Ἀνα-
 σμαιμὲν] ἀκούσθαι πρὸς τούτους, ὡς εἶμι οἴκτε μετ' αὐτοῦ. ὅς, καταβυσθῆ-
 σθαι ὡς ἥτις οἴκτε.

304 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Χρόνον ποσῶτον εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεώς
 Στείλωσι ναῦ), Ἐ θεοῖς δ' ἐξώμεθα. 1105
 Χ' εἴτ' ὅτ' ἀν' ἐφρόνησιν ἐν τέτῳ λάβοι
 Λώω τίν' ἡμῖν· νῶ μ' εἴν' ὀρμώμεθον·
 Ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμην ὀρμαῖσιν ταχεῖς.

Φιλ. ὦ κοίλας πέτραις γύαλον
 Θερμόν τε καὶ παγετῶδες, ὥς 1110
 Σ' ὅκ' ἐμελλον ἄρ' ὦ τάλας
 Λείψειν εἰδέποτ', ἀλλά μοι
 Καὶ θνήσκοντι ζυνοίση.
 ὦ μοι μοι μοι.
 ὦ πληρέστατον αὔλιον 1115
 Λύπας τὰς ἀπ' ἐμῶ τάλαν·
 Τί πότε αὖ μοι τὸ κατ' ἡμᾶρ
 ἔσαι; τῷ ποῦτε τούτοιοι
 Σιπινόμῃ μέλει; πότεν ἐλπιδό;
 Εἴθ' αἰθέρ' ἄνω 1120
 Πτωκάδες ἐξυπνέειν ἀπὸ πόντου;

1104. Τά τ' ἐκ νεώς] τὰ ἐπὶ τῆς νεώς. 1105. Στείλωσι] κοσμήσωσιν. 1106. Ἐν τέτῳ] ἐν τοσούτῳ. 1108. Ταχεῖς] γίνεσθε δηλονότι. 1109. ὦ κοίλας πέτραις γύαλον] ὡς σπῆλαιον θερμόν διὰ τὸν ἥλιον ἢ διὰ τὸ ψυχρὸς παγετῶδες. Ἡ ἔτῳς, ἐν θέρει ψυχρὸν, ἐν δὲ χειμῶνι θερμόν. ἀντὶ τῷ, ἐπιτήδειον εἰς χειμῶνα καὶ θέρους. γύαλον δὲ, ἀντὶ τῷ κεῖθος. κυρίως δὲ γύαλα, τὰ κοῖλα λέγεται· ἀλλ' εἰάν ἔτω μεταφράσης, ἀπίθανον ἔσαι τὸ κοῖλον κοίλωμα. διὸ δὴ τὸ κεῖθος ἡμεῖς ἀντὶ τῷ ἄλλως μεταφράζομεν. 1112. Ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι ζυνοίση] ἀντὶ τῷ, καὶ ἀπολλυμένῳ μοι σύμφορον ἔσῃ καὶ ἀφελίμῳ, καὶ δέξῃ με ἀποθανόντα· Ἡ ἔτῳς, σὺν ἐμοὶ ἔσῃ καὶ ὄψῃ με ἀποθανόντα. ὑπερβολικῶς. εἴ, καὶ μετὰ θάνατον συνελεύσῃ μοι, καὶ ἐ καταλείψῃς με.

Tantisper, donec res e navi
 Componant navitæ, & Deos apprecemur.
 Forte enim *fiat* intereà ut hic sententiam mutet
 In melius nobis. Nos igitur duo jam abimus,
 Vos autem, simul ac vocamus, adeste citi.

ANTISTROPHICA. STROPHE I.

Ph. O cavæ rupis antrum
 Calidumque *idem* et gelidum!
 Ergo relicturus eram te
 Miser nunquam, sed mihi
 Etiam morienti infervies?
 Hei mihi bis terque,
 O casa plenissima
 Doloris mei misera,
 Quis, quæso, cibus posthac quotidianus
 Erit? quem demum nanciscar
 Altorem miser? unde spem?
 Utinam per æthera sursum
 Harpyiæ sonoro vento

1118. Τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμᾶς] τί ἄρα τρόφιμόν μοι καθ' ἡμέ-
 ραν ἔσται; ὃ γὰρ ἐπικρατῶ ἑμαυτόν. ἢ, ὃ γὰρ ἔτι ἔχω ἐλπίδα. 1119.
 Σιτοτόμῃ] ἀντὶ τῆ σίτοι νέμοιτος, ἥτοι τροφοῦς. Ib. Πόθεν ἐλπίδος; ἀπὸ
 ποίᾳς ἐλπίδος; 1120. Εἴθ' αἰθέρος ἄνω πτωκάδες] τὸ ἐξῆς, εἴθε αἰθέρος
 ἄνω ἔλωσί με ὀξύτονοι δρομάδες διὰ πνεύματος. Τινὲς δὲ ἔγω, μετὰ
 ὀξύτονη πνεύματος ἔλωσί με. ὀξύτονον δὲ λέγει πνεῦμα, ἀπὸ τῆ ὀξύ-
 τως βοᾷ. γράφεται δρομάδες, αἱ καταιγίδες τινὲς δὲ γράφουσι πτωχάδες,
 ἵνα τὰς Ἀρπυίας σημαίνωσι, διὰ τὸ αἰετίνην. 1111. Πτωκάδες]
 γράφεται πτωκάδες, πτωτάδες, πτωχάδες, δρομάδες. αἱ Ἀρπυιαὶ ἐπι-
 θητικῶς, διὰ τὸ ἐπεμπέπειν, ἢ διὰ τὴν φωνήν. εἰ δὲ γράφεται
 πτωχάδες, αἱ αἰετίνες τῆτο γὰρ πάσχεσιν αἱ πτωχοί.

306 SOPHOCLES TRAGŒDIA

Ἐλωσί μ'· ἔ γ' ἔτ' ἰχθύω.—

Χο. Σύ τοι, σύ τι κατηξίω-
σας, ὦ βαρύπολμε·
Οὐκ ἄλλοθεν ἔχη τύχη
Τᾷδ' ἀπὸ μείζονος·
Εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι
Τῷ λῶνος δαίμονος,
Εἴλα τὸ κακίον ἐλεῖν.—

1125

Φιλ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγώ,
Καὶ μόχθῳ λωβᾶτορ, ὅς ἤ-
δη μετ' ἔδενός ὕπερον
Ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας
Ναίων ἐνθάδ' ὀλῆμαι.
(Αἰ αἰ αἰ αἰ)
Οὐ φορβᾶν ἔτι προσφέρων,
Οὐ πλανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων
Κεῖται αἰς μὲν χερσὶν
Ἴσχων· ἀλλά μοι ἄσκοπα

1130

1135

1123. Σύ τοι, σύ τοι κατηξίωσας] σύ σουτῶ περιποίησας τῆς
εὐσον. σύ σουτῶ τέτων πρόξενος καὶ αἰτίας γέγονας, ὦ δυστυχέστατε· σύ
σουτῶ κατηξίωσας, καὶ ἐκ ἀπὸ τίνος ταύτη τῇ τύχῃ ἐνέχη, ἢ συνέχη.
ἀπὸ μείζονος σθ. διὸ μηδὲνα ἄλλον αἰτιῶ, ἀλλὰ σουτόν. ἐξῆν γὰρ σοι
ἀκολουθήσαντι τὰ κακὰ διαφύειν. 1127. Εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι]
ἔτι γε παρόντος σοι φρονῆσαι τὸ λυσιτελὲς ἀπὸ λῶνος δαίμονος, τὸ κα-
κίον εἴλα, τὸ μὴ ἐλθεῖν. λῶνος δὲ δαίμονος λέγει, τῷ λυσιτελεστέῳ καὶ
συμφορῇ. 1131. Λωβᾶτορ] ἐπίπικτος. Ib. Ὅς ἤδη μετ' ἔδενός] τὸ ἐξῆς.
ἐξ ἧδη ἐνθάδε ὀλῆμαι μετ' ἔδενός ὕπερον ἀνδρὸς εἰσοπίσω τάλας ναίων.
ὁ δὲ

Abripiant me : non enim valeo amplius.

STROPHE II.

Ch. Tu tibi, tu tibi accersisti
 Hoc malum, infelix;
 Non aliunde implicaris hoc infortunio,
 Nec a potentiore quopiam.
 Cum enim licuisset tibi sapere
 Meliore *fruente* fortunâ,
Tu elegisti habere pejus.

ANTISTROPHE I.

Pb. O miser, miser certè ego,
 Et luctu confectus gravi, qui jam
 Cum nemine amplius
 Hominum posthac miser
 Habitans hîc peribo,
 Hei, hei!
 Cum nec cibum amplius adferre valeam,
 Nec volucres meis telis
 Validisque manibus
 Sistere; quippe me improvise

ὁ δὲ νῆς, ἄρα ἐγὼ δύστηνος ἐνταῦθα ἀπολῆμαι ἀνθρώπων κεχωρισμένος.
 1136. Οὐ φοβέσθαι ἔτι προσφέρειν] ἀντὶ τῆ προσφερόμενος. ἐνίστε δὲ
 ἔμπροσθεν φησι διακονέμενος, ἀντὶ τῆ διακονῶν καὶ σιταδοποιέμενος ἀντὶ
 τῆ σιταδοποιῶν. 1139. Ἀλλά μοι ἄσκηπα] ἀπροσδόκητα. δόλια,
 ἃ ἔκ ἐστι προσκέψασθαι. γράφεται δὲ καὶ ἄλφοφα, ἀπὸ τῆ μὴ φοβεῖν
 ἀντὶ τῆ λαθραία, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κολυμβῶντων. κρυπία δὲ ἔπη
 φησι, τὰ τῆ Ὀδυσσεύς. Εἰς τὸ αὐτό. ἀλλά μοι τὰ ἀφανῆ καὶ κρυπία
 δολίας φρενὸς ὑπέδου με. τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλά μοι ὑπέδου ἄσκηπα κρυπία
 τε ἔπη δολιγῶς φρενός.

308 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Κρυπ[ά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδου Φρενός. 1140

Ἴδοιμι δέ γε νιν

Τὸν τάδε μῆσάμφρον, τὸν ἴσον χρόνον

Ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. —

Χο. Πότμ[ο] σε δαιμόνων τάδε,

Οὐδέ σέ γε δόλ[ο] ἔχ' ὑπὸ

1145

Χειρὸς ἐμᾶς· συγερᾶν

Ἐχε δύσπομον

Ἄρᾶν ἀρᾶν ἐπ' ἄλλοις.

Καὶ γὰρ ἐμοὶ τῷτο μέλει

Μὴ φιλότῃτ' ἀπάσῃ.

1150

Φιλ. Οἶμοι μοι· καὶ περ πολισᾶς

Πόν[τ]ε θινὸς ἐφήμ[ο]

Γελᾷ με, χειρὶ πάλλων

Τὰν ἐμὰν μελέε' τροφᾶν,

Τὰν εἰδείς ποτ' ἐβιάσασεν.

1155

ὦ πόξον φίλων, ὦ φίλων

Χερῶν ἐκβεβιασμένον,

1141. Ἴδοίμαν δέ νιν] ὡς κατευχόμενος φησὶ, γένοιτο δή μοι ἰδεῖν
τὸν παρ' αἰτίον τέτων ὃν πάσχω, τὸν ἴσον χρόνον δυστυχῆσαι, τῆς ἐμῆς
λαχόντα ἀνίας καὶ λύπης. ἤτοι τῆς νόσου. δεῖ δὲ καὶ κατὰ πλεθυντικὸν
ἀκρωθῆναι, ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. ἀλλὰ τῆς ποιητικωτέρας ἢ τοιαύτης
φράσεως. 1144. Πότμος σε δαιμόνων] λείπει ἢ ἐξ. ἐκ θεῶν γὰρ τύχη
τις τῷτο σοι κεκλήρωκε, καὶ ἔχ' ὑπ' ἐμῷ δεδούλωσαι. κατὰ κοινὸν δὲ τὸ
ἔσχε. τὸ δὲ ἐξῆς, πότμος σε δαιμόνων τὰδ' ἔσχει, εἰδὲ σε δόλος ἔσχευ
ὑπὸ χειρὸς ἐμῆς. ὁ δὲ νῦν. παῦσαι τῶν καταρῶν τέτων, ὦ Φιλοκτῆτα.
μὴ

PHILOCTETIS. 309

Occultaque dicta fraudulentæ mentis clàm fefellere.
 Utinam O ego videam illum,
 Qui hæc machinatus est, tantum temporis spatium
 Meas hæc sortientem misérias!

ANTISTROPHE II.

Cb. Fatum te Deorum in hisce cepit,
 Neutiquam dolus nostrâ
 Manu structus: odiosas ergò
 Serva et infaustas
 Imprecationes aliis:
 Hoc etenim curæ est mihi,
 Ne benevolentiam abjicias *nostram*.

STROPHE III.

Pb. Hei mihi! nunc alicubi cani
 Littore ponti insidens
 Ridet me, manu vibrans
 Meum miseri altricem arcum,
 Quem nemo unquam portavit,
 O chare arcus, O charis
 Extorte manibus,

μη δια τέτων κτήση ἡμᾶς ἐχθρὺς. θεὸς γὰρ τῆς δυστυχίας ταύτης
 παρὰίτιος, εἴχ' ἡμεῖς γεγónαμεν, ἔτε δόλῳ ὑπείσεσθόντες, ἔτε ἄλλο τι
 πρᾶγμα λειψάμενοι. 1148. Ἄρα ἄρα ἐπ' ἄλλοις] δεῖ ἀκρίεσθαι ἐπὶ
 τῶν μάτην καταρρωμένων. σαυτῶ γὰρ ἐγένετ' τέτων αἴτιος, ἰδικῶς ἔν
 καταρῶ τοῖς ἄλλοις, καὶ μὴ κοινῶς καὶ ἡμῖν. 1149. Καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ
 μέλει] μέλει μοι τὸ παραινέσαι σοι ἵνα μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν. οἶον,
 εἰ δέλω σε ἐχθρὸν ἡμῖν καίλασῃσαι. καὶ διὰ τὸτο παραινῶ μὴ ἀπώ-
 σασθαι τὴν φιλίαν ἡμῶν.

310 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἦ παρ' ἐλεεινὸν ὄραϊς, φρένας εἴ τινας

Ἰχθεις, τὸν Ἡράκλειον

Ἄθλον ὧδέ σοι

1160

Οὐκέτι χρησόμενον πὲρ μεθύσερον.

Ἄλλ' ἐν μεταλλαῖᾳ

Πολυμηχάνε ἀνδρὸς ἐρέσῃ,

Ὅρων μὲν αἰχρὰς ἀπάτας,

Στυλὸν ᾗ φῶτ' ἐχθοδοπὸν

1165

Μυρμ' ἀπ' αἰχρῶν ἀνατέλλον-

θ' ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

Χο. Ἄνδρός τοι πὲρ μὲν δὲ, δίκαιον εἰπεῖν.

Εἰπόντι δ' ᾗ, μὴ φονεράν

Ἐξῶσαι γλώσσας ὀδυῖαν

1170

Κεῖνος δ' εἰς δ' ἀπὸ πολλῶν

Ταχθεῖς, τῷ δ' εὐφημοσύνῃ

Κοινὰν λῦσεν

Ἔς φίλος ἀρωγάν. —

Φιλ. ὦ πῶλαι θῆραι, χαροπῶν

1175

1159. Ἐχθεις, τὸν Ἡράκλειον ἄθλον] ἀντὶ τῷ ἐμὲ τὸν τῷ Ἡρακλέους διαδόχον, ἢ ἐμὲ τὸν ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἄθλον ποιήσαντα τὴν πυρὰν, καὶ ὑφάψαντα αὐτήν. 1168. Ἄνδρός τοι πὲρ μὲν εὖ] ἀγαθὸς μὲν ἀνδρὸς ἐστὶ, τὸ ἀληθὲς ἐν καιρῷ λέγειν, (δίκαιον γὰρ νῦν φησὶ τὸ ἀληθές· εὖ δὲ, τὸ ἐν καιρῷ.) ὀφείλει δὲ καὶ ὁ ἀκῶν μὴ ἐκφραλίσσειν τὰ λεγόμενα. τῷ το δὲ φησιν ὅτι ὁ μὲν Νεοπτόλεμος τὸ ἀληθὲς εἶπεν, ὁ δὲ Φιλοκτήτης ἐξηγητήσιν. Εἰς τὸ αὐτό. ἀγαθὸς μὲν ἀνδρὸς ἐστὶ τὸ δίκαιον εἰπεῖν· εἰπόντι δὲ, δὲ.

Certè nunc mœstum geris vultum, siquid mentis
 Habes, cum Herculis
 Compar ita te non amplius
 In posterum sit usurus,
 Sed, mutato domino,
 Fraudulenti viri *manibus* tractaris,
 Cernens quidem turpes fraudes
 Virumque odiosum, hostem mihi,
 Infinita dolis iisdem turpibus edentem mala,
 Quanta in me machinatus est Ulysses.

STROPHE IV.

Ch. Boni quidem viri est iusta eloqui,
 Et cum dixerit alius, non invidiosum
 Effundere linguæ dolorem ;
 Ille verò unus ab exercitu
 Constitutus, hujus consilio usus
 Communem tulit
 Sociis opem.

ANTISTROPHE III.

Pb. O volucrum prædæ, O fulvarumque

δὲ, μὴ φθονεῖσθαι. φροῖ δὲ ὅτι ἔκ' ἔδει σε τῷ Νεοπτολέμῳ φθονεῖν, εἰ-
 πόντι τὰ δίκαια. κατὰ κοινὸν δὲ τὸ δίκαιον, ὅπως, ἀγαθὸν ἀνδρὸς ἐστὶ, τὸ
 λέγειν τὸ δίκαιον. δίκαιον δὲ καὶ σε ὁμολογεῖν, ὅτι εὖ πέπρακται.
 ἀκούοντα δὲ τῆτο, μὴ φθονερόν τι καὶ ὀδυνηρὸν ἐπιφθίξασθαι. 1171.
 Εἰς ἀπὸ πολλῶν] εἰς ἀπὸ πολλῶν συμμάχων. 1172. Τῆδ' ἐφημο-
 σύνα] τὸ ἐξῆς, τῆδ' ἐφημοσύνα ἤνυσε κοινὰν εἰς φίλους ἀρωγάν. 1175.
 ὦ πλαναὶ θῆραι] ἀπὸ τῆς ὡ πλῆαν ἀγραι. ἀγρεύει γὰρ καὶ πλῆνα. 1178.

Τ' ἔθνη θηρῶν, ἔς ὃδ' ἔχει
 Χῶρος ἐρεσιβώτας,
 Φυγᾶ μ' ἐκέτ' ἀπ' αὐλίων
 Πελαῖτ', εἰ γὰρ ἔχω χερσῶν
 Τὰν πρόσθεν βελέων αἰλκάν, 1180
 ὦ δὲ δύσηνος ἐγὼ τανυῶ
 Ἄλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
 Οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.
 Ἐρπετε νῦν καλὸν
 Ἀντίφονον κορέσαι σόμα πρὸς χάριν 1185
 Τᾶς δ' αἰόλας σαρκός.
 Ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 Πόθεν γὰρ ἔσαι βιοτά;
 Τίς ὦδ' ἐν αὖραις τρέφεται,
 Μηκέτι μηδενὸς κρατύνων 1190
 Ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα;

Χο. Πρὸς θεῶν εἴτι σέβῃ ξένον πέλασσον
 Εὐνοία πάσα πελάταν.
 Ἀλλὰ γνῶθ' ὅ γνῶθ', ὅτι σοὶ

1178. Φυγᾶ μ' ἐκέτ' ἀπ' αὐλίων] ἀντὶ τῆς ἐκείνῃ φεύξασθαι με.
 ἐκέτι μετὰ φυγῆς καὶ φόβου προσπελάσεται με. 1182. Ἄλλ' ἀνέδην
 ὅδε χῶρος] ἀνεκμύενος καὶ ἠπλωμένου. ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὁ τόπος ὑμῶν
 ἔστω αἰνῆται. ἀντὶ τῆς, ἀδεία ὑπὸ τῶν θηρῶν ὁ τόπος καλῶς χεθ-
 σίται. 1183. Φοβητὸς] φόβον ἐμποιοῦν. 1186. Σαρκὸς αἰόλας]
 ποικίλης, διὰ τὰ τραύματα. 1189. Τίς ὦδ' ἐν αὖραις] τίς τρέφεται
 ἐξ ἀνέμων, ἢ τίς ἐν τοῖς ἀνέμοις ἀνατρέφεται καὶ διάγει, μηδενὸς τῶν ἐκ
 γῆς τροφίμων εὐπορῶν; 1190. Κρατύνων] ἐγκρατὴς ὢν, εὐπορῶν.
 1192. Εἴτι, σέβῃ ξένον] ἑαυτὸν φησὶν ὁ χῶρος ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ μετ'
 εὐνοίας

Gentes ferarum, quas hæc tenet
 Regio monticolas,
 Cum timore non amplius appropinquate, nec
 fugite ab hoc antro,
 Non enim habeo amplius præ manibus
 Pristinum telorum robur.
 (O quam miser nunc sum!)
 Verum hic locus præsidio vacat omni,
 Non ampliùs metuendus vobis.
 Accedite huc commodum,
 Ut vestra vicissim perimentia ora exsaturetis ad
 Carne meâ variâ : [libitum
 Nam statim vitam relinquam.
 Unde etenim erit mihi victus ?
 Quis ità aurâ vescitur,
 Cùm non amplius habet victum
 Ex his quæ terra altrix præbet ?

ANTISTROPHE IV.

Pb. Per Deos oro, si quid colis hospitem,
 Accedito omni cum benevolentia Neoptolemum
 Certo hoc scias velim, quòd tibi [ad hospitem.

εὐνοίας πρόσελθε. ἀντὶ τοῦ, φίλος ἡμῶν γενεῖ. 1194. Ἀλλὰ γινῶθ', εὖ
 γινῶθι.] ἔγωγε τινὲς εἰζέω, ἀλλὰ γινῶθ', εὖ γινῶθι. οἷ, τὰ ὅντα σοι μάν-
 θανε τὰ περὶ τῆς νόσου. ὃ δὲ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δὲ γινῶθ' ὅτι. ἢ ἢ ἔγωγε,
 πρὸς θεῶν, εἴτι σέθεν ξένοι πειλάταν, πείλασον πάση εὐνοίᾳ, γινῶθι
 ὅτι κῆρα τῇδ' ἀποφυγεῖν σοι πάρεστιν, εἰ πισθείης ἡμῶν. ὃ ἐστὶ τῇ
 νόσῳ. οἷ δὲ, ταῦτα λεγόντων, συνίστησι ὅτι παραινέσιν αὐτῷ εἰς Ἴλιον
 εἰλθεῖν. πρὸς δὲ ἀνακράζει τὸ πάλιν πάλιν. πάλιν τῶν τῆς Ἰλίου μετόπων
 ἐνεμνησας, ἢ τῶν οἰκείων κακῶν. ὅγῳ δὲ ἔχει, περιττεύσας τῆς ἐν
 περιττεύσας.

314 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Κῆρα τάνδ' ἀποφυγεῖν.

1195

Οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν ἄδαῆς

Δ' ἔχειν μυρίον

Ἀχθῶ ὧ ζυωοικεῖ.

Φιλ. Πάλιν πάλιν παλαιὸν

Ἄλγῃμ' ὑπέμνασάς με,

1200

ᾧ λῶσε τῶν περὶ ἐντόπων.

Τί μ' ὤλεσας; τί μ' ἔργασαι; —

Χο. Τί τῆτ' ἔλεξας;

Φιλ. Εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ συγεράν

Τρωάδα γὰρ ἠλπισάς μ' ἄξειν.

1205

Χο. Τόδε γὰρ νοῶ κρείτισον.

Φιλ. Ἀπὸ νῦν με λείπεται ἤδη.

Χο. Φίλα μοι, φίλα ταῦτα

Παρήγχειλας ἐκόνῃ τε πράσσειν.

Ἰωμῶν, ἰωμῶν ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακ'.

1210

Φιλ. Μὴ πρὸς δῖαίῃς Διὸς ἔλθῃς ἱκετεύων.

Χο. Μετρίαζε.

Φιλ. ᾧ ξένοι, μείναίτε πρὸς θεῶν.

Χο. Τί θροεῖς;

Φιλ. Αἶ Αἶ Αἶ Αἶ· δαίμων, δαίμων,

1215

Ἀπόλωλ', ὧ τάλαις.

ᾧ πᾶς, πᾶς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ

1201. ᾧ λῶσε τῶν περὶ ἐντόπων] ὧ βέλτετε τῶν πλησιασάντων μοι περὶ, ἢ τῶν περὶ Ὀδυσσεύα. 1204. Εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ] λείπει ἢ εἰς ἢ ἡ, εἰς τὴν μισσημένην μοι. 1208. Φίλα μοι, φίλα] ἐμοὶ βελομένην ἢ δέως ἀποπλευσαι, φίλα ἐστὶν ἃ κελεύεις, καὶ ἡδέα. 1210. Ἰωμῶν ναὸς ἵν' ἡμῖν] ὅπως ἡμῖν ἀφίκεται ἢ ναῦς, ἐπὶ τῆς ναὸς, ἀντὶ τῆς εἰς τὴν ναῦν.

1211.

Calamitatem hanc effugere liceat.
Miserè enim victitare velle, cum nesciat
Ferre infinitum
Onus, cui tandem affidet viro?

MONOSTROPHICA.

Pb. Iterum iterumque veteris doloris
Memoriam refricasti,
O optime hospes.
Cur me perdis? quid mihi facis?
Cb. Cur hoc dixisti?
Pb. An tu mihi invisam
Ad Troicam terram speras me ducturum?
Cb. Hoc enim optimum esse judico.
Pb. Ab hoc tempore me relinquite protinùs.
Cb. Gratam mihi, gratam rem
Mandasti, quam sponte volebam facere. [datum.
Eamus, eamus ad navem, uti nobis ante est man-
Pb. Ne per Jovem supplicum præsidem abeas, obsecro.
Cb. Sis ergo moderatior.
Pb. O hospites, manete per Deos, oro.
Cb. Quid clamas?
Pb. Heu, heu, heu! Genius, Genius,
Perii miser.
O pes, pes, quid agam

1211. Μὴ πρὸς ἀραίῃς] ἀρὰ ἡ εὐχὴ. ἀραίῃς ἔν ᾧ πάντες προσευχόμε-
θα, ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι. ὥσπερ δὲ ἱκεσίᾳ λέγουσι τῷ τῷ ἱκέτᾳ
ἰσοπλιεύοντι, ὅτως ἀραίῃς τῷ τῷ ἀρωμένῳ ἐπισκοπῶντι. Ib. Ἑλθῆς]
ἀπὲρ τῷ ἀπείλῃ. 1218. Τὸ μετόπι] μετὰ ταῦτα, μετόπισθεν.

316 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τόξω τὸ μετόπιν τάλας;

ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις.

Χο. Τί ῥέζοντες ἀλλοκότῳ γνώμα 1220

Τῶν πάρεσθ' ὧν πρέφανε;

Φιλ. Οὐπὶ νεμεσητὸν

Ἀλύοντα χειμερίῳ λύπα,

Καὶ πρὸς νῆν θροεῖν.

Χο. Βάθι νυῖ, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομαι. 1225

Φιλ. Οὐδέποτε, εἰδέποτε (ἴσθι τὸδ' ἔμπεδον.)

Οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀεροπηλῆς

Βρονταῖς αὐταῖς μ' εἰσι φλογίζων.

Ἐρρέτω Ἴλιον, οἱ δ' ἔστω κείνῳ

Πάντες, ὅσοι τὸδ' ἔτλασαν ἐμὲ ποδὸς 1230

Ἀρθρον ἀπᾶς· ἀλλ', ὦ ξένοι, ἔν γε μοι

Εὐχόμενός ἐστι.

Χο. Ποῖον εἰεῖς τὸδ' ἐπέ;

Φιλ. Εἴφ' εἰ ποθεν,

Ἥ γῆ, ἢ βελέων τι, παρῆμιψαίε. 1235

Χο. Ὡς τίνα ῥέξαιας παλάμαν πόλε;

Φιλ. Κρατ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερσὶ.

Φοναῖ, φοναῖ νόσθ' ἤδη.

Χο. Τί πολε;

1219. Ἐπήλυδες] αὐτόματοι. 1220. Τί ῥέζοντες] τί πράζοντες
ἐναντία γνώμῃ ἑτέρον παρὰ τὸ πρότερον; 1223. Χειμερίῳ λύπα] τα-
ραχῶδαι πάθει, μεταφορικῶς. καὶ ἐστὶ (φησὶ) μεμπλὸν τῷ δυστυχῆντι
πάν παραφθίγεισθαι. 1226. Ἴσθι τὸδ' ἔμπεδον] τῷτο γίγνωσκε,
ὅτι καὶ ἐρχομαι, εἰδ' εἰ αὐτὸς ὁ Ζεὺς πυρφόρος μετέλθοι με ταῖς βρον-
ταῖς. τετέστιν, εἰδ' εἰ κεραυνῶ με ὁ Ζεὺς ἀν μὴ ἔλθω. γράφεται καὶ αὐτῶς,
ταῖς

Tecum posthac in vitâ miser?

Quæso revertimini iterum, hospites.

Cb. Quid facturi sumus aliud,

Quàm quod antea ostendisti?

Pb. Non est indignè tolerandum,

Siquis oppressus tempestate doloris,

Et delirus vociferetur.

Cb. I nunc ergo, O miser, ut te jubemus.

Pb. Nunquam, nunquam, (hoc firmum scito.)

Ne si me ignifer Tonans

Ipsis cum fulminibus iret accensum.

Intereat Ilium, et omnes qui illic bellum gerunt,

Quotquot sustinuerunt mei pedis

Propter articulum me abjicere; at, O hospites,

Unum saltem mihi concedite votum.

Cb. Quidnam istud erit?

Pb. Si quis gladius,

Aut ascia, vel telorum aliquid vobis est, prius
mittite.

Cb. Quam rem factururus es tandem?

Pb. Caput et membra omnia manu abscindam:

Mortem enim, jam mens mortem expetit.

Cb. Quid ita?

ταῖς βροντῶν αὐγαῖς ταῖς κεραυνίαις. ἔστι μὲν λαβεῖν καὶ βροσιᾶς, ἀντὶ
τῆς βροντήσας. καθάπερ καὶ ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπε Βακχᾶν,
ἀντὶ τῆς Βακχυτᾶν. 1235. Ἡ γένυν, ἡ βελών τι] ἀντὶ τῆς πείλακυν,
ἡ γενῆδα, ἡ ἀξίνην. 1236. Παλάμαν] πρᾶξιν. ὅθεν καὶ παλαμαῖσθαι.
ἡ τέχνην. 1238. Φονᾶ] Φονᾶ, θανατοῖᾶ, θανάτε ἐπιθυμῶ.

318 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Φιλ. Παίερα μαλ' ὄντων.

1240

Χο. Ποῖ γὰρ;

Φιλ. Εἰς ἄδ'· ἔ' γάρ ἐς' ἐν φάει γ' ἔτι.

ᾧ πόλις, ᾧ πόλις πατρίδα,

Πῶς ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιός γ' ἀνὴρ 1244

Ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν

Δαναοῖς δ' ἄνωγος, ἔτ' ἔδ' ἐν εἰμι. —

Χο. Ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάσαι νεῶς ὁμᾶ

Στείχων ἂν ἦν σοι τ' ἐμῆς, εἰ μὴ πύλας

Ὀδυσσεά σείχοντα, πέντ' Ἀχιλλέως

Γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλδύσομεν. 1250

Οδ. Οὐκ ἂν φράσεις ἦν τι' αὖ παλίντροπ.

Κέλ' ἔθον ἔρπεις ὧδε σὺν πᾶσιν ταχύς;

Νε. Λύσων ὅς' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

Οδ. Δεινόν γε φωνεῖς· ἡδ' ἁμαρτία τίς ἦν;

Νε. Ἦν σοὶ πιθόμεν τῷ τε σύμπαντι σφαλίῳ. 1255

Οδ. Ἐπερὶ ἔργον ποῖον ὦν ἔ' σοι πρέπον;

Νε. Ἀπάταισιν αἰχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοισι ἐλών·

Οδ. Τὸ ποῖον; ὅ μοι μῶν τι βεβλήη νέον;

Νε. Νέον μὲν ἔδ' ἐν, τῷ δ' Ποίαντι τέκνον. 1259

Οδ. Τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπεῖλθε τίς φόβος.

Νε. Παρ' ἔπερ ἔλαβον τάδε τὰ πῆξ', αὐθις πάλιν—

Οδ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; ἔτι πᾶ δ' ἔναι νοεῖς;

1245. Ὅς γε σὰν λιπὼν] ὅς τις ποτὲ καταλιπὼν σε, ἐπὶ τῷ βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, ἔκ' ἐπὶ ἔδ' ἐν εἰμι. Ib. Ἱερὰν λιβάδ'] τὴν τῷ ἐπιχωρίῳ ποταμῷ. 1247. Ἐγὼ μὲν ἤδη] ἐντεῦθεν διπλῆν ἐστὶ τὸ ἐπιστόδιον. 1248. Στείχων ἂν ἦν σοι] ἐπορευόμεν ἂν. τὸ δὲ σοὶ, παρίλαμι. 1251.

Ph. Patrem quærens meum.

Cb. Ubi terrarum?

Ph. Apud orcum; non enim amplius luce hâc fruitur.

O urbs, O urbs patria,

Quomodo te aspicerem ita æumnis pressus,

Qui tua flumina sacra reliquerim Danaisque

Invisis suppetias tulerim? nullus sum.

I A M B I.

Cb. Ego quidem jamdudùm hinc ad navem

Abiissem meam tecum, nisi prope

Ulysses venientem, Achillisque filium

Ad nos huc accedere cernerem.

Ul. Non ergò dices cur viam hanc reversus

Carpas, tam sedulò tantaque cum celeritate?

Ne. Ibam piaturus, quæcunque deliqui priùs.

Ul. Narras rem gravem: quid verò peccati est?

Ne. Quod nempe commisi, tibi obediens, universoque exercitui.

Ul. Quodnam fecisti facinus quod te haud deceat?

Ne. Dolis quòd turpibus et fraude ceperim virum.

Ul. Quemnam? heimihi! numquid moliris novi?

Ne. Nihil quidem novi. Pœantis autem filio —

Ul. Quid rei facturus es? quàm me incessit metus?

Ne. A quo enim accepi hosce arcus, eos iterum ei —

Ul. O Jupiter, quid dicis? an quæso reddere cogitas?

*Ηντιν' αὖ] ἀντὶ τῆ εἰς ποῖον τόπον ἀπέρχῃ ἔτω σπευδαίως; Ib. Παλίντροπος] ἐξ ὑποστροφῆς. τῷτο δὲ ὁ Νειοπτόλεμος ἀποδῆναι βεβημένος ἐκ τῆς τῇ Φιλοκτήτῃ, ἐπιπλήσσεται ὑπὸ τῇ Ὀδυσσεύς.

Νε. Αἰσχροῦς γὰρ αὐτὰ καὶ δίκη λαβὼν ἔχω.

Οδ. Πρὸς θεῶν, πότερος δὴ κερτῶν λέγεις τᾶδε;

Νε. Εἰ κερτῆσιν ἐστὶ τὰληθὴ λέγειν. 1265

Οδ. Τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἰρηκας λόγον;

Νε. Δὶς ταῦτα βέλει καὶ τέλος ἀναπολεῖν μ' ἔπη;

Οδ. Ἀρχὴν κλύειν ἂν εἴδ' ἅπαξ ἱεραλόμην.

Νε. Εὖ νῦν ἴπισω, πάντ' ἀκηκοὺς λόγον.

Οδ. Ἐσὶν τις ἐστίν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν. 1270

Νε. Τί φῆς; τίς ἔσται μ' εἴ' ἐκωλύσων τᾶδε;

Οδ. Εὐμπαρ Ἀχαιῶν λαός· ἐν γ' οὗ πῖσδ' ἐγώ.

Νε. Σοφὸς πεφυκὺς, εἰδὲν ἐξαυτᾶς ζοφόν.

Οδ. Σὺ δ' ἔτε φωνεῖς, ἔτε δρασεῖς σοφόν.

Νε. Ἀλλ' εἰ δίκαια, τῷ σοφῶν κρείσσω τᾶδε. 1275

Οδ. Καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βελαῖς ἐμαῖς,

Πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;

Νε. Τὴν ἀμαρτίαν

Αἰσχροὺς ἀμαρτῶν, ἀναλαβεῖν πείρασσομαι.

Οδ. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν εἴ φοβῇ πρῶτος τᾶδε; 1280

Νε. Εὐὲν τῷ δίκαιῳ πὺν σὸν εἴ ταρβῶ φόβον.

Ἀλλ' εἰδὲ τοι σὴ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.

Οδ. Οὐτ' ἄρα Τρῶσιν, ἀλλὰ σοι μαχέμεθα.

Νε. Ἔστω τὸ μέλλον.

Οδ. Χεῖρα δεξιὰν ὄρα; 1285

Χώπης ἐπιψάυσαν;

Νε. Ἀλλὰ καὶ μέ τοι

1267. Ἀναπολεῖν μ' ἔπη] τὰ αὐτὰ λέγειν, ἀπὸ τῶν δευτέρου ἀναπο-
λέντων τὴν ἡροστρεασμένην γῆν.

Ne. Turpiter enim illos et injuste acceptos habeo.

Ul. Per Deos, num ista dicis ut me mordeas?

Ne. Imo, si vera dicere, morsio dici potest.

Ul. Quid ais, Achillis fili? Quid dixisti, obsecro?

Ne. Eademne bis terque vis me iterare verba?

Ul. Utinam initio ne semel quidem audissem.

Ne. Certo scias igitur, rem totam audisti.

Ul. Est aliquis, est qui vetabit hoc te facere.

Ne. Quid dicis? Quis est, qui me facere vetabit hoc?

Ul. Totus Achivorum populus, interque hos ego.

Ne. Sapiens licet sis, nihil sapienter profaris.

Ul. At tu nec loqueris, neque sapienter agere paras.

Ne. At si justa sint, sapientibus meliora sunt sermonibus.

Ul. Et quomodo justum sit ea, quæ nactus es meis
Confiliis, restituere?

Ne. Peccatum

Cum turpe commiserim, emendare jam conabor.

Ul. An tu non Achivorum copias metuis hæc faciens?

Ne. Patrans quod justum est, nihil metuo quod tu.

Neq. manus tua me persuaserit, ut minùs faciam.

Ul. Non ergò cum Trojanis, sed tecum pugnabimus.

Ne. Esto, quicquid futurum est.

Ul. Dextram vides

Gladii capulo appositam.

Ne. Et me quoque

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1282. Ἄλλ' εἰς τοὺς σὴν χεῖρ'] ἀλλ' εἰς τοὺς ποιεῖν-
σθαι τῇ σὴν χεῖρ', ἢ τῇ δυνάμει, ταῦτα ποιεῖν.

S f

1299.

Ταυτὸν τίδ' ὄψει δρῶντα, καὶ μέλλοντ' ἔτι.

Οδ. Καί τι σ' εἰσώ· τῷ ᾧ σύμπαντι στρατῷ
Λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσει. 1290

Νε. Ἐσωφρόνησας· καὶ τὰ λοιφ' ἔγω· φρονῆς,
Ἰσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
Σὺ δ', ὦ Ποίαντι παῖ, (Φιλοκλήτῳ λέγω)
Ἐξελθ' ἀμείψας τάσδε περὶ ῥήρεις τέρας.

Φιλ. Τίς αὖ παρ' ἀνδρῶν θύρουσι ἵστα βόης; 1295

Τί μ' ἐγκαλεῖσθε; τῶ κεχηρμένοι ξένοι;

Ὡμοι· κακὸν τὸ χρεῖμα· μῶν τί μοι μέγα

Πάρετε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν; —

Νε. Θάρσει· λόγος δ' ἄκυστον ἔς ἡκω φέρον.

Φιλ. Δέδοικ' ἔγωγε καὶ τὰ πρὶν ᾧ ἐκ λόγων 1300

Καλῶν κακῶς ἐπραξα, τοῖς πεποιθεῖς λόγοις.

Νε. Οὐκ ἐν ἑνὶ καὶ μεγαλύνειν πάλιν;

Φιλ. Τοῖσι τῷ ᾧ τὰ τοῖς λόγοις, χάτε μὲν

Τὰ πρὶν ἐκλεπίες πεισὸς, αἰτηρὸς λάθρα.

Νε. Ἀλλ' ἔτι μὴ νῦν βέλομαι δὲ σε κλύειν, 1305

Πότερα δέδοκται σοι μύθοντι καρτερῆν,

Ἡ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.

Φιλ. Παῦε, μὴ λέξης πέρα.

Μάτῳ γὰρ, ὃν εἶπες γε, πάντ' εἰρήσει.

Νε. Οὕτω δέδοκται; 1310

Φιλ. Καὶ πέρα γ' ἴδ' ἢ λέγω.

Νε. Ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεποιθῆναι λόγοις

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1294. Ἀμείψας] καταλιπών. 1304. Ἀτη-
ρὸς] βλαβερός. παρὰ τὴν ἄτην. 1305. Ἀλλ' ἔτι μὴ νῦν] δόλιος φανῶ-
μαι

Idem hoc facientem videbis atque cunctantem
Ul. Verùm te finam, totique exercitui [nihil.

Dicam'hæc, cum venero, qui te puniet dignissimè.
Ne. Sapuisti, et hoc deinde si sapueris modo,
 Fortasse ætatem ages absque fletibus.

At tu, O Poëantis fili, (Philocteten dico)
 Egredere, relicto hoc saxeo tecto.

Pb. Quis iterum clamor et tumultus oritur meum
 apud antrum?

Quid me evocatis, quâ re egentes hospites? [estis,
 Hei mihi! quid hoc mali est? an hujus gratiâ ad-
 Ut majus mihi detis malum, ad mala priora?

Ne. Bono sis animo, audique verba, quæ afferro.

Pb. Metuo sane: quippe et prius verbis [sermonibus.
 Pulchris adductus incidi in malum, tuis credens

Ne. An nullus extat poenitentiae locus?

Pb. Tali usus es sermone, cum meos
 Arcus furatus es, palàm fidus, noxius clàm.

Ne. Sed non ita jam. Ex te autem volo discere,
 Utrum decretum sit tibi perdurare hìc,
 An nobiscum navigare.

Pb. Define, ne plura dicas,
 Frustrà enim omnia dixeris.

Ne. Siccine tua est sententia?

Pb. Et plus (scito) quàm loqui queam.

Ne. Atqui, hercle, volebam te persuaderi dictis

μαι δηλονότι. 1308. Μὴ λέξης πέρα] μὴ περαιτέρω εἴπης. ὅσα γὰρ
 αὐτὸν εἴπης, μάταια λέξεις.

324 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἐμοῖσιν· εἰ ᾗ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων
Κυρῶ, πέπαυμαι.

Φιλ. Πάνηα γὰρ φράσεις μάτην. 1315

Οὐ γάρ ποτ' εὖνεν τ' ἐμὴν κλήση φρένα,

Ὅστις γ' ἐμᾶ δόλοισι πὺν βίον λαβὼν

Ἀπεςέρηκας, καὶ τα νυθελίεις ἐμὲ

Ἐλθὼν ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστον γεγώς.

Ὀλοιοῦ', Ἀτρεΐδαι μὲ μάλιν', ἐπειτα ᾗ 1320

Ὁ Λαῖρίε παῖς, καὶ σύ.

Νε. Μὴ πύξῃ πέρα,

Δέχῃ ᾗ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

Φιλ. Πῶς εἶπας; σὺκ ἄρα δόλτερον δολέμεθα;

Νε. Ἀπάμοσ' ἀγνῶ Ζηνὸς ὕψισον σέβας. 1325

Φιλ. Ὡ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα·

Νε. Τῆργον παρέσαι φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν

Πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.

Οδ. Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὥς θεοὶ ξυμίστορες,

Ἵπέρ τ' Ἀτρεϊδῶν, τῆτε σύμπαντος στρατῶ. 1330

Φιλ. Τέκνον, τίς τιν' φώνημα; μῶν Ὀδυσσεύς

Ἐπηδομένω;

Οδ. Σάφ' ἴδι καὶ πέλας γ' ὄρας,

Ὅς σ' ἐς τὰ Τροίαν πεδί' ἀπυσελῶ βία,

Ἐάν τ' Ἀχιλλεύς παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ. 1335

Φιλ. Ἀλλ' ἔτι χαίρων, ἣν πόδ' ὀρθωθῇ βέλῃ.

Νε. Ἄ, μηδαμῶς· μὴ πρὸς θεῶν μεθῆς βέλῃ.

1324. Δολέμεθα] ἀπατώμεθα. 1329. Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ] μαρ-
τύρομαι τὸς θεῶς, ὅτι ὁ ποιῶ, εἰς χάριν καὶ σωτηρίαν τῶν Ἀτρεϊδῶν ἐστίν.
1335.

Meis; at opportunum si nihil eloquor,
Defino.

Ph. Benè est, nam frustrà cuncta dixeris;
Nam benevolum tibi nunquam animum habebis
Qui mihi victum dolis acceptum [meum,
Abstulisti; et nunc moniturus me
Venis, optimi patris inimicissime fili.
Pereatis, Atridæ quidem primùm, deinde et
Laertæ filius, et tu.

Ne. Ne impreceris ultrà,
Accipe autem manu ex mea hæc tela.
Ph. Quid dicis? An denuò ergo decipimur?
Ne. Juro per sancti Jovis summum numen.
Ph. O qui gratissima mihi dicis, si modo dicis vera.
Ne. Res ipsa declarabit, sed dextram
Extende manum, tuaque arma recipe.
Ul. Ego verò abnego, (Dî sint testes.)
Propter et Atridas, totumque exercitum.
Ph. Fili, cujus hæc est vox? Num Ulysssem
Audio?

Ul. Certo scias, et propè quidem me vides,
Qui te ad Trojæ campos abducam vi,
Velit nolitve filius Achillis.
Ph. At non gaudebis, si modo hoc non erret telum.
Ne. Ah! nequaquam. Ne, per Deos, dimitte telum.

1335. 'Εάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, εἰάν τε μὴ θείῃ] ἔκ εἴπε τὸ θείῃ, ἵνα
μὴ δόξῃ συμπληφίσασθαι αὐτὸ τῷ βεληήματι.

326 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Φιλ. Μέθες με πρὸς θεῶν χεῖρα φίλτατον τέκνον.

Νε. Οὐκ ἂν μεθείην.

Φιλ. Φεῦ· τίν' ἄνδρα πολέμιον, 1340

Ἐχθρόν τ' ἀφείλας μὴ κλανεῖν πόξοις ἐμοῖς;

Νε. Ἄλλ' ἔτ' ἐμοὶ τῷτ' ἔσι καλὸν, ἔτε σοί.

Φιλ. Ἄλλ' ἔν ποσῶν γ' ἴδι, τὰς πρώτας στραῖ,

Τὰς τ' Ἀχαιῶν ψάδοκῆρυκας, κακὰς 1344

Ὀήλας πρὸς αἰχμῶν, ἐν ᾗ τοῖς λόγοις θρασεῖς.

Νε. Εἶεν· τὰ μὲν δὴ πόξ' ἔχεις, κακ' ἔσθ' ὅτε

Ὀργῶν ἔχοις ἂν, εἰδὲ μέμψιν εἰς ἐμὲ.

Φιλ. Εὐμφορμὴν τλὼ φύσιν δ' ἐδειξας, ὦ τέκνον,

Ἐξ ἧς ἔβλαψες· ἐχὶ Σισύφῃ πατρὸς,

Ἄλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μὲν ζώντων θ' ὅτ' ἦν, 1350

Ἦκκ' ἄρμα, νῦν τε τ' τεθνηκότων.—

Νε. Ἦδ' ἴω πατέρα τε τ' ἐμὸν βιολογῶντά σε,

Αὐτόν τε μ'· ὧν δέ σε τυχεῖν ἐφίεμαι,

Ἀκασσον· ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν

Τύχας δοθείσας ἐς' ἀναγκαῖον φέρειν 1355

Ὅσοι δ' ἐκασταῖσιν ἔλκεν) βλάβαις,

Ὡππερ συ, τῶντις ἔτε ζυγνώμην ἔχειν

Δίκαιόν ἐστιν, ἔτ' ἐποικίλειν τινά.

Σὺ δ' ἠγρίωσαι, καὶ τε σύμβουλον δέχη·

Ἐάν τε νῆθεῖῃ τις βουνοῖα λέγων, 1360

Στυγῆς, πολέμιον δυσμῶν θ' ἠγέμεν.

1343. Ἄλλ' ἔν ποσῶν] ἄλλ' ἢ γενναῖον ἄνδρα φονεύσω. πάντες γὰρ οἱ κήρυκες τῶν Ἑλλήνων, ἀσθενεῖς εἰσὶ, καὶ ἡ ἀνδρία αὐτῶν, ἄχρι τῆς λέγειν ἔστιν. 1354. Ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν] πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεῶν πάσχων, ἀνέκλητός ἐστιν. ὅσοι δὲ διὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν νοσῶσιν, ὥσπερ

Pb. Mitte meam, per Deos, manum, charissime fili.

Ne. Non mittam.

Pb. Heu, cur virum hostem

Atq. inimicum prohibes me occidere sagittis meis?

Ne. At neque mihi hoc est honestum, neque tibi.

Pb. Atqui hoc unum scito, principes exercitûs

Achivorum falsos præcones, ignavos

Essè ad pugnam, et verbis admodum feroces.

Ne. Esto. Tu nunc quidem arcum habes, nec est cur

Iram geras, neque culpam conferas in me.

Pb. Fateor hoc specimen dedisti, O fili, naturæ,

Ex qua ortus es, non e Sisypho patre,

Sed ex Achille, qui inter vivos cum esset,

Optime audiebat, et nunc inter mortuos audit.

Ne. Gaudeo patremque meum a te laudari,

Ipsūque me; quæ verò a te consequi cupiam,

Accipe. Hominibus, quæ quidem a Diis

Accidunt mala, necesse est ferre:

Quicumque autem spontaneis jacent in malis,

Ut tu jaces, hisce neque veniam dari jus est

Nec misericordiam.

[mittis;

Tu verò ferus factus es, neque consultorem ad-

Et cum quis animo benevolo monet,

Odisti, hostem et infensum tibi existimans.

ὥστε σὺ, εἴθε ἰλέως ἄξιοι τυγχάνουσι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1344 Ψευδοκέρυκας] ἀπὸ τοῦ ψευδοπριούτατος·
ἢ ψευδῶς κηρυσσομένης καὶ ἐκωμισσομένης.

328 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ὅμως ᾗ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ.
 Καὶ ταῦτ' ὀπίσω, καὶ γράφα φρενῶν ἔσω.
 Σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης, 1364
 Χρύσης πελαοθεῖς φύλακός, ὃς πὺν ἀκαλυφῇ
 Σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκτρῶν ὄφιος.
 Καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἐντυχεῖν
 Νόσος βαρείας, ὥς ἂν αὐτὸς ἤλιος
 Ταύτῃ μὲν αἶρη, τῇδε δ' αὖ διώῃ πάλιν,
 Περὶν ἂν τὰ Τροίας περὶ ἐκὼν αὐτὸς μόλης. 1370
 Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιαδῶν,
 Νόσος μαλαχθῆς τῆσδε καὶ τὰ Πέργαμα
 Σὺ τοῖσδε τόξοις, ξυὲ τ' ἐμοὶ πέρσας Φανῆς.
 Ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ φράσω.
 Ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλγος, 1375
 Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 Ὡς δεῖ γνέσθαι ταῦτα καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 Ὡς ἔς' ἀνάγκη τῷ παρειαῷ περὶ θέρους,
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 Κτείνειν ἑαυτὸν, ἣν τάδε ψευδῆ λέγων. 1380
 Ταῦτ' ἔν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρηθ' ὀλέων.
 Καλὴ γὰρ ἡ πείνησις, Ἑλλήνων ἕνα
 Κερθέν] ἄριστον, τῷ μὲν Παιωνίας
 Εἰς χεῖρας ἐλθεῖν· εἶτα τὴν πολύστονον

1364. Σὺ γὰρ, νοσεῖς] σὺ γὰρ Φιλοκτήτη, νοσεῖς ἐκ θείας προνοίας
 πλησίον ἀπελθὼν τῷ ὄφει τῷ φυλάκῳ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἐκ
 ἔστι σοι ἴσως εἰ μὴ ὑπὸ τῶν Ἀσκληπιαδῶν. ἡ πλησίον ἐλθὼν τῷ φύλα-
 κῷ τῆς νῆος τῆς Χρύσης, ὄφιος. 1369. Ταύτῃ μὲν αἶρη] ταύτῃ
 μὲν ἀνατέλλῃ, ταύτῃ δὲ δύει· ὅ ἐστι διὰ παντός.

ΣΧΟΛ.

Tamen dicam, Jovemque testem advoco.
 Hæc ergo scito, et in animum inscribito:
 Tu enim morbo hoc affligeris divinitus,
 Chryses ad anguem custodem cum accesseris, qui
 Delubrum custodit latens; [patulum
 Nullamq. requiem scito te unquam adepturum
 A morbo gravi, quamdiu ipse sol
 Hæc quidem exoritur et illâc occidit iterum,
 Priusquam Trojæ campos sponte tuâ adveneris,
 Nostriſque medicis, Æsculapii filiis, usus
 Levaberis hoc morbo, et Pergama
 Hoc arcu simul et mecum excindas.
 Unde verò novi hæc sic se habere, ego dicam.
 Est enim nobis ex Troja vir captivus
 Helenus, eximius vates, qui clare prædicat
 Hæc ita fieri oportere, præterea quoque
 Neceſſe eſſe hæc ipſâ æſtate
 Totam Trojam capi affirmat;
 Sin minùs, offert ſe ſponte ſuâ
 Occidendum, mentitus hæc ſi fuerit.
 Hæc proinde cum ſcias, concede lubens:
 Pulcher enim theſaurus eſt Græcorum te unum
 Judicatum præſtantiffimum, primum medicorum
 In manus venire, deinde luctuoſâ

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1364. Καὶ ταῦτ' ἐπίτω] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, οὐ
 δ' ἐν φρεσὶ βάλλει σῆσιν. 1382. Καλὴ γὰρ ἡ ἀνίκησις] ἡ κτῆσις
 τῆς δόξης. καλὸν κῆμα ὠφελουμέναι σε κατ' ἀμύτητα, κλέος δ' αἰμα-
 ρὶν ἐκ τῆς πορθέσεως τῆς ἰλίου, καὶ θεραπευόμεναι.

T c

1392.

330 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Τροίαν ἐλύνῃα, κλέϑ' ὑπέρτατον λαβεῖν. 1385
 Φιλ. Ω συγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 Βλέποντα, καὶ ἀφῆκας εἰς ἄδ' αὖ μολεῖν;
 Οἶμοι τί δράσω; πῶς ἀπισήσω λόγοις
 Τοῖς τῷδ', ὅς εὔνης ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;
 Ἄλλ' ἐκάθω δῆτ'. εἴτα πῶς ὁ δῦσμορϑ' 1390
 Εἰς Φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος;
 Πῶς ᾧ τὰ πάντ' ἰδύντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
 Ταῦτ' ἐξαναχρήσεσθε, πῖστιν Ἀτρεΐως
 Ἐμὲ ζωνόηαι παισὶν, οἳ μ' ἀπώλεσαν
 Πῶς τῷ πανώλῃ παιδί τ' Λαερτιάδῃ; 1395
 Οὐ γάρ με τ' ἄλγ' ἔτ' παρελθόντων δάνει·
 Ἄλλ' οἷα χεὶρ παθεῖν με πρὸς τέτων ἔτι,
 Δοκῶ προλύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
 Μήτηρ γήνη, τ' ἄλλα παιδύει κακά.
 Καὶ σὲ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τάδε. 1400
 Χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτὴν ποτ' εἰς Τροίαν μολεῖν,
 Ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἷτέ σε καθύερχσαν
 Γέρας πατρὸς συλῶντες, οἳ τὸν ἄθλιον
 Αἴανθ' ὅπλων σὲ πατρὸς ὕστερον δίκῃ
 Ὀδυσσεὺς ἔκριναν· εἴτα πῶςδε σὺ 1405
 Εἰ ζυμμάχῃσων, καὶ μ' ἀναγκάζεις τόδε;

1392. Πῶς ᾧ τὰ πάντ' ἰδύντες] τὰ περὶ ἐμὲ πάθη εἰδότες ἐν αὐτοῖς
 τὸ αἶνος, χρόνοι. 1396. Οὐ γάρ μ' ἔτ' ἄλγος] ἢ λυπεῖ με (φησὶ)
 τὰ φθάσαντα. ἀλλὰ διὰ τὰ μέλλοντα δυσφορῶ. οἳ γὰρ ἔχοντες Φαύλην
 τὴν γνώμην, ἀκόλῃα τῷ λογισμῷ διαπραττοῖται. 1400. Θαυμάσας
 ἔχω]

Trojâ expugnatâ gloriam summam consequi.

Ph. O vita odiosa, cur me, cur diu ita tenes

Videntem, neque finis ad inferos accedere? [am
Hei mihi! quid agam? quâ fronte fidem non habe-
Hujus sermonibus, qui mihi benevolus me hortatus
An ergo cedam? Deinde quomodo infelix [est.
In lucem prodibo, hæc cum fecero? quis me allo-
quetur? [bes,

Quomodo omnia videntes quæ mihi accidunt, or-
Hæc sustinebitis, ut ego Atrei

Cum filiis verfer, qui me perdiderunt? [auctore?
Quomodo cum Laertæ filio omnium malorum
Non enim me præteritorum dolor adeo mordet,
Ut ea quæ patienda sunt mihi ab eis postea,

Quæ præ-videre videor; quibus enim animus
Malorum genitor est, eos alia docet mala.

Teque adeo ego demiror, qui hæc suadeas,
Neque enim te ipsum decebat unquam ad Trojam
Venire, meq. etiam prohibere oportuit ab iis, qui
Te contumelia affecerunt paterno honore spoliatus,
Qui infelicem Ajacem in patris tui judicio armis
Minorem Ulyssæ judicarunt. His tu ibis [rum
Auxilium laturus? meque ad idem cogis?

[χω] θαυμάζω σε κ' καταγιγνώσκω σε.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛ. 1398. Οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν] ὅτι αἱ ἔχουσιν
φάσιν γνώμην, ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ διαπρατίνται.

332 SOPHOCLES TRAGŌEDIA

Μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἄ μοι ξυνώμοσας,
Πέμψον πρὸς οἶκον· καὶ τοὺς ἐν Σκύρῳ μύρων
Ἐὰ κακῶς αὐτὰς ἀπόλλυται κακὰς.

Χ' ἔγω διπλὴν μὲ ἐξ ἐμῶ κήρη χάριν, 1410
Διπλὴν ὅ παῖρές· καὶ κακὰς ἐπωφελῶν,
Δόξεις ὅμοιαι πῶς κακοῖς πεφυκέναι. —

Νε. Λέγεις μὲν εἰκότ'· ἀλλ' ὅμως σε βέλομαι
Θεοῖς τε πιστεύσαντα, πῶς τ' ἐμοῖς λόγοις, 1414
Φίλῃ μετ' ἀνδρὸς τῶδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.

Φιλ. Ἡ πρὸς τὰ Τροίας πεδία, καὶ τὸν Ἀτρεῖως
Ἐχθίστον υἱὸν, τῶδε δυσήνω ποδί;

Νε. Πρὸς τὰς μὲν σε τήνδ' ἐμπυον βάσιν,
Παύστοις ἀλγος, καὶ ποσὺ ζῶντας νίσκ.

Φιλ. Ὡ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποῖ; 1420

Νε. Ἀ σοί τε καὶ μοι καλ' ὄρω τελέμνη.

Φιλ. Καὶ ταῦτα λέξας ἐκ καταίχυνή θεός;

Νε. Πῶς γάρ τις αἰχύνειτ' ἀν' ὠφελόμενον;

Φιλ. Λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὄφελον, ἢ π' ἐμοὶ τὰδε;

Νε. Σοὶ περ φίλον γ' ὦν, καὶ λόγον πιστὸν δέ μοι.

Φιλ. Πῶς, ὅς γε πῶς ἐχθροῖσιν ἐκδέναι θέλεις; 1426

Νε. Ὡ τῶν, διδάσκεις μὴ θρασύνεαι κακοῖς.

Φιλ. Οὐκ εἶς με, γινώσκω σε, πῶς δὲ πῶς λόγοις.

1414. Θεοῖς τε πιστεύσαντα] διὰ τὴν Ἑλένην μαντείαν. 1418. Ἐμπυον] διύγην διὰ τὸ ἔλκος πύον πεπληρωμένον, ὃ ἐστὶ σήψως. ὃ δὲ τὸς, ἀλλ' ἢ δὲ πρὸς ἐκείνους ἄπει, ἀλλὰ καὶ τὸς θεραπεύσαντάς σε.

Cave isthuc feceris, fili, sed quemadmodum mihi
juraſti

Reduc' ad ædes meas, & ipſe in Scyro manens,
Sinito malè illos interire malos,
Sicque duplicem a me inibis gratiam,
Duplicemque a patre: nec, malos
Adjuvando videberis ſimilis malis eſſe naturâ.

Ne. Dicis quidem æqua, attamen te velim
Diisſque auſcultare, meiſque ſermonibus,
Cumque hoc amico ex hac terra navigare.

Pb. An ad Trojæ campos, et Atrei
Inimiciſſimum filium pede hoc miſerrimo ?

Ne. Ad eos quidem, qui te atque hunc purulentum
Pedem liberent dolore, teque morbo eripiant.

Pb. Heu fabulam dixiſti acerbam, quid, quæſo, lo-
queris ?

Ne. Quæ tibi. & mihi video honeſta futura, ſi fiant.

Pb. Et cum iſta dixeris, non erubeſcis Deos. [ferens ?

Ne. Quomodo enim quis erubeſcat, proximis opem

Pb. De Atridarum ope loqueris hæc, an meâ ? [eſt.

Ne. Quia tibi amicus ſum, ideo talis et mea oratio

Pb. Quî ſis amicus, qui me inimicis prodere velis ?

Ne. O amice, diſcito non efferri in rebus malis.

Pb. Perdes me (intelligo te) hiſce tuis dictis.

1427. ὦ τῶν διδάσκει μάθαι (φίλοι) μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρεσ-
θαι.

334 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Νε. Οὐκ ἐγώ γε· φημί δ' ἔσσεμανθάνειν.

Φιλ. Ἐγὼ γ' Ἀτρεΐδης ἐκβαλόντης οἶδά με. 1430

Νε. Ἄλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν ζώσας ὄρα.

Φιλ. Οὐδέ ποθ' ἐκόντα γ' ὥς τε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.

Νε. Τί δ' ἦτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἴ σέ γ' ἐν λόγοις

Πείσειν δωησόμεθα μηδὲν ὦν λέγω;

Ὡς ῥᾶς' ἐμοὶ μὲν τ' λόγων λῆξαι, σὲ δ' 1435

Ζῆν ὥσπερ ἤδη ζῆς ἄνδρ' ἀνδρῶν.

Φιλ. Ἐὰν με πᾶσιν τοῖς ἄλλοις παθεῖν με δεῖ

Ἄ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,

Πέμπειν πρὸς οἶκας, ταῦτά μοι παρᾶξον, τέκνον.

Καὶ μὴ βράδυνε, μηδ' ὀππινυθῆς ἔτι 1440

Τροίας· ἄλλ' ἄγε μοι τεθλένῃ γούσι.

Νε. Εἰ δοκεῖ, σείχωμεν.

Φιλ. ὦ γυναικίον εἰρηκῶς ἔπειτα.

Νε. Ἀνέρεϊδε νῦν βᾶσιν σὺν.

Φιλ. Εἰς ὅσον γ' ἐγὼ θένω. 1445

Νε. Αἰτίαν δ' ὥς Ἀχαιῶν φεύξομαι;

Φιλ. Μὴ φροντίσης.

Νε. Τί γ', εἰὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμὴν;

Φιλ. Ἐγὼ παρών,

1441. Ἄλλ' ἄγε μοι τεθλένεται λόγοις] γράφεται γούσι. πολλὰ
διὰ Τροίαν πύποθα (φησί) 1442. Εἰ δοκεῖ, σείχωμεν] ἐπὶ τῇ
παρίδῃ. ἀπατᾷ δὲ αὐτὸν καὶ θέλει ἄξαι εἰς τὴν Τροίαν. 1446. Αἰτί-

Ne. Non perdo, dico autem te non intelligere.

Pb. Ego certe Atridas satis novi, qui me abjecerunt.

Ne. At, si qui ejecerunt priùs, iterum servabunt, vide.

Pb. Non unquam volentem, ut Trojam aspiciam.

Ne. Quid ergo nos faciamus? si tibi sermonibus,

Quos dico, persuadere neutiquam possumus.

Facillimum quidem mihi est supersedere sermo-
nibus, teque

Sinere, ut vivas, prout jam vivis, absq. salute.

Pb. Sine me pati hæc, quæ me oportet pati.

Quæ verò promissisti mihi dextrâ datâ acceptâque

In ædes ut reducas me meas, hæc mihi confice,

Neque cuncteris, nec memineris amplius [nate.

Trojæ; satis enim mihi deplorata est fletibus.

TROCHÆI.

Ne. Eamus ergo si videtur.

Pb. O verbum loquutus nobile!

Ne. Suffulci nunc tuum gradum.

Pb. Quantum quidè̃m ego valeo.

Ne. At quomodò Achivorum fugiam culpam?

Pb. Ne moreris.

Ne. Quid si meam populentur regionem?

Pb. Ibi præsens ego,

αν δὲ πῶς] πῶς (φησὶν) ἀνάτιος γίνωμαι τοῖς Ἑλλασσι; 1448.

Χώραν τὴν ἐμὴν] τὴν Σκυρόν.

1458.

336 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Νε. (Τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις;) 1450

Φιλ. Βέλεσι τοῖς Ἡρακλείοις,

Νε. (Πῶς λέγεις;)

Φιλ. Εἶρξω πελάζειν σῆς γε τέττας τ' πάτρας.

Νε. Εἶγε δρᾶς ταῦθ' ὥσπερ αὐδᾶς, εἵχε προσκύσας
[χθόνα.

Ηρ. Μήπω γε πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων 1455

Ἀΐης μύθων, παῖ Ποιάνη.

Φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους

Ἀκοῇ τε κλύειν, λόσσεν τ' ὕψιν.

Τὼ δ' ἤκω χάριν, ἔρανίας

Ἔδρας προλιπὼν,

1460

Τὰ Διὸς φράσων βελδύμαλά σοι,

Κατερηγύσων θ' ὁδὸν ὡς σέλλῃ.

Σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκυσσον.

Καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμαῖς λέξω τύχας,

Ὅσας πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους, 1465

Ἀθάνατον ἀρετὴν ἔχον, ὡς πάρεσθ' ὀρᾶν.

Καὶ σοὶ (σάφ' ἴσθι) τέτ' ὀφείλειαι παθεῖν.

Ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' Ὀκλεᾶ θείας βίον.

1458. Λεύσσειν τ' ὕψιν] ὑπολάμβανε (φησὶν) ὁρᾶν τὸν Ἡρακλέα

Ne. Quidnam auxilii allaturus es?

Pb. Sagittis Herculeis

Ne. Quid dicis?

Pb. Vetabo eos appropinquare tuæ patriæ.

Ne. Siquidem acturus es hæc, quæ dicis, veni mecum, osculatâ prius hâc terrâ.

ANAPÆSTI.

He. Nondum, priusquam nostros
Audieris, sermones, O Pœantis fili.
Dic autem te vocem Herculis
Auribusque percipere, vultumque videre.
Tui autem gratiâ huc venio, cœlestibus
Relictis sedibus,
Jovis narraturus consilia tibi,
Viamque prohibiturus, quam ire paras.
Tu verò meis ausculta sermonibus.

IAMBI.

Et primùm tibi meas referam fortunas,
Quantos emensus, quantisque defunctus laboribus,
Immortalem virtutem consecutus sum, ut videre
Tuq. (hoc certò scias) hoc debes pati, [jam licet.
Et his laboribus gloriosam reddere vitam.

338 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Ἐλθὼν ἧ σὺ τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωϊκὸν
 Πόλισμα, πρῶτον μὲ νόσῃ παύσῃ λυγρᾷ, 1470
 Ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στραδύματι,
 Πάριον μὲ, ὅς τῶνδ' αἵτις κακῶν ἔφυ,
 Τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφεῖς βίῃ,
 Πέρσεις τε Τροίαν, Κυλά τ' εἰς μέλαθρα σα
 Πέμπεις, ἀρμυεὶ ἐκλαδὼν στραδύματι, 1475
 Ποίαντι παῖρι πρὸς πατέρα Οἴτης πλάκα.
 Ἄ δ' αὖν λάβῃς σὺ Κυλά τῷδε ἔστραδύ,
 Τόξων ἐμῶν μνημεῖα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 Κόμιζε· καὶ τοῖ ταῦτ' Ἀχιλλέως τέκνον
 Παρήνεσ'· ἔτε γὰρ σὺ τῷδ' ἄτερ θένεις 1480
 Ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδίον, ἔβ' ἔστι σέθεν.
 Ἄλλ' ὥς λέοντι ζωνόμῳ φυλάσσειον,
 Οὗτός σε ἔστυ πόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 Πausῆρα πέμψω σῆς νόσῃ πρὸς Ἴλιον.
 Τοδύτερον γὰρ πῶς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν 1485
 Τόξοις ἀλῶναι· τῷτο δ' ἐννοεῖται, ὅταν
 Πορθῇτε γαῖαν, ὅσπερ τὰ πρὸς θεός.
 Ὡς τὰλλα πάντα δότερ' ἡγεῖται πατὴρ
 Ζεὺς· ἡ γὰρ εὐσέβεια ζυγνύσκει βροτῶν·
 Καὶν ζῶσι, καὶν θάνασιν, οὐκ ἀπόλλυσι.—1490

Φιλῶ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας,

1478. Τόξων ἐμῶν μνημεῖα] ἀντὶ τῷ, ἐκ τῶν ἀρετῶν καὶ τῆς τιμῆς. Ib. Πρὸς πυρὰν ἐμὴν] τὴν ἐπὶ τῇ Οἴτῃ. 1487. Εὐσέβειαν τὰ πρὸς θεός] αἰνίσσεται τῷτο εἰς Νεοπτόλεμον. ἐν γὰρ τῇ τῷ Ἰλίου ἀλώσει

PHILOCTETIS. 339

Profectus autem hoc cum viro ad Trojæ [oso,
 Urbem, primum quidē a morboquiesces luctu-
 Principemque locum virtute tenens in exercitu,
 Paridem, qui horum auctor malorum fuit,
 Sagittis meis spoliabis animâ,
 Et populaberis Trojam, spoliaque ad tuas ædes
 Mittes, virtutis præmia, (selecta ab exercitu)
 Pœanti patri, ad patriæ Œteam plagam.
 Quæ verò tu ceperis spolia hoc ab exercitu,
 Meorum arcuum monumenta, ad meum rogam
 Affer: et te hæc, Achillis fili, moneo. Neque
 enim tu absque illo vales

Capere Trojæ campum, neque ille sine te.
 Sed, velut leones duo simul pascentes, servate
 Ille te, tu illum. Ego autem Æsculapium
 Mittam tui medicum morbi ad Ilium.
 Denuo enim meis ipsam sagittis
 Oportet capi. hoc autem memineritis, cum
 Terram vastabitis, ut pietatem ritè colatis;
 Nam alia omnia inferiora ducit pater [comes est,
 Jupiter pietati; religio enim mortalibus in morte
 Et, seu vivant, seu moriantur, nunquam perit.

ANAPÆSTI.

Ph. O vocem exoptatam mihi qui misisti

ἄλυσιν ἀπικτινὺς τὸν Πρίαμον, προσφυγόντα τῷ Σωμῷ τῇ Ἑρμείῳ
 Διός.

340 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Χρόνιος τε Φανείς,

Οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

Νε. Κἀγὼ γνώμη ταύτη τίθεμαι.

Ηρ. Μὴ νῦν χρόνιοι μέλλεβι πρᾶττεῖν,

1495

Καιρὸς καὶ πλῆθς.

Ὅδ' ἐπέγει γὰρ κτ' πρῦμαν.—

Φιλ. Φέρε νῦν σείχων, χάραν καλέσω.

Χαῖρ' ὦ μέλαθρον ξύμφερον ἐμοὶ,

Νύμφαι τ' ἐνυδροὶ λειμανιάδες,

1500

Καὶ κτύπ' ἄρσιν πόντε προσλής,

Οὗ πολλάκι δὴ τῶν ἐτέλχθη

Κρατ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότς,

Πολλὰ γὰρ φωνῆς τ' ἡμετέρας

Ἑρμαιοὺς ὅς τε παρέπεμψεν ἐμοὶ

1505

Στόνον ἀνίτυπον χειμαζομένην.

Νῦν δ' ὦ κρῆναι, γλύκιόν τε ποτὸν,

Λείπομαι ὑμᾶς, λείπομαι ἤδη,

Δόξης ἔποβι τῆσδ' ὀπιθάνεις.

Χαῖρ', ὦ Δήμνε πέδον ἀμφιάλον,

1510

Καὶ μ' Ὀπλοῖα πέμψον ἀμέμπως,

Ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει,

1494. Τίθεμαι] συγκατατίθεμαι. 1498. Φέρε νῦν σείχων χά-
ραν καλέσω] ἀσπασομαι ἀναχωρῶν. 1499. Ξύμφερον ἐμοὶ] τὸ
φεισθῆσάν με καὶ φυλάξαν. 1501. Κτύπος ἄρσιν] ἰσχυρὸς, ἔντονος.
1505. Ἑρμαιοὺς ὅς τε.] δύνασθαι πάντα τὰ ὄρη Ἑρμαῖα καλεῖσθαι,
ὅτι νόμος ὁ θεὸς, καὶ ἕρως ὁ Ἑρμῆς· ἐστὶ δὲ καὶ Ἑρμαιοὺς, ὅπως ἐν
Δήμνῳ καλεῖται ὁ θεὸς· ἐμοὶ δὲ, φησὶ, πολλὰ βωῶντι, καὶ τὸ Ἑρμαι-

Et serus apparuisti,
Non refragabor tuis dictis.

Ne. Et ego ad hanc sententiam accedo.

He. Ne nunc diu facere hoc cunctemini :

Opportunitas enim navigandi
Urget nos a puppi.

Ph. Age nunc ibo, terram hanc salutabo;

Vale, O tectum, mea multos annos custodia,
Nymphæque humidæ pratenfes,
Fragorque fortis Ponti oppositus,
Ubi sæpe meum maduit
Caput in antro verberibus Noti,
Sæpeque vocem meam
Hermæum promontorium remisit mihi,
Gemitum mutuum, cum tempestate affligerer.
Nunc autem O fontes & aquæ dulces
Relinquimus, vos relinquimus jam,
Cujus nobis nunquam in mentem venit opinio,
Vale, O terra Lemnia mari undique circumdata,
Et me secundo cursu dimitte inculpabilem,
Quò potens fatum fert,

ον ὅρος ἀντιφθέγγατο. 1506. Ἀντίτυπον] ἀμοιβαῖον, ἀντίμιμον.
1507. Νῦν δ' ὡ κρῆναι, γλυκίον τε ποτὸν] τινὲς Λύκιον ποτὸν γρά-
φουσιν. ἔστι δὲ ἡ ἔγω καλεσμένη κρήνη ἐν Δήμῳ, Λυκίᾳ Ἀπόλλωνος·
ἡ τὸ ἐν ἐρημίᾳ ὑπὸ λύκων πινόμενον. 1509. Δόξης ὅ ποτε] τῆς
οἰήσεως. ἀντὶ τῆς, εἰδέσσοις τῷτο οἰκίστης, εἰς ἑλπίσας τὲς τελειῶσθαι,
ὥστε ἀπελθεῖν εἰς Τροίαν.

342 SOPHOCLES TRAGOEDIA

Γνώμη τε φίλων, χῶ πανδαμάτωρ
Δαίμων, ὅς ταῦτ' ἐπέκρανεν.—

Χο. Χωρῶνδρ νυν πάντες ἀολλέες,
Νύμφαις αἰλίσιν ἐπευξάμενοι,
Νίσυ σωῆρας ἰκέας. —

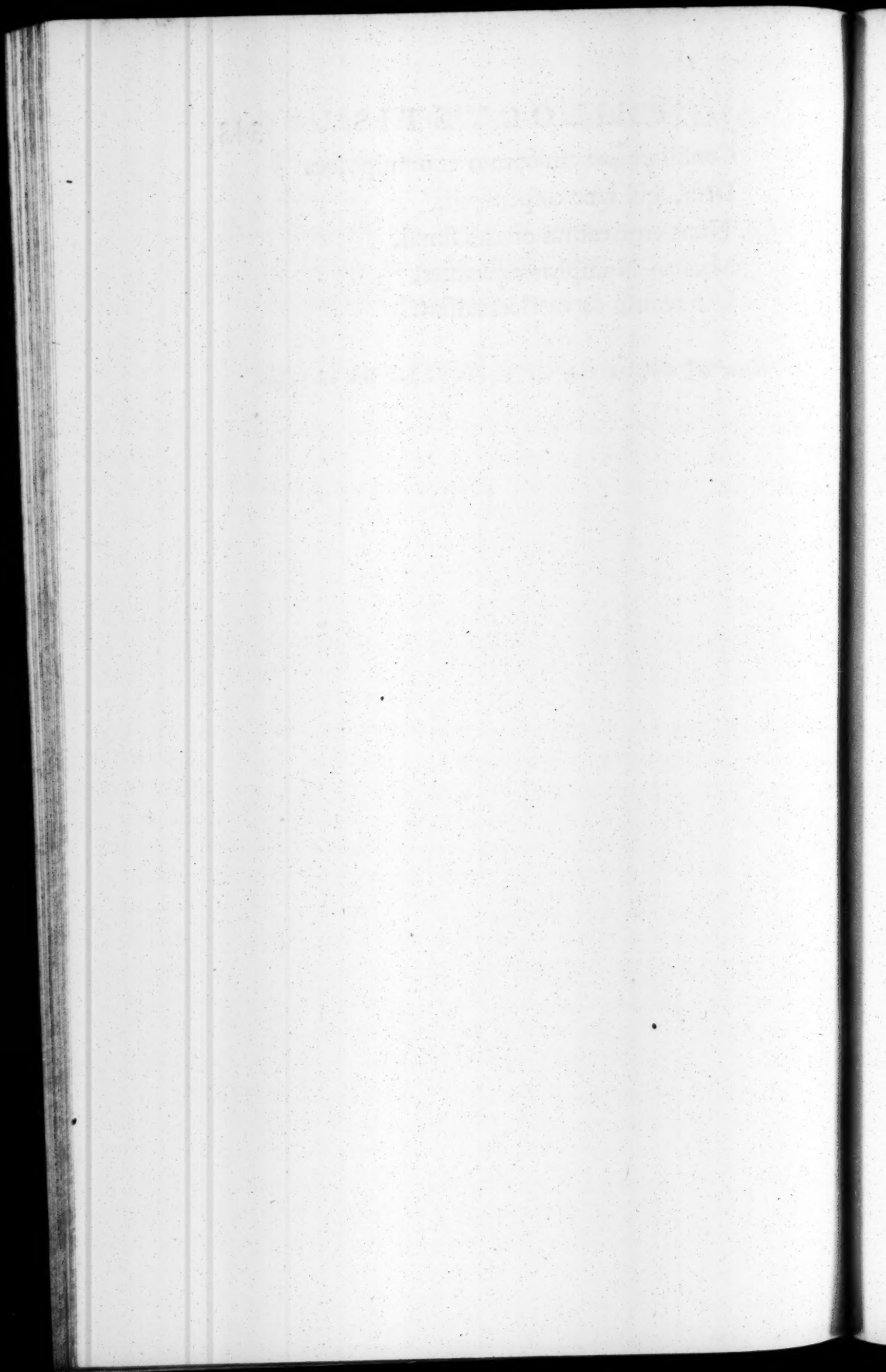
1515

1513. Γνώμη τε φίλων] τῷ Ἡρακλέει, ἢ τῷ Νεοπτολέμῳ. 1514.

Confiliumque amicorum et omnipotens
Deus, qui hæc dispensavit.

Ch. Nunc ergo eamus omnes simul,
Marinas Nymphas exorantes,
Uti reditûs servatrices adsint.

Δαίμων' ὅς] Δαίμονα τινὲς τὸν Ἡρακλέα νοῦσιν' ἔνιοι τὴν τύχην.

N O T Æ

I N

P H I L O C T E T E N.

ARGUMENTUM est simplex & ἡθικόν, non actione personisque, sed affectibus varium. CAMERARIUS.

Integer titulus hujus fabulæ, Φιλοκλήτης ὁ ἐν Αἴγυνω. De illâ videndus Dio Chrysostomus *Dis.* 52. FABRICIUS. In *Bibl. Græc.*

Philoctetes *divinum drama*, judice Jos. Scaligero.

Corrigenda. v. 39. τῆ. l. τῃ. v. 158. ἔχειν. l. ἔχει. v. 308. εἴ τις. l. ἐν τις. & post τὰδε dele distinctionem. v. 314. οἶκος. l. οἶκος. v. 540. προσκύσαντες. l. προσκύσαντες, itemque in Schol. v. 692. ἐσίδον. l. ἐσιδον. v. 700. βιολάν. l. βιδάν. v. 1169. φονεράν. l. φθονεράν.

V. 12. ἀκμή. Video legisse quosdam ἀκμήν adverbialiter. CAMERARIUS, Sed male.

V. 19. ἀμφιρῆτος. Scribitur & ἀμφιρῆτος. CAMERARIUS.

V. 22. ἔχει. Lege ἐκεῖ. AVRATVS, & CANTERVVS.

V. 25. εἴη. penultimâ brevi. Vel ἦ, id est, procedant. CAMERARIUS.

P. 206. TRAGOEDIA PHILOCTETIS. *Philoctetes*, gen. *Philoctetæ*, non *Philoctetis*. Scribe potius: *Sophoclis Philoctetes*.

V. 26. τῷ γον εἰ μακρὸν λέγεις. An, μακρὸν?

V. 36. Τεχνήματ' ἀνδρός. Forf. Τέχνημά τ'. —

V. 47. λαθεῖν. In quibusdam est μολεῖν: sed λαθεῖν malo.

H. STEPHANVS.

V. 98. Γλώσσαν — Schol. διαβάλλει &c. pessimè.

V. 112. ἐς κέρδος. In aliis πρὸς κέρδος. Sed nostra lectio defendi potest. H. STEPHANVS.

V. 127. δοκῆτι' ἔτι. Videtur scribendum δοκῆτέ τι. CANTERVS.

V. 142. τόδ'. Lege τῇδ'. hic. EDIT. LOND.

V. 151. Post ἀναξ in multis editionibus habetur τὸ σὸν. Sed non agnoscere hæc verba Triclinium apparet ex iis quæ de metricâ horum versuum ratione scribit. H. STEPHANVS.

P. 219. l. penult. post *sagittis* adde *miser miserè*.

V. 167. Schol. ἐπιμόνως. Puto, ἐπιπόνως.

P. 221. l. 6. post *atroci*, adde, *Angitur autem in omni necessitatis tempore*.

V. 195. Χρύσης. *Chryse*, urbs vel insula; non, ut quidam putant, puella. In Schol. l. ult. p. 222. Χρύσης Ἀθηνᾶς — delendum puto τὸ Χρύσης.

V. 196. In cæteris Edition. interpungitur post *κηδεμόνων*, quæ interpunctio sensum pervertit. H. STEPHANVS.

V. 208. Schol. Σίβη. Sic Ed. Steph. lege Σίβον.

V. 210. τρυπάνω. quo consumitur. τρυπίβιος γαστήρ apud Aristophanem. CAMERARIVS.

V. 217. ἀγροβάτας. Legitur & ἀγροβάτης. in quâ lectione (si cui magis placeret) mutandum esset η in α, ut ἀγροβάτας Doricum esset, sicut cætera verba ei vicina. H. STEPHANVS.

V. 240. τίς δ' ἀνέμων. Lege, ex emendatione Canteri, τίς ἀνέμων ὁ φίλιος; ut sit iambus in quartâ sede.

V. 244. Νεοπτόλεμος. Synizefis.

V. 269. τῇσδ' ἀνδροφθόρῃ. Assentior J. Aurato τῆς ἀνδροφθόρῃ reponenti. CANTERVS. Sed nihil opus.

P. 229. l. 22. *Cum quâ*. L. *quo*.

V. 281. ἀποιμῶξαι. Legitur & ποῖά μ' οἰμῶξαι. quod mollius sonat. H. STEPHANVS.

V. 294. δύστηνος. Videtur scribendum δύστηνον. CANTERVS.

V. 296. Καί πε. Dicit Philoctetes lignum fuisse parandum adversus gelu, ut maximè esse hieme soleat. CAMERARIVS.

V. 296. πάγῃ χυθείλος, *glacie omnia occupante*.

V. 300. φῶς. Legitur & πῶς. Sed malo φῶς, ne repetatur πῶς, quod paulo ante positum fuit. H. STEPHANVS.

P. 233. l. 4. Post *disce*, lege

Nullus huc vector volens applicat :

V. 305. ὄρμος. In Turn. Ed. est ὄμοζος, male. H. STEPH.

V. 319. αὐτοῖς. Malim αὐτίς. CANTERVS.

V. 345. Αὐθις πάλιν. Schol. Τὸ X. ὅτι δις τὸ αὐτὸ εἶπεν. Quid sibi velit τὸ X, docebunt te Lexica. Cæterum Scholiastes malè vituperat αὐθις πάλιν, nam & Sophocles alibi decies hac locutione

PHILOCTETEN. [347]

locutione utitur, & nihil frequentius est hisce pleonasmis. Vide Aristoph. *Plut.* 238. 552. 779, & Bentleium. *Nub.* 743, & Kufferum. 971. *Pac.* 843. 860. *Avib.* 1456. *Eccles.* 1008. Apollonium III. 649. Vide etiam Virgil. *Æn.* IV. 24. & 27. *Prudent.* Περὶ Στεφ. VI. 103. in *Symm.* I. 333. *Senec.* Hippol. 676. *Lucret.* II. 129. 1000. IV. 442. *Catull.* LXIV. 47.

V. 347. Δῖος τ' Ὀδυσσεύς. Inimicum suum cur honestat epitheto maximæ laudis? Homericæ est imitatio, a quo & ipso laudum epitheta, quasi propria fortibus viris atque principibus, apponuntur etiam sermonibus inimicorum. CAMERARIUS. Vide Clarke ad Homer. *Odys.* A. 29.

V. 354. Ὅπως ἴδοιμ' Ἀθῶπιον. — Ut viderem eum antequam sepeliretur; numquam enim eum videram. Schol. Ἀθῶπιον. Ἰωνία. Malè.

V. 359. πικρὸν. vel propter patris mortem, vel callidè propter injurias ducum erga se, quas fingit. CAMERARIUS.

V. 363. ἔκειτο. παρῆκειτο significat; nam inter ritus veterum παρθέσεις fuisse, proposito mortuo in conspectu & ante ora hominum. CAMERARIUS.

V. 373. ὦ σχῆλι. Schol. σχῆτλιε. Camerarius σχῆλινε, rectius, ut opinor.

V. 377. αὐτ' ἔσωσα καὶ κείνον.
Ovid.

*His humeris, his, inquam, humeris ego corpus Achillis,
Et simul arma tuli.*

CAMERARIUS.

V. 422. Ὀυδ'. — Nodus difficilis propter duplicem genitivum, Σισύφῃ & Λαερτιά, quem solvi posse arbitror si Σισύφῃ cum οὐμπαληδός, Λαερτιά cum γόνος jungamus, ἀλλ' εἴχ' ὁ Τυδείας γόνος, εἰδ' ὁ Λαερτιά [sub. γόνος] οὐμπαληδός Σισύφῃ. Referetur autem οὐμπαληδός Σισύφῃ ad eam historiam quæ a scholiaste commemoratur. Dictumque erit οὐμπ. Σισύφῃ eadem formâ, quâ κείνης διδακτὰ pro ὑπ' ἐκείνης διδιδάγμένα dixit in *Electrâ*. H. STEPHANVS.

V. 428. Κείνων — Malo σοφῶς aut σοφά, quam σαφῶς. At pro κακ' ἐξήρκε schol. scribi tradit ἐξεκέρυξεν, quod mihi placeret si versum ingredi posset, nempe Nestorem pro suâ prudentiâ operam dedidisse ne illorum consilia aliquo in pretio essent, atque adeo ea publicè infamasse. H. STEPHANVS.

V. 430. Ἀντίλοχος. Post αὐτῶ non male fortassis interpungitur: Ἀντίλοχος φρεδός, ὅτι περ ἦν γόνος αὐτῶ. At legendo μόνος, jungi posset αὐτῶ cum φρεδός. Sed hanc lectionem repudiat scholiastes, quam qui admittere volunt, intelligendum dicunt, qui erat ei solus in Trojano bello. H. STEPHANVS.

V. 431. δὺ' αὐτὸς. Affertur & alia lectio, δὺ' αὐτὸς δ' ἐξεδείξας, quæ quamvis mihi suspecta sit, potior tamen alterâ videtur, propter δειν' ab hoc loco alienum, meo quidem iudicio. Nisi orationem ἀνακόλυσθον esse dicamus: ut post δὺ' αὐτὸς δειν' ἐδείξας, vel δὺ' αὐτῷ, sequatur, non sine ellipsi, οἷν ἐγὼ, hoc sensu; Eheu, duo mihi affers tristia nuntia, de amborum morte, quos ego, si quos alios, incolumes esse lubentissimè audissem. Sed pro αὐτὸς non solum αὐτῷ, verum etiam αὐτῶς legitur. H. STEPHANVS. αὐτὸς. malim αὐτῶς. CANTERVS.

V. 450. Schol. ἀνείλε. λέγεται κ'—Forſan. ἀνείλε' λέγεται γὰρ κ'.

V. 454. Sisyphum in vitam reuerſum tradunt fabulæ. *Theogn.*

Οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχουσ' Ῥαδαμάνθυος αἰετ',

Πλείονα δ' εἰδείης Ἀιολίδε' Σισύφῳ,

Ὅς κ' ἐξ αἰδέω πολυῖδ' ἄν' ἤλθε,

Πείσας Περσεφόνην αἰμυλίῳσι λόγοις.

Est autem locus totus βλάβος, conveniente oratione personæ & maximam injuriam passæ, & gravissimos cruciatus sustinentis. CAMERARIUS. In *Theogn.* forſ. legendum, Σισύφῳ Ἀιολίδε. Vide infra v. 634. & fabulam fatis lepidam in Schol.

V. 497. δειράδα. Anapæstus in pede quarto.

V. 503. Τὰ τῶν διακίνων——— Transít a genere neutro ad masculinum. CAMERARIUS.

V. 520. Μέγα τιθέμενος. al. Μετατίθεμενος.

V. 549. Introducitur mercatoris persona, atque est hæc quasi exaggeratiuncula argumenti simplicis a poetâ adhibita, quominus etiam fraudem ullam Philoctetes in Neoptolemi itinere inesse suspicaretur. CAMERARIUS.

V. 554. Πλέον γὰρ ὁ ναύκληρος. Sic Edit. Steph. & Londin. Lege ὡς ναύκληρος, quod postulat versus, ut in Edit. Canteri.

V. 561. ἀμφὶ σ' ἔνεκα. Assentior J. Aurato ἀμφὶ σ' ἔνα reponenti. CANTERVS.

V. 578. ἔσω. Videtur scribendum ἐγὼ. CANTERVS.

V. 580. Perbellè sunt omnia composita ad fallaciam. Itaque nunc naucerus orsus narrationem, mox quasi suspicatus miserum illum & morbo affectum quem adſtare cernebat, esse eum ipsum ad quem audiisset missum Ulyſſem cum Diomede, inſiſtit & ſciſcitur quisnam ſit, jubetque hoc placidè eloqui. CAMERARIUS.

V. 583. ἔρη. Scribitur & ἔρη, itidemque mox διάβαλλε pro διαβάλλης. Sed malim ſubjunctivum modum retinere, & quidem

dem διαβάλλης potius scribendo, ut quædam exemplaria habent.
H. STEPHANVS.

V. 589. διαβάλλης. Ne me reddas invisum Græcorum exercitui
CAMERARIVS.

V. 592. Ἐγὼ εἰμ' Ἀλγεΐδαις ———

Similiter aliis in locis,

Ἐγὼ ἔτ' ἀνάνδρον. — Τῶτων ἐγὼ ἔκ' ἐμελλον. — Ἐξοῖδα μὴ
ἔχ'. — Τὸ μὴ ἔ' τόδ' ἄγρος. — Θανόντ' ἐπεὶ ἔ' μοι. —

In his & similibus locis nec vocalis longa corripitur, nec Anapæstus pro Iambo ponitur, quod hætenus creditum fuit, sed integra diphthongus, quamquam in scripturâ exprimitur, tamen in dimensione carminis absorbetur, quasi ἐγὼ 'τ', ἐγὼ 'κ, & similitert scriptum esset.

Quemadmodum enim α, diphthongus, ne de aliis dicam, in fine vocis non rarò eliditur, sic hæ in ejus initio cunctæ absorbentur, nam scribi nihilominus videntur debere, ut obscuritas videtur, quæ tum quidem non exigua foret, cum hujusmodi diphthongi vocem integram constituerent. Ineptè igitur faciunt qui sic legunt, Τῶτων 'γὼ ἔκ' ἐμελλον. CANTERVS.

V. 594. Δεῖ — Non puto προσφιλῆ cum λόγον jungi debere, sed intelligendum esse ἐλθούσα προσφιλῆ ἐμοί. H. STEPHANVS.

V. 599. Ποῖς. — Post λέγων expungenda est interrogationis nota, itidemque apud Schol. post μέλλεις λέγειν, qui tamen sensum hujus loci minimè affecutus mihi videtur. neque enim ποῖς λέγων significat ποῖς με αἴτιον ὢν μέλλεις λέγειν, intelligendo participium λέγων ita resolvi debere; sed perinde est ac si diceret ποῖς με αἴτιον, μόνον λέγε, dummodo dicas, seu narres illa, in me crimen, si libuerit, conferas. Nam σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον non est aliud quam ποιήσομαι αἴτιον, quibus respondet ille assentiens, ποῖς λέγων. Sed lucem aliquam asferet hypostigme post ποῖς, quam ideo adscribendam censeo. H. STEPHANVS.

V. 600. Λέγω πῶ. Si ponas τελείαν σιγμὴν post λέγω, nulla suberit huic loco obscuritas. λέγω perinde erit ac si dixisset, κ' δὴ λέγω, audi igitur, tibi rem totam narro. Quod autem in hoc ipso versu legitur ὥπερ pro ὥσπερ, magis mihi placet. H. STEPHANVS.

V. 623. Καὶ ταῦθ' — Repone ἤκουε Λαέρτις. vel ἤκουσ' ὁ Λαέρτις, nam Λαέρτις primam habere longam notissimum est. H. STEPH.

V. 631. ἡ πᾶσα βλάβη. Sicut dicimus, mera sapientia, scelus, sterquilinium, &c. CAMERARIVS.

V. 637. οὐκ ἔστιν. Miror quomodo dixerit Schol. hæc posse vel ἀποφατικῶς vel ἐρωτηματικῶς legi, quasi verò illa particula a qua versus incipit, eodem accentu utrumque sensum admitteret. Mirum verò & hoc, quomodo interrogationis notam habeant exemplaria præcedente ἔστιν : atque adeò ab illis dissentiens scribo ἔστιν, id est, Nonne. H. STEPHANVS.

V. 639. Δείξει νεὺς. Præpositio intelligenda ἐπὶ. CAMERARIVS.

V. 643. ἱξίαι. *adventurus sit.*

V. 645. Pro νεὺς legitur & βίας. Sed recte νεὺς. H. STEPHANVS.

V. 648. ἀγῆ. Scribitur & ἄγῆ. Sed Schol. alteram lectionem secutus est. H. STEPHANVS.

V. 657.

Τί τῶθ' ὃ μὴ νεὺς γε τῆς ἐμῆς ἐνι ;

Forſan. ——— ἐμῆς ἐπὶ ;

V. 661. Ὅμοιοι. Assentior J. Aurato, Eὶ μοί τι τόξων reponenti. CANTERVS.

V. 673. ὅς χθόν'. Vehemens oratio Itaque omiffæ conjunctiones. Sic enim exundat illa gaudio & gratiæ referendæ cupiditate. CAMERARIVS.

V. 677. δόντι δῶναι. Hoc est restituere mihi qui tibi nunc tenendos hos trado. CAMERARIVS.

V. 680. — σ' ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον. *Quando te vidi & accepi amicum.*

V. 699. κλύων. Malim κλύων. CANTERVS.

V. 701. πρὸς ἄνδρας vel significat vicinitatem, ut intelligatur vicinos habuisse nullos alios quam fluctus qui litora frangerent : vel notat ventis expositum. CAMERARIVS.

V. 724. δεκίη. Invenitur & δεκάτῃ χρόνῳ. H. STEPHANVS.

V. 729. Schol. Ἐκείνων. Lege Ἐκ κείνων.

V. 736. Ἐρπ' εἰ θέλεις. Forſan εἰ σθένεις, si potes. Infra 1444.

Ἀνίγειδε νῦν βᾶσιν σῆν. Εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.

Sæpiſſimè hac voce utitur Sophocles.

V. 760. Οἷσθ'. Dicere aliquid vult fortasse de itinere, aut rogare Neoptolemum ne deferat se : sed obtunditur animus & memoria magnitudine mali. CAMERARIVS.

V. 767.

V. 767. Δεινόν. Non dubito quin vera lectio sit τῷπίσαγμα, licet contradicentibus omnibus editionibus. Nam τῷπίσαγμα cum εἰ ab ἐπεισάγω novè deducendum foret, at ἐπίσαγμα ab ἐπισάτῳ & usitatâ formâ derivatur, & convenientem huic loco significationem habet, sed metaphoricam. H. STEPHANVS. Exaggerationem & accessionem mali significat τὸ ἐπίσαγμα. CAMERARIVS.

V. 792. θεοὶ — νῶϊν. Synizesis.

V. 795. — μή μ' ἀτελὴς εὐχὴ, τέκνον. Malim, si divinare liceat, μή μᾶτῃν εὐχὴ, τέκνον. CANTERVS. An legendum μή μ' ἀτελὴς vel ἀτελῆ εὐχὴ, μή μοι εὐχὴ τὸ ἀτελὴς vel τὰ ἀτελῆ, quæ irrita futura sunt? Sed Canteri conjecturam non sperno.

V. 802. Ἔχετε τὸ πρᾶγμα. Orat ut illam molestiam perferant, neu deferant inceptum negotium reductionis in patriam suæ. CAMERARIVS.

V. 810. ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς αἰὲ καλέμενος &c.

Hinc Miltonus :

———— Why comes not Death,
Said he, with one thrice acceptable stroke
To end me? —
But Death comes not at call. —

Par. Lost, B. X.

813. ἀνακαλεμένη. Quem ipse ignem sæpe invocarit, ut finire vellet dolores suos. CAMERARIVS.

V. 859. παρὰ πόδας, Camerarius & Constant. Lexic. παρὰ πόδα. Tantundem est.

V. 861. τόξων. Post τόξων interpunxi. H. STEPHANVS.

V. 873. Schol. ἦγεν τὸν Φιλοκτήτην. rectius τὸν Ὀδυσσεύα.

V. 933. Λιπὼν — In Turn. Ed. legitur ut hic : at in cæteris habetur πέμπων, & interpunctio ante μή. Sed ex nostrâ lectione sensus commodus elicitur, quum ex illâ alterâ vix ullus. Subaudiendum est autem τὸν πλεῶν γελῶ cum λιπὼν : ut sit, λιπὼν μὲν σε ἐκ ἔργου τὸν πλεῶν γελῶ. Nequaquam te relicto abibo. — Times ne te relinquam : at ego contra timeo ne tibi molestus sim quòd te non relinquam, sed ducam quo nolis. Siquis autem servare vellet πέμπων, legendum esset λυπερὸς, & subaudiendum ὧ : Sed multo est expeditior oratio in alterâ lectione. H. STEPHANVS.

V. 940. τί με νοεῖς δράσαι. Interpres: *quid tecum facere paras?* Ex Anglico sermone, *What do you intend to do with me?* Verte: *Quid mihi facere paras?*

V. 950. Iratus Philoctetes exclamat, ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δαῖμα—Πῦρ vocatur Neoptolemus, inquit scholiastes, quia nomen ei erat Πύρρος. Non credo. Forſan,

ὦ θῆρ σὺ, καὶ πᾶν δαῖμα —————
O belua, non homo. —————

V. 956. — Τὸν βίον μὴ μ' ἀφέλῃς.
Forſ. — Τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.

V. 957. Ἄλλ' εἴδ' προσφωνεῖ —————

Virgil. *Æn.* IV. 369.

Num fletu ingemuit nostro? num lumina flexit?
Num lacrimas victus dedit? aut miseratus amantem est?

V. 973. Ἄλλ' ἀπόδος. Sic Ed. Turn. Cæteræ Ἀπόδος —————
versu imperfecto. H. STEPHANVS.

V. 977. θανάμαι. Magis arridet altera lectio, Ἄλλ' ἀνανῶμαι. H. STEPHANVS.

V. 986. τί δρῶμεν ————— Ita in cæteris Editionibus, præterquam in Turn. quæ interrogationis notam non habet, sed hypostigmen post δρῶμεν. Ego vero malim ἐν σοὶ jungere sequentibus, & dicamus, ἐν σοὶ εἶναι ἥδη καὶ τὸ πλεῖν &c. i. e. penes te est. videtur autem ἐν σοὶ itidem accipi pro, penes te est, legendo τί δρῶμεν, ἐν σοὶ: ut sit, penes te est quid facere debeamus. Sed multò aptius τί δρῶμεν; a sequentibus separabitur, & ita accipietur ut paulo post: aptius item dicetur ἐν σοὶ εἶναι, sequente infinitivo. H. STEPHANVS.

V. 1007. δράσεις. Legendum δράσει. Imo vero, ne si velit quidem facere, per me illi licebit. H. STEPHANVS.

V. 1009. τολμήσεις. Τολμήσεις [sic] pro τολμήσεις. CAMERARIVS.

V. 1028. ἐργασείης. In Turn. Ed. margini quidem adscripta est hæc lectio ἐργασείης, sed in textu habet ἐργάσειας. quod tamen nullo posse modo ferri existimo. quis enim ἐργάζω pro ἐργάζομαι ferat? at ἐργασείην hîc erit Sophocli, quod eidem est in Ajace δράσειεν duobus in locis, itidemque in hac Tragediâ,

PHILOCTETEN. [353]

grediā, videlicet ἐπιθυμεῖν ἐργάζεσθαι, & ἐπιθυμεῖν δεῖν. H. STEPHANVS.

V. 1028. τί δ' ——— Aut Ulysses loquitur, aut Neoptolemus. Ulysses, ut opinor.

V. 1031. μὴ πὶ τῷδε. Nolo hanc illi potestatem fieri. Xenophon : Βελέυειαι ὅπως μήποτε ἔτι ἔσαι ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ. Demosthenes : Βέλεται δ' ἐκεῖνος εἰκ ἀνελών ἡμᾶς ἐπ' ἄλλοις εἶναι. CAMERARIVS.

V. 1036. Περὶ βλαῖμα. Personam dicit subornasse Ulysssem pueri, sub quā ille lateret. CAMERARIVS.

V. 1057.

Καὶ νῦν τί μ' ἄγετε ; τί μ' ἀπάγετε ; τῷ χάριν ;

Puto :

Καὶ νῦν τί μ' ἄγετε ; τί δέ μ' ἀπάγει ; —

V. 1060. εὖξεσθ'. Malim ἄρξεσθε. CANTERVS.

V. 1065. — ἐπὶ εἴτ' ἂν γόλον. Videtur scribendum — ἐπὶ εἴτ' ἂν τὸν γόλον, ut elidatur diphthongus more Sophocli familiari. CANTERVS.

V. 1065. Ἐξοῖδα δ' ὡς — Ed. Steph. Ἐξοῖδα γ' ὡς. male. Rēctē autem versum emendavit Canterus.

1071. Εἰ δ' ἴδοιμ' —

Secundum hoc Homericum, II. Z.

Ἐἰ κτεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' αἶδος εἶσω.
Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπεα διζύος ἐκλελαθέσθαι.

CAMERARIVS.

V. 1076. Εἴ μοι — Vel, si mihi videatur : vel, si hic locum relinquat orationi ; vel, si tempus ferat. CAMERARIVS.

V. 1102. Ἀκρόσομαι. Exprobrabit mihi Ulysses animi molitiem. CAMERARIVS.

V. 1126. τᾷδ'. In Edit. legitur τῷδ' præterquam in Turn. ubi τᾷδ' habetur, ut hic, & in Colin. ubi τῇδ' invenitur. Fuerunt autem qui τῷδ' excusare conati sint, sed frustra. At τῇδ' puto intellectum fuisse pro hic. Sed multo aptior dativus Doriscus τᾷδ' cum τύχα. Idem porro exprobratur infra & quidem apertius, v. 1356.

Ὅσοι δ' ἐκυσταῖσιν. —

H. STEPHANVS.

* Y y

V. 1143

V. 1143. Post *ἀνίας* annotatur addi *τάσδε* in quibusdam exemplaribus. H. STEPHANVS.

V. 1158. Arcum suum alloquens Philoctetes, ait, ἦπερ ἐλπειὼν ὄρας, &c. — Puerile autem mihi videtur arcui oculos dare & vultum tristem. Τί δε; inquit Longinus, ἐν μέλεσι μάλλον ἂν εἶναι Βακχυλίδης ἔλοιо ἢ Πίνδαρος; καὶ ἐν τραγωδίᾳ Ἴων, ἢ νῆ Δία Σοφοκλῆς; ἐπειδὴ οἱ μὲν ἀδιάπτωτοι, καὶ ἐν τῷ γλαφυρῷ πάντῃ κεκαλλιγραφημένοι· ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ Σοφοκλῆς ὅτι μὲν οἷον πάντα ἐπιφλέγῃσι τῇ φορᾷ, σθένυνται δ' ἀλόγως πολλακίς, καὶ αἰπύῃσι αὐτοχέστατα ἢ εἰδείς ἂν εὖ φρονῶν ἐνὸς δράματος τῷ Οἰδίποδος εἰς ταυτὸ συνθεῖς τὰ Ἴωνος ἀντιλήμψαιτο — §. 33.

1159. Ἰσχυεῖς — Florent. Edit. ἄθλιον pro ἄεθλον. Cæteræ (Turnebicam excipio) ἄθλον. Ego ἄθλιον, quod significat miserum, nullo modo ferri posse existimo: at vero ἄθλον & ἄεθλον idem valere notissimum est, adeo ut in eligendâ alterutrâ lectione mensuræ metri duntaxat habenda sit ratio. At verò τὸν Ἡράκλειον ἄεθλον sive ἄθλον ita cæteri exponunt, Schol. nimirum sequentes, ut Philoctetes vocet seipsum Herculis ἄεθλον, id est laborem, intelligens laborem quem ab eo consecutus sit Hercules, cum aliis ministeriis circa eum fungente, tum etiam supremo illo in fruendo rogo atque accendendo. Sed Schol. alium etiam sensum affert: ut videlicet per Ἡράκλειον ἄεθλον intelligamus Ἡρακλέους διάδοχον, successorem Herculis. Quidam verò Ἡράκλειον ἄεθλον dixerunt reddi posse vel laborem Herculeum, vel, certamen Herculeum, sed quo sensu, id verò non addiderunt. Ego contra censeo, legendo τὸν, nullam posse expositionem afferri quæ non & violenta sit, & nescio quid ὑποψυχρον habeat: ideoque minimâ cum mutatione pro τὸν scribi debere τό. in hac enim scripturâ invenire mihi videor sententiam commodissimam, ut nimirum τὸ Ἡράκλειον ἄεθλον sit vocandi casus, & alloquens arcum suum Philoctetes eum vocet Herculeum præmium, intelligens præmium ab Hercule adeptum. ὦ τόξον ἐκβεβιασμένον φίλων χειρῶν, φίλων inquam: ἦπερ ὄρας ἐμὲ τὸν ἐλπειὼν (ὄρας inquam, ὦ σὺ τὸ Ἡράκλειον ἄεθλον, εἰ φρένας τινας ἴσχυεις) ὥδ' εἰ σοὶ ἐκέτι χρησόμενον. Sed quamvis retineam φίλων priore etiam loco & retineri posse sciam, (ut sit ἐπαναληψίς) conveniens exprimendo affectui) suspectum tamen habeo, mutaturus in φίλον, si id mihi permittere auderem. H. STEPHANVS. τόξον φίλον elegantius est quam φίλων, & mensuræ carminis accommodatius.

V. 1162. Ἀλλ' ἐν — Tu, commutato domino, nunc a callido viro tractaris, videns turpes fallacias, & virum inimicum,

cum, qui turpibus rationibus infinita mala nobis infert, quæ adversus nos machinatus est Ulysses. Ut videlicet Neoptolemus dicatur operam suam turpiter Ulyssi commodare, vel potius ad rem turpem, nimirum ad committendum furtum. H. STEPHANUS.

V. 1163. Ἀνδρὶς — Exponunt, Boni viri est verum dicere in tempore, seu, loco & tempore. Atque ita & Schol. Atqui ut omittam multis modis coactam esse expositionem, accipiendo δίκαιον pro ἀληθές, deinde plane duram & inusitatam trajectionem verborum, parum certe φιλαλληθής ἦθος ostendit qui περὶ ἀληθείας ita loquitur, quasi videlicet ut veritatem profiteri loco & tempore, sic & mentiri loco & tempore virum probum deceat. — Sensus est: Quod quis benè & ritè fecerit, æquum est id dicere [tale esse:] quum autem quispiam id dixerit, minimè invide caluminari oportet, quod alioqui ritè factum esse negare non possumus. Nam φθονερὰν γλώσσαν ὀδύνην tragico loquendi genere vocari puto φθονερὰς λόγους & eadem formâ dici γλώσσης ὀδύνην qua dici solet γλωσσαλγία, quum ἄλγος & ὀδύνη unum idemque significant. reddique posse existimo φθονερὰν γλώσσαν ὀδύνην, invadam linguæ petulantiam. Nisi quis malit, invidum linguæ virus. Cæterum de reliquis duabus expositionibus quæ in Scholiis habentur, ideo tacui, quod earum una planè omittat particulam εἰ; altera autem, expositionis nomen apertè mentiatur, & quidvis potius sit quam expositio. — Ne autem miretur lector huiusmodi expositiones inter hæc scholia reperiri, sciat non ejusdem auctoris esse omnes, sed variorum, ideoque interdum contingere ut uni acutissimæ & doctissimæ vicina sit alia absurdissima imperitissimæque & falsissima. H. STEPHANUS.

V. 1172. Εὐφημοσύνη. Nova mihi vox. Malim legere ἰφημοσύνη. H. STEPHANUS.

Ibid. Κεῖνος. Neoptolemus. τῷδ' ἰφημοσύνη. Ulyssis monitu. Ita sentire videtur H. STEPHANUS.

V. 1179. Πελαῖτ'. Puto Sophoclem scripsisse Ἐλαῖτε. CANTERVS.

V. 1186. Τὸ. Scribitur & τῷ μετόπιν, eodem sensu. H. STEPHANUS.

V. 1189. Τίς ἄν. An ventus & aer alet me? CAMERARIUS.

V. 1193: — Neoptolemum ad hospitem. verte: accedenti.

V. 1196. — ἀδαῆς

Δ' ἔχειν μυρίον·

"Αχθος ὃ ξυνοικεῖ.

Ed. Cantab. ἔχει. *Et mille alias habet stultus ærumnas qui-
luscum habitat.*

V. 1227. Οὐδ' εἰ πυρφόρος — Homerus *Il. O.*

Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πλεηγέντι κεραυνῷ

Κεῖσθαι ὁμῶς νεκύεσσι.

CAMERARIUS

1261. V. Παρ' εἰ — Ante αὐθις interpungendum esse puto. Nec enim αὐθις πάλιν ferri ad ἔλαβον, sed ad verbum quod subaudiendum relinquitur. Nam imperfectam esse orationem manifestum est, quæ perficietur addendo δῶσω vel ἀποδώσω. H. STEPHANVS.

V. 1269. Ἀκηκῶς. Legitur & ἀκήκοας. quam lectionem sequendo, non malè inturpungetur post ἐπίσω: at si ἀκήκῶς retineatur, quod malim, expungenda fuerit interpunctio, quum sit, ἐπίσω ἀκηκῶς, scito te audisse. H. STEPHANVS.

V. 1279. Ἀναλαβεῖν. vel ita dixit ut medici ἀναλαμβάνεσθαι τὰ ἀσθενῆ τῶν σωματῶν, hoc est, refici & a morbo reparari, vel, ut Plato, ἀναλαμβάνειν ἐκάστοτε τὸν λόγον ὥσπερ ἵππον, id est, retrahere & non pati ulterius progredi. CAMERARIUS.

V. 1282. Ἀλλ' εἰδὲ — Non potes mihi tuis minis metum incutere, sicut vicissim ex tuis viribus non pendet mea audacia. H. STEPHANVS. Neque tuâ manu, hoc est, viribus tuis fretus hoc audeo. CAMERARIUS.

V. 1285. Οδ. χεῖρα — Nonnullæ Editt. hæc verba dant Neoptolemo, & ipse H. Stephanus in annotationibus, quos sequi noluimus.

V. 1289. Καίτοι. Imo vero. Ea est vis hujus particulae, quum videlicet aliquis, ubi se hoc vel illud facturum dixit, aut facere cogitavit, statim mutato consilio aliud potius facere in animum inducit. Eodem modo Euripides in *Medeâ* & *Ione*, Καίτοι τί πάσχω; H. STEPHANVS.

V. 1317. Τὸν βίον. An βιδόν, *arcum*?

V. 1329.

PHILOCTETEN. [357]

V. 1329. Ἐγὼ — Non video quomodo ξυνίστες ad frequentia referri commodè possit, ac in eo minimè scholiastæ assentior quem illuc retulisse ex ejus expositione manifestum est. At contra aptissimè parenthesi includentur hæc verba, ὡς θεοὶ ξυνίστες, ut sit ἀπαυδῶ ὑπὲρ τ' Ἀτρεΐδαν, i. e. At ego Atridarum nomine & quasi illorum verbis totiusque exercitus, veto ne hoc facias; testesque Deos advoco eorum quæ loquor. H. STEPHANVS.

1340. τίς ἀνδρα. EDIT. LOND. τίς ἀνδρα.

V. 1346. ὅττι. Legitur & ὅπτι: Sed malo ὅττι: ut sit, Nec jam quicquam superest de quo mihi irasci ac me culpæ possis. H. STEPHANVS.

V. 1396. με τ' αλγος. Schol. μ' εἴτ' αλγος.

V. 1392. Πῶς ὧ — Sic interpretantur hunc locum ut significari tradant orbes & circuitus temporis, hoc est annos. Sed & referri ad solis, præcipui quasi designatoris temporum, atque etiam fortasse lunæ oculos, id est, lumina. κύκλοι autem oculi dicuntur & in Oedipo Tyr. CAMERARIVS.

V. 1403. τὸν ἄθλιον &c. Quod autem nunc dicit Philoctetes prælatum Ulysssem Ajaci judicio illorum, incogitantius inculcatum esse alicui fortè videatur, quum supra ignoranti omnia Neoptolemus mortuum tantum Ajacem narraverit. Unde hic igitur rescivit causam hanc mortis illius? CAMERARIVS.

Ibid. — οἱ τὸν ἄθλιον. Videtur scribendum οἷτε τὸν ἄθλιον. CANTERVS.

V. 1442. Decipit Philocteten Neoptolemus, inquit scholiastes. Sed decipitur ipse scholiastes.

V. 1455. Μήπω. Herculis nunc persona introducitur, qui rem explicet & fabulam concludat. Numine enim divino opus erat quo animus Philoctetis moveretur. Non autem accersenda Dei persona unquam, nisi dignus vindice nodus inciderit. CAMERARIVS.

V. 1468.

Ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' —————

Forfan. ————— Καὶ τῶν.

V. 1489.

[358] NOTÆ IN &c.

V. 1489. ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθήσκει βροτοῖς,
 Lege εὐ γὰρ ἡὐσέβεια συνθήσκει βροτοῖς.

DAWES *Misc. Crit.* p. 243.

V. 1504. *vocem meam*. verte : *vocis meæ*.

V. 1515. ἀλλέες. Lege ἀλλεῖς, & vide Bentleium,
Dissert. on Phal. p. 141.

V

ἰξ
 η
 τρε
 ὑπ
 μέ
 τόν
 τά
 (ὁ
 μέ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

Μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς.

Περὶ τῶν ἐν τῷ Αἴαντι μαξιγοφόρῳ μέτρων.

Verf. 1.

ΑΕΙ μὲν] Εἴθεσις τῷ δράματι ἐκ συστηματικῶν ἐστὶ περιόδων· οἱ δὲ εἵκοι εἰσὶν ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ρλ. ὡς τελευτῇ, Θεοὶ φιλοῦσι καὶ συγῆσι τὰς κακὰς. ἐξῆς ἡ κορωνὶς ἐξίστηναι τῶν ὑποκριτῶν.

134. Τελαμώνιε] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται συστηματικά ἐξ ὁμοίων. σύστημα δὲ ἐστὶν (ὡς Ἡφαιστίων φησὶ) μέτρων συναγωγή, ἡ δὴ ἢ πλειόνων, ἢ ὁμοίων ἢ ἀνομοίων. ἀνομοίων μὲν, ὡς τὰ ἐλεγεία, (ἐξαμέτρων γὰρ ἐστὶ πρὸς πεντάμετρον κοινονία) καὶ ἡ ἐπὶ δὴ ἐξ ὁμοίων δὲ ἐστὶν, ὥστε ὑπὸ ποδῶν ἢ συζυγίας ἢ περιόδου καταμετρεῖται, ἀνευ ἀριθμοῦ τινος ὡριζόμενε. τὸ δὲ παρὸν μέτρον ἀναπαισικόν ἐστι, λακωνικὸν καλεσμενον, διὰ τὸ τὸν Λάκωνα Ἀλκμῶνα πολλὰ τῶν χρησασθαι. εἰς τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων, δίμετρα καταληκτικά, ἥτοι ἐφθμιμερῇ (ὃ μέτρον καλεῖται παροιμιακόν, διὰ τὸ πολλὰς παροιμίας τῷ τοιούτῳ μέτρῳ γιγνῆσθαι.) τὸ μόνον δωδέκατον κῶλον, μονόμετρον ἐστὶν ἀκατάληκτον.

τον, ὃ καὶ ἀναπαισικὴ ὀνομάζεται βάσις, τὰ δὲ πάντα κῶλα τῷ συστήμα-
τος, εἰσι λη. ὧν τελευταῖον, Σιγῇ πλῆξεσαν ἄφωνοι. ἡ παράγραφος ἐν
ταῖς ἀποθέσει.

160. Μετὰ γὰρ] Οἱ προσθίνοντες εἰς τὸ ἄριστ' ἂν, τὸ δράση, καὶ λέ-
γοντες ἄριστ' ἂν δράση, ἀγνοῦντες τὰ μέτρα τῆτο προσθίεσι· σὺ δὲ τὸ
ἰρβοῦτο ἀπὸ κοινῆ λέγε. ὁμοίως καὶ μέγας ὀρθοῦθ' ὑπὸ μικρῶν. λέγε, ὃ μι-
κροτέρων· ἐφθνημιμέρες γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ τοῖστο κῶλον, ὡς ἀποθετικόν.
ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαλέξασθαι σὺ χωρὶς, τοῖστον ὀφείλει εἶναι ἐφθνημιμέρες, ὡς
ἀποθετικόν· διὸ τὸ ἀναξ ἐξεβλήθη παρ' ἐμῶν.

1-2. Ἡ ῥά σε] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν εἰσὶν ἐπωδικά. ἐπωδικὰ
δὲ καλεῖται (ὡς Ἡφαισίων Φησί) ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιον τι ἐπιφέρεται δη-
λοῦσι. ἐπ' ἐλάχιστον μέντοι τῶν τριῶν ἀριθμῶν, ἥτοι γροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς,
καὶ ἐπῶδῶ, ἕκ ἂν γένοιτο τὸ τοῖστον· ἐπὶ πλείον δὲ ὕδεν αὐτὸ καλυεῖ ἐκ-
ταίνεσθαι· γινεται δὲ ὡσπερ τριάς ἐπωδική, ἕτω καὶ τετράς καὶ πεντάς καὶ ἐπὶ
πλείον, ὡς τὰ πλείεα Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου πεποιήται. τῆς παρεσχῆς δὲ
γροφῆς τὰ κῶλα εἰσὶν ια' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, δακτυ-
λικὸν τετράμετρον (κατὰ μονοποδῖαν γὰρ μετρεῖται τὰ δακτυλικά.) τὸ δεύ-
τερον, δακτυλικὸν πενθνημιμέρες· τὸ γ, τροχαϊκὸν ἐφθνημιμέρες· τὸ δ, ἀσυν-
αρτῆλον, ἐξ ἱαμβικῆς διμέτρῃ βραχυκατάληκτῃ, καὶ ἀναπαισικῇ πενθνημι-
μεροῦς· τὸ ε, ἱαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ς, ὅμοιον τῷ β'· τὸ ζ,
ἀσυναρτῆλον, ἐξ ἱαμβικῆς καὶ δακτυλικῆς πενθνημιμερῶν (ὃ καλεῖται ἱαμβί-
λέγος)· τὸ η, ὅμοιον ἥτοι ἱαμβίλέγος· τὸ θ, ἱαμβικὸν μονόμετρον ἀκατά-
ληκτον· τὸ ι, προσοδιακὸν τρίμετρον κατὰληκτικόν, ἐκ παλίνος δευτέρῃ,
ἀπὸ ἱωνικῆς καὶ χορείας καὶ τροχαϊκῆς κατὰληκτικῆς (καλεῖται δὲ ὕτως
ὅτι ἐν ταῖς χορείαις ἐν αἷς πρόσοδοι ἐγένοντο, τοιούτοις μέτροις ἐχρῶντο)
τὸ ια, ἱαμβικὸν πενθνημιμέρες, τῷ δευτέρῃ ποδὸς ἀναπαίσῃ. εἴτα παρά-
γραφος.

183. Οὐποτε] Ἀντιστροφή κῶλον ια. Ἄλλ' ἄνα] Τῆτο καλεῖται
ἐπῶδος, διὰ τὸ ἐπαδεῖσθαι τῇ τε γροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ, ἥγυν μετὰ τὴν γρο-
φὴν ἀδισθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν μὲν γροφὴν κινέμενοι οἱ χορευταὶ πρὸς τὰ
δεξιὰ ἦδον· τὴν δὲ ἀντιστροφήν, πρὸς τὰ ἀριστερά· τὴν δὲ ἐπῶδον, ἰσάμενοι
ἦδον. ἐδήλω δὲ (ὡς φασιν) ἡ μὲν γροφὴ τὴν τῷ ἕραν ἐκ τῶν ἑῶν πρὸς
τὰ δυτικά μέρη κίνῃσιν· ἡ δὲ ἀντιστροφή, τὴν τῶν πλανήτων, ὡς ἀπὸ
δυσμῶν πρὸς ἑῶν γινομένην· ἡ δὲ ἐπῶδος τὴν τῆς γῆς γᾶσιν, ἰσαμένων τῶν
χορευτῶν, ἀδομένην. ἐστὶ δὲ τῆς παρεσχῆς ἐπῶδῶ τὰ κῶλα ζ'· τὸ α, ἀσυν-
αρτῆλον, ἐκ δακτυλικῆς πενθνημιμεροῦς, καὶ ἱαμβικῆς διμέτρῃ βραχυκατά-
ληκτῇ (καλεῖται δὲ τῆτο διπενθνημιμέρες) ἀλλ' ἐνταῦθα ἐλλείπει τὸ ἱαμ-
βικὸν μὴ συλλαβῇ· τὸ β, ὅμοιον· τὸ γ, τροχαϊκὸν διμέτρον κατὰληκτικόν,
ἥτοι ἐφθνημιμέρες, τῷ γ ποδὸς δακτύλῳ· τὸ δ, τὸ ε καὶ τὸ ς, ἀναπαισικά
δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ ζ, ἱωνικὸν ἀπ' ἐλάχιστου τρίμετρον κατὰληκτικόν
τῷ β ποδὸς παλίνος δευτέρῃ. τῷ δὲ τρίτῳ ἱωνικῇ κατὰληκτικῇ. ἐπὶ τῷ
τέλει χορῶν καὶ παράγραφος.

201. Ναὸς ἀζωγόν] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περιόδοι, καλεῖνται ἀνομοίωστροφα· ἀνομοίωστροφα δ' ἐστὶ (καθὰ Ἡφαιστίων φησὶν) ὅσα πόντως διαιρεῖται, ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χορῶς πρὸς ὑποκριτὴν ἀπ' ἑκρίσιν, ἢ κατὰ ἐφ' ὕμνιον, ἢ κατὰ ἐπ' ὠδόν, ἢ κατ' ἄλλο ἀναφανήμα. διαιρεῖται δὲ ἥτοι εἰς δύο, ἢ εἰς πλείω. εἰ μὲν ἔν εἰς δύο διαιρεθῇ, καλεῖται ἑτερόστροφον· εἰ δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα ἑτερόστροφα καὶ συστηματικά. τῶ πρώτῃ τῷδε συστήματι τὰ κῶλα ζ. τὸ α, τὸ β, καὶ τὸ γ, ἀναπαισικὰ διμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ, δακτυλικὸν τετράμετρον, ἥτοι διμοῖρον ἔπης· (τὰ γὰρ δ τῶν 5 διμοῖρον.) τὸ ε, ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαισικῆς βάσεως· τὸ 5, ἀναπαισικὸν μονόμετρον· τὸ ζ, ἀναπαισικὸν διμετρον κατὰ ληκλικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται παρομομακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφος.

208. Τί δ' ἐν ἡλλάκηαι] Ἐτέρα στροφή μονόστροφος ἐξ ὁμοίων κῶλων ἀναπαισικῶν 5, ὧν τὸ δευτέρον, μονόμετρον· τὸ 5, ἐφθημιμερές· τὰ δὲ λοιπὰ, διμετρα ἀκατάληκτα. εἴτα παρὰ γράφος.

214. Πῶς δὴτα] Ἐτερον σύστημα κατὰ περικοπὴν κῶλων ζ. ὧν τὰ γ, ἀναπαισικὰ διμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ, ἀσυνάρτητον, ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαισικῆς βάσεως. τὸ ε, ὅμοιον τοῖς πρώτοις· τὸ 5, ὅμοιον τῷ δ· τὸ ζ, ἀναπαισικὸν ἐφθημιμερές. ἐπὶ τὸ τέλει παρὰ γράφος.

221. Οἷαν ἐδήλωσας] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται κατὰ σχίσιν. κατὰ σχίσιν δὲ εἰσιν (ὡς Ἡφαιστίων φησὶν) οἷς ἀνταποδίδονται καὶ ἀνακυκλεῖται ἑτέρα παρόμοια. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς παρέσης στροφῆς, ιβ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα· τὸ α, ἀσυνάρτητον ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως, ὃ καλεῖται περίοδος. δύο γὰρ ἱαμβοὶ καὶ δύο τροχαῖοι, περίοδος καλεῖται, ὅτι ἐκ 5 μέτρου τὴν εἶδος, ἀλλ' ἀπλῶς περίοδος καλεῖται, τὸ ὑπεράνω τῶν τεσσάρων συλλαβῶν σύστημα) τὸ β, δακτυλικὸν πενθημιμερές· τὸ γ, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ δ, ὅμοιον τῷ β· τὸ ε, ἀναπαισικὸν μονόμετρον· τὸ 5, ἀναπαισικὸν ἐφθημιμερές· τὸ ζ, ὅμοιον τῷ α, ἥτοι περίοδος. (ἔχει δὲ δακτυλον ἀντὶ τροχαίᾳ) τὸ η, ἱαμβικὸν πενθημιμερές· τὸ θ, ἀντισπαισικὸν διμετρον κατὰ ληκλικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται φερεκράτειον, ἀπὸ φερεκράτης τῇ ἐφευρόντος αὐτό· τὸ ι, ὅμοιον τῷ η· τὸ ια, ἀντισπαισικὸν διμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται γλυκάνειον ἀπὸ Γλύκωνος τῇ ἐφευρόντος αὐτό. τὸ ιβ, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, τὸν γ ἔχων πῶδα δακτυλον. εἴτα παρὰ γράφος καὶ διπλαῖ, διὰ τὸ εἶναι τῶν ἀνταποδιδόμενων.

233. Ὡ μοι] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, κῶλων ἀναπαισικῶν ιβ' ὧν τὸ η, μονόμετρον· τὸ ιβ, ἐφθημιμερές· τὰ δὲ λοιπὰ διμετρα ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφος.

245. Ωρα τίν] Τῷτο ἀντιστροφή ἐστὶ τῆς ἀνω ἐξηθείσης στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχή, Οἷαν ἐδήλωσας. ἐστὶ δὲ κῶλων ιβ, ὁμοίων κατὰ πάντα ἐκείνη. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει 5 τὰ αὐτὰ κίτται σημεῖα, ἀλλὰ μόναι δύο διπλαῖ. ἐν μὲν γὰρ ταῖς στροφαῖς τῶν ἀλλοιογράφων τῶν συστημάτων, τῶν κατὰ περικοπὴν ἔχοντων συστήματα ἀνομοιομερῆ, ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ κῶλῃ, κατὰ μὲν τὴν ἀρχήν

ἀρχὴν διπλῇ τίθεται ἔξω νενεκυῖα, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει παρὰ γράφος καὶ ἔσω νενεκυῖα διπλῇ, δηλῶσαι ὅτι τῶν ἀνταποδιδόμενων εἰσὶν αἱ τοιαῦται γροφαί· ἐν δὲ ταῖς ἀντιγροφαῖς ἐπὶ τῷ τέλει τῇ τελευταίᾳ κώλῃ μόνῃ παρὰ γράφος. ἐπὶ μέντοι τῆς τελευταίας ἀντιγροφῆς, ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ κώλῃ, δύο μόναι τίθενται διπλαῖ, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῇ κώλῃ, καὶ κατὰ τὸ τέλος. ἀμφοτέραι δὲ ἔξω νενεκυῖαι, δηλῶσαι ὅτι τέλος ἔσχε τὰ ἀνταποδιδόμενα. τί δὲ ἐστὶ παρὰ γράφος, καὶ τί διπλῇ, καὶ τί κορωνίς, θεωρεῖσθω ἐν τούτοις,

— < > ∩

257. Οὐκέτι λαμ.] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ἐν ἐκθέσει κώλων ἀναπαισικῶν ἔξ· ὦν τὰ πέντε δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ γ, κατὰ ληλικόν, ἦτοι ἐφθήμερες. εἴτα παρὰ γράφος.

263. Ἄλλ' εἰ πεπταύλαι] Στίχοι εἰσὶν ἐντεῦθεν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πῶ. ὦν τελευταῖος, τὰ τῷδε πρᾶγμα, καὶ οὗτος ὡς ἔχων κυρεῖ. περὶ τὸ τέλος δὲ τῶν κατὰ εἰσολὴν κόμμασι τρία, α καὶ δουκεῖ μοι ἀντισπαστικά· εἶναι μονόμετρα ἀκατάληκτα· ὦν τὸ μὲν α, καὶ τὸ β, ἰω μοι μοι· τὸ δὲ γ, ἰω παῖ παῖ. ἐν δὲ τῷ τέλει πάντων συνήθως ἡ κορωνίς τίθεται.

348. Ἰώ μοι φίλοι] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περιόδοι καλεῖνται ἀλλοιογροφα, ὡς εἴρηται· εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ σχῆσιν. ἐστὶ γὰρ ἡ παρ᾽ ἑσθα γροφὴ κώλων ἀντισπαστικῶν γ· ὦν τὰ ε, δίμετρα ἀκατάληκτα γλυκῶνεια· τὸ δὲ γ, δίμετρον κατὰ ληλικόν ἦτοι ἐφθήμερες, ὃ καλεῖται φερεκράτειον. σύκειται δὲ ἐξ ἀντισπαστων, δι᾽ αἰμάτων καὶ διτροχαίων, καὶ ἐπιτρίτων καὶ χορεῖα μῶν· ἔχει δὲ ἀντιγροφὴν τὸ, ἰώ μοι γένος καίης. ἐπὶ τῷ τέλει συνήθως παρὰ γράφος καὶ διπλαῖ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.

354. Οἴμ', ὡς ἰοίκας] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἐκ δύο γίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων.

356. ἰώ μοι γένος] Ἡ παρ᾽ ἑσθα ἀντιγροφὴ κώλων ἐστὶν ἔξ, ὁμοίαν τοῖς τῆς γροφῆς· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ κώλῳ πεντασύλλαβοι ἔχει τὸν πρῶτον ἀντίσπαστον (διαλύονται γὰρ αἱ μακραί τῶν τοιούτων ποδῶν εἰς δύο βραχεΐας, καὶ γίνονται πεντασύλλαβοι) ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφος.

362. Εὐφρημα] Ἐτερον σύστημα δύο γίχων, ὁμοίον τῷ ἀνωτέρῳ, Οἴ μ', ὡς ἰοίκας.

364. Ορᾶς τὸν] Στροφὴν δευτέρα κώλων δ· ὦν τὰ τρία ἀντισπαστικά· τρίμετρα βραχυκατάληκτα. σύκειται δὲ ἐξ ὁμοίων τοῖς εἰρημένοις ποδῶν· τὸ δὲ δ, ἰαμβικός τρίμετρος ἀκατάληκτος. ἔχει δὲ ἀντιγροφὴν τὸ, ἰώ πάνθ' ὄρων. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφος καὶ διπλαῖ.

368. Μὴ δέσποτ'] Ἐτερον σύστημα ἐκ γίχων τριῶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων, καὶ κώλῃ δισπονδεΐᾳ μετὰ τὴν δύο γίχων κειμένην.

372. ἰώ δυσμορος] Στροφὴ τρίτη κώλων ε, ἀντισπαστικῶν ὁμοίαν τοῖς εἰρημένοις· ὦν τὰ δ, τρίμετρα ἀκατάληκτα γλυκῶνεια· τὸ δὲ ε, δίμετρον κατὰ ληλικόν ἐφθήμερες φερεκράτειον. ἔχει δὲ ἀντιγροφὴν τὸ, ἰώ Ζεῦ προγόνων. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφος καὶ διπλαῖ.

377. Τῇ δὴτ' ἂν ἀλγοίης] Σύστημα ἕτερον εἴχων δύο ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτον.

379. Ἰὼ πᾶνθ' ὄρων] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, Ὁρᾶς τὸν θρασύν. ἔστι δὲ κῶλον δ', ὃν τὰ τρία ἀντισπαστικά τριμέτρα· τὸ δὲ δ', ἱαμβος τρίμετρος· εἴτα μόνη παράγραφος.

383. Ξὺν τῷ θεῷ] Σύστημα ὁμοιον τῷ ἀνωτέρῳ ἢ ἡ ἀρχή, Μὴ δέσποϊ Αἴας.

387. Ἰὼ ζεῦ] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχή, Ἰὼ δύσμορος· ἔστι δὲ κῶλον ἀντισπαστικῶν ε, ὁμοίων ἐκείνης. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη.

392. Οταν κατεύχῃ] Σύστημα εἴχων δύο ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτον.

394. Ἰὼ σκότος] Στροφή ἑτέρα κῶλον ις. τὸ πρῶτον, παιωνικὸν τρίμετρον κατὰληκτικὸν ἐκ παίανος δευτέρου· τὸ β, δίμετρον κατὰληκτικὸν παίανος πρῶτου· τὸ γ, ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δ, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ ε, ἰωνικὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν, ἥτοι ἐφθημιμερές ἐξ ἰωνικῶν ἀπ' ἐλάσσονος· τὸ ς, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ ζ, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές· τὸ η, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διτροχαΐου· τὸ θ, δακτυλικὸν πενθημιμερές ἔχει δὲ τὸν πρῶτον πόδα διαλελυμένον εἰς τετραβραχύν· τὸ θὲ τῆς ἀντιστροφῆς καθαρόν ἐστι. τὸ αὐτὸ δὲ κ' ἡσριαμβικὸν ἐστὶν ἡμιόλιον. τὸ ι κ' ια, τροχαϊκὰ πενθημιμερῆ· τὸ ιβ, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές Εὐρηπίδειον· τὸ ιγ, ὁμοιον τῷ δεκάτῳ· τὸ ιδ, ἱαμβικὸν ὁμοιον τῷ τρίτῳ· τὸ ιε, ὁμοιον τῷ τετάρτῳ· τὸ ις, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν τὸν δεύτερον ἔχον πόδα δακτυλον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος κ' διπλαῖ, διὰ τὸ εἶναι τῶν ἀνταποδομένων, ὡς εἰρηται.

410. Ω δυσάλαινα] Σύστημα δυοῖν εἴχων ἱαμβικοῖν τριμέτροιν ἀκατάληκτον.

412. Πόροι αἶλι.] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχή. Ἰὼ σκότος. ἔστι δὲ κῶλον ὁμοίων τοῖς ἐκείνης ις. τὸ μέντοι ιγ, κῶλον τροχαϊκὸν δι, διαλελυμένην ἔχει τὴν τῷ πρώτῳ ποδὸς μακρὰν εἰς δύο βραχίαις. ἐν τῷ τέλει δύο μόναι διπλαῖ συνηθως. ἴσθι δὲ ὅτι ἐν μὲν ταῖς προεξεηθείσαις γροφαῖς, ἡ ἴσω νενεκυῖα τίθεται ἐπὶ τέλει διπλῇ, μεία δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν γροφῶν κ' ἀντιστροφῶν κ' τῶν μετὰ τῶν τετῶν ἀνομοιομερῶν συστηματῶν, δύο τίθενται διπλαῖ ἔξω νενεκυῖαι· ἡ μὲν, ἐν ἀρχῇ τῷ κῶλῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ τέλει· ἐξ ὧν δηλῆται ὡς τέλος ἔσχε τὰ ἄσμαλα ἀ κατὰ ἀνταπόδοσιν γέγραπται, ὡς προεῖρηται.

428. Οὔτοί σ' ἀπ'.] Σύστημα ἐκ δυοῖν εἴχων, ὁμοιον τῷ, Ω δυσάλαινα.

430. Αἰ αἰ] Αἰ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι εἴχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτον ῥέζ, ὧν τελευταῖος, Εἰ τὸ μὲν ἦθος ἄρτι παιδεύουσιν. εἴτα κερυνός.

601. Ω κλεινὰ Σαλ.] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται καλὰ σχέσιν, ὡς εἰρηται. ἔστι δὲ τὸ παρὸν ἄσμα δύο στροφῶν. τῆς πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα ιγ, καὶ τὰ ἀντιστροφῆς, τὸσαῦτα. τὸ α, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκαλλήκλον, ἔξ ἐπὶ πρὶν σαπφικόν· τὸ β, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον ὑπερκαλλήκλον· τὸ γ, ἰωνικὸν ὅμοιον δίμετρον ἀκαλλήκλον· τὸ δ, ἰαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκαλλήκλον, ἥτοι πενθημιμέρες· τὸ ε, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· δίμετρον καλλήκλον (ἔχει δὲ παῖωνα δεύτερον ἀντὶ ἰωνικῆς) τὰ ς, ἀντισπαστικὸν δογματικὸν πενθημιμέρες. τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκαλλήκλον, ὃ καλεῖται γλυκάνειον. τὸ η, ὅμοιον τῷ β· τὸ θ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκαλλήκλον, ὃ λέγεται ἡμιόλιον· τὸ ι, ὅμοιον· τὸ ια, προκειλευσματικὸν δίμετρον καλλήκλον, ὅμοιον τῷ ιγ κῶλῳ τῷ α ἐπὶ νικίῃ Πινδαρίου τῷ Ὄθιν ὃ πολύφατος· (ἐχρήσατο δὲ τῷ ποδὶ τέτῳ ἐνταῦθα ὡς ταχεῖ, διὰ τὸ ταχὺ τῷ αὐτῷ ἥτοι πορεύεσθαι ὁδόν.) τὸ ιβ, ὅμοιον προκειλευσματικὸν μονόμετρον ὑπερκαλλήκλον· (ἐχρήσατο δὲ τέτῳ τῷ ποδὶ αὐθις, διὰ τὸ ταχέως εἰς ἄδῃ τοῖς θανόντας κατέρχεσθαι.) ὁμοίως τέτοις ἔχει τὰ τῆς ἀντιστροφῆς. (οἱ γὰρ ἀχάριτοι ταχέως ἄφιλοι γίνοισαι· καὶ τὸ πῖπλον, ταχέως πῖπλει) τὸ ιγ, ἰαμβικὸν πενθημιμέρες τῷ πρώτῳ ποδὶ ἀναπαύειν. εἴτα ἡ συνήθης περὶ ἀνταγράφος.

627. Ηπὲρ παλαιᾶ] Τῆς δευτέρας ταύτης στροφῆς τὰ κῶλα ιδ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τὸσαῦτα. τὸ α, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκαλλήκλον· τὸ β, χοριαμβικὸν δίμετρον βραχυκαλλήκλον, ἥτοι ἡμιόλιον· (τὸ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον ἀντὶ χοριαμβῶς ἐπὶ τρίτον ἔχει τρίτον.) τὸ γ, ἰαμβικὸν πενθημιμέρες· τὸ δ, ἰαμβικὸν ἐφθημιμέρες· τὸ ε, παλαιὸν δίμετρον καλλήκλον ἐκ παλαιοῦ τετάρτη καὶ βακχίῃ· (εἰ δὲ βάλῃ, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἀντισπαστικῆς πέντασυχας) τὸ ς, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον· τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκαλλήκλον δογματικόν· (εἰ δὲ βάλῃ, τροχαϊκὸν πενθημιμέρες) τὸ η, ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἀπὸ μείζονος· τὸ θ, ὅμοιον τῷ ζ· τὸ ι, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· δίμετρον ἀκαλλήκλον, κλεομαχείον· (εἰ δὲ βάλῃ, ἰαμβικὸν ἐφθημιμέρες, τῷ δευτέρῳ ποδὶ ἀναπαύειν) τὸ ια, ἀντισπαστικὸν δίμετρον καλλήκλον, ἥτοι ἐφθημιμέρες, ὃ καλεῖται γλυκάνειον· τὸ ιβ, ὅμοιον· τὸ ιγ, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον· τὸ ιδ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον, ἔχει δὲ παῖωνα δεύτερον ἀντὶ ἰωνικῆς.) ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς περὶ ἀνταγράφος τίθεται ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῆς ἀντιστροφῆς κορωνίς. ἐξόντων γὰρ τῶν ὑποκριτῶν καὶ τῶν χορευτῶν εἰσιόντων, κορωνίς τίθεται, καὶ αὖθις τῶν χορευτῶν ἐξόντων καὶ τῶν ὑποκριτῶν εἰσιόντων ἡ αὕτη κορωνίς τίθεται.

655. Απανθ' ὁ μακρ.] Συγνηματικὴ αὕτη περίοδος εἴχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων μζ. ὧν τελευταῖος, Πύθοισθε καὶ νῦν δυστυχῶ σείσωμένον. εἴτα κορωνίς.

702. Εφριξ' ἐν ἔρωτι] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται καλὰ σχέσιν, ὡς εἰρηται. ἔστι δὲ τὸ ἄσμα μιᾶς στροφῆς. τα δὲ κῶλα τῆς στροφῆς, ιδ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τὸσαῦτα. τὸ α, ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκαλλήκλον.

ληκίων, ἐπιμεμιγμένον ἀναπαίσω κ' χορείῳ· τὸ β, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ γ, ἀναπαισικὸν πενθημιμερές· τὸ δ, ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἀνακρέντειον· τὸ ε, ἀντισπαστικὸν φαλαίκειον, τρίμετρον κατὰ ληκλικόν· τὸ ς, χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ ζ, δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον (κατὰ μονοποδίαν γὰρ μετρεῖται)· τὸ η, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος κ' χοριάμβου. τῆτο δὲ κ' ἀναπαισικὸν δύναται εἶναι δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ θ, ἱαμβικὸν πενθημιμερές· τὸ ι, χοριαμβικὸν ὅμοιον τῷ ς· τὸ ια, ἱαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ ιβ, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ ιγ, ἰωνικὸν δίμετρον κατὰληκλικόν· τὸ ιδ, προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ ἐπιχοριαμβικόν, ἐκ συζυγίας ἱαμβικῆς, χοριάμβου, κ' ἱαμβικῆς αὐθις συζυγίας κατὰληκτικῆς, ἥτοι βακχείῃς. εἴτα ἐπὶ μὲν τῇ γροφῇ παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῇ ἀντιστροφῇ, κορωνίς.

716. Ελυσε γάρ] Ἀντιστροφή κώλων ιδ.

730. Ἄνδρες φίλ.] Ἡ συστηματικὴ αὕτη περίοδος, κ' οἱ ἐξῆς ἅπαντες εἵχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ριζ. ὦν τὸ μὲν ιθ κώλων, ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον· ὃ δὲ τελευταῖος, τὰ δ' ἄλλ' ἐν ἄλλ' τοῖς κατὰ μῦθισοις. εἴτα κορωνίς.

877. Πῶν πόν.] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα, ὡς εἴρηται· ἐπὶ δὲ τὰ παρόντα κατὰ σχέσιν. τὸ δὲ προκείμενον τῆτο σύστημα καλεῖται προῶδος. ἐπὶ δὲ κώλων κ' εἰχῶν ἱαμβικῶν ια' ὦν τὰ πρῶτα δύο δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ ς κ' τὸ η, μονόμετρα κατὰληκτικά· οἱ δὲ λοιποὶ εἵχοι, τρίμετροι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

888. Τίς ἂν δή μοι.] Ἡ παρῆσα γροφή, κώλων ἐστὶ ιγ. τὸ α, ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἥτοι ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτε πρῶτον (οἰκίης γὰρ τῷ μέτρῳ)· τὸ β, παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων τετάρτων· τὸ γ, ἰωνικὸν δίμετρον κατὰληκλικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐκ παίωνος δευτέρου, κ' τροχαϊκῆς συζυγίας κατὰληκτικῆς· τὸ δ, χοριαμβικὸν δίμετρον κατὰληκλικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές· τὸ ε, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ὃ καλεῖται δογμαϊκόν· τὸ ς, ὅμοιον τῷ δ'· τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται γλυκάκειον, ἐκ διιάμβου κ' ἀντισπαστῶ· τὸ η, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον· τὸ θ, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτε δευτέρου· τὸ ι, προκελευσματικὸν δίμετρον κατὰληκλικόν, περὶ ὃ εἴρηται ἐν τῷ χορῷ τῷ, Ω κλεινὰ Σαλαμῖς (ἐχρήσατο κ' τῷ ποδὶ ἐν ταῦθα, διὰ το ταχὺ ἐμπέπειν τὰ χαλεπὰ· κ' ἐν τῇ ἀντιστροφῇ, διὰ το ταχὺ τῷ χρόνῳ)· τὸ ια, ἀντισπαστικὸν φερεκράτειον ἐξ ἐπιτρίτε τρίτου· τὸ ιβ, ὅμοιον τῷ η'· τὸ ιγ, ἱαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος· εἴτα παράγραφος κ' διπλαί.

901. Ἰώ μοι μοι.] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μὲν πρὸς τὴν γροφὴν, ὅμοιον δὲ τῷ μετὰ τὴν ἀντιστροφήν ταύτης ἑτέρῳ συήματι, ἧς ἡ ἀρχὴ, Εμῆλλες δὴ τάλας, κώλων κ' εἰχῶν θ' ὦν τὸ πρῶτον κ' τρίτον ἀντισπαστικά μονόμετρα ἀκατάληκτα ἐπιτρίτε ἔχοντα πρῶτον ἀντισπαστῶ·

τὸ ζ. ἱαμβικὸν μονόμετρον καλαληκλικόν· οἱ δὲ λοιποὶ, ἱαμβικοὶ τρίμετροι. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφος.

910. Ω μοι ἔμῳ] Ἡ παρῆσα γροφή, κώλων ἐστὶ ε. τὸ α, χοριαμ-
δικὸν ἡμιόλιον· τὸ β, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον· τὸ τρίτον, ἀντι-
σπαστικὸν ἡμιόλιον· τὸ δ, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκαλαληκλικὸν δοχ-
μαϊκὸν ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης· τὸ ε, ὅμοιον τῷ τρίτῳ, ἐξ ἐπιτρίτης δευτέρας·
εἴτα παρὰ γράφος καὶ διπλαῖ.

915. Ως ᾧδε] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μὲν πρὸς τὴν γρο-
φὴν, ὅμοιον δὲ τῷ μείᾳ τὴν ἀντιγροφὴν ταύτην ἐτέρῳ συστήματι, ἧς ἡ ἀρχὴ,
Ωμοι ἀναληγῶν, γίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων τεσσάρων. ἐπὶ τῷ τέλει
παρὰ γράφος.

919. Ωμοὶ ἔμᾱς] Ἡ παρῆσα γροφή κώλων ἐστὶν ἡ· τὸ α, χοριαμ-
δικὸν ἡμιόλιον. τὸ β, ὅμοιον· τὸ γ, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτης
πρώτης· τὸ δ, ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκαλαληκλικόν, τὴν τετάρτην ποδὸς ἀναπαί-
σιν· τὸ ε, ὅμοιον δίμετρον καλαληκλικόν ἥτοι ἐφθημιμερές, τὴν πρώτην ποδὸς
ἀναπαίσιν· τὸ ς, ἱαμβικὸν μονόμετρον βραχυκαλαληκλικόν· τὸ ζ, ἀντισπα-
στικὸν δίμετρον καλαληκλικόν φερεκράτειον ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης· τὸ η, ἰωνι-
κὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δευτέρας καὶ ἰωνικῆς βραχυκαλαληκλικῆς
ἥτοι ἡμισέως. εἴτα παρὰ γράφος καὶ διπλαῖ.

927. Οὔτοι θεα.] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μὲν πρὸς τὴν
γροφὴν, ὅμοιον δὲ τῷ μείᾳ τὴν ἀντιγροφὴν ταύτην ἐτέρῳ συστήματι, ἧς ἡ
ἀρχὴ, Ἡ εἰ κελαιώπαν, γίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων δέκα. ἐν τῷ τέλει
παρὰ γράφος.

937. Εμελλες δὲ τάλ.] Ἡ ἀντιγροφὴ αὕτη τῆς πρώτης ἐστὶ γροφῆς,
ἧς ἡ ἀρχὴ, Τίς ἀνδρῶν μοι. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη ἰγ. τὸ μέντοι δευ-
τερον κώλων τὸ, Ποτὲ χρόνῳ, ἐν ἡλλακτικῇ παρὰ ἡμῶν, ἢ ἡ ὅμοιον τῷ τῆς
γροφῆς. (ἔτω γὰρ ἄμεινον γράφειν ἢ ὥσπερ ἦν πρότερον, μηδαμῶς ἀρμόζον
τῷ μέτρῳ) ὥσαύτως καὶ ἐν τῷ ὑτέρῳ προστεθὴ τὸ Ἀχιλλέως ἀρμοδίως,
ἢ ἡ ὁμοίος ὁ γίχος τῷ τῆς ἀντιγροφῆς· ἱαμβὸς γὰρ ὀφείλει εἶναι τέλει
ὁ παρῶν γίχος. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παρὰ γράφος, ὡς εἰρηλαί.

950. Ἰώ μοι μοι] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μὲν πρὸς τὴν
ἀντιγροφὴν ταύτην, ὅμοιον δὲ τῷ μείᾳ τὴν α γροφὴν κειμένῳ συστήματι, ἧς
ἡ ἀρχὴ, Τίς ἀνδρῶν μοι, κώλων καὶ γίχων ἰσομέτρων ἐκείνῳ. ἐπὶ τῷ τέλει
μόνη παρὰ γράφος.

959. Ωμοὶ ἀναλ.] Ἡ ἀντιγροφὴ αὕτη τῆς β ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ,
Ωμοὶ ἔμῳ νόσων. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη πέντε, ἥτοι ἰσομέτρων. ἐπὶ
τῷ τέλει μόνη παρὰ γράφος.

964. Οὐκ ἀντὰδ.] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ μείᾳ τὴν δευ-
τέραν γροφὴν συστήματι, ἧς ἡ ἀρχὴ, Ωμοὶ ἔμῳ νόσων, γίχων ἱαμβικῶν
τριμέτρων δ.

968. Ἡ εἰ κελαι.] Ἡ ἀντιγροφὴ αὕτη τῆς τρίτης ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ
ἀρχὴ, Ωμοὶ ἔμᾱς ἄτας. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη ὀκτώ, ἥτοι ἰσομέτρων.
τὸ

τὸ μέντοι ἔδομον κῶλον τὸ, Ξὺν διπλοῖ βασιλέες, ἔτω χρὴ γράφειν, ἵν' εἴη ὅμοιον τῷ τῆς γροφῆς ἔδομον. ἐπὶ τελευταίᾳ κῶλῳ κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν ἢ ἔξω νενευκῖα διπλῇ· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει, ὁμοίως ἢ αὐτῇ, δηλοῦσαι τέλος σχεῖν τὰ ανταποδιδύμενα, ὡς εἴρηται.

976. Οἶδ' ἔν] Συστήμα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μὲν πρὸς τὴν ἀντιστροφὴν ταύτην, ὅμοιον δὲ τῷ μετὰ τὴν γροφὴν τὴν τρίτην συστήματι, ἧς ἢ ἀρχῇ, Ὡμοι ἐμᾶς ἄτας, εἰχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἰ. εἴτα παρὰ γραφός.

986. Πρὸς ταῦτ.] Οἱ μετὰ τὰ προειρημένα συστήματα ἔτοι εἰχων ἱαμβικοί εἰσι τρίμετροι ρηξ. ὣν τελευτῇ, Ἀνδρὸς ματαίᾳ φλαυρ' ἔπη μυθωμένᾳ· μετὰ δὲ τὸν τρίτον εἰχων, κῶλον μονόμετρον· καὶ μετὰ τὸν κζ, ἔτερον κόμμα. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφός.

1182. Εἰσαι] Συστήμα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ἀναπαιστικῶν ἰ. ὦν τὰ δ, δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ ε, κατὰληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές.

1187. Καὶ μὲν] Ἡ συστηματικὴ αὕτη περίοδος, εἰχων ἐστὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτον ιζ, ὦν τελευταῖος, Τάφῃ μεληθεὶς τῷδε, καὶ μηδεὶς ἔα. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Οἶμοι] Μονόμετρον βραχυκατάληκτον.

1204. Τίς ἄρα νέατος.] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται. ἔτι δὲ τὸ παρὸν ἄσμα δύο γροφῶν. τῆς πρώτης γροφῆς τὰ κῶλα ζ, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον τῷ πρώτῳ ἐξασυλλάβῃ (διαλύονται γὰρ καὶ αἱ δύο μακρὰι πολλάκις τῶν τοιούτων ποδῶν· τῷ δὲ ἑτέρῳ καθαρῷ καὶ συλλαβῇ) τὸ β, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆ ἀπ' ἐλάσσονος παίωνος· τρίτῃ καὶ συλλαβῇ· τὸ γ, χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτης δευτέρας, καὶ χοριάμβου· τὸ δ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἡμιόλιον, ἐπιτρίτον πρῶτον ἔχον ἀντὶ ἀντισπάσας· τὸ ε, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον, ὑπερχατάληκτον, ἦτοι πενθημιμερές· τὸ ς, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆ καὶ δισποινδείας (ἀλλὰ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον ἑδαμῶς ἐστὶν ὅμοιον τούτῳ. συγκαίεται γὰρ ἐκ διτροχαίης καὶ διιάμβου· καὶ, οἶμαι, ὡς ἐπίτηδες τῷ ὁ ποιητὴς πεποίηκεν, ἵνα μή τις αὐτῷ μέμφηται ὡς ὀκλήσῃμω συζυγία χρωμένῳ ἐν ἰωνικοῖς. εἴθε ἐπίασῃμω ἢ ἐξασῃμω ἢ πεντασῃμω χρωῖνται) τὸ ζ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ὑπερχατάληκτον ἐξ ἰωνικῆ, καὶ ἐπιτρίτης δευτέρας καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε γροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παρὰ γραφός συνήδως.

1211. Οφέλε] Ἀντιστροφὴ κῶλων ζ.

1218. Κεῖται ἔτε] Τῆς δευτέρας ταύτης γροφῆς τὰ κῶλα ια· καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ πρῶτον, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, ἢ ἐπιωνικόν, δίμετρον κατὰληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές ἐξ ἐπιτρίτης δευτέρας καὶ ἰωνικῆ κατὰληκτικῆς· τὸ ς, χοριαμβικὸν καθαρὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ δύο χοριάμβων· τὸ γ, ὅμοιον δίμετρον ὑπερχατάληκτον καθαρὸν ἐκ χοριάμβων·
b τὸ

τὸ δ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος καθαρὸν δίμετρον ὑπερχαλῶδες· τὸ ε, ὁμοίον τῷ δευτέρῳ· τὸ ς, ὁμοίον τῷ τ· τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερχαλῶδες σαπφικόν, ἐξ ἀντισπάσεως καὶ διὰ μὲν καὶ συλλαβῆς· τὸ η, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, κλεομαχείον, δίμετρον ἀκαλῶδες, ἐξ ἰωνικῆς καὶ ἐπιτρίτης δευτέρης· τὸ θ, ἰωνικὸν δίμετρον χαλῶδες, ἥτοι ἐφθήμερες ἐκ παίωνος· τὸ ι, χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκαλῶδες, ἐκ χοριαμβῆος καὶ διὰ μὲν· τὸ ια, χοριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερχαλῶδες, ἥτοι πενθήμερες. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τροφῆς συνήθως παρὰ γράφος· ἐπὶ δὲ τῷ τῆς ἀντιτροφῆς, κορωνίς.

1239. Καὶ μὴν ἰδὼν] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι, καὶ οἱ ἐξῆς σχοιογράφοι εἰσι τρίμετροι ροθ. ὡς τελευτῇ, Πράσσειν τὰς ἡμέρας, εἰμ ἐπαινήσας τὸ σόν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν προσώπων παρὰ γράφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

1419. Αἷς ἤδη γὰρ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώλων ἀναπαιστικῶν ις. ὡς τὰ ιδ, δίμετρα ἀκαλῶδες· τὸ ζ, μονόμετρον· τὸ δὲ ις, δίμετρον χαλῶδες, ἥτοι ἐφθήμερες. εἴτα παρὰ γράφος.

1435. Ἡ πολλὰ βε.] Σύστημα ἐπωδικὸν ἐν ἐκθέσει τῷ δράματι κώλων ἀναπαιστικῶν τριῶν. ὡς τὰ δύο, δίμετρα ἀκαλῶδες· τὸ δὲ τρίτον, χαλῶδες, ἥτοι ἐφθήμερες· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἢ περατῆσα τὸ δράμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

Μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς ἐν τῇ Ηλέκτρᾳ.

Vers. 1.

Ω

ΤΟΥ γρατ.] Ἡ εἰσθεσις τῷ δράματι ἐκ συστηματικῶν ἐστὶ περιόδων· οἱ δὲ εἵκοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, πδ. ὡς τελευτῇ, Νίκη τ' ἐφ' ἡμῶν καὶ κράτος τῶν δρωμένων. κατ' εἰσβολὴν

δὲ μετὰ τὸν ος εἵχον, κῶλον ἐφθήμεμερὲς ἀντισπαστικόν. ἐξῆς ἡ κορωνὶς ἐξίστανται τῶν ὑποκριτῶν.

86. Ω φάος ἀγνόν] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται συστηματικὰ ἐξ ὁμοίων, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὰ κῶλα τῶ ὅλῳ συστήματος, λδ. ὡς τὸ α, δακτυλικόν τρίμετρον· τὸ β, ἀναπαιστικόν διμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ γ καὶ δ, δακτυλικά ἐφθήμεμερῇ· τὰ ἐξῆς ιβ, ἀναπαιστικά διμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ιγ, ὅμοιον κατὰληκτικόν· τὸ ἐξῆς τέττε, δακτυλικόν τετράμετρον· τὸ ἐξῆς αὐτίς τέττε, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ· τὸ ἐξῆς τέττε, ὅμοιον τῷ τρίτῳ· τὰ ἐξῆς, ἀναπαιστικά πάντα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παρὰ γράφος· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῷ τέλει.

120. Ω παῖ παῖ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι παῖσαι καλεῖνται ἀλλοιόγραφα, ὡς εἴρηται· εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ σχέσιν. ἡ παρεῖσα δὲ γροφὴ κῶλον ἐστὶν .η. ὡς τὰ πρῶτα δύο δακτυλικά ἐφθήμεμερῇ· τὰ δὲ ἐξῆς τρία

ἀναπαιστικά διμετρα ἀκατάληκτα· τὸ ε, ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τὸ δι-
τὲς ποδὸς χορείῃ· τὸ ζ, ἀναπαιστικὸν μονόμετρον· τὸ η, ἀντισπαστικὸν
διμετρον ὑπερκατάληκτον σαπφικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος καὶ
διπλαῖ.

128. Ω γένεθθα γενν.] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ὅμοιον
τῷ μετὰ τὴν ἀντιγραφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Νήπιος ὅστις. ἐστὶ δὲ κ, τὸτο
κατὰ σχέσιν, κῶλων δὲ θ, ὧν τὸ α, ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές· τὰ δὲ ἐξῆς
θ, ἀναπαιστικά διμετρα ἀκατάληκτα· (εἰ δὲ βάλει, δακτυλικὰ τετράμετρα)
τὸ ε, ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές· (εἰ δὲ βάλει, δακτυλικόν) τὸ ζ, ἀνα-
παιστικὸν διμετρον ἀκατάληκτον εἰς δυσύλλαβον· τὸ η, ἰαμβικόν, ἐφθημι-
μερές· τὸ θ, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει συνήθως παραγράφος
μόνη.

137. ΑΛΛ' ἔτοι τόν γ'] Ἡ ἀντιγραφὴ αὕτη τῆς ἀνω ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ
ἀρχὴ, Ω παῖ παῖ. ἐστὶ δὲ κῶλων η, ὁμοίων κατὰ πάντα ἐκείνη. ἐπὶ τῷ
τέλει ἔ τὰ αὐτὰ κεῖται σημεία, ἀλλὰ μόνη παραγράφος.

145. Νήπιος ὅστις] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ μετὰ τὴν γρο-
φὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Ω γένεθθα. ἐστὶ δὲ κῶλων ὁμοίων ἐκείνῳ, θ. εἰ
δὲ τὸ πρῶτον κῶλον ἐν ἐκείνῳ μὲν ἐξ ἄλλων ποδῶν σύκειται, τὸτο δὲ ἐξ
ἐτέρων, ὅθεν θανυμαζόν· τῷ γὰρ αὐτῷ εἰσὶ μέτρα κ' ἔτοι κἀκεῖνοι. ἐπὶ τῷ
τέλει μόνη παραγράφος.

154. Οὔτοι σοί.] Ἡ γροφὴ αὕτη μονόστροφός ἐστιν, ἀντιγραφὴν μὴ
ἔχουσα· κ' ἐστὶ κῶλων ζ. τὸ α, σπονδειακὸν ἐφθημιμερές, ἥτοι δακτυλικόν
ἐκ σπονδειαῶν· τὸ β, ἰαμβικὸν διμετρον βραχυκατάληκτον τὸν πρῶτον ἔχον
πόδα χορείῳ· τὸ γ, ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως ἐκ χορείῃς ἀρχο-
μένης, κ' τροχαϊκῇ ἰθυφαλλικῇ· τὸ δ, ὅμοιον, τῆς ἰαμβικῆς βάσεως ἐκ
δακτύλου ἀρχομένης ἐν τέτῳ· τὸ ε, δακτυλικὸν πενθημιμερές· τὸ ε, ἰαμ-
βικὸν ἐφθημιμερές, τὸ δευτέρῃ ποδὸς χορείῃ· τὸ ζ, ὅμοιον, τὸ δευτέρῃ
ποδὸς ἀναπαίσει· ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος μόνη.

161. Οἷσιος ὄν] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μονόστροφον,
κῶλων ιγ, ὧν τὸ α, ἰαμβικὸν διμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ πρῶτον ποδὸς
δακτύλου· τὸ β, ὅμοιον· τὸ γ, δακτυλικὸν τετράμετρον· τὸ δ, ἰαμβικὸν δι-
μετρον ἀκατάληκτον, τὸ πρῶτον ποδὸς δακτύλου· τὸ ε, ἀντισπαστικὸν τρίμε-
τρον βραχυκατάληκτον· τὸ ε, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν· τὸ ζ, ἰαμβικὸν δι-
μετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ η, τὸ θ κ' ι, κ' ια, ὅμοια τῷ τρίτῳ· τὸ ιβ,
ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον· τὸ ιγ, ἀντισπαστικὸν διμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐπὶ
τῷ τέλει μόνη παραγράφος.

174. Θάρσει μοι] Καὶ αὕτη ἡ γροφὴ μονόστροφός ἐστιν, ἀντιγραφὴν μὴ
ἔχουσα· κ' ἐστὶ κῶλων ια. τὸ πρῶτον, ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές· τὸ β,
ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος διμετρον ἀκατάληκτον· τὸ γ κ' τὸ δ, ἰωνικά τρίμετρα
κατάληκτικά ἐκ παίων· πρῶτον ἀντὶ ἰωνικῷ, ἐπιτρίτῃ τρίτῃ κ' βακχεῖᾳ,
ἡ ἀμφιβαρῆος· τὸ ε, ἀναπαιστικὸν ἢ δακτυλικὸν πενθημιμερές· τὸ ε, ἀνα-
παιστικὸν ἐφθημιμερές· τὸ ζ, ἰαμβικὸν διμετρον ἀκατάληκτον· τὸ η, ἰωνικὸν
διμετρον

δίμετρον καλαλληλικόν ἐκ παίων· πρώτη ἀντὶ ἰωνικῆς, ἢ ἐπιτρίτης καλαλληλικῆς· τὸ θ, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές Εὐριπίδειον· τὸ ι, δακτυλικὸν τετραμέτρον· τὸ ια, ἀναπαισικὸν δίμετρον ὑπερκαλάλληλον, ἔχον τὸν δεύτερον πόδα προκελευσματικόν, ἥτοι τετραδραχυν. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφὸς μόνη.

185. Αλλ' ἐμὲ μὲν] Σύστημα ἕτερον ἀνομοιομερές μονότροπον, κώλων ι. τὸ πρῶτον, παίωνικόν δίμετρον καλαλληλικόν, ἐκ παίων· πρώτη κ' τετάρτη καλαλληλικῆς· τὸ δεύτερον, ὅμοιον, ἐκ παίων· τετάρτη κ' βακχίαι· τὸ τρίτον, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκαλάλληλον, τῷ πρῶτῳ πόδῳ χορείαι· τὸ τετάρτον, τροχαϊκὸν μονόμετρον· τὸ ε, τὸ ς, τὸ ζ κ' τὸ η, δακτυλικὰ τετράμετρα· τὸ θ, ἀντισπασικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτης πρῶτης· τὸ ι, ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκαλάλληλον. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφὸς μόνη.

195. Οἰκτρά] Ἡ τροφή αὕτη κατὰ σχέσιν ἐστίν. (ἔχει γάρ κ' ἀντιστροφήν, κ' ἐστὶ κώλων η) τὸ α, δακτυλικὸν ἢ ἀναπαισικὸν ἐφθημιμερές· τὸ β, ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκαλάλληλον, ἢ δακτυλικὸν τετράμετρον· τὸ γ, ὅμοιον, ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκαλάλληλον· τὸ δ, τὸ ε, τὸ ς κ' τὸ ζ, ὅμοια, ἀναπαισικὰ δίμετρα· τὸ η, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκαλάλληλον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικόν. ἐξῆς παρὰ γραφὸς κ' διπλαῖ, ἔσω νενευκυῖα διὰ τὴν ἀταπόδοσιν, κ' ἐξω.

203. Ω πασῶν κείνα] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ὅμοιον τῷ μετὰ τὴν ἀντιστροφήν συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή, Ἐν δεινοῖς ἡγεκάσθην· ἐστὶ δὲ κώλων ιβ. τὸ πρῶτον ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκαλάλληλον (εἰ δὲ βάλῃ, δακτυλικὸν τετράμετρον)· τὸ β, ὅμοιον, ἐφθημιμερές· τὸ γ, ὅμοιον τῷ α· τὸ δ, ἀναπαισικὸν μονόμετρον· τὸ ε, δακτυλικὸν πενθημιμερές· τὸ ς, ἀναπαισικὸν δίμετρον ἀκαλάλληλον, ἰαμβικὸν ἔχον τὸν α πόδα, ἐν δὲ τῷ β, συνίξῃσιν· τὸ ζ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ἐκ παίων· πρώτη κ' ἰωνικῆς· τὸ η, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές Εὐριπίδειον, τὸν πρῶτον ἔχον πόδα χορείον· τὸ θ, ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς κ' ἰαμβικῆς βάσεως· τὸ ι, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκαλάλληλον, τὸν πρῶτον ἔχον πόδα δακτυλικόν· τὸν δὲ β, χορείον· τὸ ια, ὅμοιον τῷ α, δακτυλικὸν τετράμετρον· τὸ ιβ, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκαλάλληλον. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφὸς μόνη.

215. Φράξ μὴ] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς αὐτῆς εἰς τροφῆς, ἥς ἡ ἀρχή, Οἰκτρά μὲν νόσοις. ἐστὶ δὲ κώλων η, ὁμοίων κατὰ πάντα ἐκείνη. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφὸς μόνη.

223. Ἐν δεινοῖς] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ μετὰ τὴν ἀντιστροφήν συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή, Ω πασῶν. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνῳ ιβ. εἰ δὲ τίνα τῶν κώλων ἐνηλλαγμένους ἔχει τῆς πόδας, ἀλλὰ τῇ αὐτῇ ὄντος μέτρῳ, ὅθεν πρὸς τὸ μέτρον ἀντίστανται. Ἐχρή δὲ γράφειν, Ἐν δεινοῖς ἡγεκάσθην ἐν δεινοῖς· περισσὸν γάρ ἐστι πρὸς τὸ τῇ α συστήματι κώλων· ἀλλ' Ἐν δεινοῖς ἡγεκάσθην δὴ· δίμετρον γὰρ ὑφαίλει εἶναι τὸτο ὥσπερ κακίον.

235. ΑΛΛ' ἔν' ὑνοία] Στροφή ἑτέρα μόνοςτροφος κώλων γ' ἔστι δὲ ἀνα-
παιγικά ἐφθημιμερῆ, ἢ δακτυλικά. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφὸς μόνη.

238. Καὶ τί μέτρον] Σύστημα ἕτερον ἐπωδικὸν πασῶν τῶν στροφῶν καὶ
τῶν συστημάτων, κωλ. ιε. τὸ α, δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον. τὸ
β, τὸ γ, τὸ δ, τὸ ε, ὅμοια. τὸ ζ, ἀναπαιγικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.
τὸ ζ, ὅμοιον. τὸ η, χοριαμδικὸν ἡμιόλιον τὸ θ καὶ τὸ ι, ὅμοια τῷ η' τὸ
ια, τροχαϊκὸν πενθημιμερές· τὸ ιβ, ὅμοιον τὸ ιγ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης καὶ ἰαμβῶν (εἰ δὲ βάλῃ, τροχαϊκὸν ἐφ-
θημιμερές, τῷ δευτέρῃ ποδὸς δακτύλῳ) τὸ ιδ, ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ
ιε, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ, ὡς εἴρηται.

253. Εγὼ μὲν ὦ] Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι εἴχων εἰσὶν ἰαμβικῶν
τριμέτρων ἀκατάληκτων σκα. ὧν τελευταῖος, Δοκῶ με πείραν τῆς τοιμῆ-
σιν ἔτι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

474. Εἰ μὴ ἐγὼ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικά·
ἐπωδικὰ δὲ ἔστιν (ὡς εἴρηται) ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνάμοιον τι ἐπιφέρειται. ἔστι δὲ
τὸ παρὸν εἶδος, τριάς ἐπωδική· τῆς παρέρσης δὲ στροφῆς τὰ κῶλα ις' καὶ
τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, χοριαμδικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον,
ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐξ ἐπιτρίτης τρίτης ἀντὶ χοριαμβῶν καὶ ἀναπαίγῃ· τὸ δεύ-
τερον ὅμοιον ἐκ χοριαμβῶν καθαρῶν καὶ μολοσσῶν (εἰ δὲ βάλῃ, δακτυλικὸν
τριμέτρον) τὸ γ, χοριαμδικὸν ἡμιόλιον τὸ δ, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυ-
κατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικόν· τὸ ε, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον,
τῷ γ ποδὸς χορεῖα· τὸ ζ, ὅμοιον καθαρὸν ἰαμβικόν· τὸ ζ, τροχαϊκὸν
ἐφθημιμερές Εὐρεπίδειον· τὸ η, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ θ,
χοριαμδικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριαμβῶν καὶ βακχίῃς, ἢ ἀμφι-
τραχείας· τὸ ι, ὅμοιον τῷ ζ, τροχαϊκόν· τὸ ια, ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερ-
κατάληκτον· τὸ ιβ, τροχαϊκὸν πενθημιμερές (εἰ δὲ βάλῃ, ἀντισπαστικὸν
μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτης δ) τὸ ιγ, ὅμοιον τῷ ια· τὸ ιδ,
ὅμοιον τῷ ιβ καὶ πάντα· τὸ ιε, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκ-
τικόν, ἐξ ἰωνικῶν καὶ ἀμφιμάκρων, ἥτοι κρητικῶν (εἰ δὲ βάλῃ, ἰαμβικὸν
δίμετρον βραχυκατάληκτον, τῷ δευτέρῃ ποδὸς ἀναπαίγῃ) τὸ ις, ἰαμβικὸν
δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς,
παρὰ γραφὸς συνήθως.

490. Ηξεῖ δὲ] Ἀντιστροφή τῆς αἰῶ στροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, Εἰ μὴ ἐγὼ,
κώλων ὁμοίων ις'.

506. Ω Πέλοπος] Η ἐπὶ ποδὸς αὕτη κώλων ιβ. τὸ α, παιωνικὸν δίμε-
τρον ἀκατάληκτον, ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐκ παιώνων πρώτης καὶ παλιμβάκ-
χείας· τὸ β καὶ γ, ὅμοια, πλὴν τὸ β μὲν μολοσσὸν ἔχει ἐν τῇ δευτέρᾳ
συζυγίᾳ· τὸ δὲ γ, κρητικόν, ἥτοι ἀμφιμακρὸν οἰκείον τῷ μέτρῳ· τὸ δ,
τροχαϊκὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ε καὶ τὸ ζ, ὅμοια τῷ δευτέρῳ· τὸ ζ,
δακτυλικὸν πενθημιμερές ἐκ σπονδαίων (εἰ δὲ βάλῃ, ἀντισπαστικὸν μονόμε-
τρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτης τρίτης καὶ συλλαβῆς, ὃ καλεῖται δοχμαϊ-
κόν) τὸ η, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές (εἰ δὲ βάλῃ, ἀντισπαστικὸν φερεκράτειον
δίμετρον

διμετρον καλαηκλικόν ἐξ ἐπιτρίτε τετάρτη κ' κρητικῇ τὸ θ, ἱαμβικόν διμετρον βραχυκατάληκτον τὸ ι, τροχαϊκόν ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ ια, ἱαμβικόν ἐφθημιμερές· τὸ ιβ, ὅμοιον τρίτῳ. ἐξῆς συνήθως κορωνίς κ' παραγράφος.

518. Ανεμμένη μὲν] Αἱ μόνοςτροφοὶ αὗται περίοδοι, εἴχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων τζ. ὦν τελευτῇ, Λύπη δ', ἐάν ζῷ τῷ βίῃ δ' ὅδεῖς πόθος. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παραγράφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

825. Πῦ ποτε κεραυνοί] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται· ἐσχημάτιζαι δὲ ἡ παρῆσα γροφὴ κ' ἀντιστροφὴ τρόπων ἕτερον. ἢ γὰρ ἐν συνιστά ταύτην πρόσωπον, ἀλλὰ δύο κατὰ τὸν ἀμοιβαῖον τρόπον. εἴτι δὲ ἡ πρώτη γροφὴ, κῶλων ιβ, κ' ἀντιστροφὴ, τασσταν. τὸ πρῶτον ἱπποδικόν διμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίων αὖ πρώτῃ ἰωνικῇ ἀπὸ μείζονος, κ' συλλαβῆς· τὸ β, χοριαμβικόν διμετρον καλαηκλικόν ἐκ χοριάμβου κ' δακτυλῆ· τὸ γ, ἰωνικόν ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος κ' ἡμίσεος· τὸ δ, ὅμοιον τὸ ε, ἰωνικόν ἀπ' ἐλάττω· μονόμετρον· τὸ ε, ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος διμετρον καλαηκλικόν ἐξ ἰωνικῆ κ' μολοσσῶ· τὸ ζ, ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος τριμέτρον βραχυκατάληκτον, ἐκ β ἰωνικῶν κ' συλλαβῶν β· τὸ η, ἀντισπαικόν διμετρον καλαηκλικόν φερεκράτειον, ἐξ ἐπιτρίτε τετάρτη κ' βακχείῃ· τὸ θ, ἰωνικόν ἀπ' ἐλάττω διμετρον καλαηκλικόν ἐξ ἰωνικῆ κ' ἀναπαίσεως· τὸ ι, χοριαμβικόν διμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ δύο χοριάμβων· τὸ ια, χοριαμβικόν μονόμετρον· τὸ ιβ, χοριαμβικόν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου κ' ἡμίσεος. εἴται ἐπὶ τῇ α, γροφῇ κ' ἀντιστροφῇ, παραγράφος συνήθως.

840. Οἶδα] Ἀντιστροφὴ τῆς ἀνω γροφῆς κῶλ. ιε.

855. Δειλαία] Ἡ παρῆσα γροφὴ κῶλων ἐστὶ ι, κ' ἡ ἀντιστροφὴ, τασσταν· τὸ α, περιδικόν (ἐκ τροχαϊκῆς γὰρ κ' ἱαμβικῆς σύκειται συζυγίας, κ' καλεῖται τῷτο περιόδος) τὸ β, δακτυλικόν τετράμετρον ἀκατάληκτον· τὸ γ, ὅμοιον· τὸ δ, εἰ μὲν ἀρχαίαν γράφει, δακτυλικόν ἐστὶν ἐφθημιμερές, ἐκ σπονδαίων (τοιαῦτον γὰρ ἐστὶ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον) εἰ δ' Ἀχαιῶν, ἀντισπαικόν ἐστὶ διμετρον καλαηκτικόν ἐκ δισπονδαίου κ' βακχείῃ· ἐν δὲ τῷ κῶλῳ τῆς ἀντιστροφῆς, μολοσσὸν ἀντὶ βακχείῃς ἔλαβε. τὸ ε, χοριαμβικόν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου κ' ἡμίσεος· τὸ ε, ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτε β· (εἰ δὲ βάλει, ἰωνικόν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτε κ' ἰωνικῆ ἡμίσεος) τὸ ζ, παιωνικόν ἡμιόλιον ἐκ παίων δ, κ' ἡμίσεος· τὸ η, ἱαμβικόν διμετρον ἀκατάληκτον· τὸ θ, ἀναπαικτικόν μονόμετρον· τὸ ι, χοριαμβικόν διμετρον καλαηκτικόν, ἐκ χοριάμβου κ' βακχείῃ. εἴται ἐπὶ μὲν τῇ γροφῇ παραγράφος, ἐπὶ δὲ τῇ ἀντιστροφῇ κορωνίς μόνη.

877. Ὑφ' ἡδονῆς τοι] Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι εἴχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων εφζ. ὦν τελευτῇ, Ἡδὴ βεβήκης, τὰμ' ἐπαινήσεις ἔπη. μετὰ δὲ τὸν εφ, κομμα μονοσύλλαβον, Φεῦ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1064. Τί τῆς ἀνωθεῖ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν ὡς εἴρηται· εἴτι δὲ τὸ παρὲν ἄσμα γροφῶν δύο. τῆς πρώτης γροφῆς τὰ

τὰ κῶλα β, καὶ τὰ τῆς ἀντιτροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, χοριαμεικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας χοριαμβῶν καὶ ἱάμβων τὸ β, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσθης καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας γλυκωνεῖον τὸ γ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον σαπφικόν, ἐξ ἀντισπάσθης καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς τὸ δ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆς τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ ἰωνικῆς ἡμισείας τὸ ε, ὅμοιον τῷ γ, ἔχει δὲ παίωνα γ ἀντὶ τῆς ἀντισπάσθης (εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωνος) τὸ ς, ὅμοιον τῷ β' (ἔχει δὲ ἐπίτριστον τέταρτον ἀντὶ τῆς ἀντισπάσθης) τὸ ζ, ὅμοιον καὶ πάντα τέτρω' τὸ η, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας, καὶ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάττωνος (εἰ δὲ βάλει, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές τὸν τρίτον ἔχον πῶδα ἀνάπαιστον) τὸ θ, χοριαμεικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ χοριαμβῶν, ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς τὸ ι, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτη ἀντὶ ἰωνικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπίτριττος δευτέρη (εἰ δὲ βάλει, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές τὸν πρῶτον ἔχον πῶδα ἀνάπαιστον) τὸ κδέκατον ὅμοιον τῷ δωδέκατον, ὅμοιον τῷ πέμπτῳ. ἐξῆς ἡ συνήθης παράγραφος.

1076. Οτι σφίσ'] Ἀντιτροφή τῆς ἀνω τροφῆς κῶλ. ὁμοίων β.

1088. Οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν] Ἡ παρῶσα τροφή κῶλων ἐστὶν η, καὶ ἡ ἀντιτροφή, τοσούτων. τὸ α, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπίτριττος τετάρτου, καὶ ἀντισπάσθης καὶ συλλαβῆς, ὃ καλεῖται σαπφικόν ἢ ἱππωνακτεῖον τὸ β, ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τὸ γ, χοριαμεικὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν ἐκ χοριαμβῶν καὶ μολοσσῶν. ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιτροφῆς, βακχεῖον ἔχει τὸν δεύτερον πῶδα τὸ δ, περίστροφος κατὰληκτική. (συσκευαίται γὰρ ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαϊκῆς κατὰληκτικῆς) τὸ ε, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν τὸ ς, ἱαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, καθαρὸν μὲν ἐνταῦθα, ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιτροφῆς τρίδραχυν ἔχει τὸν δεύτερον πῶδα τὸ ζ, τροχαϊκὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν Εὐριπίδειον (ἔχει δὲ τὸν πρῶτον καὶ τρίτον πῶδα τρίδραχυν) τὸ η, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ σπονδαίου εἴη δ' αὖ καὶ σινθετον, ἐκ δυοῦ ἱαμβικῶν πενθημιμερῶν συσκευαίμενον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τροφῆς μὲν παρὰ γράφους ἐπὶ δὲ τῷ τῆς ἀντιτροφῆς, κορωνὴς μόνη.

1104. Ἀρ' ὦ γυναῖκες] Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι εἶχον εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων β. ὦν τελευτῇ, Γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὁμμάτων ἀπο. μεῖα δὲ τὸν ξδ, κῶλα γ. τὸ α, ἱαμβικὸν μονόμετρον κατὰληκτικόν τὸ β, δακτυλικὸν τρίμετρον τὸ δὲ γ, ἀνάπαιστικὸν ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1245. Ἰὼ γυναῖ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι, καλεῖνται ἀλλοιοτρόφα, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς παρῶσης τροφῆς δ. τὸ α, ἀντισπαστικὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν Φαεκρατεῖον, ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ βακχεῖον (εἰ δὲ βάλει, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές) τὸ β, ἀντισπαστικὸν ὅμοιον, ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ κρητικῆς, ἥτοι ἀμφιμάκρην τὸ γ, παιωνικὸν ἡμιβλιόν, ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἱάμβων τὸ δ, ἱάμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος.

τάληκτος. εἴτα παράγραφος, καὶ ἴσω νενευκυῖα διπλῇ, διὰ τὴν ἀνταπόδο-
σιν, ἐπὶ τῷ τέλει τῶ τελευταίῳ κώλῳ. ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ, ἡ ἕξω νενευ-
κυῖα.

1249. Πάρεσμεν] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μὲν πρὸς τὴν
γροφὴν, ὁμοιομερές δὲ τῷ μείᾳ τὴν ἀντιγροφὴν ταύτην ἐτέρῳ συστήματι, ὃ
ἡ ἀρχὴ, Εὐμφοῖμι καὶ γῶ. εἴχων ἱαμβικῶν τριμέτρων δύο καὶ κώλῳ, ὁ μέσον
ἐστὶ κείμενον τῶν εἴχων. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸ ἱαμβικὸν μονόμετρον καλαληκτικόν.
εἴτα μείᾳ τὸν τρίτον εἴχων παράγραφος ἐπὶ τῷ τέλει.

1252. ΑΛΛ' ὅ] Ἡ παρῆσα γροφὴ, κώλων ἐστὶ ε. τὸ α, ἀντισπαστικὸν
ἡμιόλιον ἐκ δισπονδίας καὶ ἱάμβου· τὸ β, ὅμοιον, ἐξ ἐπιτρίτης τρίτης καὶ
σπονδίας· (εἰ δὲ βύλει, ἱαμβικὸν διμετρον βραχυκαλάληκτον) τὸ γ, ἀντι-
σπαστικὸν τρίμετρον βραχυκαλάληκτον τῷ πρώτῳ ποδὶ πιντασυλλαβῆς ἀντι-
σπασ· τῷ δὲ δευτέρῳ, ἐπιτρίτῃ δευτέρῳ· τὸ δ, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές.
τὸ ε, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον καθαρόν. εἴτα παράγραφος καὶ διπλαῖ διὰ
τὴν ἀνταπόδοσιν.

1257. Οὐα γέ] Σύστημα ἕτερον καλὰ περικοπὴν μονόστιχον, ὅμοιον τῷ
μείᾳ τὴν ἀντιγροφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Τότ' εἶδες· διὰ τῆτο καὶ ὁ ὧν
εἰταυθα ἕτερος εἴχος, ἐξεδλήθη ὡς περισσός. εἴτα παράγραφος.

1258. Οὐοτλοτοί] Ἡ παρῆσα γροφὴ, κώλων ἐστὶ ε. τὸ α, ἱαμβικὸν
μονόμετρον ἀκαλάληκτον· τὸ β, ἱαμβικὸν διμετρον βραχυκαλάληκτον, ἔχον
τὰς πρώτας πόδας χορείας· τὸ γ, δακτυλικὸν πενθημιμερές, τὸν β ἔχον
πόδα προκλεισματοικόν, ἥτοι τετράβραχυ· τὸ δ, παιωνικὸν διμετρον ἀ-
καλάληκτον, ἐκ παιωνῶν πρώτων· τὸ ε, ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυ-
καλάληκτον, τῷ πρώτῳ ποδὶ παίων· πρώτα. εἴτα παράγραφος καὶ
διπλαῖ.

1263. Εξοῖδα καὶ] Σύστημα ἕτερον καλὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ μείᾳ τὴν
ἀντιγροφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Τὰ μὲν σ' ὀκνῶ. εἴχων ἱαμβικῶν τρι-
μέτρων δύο. εἴτα παράγραφος.

1265. Ο παῖς ἐμοί] Ἡ ἀντιγροφὴ αὕτη, τῆς πρώτης ἐστὶ γροφῆς, ἥς
ἡ ἀρχὴ, Ἰὼ γοαί. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη, δ. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ
παράγραφος.

1269. Εὐμφοῖμι καὶ γῶ] Τὸ παρὸν σύστημα ὅμοιον ἐστὶ τῷ μείᾳ τὴν
πρώτην γροφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Πάρεσμεν. ἐστὶ δὲ εἴχων ἱαμβι-
κῶν τριμέτρων δύο, καὶ κώλῳ ὁμοίῳ· ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παράγραφος.

1272. Τίς δ' ἦτ' ἐν] Ἡ ἀντιγροφὴ αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ γροφῆς, ἥς
ἡ ἀρχὴ, Αλλ' ὅ τ' Ἄρτιμιν. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη, ε. ἐπὶ τῷ τέλει
παράγραφος μόνῃ.

1277. Τότ' εἶδες] Τὸ παρὸν σύστημα ὅμοιον ἐστὶ τῷ μείᾳ τὴν δευτέραν
γροφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Οὐα γέ μὲν δή. ἐστὶ δὲ μονόστιχοι ὡς κακείνη.
ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παράγραφος.

1278. Οτοπλοτοί.] Η αντίστροφὴ αὕτη, τῆς τρίτης ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχή, Οτοπλοτοί. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη, ε. πλὴν τὸ δευτερόν κώλων εἰς τὰς δύο πόδας ἔχει χορείας ὡς ἐκεῖνο· ἀλλὰ μόνον τὸν πρῶτον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος.

1283. Τὰ μὲν σ' ὀκτώ.] Τὸ παρὸν σύστημα ὁμοίον ἐστὶ τῷ μίᾳ τὴν τρίτην γροφὴν συστήματι, εἰ ἡ ἀρχή, Εξοῖδα καὶ ταῦτα· ἐστὶ δὲ εἰχων ἰαμβικῶν δυο. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος.

1285. Ἰὼ χρίνω.] Σύστημα ἕτερον ἀπομοιομερές πρὸς τὰ ἐξηθὲντα συστήματα, κώλων ζ. ὧν τὸ α, ἰαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος· τὸ β, ὁμοίως τρίμετρος καταληκτικός· (λείπει γὰρ συλλαβή) τὸ γ, ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸν πρῶτον ἔχον πόδα, παίωνα πρῶτον· τὸ δ, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ· τὸ ε, ὅμοιον τῷ γ, ὅμοιον τῷ πρῶτῳ· τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν ημιόλιον καθαρὸν. ἐν ἀρχῇ τε τοιαῦτα κώλῃ, καὶ ἐν τῷ τέλει αἱ διπλαῖ.

1294. Ω φίλαι.] Η μονόστροφος αὕτη γροφὴ, κώλων ἐστὶ ζ. τὸ α, δακτυλικὸν πενθημιμέρες· τὸ β, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάσεως καὶ ἐπιτρίτης δευτέρας· τὸ γ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτης δευτέρας, καὶ ἀμφιβραχείος· τὸ δ, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διτροχαίων δυο, καὶ ἀμφιβραχείος· τὸ ε καὶ γ, τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ ζ, χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριαμβίου, διπλάσιου καὶ βακχείου. ἐξῆς κορωνὶς μόνη ἐπισφραγίσεα οἷον τὰ προεξηθὲντα συστήματα. γροφὴ δὲ τῆτο τὸ σύστημα ὠνάμασι παρ' ἡρώων, ἐπεὶ καὶ γροφὴν ποιησαμένη Ἠλέκτρα πρὸς τὸν χορὸν ποιεῖται τὸν λόγον. ἔπειτα δὲ καὶ πρὸς τὸν Ὀρέστην.

1301. Τὰ μὲν περισσεύοντα.] Αἱ μονόστροφικαὶ αὗται περίοδοι, εἰχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ζ. ὧν τελευτῇ, Τῆς δυσσεβείας οἷα δαεῖνται δειοί· ἐξῆς κορωνὶς συνήθως.

1400. Ἰδὲθ' ὅπερ.] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν, καλεῖται κατὰ σχῆμα, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὸ ἄσμα μίας γροφῆς, τὰ δὲ κώλα τῆς γροφῆς, ζ, καὶ τὰ τῆς ἀντίστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν, ἐκ παιωνῶν τετάρτων δυο. τὸ β, ἀντισπαστικόν, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάσεως πεντασυλλαβῆς, ἐπιτρίτης δευτέρας καὶ ἰαμβίου· τὸ γ, ἰαμβος τρίμετρος καθαρὸς· τὸ δ, συνθετὸν ἐξ ἰαμβικῶν δίμετρων ἀκατάληκτον, καὶ τροχαϊκῶν μονομέτρων καταληκτικῶν· (εἰ δὲ βέλῃ, χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν ἐκ διπλάσιου δυο, καὶ ἀμφιμάκρου) τὸ ε, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, δογματικόν· τὸ γ, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ζ, ἰαμβος τρίμετρος καθαρὸς. εἴτα ἐπὶ μὲν τῇ γροφῇ παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῇ ἀντίστροφῇ, κορωνὶς μόνη.

1414. Ω φίλταται γυναῖκες.] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι, καλεῖνται ἀλλοιόστροφα. ἐστὶ δὲ τὸ παρὸν σύστημα προδικτικόν, εἰχων δὲ ἰαμβικῶν δυο. ὧν οἱ μὲν η, τρίμετροι ἀκατάληκτοι· ὁ δὲ ζ, ἰαμβικός, δίμετρος ἀκατάληκτος. εἴτα παράγραφος.

1425. Ηκεῖσ' ἀνέκτα] Ἡ παρῶσα γροφή, κώλων ἐστὶ δύο. τὸ α, ἱαμβικὸν δ. μετρον βραχυκατάληκτον· τὸ β, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τελευταίῳ κώλῳ παραγράφος καὶ διπλαῖ.

1427. Οἱ μοι τάλαιν] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, εἴχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτον, δ. εἴτα παραγράφος ἐπὶ τῷ τέλει συνήθως. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μετὰ τὴν ἀντιστροφὴν σύστημα ἑλλiptές ἐστιν, ὅπερ εἴκον ἐν τρεθείῃ ἐν ἑτέροις.

1433. Ω πόλις] Ἡ παρῶσα γροφή κώλων ἐστὶ δ. τὸ α, χοριαμβικὸν δίμετρον κατὰληκτικόν, ἐκ χοριαμβῶν καὶ ἀναπαισῶν· (εἰ δὲ βῆλει, διακλυτικὸν πενθημιμερές) τὸ β, ἀναπαισικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, δογματικόν ἐκ διῶμβῶν· (εἰ δὲ βῆλει, ἱαμβικὸν πενθημιμερές) τὸ γ, ὅμοιον τῷ πρώτῳ· τὸ δ, ἱαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον, καθαρόν. ἐπὶ τελευταίῳ κώλῳ παραγράφος καὶ διπλαῖ.

1437. Ω μοι] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν, εἴχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτον δύο. εἴτα παραγράφος.

1441. Τελὺς ἀράϊ] Ἡ παρῶσα γροφή, κώλων ἐστὶ δ. τὸ α, ἀντισπαστικὸν δίμετρον κατὰληκτικόν, ἐκ διῶμβῶν καὶ κρητικῶν, φερεκράτειον· τὸ β, χοριαμβικὸν καθαρόν ἡμιόλιον· τὸ γ, ἱαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ δ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτεω καὶ διῶμβῶν, καὶ συλλαβῆς, σαπφικόν. εἴτα παραγράφος καὶ διπλαῖ.

1445. Καὶ μὲν πάρεισιν] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν, εἴχων ἱαμβικῶν τριμέτρων, ε. εἴτα παραγράφος.

1452. Παύσασθε] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη, τῆς τρίτης ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Ηκεῖσ' ἀνέκτα· ἐστὶ δὲ κώλων δύο ὁμοίων ἐκείνη. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παραγράφος.

1454. Ω παῖδες] Τὸ παρὸν σύστημα ὅμοιον ἔχρῃν εἶναι τῷ μετὰ τὴν πρώτῃν γροφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Οἱ μοι τάλαιν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ εἴχων ἐστὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων, δ. τὸ αὐτὸ δὲ εἴχων ὁμοίων δύο, καὶ κώλων ὁμοίων πενθημιμερῶν, ὅπερ εἴκον ἐν ἑτέροις εὗροι τις. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παραγράφος.

1457. Βάτε κατ' ἀντιθύρων] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Ω πόλις. ἐστὶ δὲ κώλων τεσσάρων ὁμοίων ἐκείνη. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παραγράφος.

1461. Θάρσει· τελευτήμεν] Τὸ παρὸν σύστημα ὅμοιον ἐστὶ τῷ μετὰ τὴν β γροφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Ω μοι πέπληγμαι. καὶ ἐστὶ, ὡς καὶ ἐκεῖνο, εἴχων ἱαμβικῶν τριμέτρων δύο· ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παραγράφος.

1465. Δι' ὧτός ἄν] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη, τῆς τρίτης ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Τελὺς ἀράϊ. ἐστὶ δὲ κώλων δ, ὁμοίων ἐκείνη. αἱ δύο ἐπὶ τῷ τελευταίῳ κώλῳ διπλαῖ.

1469. Τίς οἶδεν ἱμῶν] Τὸ παρὸν σύστημα ὅμοιον ἐστὶ τῷ μετὰ τὴν τρίτην γροφὴν συστήματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Καὶ μὲν πάρεισιν οἶδε. καὶ ἐστὶν ὡς

ἐκεῖνο εἶχον ἱαμβικῶν τριμέτρων, γ. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφὸς μόνη. τὸ
δὲ καὶ τῶν ἐξῆς ἀρχὴ δοκεῖ εἶναι συστηματῶν, καὶ περιόδων, διὰ τὸ καὶ τὸ
πρόσωπον ἕτερον εἶναι. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἐξῆς πάντες εἶχοι, ἱαμβικοὶ τρίμε-
τροι ξ, ὧν τελευταῖος, Κτείνειν· τὸ γὰρ πανῶν γονι καὶ ἂν ἦν πολὺ. εἴτα
παρὰ γραφὸς.

1541. Ω σπέρμ' Ἀτρέως] Σύστημα ἐπωδικὸν ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος,
κώλων ἀναπαισικῶν τριῶν. ὧν τὰ δύο, δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ τρίτον,
κατάληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἢ περατῶσα τὸ
δράμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

15
μονος
τρίτα
λείται
ἔχει
κώλων
γὰρ τε
καὶ ἐφθ
μονόμε
δίμετρο

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

Μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς ἐν τῷ Οἰδίποδι
Τυράννῳ.

Verf. 1.

Ω

ΤΕΚΝΑ, Κάδμω] Ἡ εἰσθεῖς τῷ δράματι ἐκ
συστηματικῶν ἐστὶ περιόδων· οἱ δὲ εἵκοι εἰσὶν ἰαμ-
βικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ἐν ᾗ τὴν τελευταίαν, Σω-
τῆς δ' ἴκοιτο καὶ ὅσα παυσηνίος. ἐπὶ τῷ τέλει
κορώνης.

151. Ω Διὸς] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται μονοστροφικά.
μονοστροφικά δὲ εἰσὶν (ὡς Ἡφαιστίων φησὶν) ὅποια ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμε-
τρεῖται, καθάπερ τὰ Ἀλκαίῃς, καὶ τὰ Σαπφῶς, καὶ τὰ Ἀνακρεόντος. κα-
λεῖται δὲ καὶ μετρικὰ ἄτακτα, διότι μέτρῳ μὲν γέγραπται, ἔτε δὲ ὁμοιότητα
ἔχει πρὸς ἄλλα, ἔτε ἀνακύκλῃσιν. ἐστὶ γὰρ ἡ παρεῖσα μονόστροφος στροφή,
καὶ ὡς οὕτως. τὸ α, δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον (κατὰ μονοποδίαν
γὰρ ταῦτα μετρεῖται) τὸ β, δακτυλικὸν ὅμοιον ἰσθμιαῖον· τὸ γ, τροχαϊ-
κὸν ἰσθμιαῖον Εὐριπίδειον· τὸ δ, δακτυλικὸν τρίμετρον· τὸ ε, χοριαμβικὸν
μονόμετρον ὑπερχαλκικὸν, ἐκ χοριαμβοῦ καὶ συλλαβῆς (καὶ δακτυλικὸν αὖν εἶναι
δίμετρον) τὸ ς, προσοδικὸν δίμετρον ὑπερχαλκικὸν, ἐκ παύσης διεντέρου
αὐτῇ

ἀντὶ ἰωνικῆς, χοριάρμυς καὶ συλλαβῆς· τὸ ζ, δακτυλικὸν πενθήμεμερές· τὸ
 η, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάσσεως καὶ συλλαβῆς·
 τὸ θ, ὅμοιον τῷ ζ· τὸ ι, προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰω-
 νικῆς ἀπὸ μείζοντος, χοριάρμυς καὶ ἡμίσεος ἰωνικῆς· τὸ ια, ὅμοιον τῷ τε-
 τάρτῳ (ἔχει δὲ καὶ συνίξῃσι τὸ κῶλον· τὸ αὐτὸ δ' ἂν εἴη διαλελυμένως
 κείμενον, καὶ τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον) τὸ ιβ, ὅμοιον δακτυλικόν·
 τὸ ιγ, ὅμοιον τῷ ζ· τὸ ιδ, ἀναπαιστικὸν μονόμετρον κατάληκτικόν (εἴη δ' ἂν
 καὶ ἰαμβικὸν μονόμετρον ἐξ ἀναπαίσεως) τὸ ιε, ὅμοιος τῷ ε· τὸ ις, ἰαμβικὸν
 δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ιζ, δακτυλικὸν ἐφθήμεμερές· τὸ ιη, ἀναπαιστικὸν
 πενθήμεμερές· τὸ ιθ, ὅμοιον, δίμετρον βραχυκατάληκτον εἰς δισύλλαβον (εἰ
 δὲ βέλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζοντος, δίμετρον κατάληκτικόν ἐξ ἰωνικῆς καὶ τρο-
 χαϊκῆς συζυγίας κατάληκτικῆς, ἥτις καὶ δάκτυλος, ἐστὶν ὅτε γίνεται) τὸ κ,
 ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον· τὸ κα, ὅμοιον τῷ πρώτῳ· τὸ κβ, ὅμοιον
 τὸ κγ, ὅμοιον, δακτυλικὸν ἐφθήμεμερές· τὸ κδ, δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκα-
 τάληκτον· τὸ κε, χοριάρμυς καὶ δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ πρῶτου· τὸ κς,
 χοριάρμυς καὶ κρητικῆς· τὸ κς, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωτος, τρίμετρον βραχυκα-
 τάληκτον ἐκ πρῶτου· τρίτη ἀντὶ ἰωνικῆς, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι
 ἐπιτρίτης δευτέρας, καὶ ἰωνικῆς αὐθις ἡμίσεος· τὸ κς, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκα-
 τάληκτον· τὸ κη, δακτυλικὸν τρίμετρον κατάληκτικόν εἰς δισύλλαβον· τὸ κθ,
 ὅμοιον, τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ λ, τροχαϊκὸν ἐφθήμεμερές ὅμοιον τῷ γ·
 τὸ λα, ὅμοιον τῷ κη· τὸ λβ, ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, καὶ ἀνα-
 παιστικῆς πενθήμεμερές· τὸ λγ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ λδ,
 ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον (εἰ δὲ βέλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζοντος
 μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν) τὸ λε, ἀναπαιστικὸν πενθήμεμερές,
 ὅμοιον τῷ ιη· τὸ λς, δακτυλικὸν τρίμετρον, ὅμοιον τῷ δ· τὸ λς, χοριάρμ-
 υς καὶ δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ χοριάρμυς, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλ-
 λαβῆς· τὸ λη, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον τὸν μὲν πρῶτον
 πόδα καθαρὸν ἀντισπαστον, τὸν δὲ δεύτερον πεντασύλλαβον, διαλελυμένης
 τῆς πρώτης μακρᾶς· τὸ λθ, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωτος, δίμετρον ὑπερκατά-
 ληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτης δευτέρας, καὶ ἰωνικῆς πεντα-
 συλλαβῆς, καὶ συλλαβῆς· τὸ μ, περίοδος, ἥτοι τροχαϊκῆ καὶ ἰαμβικῆς συ-
 ζυγίας· τὸ μα, δακτυλικόν, ἐφθήμεμερές, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ· τὸ μβ,
 ἀναπαιστικὸν ὅμοιον τῷ ιθ· τὸ μγ, ὅμοιον· τὸ μδ, χοριάρμυς καὶ δίμετρον
 ὑπερκατάληκτον ἐκ χοριάρμυς, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς· τὸ με,
 προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς ἀπὸ μείζοντος, χοριάρμυς
 καὶ συλλαβῆς· τὸ μς, ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς πενθήμεμερές, καὶ ἀναπαι-
 στικῆς ὅμοιος, ὃ καλεῖται διπενθήμεμερές· τὸ μς, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωτος, τρί-
 μετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἰωνικῆς, καὶ δύο συλλαβῶν·
 τὸ μη, ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως· τὸ μθ, ἰωνικὸν
 ἀπὸ μείζοντος, τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς πρῶτου, καὶ
 ἰωνικῆς ἡμίσεος· τὸ ν, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ να, ἰαμβικὸν
 τρίμετρον ἀκατάληκτον τὸν δεύτερον ἔχον πόδα τριβραχύν· τὸ νβ, ὅμοιον,

τρίμετρον

τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ νγ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας, ἀντισπάσθαι καὶ συλλαβῆς· τὸ ιδ, παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίων· τετάρτη καὶ ἀναπαίς, ἢ κρητικῇ· τὸ νε, προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, χοριαμβῶς καὶ συλλαβῆς· (τὸ τοῖστον δὲ καὶ ἀναπαιστικὸν δύναται εἶναι ἰφθιμμερές) τὸ νς, χοριαμβικὸν ὅμοιον τῷ κε, ἐκ χοριαμβῶς καὶ ἀμφιδραχέος· τὸ νζ, ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὅμοιον τῷ κς· τὸ νη, τροχαϊκὸν ἰφθιμμερές ὅμοιον τῷ γ· τὸ θ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσθαι καὶ ἐπιτρίτης τρίτης· τὸ ξ, ὅμοιον τῷ νς· τὸ ξα, ἱαμβικὸν ἰφθιμμερές τῆ πρώτης ποδὸς ἀναπαίς· τὸ ξβ, ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας, ἰωνικῇ ἀπ' ἐλάσσονος καὶ κρητικῇ, ἥτοι τροχαϊκῆς συζυγίας καταληκτικῇ· τὸ ξγ, ἱαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον τῆ τρίτης ποδὸς τριδράχeos· τὸ ξδ, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἥτοι ἰφθιμμερές ἐξ ἰωνικῆ ἀπ' ἐλάττωτος καὶ βακχείης· τὸ ξε, ἱαμβικὸν ἰφθιμμερές καθαρόν· τὸ ξς, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἰωνικῇ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς· τὸ ξζ, ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῆ τρίτης ποδὸς τριδράχeos· τὸ ξη, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωτος δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆ, τροχαϊκῆς συζυγίας ἥτοι ἐπιτρίτης τρίτης καὶ συλλαβῆς· τὸ ξθ, ὅμοιον, ἐξ ἰωνικῆ, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς· τὸ ο, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ὅμοιον, ἐξ ἰωνικῆ, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς· τὸ οα, τροχαϊκὸν ἰφθιμμερές Εὐριπίδειον· τὸ οβ, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτης πρώτης, ἀντισπάσθαι καὶ ἐπιτρίτης δευτέρας· τὸ ογ, ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον τῆ πρώτης ποδὸς τριδράχeos, τῆ δὲ δευτέρας ἀναπαίς· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

224. Αἰτεῖς] Αἱ μονογραφικαὶ περιόδοι αὗται εἰχον εἶναι ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων σμζ. ὧν τελευτῇ, Φάσκειν ἐμ' ἤδη μαγικῇ μὴδὲν φρονεῖν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

471. Τίς οὖντιν] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχίσιν, ὡς εἴρηται. (ἴσθι δὲ ὅτι καὶ τάλλα ὅσα καὶ γραφῆς ἔχει, κατὰ σχίσιν εἰσιν. ἀλλ' ὅτι καὶ ἐπωδὸς ἔχει, καλεῖται διὰ τὸ τοῦ ἐπωδικῆς εἶσι δὲ τῆς παρούσης γραφῆς τὰ κῶλα δέκα, καὶ τὰ τῆς ἀντιγραφῆς, τοσαῦτα. τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας, χοριαμβῶς καὶ συλλαβῆς· τὸ β, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν (τρεῖς γὰρ εἰσι τροχαῖοι) τὸ γ, δακτυλικὸν πειθιμμερές ἐκ σπονδαίων· τὸ δ, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωτος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίων· τρίτη ἀντὶ ἰωνικῆ, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ δύο συλλαβῶν (τὸ τοῦτο δὲ καὶ ἱαμβικὸν εἴη τρίμετρον ὑπερκατάληκτον τῆ πρώτης ποδὸς ἀναπαίς) τὸ ε, προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, χοριαμβῶς καὶ δύο συλλαβῶν, ἥτοι ἰωνικῇ ἡμίσειος· τὸ ς, ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίων· τρίτη ἀντὶ ἰωνικῆ, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ σπονδαίων. ἐν τῷ κῶλῳ δὲ τῆς γραφῆς ὁ δευτερός πῶς εἰσι πεντασλλαβὸς ἐπιτρίτος· τὸ ζ, ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον·

τθ

τὸ η, ὅμοιον τὸ θ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον (ἔχει γὰρ τὸν ποῦδα ὅλον καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ) τὸ το καὶ ἀναπαιστικὸν εἴη ἀν' πενθημιμερές. τὸ ι, παλαιονικὸν δίμετρον καλαληκτικὸν ἐκ παλίωνος πρώτου καὶ βακχείου. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς γροφῆς καὶ ἀντιγροφῆς παράγραφος.

491. Δευὰ μὲν ἔν] Ἡ δευτέρα αὕτη γροφὴ κώλων ἐστὶ ιε, καὶ ἀντιγροφὴ, τοσάτων. τὸ α, χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκαλάληκτον ἐκ δύο χοριαμβῶν καὶ συλλαβῆς (τὸ αὐτὸ δὲ εἴη αὖ καὶ ἀναπαιστικὸν ἐφ' ἑνθημιμερές ἐκ δακτύλου ἀρχόμενον) τὸ δεύτερον, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλαττονος δίμετρον καλαληκτικὸν ἐξ ἰωνικῆς καὶ ἀναπαίσεως (εἴη δ' αὖ καὶ ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές τῷ δευτέρῳ ποδὸς δακτύλῳ) τὸ τρίτον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ τὸ δ, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ τὸ ε, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλαττονος δίμετρον ἀκαλάληκτον καθαρὸν τὸ ς καὶ ζ, ὅμοια τῷ δευτέρῳ τὸ η, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ὑπερκαλάληκτον καθαρὸν τὸ θ, χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκαλάληκτον καθαρὸν τὸ ι, ὅμοιον τὸ ια, ὅμοιον τὸ ιβ, ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές τὸ ιγ, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ τὸ ιδ, δακτυλικὸν τρίμετρον καλαληκτικὸν εἰς δυσύλλαβον (εἴη δ' αὖ καὶ προσοδιακὸν δίμετρον ἀκαλάληκτον ἐκ χοριαμβῶν, καὶ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλαττονος) τὸ ιε, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἀναπαίσεως καὶ ἰαμβῶν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν γροφῆς παράγραφος τῆς δὲ ἀντιγροφῆς, κορωνίς μόνη.

521. Ἀνδρες πολῖται,] Αἱ μόνοςτροφικαὶ αὗται περιοδοὶ εἴχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων εἰς. ὦν τελευτῇ, Ἐπειτα καὶ μὲν τῆς δὲ θ, οἱ πάρεσσί σοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

661. Πιθὲ θ' Ἀλκας] Τὰ παρόντα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι καλῶνται ἀλλοιόγροφα, ὡς εἴρηται. ἡ παρῆσα ἔν γροφὴ κώλων ἐστὶ ς. τὸ α, περίοδος, ἥτοι δύο ἰαμβοὶ καὶ δύο τροχαῖοι τὸ β, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν τὸ γ, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκαλάληκτον τὸ δ, περίοδος καλαληκτικὴ ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαϊκῆς καλαληκτικῆς. τὸ ε, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλαττονος δίμετρον, ἥτοι ἡμιόλιον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτῃ δευτέρῃ καὶ ἰωνικῇ ἡμίσειος τὸ ς, ἰαμβικὸν μονόμετρον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλαῖ ἡ μὲν, ἐν ἀρχῇ τῷ κώλῳ ἡ δὲ, καλὰ τὸ τέλος.

667. Οἷσθ' ἔν] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ μὲν τὴν ἀντιγροφὴν συστήματι, ἢ ἡ ἀρχὴ, Ἀμφὸν σπ' αὐτοῦν εἴχων καὶ κώλων ε. ὁ πρώτος, ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκαλάληκτος (ἰαμβῶν γὰρ ὑλάκληρον τὰ τρία ποιεῖ πρῶτοντα.) ὁ β, ἀντισπαστικὸς τρίμετρος ἀκαλάληκτος ἐκ παλίωνος τετάρτου, ἀντισπάσεως καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας (εἰ δὲ βέλει, ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος τρίμετρος καλαληκτικὸς ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας πατασυσυλλαβῶν, ἰωνικῆς καὶ κρητικῆς) ὁ γ, χοριαμβικὸς τρίμετρος καλαληκτικὸς ἐκ χοριαμβῶν, ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ κρητικῆς ὁ τέταρτος καὶ πέμπτος, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκαλάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη.

674. Οὐ τὸν πάντων θεῶν] Ἡ παρῆσα γροφὴ κώλων ἐστὶ ι. τὸ α, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐκ δισποδείας καὶ ἰαμβῶν. (τρέπεται γὰρ, ὡς φασιν, ὁ ἀντισπαστικὸς εἰς τὰ τέσσαρα τῷ δυσύλλαβῳ σχηματῶν) τὸ β, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος

μείζον^Θ δίμετρον καλαληκτικὸν ἐκ παίων^Θ δευτέρῃ ἀντὶ ἰωνικῆς καὶ θαλί-
λῃ· τὸ γ, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκαλάληκτον, τῇ δευτέρῃ καὶ τρίτῃ ποδὸς
τριβραχέος· τὸ δ, ὅμοιον, τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ ποδὸς τριβραχέος· (εἰ δὲ
βέλει, προκελευσματικὸν δίμετρον ἀκαλάληκτον ἐκ προκελευσματικῆς καὶ
ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάττων^Θ· τάττοιτο δ' ἂν ὡς ἰωνικόν) τὸ ε, περίοδος καλα-
ληκτικὴ ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, καὶ τροχαϊκῆς καλαληκτικῆς· τὸ ς, ἰω-
νικὸν ἀπ' ἐλάττων^Θ ἡμιόλιον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτῃ δι-
τέρῃ, καὶ ἰωνικῇ ἡμίσειας, ἥτοι ἰαμβ^ε· τὸ ζ, ὅμοιον· τὸ η, τροχαϊκὸν
ἐφθήμεμερὲς Εὐριπίδειον· τὸ θ, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον, ὑπερκαλάληκτον
ἐξ ἐπιτρίτῃ πρώτῃ ἀντισπασῆς καὶ συλλαβῆς· τὸ ι, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν·
(τρεῖς γὰρ εἰσι τροχαῖοι) ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς παρὰ γραφὸς καὶ διπλαῖ,
ὡς προείρηται.

684. Ο δ' ἔν' ἴτω] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ μετὰ τὴν ἀντι-
στροφὴν συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή, Πρὸς θεῶν δίδαξον· εἴχων ἰαμβικῶν τριμέ-
τρων, θ. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παρὰ γραφὸς.

694. Γύναι, τί μέλλεις] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς πρώτης ἐστὶ στροφῆς,
ἥς ἡ ἀρχή, Πᾶθε θελήσας. ἐστὶ δὲ κῶλων ὁμοίων ἐκείνη, ς. ἐπὶ τῷ τέλει
παρὰ γραφὸς μόνῃ.

700. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῦ] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ μετὰ τὴν
πρωτὴν στροφὴν συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή, Οἶσθ' ἔν' ἂ χηρῆς, εἴχων καὶ κῶ-
λων ε. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παρὰ γραφὸς.

707. Ἀναξ, εἴποι μὲν ἔ] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς, ἥς
ἡ ἀρχή, Οὐ, τὸν πάντων θεῶν. ἐστὶ δὲ κῶλων ὁμοίων ἐκείνη ι. ἐπὶ τῷ τέ-
λει, ὡς εἴρηται, διπλαῖ· ἡ μὲν, ἐν ἀρχῇ τῇ τελευταίᾳ κῶλῳ· ἡ δὲ, καλὰ
τὸ τέλος.

717. Πρὸς θεῶν δίδαξον] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ μετὰ τὴν
στροφὴν συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή, Οδ' ἔν' ἴτω. εἴχων ἰαμβικῶν θ. ἐξῆς παρὰ-
γραφὸς.

726. Σὺ νῦν ἀφείς] Αἱ ἐξῆς αὗται περίοδοι εἴχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τρι-
μέτρων ἀκαλάληκτων εἰς. ἂν τελευτῇ, Οὐδὲν γὰρ ἂν παρὰ γραφὸς ἂν, ἂν ἔ-
σοι φίλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς μόνῃ.

882. Εἴ μοι εὐνείη] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται καλὰ σχέ-
σιν, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὸ παρὸν ἄσμα γραφῶν δυο. τῆς πρώτης δὲ στροφῆς
τὰ κῶλα, ι, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, ἀσυνάρτητον ἐξ
ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαϊκῆς ἐφθήμεμερῆς· τὸ β, ἰαμβικὸν δίμετρον
ἀκαλάληκτον καθαρόν· τὸ γ, ἰαμβικὸν τρίμετρον καλαληκτικὸν καθαρόν· τὸ
δ, χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκαλάληκτον ἐκ δυο χοριαμβῶν καὶ ἰαμβικῆς συ-
ζυγίας, ἥτοι παίων^Θ δευτέρῃ (τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τέταρτον
παίωνα ἐδέξατο) τὸ ε, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκαλάληκτον ἐξ ἀντισπασ-
σης, τροχαϊκῆς συζυγίας, ἢ ἐπιτρίτῃ ὡς συγχεῖς· τὸ ς, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον^Θ
δίμετρον ὑπερκαλάληκτον ἐκ παίων^Θ δευτέρῃ ἀντὶ ἰωνικῆς, τροχαϊκῆς συ-
ζυγίας,

ζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτῃ κ' συλλαβῇ· τὸ ζ, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτλιον· τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίων· τρίτῃ ἀντὶ ἰωνικῆς τροχαϊκῆς συζυγίας κ' τροχαίῃ· (εἴη δ' αὖ κ' ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον τῇ πρώτῃ ποδὸς ἀναπαύσῃ) τὸ η, χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ δύο χοριαμβῶν κ' σπονδαίῃ· τὸ θ, ἰωνικὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάτλιον· κ' δακτύλῳ· τὸ ι, τροχαϊκὸν πενθημιμερές· ἐπὶ τῷ τέλει τῆς φροφῆς κ' ἀντισφροφῆς παρὰ γράφος.

902. Εἰ δέ τις] Ἡ δευτέρα φροφή κῶλων ἐστὶ ἰδ'. τὸ α, παλαιονικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίων· πρώτῃ, ἰαμβικῆς συζυγίας κ' συλλαβῇ· (εἰ δὲ βέλῃ, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτλιον· δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς πεντασυνάβῃ κ' τροχαϊκῆς συζυγίας) τὸ β, τροχαϊκὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν, ἥτοι ἐφθήμεμερές Εὐριπίδειον· τὸ γ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον· δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς κ' τροχαϊκῆς συζυγίας· (ἐν τῷ κῶλῳ δὲ τῆς φροφῆς παίωνα ἀντὶ ἰωνικῆς ἐδέξατο) τὸ δ, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ· τὸ ε, ὅμοιον τῷ τρίτῳ· τὸ ς, ὅμοιον τῷ β'· τὸ ζ, ἰαμβικὸν τρίμετρον κατὰληκτικόν· τὸ η, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ θ, ὅμοιον τῷ ζ'· τὸ ι, ὅμοιον τῷ η' (ἔχει δὲ τὸν πρώτον ποδὰ τρίβραχυν, τὸ τῆς φροφῆς φημὶ κῶλον· τὸ δὲ τῆς ἀντισφροφῆς, καθαρὸν ἐστὶ. τὸ ια, περίοδος κατὰληκτικὴ ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας κ' τροχαϊκῆς κατὰληκτικῆς) τὸ ιβ, ὅμοιον τῷ η'· τὸ ιγ, ὅμοιον· τὸ ιδ', ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον· ἡμίλιον ἐκ παίων· δευτέρῃ ἢ ἰωνικῇ, κ' τροχαίῃ ἢ σπονδαίῃ· ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν φροφῆς παρὰ γράφος, τῆς δὲ ἀντισφροφῆς, κορωνίς.

930. Χώρας ἀνακλῖς] Αἱ ἐξῆς αὗται περίοδοι κ' οἱ λοιποὶ πάντες εἴχου ἰαμβικοὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ροε. ὦν τελευτῇ, Πότ' ἄλλος ὥστε μὴ κ' μαθεῖν τὸ μὲν γένεσθαι. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ κορωνίς.

1105. Εἴ περ ἐγώ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὸ παρὸν ἄσμα φροφῆς μιᾶς· τὰ κῶλα δὲ τῆς φροφῆς ιβ', κ' τὰ τῆς ἀντισφροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριαμβῶν κ' τροχαϊκῆς συζυγίας· τὸ β, ὅμοιον δίμετρον κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφθήμεμερές ἐκ χοριαμβῶν κ' ἰαμβικῆς συζυγίας κατὰληκτικῆς ἥτοι παλιμβραχέῃ· τὸ γ, ὅμοιον, τῷ δευτέρῳ ποδὸς ἀναπαύσῃ· (εἴη δ' αὖ τῷ κ' ἀναπαυσικὸν πενθημιμερές) τὸ δ, τροχαϊκὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν Εὐριπίδειον· τὸ ε, ὅμοιον τῷ πρώτῳ χοριαμβικόν· (ἔχει δὲ ἐν τῷ κῶλῳ μὲν τῆς φροφῆς ἐπιτρίτον τρίτον ἀντὶ χοριαμβῶν· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντισφροφῆς ἐπιτρίτον δεύτερον ἀντὶ διτροχαίῃ) τὸ ς, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριαμβῶν κ' ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάτλιον· (ἔχει δὲ ἐν τῷ τῆς φροφῆς κῶλῳ συνίστησιν ὁ χοριαμβὸς) τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων δύο συκείμενον, δευτέρῃ τε κ' πρώτῃ (οἰκεῖο γὰρ τῷ μέτρῳ) τὸ θ, ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτων πρώτων· τὸ μέντοι τῆς ἀντισφροφῆς κῶλον διτροχαίῃ ἔχει τὸν δεύτερον· τὸ θ, ὅμοιον, τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων πρώτων, ἀντισπασῆς, ἢ παίων· τρίτῃ, κ' δύο συλλαβῶν· τὸ ι, ἰωνικόν

πκὸν ἀπ' ἐλάττω^Θ δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας κ' ἰωνικῆ· εἴη δ' ἂν τὸ τοῦ κ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές τῷ τρίτῳ ποδὶ ἀναπαίσει· τὸ ια, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον^Θ ἡμιόλιον ἐκ παίων^Θ· δευτέρῳ ἀντὶ ἰωνικῆς κ' τροχαίης· (ἀλλὰ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς ἕκ ἐστιν ὅμοιον· ἐκεῖνο γὰρ ἀναπαιστικὸν ἐστὶ καθαρὸν μονόμετρον· εἴη δ' ἂν κ' ἰωνικὸν, ἀλλ' ἀπ' ἐλάττω^Θ, ἐκ παίων^Θ· τρίτῳ κ' ἰαμβεῖ) τὸ ιβ, τροχαϊκὸν Εὐριπίδειον ὅμοιον τῷ τετάρτῳ· ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν γροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς, κορωνὶς μόνῃ.

1129. Εἰ χρή τι καμέ] Οἱ ἐξῆς ἔτσι εἴχοι ἰαμβικοὶ εἰσιν ἀκατάληκτοι ος. ὦν τελευτή, τ' ἔχῃν μ' ὁμιλῶν, ἕς τέ μ' ἕκ εἶδε κλανῶν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς μόνῃ.

1210. Ω γενεαί] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται μονοτροφικά, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ ἡ παρῶσα μονοτροφος γροφὴ κῶλων, λγ. τὸ α, χοριαμβικὸν τετράμετρον κατάληκτικόν, ἐκ χοριαμβεῖς, ἐπιτρίτῳ πρώτῳ, χοριαμβεῖς αὐθις, κ' ἀμφιβραχείος ἢ βακχείης· τὸ β, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον^Θ ἡμιόλιον· (εἴη δ' ἂν κ' ἰαμβικὸν πενθήμερες, τῷ δευτέρῳ ποδὶ ἀναπαίσει) τὸ γ, ὅμοιον, ἰωνικὸν δίμετρον κατάληκτικόν ἐξ ἰωνικῆς κ' δακτύλου· τὸ δ, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον γλυκύνειον ἐξ ἐπιτρίτῳ τετάρτῳ ἀντὶ ἀντισπάσεως κ' ἰαμβικῆς συζυγίας· τὸ ε, περίοδος ἀντετραμμένη· (συσκευαίται γὰρ ἐκ δύο τροχαίων, κ' δύο ἰαμβέων) τὸ ς, τροχαϊκὸν δίμετρον κατάληκτικόν ἐφθημιμερές, Εὐριπίδειον· (εἴη δ' ἂν κ' ἀντισπαστικὸν φερεκρότειον ἐξ ἐπιτρίτῳ τετάρτῳ ἀντὶ ἀντισπάσεως κ' βακχείης) τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν καθαρὸν ὅμοιον τῷ τετάρτῳ· τὸ η, ὅμοιον, τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτῳ δ, ἰαμβικῆς συζυγίας κ' τροχαίης· τὸ θ, χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριαμβεῖς, ἀντισπάσεως, κ' ἐπιτρίτῳ δευτέρῳ πεντασλλαέων, διαλελυμένης τῆς πρώτης μακράς, ὃ καλεῖται πολυσχηματίσιν· τὸ ι, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον^Θ τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς, τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτῳ δευτέρῳ κ' σπονδαίῳ· τὸ ια, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττω^Θ· τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς, σπονδαίῳ, κ' αὐθις ἰωνικῆς· τὸ ιβ, χοριαμβικὸν τρίμετρον κατάληκτικόν, ἐκ χοριαμβεῖς ἐπιτρίτῳ πρώτῳ κ' δακτύλῳ· τὸ ιγ, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν δίμετρον, ἥτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ιδ, ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίων^Θ· τρίτῳ ἀντὶ ἰωνικῆς, σπονδαίῳ κ' ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάττω^Θ· τὸ ιε, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτῳ τετάρτῳ ἰαμβικῆς συζυγίας κ' δύο συλλαβῶν, ἥτοι ἰαμβεῖ· τὸ ις, χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριαμβεῖς κ' ἐπιτρίτῳ πρώτῳ. τὸ δ' αὐτὸ εἴη ἂν κ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, τῷ πρώτῳ ποδὶ δακτύλῳ· τὸ ιζ, ὅμοιον τῷ ιβ χοριαμβικόν, ἐκ χοριαμβεῖς, ἐπιτρίτῳ πρώτῳ κ' βακχείῳ. τὸ ιη, ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας κ' τροχαϊκῆς ἐφθημιμερές (εἰ βέλει δὲ, κ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον κατάληκτικὸν πολυσχηματίσιν ἐξ ἰαμβικῆς κ' τροχαϊκῆς συζυγίας κ' δακτύλου) τὸ ιθ, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας,

ἀντισπασθῇ κ' ἰαμβεύ· τὸ κ, ἰαμβεῖκόν καθαρὸν διμέτρον ἀκατάληκτον· τὸ κα, ὅμοιον τὸ κδ, ἀσυνάρτητον ἐκ δύο τροχαϊκῶν πενθήμερων· τὸ κλ, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον κατὰληκτικὸν ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἐπιτρίτη δευτέρῃ, ἀντισπασθῇ πεντασυλλάβῃ κ' ἀμφιμάκρῃ· τὸ κδ, χοριαμβεῖκόν διμέτρον ὑπερκατάληκτον ἐκ χοριάμβου, ἰαμβεϊκῆς συζυγίας κ' συλλαβῆς. τὸ κε, ἀντισπαστικὸν διμέτρον κατὰληκτικὸν φερεκράτειον ἐξ ἀντισπασθῇ κ' κρητικῇ· τὸ κς, χοριαμβεῖκόν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου, τροχαϊκῆς συζυγίας κ' τροχαϊῃ· τὸ κζ, ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ιη· τὸ κη, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον κατὰληκτικὸν ἐξ ἀντισπασθῇ, παίων· τρίτη κ' κρητικῇ· τὸ κθ, ὅμοιον τῷ κ· τὸ λ, ὅμοιον, διμέτρον κατὰληκτικὸν ἥτοι ἐφθήμερες· τὸ λα, τροχαϊκὸν διμέτρον ὑπερκατάληκτον· τὸ λδ, ἰαμβεῖκόν διμέτρον ὑπερκατάληκτον· τὸ λς, ἐπιχοριαμβεῖκόν διμέτρον ἀκατάληκτον ἐκ παίων· τεταρτῇ κ' χοριάμβῳ· τὸ λθ, ἰαμβεῖκόν πενθήμερες· τὸ λε, ἀντισπαστικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπασθῇ κ' ἐπιτρίτῃ δευτέρῃ· τὸ λς, ἀναπαικτικὸν ἐφθήμερες, τῇ τρίτῃ ποδὸς ἰαμβῳ· ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ κορωνίς.

1246. Ω γῆς μέγιστα] Αἱ περίοδοι αὗται εἰσὶν ἰαμβεϊκῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων οδ. ὡν τελευτῇ, Τοιούτων οἶον κ' συγῶν ἱποκίῃσαι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1320. Ω δὲ πῶ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές. ἔστι δὲ κῶλων ἀναπαικτικῶν δέκα· ὡν τὰ μὲν θ, εἰσὶ διμέτρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ δικάτον, κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφθήμερες. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1330. Αἱ αἱ αἱ αἱ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται (ὡς εἴρηται) ἀλλοιόγραφα. ἔστι δὲ τὸ παρὸν σύστημα προωδικὸν κῶλων γ. τὸ α, ἀναπαικτικὸν μονόμετρον· τὸ β κ' τὸ γ, ἀναπαικτικά διμέτρα ἀκατάληκτα· τὸ δ κ' ε, ὅμοια, διμέτρα βραχυκατάληκτα· τὸ ς, ἰαμβεῖος τρίμετρος ἀκατάληκτος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνῃ.

1336. Ἰὼ σκότῃ ἔσφο] Ἡ πρώτη αὕτη εἴδη κῶλων ἐστὶ γ. τὸ α, ἀντισπαστικὸν διμέτρον κατὰληκτικὸν ἐξ ἰαμβεϊκῆς συζυγίας ἔχον τὸν πρῶτον ποδὰ συγείμενον· τὸν δὲ δεύτερον τετράραχυν, ὃς κατὰ συνίξινον γίνεταί τρισυλλάβος δακτύλος ἢ ἀνάπαισος· τὸ β, ὅμοιον, τῇ πρώτῃ ποδὸς ἐξασυλλάβῳ· τὸ γ, ὅμοιον, τῇ πρώτῃ ποδὸς πεντασυλλάβῳ· τὸ δ, ὅμοιον καθαρὸν· τὸ ε κ' ς, ἰαμβεῖοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἔντα ἡ παράγραφος, κ' αἱ συνθεῖς διπλῆ.

1342. Καὶ θαῦμα] Σύστημα κατὰ περικοπὴν εἰσὶν ἰαμβεῖων δύο. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1344. Ἰὼ φίλος] Ἡ ἀντιεἰροφὴ αὕτη τῆς ἐρθείσης ἐστὶ εἴδη· ἔστι δὲ κ' αὕτη κῶλων γ. ὡν τὰ μὲν δ, εἰσὶν ἀντισπαστικά. τὰ δὲ δύο, εἰσὶν ἰαμβεῖοι τρίμετροι· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

OEDIPUS TYRANNUS. 29

1350. Ω δὴν δράσας] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές ἔχων ἰάμβων δύο. εἴτα παραγράφος.

1352. Απόλλων] Ἡ δευτέρα αὕτη γραφὴ κώλων ἐστὶ ε. τὸ α, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσης, ἐπιτρίτη δευτέρη καὶ ἰάμβω· τὸ τῆς ἀντιτροφῆς δὲ κώλον πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἐπίτριστον γ. τὸ β, ὅμοιον, διμέτρον ἀκατάληκτον, ἐκ δύο διάμβων πεντασύλλαβων· τὸ τρίτον, ἰάμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος· τὸ δ, ἀντισπαστικὸν διμέτρον κατὰληκτον, τῷ πρώτῳ ποδὸς ἐπιτρίτη πεντασύλλαβω· τῷ δὲ δευτέρῳ, κρητικῷ· (εἰ δὲ βέλαι, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος διμέτρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικῷ καὶ διάμβῳ) τὸ ε, ἰάμβος ὅμοιος τῷ τρίτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος καὶ διπλαῖ.

1357. Ἡν ταυθῇ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν κώλον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον.

1358. Τί δῆτ'] Ἡ τρίτη αὕτη γραφὴ κώλων ἐστὶν ζ. τὸ α, ἀντισπαστικὸν διμέτρον κατὰληκτον, ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ κρητικῆς. τὸ β, ὅμοιον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ δακτύλου· (εἰ δὲ βέλαι, τροχαϊκὸν ἐφθυμιμέρες) τὸ γ, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἐπιτρίτη τρίτη καὶ ἰάμβω· (εἰ δὲ βέλαι, ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον) τὸ δ, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον κατὰληκτον, τῷ πρώτῳ ποδὸς διάμβω πεντασύλλαβω, τῷ δευτέρῳ ἐξαβραχίῳ καὶ δακτύλῳ· τὸ ε, ὅμοιον, τῶν δύο ποδῶν πεντασύλλαβων· τὸ ς, χρεμικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τῷ δευτέρῳ ποδὸς ἐξασύλλαβω· τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσης καὶ διάμβου. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος καὶ διπλαῖ.

1365. Δεῖλαιε] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἔχων ἰαμβικῶν β.

1367. Ολοῖθ' ὅτις] Ἡ ἀντιτροφή αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ γραφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Απόλλων ταυθ' ἦν. ἐστὶ δὲ καὶ αὕτη κώλων ε, ὁμοίαν ἐκείνῃ. τὸ μόνον πρῶτον κώλον πεντασύλλαβον ἔχει τὸν δεύτερον πόδα· τὸ δὲ δεύτερον κώλον περισσὸν εἶχε τὸ νομάδας, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἡμῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος μόνη.

1372. Θείοντι] Σύστημα κατὰ περικοπὴν κώλου ἰαμβικῷ διμέτρῳ ἀκατάληκτῳ ὁμοίῳ τῷ μεία τὴν δευτέραν γραφὴν κώλου.

1373. Οὐκὲν πατὴρ γ'] Ἡ ἀντιτροφή αὕτη τῆς τρίτης ἐστὶ γραφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Τί δῆτ' ἑμοί. ἐστὶ δὲ καὶ αὕτη κώλων ζ. τὸ μόνον πρῶτον κώλον ἐπίτριστον ἔχει τὸν πρῶτον πόδα· τὸ τέταρτον, τὸν μὲν πρῶτον ἐπίτριστον τρίτον· τὸν δὲ δεύτερον, πεντασύλλαβον· τὸ πέμπτον, τὸν πρῶτον πόδα πεντασύλλαβον· τὸν δὲ δεύτερον, ἐπίτριστον τέταρτον· τὸ δὲ ἕκτον, τὸν δεύτερον πόδα πεντασύλλαβον. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ.

1380. Οὐκ οἶδ'] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἔχων ἰαμβικῶν τριμέτρων δύο. εἴτα παραγράφος.

1382. Ως μὲν τὰδ'] Αἱ μονοστροφικαὶ αὐταὶ περίοδοι εἰχὼν εἰσὶν
 ἰαμβοικῶν τριμέτρων εἰς τὴν ὥν τελευτῇ, ὧς κυρῆσαι τὴν φυτεύσαντος πα-
 τρός· μετὰ δὲ τὸν ζθ, καὶ τὸν ρα, καὶ τὸν ρδ, πῶλα ἰαμβικὰ μονόμετρα κα-
 ταληκτικὰ τρία. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1528. Αἰς ἢ ἐξηκεις] Ἐντεῦθεν ὁ ἐπίλογος ἀρχεται τῷ δράματι.
 εἰσὶ δὲ οἱ μέχρι τῷ τέλει τῷ δράματι εἰχοὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καὶ α-
 ληκτικοὶ 15· ὡς ὁ πρῶτος καὶ ἑξῆς ἀπὸ χορείας ἀρχονται. ἐπὶ τῷ τέλει
 τῷ δράματι κορωνίς ἢ περατῶσα τὸ δράμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

μίσ-
 μίσ-
 πρῶ-
 αντι-
 τὸ β-
 τὸ δ-
 ὡς α-
 εἰχί-
 τρίτε-
 τρίτε-
 πρῶτ-

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

Τ Ο Υ

Τ Ρ Ι Κ Λ Ι Ν Ι Ο Υ

Π Ε Ρ Ι

Μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς ἐν τῇ Ἀντιγόνῃ.

Versf. 1.

Ω

ΚΟΙΝΟΝ αὐτάδ.] Ἡ εἴσθσις τῷ δράματι
ἐκ συστηματικῶν ἐστὶ περιόδων· οἱ δὲ εἴχοι εἰσὶν
ιαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ζθ, ὧν τελευ-
ταῖος, Ἀνὰ μὲν ἔρχη, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.
ἐξῆς ἐξιόντων τῶν υποκειτῶν τίθεται κορωνίς.

100. Ακτὶς ἀελίῃ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται μισωδικά.
μισωδικὰ δὲ ἐστὶν (ὡς Ἡφαισίων φησὶν) ἐν οἷς περιέχεται μὲν τὰ ὅμοια·
μῖσον δὲ τὸ ἀνόμοιον τέτακται. ἐστὶ δὲ τὸ παρὲν ἄσμα τροφῶν δύο. τῆς
πρώτης τροφῆς τὰ κῶλα ια' καὶ τὰ τῆς ἀντιτροφῆς, τσσαῖτα. τὸ α,
ἀντισπαστικὸν γλυκάνειον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαίᾳ καὶ διιάμβῃ·
τὸ β, ὅμοιον κατὰ πάντα· τὸ γ, ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης καὶ διιάμβῃ·
τὸ δ, ὅμοιον, ἐξ ἀντισπάσῃ καὶ ἐπιτρίτῃ τρίτῃ (ὃ καλεῖται γλυκάνειον,
ὡς εἴρηται) τὸ ε, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐκ διτροχαίᾳ καὶ ιάμβῃ, ἢ πυρ-
ρίχῃ· τὸ ς, ἀντισπαστικὸν δογμαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπι-
τρίτης τετάρτης καὶ συλλαβῆς· τὸ ζ, ὅμοιον τῷ πέμπτῳ ἡμιόλιον ἐκ παύσης
τρίτης καὶ τροχαίᾳ, ἢ σπονδαίᾳ (εἰ δὲ βύλει, ιαμβικὸν πεινημιμερές, τῷ
πρώτῳ παύδος ἀναπαίῃ) τὸ η, ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ
ἐπιτρίτης

ἐπιτρίτῃ τετάρτῃ, ἢ δισπονδαίῃς κ' χοριάμβῃς· τὸ θ, ὅμοιον, ἐκ διτροχαΐας κ' χοριάμβῃς· τὸ ι, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλατίου· τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίων· τετάρτῃ κ' δευτέρῃ ἀντὶ ἰωνικῆς, κ' δύο συλλαβῶν· (εἰ δὲ βάλῃ, ἀναπαισικὸν ἐφθημιμερές ἐκ τριδραχέος κ' δακτύλων· τὸ ια, ἀντισπασικὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν φερεκράτειον, ἐξ ἐπιτρίτῃς τετάρτῃς κ' βακχείας, ἢ ἀμφιδραχέος. εἴτα ἐπὶ τῷ τέλει παρὰγραφος κ' διπλᾷ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.

111. Οὐ ἐφ' ἡμέτέρῳ] Τὸτο μεσφδὸς καλεῖται· κ' ἐστὶ κώλων ζ. τὸ α κ' β κ' γ κ' ε, ἀναπαισικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ, ἀναπαισικὸν μονόμετρον· τὸ σ, ὅμοιον· τὸ δὲ ζ, ὅμοιον δίμετρον κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται παροϊμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς κ' παρὰγραφος ὡς κ' ἐν ταῖς ἐπὶ ποδαῖς.

118. Στάς δ' ὑπὲρ] Ἡ ἀντιτροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, Ἀκτὶς αἰλίας. ἐστὶ δὲ κ' αὐτῆς τὰ κῶλα ια, κ' ἰσόμετρα ἐκείνη, πλὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἀντὶ διὰμβῃς ἔχει ἐπιτρίτον, ἢ ἀντίσπασον. ἐν δὲ ὀγδῶν, ἀντὶ ἐπιτρίτῃς ἐδέξατο δισπονδαίον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παρὰγραφος.

129. Ζεὺς γὰρ μεγάλῃς] Καὶ τὸτο μεσφδὸς ἐστίν, κ' τούτων κώλων ὅσων κ' ἡ ἄνω εἰρημένη, κ' τῇ αὐτῇ μέτρῃ· ἀλλ' ἐνηλλαγμένα ἔχει τὰ κῶλα. τὸ α γὰρ, κ' β κ' γ κ' δ κ' ε, δίμετρα ἐστὶν ἀκατάληκτα ὡς κακίῃς· τὸ δὲ σ, μόνον μονόμετρον· κ' τὸ ζ, ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει ὁμοίως κορωνίς κ' παρὰγραφος.

136. Ἀντίτυπος] Τῆς δευτέρας ταύτης γροφῆς τὰ κῶλα θ' κ' τὰ τῆς ἀντιτροφῆς, τούτῃ. τὸ α, χοριαμβικὸν δίμετρον κατὰληκτικὸν καθαρόν ἐκ χοριάμβῃς κ' ἀναπαίσεως· τὸ β, ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίων· τρίτῃ κ' ἰωνικῇ ἡμίσιος· (εἰ δὲ βάλῃ, ἰαμβικὸν πενθημιμερές, τὴν πρώτην ποδὸς ἀναπαίσεως· τὸ γ, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρὸν· (εἰ δὲ βάλῃ, δακτυλικὸν δίμετρον)· τὸ δ, ὅμοιον τῷ πρώτῳ, τῇ δευτέρῃ ποδὸς βακχείας· τὸ ε, ἀντισπασικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτῃς τετάρτῃς κ' ἱάμβῃς· τὸ σ, δακτυλικὸν ἐφθημιμερές· τὸ ζ, ἰωνικὸν τρίμετρον κατὰληκτικὸν ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτῃς δευτέρῃ, παίων· τρίτῃ ἀντὶ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλατίου· κ' βακχείας· τὸ η, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλατίου· καθαρὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ θ, προσωδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλατίου, χοριάμβῃς κ' συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰγραφος κ' διπλῇ ἔσω νενεκυῖα διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.

145. Ἐπὶ λοχαγοῖ] Καὶ τὸτο μεσφδὸς ἐστὶ, κ' τούτων κώλων ὅσων κ' αἱ προαιρημέναι, κ' τῇ αὐτῇ μέτρῃ· ἀναπαισικὰ γὰρ κ' ταῦτα. εἰσὶ δὲ ἐνηλλαγμένα· τὰ μὲν γὰρ ἐξ εἰσὶ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ζ, μόνον ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς κ' παρὰγραφος.

152. Ἀλλὰ γὰρ αἰ] Ἡ ἀντιτροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, Ἀντίτυπος δ' ἐπὶ γὰρ. ἐστὶ δὲ κ' αὐτῆς τὰ κῶλα θ, κ' ἰσόμετρα ἐκείνοις. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παρὰγραφος.

161. ΑΛΛ' ὅδε γὰρ] Τῆτο ἐπὶ πῶς ἐστὶ, διὰ τὸ ἐπὶ τῷ τέλει τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν καὶ μεσῶν ἀδρῆσθαι. ἐστὶ δὲ ὅμοια ταῖς μεσῶδοις· τοσούτων γὰρ καὶ αὐτὴ κῶλων ἐστὶν, ἦγυν ζ'. καὶ τὴ αὐτὴ ἰσομέτρη. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν πέντε, δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε, μονόμετρον· (ὃ καὶ παρατέλειτον ὀνομάζεται) τὸ δὲ ζ, ἑφθήμερες. ἐπὶ τῷ τέλει ἀγέρισκος, δηλῶν ὡς τὸ ἄσμα τετέλεται.

168. Ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεως] Αἱ μονοστροφικαὶ αὗται περιόδοι εἶχον εἰσὶν ἱαμβικὴν τριμέτρων ρῆξιν, ὣν τελευταῖος, Σωθεὶς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὰν χάριν. μετὰ δὲ τὸν ρυθμὸν, κόμμα μονοσυλλαβὸν Φεῦ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παραγράφος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

338. Πολλά τὰ δεινὰ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται (ὡς εἴρηται) ἐπὶ ὁδικά. γίνεται δὲ ὥσπερ τριάς ἐπὶ ὁδική, ἔτω καὶ τετράς καὶ πεντάς, καὶ ἐπιπλείον. ἐστὶ γὰρ τὰ παρόντα πεντάς ἐπὶ ὁδική. τῆς πρώτης ἐν στροφῇ, τὰ κῶλα ια, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα· τὸ πρῶτον, χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριαμβῶν καὶ διὰμβῶν. τὸ δεύτερον, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ διὰμβῶν· τὸ τρίτον, περιόδος· (ἐκ τροχαϊκῆς γὰρ καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας συσκευαίεται) τὸ δ, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ· τὸ ε, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλαττονος· δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικῶν καὶ διτροχαϊκῶν· τὸ ε, ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ζ, ἱαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ η, χοριαμβικὸν δίμετρον κατάληκτικὸν ἐκ χοριαμβῶν καὶ ἀναπαυσῶν· (εἰ δὲ βῆλει, δακτυλικὸν πενθήμερες) τὸ θ, ἀναπαυστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ δεκάλοι, ὅμοιον, βραχυκατάληκτον εἰς δισύλλαβον· τὸ ια, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ διτροχαϊκῶν, γλυκάνειον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη.

360. Καὶ φθέγμα] Τῆς δευτέρας ταύτης στροφῆς τὰ κῶλα ια· καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζονος καὶ χοριαμβῶν· τὸ δεύτερον ὅμοιον, ἐκ παίων· δευτέρῃ ἀντὶ ἰωνικῶν καὶ χοριαμβῶν· τὸ τρίτον, ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ τέταρτον, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον γλυκάνειον, ἐξ ἀντισπασῶν καὶ ἐπιτρίτου τρίτου· ἐν τῷ πρώτῳ δὲ κῶλῳ τὸν ἐπίτритον πεντασύλλαβον ἔχει· τὸ ε, περιόδος, δίμετρον κατάληκτικὸν ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς· (εἰ δὲ βῆλει, ἀντισπαστικὸν φερεκράτειον δίμετρον κατάληκτικὸν, ἐκ διὰμβῶν καὶ κρητικῶν· τὸ ε, παιωνικὸν δίμετρον κατάληκτικὸν ἐκ παίων· πρώτῃ καὶ χορείῃ· (εἰ δὲ βῆλει, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριαμβῶν πεντασύνθετον καὶ δύο συλλαβῶν· τὸ ζ, ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον καθάρῳ· τὸ η, χοριαμβικὸν δίμετρον κατάληκτικὸν, ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ χοριαμβῶν κατάληκτικῶν, ἥτοι δακτύλων· εἰ δὲ βῆλει, ἱαμβικὸν ὅμοιον τῷ ἑξῶμῳ, τὸν τρίτον ἔχον πῶδα δακτύλον· (ἔχει δὲ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ κῶλῳ συνήρησιν) τὸ θ, τροχαϊκὸν δίμετρον κατάληκτικὸν, ἥτοι ἑφθήμερες Εὐριπίδειον· τὸ ι, ἡμιόλιον τῷ ζ. τὸ ια, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ

ἐξ ἀντισπάσης καὶ σπονδαίας. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε γροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη.

382. Ες δαίμονιον] Ἡ ἐπὶ πόδες αὐτὴ κώλων ἐστὶν ἡ ὧν τὰ μὲν γ, ἀναπαισικά διμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ζ, ὅμοιον μονόμετρον, ὃ καὶ παραλείντον ὀνομάζεται· τὸ δὲ η, ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται παρορμισακόν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος, δηλοῦσαι ὡς τὸ ᾄσμα τετέλεται.

390. Ἡ δ' ἐς' ἐκείνη] Αἱ περίοδοι αὗται εἰχὼν εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτον εἰς. ὧν τελευτῇ, Κείνης· ἐμὲ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

532. Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, κώλων ἀναπαισικῶν ε. ὧν τὰ μὲν τρία διμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ δ, μονόμετρον· τὸ δὲ ε, ἐφθημιμερές, ὃ καὶ παρορμισακόν καλεῖται. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

537. Σὺ δ' ἡ κατ' οἴκῃς] Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι εἰχὼν εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων, να· ὧν τελευταῖος, Ἡδὴ τὸν ἄδην εἰσέρῳσι τῇ βίῃ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

588. Εὐδαίμονες] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπὶ πόδα, ὡς ἐρεται. ἐστὶ δὲ τὰ παρόντα, πεντάς ἐπὶ πόδα. τῆς πρώτης ἐν γροφῇ τὰ κῶλα, ιβ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, προσοδιακόν διμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικῶ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριαμβῶν (εἰ δὲ βέλει, καὶ ἀναπαισικόν διμετρον βραχυκατάληκτον) τὸ β, ἰαμβικόν πενθημιμερές· τὸ τρίτον, ἰωνικόν ἀπ' ἐλάτιονος ἡμιόλιον, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ ἰωνικῆς ἡμίσεος (εἰ δὲ βέλει, τροχαϊκόν πενθημιμερές, τὴ δευτέρῃ ποδὸς δακτύλῳ) τὸ δ, ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος, ἡμιόλιον καθαρὸν τὸ πρῶτον· τὸ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς, πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἰωνικόν, τῆς πρώτης συλλαβῆς εἰς δύο βραχείας διηρημένῃς. τὸ ε, χοριαμβικόν διμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτης δευτέρας καὶ χοριαμβῶν· τὸ ς, ἰωνικόν ἀπ' ἐλάτιονος ἡμιόλιον, ἔχον παῖωνα τρίτον ἀντὶ ἰωνικῶν (εἰ δὲ βέλει, ἰαμβικόν πενθημιμερές, τὴ πρώτῃ ποδὸς ἀναπαύειν) τὸ ζ, ἰαμβικόν καθαρὸν διμετρον ἀκατάληκτον· τὸ η, ἰωνικόν διμετρον κατὰληκτικόν, ἔχον ἐν τῷ πρώτῳ μὲν κώλῳ παῖωνα τρίτον ἀντὶ ἰωνικῶν, καὶ κρητικόν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἦτοι τῷ τῆς ἀντιστροφῆς, τροχαϊκὴν συζυγίαν καὶ δακτύλον. τὸ θ, ἰαμβικὸς τρίμετρος εἰς, τὸν τρίτον ἔχων πῶδα τρίδραχυν· τὸ ι, ἀντισπαστικόν σαπφικόν διμετρον υπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτης πρώτης, διὰ μὲν καὶ συλλαβῆς· τὸ ια, τροχαϊκόν διμετρον κατὰληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές Εὐριπίδειον· τὸ ιβ, ἰαμβικόν τρίμετρον κατὰληκτικόν (μία γὰρ ἐλλείπει συλλαβὴ πρὸς τὸ εἶναι τέλειον ἰαμβὸν τρίμετρον) ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε γροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη.

612. Τὰν σὰν Ζεῦ] Τῆς δευτέρας ταύτης γροφῆς τὰ κῶλά εἰσι ιγ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα· τὸ α, ἀντισπαστικόν διμετρον υπερκατάληκτον σαπφικόν ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης, διὰ μὲν καὶ συλλαβῆς· τὸ β, ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος διμετρον ἀκατάληκτον κλεομαχείον, ἐξ ἰωνικῶ καὶ τροχαϊ-

κῆς

κῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτη δευτέρῃ· ἐν τῷ πρώτῳ δὲ κώλῳ παίωνα ἔχει
 δεύτερον ἀντὶ ἰωνικῆς (εἰ δὲ βῆλει, ἰαμβικὸν ἑφθήμερες, τῷ δευτέρῳ
 ποδὸς ἀναπαίγει) τὸ τρίτον, ἰωνικὸν μονόμετρον ὑπερχαλκικὸν ἀπὸ μεί-
 ζοντος καθαρὸν τὸ δ, χοριαμβικὸν καθαρὸν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου· τὸ
 ε, ὅμοιον, χοριαμβικὸν, ἔχον ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ ἀναπαίγει ἀντὶ βακχείου·
 τὸ ς, χοριαμβικὸν καθαρὸν τρίμετρον χαλκικὸν· τὸ ζ, ἰαμβικὸν πεν-
 θήμερες τῷ πρώτῳ ποδὸς ἀναπαίγει· τὸ η, ὅμοιον τῷ τετάρτῳ· τὸ θ,
 ἰωνικὸν ἀπ' ἐλατίου διμέτρον ἀκαλκικὸν, ἐκ παίωνος τρίτη ἀντὶ ἰωνικῆς
 καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας· τὸ ι, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζοντος διμέτρον χαλκικὸν,
 ἐξ ἰωνικῆς καὶ κρητικῆς ἢ δακτύλου· τὸ ια, παίωνικὸν διμέτρον ἀκαλκικὸν,
 ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ βακχείου· τὸ ιβ, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζοντος ἡμιόλιον
 καθαρὸν· τὸ ιγ, ὅμοιον τῷ τῆς πρώτης γροφῆς ἔκλῳ, ἥτοι ἰαμβικὸν πενθ-
 ἡμερες, τῷ πρώτῳ ποδὸς ἀναπαίγει. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε γροφῆς καὶ ἀντι-
 γροφῆς παράγραφος μόνη.

638. Οὐδὲ μὴν Αἴμων] Ἡ ἐπὶ ποδὸς αὕτη κώλων ἐστὶν ἀναπαιστικῶν δ.
 ὦν τὰ γ, δίμετρα ἀκαλκικὰ· τὸ δὲ δ, χαλκικὸν, ἥτοι ἑφθήμε-
 ρες, ὃ καλεῖται παροϊμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος
 συνήθως.

642. Τάχ' εἰσόμεσθα] Αἱ περιόδοι αὗται εἰσὶν ἰαμβικῶν τρι-
 μέτρων ἐν ὧν τελευτῇ, Πάντος περισσός ἐστι τὰν ἀδῶν σέβειν. ἐπὶ τῷ τέλει
 κορωνίς μόνη.

792. Εὖρος ἀνίκατε] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ,
 ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὰ παρόντα, τριάς ἐπωδικῆ· τῆς δὲ γροφῆς τὰ κώλα
 ι, καὶ τὰ τῆς ἀντιγροφῆς, τοσαῦτα· τὸ α, χοριαμβικὸν διμέτρον ἀκαλ-
 κικόν, ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ χοριάμβου· τὸ β, ὅμοιον, διμέτρον ὑπερ-
 χαλκικόν, ἐξ ὁμοίων ποδῶν καὶ συλλαβῆς· τὸ γ, ἰωνικὸν διμέτρον ἀκαλ-
 κικόν, ἐκ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰωνικῆς ἀπὸ μείζοντος καὶ τροχαϊκῆς συζυ-
 γίας, ἥτοι ἐπιτρίτη δευτέρῃ (εἰ δὲ βῆλει, ἰαμβικὸν ἑφθήμερες, τῷ δευ-
 τέρῳ ποδὸς ἀναπαίγει) τὸ δ, ὅμοιον κατὰ πάντα· τὸ ε, ὅμοιον τῷ πρώτῳ
 ἐπιτρίτῳ ἔχον τὸν πρῶτον ποδόν, τρίτον· τὸ ς, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον κα-
 θαρὸν, ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδείου· τὸ ζ, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον, ἐξ ἐπι-
 τρίτου τετάρτου καὶ ἰαμβίου· τὸ η, χοριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερχαλκικόν,
 καθαρὸν ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιγροφῆς, πεντασύλλαβον ἔχει
 τὸν χοριάμβον. τὸ ἑνῆστον, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζοντος διμέτρον χαλκικόν, ἐξ
 ἰωνικῆς καὶ ἀμφιμάχου ἢ δακτύλου· τὸ ι, ὅμοιον, ἰωνικὸν διμέτρον ἀκαλ-
 κικόν, ἐξ ἰωνικῆς καὶ διτροχαϊκῆς ἢ ἐπιτρίτου δευτέρῃ (εἰ δὲ βῆλει, ἰαμβικὸν
 ἑφθήμερες, τῷ δευτέρῳ ποδὸς ἀναπαίγει) ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε γροφῆς καὶ
 ἀντιγροφῆς μόνη παράγραφος.

812. Νυν δ' ἤδη γῶ] Ἡ ἐπὶ ποδὸς αὕτη κώλων ἐστὶν ἀναπαιστικῶν ε' ὧν
 τὰ μὲν θ, δίμετρα ἀκαλκικὰ· τὸ δὲ ε, διμέτρον χαλκικόν, ἥτοι ἑφ-
 θήμερες παροϊμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος.

817. Ορᾷτέ μ' ὦ γᾶς] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι αὐταὶ πᾶσαι καλῶνται ἀλλοιούσροφα, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τῆς παρέσσης γροφῆς τὰ κῶλα, ια. τὸ α, χοριαμδικὸν τρίμετρον καίαληκλιν, ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας, χοριάμβου καὶ βακχείου· τὸ β, ὅμοιον, δίμετρον βραχυκαίαληκλιν, ἥτοι ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου καὶ ἱάμβου διὰ τὴν ἀδιαφορὴν τὸ τρίτον, σαπφικὸν ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκαίαληκλιν, ἐξ ἀντισπάσσης, διιάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ δ, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτλιον· δίμετρον καίαληκλιν, ἐξ ἐπιτρίτε τρίτου, καὶ ἰωνικῆς καίαληκλιν, ἥτοι ἀναπαίσεως· τὸ ε, χοριαμδικὸν τρίμετρον βραχυκαίαληκλιν, ἐκ διτροχαίου, χοριάμβου καὶ σπονδαίου· τὸ ς, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον, ἐξ ἐπιτρίτε τετάρτου, διαλελυμένης τῆς πρώτης μακρᾶς καὶ ἱάμβου. ἐν μόντοι τῇ ἀντιτροφῇ καθαρὸν ἔστι. τὸ ζ, χοριαμδικὸν μονόμετρον ὑπερκαίαληκλιν καθαρὸν· τὸ η, ἀντισπαστικὸν δίμετρον καίαληκλιν, ἐξ ἐπιτρίτε τετάρτου καὶ βακχείου φερεκράτειον· τὸ θ, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκαίαληκλιν, ἐξ ἐπιτρίτε τρίτου, ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάτλιον· πεντασυλλαβὸν καὶ συλλαβῆς· ἐν δὲ τῇ ἀντιτροφῇ καθαρὸν ἔστι. τὸ ι, χοριαμδικὸν δίμετρον ἀκαίαληκλιν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἐπιτρίτε πρώτου διὰ τὴν ἀδιαφορὴν, ἥτοι ἀντισπάσσης· τὸ ια, χοριαμδικὸν ὅμοιον, ἔχον καθαρὸν τὸν ἐπιτρίτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλαῖ συνήθως, ἡ μὲν κατ' ἀρχαῖς τὰ κῶλα ἐξω νενευκυῖα. ἡ ἐπὶ τῷ τέλει δὲ, ἔσω.

828. Οὐκὲν κλει.] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερεῖς, κῶλων ἀναπαιστικῶν ς. ὦν τὰ μὲν ε, δίμετρα ἀκαίαληκλα· τὸ δὲ ς, δίμετρον καίαληκλιν παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος.

834. Ηκῆσα δὴ] Ἡ ἀντιτροφὴ αὕτη τῆς γροφῆς ἐστίν, ἧς ἡ ἀρχὴ, Ορᾷτέ μ' ὦ γᾶς. κῶλων γὰρ ἔστι καὶ αὕτη ια, καὶ ἰσόμετρα ἔχει ταῦτα ἐκείνη· πλὴν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ κῶλῳ ἐπίτρίτον τρίτον ἔχει αὐτὴ τὰ διιάμβους. ἐν τῷ τρίτῳ, διτρόχαιον ἀντὶ τῷ ἀντισπάσσης· ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ, ἀντὶ τῷ διτροχαίῳ, ἐπίτρίτον πρώτον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος.

845. Ἀλλὰ θεός τοι] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερεῖς κῶλων ἀναπαιστικῶν ε' ὦν τὰ μὲν δ, δίμετρα ἀκαίαληκλα· τὸ δὲ ε, καίαληκλιν, ἥτοι ἐφθημιμερεῖς παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος.

850. Οἱ μοι, γελῶμαι] Ἡ δευτέρα αὕτη γροφὴ κῶλων ἐστὶ ιε. τὸ πρῶτον, χοριαμδικὸν δίμετρον ἀκαίαληκλιν, ἐξ ἐπιτρίτε τρίτου καὶ χοριάμβου· τὸ δεύτερον, ἱαμβικὸν πενθημιμερεῖς καθαρὸν· τὸ τρίτον, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον· δίμετρον ἀκαίαληκλιν, ἐξ ἰωνικῆς καὶ ἐπιτρίτε δευτέρου (εἰ δὲ βάλει, καὶ ἱαμβικὸν ἐφθημιμερεῖς ἔσω, τῷ δευτέρῳ ποδὸς ἀναπαίσεως) τὸ δ, χοριαμδικὸν μονόμετρον ὑπερκαίαληκλιν καθαρὸν (εἰ δὲ βάλει, καὶ δακτυλικὸν δίμετρον καίαληκλιν εἰς δισυλλαβὸν) τὸ ε, χοριαμδικὸν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἱάμβου. ἐν τῷ πρώτῳ δὲ κῶλῳ, ἥτοι τῷ τῆς γροφῆς, κατὰ συνήθειαν γίνεται ὁ ἱάμβος· τὸ ς, ἀντισπαστικὸν δίμετρον καίαληκλιν, ἐξ ἀντισπάσσης

ἀντισπάσθῃ καὶ ἀμφιδραχέος· (ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ ἐπιτρίτον ἔχει τέταρτον. καλεῖται δὲ τὸτο Φερεκράτειον) τὸ ζ, ὅμοιον, ἐξ ἐπιτρίτε πρῶ-
τε καὶ μολοσσῶ· τὸ η, ὅμοιον, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον,
ἐκ σπονδαίων, ἀντισπάσθῃ καὶ σπονδαίων. ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ,
διάμμετρον ἀντὶ ἀντισπάσθῃ ἔχει, καὶ τροχαῖον ἀντὶ σπονδαίων· τὸ θ, ἰωνικὸν
διμέτρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῶ ἀπὸ μείζονος ἐπιτρίτε δευτέρῃ καὶ συλ-
λαβῆς· τὸ ι, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον κατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτε τρίτῃ,
διάμμετρο καὶ κρητικῶ· (τὸτο δὲ φαλαίκειον τὸ τρίμετρον καλεῖσιν· ἀλλ' ἔκ
ἐσχημάτισται τὸτο κατ' ἐκείνο. τὸτο καὶ ἰαμβικὸν ἐστὶ τρίμετρον κατάληκτι-
κόν, τροχαῖον ἔχον τὸν παρατέλεστον πόδα· ὁ μοι δοκεῖ ἴδιον εἶναι τῷ
χωλῷ, καὶ ὁ τεχνικός ἔκ εἰρηκε) τὸ ια, ἰαμβικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον·
(ἐν μέντοι τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ τρίδραχυν ἔχει τὸν τρίτον πόδα) τὸ ιβ,
ὅμοιον· τὸ ιγ, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ὃ καλεῖται δοχ-
μαϊκόν· τὸ ιδ, ἀντισπαστικὸν διμέτρον ὑπερκατάληκτον σαπφικὸν καλεῖται,
ἢ ἱππανάκειον· (ἀλλ' ἐν μὲν τῷ πρῶτῳ κώλῳ, ἐπιτρίτης ἔχει τὰς δύο
πόδας· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς, ἀντισπαστικὸν καὶ διάμμετρον) τὸ ιε, σῦνθε-
τον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἥτοι μονομέτρε καὶ τροχαϊκῷ ἰθυφαλλικῷ, ἥτοι
γ τροχαίων. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παράγραφος.

865. Προβάσ'] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερεῖς, κώλων
ἰαμβικῶν δ. ὧν τὰ μὲν γ, διμετρα ἀκατάληκτα, τῷ τρίτῳ ἀνάπαιστον
ἔχοντος τὸν πρῶτον πόδα· τὸ δὲ τέταρτον, διμετρον ὑπερκατάληκτον.
ἔχει γὰρ πλείονα συλλαβὴν τῶν ἄλλων. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παρά-
γραφος.

869. Εἴφασας] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη ἐστὶ τῆς δευτέρας γροφῆς, ἥς ἡ
ἀρχή, Οἱ μοι, γελῶμαι. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ιε. πλὴν ἐν μὲν τῷ ἔκλῳ
κώλῳ ἐπιτρίτον τέταρτον ἔχει ἀντὶ τῷ ἀντισπάσθῃ· ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ, ἀντὶ τῷ
ἀντισπάσθῃ διάμμετρον, καὶ ἀντὶ τῷ σπονδαίῳ τροχαῖον· ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ τὸν
τρίτον πόδα τρίδραχυν· ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ, ἀντὶ τῷ ἐπιτρίτῳ
ἀντίσπαστον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παράγραφος.

884. Σέβειν μὲν] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερεῖς, ὅμοιον
τῷ μετὰ τὴν δευτέραν γροφὴν συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή, Προβάσ' ἐπ' ἔσχατον
δράσας, κώλων ὁμοίων ἰαμβικῶν διμέτρων δ. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παρά-
γραφος.

888. Ακλαυτος] Σύστημα ἐπωδικὸν ἐν ἐκθέσει κώλων ζ. τὸ α, ἰαμβι-
κὸν διμέτρον ὑπερκατάληκτον τὸν δεύτερον καὶ τρίτον ἔχον πόδα τρίδραχυν·
τὸ β, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον καθαρὸν· τὸ γ, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττω διμέ-
τρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτε δευτέρῃ,
παίον· τρίτῃ ἀντὶ ἰωνικῆς καὶ συλλαβῆς· (εἰ δὲ βέλει, ἀκατάληκτον, τῷ
ἰωνικῷ πεντασυλλαβῇ) τὸ δ, δακτυλικὸν τετράμετρον κατάληκτικὸν εἰς δι-
σύλλαβον. τὸ ε, παιωνικόν, διμέτρον κατάληκτικόν, ἐκ παίων· τετάρτῃ
καὶ βακχείῃ· τὸ ς, ὅμοιον τῷ τρίτῳ· τὸ ζ, ἰαμβικὸν ἐφθημιμερεῖς καθαρὸν.

ἐπὶ τῷ τελευταίῳ δύο διπλαῖ δηλῆσαι τέλος ἔχειν τὰ τοιαῦτα εἶδη τὰ ἀνταποδιδόμενα.

895. Αἰ' ἱγ' αἰοδᾶς] Αἱ μονοστροφικαὶ αὗται περίοδοι γίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων μς' ὡν τελευταίη, Πάθοιεν ἢ κ' δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη κορωνίς.

941. Ἐτι τῶν αὐτῶν] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές ἐν εἰσθέσει κῶλων ἀναπαιγικῶν ιε. ὡς τὸ γ, μονόμετρον. τὸ ι, πενθήμερες. τὰ λοιπὰ, δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ιε, δίμετρον κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφθήμερες παρομοιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς μόνη, ἀναχωρησάντων τῶν υποκριτῶν.

956. Ἐτλα κ' Δανάας] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται καλὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται. ἐς δὲ τὰ παρόντα γροφῶν δύο. τῆς πρώτης γροφῆς τὰ κῶλα, ιε, κ' τὰ τῆς ἀντιγροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον κατὰληκτικόν, ὃ καλεῖται φαλαίκειον, ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης κ' βακχείης· τὸ δεύτερον, ὅμοιον, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης, ἀντισπάσας κ' ἱαμβε'· τὸ γ, ὅμοιον δίμετρον κατὰληκτικόν φερεκράτειον, ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης, κ' βακχείης, ἢ ἀμφιβραχέος· (εἰ δὲ βῆλει, δακτυλικόν τρίμετρον κατὰληκτικόν εἰς δυσύλλαβον) τὸ δ, ὅμοιον τῷ πρώτῳ, ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης, δι' ἱαμβε' κ' σπονδαίης· τὸ ε, ἰωνικόν τρίμετρον κατὰληκτικόν ἀπὸ μείζονος, ἐκ δύο ἰωνικῶν κ' μολοσσῶ· τὸ ς, ὅμοιον τῷ τρίτῳ· τὸ ἑβδόμον, ἰωνικόν ἀπ' ἐλατίονος· δίμετρον κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφθήμερες ἐξ ἰωνικῆς κ' ἀναπαίγας· τὸ η, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτης τετάρτης, ἀντισπάσας κ' ἐπιτρίτης πρώτης. ὃ καλεῖται ἀλκαϊκόν· (ἀλλ' ἔκ ἐνταῦθα κατ' ἐκείνῳ τὸ κῶλον συντίθεται) τὸ θ, ἱαμβικόν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν· τὸ ι, ὅμοιον· τὸ ια, ἀντισπαστικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ὃ καλεῖται σαπφικόν, ἢ ἱππωναέλειον ἐξ ἐπιτρίτης πρώτης, δι' ἱαμβε' κ' συλλαβῆς, πλὴν κ' τέτο κατ' ἐκείνῳ τὸ κῶλον συντίθεται. ἐπὶ τέλει τῆς τε γροφῆς κ' ἀντιγροφῆς μόνη παρὰ-γραφος.

978. Παρὰ δὲ κυανέων] Ἡ δευτέρα αὕτη γροφή κῶλον ἐστὶν ια, κ' ἡ ἀντιγροφή, τοσούτων. τὸ α, ἀντισπαστικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσας πεντασυλλαβῆς, διαλελυμένης τῆς πρώτης κ' μακρᾶς, δι' ἱαμβε' κ' συλλαβῆς· τὸ β, ἰωνικόν ἀπ' ἐλατίονος· τρίμετρον κατὰληκτικόν ἐκ παίωνος· τρίτη ἀντὶ ἰωνικῆς, δισπονδαίης κ' ἀναπαίγας· τὸ γ, ἰωνικόν ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλατίονος κ' ἐπιτρίτης δευτέρας ἢ τροχαϊκῆς συζυγίας· τὸ δ, ἀντισπαστικόν δίμετρον κατὰληκτικόν, ἐφθήμερες φερεκράτειον, ἐξ ἀντισπάσας κ' ἀναπαίγας· (ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιγροφῆς ἐπιτρίτον ἔχει δ, ἀντὶ τῆς ἀντισπάσας) τὸ ε, ἱαμβικόν δίμετρον βραχυκατάληκτον· (εἰ δὲ βῆλει, ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος ἡμῶλιον ἐξ ἐπιτρίτης τρίτης κ' σπονδαίης) τὸ ς, χοριαμβικόν δίμετρον κατὰληκτικόν ἐφθήμερες, ἐκ χοριαμβε' κ' βακχείης, ἢ ἀμφιβραχέος· τὸ ζ, σύνθετον ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας,

ζυγίας, ἥτοι μονόμετρα καὶ ἰθυφαλλικῶ, ἥτοι τριῶν τροχαίων· τὸ η, ἀντισπαστικὸν διμέτρον υπερκαλάληκλον ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας πεντασυλλάβου, ἀντισπάσθαι καὶ συλλαβῆς· ἐν δὲ τῷ κῶλῳ τῆς ἀντιστροφῆς παίωνα δεύτερον ἔχει ἀντὶ τῆς ἀντισπάσθαι· τὸ θ, ὅμοιον διμέτρον ἀκαλάληκλον ἐκ διιάμβου καθαρὸν καὶ ἐπιτρίτῳ πρώτῳ· ἐν τῷ πρώτῳ κῶλῳ συνίζησις ἐστὶ τὸ ι, τροχαϊκὸν διμέτρον ἀκαλάληκλον· τὸ ια, ἀντισπαστικὸν διμέτρον καλαληκλικόν, ἥτοι ἐφθημιμερὲς φερεκράτειον ἐξ ἀντισπάσθαι καὶ μολοσσῶ. ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῆς στροφῆς παραγράφος· ἐπὶ δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κορωνίς, δηλῶσα ὡς τὸ ἅμα τετέλεται, καὶ ὡς χορὸς ὑπεχώρησι.

1000. Θῆκης ἀνακλῆς] Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἐκ τῶν ὧν τελευταίη, Ἀριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς μόνη.

1127. Πολυώνυμε] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχῆσιν, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὰ παρόντα, στροφῶν δύο. τῆς πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα, ιβ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α, ἀναπαιστικὸν διμέτρον βραχυκαλάληκλον· τὸ β, ἱαμβικὸν διμέτρον ἀκαλάληκλον· τὸ γ, ἱαμβικὸν διμέτρον βραχυκαλάληκλον, τῷ δευτέρῳ ποδὶ ἀναπαίσει· (εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν διμέτρον καλαληκλικὸν ἀπὸ μείζονος, ἐκ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰωνικῶ καὶ δακτύλου· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς, μολοσσὸν ἔχει τὸν τελευταῖον) τὸ δ, ἱαμβικὸν διμέτρον βραχυκαλάληκλον καθαρὸν· τὸ ε, χοριαμβικὸν διμέτρον ἀκαλάληκλον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου (τῆτο εἴη ἂν καὶ τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον, τῷ πρώτῳ ποδὶ δακτύλου) τὸ ἕκλον, περίοδος καλαληκλική (δύο γὰρ εἰσιν ἱαμβοί, καὶ δύο τροχαῖοι καλαληκλικοί, ἥτοι ἐλλιπίς μιᾶ συλλαβῇ) τὸ ζ, δακτυλικὸν πενθημιμερὲς ἐκ σπονδείων. τὸ ὄγδοον, δακτυλικὸν διμέτρον ἐκ σπονδείων· τὸ θ, χοριαμβικὸν διμέτρον ἀκαλάληκλον ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδείων· (τὸ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον διτρόχαλον ἔχει ἀντὶ τῆς χοριάμβου) τὸ ι, ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς (ἀλλ' ἐν τῷ πρώτῳ κῶλῳ σπονδεῖον ἔχει τὸν δεύτερον ποδᾶ· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς, καθαρὸν ἐστὶ) τὸ ια, ἀντισπαστικὸν ἡμιλίον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου καὶ ἱάμβου· (τὸ μόνον τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον σπονδεῖον ἔχει ἀντὶ τῆς ἐπιτρίτου) τὸ ιβ, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καθαρὸν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παραγράφος μόνη.

1151. Τὰν ἐξ ἀπασάν] Ἡ δευτέρα αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶ θ· καὶ ἀντιστροφή, τοσούτων. τὸ α, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καθαρὸν· τὸ β, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωνος διμέτρον καλαληκλικὸν ἐφθημιμερὲς ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας, καὶ ἰωνικῶ καλαληκλικῶ, ἥτοι ἀναπαίσει· (τῆτο καὶ ἱαμβικὸν εἴη ἂν διμέτρον βραχυκαλάληκλον, τῷ τρίτῳ ποδὶ ἀναπαίσει) τὸ γ, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς καθαρὸν, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ ληκύθειον· τὸ δ, ὅμοιον, διμέτρον βραχυκαλάληκλον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικόν· τὸ ε, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωνος διμέτρον ἀκαλάληκλον ἐξ ἰωνικῶ, καὶ ἐπιτρίτου τρίτου· ἐν τῷ πρώτῳ δὲ κῶλῳ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἔχει τὸν δεύτερον, ἀδιαφόρῃ τῆς τελευταίας ἔσης·

τὸ

τὸ γ, χοριαμβικὸν δίμετρον καλαληκλικὸν ἐφθήμερες ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιμάκρου· τὸ ζ, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ· τὸ ὄγδοον, ὅμοιον τῷ τρίτῳ· τὸ θ, χοριαμβικὸν, ὅμοιον τῷ ἑκτῷ ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιβραχείου· ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῆς γροφῆς παρὰ γράφου· ἐπὶ δὲ τῷ τῆς ἀντιγροφῆς κορωνίς δηλωσα ὡς τὸ ἄσμα τετέλεται.

1169. Κάδμω πάροιχοι] Αἱ μονοστροφικαὶ αὗται περιόδοι εἶχον εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ρα. ὣν τελευτῇ, Καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ πᾶσι σιγῆς βάρος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1271. Καὶ μὴν ὃδ' ἀνάξ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές προδικὸν κώλων ἀναπαισικῶν δ' ὡν τὰ μὲν τρία δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ τέταρτον, καλαληκλικόν, ἦτοι ἐφθήμερες παροιμιῶν. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παρὰ γράφου.

1275. Ἰὼ φρενῶν] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περιόδοι πᾶσαι καλῶνται ἀλλοιοστροφά, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τῆς παρῆς γροφῆς τὰ κῶλα ζ. τὸ α, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον (ὃ καλεῖται ἀσκληπιάδειον, ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ ἐπιτρίτης τρίτης, ἡ ἰωνικῆ συσκέμενον, διὰ τὴν ἀδιάφορον) τὸ β, ὅμοιον, τὸν πρῶτον ἔχον ποδὰ ἐξάβραχυν, διαλελυμένων τῶν μακρῶν τῶ ἀντισπαστικῶν συλλαβῶν· τὰς δὲ λοιπὰς, ὁμοίους τῷ πρῶτῳ. τὸ γ, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπαστικῆς, ἐπιτρίτης δευτέρας καὶ ἰάμβου· τὸ δ, ὅμοιον, τρίμετρον καλαληκλικόν, ὃ καλεῖται φαλαίκεον ἐξ ἐπιτρίτης τρίτης, διᾶμβου καὶ κρητικῆς· τὸ ε, ὅμοιον, ἐξ ἐπιτρίτης πρώτης, διᾶμβου καὶ κρητικῆς· τὸ ς, δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτης τέταρτης, διᾶμβου πεντασλλαβῆς, διαλελυμένης τῆς πρώτης μακρᾶς καὶ συλλαβῆς· τὸ ζ, ὅμοιον τῷ τρίτῳ κατὰ πάντα. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφου καὶ διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τῶ κώλου, ἡ δὲ μετὰ τὴν παρὰ γράφου.

1282. Οἳ μ' ὡς ἔοικας] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μονόστιχον ἰάμβος γὰρ ἐστὶ τρίμετρος. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφου μόνη.

1283. Οἳ μοι] Ἡ δευτέρα αὕτη γροφὴ κώλων ἐστὶν ζ. τὸ α, ἰαμβικὸν κόμμα μονόμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ β, ἰάμβος τρίμετρος καθαρὸς· τὸ γ, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καλαληκλικόν, τῶ πρῶτῳ ποδῷ διᾶμβου, τῶ δὲ δευτέρῳ ἐξασυλλαβῶν· τὸ δ, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ· τὸ ε, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καλαληκλικόν, οἱ ποδὲς ὅμοιοι τοῖς ἐξηθεῖσιν ἄνω· τὸ ς, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἀντισπαστικὸν ἐκ ποδῶν ὁμοίων. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφου καὶ διπλαῖ, ὡς εἴρηται.

1289. Ω δέσποθ'] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές εἶχον ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ἐξ. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γράφου μόνη· σύγκεινται δὲ οἱ εἶχοι ἕτοι ἐξ ἰάμβων, σπονδαίων καὶ χορείων· ἐν τισὶ δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ περὶ εἶχος εἰληπταί.

1295. *Ιὼ ἰὼ*] Ἡ ἀντιγραφὴ αὕτη τῆς πρώτης ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ. *Ἰὼ φρενῶν*. ἐστὶ δὲ καὶ αὕτη κώλων ὁμοίων ἐκείνη ζ, καὶ ἐξ ὁμοίων ποδῶν συγκινται, καὶ τινὰς αὐτῶν διαλειυμένες ἔχουσιν ὡς ἐκεῖνα. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παρὰ γραφός.

1302. *Οἶον πάρεστιν*] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ὁμοιον τῷ μετὰ τὴν πρώτην γροφὴν συστήματι. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ το μόνοςυχον ὡς ἐκεῖνο· ἱαμβος γὰρ ἐστὶ τρίμετρος. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφός μόνη.

1303. *Οἱ μοι*] Ἡ ἀντιγραφὴ αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, *Οἱ μοι*. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη κατὰ πάντα γ. ὡν τὰ μὲν εἰσιν ἱαμβικά, τὰ δὲ ἀντισπαστικά. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παρὰ γραφός.

1309. *Ἠδ' ὀξύθυκλος*] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, εἰχῶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ε. σύκεινται δὲ ἐκ τε ἱαμβῶν καὶ σπονδεῖων καὶ χορείων καὶ δακτύλων. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφός.

1314. *Αἰ αἰ αἰ αἰ*] Ἡ τρίτη αὕτη γροφὴ κώλων ἐστὶ ε. τὸ α, ἱαμβικὸν μονόμετρον· τοῦτον γὰρ ἐστὶ τὸ τῆς ἀντιγραφῆς· (χρητὴν τὸ μὲν αἰ τὸ πρῶτον τῆ ποδὸς ὀξύθυκλον· τὸ δὲ β, περισπᾶν, ἢ ἡ ἱαμβος ὁ πῶς) τὸ β, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσας, ἐπιτρίτης δευτέρας καὶ ἱαμβῶν· τὸ γ, ὁμοιον κατὰ πάντα· τὸ δ, ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τῷ πρώτῳ ποδὸς χορείων· τὸ ε, ὁμοιον τῷ δευτέρῳ (ἔχει δ' ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ ἀμφοτέρως τῆς ποδῶς ἐπιτρίτης· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, τὸν πρῶτον ἀντισπαστον. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφός καὶ διπλαῖ, ὡς αἰῶν εἴρηται.

1318. *Ὡς αἰτίαν γέ*] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές εἰχῶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ε. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφός μόνη.

1323. *Ὡ μοι μοι*] Ἡ τετάρτη αὕτη γροφὴ κώλων εἰσιν ἀντισπαστικῶν γ. εἰσὶ δὲ πάντα τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ἐξ ἀντισπάσας καὶ ἐπιτρίτων καὶ διτροχαίων συκείμενα· τὸ μὲντοι τέταρτον, τὸν δεύτερον ἔχει ποδὰ πεντασύλλαβον ἐπιτρίτον· τὸ δὲ πέμπτον, τὸν μὲν πρῶτον ποδὰ ἐξασύλλαβον, ἦτοι ἐξάβραχυν· τὸν δὲ δεύτερον, πεντασύλλαβον, δίσταβον. ὁ δὲ γὰρ τελευταῖος αὐτῶν πῶς ἀδιαφορὸς ἐστὶ. ποτὶ μὲν γὰρ ἱαμβός ἐστὶ, ποτὶ δὲ πυρρὸς. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφός καὶ διπλαῖ, ὡς εἴρηται.

1329. *Κέρδη παραινέεις*] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, εἰχῶν ἱαμβικῶν τριμέτρων δύο. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παρὰ γραφός.

1331. *Ἰτω ἴτω*] Ἡ ἀντιγραφὴ αὕτη τῆς τρίτης ἐστὶ γροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, *Αἰ αἰ αἰ αἰ*. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη ε. ἐν μὲντοι τῷ πέμπτῳ κώλῳ, ἀντισπαστον ἔχει τὸν πρῶτον ποδὰ, καὶ ἐπιτρίτον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παρὰ γραφός.

1336. *Μέλλοντα ταῦτα.*] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές εἰχῶν ἱαμβικῶν τριμέτρων πέντε καθαῶν. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παρὰ γραφός.

1341. Αγοιτ' αὖ] Ἡ ἀντιτροφή αὕτη τῆς τετάρτης ἐστὶ τροφῆς, ἥς ἡ ἀρχή, Ω μοι μοι.] ἔστι δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνη γ. πλὴν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ κώλῳ ἀντίσπαγον ἔχει ἀντὶ ἐπιτρίτε τὸν πρῶτον πῶδα· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ καὶ πῆμπλῳ τὸν β πῶδα πεντασύλλαγον ἐπίτρίτον. ἐπὶ τελευταίῳ κώλῳ δύο διπλαῖ· ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ ἐπὶ τῷ τέλει, δηλῶσαι ὅτι τετέλεσται τὰ ἀνταποδιδόμενα.

1348. Πολλῷ τὸ φρονεῖν] Σύστημα ἀνομοιομερεῖς ἐπωδικὸν ἐν ἐκθέσει τῷ δράματος κώλων ἀναπαισικῶν γ. ὧν τὰ μὲν δ, δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ι, μονόμετρον, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται· τὸ γ, δίμετρον κατὰληλικὸν ἐφθήμερες παροϊμακόν. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ κορωνίς τὸ δράμα ἐπισφραγίσσα.

▲ΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

Μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς ἐν τῷ Οἰδίποδι
ἐπὶ Κολωνῷ.

Verf. 1. **T**ΕΚΝΟΝ] Η εἰσθεῖς τῷ δράματος ἐκ μονογραφικῶν ἐστὶ περιόδων· οἱ δὲ εἵκοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, εἰς, ὧν τελευταῖος, Ἐνεῖν ἡλλάξεα τῶν ποιημένων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

118. Ορα, τίς] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι καλεῖνται ἑτερόγραφαι. εἰ βῆλει δὲ καὶ τίνος μέτρα τῶν κώλων ἐστὶν ἕκαστον εἶδέναι, τοῖς προτέροις ἀκολουθῶν δράμασι μάθοις ἂν καὶ ταῦτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς γροφῆς παρὰγράφος καὶ διπλαῖ.

136. Οδ' ἐκεῖνον] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων ἀναισθητικῶν δέκα. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰγράφος.

147. Εἶ] Η ἀντιγραφὴ αὐτῇ τῆς προῤῥηθείσης ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Ορα, τίς ἄρ' ἦν. ἐστὶ δὲ κώλων ὁμοίων ἐκείνῃ ἡ. ἐπὶ τῷ τέλει μὴ παρὰγράφος.

165. Θύγατερ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν κώλων ἀναισθητικῶν ἡ. ἐπὶ τῷ τέλει συνήθως αἱ δύο διπλαῖ.

174. Ετ' ἔν' ἔτι] Τὰ ἐντεῦθεν κῶλα εἰσὶν γροφῇ μονογράφῳ ἄλλον τρόπον ἐσχηματισμένη. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα πάντα νη, ὧν τελευταῖον, Εμᾶ πόλις προσάφης. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

241. Ω ξένοι αἰδοφρ.] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κῶλον ἀναπαισικῶν ιζ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

258. Αλλ' ἴσθι] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι, γίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων σνδ, ὧν τελευταῖος, Οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δι' ὧν μνήμη ἔχειν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

523. Δεινὸν μὲν] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται μονογραφικά. ἐσχηματίζονται δὲ ἐνταῦθα ἄλλον τρόπον· ἢ γὰρ ἐξ ἐνὸς προσώπου σύκειται ἡ γροφῇ, ἀλλ' ἐκ πολλῶν κατὰ τὸν ἀμοιβαῖον τρόπον. ἐστὶ δὲ πάντα τὰ κῶλα μ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

576. Καὶ μὲν ἀναξ.] Αἱ μετὰ τὴν γροφὴν αὗται συστηματικαὶ περίοδοι, γίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ριβ, ὧν τελευταῖος, Τέμνεν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πᾶσχει κακῶς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

700. Εὐίππε ξέει] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν, καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὸ παρὸν ᾄσμα, γροφῶν δύο, τὰ δὲ κῶλα ἐκάστης γροφῆς καὶ ἀντιγροφῆς, ιγ, ἃ καὶ μετρήσεις τοῖς προτέροις ἐπόμενος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

752. Ω πλεῖστα] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι εἰσὶ γίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ριβ, ὧν τελευταῖος, Δίκαια. Πῶς δίκαια; Τὸς ἐμὲς ἄγα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

873. Ἰὼ πόλις] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές μὲν πρὸς τὰ ἐξηθέντα, ὁμοιομερές δὲ τῷ ἐξῆς συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή, Ἰὼ τάλας, κῶλων καὶ γίχων ια. εἰσὶ δὲ οἱ γίχοι ἱαμβικοὶ δ. ἐπὶ τῷ τέλει τῷ πρώτῳ συστήματος, παράγραφος καὶ διπλαῖ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν· ἐστὶ δὲ καὶ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον κῶλον, ἱαμβικά.

888. Αφίλκομαι] Κατὰ περικοπὴν αὐθις γίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι λβ, ὧν τελευταῖος, Καὶ μὲνός εἰμι, τόνδε, καὶ χρόνῳ βραχύς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μὴν.

927. Ἰὼ τάλας] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ προεξηθέντι συστήματι, ἢ ἡ ἀρχή, Ἰὼ πόλις, κῶλων καὶ γίχων ὁμοίων ια. ἑλλιπτής δὲ ἐστὶν ὁ εἰς τῶν ἱαμβῶν· ἐπὶ τῷ τέλει συνήθως αἱ δύο διπλαῖ.

941. Τίς ποθ' ἡ βοή] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι εἰσὶ γίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ρμε, ὧν τελευταῖος, Καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκης προμηθείας. προτίθεται δὲ τῶν γίχοι τροχαῖκοι τετράμετροι δ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1099. Εἴ'ν' ὅθι] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὸ παρὸν ᾄσμα γροφῶν δύο· τὰ κῶλα δὲ τῆς μὲν πρώτης γροφῆς καὶ ἀντιγροφῆς ἀνα ιε, τῆς δὲ δευτέρας ἀνα ιβ. ἐπὶ τῷ τέλει, τὰ συνήθη σημεῖα, ἐφ' ἐκάστης μὲν γροφῆς καὶ ἀντιγροφῆς, παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῷ ᾄσματος κορωνίς.

1153. Ω ξὶν ἄλῃτα] Αἱ συστηματικαὶ αὐταὶ περίοδοι, εἶχον εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ρεῖ, ὧν τελευταῖος, Σὼν ἴσθ' ἐάν περ καμὲ τις σώζη θεῶν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1275. Οἷς τῇ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται μονοστροφικά, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ ἡ παρῆσα στροφή κώλων λη. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1313. Καὶ μὴν ὄδ' ἡμῖν] Αἱ συστηματικαὶ αὐταὶ περίοδοι εἶχον εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ρεῖ, ὧν τελευταῖος, Ἀνάξαι γὰρ πᾶσιν ἔστε δυσχεῖν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1517. Νέα τάδε] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι καλεῖνται ἀλλοιόστροφα. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς παρῆσης στροφῆς, δέκα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλαῖ συνήθως.

1527. Ω τέκνα] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὁμοιομερεῖς εἶχον ε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1532. Ἰδὲ μάλα] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, Νέα τάδε. ἔστι δὲ καὶ αὕτη κώλων ι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη.

1542. Ω παῖδες] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ ἄνω συστήματι, εἶχον ἱαμβικῶν ε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1547. Εα, ἔα] Στροφή ἑτέρα κώλων θ. ἔχει δὲ ἀντιστροφήν, ἥς ἡ ἀρχὴ, Ἰδὲ, ἰδὲ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλαῖ κατὰ τὸ συνήθες.

1556. Αρ' ἰγνύς] Σύστημα ἑτερον κατὰ περικοπὴν, εἶχον ἱαμβικῶν ε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1561. Ἰέ, ἰὲ] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, Εα, ἔα. ἔστι δὲ καὶ αὕτη κώλων θ. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ δύο διπλαῖ. ἐλλειπτικῆς δὲ ἦν κατὰ τε τὸ πρῶτον κῶλον καὶ τὸ τελευταῖον διὸ καὶ διωρθώθη παρ' ἐμῶν.

1570. Τίς αὖ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν, ὅμοιον τῷ ἄνω συστήματι, εἶχον ἱαμβικῶν ε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1575. Ἀναξ] Οἱ μὲν τὰς περιόδους ταύτας ἔτοι εἶχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι να, ὧν τελευταῖος, Μέμνησθέ μιν θανόντος, εὐτυχεῖς αἰεὶ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1626. Εἰ θέμις] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὸ παρὸν ἄσμα μιᾶς στροφῆς τὰ δὲ κῶλα αὐτῆς ιθ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς ἀντιστροφῆς δὲ κορωνίς.

1649.] Ἀνδρες] Αἱ περίοδοι αὐταὶ εἶχον εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ζ, ὧν τελευταῖος, Φθύγοις δὲ σημαίνεσι δεῦρ' ὁρμωμένας. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1741. Αἶ, αἶ, φῦ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν προωδικὸν ὁμοιομερεῖς ταῖς στροφαῖς, ὁμοιομερεῖς δὲ τῷ μὲν τὴν δευτέραν στροφήν συστήματι, ἢ ἡ ἀρχὴ, Πόθος καὶ κακὸν, κώλων ζ' ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. εἰσὶ δὲ τὰ τοιαῦτα εἶδη, (ὡς εἴρηται) ἀλλοιόστροφα.

1748. Τί δ' ἐστίν] Ἡ παρῆσα γροφή κώλων καὶ εἰχων ἐστὶ ιβ'. εἰσὶ δὲ οἱ πρῶτοι δύο εἰχοί, ἰαμβικοί τρίμετροι· ἡ δὲ ταύτης ἀντιγροφή ἐστὶ τὸ, Επραξεν ὅν. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος, καὶ διπλαῖ συνήθως.

1762. Οὐ κἀτοιδα] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆς κώλων ε. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1767. Ω διδύμα] Ἡ γροφή αὕτη κώλων ἐστὶ ε. ἔχει δὲ ἀντιγροφήν, τὸ, Ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως· ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος, καὶ διπλαῖ συνήθως.

1772. Πόθος καὶ κακῶν] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ὅμοιον τῷ πρώτῳ συστηματι, ὃ ἡ ἀρχὴ, Αἰ, αἰ, φιυ. καὶ ἐστὶ κώλων ὁμοίων ζ' ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1779. Επραξεν ὅν] Ἡ ἀντιγροφή αὕτη, τῆς πρώτης ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Τί δ' ἐστίν· ἐστὶ δὲ καὶ αὕτη κώλων καὶ εἰχων ιβ'. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1793. Ω τάλαινα] Σύστημα καλὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆς, κώλων δ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1797. Ἀλλ' ἐπεὶ] Ἡ ἀντιγροφή αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Ω διδύμα· ἐστὶ δὲ καὶ αὕτη κώλων ὁμοίων ε. ἐπὶ τῷ τέλει, αἰ δύο διπλαῖ, ὡς εἴρηται.

1802. Πάλιν, φίλα] Σύστημα ἕτερον ἐν ἐκθέσει ἐξ ἀμοιβαίων προσώπων συντεθειμένον, κώλων κς. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1834. Παύετε θρήνων] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περιόδοι αἰ ἐν ἐκθέσει τῷ δράματος, κώλων εἰσὶν ἀναπαισικῶν κθ, ὧν τελευτῇ, καὶ παντὸς τῷ δράματος, Πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῆρος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἡ περατῶσα τὸ δράμα, καὶ οἷον ἐπισφραγίσσα.

1860. Ἀλλ' ἀποπαύετε] Σύστημα ἐπωδικὸν κώλων ἀναπαισικῶν τριῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

Μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Τραχινίαις.

Verf. 1.

ΛΟΓΟΣ] Ἡ εἰσθεσις τῷ δράματι ἐκ συστηματικῶν
ἐς περιόδων, οἱ δὲ σίχοι εἰσὶν ἰαμβικοί τρίμετροι
ἀκατάληκτοι, γγ, ὧν τελευταῖος, Πράσσειν, ἐπεὶ
πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

94. Ον αἰόλα νύξ] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ,
ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα, πεντάς ἐπωδική, ἥτοι σροφαὶ δύο καὶ
ἐπωδός. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα ἐκάστης σροφῆς καὶ ἀντισροφῆς ι, καὶ τῆς ἐπωδῆς,
τοσαῦτα. ἐπὶ τῷ τέλει ἐκάστης σροφῆς καὶ ἀντισροφῆς παρὰ γράφος. ἐπὶ δὲ
τῷ τέλει τῆς ἐπωδῆς κορωνίς, καὶ παρὰ γράφος.

144. Πεπυσμένη] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι παῖσαι, σίχων
εἰσὶν ἰαμβικῶν τρίμετρων ἕξ, ὧν τελευταῖος, Φήμης ἀνασχὼν τῆσδε νῦν
καρπέμεθα. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

208. Ανολόλυξον] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ, ὡς
εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριάς ἐπωδική· τὰ κῶλα δὲ τῆς μὲν σροφῆς ζ,
καὶ τῆς ἀντισροφῆς, τοσαῦτα, τῆς δὲ ἐπωδῆς, ὁμοίως ζ· ἐπὶ τῷ τέλει τῆς
μὲν σροφῆς καὶ ἀντισροφῆς παρὰ γράφος, τῆς δὲ ἐπωδῆς, κορωνίς καὶ παρὰ
γράφος.

229. Ορῳφίλαι] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι, εἴχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων σοα, ὧν τελευταῖος, Χωρεῖν προσελθόνθ' ὥδε σὺν πολλῶν γύλῳ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

504. Μέγα τί σθένος] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα, τριάς ἐπωδική· τὰ κῶλα δὲ τῆς μὲν γροφῆς ια, καὶ τῆς ἀντιγροφῆς, τοσαῦτα· τῆς δ' ἐπωδὸς ἰδ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν γροφῆς καὶ ἀντιγροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἐπωδὸς κορωνίς. εἴτα παράγραφος.

540. Ἡμόςφιλαι] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι, εἴχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων εβ, ὧν τελευταῖος, Πρὶν εἶδεναι τάκειθεν, εἰ ποθέμεθα. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς συνήθως.

642. Ω ναύλοχα] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχίσιν, ὡς εἴρηται. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα γροφῶν δύο. τὰ δὲ κῶλα τῆς μὲν προτέρας γροφῆς, η, καὶ τὰ τῆς ἀντιγροφῆς, τοσαῦτα· τῆς δὲ δευτέρας θ, καὶ τῆς ἀντιγροφῆς, ὁμοίως τοσαῦτα. ἐπὶ τῷ τέλει ἐκάστης γροφῆς καὶ ἀντιγροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῷ ᾠσματος κορωνίς.

676. Γυναικες] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι εἴχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτον ερη, ὧν τελευταῖος, Τῷ μῶν δίδωσι πατρι, τήνδ' αὐτὴ λάβοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

834. Ἰδ' οἶον] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχίσιν, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα γροφῶν δύο· τῆς μὲν πρώτης γροφῆς τὰ κῶλα ι, καὶ τῆς ἀντιγροφῆς, τοσαῦτα· τῆς δὲ δευτέρας ια, καὶ τῆς ἀντιγροφῆς, τοσαῦτα. ἐπὶ τῷ τέλει ἐκάστης γροφῆς καὶ ἀντιγροφῆς παράγραφος· ἐπὶ τῷ τέλει τῷ ᾠσματος κορωνίς.

876. Πότερον] Σύστημα κατὰ περικοπὴν εἴχων ἰαμβικῶν τριμέτρων γ, καὶ κῶλων δύο μεταξὺ κειμένων μονομέτρων ἀκατάληκτων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

884. Ω παῖδες] Κατὰ περικοπὴν ἕτεροι εἴχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι η. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

894. Σχετλιάταλα] Κατὰ περικοπὴν αὐθις κῶλα ἀμοιβαῖα ιζ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. μεταξὺ τέτων εἰσὶ καὶ δύο ἰαμβικοὶ τρίμετροι.

913. Ἀγαν γέ· μάλλον] Οἱ ἐξῆς ἕτοι εἴχοι ἰαμβικοὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ὧν τελευταῖος, Πρὶν εὖ πάθῃ, τίς τὴν παρῆσσαν ἡμέραν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

964. Πότερα] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται προωδικὰ· προωδικὰ δὲ εἶναι (ὡς Ἡφαισίων φησὶν) ἐν οἷς τὸ ἀνόμοιον προτίθεται τῶν ὁμοίων. εἶναι ἔν η μὲν προωδὸς αὕτη, κῶλων γ· ἡ δὲ γροφή, κῶλων θ, καὶ ἡ ἀντιγροφή τοσούτων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν προωδὸς καὶ τῆς γροφῆς, παράγραφος· τῆς δὲ ἀντιγροφῆς, κορωνίς, διὰ τὸ εἶναι τὴν χορευτάς.

988. Ω μοι ἐγώ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀπομοιομερὲς κῶλων ἀναπαισικῶν ιβ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1001. Ω Ζεῦ ποῖ γῆς] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι κώλων εἰσὶν ἀναπαισικῶν κ. μὲν δὲ ταῦτα, ἐν εἰσθέσει γίχοι δακτυλικοὶ ἑξάμετροι ε, κ' ἐν ἐκθέσει κῶλα τρία. τὸ πρῶτον ἀναπαισικόν, τὰ δὲ δύο ἰαμβικά. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1035. Ω παῖ τῷδ' ἀνδρὸς] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν, γίχων ὁμοίων τοῖς ἀνω δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1041. Ω παῖ παῖ] Ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος, κώλων εἰς ἀναπαισικῶν κ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1061. Κλύθ' ἔφριξα] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι, γίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαλλιήκων σιγ, ὧν τελευταῖος, Ἐπεὶ κλειυεῖς κάξα-ναῖκας εἰς πάτερ. μὲν δὲ τὸν λζ, κῶλον διμέτρον καλλιηλικὸν ἀντισπα-ρῖκον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1275. Ἀγε νῦν,] Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι εἰσὶν ἀναπαισικῶν διμέ-τρων ἀκαλλιήκων κ' καλλιηλικῶν κ' τὸ ἰδ, μόνον εἰς μονόμετρον. ἐπὶ τῷ τέλει τῷ δράματος κορωνίς, τὸ δράμα ἐπισφραγίσσα.

1291. Δείπῃ μὴ] Σύστημα ἐπώδιον ἐν ἐκθέσει τῷ δράματος, κώλων ἀναπαισικῶν δ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟΤ

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

Μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς ἐν τῷ Φιλοκλήτῃ.

Vers. 1.

Α

ΚΤΗ μὲν] Ἡ εἰσθεσις τῷ δράματι ἐκ συστημα-
τικῶν ἐστὶ περιόδων· οἱ δὲ σίχοι εἰσὶν ἰαμβικοί τρί-
μετροι ἀκατάληκτοι εἰς δὲ ὧν τελευταῖος, Νίκη τ'
Ἀθηνᾶ πολιάς, ἣ σώζει μ' αἰεὶ. ἐπὶ τῷ τέλει κο-
ρωνίς.

136. Τί χρῆ, τί χρῆ] Ταῦτα τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι καλεῖνται
ἐτερότροφα, ὡς εἴρηται. εἰσὶ δὲ τῆς παρέσης γροφῆς τὰ κῶλα θ. τὸ
πρωτον καὶ τελευταῖον ἰαμβικά. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος καὶ διπλαῖ
συνήθως.

145. Νῦν μὲν, ἴσως γάρ] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώ-
λων ἀναπαισικῶν γ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

151. Μέλον πάλοι] Ἡ ἀντιτροφή αὕτη τῆς αἰῶ ἐπὶ γροφῆς, ἥς ἡ
ἀρχή, Τί χρῆ, τί χρῆ· ἐστὶ δὲ καὶ αὕτη κῶλων θ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

160. Οἶκον μὲν] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κῶλων
ἀναπαισικῶν ι. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

170. Οὐκ εἰρω νῦν] Ἡ γροφή αὕτη κῶλων ἐστὶν ια. ἔχει δὲ καὶ τὴν ἀντι-
τροφὴν αὐτῆς ὁμοῦ συνεκφανημένην, καὶ ἐ μὲν τὸ σύστημα, ὡς ἡ προειρη-
μένη,

μῆνη, κῶλων καὶ αὐτὴν ἔσαν ια. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε γροφῆς καὶ τῆς ἀντι-
γροφῆς παράγραφος.

192. Οὐδὲν τέτων] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κῶλων ἀνα-
παισικῶν ι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

202. Εὐσομ' ἔχε] Ἡ γροφή αὕτη κῶλων ἐστὶν θ. ἔχει δὲ καὶ αὕτη τὴν
ἀντιγροφὴν αὐτῆς συνεκφωνημένην, ὡς καὶ ἡ προῤῥηθεῖσα, κῶλων ἔσαν καὶ
αὐτὴν θ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν γροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιγροφῆς,
δύο διπλαῖ, ὡς πολλακίς εἴρηται.

222. Ἰὼ ξένοι] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι γίχων εἰσιν ἰαμβικῶν
τρίμετρων ἀκατάληκτων ροα, ἃν τελευταῖος, Εἰμοὶ θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη
φίλος. τέτων δὲ προτίθεται κῶλων ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ
τῷ τέλει πάντων κορωνίς.

395. Ορεγέρα] Ἡ παρῆσα γροφή κῶλων ἐστὶ ιγ, ἔχει δ' ἀντιγροφὴν
τὴν μίαν τῆς προκειμένης γίχης, ἧς ἡ ἀρχὴ, Οἴκλειρ' ἀναξ, τοσούτων καὶ
αὐτὴν κῶλων. ἐπὶ τῷ τέλει ταύτης παράγραφος καὶ διπλαῖ.

408. Εχοντες] Οἱ μεταξὺ τῆς γροφῆς ταύτης καὶ τῆς ἀντιγροφῆς αὐτῆς
γίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι εδ, ἃν τελευταῖος, Σκοπεῖν μάλισα, μὴ δια-
φθαρείς λάθη. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

513. Οἴκλειρ' ἀναξ] Ἡ ἀντιγροφή αὕτη, τῆς προῤῥηθείσης ἐστὶ γροφῆς.
ἧς ἡ ἀρχὴ, Ορεγέρα παμῶντι γα. ἔστι δὲ καὶ αὕτη κῶλων ὁμοίων ιγ. ἐπὶ
τῷ τέλει ταύτης παράγραφος.

326. Ορα σύ] Οἱ μίαν τὴν ἀντιγροφὴν ταύτην γίχοι ἰαμβικοὶ τρίμε-
τροι ριζ, ἃν τελευταῖος, Νοσθὲν ποθεῖ σε ξυμπαράγατῃ λαβεῖν. ἐπὶ τῷ
τέλει κορωνίς.

686. Λόγω μὲν] Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχῆσιν,
ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα δύο γροφῶν. τὰ κῶλα δὲ τῆς μὲν πρώτης
γροφῆς ιε, καὶ τῆς ἀντιγροφῆς, τοσαῦτα τῆς δὲ δευτέρας, ι, καὶ τῆς ἀντι-
γροφῆς αὐτῆς, τοσαῦτα. ἐπὶ τῷ τέλει ἑκάστης γροφῆς καὶ ἀντιγροφῆς πα-
ράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῆς ἁσματος κορωνίς. ὅτι ἡ πρώτη γροφή καὶ
ἀντιγροφή ἰαμβικὸν τρίμετρον ἔχει τὸν πρῶτον γίχον.

736. Ερπ' εἰ θέλεις] Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι, γίχων εἰσὶν
ἰαμβικῶν τρίμετρων πζ, ἃν τελευταῖος, Εκηλον αὐτὸν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον
πίση. μεταξὺ δὲ τέτων κῶλα εἰσιν ἰαμβικὰ μονόμετρα, κατὰληκτικά,
βραχυκατάληκτα, καὶ ἀκατάληκτα θ. ἐπὶ τῷ τέλει πάντων κορωνίς.

848. Ὑπν' ὀδύναις] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι, καλεῖνται ἑτερό-
γροφα, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ κῶλα τῆς παρῆσης γροφῆς, ιβ. ἐπὶ τῷ
τέλει παράγραφος συνήθως καὶ διπλαῖ.

860. Ἀλλ' ὅδε] Σύστημα κατὰ περικοπὴν γίχων δακτυλικῶν ἐξαμέ-
τρων δ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

864. Ἀλλὰ τέκνον] Ἡ ἀντιγροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ γροφῆς, ἧς ἡ
ἀρχὴ, Ὑπν' ὀδύναις, καὶ ἔστι κῶλων ὁμοίων ιβ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

876. Οὐρός τοι] Τὸ πάρον σύστημα ἐπωδὸς ἐστίν, ὡς ἱμοὶ δοκεῖ, εἰ καὶ ἄλλον τρόπον ἐσχημάτισται. ἔ γάρ ἐν τοῖς προειρημένοις εὐρεῖται τοιαῦτό τι. ἔστι δὲ κώλων ι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παραγράφος.

886. Σιγᾶν κελεύω] Αἱ συστηματικαὶ αὐταὶ περίοδοι, εἴχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων σιζ, ὧν τελευταῖος, ὧς δ' ὅταν καλῶμεν, ὁρμαῖσθαι ταχέως. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1109. Ω κοίλας] Τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι, καλεῖται ἑτερόστροφαι, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ ἡ παρεῖσα στροφή κώλων ιδ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος καὶ διπλαῖ συνήθως.

1123. Σύ τοι, σύ τοι] Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων ζ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1130. Ω τλάμων] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἀνω ἐστὶ στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Ω κοίλας πέτρας. ἔστι δὲ καὶ αὕτη κώλων ιδ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος. ὅτι τὸ πρῶτον κώλον, τὸ ι, τὸ ια καὶ τὸ ιβ, δακτυλικά ἐστι καθαρά.

1144. Πότμος σέ] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων ζ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1151. Οἱ μοι μοι] Ἡ παρεῖσα στροφή κώλων ἐστὶν ιζ. ἔχει δὲ ἀντιστροφήν, ἧς ἡ ἀρχὴ ἐστίν, Ω πλαναὶ θῆραι. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς ταύτης παραγράφος καὶ διπλαῖ. ὅτι τὸ πρῶτον κώλον, τὸ β, τὸ η, τὸ ια, δακτυλικά ἐστίν· ἔστι δὲ ἐν ταῖς καὶ ἀναπαιστικά.

1168. Ἀνδρός τοι] Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων ζ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1175. Ω πλαναὶ] Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, Οἱ μοι μοι. ἔστι δὲ καὶ αὕτη κώλων ιζ. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ συνήθως.

1192. Πρὸς θεῶν] Αἱ συστηματικαὶ αὐταὶ περίοδοι, κώλων εἰσὶν ια, ὧν τὰ μὲν εἰσὶν ἀναπαιστικά, τὰ δὲ ἱαμβικά, τὰ δὲ δακτυλικά, τὰ δὲ ἑτέρων μέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1247. Εγὼ μὲν ἤδη] Οἱ ἀμοιβαῖοι ἔτοι εἴχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι, ὧς, ὧν τελευταῖος, Τροίαν· ἄλλος γάρ μοι τεθρήνηται λόγος. ἐν ἐκθέσει δὲ, εἴχοι τροχαῖκοι τετράμετροι κατὰληκτικοὶ ζ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1455. Μήπωγε] Ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος, κώλων καὶ εἴχων ἐστὶ λς, ὧν τὰ μὲν ἑνέα κῶλα εἰσὶν ἀναπαιστικά· οἱ δὲ κζ, εἴχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι. ἐν ἐκθέσει δὲ, κῶλα ἀναπαιστικά ζ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1491. Ω φθέγμα] Σύστημα κατὰ περικοπὴν κώλων ἀναπαιστικῶν ζ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.

1498. Φέρε νῦν] Ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος, κώλων ἐστὶν ἀναπαιστικῶν ιζ· ἡ δὲ ἐπωδὸς, κώλων ὁμοίων γ. ἐπὶ τῷ τέλει τῷ δράματι, κορωνίς ἡ τὸ δράμα ἐπισφραγίσσα.

1515. Χωρᾶμεν] Σύστημα ἐπιφθικῶν κώλων γ.

